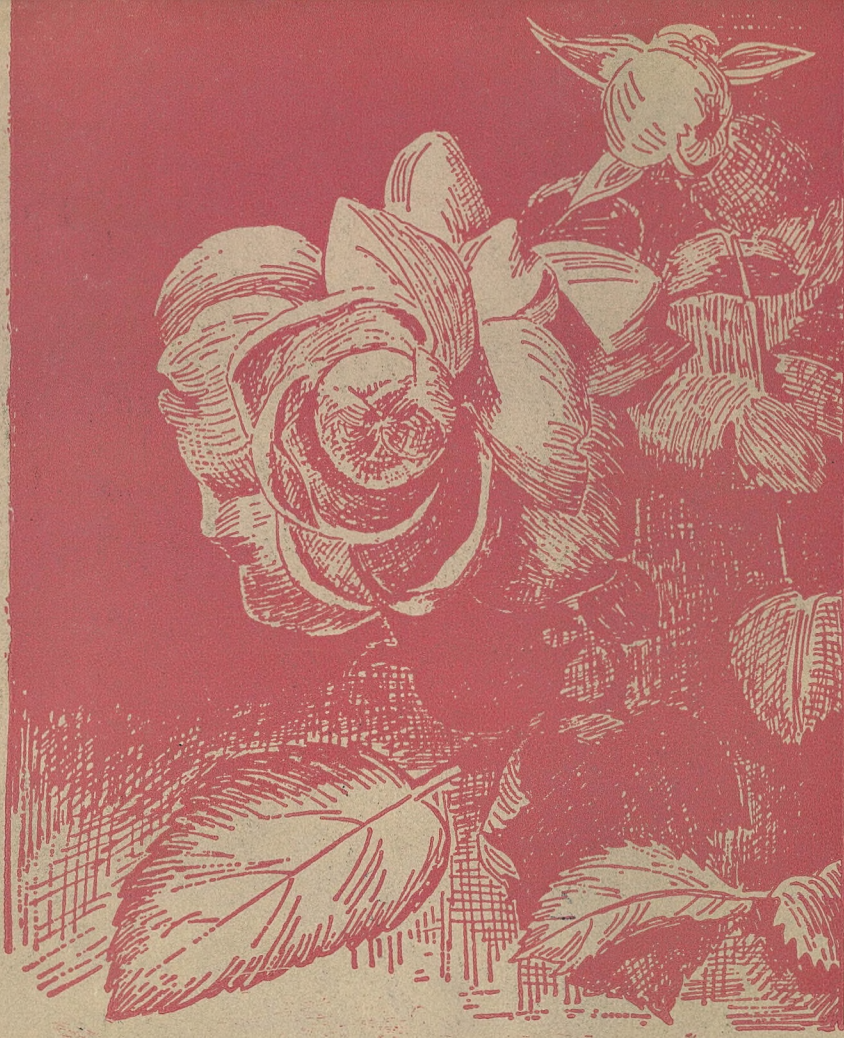

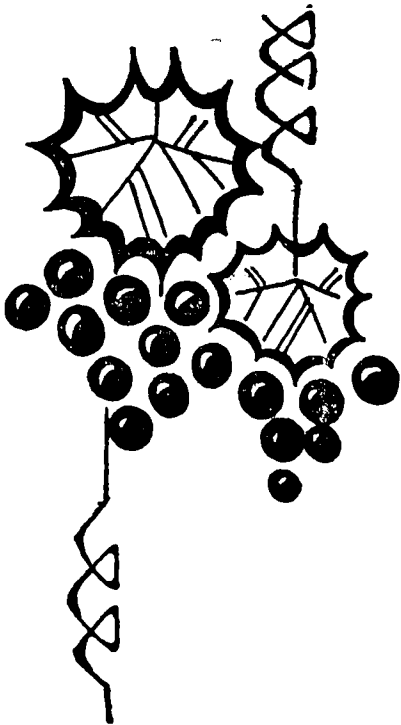
بۇلاق

مىڭ ئۆي رەسىملىرىدىن بىر كۆرۈنۈش

بۇلاق

(ئۇيغۇر كىلاسسىك ئەدەبىياتى ۋە ئېغىز ئەدەبىياتى مەجمۇئەسى)
(تومۇمى 10 - سان)

AltunQiz

شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى
1983 - يىل ئۈرۈمچى

مۇندەرىجە

- ئۇيغۇر مانى شېئىرلىرى
- 1 نەشرگە تەييارلىغۇچى:.....قاھار بارات
- بەھرام - دىئارام ئابدۇرېھىم نىزارى
- 3 6 نەشرگە تەييارلىغۇچى:.....ئابدۇقەييۇم خوجا
- ھەدىيەئى خەسلەت خەسلەت
- 1 1 4 نەشرگە تەييارلىغۇچى:.....توختى ئابىخان
- دىۋان نىيازى موللا نىيازى
- 1 3 8 نەشرگە تەييارلىغۇچىلار:..... ئەسكەر ھۈسەيىن، ۋاھىتجان غوپۇر

خەلق ئېغىز ئەدەبىياتىدىن

- 2 4 7 بەھرام ۋە ھەپتە مەنزەر
- 2 8 7 مەلىكە زىبا چېھرە

نەشرگە تەييارلىغۇچى: قاھار بارات

نەشرگە تەييارلىغۇچىدىن:

ئىدىقۇت پادىشاھى دەۋرىدە (13-9 - ئەسىرلەر) تۇرپان ئوتتۇرا ئاسىيادىكى مۇ-
ھىم مەدەنىيەت مەركەزلىرىدىن بىرى بولدى. جۇغراپىيىلىك شارائىتى تۈپەيلىدىن، تۇرپان
خەنزۇ، ھىند، پارس، گرېك ۋە باشقا خەلقلەر مەدەنىيەتلىرىنىڭ تەسىرىگە ئۇچراپ تۇ-
راتتى ۋە ئۇلارنى ئۆزلەشتۈرۈپ، ئۇيغۇر مەدەنىيىتىنى بېيىتىپ باراتتى. شۇڭا بۇ يەردە
ھەرخىل تىل-يېزىقلار، سەنئەت ئەسەرلىرى، مەدەنىي بۇيۇملار ۋە دىنلار ئۆز ئىزىنى
قالدۇرماي قالدى. جۈملىدىن ئورخون ئۇيغۇر خاقانلىقى دەۋرىدىلا ئۇيغۇرلارنىڭ دولەت
دىنى بولغان مانى دىنىمۇ بۇ خىل تارىخىي شارائىتتا يېڭى تەرەققىيات يولىنى تاپتى.
مېنىڭ بۇ قېتىم نەشرگە تەييارلىغىنىم ھازىرغىچە تېپىلغان ئۇيغۇر مانى يازمىلىرىنىڭ ئ-
چىدىكى شېئىرلاردىن ئىبارەت. ئۇيغۇر مانى شېئىرلىرى ئەينى ۋاقىتتا يەنە بارلىق تۈركى
خەلقلەرنىڭمۇ قەدىمقى شېئىر پاكىتلىرى بولالايدۇ. ئۇيغۇر مانى شېئىرلىرى بارلىققا كەلگەن
زىمىنى چۈشەندۈرۈش ئۈچۈن، ئالدى بىلەن مانى دىنى ۋە ئۇنىڭ ئۇيغۇرلار ئارىسىغا
تارقىلىش ئەھۋالى ئۈستىدە توختىلىشقا توغرا كېلىدۇ.

مانى دىنى مانىخەي دىنى ياكى مانىخەيىزم دەپمۇ ئاتىلىدۇ. بۇ دىن مىلادى 3-
ئەسىرنىڭ ئوتتۇرىلىرىدا پىرسىيىلىك مانى دىگەن ئادەم تەرىپىدىن يارىتىلغان. مانى مە-
لادىنىڭ 216-يىلى 4-ئاينىڭ 14-كۈنى جەنۇبىي بابىلون (ھازىرقى ئىراق) دا تىگرس
دەرياسىنىڭ شەرقىدىكى ماردىنۇ دىگەن يەردە تۇغۇلغان (ئۇنىڭ تۇغۇلغان ۋاقتىنى
215-، 224-، 241-، 239-، 240-يىلى دىگۈچىلەرمۇ بار). ئۇنىڭ دادىسى پاتىگ
(ئەسلى شىمالىي ئىرانلىق بولۇپ، كېيىن جەنۇبىي بابىلونغا كۆچۈپ بېرىپ، ئۇ يەردە
ماندائىيان دىنىغا كىرگەن. ئېيتىشلارغا قارىغاندا مانىنىڭ ئاپىسى ماريان پارفىيا تورىلى-
رىنىڭ ئەۋلادى ئىكەن). مانى ياش ۋاقىتلىرىدىن تارتىپلا ئاسترونومىيە، نەققاشچىلىق،
سېھىرگەرلىك قاتارلىق بىلىملەرنى پىششىق ئۈگەنگەن. ئۇ ناھايىتى تالانتلىق بولغان.
مانى تۆت يېشىدىن تارتىپ دادىسى قاتناشقان دىنىي مەزھەپنىڭ تەسىرىگە بېرىلگەن. ئۇ
ئون ئىككى يېشىدا تۆن ئىسىملىك بىر روھاندىن يېڭى دىن يارىتىش توغرىلىق تەلىم

ئالدىدۇ. شۇندىن باشلاپ ئۇنىڭ پۈتۈن پىكىر-خىيالى شۇ مەقسەتكە بۇرۇلدى. 240-يىلى، مانى يىگىرمە تۆت ياشقا كىرگەندە تەۋىن ئۇنىڭغا يەنە بىر قېتىم مەدەت بېرىدۇ. مانى شۇ يىلى ئۆزىنىڭ دىنىي قاراشلىرىنى ۋە تەسەۋۋۇرىنى يەكۈنلەيدۇ ۋە ئۇلارنى ئالدى بىلەن ئۆز ئائىلىسىدىكىلەرگە ئېلان قىلىدۇ. شۇندىن كېيىن ئۇ كېمىگە چۈشۈپ ھىندىستان ۋە چىنغا بېرىپ ئۇ جايلاردا بۇددا دىنى ئەقىدىلىرىنى ئۆگىنىدۇ. بىروننىڭ كىتابىدا تىلغا ئېلىنغان "چىن"نى تارىخچىلار ئوتتۇرا ئاسىيا دەپ ئېنىقلىماقتا. ئەگەر ئېنىقلىما توغرا بولسا، مانى ياش ۋاقىتلىرىدا بۇ ئۇيغۇر يۇرتلىرىغىمۇ كەلگەن بولۇپ چىقىدۇ. مانى ھىندىستان ۋە چىندىن بابىلغا قايتىپ بېرىپ ئۆزىنىڭ يېڭى دىنىنى تارقىتىشقا كىرىشكەندە، شاپۇر I پارسى ساسانىلارنىڭ پادىشاھى بولغان ئىدى. 242-يىلى، مانى پىرسىيىگە بېرىپ دىن تارقىتىدۇ. ئۇ ئالدى بىلەن شاپۇرنىڭ ئىنىسى پېروزنى نى ئۆزىگە مايىل قىلىپ ئۇنىڭ ۋاستىسى ئارقىلىق شاپۇر بىلەن كۆرۈشۈش پۇرسىتىگە ئىگە بولىدۇ. مانى ئۆزىنىڭ دىنىي ئەقىدىلىرىنى بايان قىلىپ، ئورتا پارسى تىلى بىلەن «سابوخرگان» ناملىق بىر كىتاپ يازىدۇ ۋە ئۇنى شاپۇر I غا تەقدىم قىلىدۇ. مانىنىڭ دىنى تەلىماتى شاپۇرنىڭ قوللىشىغا ئېرىشىدۇ. مانى 243-يىلى 4-ئاينىڭ 9-كۈنى چوڭ مۇراسىمدا خالايمىق ئالدىدا ئۆزىنىڭ "ئىككىلىك" (ئىككى يىلتىز)، ئۈچ زامان تەلىماتىنى ئېلان قىلىدۇ. شۇندىن باشلاپ، مانى دىنى رەسمىي ئېتىراپلىق دىن سۈپىتىدە مەيدانغا چىقىدۇ. مانى ئېتىۋارلىق ئادەم بولۇپ قالىدۇ. ئۇ ئوردىغا ئەركىن كىرىپ-چىقىپ يۈرىدۇ. مانى شاپۇر بىلەن بىرلىكتە ھەربىي يۈرۈشلەرگە قاتنىشىپ رەملىقلار بىلەن جەڭ قىلىدۇ. ئۇنىڭ مۇخلىسلىرى يېڭى دىننى پۈتۈن پىرسىيىگە تارقىتىدۇ. بىراق 273-يىلى شاپۇر ئۆلگەندىن كېيىن، مانى دىنى پىرسىيىدە چەكلىمىگە ئۇچرايدۇ. مانى ئۆز يۇرتىغا كېتىشكە مەجبۇر بولىدۇ. 277-يىلى پادىشاھ بەھرەم I مانىنى چاقىرتىدۇ ۋە ئۇنى قاماققا ئالىدۇ. ئارىدىن يىگىرمە نەچچە كۈن ئۆتكەندىن كېيىن، تەخمىنەن 277-يىلى 2-ئاينىڭ 26-كۈنى بەھرەم مانىغا ھەر خىل بەتىملەرنى چاپلاپ، ئۇنى ئۆلۈم جازاسىغا بۇيرۇيدۇ. بەھرامنىڭ ئادەملىرى ئۇنى كىرىستقا باغلاپ ئۆلتۈرىدۇ ۋە ئۇنىڭ تېرىسىنى تۈلۈمچىلاپ سويۇپ، ئىچىگە سامان تىقىپ، ئۇنى گۇندىساپۇر شەھرىنىڭ (ھازىرقى ئىران-نىڭ كازېرۇن ئەتراپىغا توغرا كېلىدۇ) دەرۋازىسىغا ئېسىپ قويىدۇ (مانىنىڭ ئۆلگەن يىلى 273-، 274-، 275-، 276-يىلى دىگۈچىلەرمۇ بار). شۇندىن تارتىپ، مانى دىنىنىڭ تەقدىرى ئاساسەن چەكلىمە ئىچىدە قالىدۇ. مانى ئۆلگەندىن كېيىن ئۇنىڭ مۇخلىسلىرى تەرەپ-تەرەپكە قېچىشقا باشلايدۇ. بۇ مۇخلىسلاردىن غەرىپكە قاچقانلىرى 280-يىللىرى ئەتراپىدا مېسوپوتامىيە، سۈرىيە، رىم، مىسىر ۋە شىمالىي ئافرىقىلارغا بارىدۇ ۋە ئۇ جايلاردا دىن تارقىتىشقا باشلايدۇ. لېكىن، ئۇلار ھەممىلا يەردە چەكلىمىگە ئۇچىراپ، ئانچە راۋاج تېپىپ كېتەلمەيدۇ. بۇ مۇخلىسلاردىن شەرققە قاچقانلىرى ئىراننىڭ شەرقىي-شىمالى، ئامۇ دەريا بويلىرى ۋە ھىندىستان قاتارلىق جايلارغا بېرىپ دىن تارقىتىدۇ. مانى دىنىنىڭ ئاساسى-يۈرۈقلۈك بىلەن قاراڭغۇلۇقنىڭ دوئالىزىمىدىن ئىبارەت. "ئىككىلىك، ئۈچ زامان" تەلىماتىدا، ئىككىلىك-يۈرۈقلۈك بىلەن قاراڭغۇلۇق؛ ئۈچ زامان-ئۆتكەن زامان، ھازىرقى زامان، كەلگۈسى زامان ياكى دەسلەپكى زامان، ئوتتۇرا زامان،

كېيىنكى زامان دىگەندىن ئىبارەت بولىدۇ. مانىنىڭ قارىشىچە، دۇنيانىڭ ماھىيىتى بولغان يورۇقلۇق بىلەن قاراڭغۇلۇقنىڭ ئۆتكەن زامان، ھازىرقى زامان ۋە كەلگۈسى زاماندىكى جەريان ۋە ھالىتىدىن ئىبارەت. مانىنىڭ قارىشىچە، ئۆتكەن زاماندىكى دۇنيا ئەسلىدە يورۇقلۇق دولتى بىلەن قاراڭغۇلۇق دولتىدىن ئىبارەت ئىككى خوشنا دولەتتىن تەركىپ تاپقان ئىدى. يورۇقلۇق دولتى دۇنيانىڭ شىمالى، شەرقى ۋە غەربىي قىسىملىرىنى ئىگەللەيتتى، قاراڭغۇلۇق دولتى بولسا دۇنيانىڭ جەنۇبىدا ئىدى. يورۇقلۇق دولتى يورۇق، گۈزەل، تىنچ، پەزىلەتلىك ۋە تەرتىپلىك بولۇپ، بۇ دولەتنىڭ ئەڭ ئالى ھۆكۈمرانىنىڭ ئىسمى زاۋان ئىدى. زاۋان دىگەن سۆز ئوتتۇرا پارىس تىلىدا مەڭگۈ دىگەن مەنىنى بېرىدۇ. بۇ ئەڭ ئالى ھۆكۈمران زاۋان بىلەن يورۇقلۇق، قۇدرەت ۋە پاراسەت — بۇ توتى بىر گەۋدە بولۇپ تۇراتتى.

مانىنىڭ چۈشەندۈرۈشىچە، قاراڭغۇلۇق دولتىدە ئىس — تۇمان، تۇنجىقۇش، قارا بو — ران، مەينەت لاي ۋە زەھەرلىك سۇدىن ئىبارەت بەش خىل شەيتان ھۆكۈم سۈرەتتى. ئۇلارنىڭ بەزىلىرى ئىككى پۇتلۇق، بەزىلىرى توت پۇتلۇق، بەزىلىرى قاناتلىق، بەزىلىرى ئۈزە — لەيدىغان، بەزىلىرى ئومىلەيدىغان ھالەتلەردە بولۇپ، ھەممىسىنىڭلا ئەركەك — چىشى بار ئىدى. ئۇلار ئەتىدىن كەچكىچە ئۆز ئارا چېتىشىش ۋە جىدەل — ماجرا بىلەن ئۆتەتتى. بۇ دولەتتە زوراۋانلىق، جاھىللىق ۋە قالايمىقانچىلىق ھۆكۈم سۈرگەن بولۇپ، بۇ دولەتنىڭ ئەڭ ئالى ھۆكۈمرانىدا بەش خىل شەيتاننىڭ ھەممە يامان ئالاھىدىلىكلىرى مۇجەسسەملەنگەن ئىدى. مانى يورۇقلۇقنى پادىشاغا، قاراڭغۇلۇقنى بولسا چوشقىغا ئوخشىتىدۇ. ئۇ: “يورۇقلۇق ئۆزىنىڭ پەزىلىتىگە لايىق ھالدا شاھ ئوردىسىدا ئولتۇرىدۇ. قاراڭغۇلۇق بولسا چوشقىدەك لايدا ئېغىنلاپ، مەينەت نەرسىلەرنى يەپ يۈرىدۇ” دەيدۇ. مانى يەنە يورۇقلۇقنى كۆكلەپ تۇرغان دەرەخقە، قاراڭغۇلۇقنى قۇرۇپ، قاخشال بولۇپ قالغان دەرەخقىمۇ ئوخشىتىدۇ. مانىنىڭ ئىسپاتلىشىچە، يۇقۇرقلار يورۇقلۇق بىلەن قاراڭغۇلۇقنىڭ ئۆتكەن زاماندىكى ھالىتى بولۇپ، ئۇ چاغدا بۇ دۇنيا تېخى تورەلىمگەن ئىدى.

كېيىنچە، قاراڭغۇلۇق ئۆز دولتىنىڭ يېنىدىن “شاتلىق” نىڭ ئازراق ھىدىنى ئېلىپ يورۇقلۇقنى بىلىپ قېلىپ، يورۇقلۇق دولتىگە باستۇرۇپ كىرىدۇ. ئۇ چاغدا، يورۇقلۇق دولتىدە پەقەت يورۇقلۇق ۋە ئەركىنلىكلا بولۇپ، يامانلارنى يارىلاندىرالايدىغان ئوت، كېسەلەيدىغان تومۇر ياكى تۇنجۇقتۇرالايدىغان سۇ قاتارلىقلار يوق ئىدى. يورۇقلۇق، دولتى قاراڭغۇلۇق دولتىنىڭ تۇيۇقسىز تاجاۋۇزى بىلەن قالايمىقانچىلىققا قالىدۇ. زاۋان “ھاياتلىق ئانىسى” ئىلاھىنى يار — دەمگە چاقىرىدۇ. “ھاياتلىق ئانىسى”، “ئادىمى ئەۋۋەل” نى چاقىرىپ، ئۇنى ئۆزىگە ئوغۇل قىلىپ جەڭگە سالىدۇ. “ئادىمى ئەۋۋەل” بەش نۇرنى ئۆزىگە ئوغۇللۇققا چاقىرىپ، ئۇلارنى ساۋۇت ۋە قالقان قىلىدۇ. كېيىنكى ئالىملارنىڭ ئىزاھلىشىچە، بۇ بەش نۇر: ھاۋا، شامال، تاڭ، ئوت ۋە سۇدىن ئىبارەت.

“ئادىمى ئەۋۋەل” دەسلەپ جەڭدە يېڭىلىنىدۇ. جەڭ مەيدانىدا ھۇشىدىن كېتىپ يىقىلىپ قالىدۇ. قاراڭغۇلۇق شەيتانلىرى ئۇنىڭدىكى بەش تۈرلۈك نۇرنى يۇتۇپ كېتىدۇ. “ئادىمى ئەۋۋەل” ھۇشىغا كەلگەندىن كېيىن، “ھاياتلىق ئانىسى” دىن ياردەم تىلەيدۇ. “ھا — ياتلىق ئانىسى” بولسا زاۋاندىن ياردەم سورايدۇ. زاۋان ئىككىنچى قېتىم چاقىرىق ئېلان

قىلىدۇ. ئۇنىڭ دولىتىدىن "يورۇقلۇق ھەمراسى"، "بىناكار"، "قۇتقۇزغۇچى" ۋە بەش بالا جەڭگە چىقىدۇ. "يورۇقلۇق ھەمراسى" كۈن بىلەن ئايىنى بىنا قىلىدۇ. "بىناكار" يېڭى ما-كانلارنى سېلىپ، يورۇقلۇقلارنى جايلاشتۇرىدۇ ھەمدە سېپىل سېلىپ قاراڭغۇلۇقتىن مۇداپىە كۆرىدۇ. "ئادىمى ئەۋۋەل" قاراڭغۇلۇق دولىتىنىڭ دوزىغىغا تاشلانغان ئىدى. "قۇتقۇزغۇچى" بۇ دوزاقنىڭ يېنىغا بېرىپ، "ئادىمى ئەۋۋەل"نى چاقىرىدۇ. ئۇلارنىڭ بىرىنىڭ چاقىرىشى ۋە بىرىنىڭ جاۋاپ بېرىشى بىلەن يېڭىدىن ئىككى ئىلاھ دۇنياغا كېلىدۇ. بۇلارنىڭ بىرى-سىنىڭ ئىسمى چاقىرغۇچى ئىلاھ-"خروشتاگ يازد"، يەنە بىرىنىڭ ئىسمى جاۋاپ بەرگۈچى ئىلاھ-"پادۋاختاگ يازد" ئىدى. "قۇتقۇزغۇچى"، "ئادىمى ئەۋۋەل"نىڭ جاۋاپ ئاۋازىنى ئاڭ-لىغاندىن كېيىن، دوزاققا چوڭقۇرلاپ كىرىپ، ئوڭ قولىنى سۈنۈپ، "ئادىمى ئەۋۋەل"نى تارتىپ، ئۇنى يورۇقلۇققا ئېلىپ چىقىدۇ. ئۇ يەنە ئۆزىنىڭ بەش ئوغلى بىلەن دوزاق چوڭقۇرلۇغىغا ئىچكىرىلەپ كىرىپ، قاخشال دەرەخنىڭ يىلتىزلىرىنى چېپىپ تاشلايدۇ. ئۇ يەردىن چىقىپ، جەڭ مەيدانىغا بېرىپ، شەيتانلارنى يوقىتىپ، يورۇقلۇق دولىتىنى قاراڭغۇلۇق دولىتىنىڭ تاجاۋۇزىدىن ئازات قىلىدۇ.

بىراق، بەش تۈرلۈك نۇرىيەنلار ئۇلارنى يۇتۇۋالغان بەش شەيتاننىڭ تېنىدە قالغان ئىدى. قانداق قىلغاندا بۇ نۇرلارنى ئۇلارنىڭ تېنىدىن ئاجرىتىۋېلىپ، قاراڭغۇلۇقنى ئۆز چېگرىسىدىن مەڭگۈ چىقالمايدىغان قىلىپ قويغىلى بولىدۇ؟ مانىنىڭ قارىشىچە، بىز ياشاۋاتقان بۇ دۇنيا مانا شۇ ۋەزىپىنى ئادا قىلىش ئۈچۈن يارىتىلغان. زاۋان جەڭدە ئۆلگەن قاراڭغۇلۇق شەيتانلىرىنىڭ تېنىدىن بىر قىسىم نۇرلارنى چىقىرىۋېلىپ، ئۇلاردىن كۈن بىلەن ئايىنى، قاراڭغۇلۇقنىڭ بۇلغىنىشىغا ئۇچرىغان نۇرلاردىن يۇلتۇزلارنى، شەيتانلارنىڭ تېرىسىدىن "ئون ئاسمان"نى، ئۇلارنىڭ گەندىسىدىن "سەككىز يەر"نى، سۈڭەكلىرىدىن بولسا تاغلارنى ياساپ چىققان. مانىنىڭ ئېيتىشىچە، شاماللارنىڭ يالىشى ۋە يادغۇرنىڭ يۇيۇشى بىلەن قاراڭغۇلۇق شەيتانلىرىنىڭ جەسەتلىرىدىن بەزى ساپ نەرسىلەرنى يەنە داۋاملىق چىقىرىۋالغىلى بولىدىكەن.

مانى ماددىي دۇنيانى قاراڭغۇلۇق شەيتانلىرىنىڭ گەۋدىسى، بۇ دۇنيانى باشقۇرغۇچى بولسا قۇتقۇزغۇچىنىڭ بەش ئوغلى دەپ ھىساپلايدۇ. بۇ بەش ئوغۇلنىڭ ھەر بىرىنىڭ ئۆز ئالدىغا ۋەزىپىلىرى بولۇپ، بىرىسى قولى بىلەن دۇنيانى كونتۇرۇل قىلىپ تۇرسا، بىرىسى يورۇقلۇقنىڭ قالدۇقلىرىنى يىغىدىكەن؛ بىرىسى قاراڭغۇلۇقنىڭ شەيتانلىرىنى قوغلىسا، بىرىسى ئالەمنى ئايلاندۇرىدىكەن، يەنە بىرىسى بولسا مۇرىسى بىلەن يەرنى كۆتىرىپ تۇرىدىكەن.

زاۋان ئالەمنى ياراتقاندىن كېيىن، يەنە "ئۈچىنچى قېتىم چاقىرىق" قىلىپ ئۈچىنچى "ئەلچى"نى چىللايدۇ. ئۈچىنچى ئەلچى "نۇر قىزى"نى چاقىرىدۇ. بۇ ئىككى ئىلاھ "قۇتقۇزغۇچى" تىرىك تۇتۇۋالغان شەيتانلارنى بوشلۇققا بەنت قىلىپ قويىدۇ. شۇندىن كېيىن، ئۇلارنىڭ ئىچىدىكى چىشى شەيتانلارنى قىپ-يالىڭاچ ھالەتتىكى گۈزەل قىزلار تۈسىگە كىرگۈزۈپ، ئەركەك شەيتانلارنىڭ ھەۋسىسىنى قوزغايدۇ. بۇ ئارقىلىق ئەركەك شەيتانلارنىڭ تېنىدىكى يورۇقلۇقنى چىقىرىۋالىدۇ. دە، ئۇلارنىڭ ئۆزلىرىنى دېڭىزغا تاشلاپ، ئاجايىپ مەخلۇقلارغا ئايلاندۇرۇۋېتىدۇ. تەنلىرىدىن يورۇقلۇقنى ئايرىۋالالمىغان شەيتانلارنى بولسا ھەر خىل دەرەخلەرگە ۋە ئۆسۈملۈكلەرگە ئايلاندۇرۇۋېتىدۇ. بۇنى كۆرگەن چىشى شەيتانلار ئاچ-

چىغىدا قوسغىدىكى بالىلىرىنى تاشلىۋېتىدۇ. بۇ بالىلار بەش خىل شەيتان قىياپىتىدىكى ھايۋانلارغا ئايلىنىپ كېتىدۇ. مانى شۇڭلاشقا ئوسۇملۇكلەرنىڭ ئىچىدىكى يورۇقلۇق ھايۋان-لارغا قارىغاندا كۆپ بولىدۇ، دەپ چۈشەندۈرىدۇ. مانى يەنە قاراڭغۇلۇق دولتىنىڭ ئىلاھى نۇرلارنى يىغىۋېلىش ئۈچۈن ئىككى شەيتاننى زىمىنىدىكى تاشلاندىق شەيتان بالىلىرىنى يە-يىشكە قويۇپ بېرىدۇ. ئۇنىڭدىن كېيىن، ئۇ ئىككى شەيتاننى چاتقۇزىدۇ. چىشى شەيتان يورۇقلۇق ئەلچىلىرىنىڭ قىياپىتىدە ئىككى بالا تۇغىدۇ، بۇلار ھازىرقى ئىنسانلارنىڭ ئەجدادى بولۇپ، بىرى ئادام، يەنە بىرى شاۋا دەپ ئاتىلىدۇ، دەيدۇ. ئادام بىلەن شاۋا قاراڭغۇلۇقتىن تورەلگەن بولسىمۇ، ئەمما ئۇلارنىڭ تېنىدە كۆپلەپ يورۇقلۇق نۇرلىرى بار ئىكەن. مانى بۇ نۇرلارنى ئۇلارنىڭ روھى، دەپ چۈشەندۈرىدۇ.

قاراڭغۇلۇق ئىلاھى يەنە يورۇقلۇقنىڭ يىغىۋېلىنىشىنى مۇرەككەپلەشتۈرۈۋېتىدۇ. زاۋان تېخىمۇ كۆپ يورۇقلۇق ئەلچىلىرىنى ئەۋەتىشكە مەجبۇر بولىدۇ. بۇ ئەلچىلەرنىڭ ئەڭ چوڭى ئەيسا ئىدى. مانىنىڭ چۈشەندۈرۈشىچە، ئەيسا زىمىنغا چۈشكەندە، ئادام ئۇخلاۋاتقان بولۇپ، ئەيسا ئۇنىڭ ئەتراپىدىكى شەيتانلارنى قوغلاۋېتىپ ئۇنى ئويغاتقان ۋە ئۇنىڭغا نە-سەبىنى، يورۇقلۇقنىڭ ئەزىزلىكى ۋە بۇ يورۇقلۇقنىڭ خەتەر ئىچىدە ئىكەنلىكىنى ئۇقتۇر-غان. ئادام ئۆزىنىڭ شەيتاندىن تورەلگەنلىكىنى ئۇقۇپ قاتتىق ئوڭۇنگەن. ئۇ شۇندىن كې-يىن شاۋانى تاشلاپ كەتكەن. بىراق كېيىن ئۇ يەنە ئۆزىنىڭ ئەسلى تەبىئىتىگە قايتىپ، شاۋانى قايتىدىن ئىزلەپ تېپىپ، شېتىل، شېت دىگەن بالىلارنى تاپقان. بۇنىڭ بىلەن يورۇقلۇق يەنە ئادەم بەدىنىگە بەنت بولۇپ قالغان - دە، زىمىندا ئادەملەر كۆپىيىپ كەتكەن.

مانى ئۆزىنى زاۋان ئەۋەتكەن ئاخىرقى ئەلچى دەيدۇ. ئۇنىڭ تەلىماتىچە ئادەم قال-راڭغۇلۇقنىڭ نەسلى، بىراق ئادەمنىڭ روھى يورۇقلۇقتىن بىنا بولغان، بۇ روھلارنى قاراڭ-غۇلۇقتىن قۇتۇلدۇرۇش ئۈچۈن، مانى بىر قاتار پەرىزلەر بەلگىلىگەن. ئۇ مۇخلىسلىرىدىن گۆش يىمەسلىك، ھاراق ئىچمەسلىك، توي قىلماسلىق ۋە مال دۇنيا يىغماسلىقنى تەلەپ قىلىدۇ. مۇخلىسلار ھەر كۈنى ئۆزلىرىنىڭ ئون خىل ناچار ئىلمىتىدىن توۋە قىلىپ تۇرۇش-لىرىنى كېرەك، بۇ ئادەتلەر: ساختىلىق، ۋاپاسىزلىق، يالغانچى كىشىلەرنى گۇۋاچىلىققا تار-تىش، زىيانكەشلىك، ھەق - ناھەقنى ئايرىماسلىق، سۈيىقەستچىلىك، جانلىق مەخلۇقاتلارنى ئۆلتۈرۈش، ئالدامچىلىق، ئىشەنچسىزلىك ۋە كۈننى، ئايىنى رەنجىتىدىغان ئىشلارنى قىلىشتىن ئىبارەت. ئۇ مۇخلىسلىرىدىن ئون تۈرلۈك پەرىزنى ئادا قىلىشنى تەلەپ قىلىدۇ. بۇلار: ھەي-كەل ياسىماسلىق، يالغان ئېيتىماسلىق، ئاچكۆزلۈك قىلماسلىق، جاندارلارنى ئۆلتۈرمەسلىك، زىنا قىلماسلىق، ئوغرىلىق قىلماسلىق، سۈيىقەست ئىشلەتمەسلىك، گۇمانخور بولماسلىق، ھورۇنلۇق قىلماسلىق ۋە ھەر كۈنى توت (ياكى يەتتە قېتىم) ئىبادەت قىلىش.

مانى كەلگۈسى زاماندىكى يورۇقلۇق بىلەن قاراڭغۇلۇقنىڭ تەسۋىرىنى مۇنداق بېرىدۇ: يورۇقلۇق بىلەن قاراڭغۇلۇق ئوتتۇرىسىدا يۈز بېرىدىغان چوڭ ئۇرۇش ئاخىر زاماندىن دې-رەك بېرىدۇ. ئۇ چاغدا ھەممىلا جاي توقۇنۇش ۋە ئازاپ ئىچىدە قالىدۇ. ئېتىقات سۇسلايدۇ. ئەيسا يەرگە چۈشۈپ، سوت قۇرۇپ ئادەملەرنىڭ ياخشىلىرىنى ۋە يامانلىرىنى ئايرىپ چىق-دۇ. ئۇنىڭدىن كېيىن دۇنيانى تىرەپ تۇرغان ئىلاھ كېتىدۇ، ئالەم گومۇرۇلۇپ ئوت ئىچىدە

قالىدۇ. يورۇقلۇق نۇرلىرى ئاخىر تولۇق ئازات بولۇپ جەننەتكە چىقىپ كېتىدۇ. قاراڭ-خۇلۇق زىندانغا بەنت قىلىندۇ. زىنداننىڭ ئىشىگىنى يوغان تاش توسىۋالدى. ئازات بولغان روھلار ئاۋال ئايغا، ئاندىن كۈنگە، كېيىن كۈندىن يورۇقلۇق تۈۋرۈگىگە ئۆتۈپ، ئۇ يەردە يېڭى ئوردىغا ئورۇنلىشىدۇ. يېڭى ئوردىنىڭ باشلىغى يەنىلا "ئادىمى ئەۋۋەل" بولىدۇ. يەر 1468 يىل كويۇپ، ئاندىن تامامەن گۇمران بولىدۇ.

مانى دىنىنىڭ "ئىككىلىك، ئۈچ زامان" ئەقىدىسى بىر مۇكەممەل دىنىي ئەپسانە سېسى-تىمىسى بولالايدۇ. ئەمما ئۇنىڭ دۇنياغا كېلىشىنى باشقا دىنلارنىڭ ئىدىيىۋى تەسىرىدىن ئايرىپ قاراشقا بولمايدۇ. ئىران ئېلى ئەينى زاماندا يەرلىك زوررو ئاستىرىيان دىنىدىن باشقا يەنە خىرىستىيان دىنى ۋە بۇددادىنلىرىنىڭمۇ تەسىرىگە ئۇچرىغان ئىدى. مانى دىنىدىكى ئىككىلىك ئەمەلىيەتتە زوررو ئاستىرىيان دىنىدىكى ياخشىلىق ۋە يامانلىقنىڭ دوئالىزىمىدىن ئىبارەت. زوررو ئاستىرىيان دىنى قەدىمقى پىرسىيىدە مىلا-دىدىن ئىلگىرىكى 7-ئەسىرلەردىلا پەيدا بولغان بولۇپ، پارىسلار ئارىسىدا چوڭقۇر يىلتىز تارتقان. مانى دىنىدىكى ئادام، ئەيسا، قىز تۇسى دىگەنلەر خىرىستىيان دىنىدىكى ۋە گنوستىك مەزھىبىدىكى ماتىرىياللاردۇر. بۇ دىن مۇخلىسلىرىنىڭ ئىبادەتخانىلاردا توپ بولۇپ ياشىشى، توپ تاماق يېيىشى، تۈۋە قىلىشلىرى، شاڭ كوپ-دۇرۇش ئۇسۇلى كاتولىك مۇناسىۋىتىلىرىنىڭ ئادىتىگە ئوخشاپ كېتىدۇ. بەزى ئالىملارنىڭ تەتقىق قىلىشىچە، مانى دىنىدا بۇددادىنلىرىنىڭ مەزمۇن تەركىپلىرىمۇ بار ئىكەن.

مانى دىنى دەۋر جەھەتتە قەدىمقى ۋە كېيىنكى دەپ ئايرىلىدۇ. بىز بۇ دىننىڭ غەربكە تارالغان قىسمىدا خىرىستىيان تەركىپلىرىنىڭ كۆپلۈكىنى، شەرقكە تارالغان قىسمىدا بولسا بۇددادىنلىرىنىڭ كۆپلۈكىنى كۆرىمىز.

مانى دىنىنىڭ ۋەكىل خاراكتېرلىق ئەسەرلىرى يەتتە كىتاپ (يەنى ئاغىلىق نوم) دىن ئىبارەت، بۇ دىننىڭ مۇخلىسلىرى ئاق كىيىم كىيىدۇ. بۆكىلىرى ئاق، قارا ۋە بىنەپشە رەڭلەردە بولىدۇ. باش مۇخلىسنىڭ بۆكى بىنەپشە رەڭدە بولىدۇ. ئاغرىسا دورا يىمەيدۇ. مانى دىنىدا ئادەم ئۆلسە، جەسەت يالڭاچ ھالەتتە كومۇلىدۇ. مانى مۇخلىسلىرىنىڭ ھەپتىلىك ئىبادىتى "مىر" كۈنى ئۆتكۈزۈلىدۇ. "مىر" سوغدى تىلىدا يەكشەنبە دىگەن مەنىنى بېرىدۇ.

مانى دىنى شاپۇر I دەۋرىدىن كېيىن، ئارىدا ئۆز بېشىدىن ئۇزۇن ئەسىرلىك چۈش-كۈنلۈك دەۋرىنى ئۆتكۈزگەندىن كېيىن، مىلادى 8-ئەسىرگە كېلىپ، شەرقتە ئۇيغۇرلار ئارىسىدا يېڭىدىن گۈللىنىش زىمىنى تاپتى. 763-يىلى ئورخون ئۇيغۇر خاقانىلىغىدا مانى دىنى رەسمى دولەت دىنى قىلىپ بەلگىلەندى.

3-ئەسىرنىڭ كېيىنكى يېرىمىدا مانى دىنى ئىراندا چەكلىمىگە ئۇچرىغاندىن كېيىن، ئامۇ دەريا ۋادىلىرىغا قاچقان مانى مۇخلىسلىرى ئۇ يەرلەردە بۇ دىننى داۋاملىق تارقىتىپ يەنە يىلتىز تارتقۇزدى. بۇ دىن شۇ يەرلىك سوغدى قاتارلىق خەلىقلەر تەرىپىدىن قوبۇل قىلىندى. ئىبن نادىم ئۇلار توغرىلىق: "ئۇلار قېچىشقا مەجبۇر بولۇپ، بەلىخ دەرياسىدىن ئۆتۈپ، قاغاننىڭ زىمىنىغا كەلگەندە توختىغان" دەپ يازىدۇ. "قاغاننىڭ زىمىنى غەربىي تۈرك دولىتىنىڭ زىمىنى يەنى ماۋۇئۇنسەھىر ۋە ھازىرقى شىنجاڭ ئۇيغۇر ئاپتونوم رايونى قاتارلىق جايلار ئىدى.

سوغدلار تۈرك خاقانلىقى ۋە ئۇندىن كېيىنكى ئۇيغۇر خاقانلىقىنىڭ غەرب ئەللىرى بىلەن بولغان ئالاقىسىدە ۋاستىچى بولغان ئىدى. مانى دىنىنىمۇ ئۇيغۇرلار ئارىسىغا شۇلار تاراتتى.

ئۇيغۇرلارنىڭ ئىپتىدائى شامان دىنىدىن كېيىن، مانى دىنىغا ئېتىقات قىلىشى، ئىدىو-لوگىيە تارىخىدىكى زور بىر تەرەققىيات ئىدى. ئۇيغۇر ئورخون خاقانلىقى دەۋرىگە كەلگەندە، ئورخون جەمىيىتىدە، دىخانچىلىق، قاتناش، سودا ۋە مەدەنىيەتلىك ئىشلىرى كۆرۈنەرلىك ھالدا تەرەققى قىلدى. كىشىلەرنىڭ روھى تېخىمۇ كۆپ يېڭى نەرسىلەرنى تەلەپ قىلىدىغان بولدى. بۇ پەيتكە كەلگەندە، جەنۇپ ۋە غەربى جەنۇبىي تەرەپلەردە ياشايدىغان ئۇيغۇرلار بۇددا دىنىغا ئېتىقات قىلغىنى ھالدا، شىمالىي ئۇيغۇرلاردا مانى دىنى كەڭ تارقالدى. مىلادى 3-4- ئەسىرلەرگە كەلگەندە، سوغدى ۋە سوقاق (پارس)لارنىڭ ئورخون تەۋەسى بىلەن بولغان بېرىش-كېلىشلىرى كۆپەيگەن ئىدى. تۈركى خەلقلەرنىڭ بەزى قەبىلىلىرى يايلاق قوغلىشىپ تاۋولگا دەرياسى ۋادىلىرىغا قەدەر كېڭەيدى. خەلقارا تۈركولوگىلارنىڭ تەتقىق قىلىشىچە سوغدلارنىڭ تىلى ۋە يېزىقى تۈركى خەلقلەر تەرىپىدىن دىپلوما-تىيە ۋە ھاكىمىيەت باشقۇرۇش ئىشلىرىدا ئىشلىتىلگەن چاغلارمۇ بولغان. بۇنى يېڭىدىن تېپىلغان سوغدى تىلىدا ئويۇلغان "بۈگۈت مەڭگۈ تېشى" بىلەن ھازىرقى قاراشەھەرنىڭ يۇلتۇز دېگەن يېرىدە بارگاھ قۇرۇپ تۇرغان غەربىي تۈركلەرنىڭ يابغۇ خاقانى ئىستەمنىڭ كۈنىدە تاننىپولغا سوغدى ئەلچىسى مانياخنى ئەۋەتكەنلىكى دولەت خېتىنى سوغدى يېزىقىدا يازغانلىقىغا ئائىت يادىكارلىقلاردىن ئېنىق كۆرۈۋالغىلى بولىدۇ.

مانى دىنىنى قوبۇل قىلىش ئارقىلىق سوغدلار بىلەن بولغان مۇناسىۋەتنى كۈچەيتىش ئورخون ئۇيغۇر خاقانلىقىنىڭ غەرب ئەللىرىگە بارىدىغان يايلاق سودا يولى يەنى "سوقاق يولى"نى ئېچىشتىن ئىبارەت مۇھىم ئىقتىسادىي ئېھتىياجىدىن كېلىپ چىققان ئىدى. ئارخولوگىلار شىنجاڭدىن 24 خىل يېزىق، 17 خىل تىلغا تەۋە ئاجايىپ كۆپ يازما يادىكارلىقلارنى تاپتى. بۇ يازما يادىكارلىقلارنىڭ تۈرى ۋە ئەھمىيىتىدىن قارىغاندا، يازما مەنبەلەر بويىچە رايونىمىز دۇنيادىكى باشقا مۇھىم ئورۇنلاردىن ھەرگىز قېلىشمايدۇ. تارىخىي مەنبەلەردە خاتىرىلىنىشىچە، مانى يازمىلىرى دۇنيادا ناھايىتى كۆپ بولغان. ئەمما تۇرپاندىن باشقا جايلاردا بۇ يازمىلارنىڭ يادىكارلىقلىرى ئانچە كۆپ تېپىلمىدى. تۇرپاندىن تېپىلغان مانى يازمىلىرى غەرب ئالىملىرىنىڭ مانى دىنى ھەققىدىكى دىققىتىنى قايتا قوزغىدى. بۇ جايدىن مانى ئەسەرلىرىنىڭ سوغدى يېزىقى ۋە سوغدى تىلىدا يېزىلغانلىرىنىڭمۇ تېپىلىشى بۇ يازمىلارنىڭ تارىخىي قىممىتىنى تېخىمۇ ئاشۇردى.

ئۇيغۇرلار تۇرپان رايونىدا زور مانى ئىبادەتخانىلىرىنى سالغان ئىدى. بۇ ئىبادەتخانىلار دىن ئۇيغۇرچە مانى يازمىلىرى كۆپلەپ تېپىلدى. بۇ يازمىلاردىن ھازىرچە ئېلان قىلىنغانلىرى «ئىككى يىلتىز نوم»، «خۇ ئاستۇانفت» (مانى مۇخلىسلىرىنىڭ توۋە دۇئاسى) ۋە تۈرلۈك ئىبادەتخانا ھۆججەتلىرى مانى دىنىنىڭ مەدھىيە شېئىرلىرى قاتارلىقلاردىن ئىبارەت. بۇ ئەسەرلەردىن بەزىلىرى مانى دىنىنىڭ دىنى كىتاپلىرىنى تولۇقلايدىغان قىممەتلىك بايلىقلاردۇر. لى كوك تۇرپاندىكى تۇيۇق خارابىلىرىدىن تاپقان بىر پارچە قەغەز فىراگمېنتتا ئورخون ئۇيغۇر يېزىقىنىڭ ئون توققۇز ھەرپى يېزىلغان بولۇپ، ئاستىغا ئۇلارنىڭ مانى

يېزىغىدا ئوقۇلۇشى بېرىلگەن. بۇ قەغەز ئورخون ئۇيغۇر خاقانىلىقى دەۋرىدىكى سوغدىلار بىلەن بولغان مۇناسىۋەتلەرنىڭ تۇرپاندىن تېپىلغان پاكىتى بولۇپ ھىساپلىنىدۇ. قارىغاندا، مەدەنىيە شېئىرلىرى ئۇيغۇر مانى يازمىلىرىدا ئاساسىي ئورۇندا تۇرىدۇ. بۇ دىنىي ئەنئەنىدىن كەلگەنمۇ ياكى ئۇيغۇر قەلەمكەشلىرىنىڭ ئىشى بولۇپ، ئارخىئولوگىيىدىكى تاسادىپلىقمۇ؟ ھازىرچە بىر نىمە دىمەك تەس.

مەن بۇ قېتىم تۈركىيىلىك رىشىت رەخمەتى ئارات 1965-يىلى ئەنقەرەدە ئېلان قىلغان ئۇيغۇر مانى شېئىرلىرىدىن 93 كۆپلىتىنى نەشرگە تەييارلىدىم. رىشىت رەخمەتى ئاراتنىڭ ئېلان قىلغىنى 149 كۆپلىت بولۇپ، قالغانلىرىنى گىمك شىمىڭ، تۇرسۇن ئايۇپ يولداشلار «بۇلاق» نىڭ 1981-يىلى 2-سانىدا ئېلان قىلدى.

بۇ شېئىرلارنىڭ ھەممىسى 1914-1902-يىللاردا پروسىيە ئارخىئولوگىيە ئەترەتلىرى تەرىپىدىن تۇرپاندىن قېزىۋېلىنغان. بۇلار دەسلەپ 1919-يىلى لى كوڭ تەرىپىدىن، كېيىن، بانگ تەرىپىدىن ئېلان قىلىنغان. تۇرپان ئىدىقۇت خارابىسىدىكى كونا سېپىل دەر-ۋازىسىنىڭ كۆزەتچى ئويى ئىزىدىن تېپىلغان: «بۈيۈك ئىلاھ» شېئىرى 1922-يىلى لى كوڭ تەرىپىدىن، 1930-يىلى بانگ بىلەن گابائىن تەرىپىدىن ئېلان قىلىنغان.

بۇ شېئىرلارنىڭ بىزگە ئەكس ئەتتۈرۈپ بېرىۋاتقىنى ئالدى بىلەن دىن ئەمەس، بەلكى قەدىمقى ئۇيغۇر شېئىرىيىتىدۇر. بۇ شېئىرلارنى ئوقۇغۇچىمىزدا كۆز ئالدىمىزدا ئانا تىلىمىزنىڭ مىڭ يىل بۇرۇنقى ساپ دەۋرى ۋە ئەدىبىي ھالىتى نامايەن بولىدۇ. بۇ شېئىر-لاردا ئىشلىتىلگەن نۇرغۇن سۆزلەر ھازىرقى تىلىمىزدىمۇ ساقلىنىپ قالغان. بىز بۇ سۆزلەردە قەزىقارلىق تاۋۇش ئۆزگىرىشلىرىنى كۆرىمىز.

ئىسلاملاھى

1. تاڭ تەڭرى كەلتى
- تاڭ تەڭرى ئۆزى كەلتى
- تاڭ تەڭرى كەلتى
- تاڭ تەڭرى ئۆزى كەلتى

- (1) تاڭ تەڭرىسى كەلتى،
- تاڭ تەڭرىسى ئۆزى كەلتى؛
- تاڭ تەڭرىسى كەلتى،
- تاڭ تەڭرىسى ئۆزى كەلتى.

2. تۇرۇڭلار قاماغ بەگلەر قاداشلار
- تاڭ تەڭرىگە ئۈگەلم

(2) تۇرۇڭلار، بارلىق بەگلەر، قېرىنداشلار.
تاڭ تەڭرىسىنى مەدھىيىلەيلى!

3. كورۇڭمە كۈن تەڭرى
سز بىزنى كۈزەدىڭ
كورۇڭمە ئاي تەڭرى
سز بىزنى قۇرتغارىڭ

(3) ئايان بولغان كۈن تەڭرىسى،
سز بىزنى قوغداڭ!
بالقىپ چىققان ئاي تەڭرىسى
سز بىزنى قۇتقۇزۇڭ!

4. تاڭ تەڭرى
يىدىلىغ يىپارلىغ
يارۇقلۇغ ياشۇقلۇغ
تاڭ تەڭرى
تاڭ تەڭرى

(4) تاڭ تەڭرىسى،
خۇش پۇراقلىق، ئىپارلىق.
پارلاق، نۇرلۇق
تاڭ تەڭرىسى!
تاڭ تەڭرىسى!

5. تاڭ تەڭرى
يىدىلىغ يىپارلىغ
يارۇقلۇغ ياشۇقلۇغ
تاڭ تەڭرى
تاڭ تەڭرى

(5) تاڭ تەڭرىسى
خۇش پۇراقلىق، ئىپارلىق،
پارلاق، نۇرلۇق
تاڭ تەڭرىسى،
تاڭ تەڭرىسى!

6. تەڭرى يارۇق كۈچلۈك بىلگەكە يالۋارار بىز
ئوتۇنۇر بىز كۈن ئاي تەڭرىكە
ياشنى تەڭرى نوم قۇتى
مار مانى فەرىشتىلارقا

(6) تەڭرى، سىزدەك يورۇق ۋە كۈچلۈك دانىشمەنگە يالۋۇرىمىز،
كۈن، ئاي تەڭرىلىرىگە ئىلتىجا قىلىمىز،
ئىلتىجا قىلىمىز نۇرلۇق تەڭرى، نوم بەختى،
مار مانى ۋە پەرىشتىلەرگە.

7. قۇت قولۇر بىز تەڭرىمە
ئەتتۇزۇمۇزنى كۈزەدىڭ
ئۇزۇتۇمۇزنى بوشۇڭ

(7) ئەي تەڭرى سىزدىن بەخت تىلەيمىز،
قوغداڭ جىسمىمىزنى،
ھور قىلىڭ روھىمىزنى!

8. قىۋ قولۇر بىز يارۇق تەڭرىلەرگە
ئاداسىزىن تۇرالىم
ئوگرۇنچىلىگىن ئەرەلىم

(8) يورۇق تەڭرىلەردىن سائادەت تىلەيمىز،
بىزنى بالا - قازادىن ساقلىسۇن،
خوشال - خورام بولايلى!

دەھىيە

(ئاپرىنچۇر تەڭمەن)

9. بىزنىڭ تەڭرىمىز ئەدگۈسى رەدىنى تىيۇر
بىزنىڭ تەڭرىمىز ئەدگۈسى رەدىنى تىيۇر
رەدىندە يىگ مەنىڭ ئەدگۈ تەڭرىم ئالپىم بەكرەكىم
رەدىندە يىگ مەنىڭ تەڭرىم ئالپىم بەكرەكىم

(9) تەڭرىمىزنىڭ ياخشىلىغىنى گۆھەردەك ① دەيدۇ،
تەڭرىمىزنىڭ ياخشىلىغىنى گۆھەردەك دەيدۇ؛
مېنىڭ ياخشى تەڭرىم — باتۇرۇم، قۇدرەتلىگىم، گۆھەردىنمۇ ئىسىل،
مېنىڭ ياخشى تەڭرىم — باتۇرۇم، قۇدرەتلىگىم، گۆھەردىنمۇ ئىسىل.

10. بىلەگۈسۈز يىتى ۋاجىر تىيۇر
بىلەگۈسۈز يىتى ۋاجىر تىيۇر
ۋاجىردا ئوتتۇى بىلىگلىگىم تۈزۈنۈم يارۇقۇم
ۋاجىردا ئوتتۇى بىلىگلىگىم بىلگەم ياڭام

(10) بىلىمىسىمۇ ئىتتىك بولغاچقا ئالماسنى ② كېسەر دەيدۇ،
بىلىمىسىمۇ ئىتتىك بولغاچقا ئالماسنى كېسەر دەيدۇ.
سىز ئالماستىنمۇ ئۆتكۈر بىلىملىگىم، پەزىلەتلىگىم، نۇرلۇغۇم،
سىز ئالماستىنمۇ ئۆتكۈر بىلىملىگىم، دانىشمىنىم، پىلىم.

11. كۈن تەڭرى يارۇقىن تەگ كوكۇزلۇگۈم بىلگەم
كۈن تەڭرى يارۇقىن تەگ كوكۇزلۇگۈم بىلگەم
كورتىلە تۈزۈن تەڭرىم كۈلۈگۈم كۈزۈنچۈم
كورتىلە تۈزۈن تەڭرىم بۇرقانىم بۇلۇنچسۇزۇم

(11) كوڭلى كۈن تەڭرىسىنىڭ نۇرىدەك دانىشمىنىم،
كوڭلى كۈن تەڭرىسىنىڭ نۇرىدەك دانىشمىنىم؛
گۈزەل پەزىلەتلىك، شوھرەتلىك، قوغدىغۇچى تەڭرىم،
گۈزەل، پەزىلەتلىك، تەڭداشسىز بۇرھانىم، تەڭرىم.

ئولۇم تەسۋىرى

12. تۈزۈن بىلگە كىشىلەر تىرىلەلمە
تەڭرىنىڭ بىتىگىن بىز ئىشىدەلمە
تورت ئىلىگ تەڭرىلەرگە تاپىنالىم
تورت ئۇلۇغ ئەمگەكدە قۇرتۇلالىم

(12) ئەي، پەزىلەتلىكلەر، دانىشمەنلەر توپلىنايلى،
تەڭرىنىڭ كىتاۋىنى ئاڭلايى.

توت ئىلىك تەڭرىگە تېۋىنايلى،
توت چوڭ ئازاپتىن قۇتۇلايلى.

13. تورت ئىلىك تەڭرىلەردە تانغمالار
تەڭرى نومىن توداغمالار
تۈنەرىگ يەكلەرگە تاپۇنۇغمالار
تۈمەنلىك ئىرىنچۇ قىلغمالار

(13) توت ئىلىك تەڭرىدىن تانغانلار،
تەڭرىنىڭ كىتاۋىنى نەزەرگە ئىلىمىغانلار،
قاراڭغۇلۇق شەيتانلىرىغا تېۋىنغانلار،
تۈمەنلەپ گۇنا ئۆتكۈزگەن بولىدۇ.

14. تۈپىنتە ئولتۇرۇپما ئۆلمەكى بار
تۈنەرىگ تامۇقا تۇشمەكى بار
تۈمەنلىك يەكلەر كەلسە تىيۇر
تۇمانلىغ يەكلەر ئايار تىيۇر

(14) ئۇلار ئاخىرى ئۆلمەي قالمايدۇ،
قاراڭغۇ دوزاققا چۈشمەي قالمايدۇ.
تۈمەنلەپ جىن - ئالۋاستىلار كېلىدۇ،
قارا تۇمانلىق جىنلار خالىغىنىنى قىلىدۇ.

15. تۈنەرىگ تۇنچۇلە باسار تىيۇر
تۇنۇملۇغ تەگىر تىيۇر
توش ئۈزە ئولۇرۇپ تۇلتۇرۇر تىيۇر
تانمىش ئۇزۇتلەر تاشقار تىيۇر

(15) قاراڭغۇلۇق تۈندەك بېسىپ كېلىدۇ،
(ئۇلارنى) تۇنجۇقتۇرىدۇ.
مەيدىلىرىگە ئولتۇرۇۋېلىپ كۆكرەكلىرىنى ئۆتمە - توشۇك قىلىدۇ،
(شۇندا) تانغان روھلار تاشقىرى چىقىدۇ.

16. تاردىچ تەگ ئەتتۇزىن قودۇر تىيۇر
تاۋارى تۇرغۇرۇ قالىر تىيۇر
تەترۇ ساچلىغ قۇرتغا يەك كەلسە تىيۇر
تولىلىغ بۇلت تەگ تونقى قاشلىغ تىيۇر

(16) (ئۇلارنى) تاردىچ تەك يەرگە ئېتىپ تاشلايدۇ،
(ئۇلارنىڭ) مال-دۇنياسى قالىدۇ؛
تەتۈر تۈكلۈك، چىشى شەيتانلار يېتىپ كېلىدۇ،
(بۇ شەيتانلار) قويۇق بۇلۇتتەك تۇم قارا قاشلىقتۇر.

17. قانلىغ بۇ قاچ تەگ قاراقى تىيۇر
قاشغۇق تەگ قارا بوي ئەمكى تىيۇر
بۇرۇننىتا بوز بۇلت ئونۇر تىيۇر
تامغاقتىن قارا تۇتۇن تاشقار تىيۇر

(17) (بۇ شەيتانلارنىڭ) كوز قارىچۇغى قانلىق كۈمۈزەككە،
قارا ئەمچەكلىرى قوزۇققا ئوخشايدۇ؛
بۇرۇنلىرىدىن كۈلرەڭ بۇلۇتلار چىقىدۇ،
ئېغىزلىرىدىن قارا تۇتۇن بۇخسۇپ تۇرىدۇ.

18. توشى ئول قامۇغ تۈمەن يىلان تىيۇر
يىنەرى ئول يىنگەن يىلان تىيۇر
ئەرئەكى ئول قامۇغ.....تىيۇر

(18) كۈكرەكلىرىدە تۈمەنلەپ يىلان بولىدۇ،
يىنەرى يىنگەن يىلان تىيۇر (؟)
بارماقلىرى پۇتۇنلەي.....

دوزاق تەسۋىرى

..... 19

.....ئايىتۇر تىيۇر
...كەنتۇ قىلىش قىلىنچى كوزۇنۇر تىيۇر.
يىر سۇپ قۇتى ئىرىنۇر تىيۇر
ئوت سۇپ قۇتى ئىغلايۇر تىيۇر
ئى ئىغاچ قۇتى ئۇلىيۇر تىيۇر
كونى بۇيرۇق كوزۇنگۇچە كوزۇنۇپەن
تانىش ئۇزۇتۇگ تۇتۇپان
تارازۇق ئىچىننە ئولغۇرتۇر تىيۇر

تارازۇق ئاغسار قىلىنچى ئايىتىغ بولۇر
 ئىرىنچۇ قىلىمىش قىلىنچى ئىشتىگ بولۇر
 تەترۇ ساچلىغ قۇرتغا يەك كەلپەننى
 تانمىش ئۇزۇتلەرىگ تۇتۇپاننى
 تونەرىگ تاموقا تارتار تىيۇر
 توپۇسىن توڭتارۇ تىقار تىيۇر
 تامۇداقى يەكلەر تۇتار تىيۇر
 مۇنتىرۇمۇنتۇز يەكلەر كەلەر تىيۇر
 مىنە...ك...بەرگەن ئۇرۇپان بىرگە سەيۇر تىيۇر
 ئوكۇش.....

ئۇزۇت ئانتا كورۇر تىيۇر
 ئۇلۇم قۇت قولۇپان بۇلماز تىيۇر

(19)

.....سورايدۇ،
 ...ئۆزىنىڭ قامىش - ئەتمىشلىرى ئايان بولىدۇ.
 يەرۋە سۇنىڭ بەختى بۇزۇلىدۇ،
 ئوت ۋە سۇنىڭ بەختى يىغلايدۇ،
 ئوت - چوپ ۋە دەل - دەرەخلەر بەختى ئىگىرايدۇ.
 ھەقىنىڭ ھوكىمى ئەينەكتەك ئايان بولۇپ،
 تانغان روھنى تۇتۇپ،
 (ئۇنى) تارازغا سالىدۇ؛
 تارازا كوتىرىلسە قىلىمىشلىرى ئايان بولۇپ، سوراققا تارتىلىدۇ،
 يامانلىقلىرى ئەلگە مەلۇم بولىدۇ.
 تەتۇر تۈكلۈك، قېرى چىشى شەيتان كېلىپ،
 تانغان روھلارنى تۇتۇپ،
 قاراڭغۇ دوزاققا سورەيدۇ،
 ئۇلارنى دوزاققا بېشىچە تاشلايدۇ.
 دوزاقتىكى شەيتانلار ئۇلارنى تۇتىدۇ،
 قىيىنغۇچى شەيتانلار يېتىپ كېلىدۇ،
قامچا بىلەن ئۇرۇپ ساۋايدۇ.
 نۇرغۇن.....(لارنى)
 روھ ئۇندا كورىدۇ.
 ئۇلۇم بەختى ئىستەيدىۇ، تاپالمايدۇ.

20. يۈكۈنۈر بىز سىزىگە

يۈز يۈزەگۈتىن بەرۇ كىرتگۈنچىن

يۈكۈنمىش سايۇ ئارىزۇن
يۈگەرۈ.....

(20) تازىم قىلىپ كەلدۇق سىزگە،
ئون مىڭ يىلدىن بېرى ھورمەت ۋە ئېتىقات بىلەن؛
تازىم بىلەن پاكلانسۇن،
ئىنتىلىپ.....

21. ئا.....بىز سىزىڭگە
ئا.....
ئاجۇنۇغ قۇتقۇرغالى.....
ئا.....

(21) ئا.....بىز سىزگە،
ئا.....
ئالەمنى قۇتقۇزغىلى.....
ئا.....

22. ئالقۇ ئايىخ قىلىنچىلارىمىز.
ئا.....
ئا.....قىلىنچ تۇشىن ئوقتىتىڭىز
ئا.....

(22) بارلىق يامان قىلمىشلىرىمىز.
ئا.....
ئا.....ھەركەتلەرنىڭ يولىنى ئۇختۇردىڭىز،
ئا.....

23. ئۇ.....
ئۇ.....ئىنچىگۈلۈگ ئورۇنقا
ئۇ.....نوملاتىڭىز
ئۇمۇغ.....

(23) ئۇ.....
ئۇ.....ھوزۇرلۇق ئورۇنغا،
ئۇ.....بىلدۇردىڭىز،
ئۇمىت.....

24. تامۇ يولى تۇتۇڭۇز

.....
.....
.....

(24) دوزاقنىڭ يولىنى توسىدىڭىز،

.....
.....
.....

25. ئۇمۇغسۇز بىزنى تەگ تىنلىقلارغا

ئۇمۇغى..... كە
ئۆتلى سەۋىنىچ ئوت...ك...
ئوغرىن يېقىن.....

(25) بىزدەك ئۇمىتسىز جانلىقلارغا،

ئۇمىدى.....
مىننەتدارلىق ۋە سۇيۇنۇش.....
پۇرسىتىنى يېقىن (؟).....

26. ئادىنچىغ ئىدۇق قاڭمىز

ئاغىنچىسىز كوڭۇل.....
ئالقۇ تىنلىغ ئوغلاننىڭ
ئالىپ ئەرتى سانسارتىن...

(26) تاڭ قالغۇدەك مۇقەددەس ئاتىمىز،

ئاغماس كوڭۇل.....
بارلىق ئىنسان ئوغلانلىرىنىڭ
سانسارىدىن ③ (قۇتۇلۇشى) تەس ئىدى.

27. ئۇ...ئىدۇق قاڭمىز

ئۆستۈرتى قودى ئىنمەسەر
ئۈچ.....
ئۆكۈش تەلىم تىنلىقلار بولتى ئەرتى

(27) سىز...مۇقەددەس ئاتىمىز،

كۆكتىن زىمىنغا چۈشمىگەن بولسىڭىز،

بۇ سانسىز مەخلۇقلار
ئۇچ يامان يولغا كىرگەن بولار ئىدى.

28. يى... گۈللۈگ ق..... ز ئورۇقۇڭۇزنى
يالڭۇقلار ئارا ...
ي... ئاجۇنتاقى تىنلىغىلارغ
يارىمالاش.....

(28) يوللىڭىزنى.....
ئىنسانلار ئارىسىدا.....
.....ئالەمدىكى مەخلۇقلارنى
ئۇيغۇنلاشتۇرۇش.....

29. ئۇ.....چى تىنلىغىلار ئىلكىدە
ئورۇقۇڭۇز ئۇچى.....
ئۇ نك.....قۇترۇلتى
ئۇمۇغسۇز ئىرىزىز مۇنقۇل قال ئاغۇلۇغ يىلىقتا

(29) مەخلۇقلار ئەۋۋەل،
يوللىڭىزنىڭ بېشىنى.....،
ئۆمىتىسىزلىك، خاراڭلىق، ئاڭسىزلىق، ئەقىلىسىزلىق ۋە
زەھەرلىك ھايۋانلار دۇنياسىدىن قۇتۇلدى.

30. قاچان ئىدۇق قانچىمىز
قالىقتىن قودى ئىنتىڭىز
قامىغ تىنلىغ ئوغۇشى نىنې.....
ق.....

(30) پەقەت سىز، مۇقەددەس ئاتىمىز،
كوكتىن توۋەنگە چۈشتىڭىز،
بارلىق مەخلۇقلار جەمەتلىرىنى.....
.....

31. تى.....سىز ئەدگۈ نۇملارغ نۇملايۇ
تورت توغۇم.....
تى.....گ قۇتقارتىڭىز

(31) ت.....
ت..... ياخشى نوم تەپسىر قىلىپ
توت تۇغۇلۇش ④.....
.....قۇتقازدىڭىز

32. سەكىز تۇرلۇك ئەمگەك.....
.....
سەدرە كىسىز يىگى قىلىنچىلارنى
..... سەپەن

(32) سەككىز تۇرلۇك جاپا.....
.....
قويۇق - زىچ ھەركەتلەرنى،
..... سەپەن (?)

33. ي ئۆزە
يىننەم تۇتچى يىننەسكۇ
يىرتىنچۇدەكى
ي ئوقىمادىن

(33) ي بىلەن
ھەر دائىم باغلىنىشلىق يىننەسكۇ (?)
..... دۇنيادىكى
ي ئوقىماي

34. ئىلىشلىك تارتىشلىغ
.....
ئىلىكتە بەرۇ ئاتقانپ
..... تىنىلغۇلار

(34) باغلىنىشلىق بولۇپ
.....
ئەزەلدىن بۇيان باغلىنىپ،
..... جانلىقلار

35. بىلىڭىز بىلىگ
.....

..... ب

..... ب

(35) بىلىمىڭىزلىك

..... ب

..... ب

..... ب

36. ئۇ ئۇ

..... تىنىلغۇلار

ئورۇقۇڭۇز ئۈچىن بۇلمادىن

ئۆلىمىڭىز سانساردا قالتمىز

(36) ئۇ ئۇ

..... جانلىقلار

يوللىرىڭىزنىڭ بېشىنى تاپالماي،

دەۋر قىلىۋاتقان سانساردا قالدۇق.

37. بىلىگە بىلىگىلىگ شاتۇ تىكتىڭىز

بىش ئاجۇنۇغ ئىركىلەتپ ئوزغۇرتۇڭۇز

بىزنى تەگ ئىرىنچ تىنىلغۇلار

بىلىنمەدىن كەلتىمىز

(37) سىز بىلىم شوتىسى قويدىڭىز،

ئۇنىڭ بىلەن بۇ بەش ئالەمنى قۇتقۇزدىڭىز

بىزدەك بەدبەخت مەخلۇقلار

نىمە بولغىنىمىزنى بىلىمەي كەلدۇق.

38. بۇ بىز سىزنى تەگ

بۇرقانلىغ كۈن تەڭرىگ كورگەلى

بۇ قاغۇ تاقىلار ئەمگەكلىگ

بۇ سانساردا قالتمىز

(38) بۇ بىز سىزدەك

بۇرھانلىق كۈن تەڭرىنى كورگىلى،

بىز كىشەنلەنگەنلەر ئازاپ ئىچىدە،

بۇ سانساردا قالدۇق.

39. ئەرتىملىگ مەڭگە ئىلىنىشكە
ئەشسىز كۈنى نومۇغ نوملاتتىڭىز
ئەمگەكلىگ تالۋىتىن كەچۇرتۇڭۇز
ئەدگۇ نىرۋانقا ياقىن ئىلتىتىڭىز

(39) ۋاقىتلىق راھەتكە ئۆزىنى ئاتا قىلغانلارغا،
تەڭداشسىز، ھەقىقىي يولنى كۆرسەتتىڭىز؛
ئازاپ دېڭىزىدىن چىقاردىڭىز،
ياخشى نىرۋانغا ⑤ يېقىن قىلدىڭىز.

40. بوتۇلماقلىغ ئىلگۇ تۈپكە سىرىلمىشلارغا
بۇرقانلار ئۇلۇشىڭا بارغۇ يولۇغ كۆركىتىڭىز
بۇيانلىغ سۇمىر تاغىغ تۇرغۇرتۇڭۇز
بۇ..... ۈڭ ئۇرلۇك بۇلتۇرتۇڭۇز

(40) ناپاكلىق ۋە يامانلىق گىرداۋىغا قاراپ يۈزلەنگەنلەرگە،
بۇرھانلار ماكانىغا بارىدىغان يولنى كۆرسەتتىڭىز.
ساۋاپلىق سۇمىر تېغىنى ⑥ تۇرغۇزدىڭىز،
بۇ... مەڭگۈگە يەتكۈزدىڭىز...

41. كۆۋەنچىلىگ سۇۋ كۈزەككە سوقۇلۇنمىشلارغا
كۈنى نومۇلۇغ كوپرۇڭۇگ كۆركىتىڭىز
كوڭۇلىنتەكى يىگ نومۇغ ئوقىتىڭىز
ك... ئىدۇق ئانچىمانقا تۇتۇرتۇڭۇز

(41) مەغرۇرلۇق سۈيىنىڭ ئەكسىدىن كۆزى كۆر بولغانلارغا،
توغرا يول كۆۋرۈگىنى كۆرسەتتىڭىز،
كوڭۇلىنتەكى ياكشى يولنى ئۆگەتتىڭىز،
ئۇلارنى ئەزىز جامائەتكە ⑦ تۇتقۇزدىڭىز.

42. ت... كوڭۇللۇڭلەردىگ قۇتقارتىڭىز
تەگىلمىش كۈزلەر... ۈڭ... تىڭىز
تەگىلمىگچە ئىشلەردىگ ئىشلەتتىڭىز
تەڭرى يىرىگە بارغۇ كۈنى يول كۆركىتىڭىز

(42) ت... غەرىزىدە بولغانلارنى قۇتقۇزدىڭىز،
كۆر بولغان كۈزلەرنى... ئاچتىڭىز؛

تېگىشلىك ئىشلارنى ئىشلەتتىڭىز.
تەڭرى يېرىگە بارىدىغان توغرا يولنى كۆرسەتتىڭىز.

43. يىرتىنچىكە ئۇمۇغ ئىناغ تورۇتتۇڭۇز
يىتى ئاغىلىغ نولارغ نوملاتىڭىز
يىنئەم ئايىغىغا ياراتىنچىلارغ تىدەتتىڭىز
يىگ ئۇستۇنكى ئورلار تورغۇرتۇڭۇز

(43) دۇنيادا مېھرىۋانلىق ۋە ئىناقلىقنى بەرپا قىلىدىڭىز،
يەتتە بىباھا كىتاپنى يەتكۈزۈپ بەردىڭىز،
يامانلىقتا يارىتىلىشنى توساپ قالدىڭىز،
ئۇلار ئۈچۈن ئەڭ ئېسىل ئورۇنلارنى بىنا قىلىدىڭىز.

44. ئاياغلارغ بارچا سىزىڭگە ئەمەرتىڭىز
ئا... ماقىغ... ئانلانماقىغ...
ئا... ماقىغ ئىرىشمەكىگ سەركۈرتۇڭۇز
ئامۋاردىشىنىڭ چ.....

(44) ھورمەت ۋە ئىززەتكە سازاۋەر بولىدىڭىز،
ئا.....
ئا..... ئېرىشتىن خاتىرجەم قىلىدىڭىز،
توپلامنى چ.....

45. تولپ سانسارغ سىزىڭگە ئاڭىتتىرتىڭىز
تودۇنچسۇز يەكلەرىگ تۇتۇلتۇرتۇڭۇز
توغۇمىن ئاجۇنىن.....
تۇرۇغ ئەدگۇ قىلىنچىلىغ ئىشلارغ ئىشلەتتىڭىز

(45) پۈتۈن ئالەمنى ئۆزىڭىزگە باش قويدۇردىڭىز،
تويماس شەيتانلارنى ئەسىر قىلىدىڭىز
تۇغۇلۇشنى، ئالەمنى.....
پاك ۋە ياخشى ئىشلارنى ئىشلەتتىڭىز.

46. كوز قاراق.....
كورۇ قانىنچىسىز كوركەلە كوركۇڭۇزنى
كو.....
كورۇرلەر ئەرتى سىزىڭگە تىمىرۇ

(46) كوز قارچۇغى
كورۇپ قانماس گۈزەل جامالىڭىز،
كۈ
سىزدىن كوزىنى ئۈزمەيتتى،

47. كور
ك ئىچكەرۇ
كۈزەت
ك

(47) كور
ك ئىچىگە
كۈزەت
ك

48. ئا ئىگلىگىلەر
ئادا
ئا
ئا كەلەر

(48) ئا ئاغرىقلار
بالا - قازا
ئا
ئا كەلەر

49. كوڭۇلى ئاۋيا كىرت ...
ك ز كورمەزلەر.
كۈچسۈز تورۇق كىشىلەر
ك پىنپۇڭلار

(49) كوڭلى ئاۋيا كىرت ⑧...
ك ز كورمەس
كۈچسىز، ئورۇق كىشىلەر
ك پىنپۇڭلار (؟)

50. قاتىغى بەدۇمىش پاد
قا تەڭلۈكلەر

قارارمىش كوڭۇللۇگ مونقۇل ...
قا قىۋىرقاق سارانلار

(50) تېخىمۇ قاتتىقلاشقان پاد (؟) ...
قا قارغۇلىرى
قارا كوڭۇللۇك، ئەقىلىسىز ...
قا چاكنى ۋە پىخسىقلار.

51. تالۋى ئوڭۇزتەكى بالىقلار
ت ... ئوڭۇرتىتەكى يەك ئوڭجىنلار
ت ... مەزەكەن تەگ ...
تاقى ئامارى تىنىلغىلار

(51) دېڭىز ۋە دەريالاردىكى بېلىقلار،
ت توشۇكىلىرىدىكى جىن - شەيتانلار
تەمىز ... كىن تەگ
باشقا بارلىق جانلىقلار.

52. تەڭرىم سىزىگە
ت ... ئەرسەر ئۇلار يەڭگۈ قوڭۇرتىن
تەڭرىمىلەيۈك مېشتە ئوك
تەركىن تارقۇر ئەرتى ئانچىماندىن

(52) تەڭرىم سىزىگە
ت بولسا، ئۇلار يەيدىغان قوڭۇرتىن،
يۈگەپ مېشتە ئوك،
دەرھال جامائەتتىن يىراقلىشاتتى.

53. كو سىزنىڭ كوركۈڭۈزنى
كورمىش سايۇ
كۈسە يۈرلەر ئەرتى بىركەرۇ
كۈنتەمەك تى سىزنىڭ كوركۈ ئۈچۈن

(53) كو سىزنىڭ جامالىڭىزنى،
كورگەنچە
ئارزۇلار ئىدى ھەممەيلەن،
ھەر كۈنى سىزنى كورمەكنى.

54. ئاداقىن يورپ سىزنى ئاتاىۇ
 ئاغزىنتا سىزنى ئوگە ئالقاىۇ
 ئانچۇلاىۇ ئامرار ئەرتى سىزنى توزۇگۇ
 ئاناسىن باباسىن ئوغلانى سەۋەرچە

(54) ماڭلايدىغانلا جانلىق نامىڭىزنى تىلغا ئالىدۇ،
 سىزنى ماختاپ ئېغىزلىرىدىن چۇشۇرمەيدۇ.
 بالىلار ئاتا - ئانىسىغا ئامراق بولغاندەك،
 (ئۇلارمۇ) سىزگە شۇ قەدەر ئامراق.

55. ئۇلۇغ يارلىقانىچۇچى كوڭۇلۇڭ ئوزە
 ئۇلارنى بارچا سىغۇرۇپ
 ئۇلۇغ ئاسىغ تۇسۇ قىلىتىڭىز
 ئو..... تاسى قىلىپ

(55) يۈكسەك، مېھرىۋان كوڭلىڭىزگە،
 ئۇلارنىڭ ھەممىسىنى سىغۇرۇپ،
 نۇرغۇن غەمخورلۇق قىلىدىڭىز،
 ئو..... قىلىدىڭىز.

56. ئوزۇڭ ياتىغ ئادىرتمادىن
 ئوزىركەنتىڭىز يۇمىقنى
 ئوز ئوتۇڭۇز بىرتىڭىز
 ئۇلگۇسۇز سانسىز تىنلىقلارقا

(56) ئوز بىلەن ياتنى ئايرىماستىن،
 ئوز كوردىڭىز ھەممىسىنى؛
 ئوز تەلىملىرىڭىزنى بەردىڭىز
 ھەددى - ھىساپسىز جانلىقلارغا.

57. قەد..... غ كۆڭۈلۈڭۈز ئوزە
 قىلىتىڭىز ئەدگۇ توزۇكە
 قىلمىش ئەدگۇڭۇزنىڭ تۇشىنتە
 قىزىغ ئورۇنتاقلار بارچا ئونىتلەر

(57) قىن..... غ كۆڭلىڭىز بىلەن،
 ھەممىسىگە ياخشىلىق قىلىدىڭىز.

قىلغان ياخشىلىغىڭىز سەۋىيىدىن،
مۇشكۇلاتتا قالغانلارنىڭ ھەممىسى قۇتۇلدى.

58. ئۇزاتى ئۇزۇكسۇز مۇنى تەگ
ئۇلۇغ ئاسىغ تۇسۇ قىلىتىڭىز
ئول بۇ يانىڭىز تۇشىنتە
ئوتقۇراق بۇرقان قۇتىن بۇلتۇڭۇز

(58) ھەر دائىم، ئۇزۇلدۇرمەي مۇشۇنداق،
يۈكسەك غەمخورلۇق قىلىدىڭىز.
بۇ خىل ساۋاپلىقلىرىڭىز بىلەن،
بۇرھان بەختىگە تولۇق ئېرىشتىڭىز.

59. ت.....لار بىرلە قارشىسىز
تىلتاغىن قىلۇ كەلتىڭىز
ت.....ڭىز تۇشىنتە
تىدىغىسىز بۇرقان قۇتىن بۇلتۇڭۇز

(59) ت....لار بىلەن قارشىلاشماي،
تېگىشلىك ئىشلارنى قىلىپ كەلدىڭىز.
ت..... ساپىسىدا،
بۇرھان بەختىگە توسالغۇسىز ئېرىشتىڭىز.

60. ئەشسىز ئىدۇق تىلىڭىز ئوزە
ئەدگۇ تىتىۈك نوملۇغ رەتتىڭ
ئەسركەنچىسىزىن ئۆلەيۇ يارلىقاتىڭىز
ئەمگەكلىگ تولغاقلغ تىنلىغىلارقا

(60) تەڭداشسىز، مۇبارەك تىلىڭىز بىلەن،
ياخشىلىق پۇتۇلگەن گوھەر نومى،
ئايىماي ئۆلەشتۈرۈپ بەردىڭىز،
ئازاپ ۋە زۇلۇم چېكىۋاتقان جانلىقلارغا.

61. تىنغۇلۇغ ئورۇنتا ئورۇڭىن
ت. تۇرقارۇ مەڭلىگىن
ت.....ئەمگەكىن كورۇپ
تىدىنۇ ئۇماتىن.....ئۇڭۇزنى

(61) سۈكۈتتە ئولتۇرۇپ تەڭرى تەختىدە،
ت... داۋاملىق راھەت ئىچىدە،
ت... ئازاپنى كورۇپ،
چىدىماي..... ئوڭۇزنى (؟)

62. سۇدىمىش يارچا تىتتىڭىز
س... ئايىغ قىلىنچىلارغ
سۇيۇر قايۇ ئىرىنچىكەيۇ يارلىقتىڭىز
س..... كوركنىچە

(62) تۈكۈرگەندەك يوق قىلىدىڭىز،
س..... يامان قىلىقلارنى.
مەرھەمەت ۋە شەپقەت بىلەن ئەپۇ قىلىدىڭىز
س... كورگەندە.

63. قامىغ تىنلىغ ئوغۇشى
قارارىغ نىزۋانلارنى ئۈزە
قال تىلۋە تەگ ئەرتىلەر
قاس ئىچىنىتە تورۇمىش

(63) پۇتۇن جانلىقلار نەسلى،
قاراڭغۇلۇق خۇمارى بىلەن.
ئەقىلسىز تەلۋىلەردەك ئىدى،
قاسراق ئىچىدە تورەلگەندەك.

64. يا
يا
يا كۈزەتىپ
يانىنچىسىز ئاجۇنقا تەگدىلەر

(64) يا
يا
يا كۈزەتىپ،
كەتمەس دۇنياغا كەلدى.

65. ئىلىكىتە بەرۋ كىرىك
ئۇۋشاق قىلىنچىلىغ

ئىكسرچىگۇ كوڭۇللۇگ يالڭۇقلارقا
دۇ..... ئادىرتىن ئوقتىتىڭىز

(65) ئەزەلدىن بۇيان پاسكىنا...
دۇ..... ئۇششاق ھەركەتلىك،
دىلۇغلىدى كوڭۇللۇك ئىنسانلارغا،
دۇ..... يەرقىنى بىلدۈردىڭىز.

66. ئۇلۇغ يارلىقانىچۇچى كوڭۇل ئوزە
ئۇلارنى بارچا سىغۇرۇپ
ئۇلىنىچىغ ئاجۇنلارنىتىن قۇتقارپ
ئوزغۇرتۇڭۇز سانسارتىن

(66) ئۇلۇغ مېھرىۋان كوڭلىڭىزگە،
ئۇلارنى پۇتۇنلەي سىغۇرۇپ،
مۇرەككەپ قالايمىقان دۇنيادىن قۇتقۇزۇپ،
سانساردىن خالاس قىلىدىڭىز.

67. ئارىمىش كوڭۇللۇگ قۇتۇلۇغلار
ئايى تەركىكىيە تۇيۇنۇپ
ئايىغلارنى باستىلار
ئارخانت قۇتىن بۇلتىلار

(67) پاك كوڭۇللۇك بەختلىكلەر،
بۇنى دەرھال تۇيۇپ
يامانلىقلىرىنى تىزگىنلەپ،
ئارخانت ⑨ بەختگە ئېرىشتى.

68. ئاتقاغلىغ ۋىشايلىغ مەڭىلەر
ئال ئالتاغ ئوزانماقلارغ ئونتۇرۇپ
ئاڭا يىر.....
ئاسىغ تۇسۇ قىلىتىڭىز

(68) دۇنيانىڭ ھاۋايى - ھەۋەسلىرىنى،
ھىلە - مېكىر ۋە يالغانچىلىقلارنى يوق قىلىپ،
ئۇنىڭغا مېھرىۋانلىق بىلەن.....
غەمخورلۇق قىلىدىڭىز.

69. كۈسەنچىگ مەڭىلەر ...
كۈنى توزىن ئۈننىمىشلارغا
كورك تەگشۈرۈپ ئوڭى
كو ئولارغا

(69) ئارزۇ - ھەۋەسلەردە
ئەسلى تەكتىنى ئۈننىمىشلارغا،
كورۇنۇشىنى ئۈزگەرتىپ،
ئولارغا

70. ئولار بارچا قامغۇن
ئول كوركۈڭۈزنى كورمىشتە
ئودۇن سانسار ئەمگەكىنىن
ئوزغالى كوكۇل تۇرغۇرتى

(70) ئولارنىڭ ھەممىسى بىرلىكتە،
سىزنىڭ چىرايىڭىزنى كورۇپ.
ئېغىر سانسار ئازاۋىدىن،
قۇتۇلۇش نىيىتىنى تىكلەيدى.

71. يالاڭۇقلارنىڭ ئوغلانىغا
ياراشى كورك كوركتىپ
يانتۇرتۇڭۇز ئايىغ قىلىنچتىن
ياپشۇرمىش ئىلىنمىش ئاتقاغىتىن

(71) ئىنسان بالىلىرىغا،
يېقىملىق چىرايىڭىزنى كورسىتىپ،
ياندۇردىڭىز ئولارنى يامان قىلىقتىن.
قۇتقۇزدىڭىز دۇنيانىڭ توزاقلرىدىن.

72. بارغۇ يولۇغ بىلىمەدىن
با ئەرتى يالڭۇقنۇڭ
بار ئىلىلىگ كوك قالق يۈزىتتە
باقشىلىغ بۇرقان تەڭرى توغۇڭۇز

(72) بارار يولنى بىلىمەستىن،
با ئىدى ئىنساننىڭ،

ئالەم ئاسمىنى ئۈستىدە،
ئۈگەتكۈچى بۇرھان بولۇپ تۇغۇلدىڭىز.

73. سىزنى كورۇپ تىنلەلار
سىزنىڭ كوڭۇللەرىڭىز تارقارتى
سىز يارلىقاھمىش يارلىقىمىڭ
سىمىتاغسىز كوڭۇلۇن كۈزەتتى

(73) جانلىقلار سىزنى كورۇپ
كوڭلىدىكى گۇمانلارنى تارقىتىۋەتتى؛
سىزنىڭ يارلىقلىرىڭىزنى،
دېققەت بىلەن ئاڭلىدى.

74. كۈزەتمىشچە چا . مېپ
كوڭۇلتەكى ئەدگۈلەرى
كۈن كۈنىگە ئوتتى
كۈن تەڭرى تەڭ يارۇتتى

(74) ئاڭلىغانسىرى چا . مېپ (؟)
كوڭۇللىرىدىكى ياخشىلىقلار
كۈندىن - كۈنگە كۆپەيدى
ۋە كۈن تەڭرىدەك نۇر چاچتى.

75. يارۇق بىلىڭلەرى يالترىيۇ
يارلىقانچۇچى كوڭۇللەرى ئوكلىيۇ
يازىنچىسىزىن ئەرمەك چاقشاپىتىڭ كۈزەتۇ
ياللىنايۇ تۇرۇر تامۇتىن ئوزتىلار

(75) نۇرلۇق بىلىملىرى يالترىپ،
مېھرىۋان كوڭۇللىرى يۈكسىلىپ،
گۇناسىز بولۇشنىڭ توغرا يولىنى چۈشىنىپ،
يىمىلەنچاپ تۇرغان دوزاقتىن قۇتۇلدى.

76. كىرتگۈنچ كوڭۇللەرى ...
كىرتۇ تورۇلەرتە قاتىغلاڭۇ
كىرلىگ ئايىغ قىلىنچىڭ قىلىماق
كىرتۇ چاقشاپىتىڭ كۈزەتتى

(76) ئىتقادلىق كوڭۇللىرى بىلەن ...

توغرا يوللاردا چىڭ تۇرۇپ،

ناپاك گۇنا ئىشلارنى قىلماي

توغرا يولغا مېڭىشنى بىلدى.

77. ئەتۈز ئەرتىملىگىن ساقىنىپ

ئەۋتىن بارقتىن ئونىتىلەر

ئەدگۇ نوملاردا بىشۇنۇ

ئەتۈز ئارىغىن ئەرمەك چاقشاپىتىغ بۇتۇرتى

(77) ئومۇرنىڭ ئۆتكۈنچى ئىكەنلىگىنى چۈشىنىپ،

ئوي - ماكانلىرىنى تەرك ئېتىپ،

ياخشىلىق نوملىرىدىن تەلىم ئېلىپ،

تەڭرىنىڭ، جىسمىنى پاكلاش يارلىغىنى بىجا كەلتۈردى.

78. ئادالىغ ئورۇنلارنى ئوزغۇلۇغ

ئارىغ نوملاردا قاتىغلانۇ

ئانۇشاگان^⑩ ئوردۇتا توغغۇ ئۇچۇن

ئاغز ئارىغىن ئەرمەك چاقشاپىتىغ كۈزەتتى

(78) بالا - قازالىق يەرلەردىن خالى بولۇپ،

پاك نوملاردا چىڭ تۇرۇپ،

ئۆلمەيدىغانلار ئوردىسىدا تۇغۇلۇش ئۇچۇن،

تەڭرىنىڭ تىلىنى پاكلاش يارلىغىغا قۇلاق سالدى.

79. قۇت قولۇنتىلار تۈزۈگۇ

قۇتلۇغ يولىنچا يورىغالى

قورقنىچىغ سانسارتىن ئوزغۇ ئۈزە

قۇتلۇغ چىغايىن ئەرمەك چاقشاپىتىغ بۇتۇرتى

(79) بەخت تىلەشتى ھەممىسى

قۇتلۇق يولى بىلەن يۇرۇشكە.

قورقۇنچىلۇق سانساردىن قۇتۇلۇش ئۇچۇن،

تەڭرىنىڭ قۇتلۇق كەمبەغەل بولۇش يارلىغىنى بىجا كەلتۈردى.

80. ئۇرلۇكسۇز نوملارغ بۈكۈنۈپ

ئۇچ ياۋلاق يولقا قورقنىچىن

ئۈستۈنكى يىگ ئورۇنتا توغغالى
ئۈچ تامغالارغ بۇتۇرتى

(80) ۋاقىتلىق نوملارنى تەرك ئېتىپ،
ئۈچ يامان يولنىڭ قورقۇنچىسى بىلەن،
يۈكسەك ئالى ماكانلاردا تۇغۇلۇش ئۈچۈن،
ئۈچ شەرتنى ئادا قىلدى.

81. تەڭرىم سىزنى كۆرمىشتە ئۆك
تەلىم ئۆكۈش تىنىلغۇلار
ت...ق...ق...ت...ئوزغالى
.....

(81) تەڭرىم، سىزنى كۆرگەن زامان
سانسىز جانلىقلار
ت...ق...ق...قۇتۇلۇش ئۈچۈن،
.....

..... 82

.....ك...مىتتە.
.....كى يىمىتى يۈكۈنچۈگ ت...
سىمىتاغسىز كۆڭۈل... ۇق...ار

..... (82)
.....ك...مىتتە.
.....يەتتە تازىمىنى ت...
دىققەت - ئېتىۋارى... ۇق...ار

83. كوزۇنۇرتەكى...كەنىپ.
كىنىتە ئۈچ ياۋلاق يولتا...
ك...ئولۇمىندە
.....

(83) كورۇنگەندىكى...كەنىپ
كەينىدە ئۈچ يامان يولدا...
ك...ئولۇمىدە
.....

84. ك.....تاۋراتتى.

كۈسەسەرلەر تىنىلغىلار...

كوزۇگ يۇمۇپ ئاچىنچا

كوزۇنتۇڭۇز.....

(84) ك.....تەۋرەندى،

ئارزۇ قىلسا جانلىقلار.....

كوزنى يۇمۇپ - ئاچىقچە

كورۇندىڭىز.....

85. ت.....لارڭا ياراشى

توزكەرىنچىسىز.....

ت.....لىغ تىنىلغىلارغ

توزۇنى بىرتەم.....

(85) ت.....لارفا ياراشقان،

يېتىپ بولماس.....

ت.....لىق جانلىقلارنى

ھەممىسىنى تامامەن.....

86.ئاقىت.....

.....

.....

نيزۋانلارقا

(86)ئاقىت.....

.....

.....

.....ئىشتىياقلارغا.

87. ئىمىن ي.....

ئىكى قۇرۇغ توزىن بىلمەدىن...

.....ىگ ئۇۋ ئۆزە ئۇدىيۇ

بىرىملىگ ئايىغ.....

(87) ...يېنى...سەۋىۋىدىن،

ئىككى بوشلۇق ئاساسنى بىلمەي...

.....ئۈستىدە ئۇخلاپ،
تولەملىك يامان...

..... 88

.....رتى
ئە.....كوڭۇللەرى

..... (88)

.....رتى
ئە.....كوڭۇللەرى.

89. ئۈگە يۈكۈنمىش بۇيانمىز تۇشىنتە
ئۈستۈنكى ئالتمىقى تەڭرىلەرنىڭ
ئوڭى ئوڭى قۇت ۋاكىشكەرنىڭ^⑪
ئۈستەلۈن تەڭرىدەم كۈچلەرى

(89) مەدەھىلىرىمىز، ئىبادىتىمىز ساۋاۋى بىلەن،
كوكتىكى ۋە زىمىندىكى تەڭرىلەرنىڭ،
خىلمۇ-خىل سائادەت روھلىرىنىڭ
ئىلاھى قۇددىرىتى يۈكسەلسۇن.

.....ئۈز. 90

.....ئۈ
ئۈ.....لەرىستە كۈزەتۈن
ئۈ.....

.....ئۈز. (90)

.....ئۈ
ئۈ.....ئىخلاىس قىياسۇن،
ئۈ.....

91. قۇت قولۇر بىز سىزىڭگە

.....ق.

.....تۈزۈ تەڭزۈن

.....ق.

(91) سىزدىن بەخت تىلەيمىز،

.....ق.

ق.....ھەممەيلەنگە بەخش بولسۇن.

.....ق

92. يىنچۇرۇ يۈكۈنۈ تەگسۇر بىز

.....ي.

ي.....كرەمسۇخىن بىرۇ يارلىقازۇن

ي.....لار بىرلە

(92) سىزگە ئىبادەت قىلىمىز

.....ي.

ي...كرەمسۇخىن (؟) نى ئىنتام قىلسۇن،

ي.....لار بىلەن.

93. تۈزۈ.....

تۈزكەرنىچىسىز يىگ.....

.....ت.

.....ت.

(93) ھەممەيلەن.....

چەكسىز ئېسىل.....

.....ت.

.....ت.

ئىزاھات:

① رەدى — سانسىكرىت تىلىدا “گوھەر” دىگەن مەنىنى بېرىدۇ. بۇ سوز بەزى قەدىمقى ئۇيغۇر يازمىلىرىدا “ئەردەنى” دەپمۇ يېزىلىدۇ.

② ۋاجرا — سانسىكرىتچە “ئالماس” دىگەن مەنىنى بېرىدۇ.

③ سانسار — سانسىكرىتچە “باقى ئالەم” مەنىسىدە ئۇنىڭدا ھاياتلىق دەۋر قىلدۇ، باقى ئالەم بىر ئازاپلىق دېڭىزىدىن ئىبارەت، دەپ چۈشەندۈرىدۇ.

④ تورت توغۇم — توت تۇغۇلۇش شەكلى، يەنى 1-ئانىسىدىن تۇغۇلۇش (سۇت

ئەمگۈچى ھاياتلىقلار؛ 2- تۇخۇمدىن تۇغۇلۇش (قۇشلار)؛ 3- ھولچىلەكتىن تۇغۇلۇش.
(بېلىقلار)؛ 4- ئايلىنىش يولى بىلەن تۇغۇلۇش (پىلە قۇرۇتلىرى).

⑤ نىرۋان — سانسىكرىتچە “غايىۋى مەزىل” مەنىسىدە.

⑥ سۇمىر تاغ — سانسىكرىتچە سوز، دىنىي چۈشەنچىدە “كائىناتنىڭ مەركىزىنى تەشكىل قىلغان تاغ”.

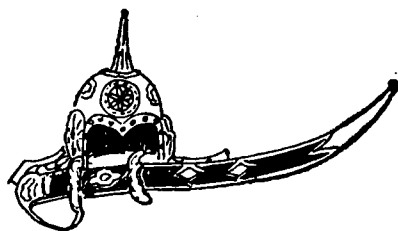
⑦ ئانچىمان — سوغدىچە “جامائەت” مەنىسىدە.

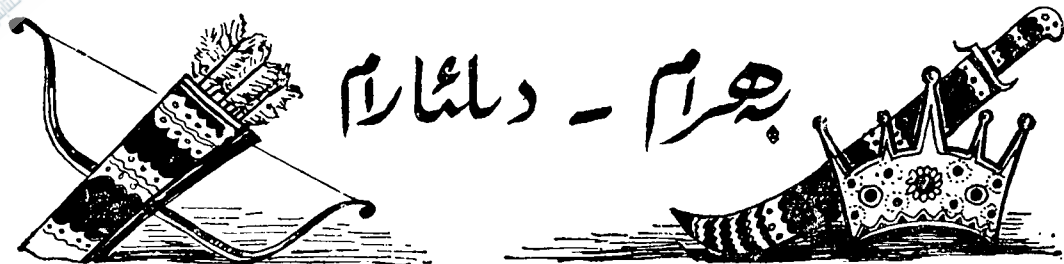
⑧ ئاۋياكرت — سانسىكرىتچە “قارارسىز” مەنىسىدە.

⑨ ئارخانت — سانسىكرىتچە بۇددا ھىنايا مەزھىبىنىڭ بۇرھانى.

⑩ ئانۇشاگان — ئورتا پارىسچە “ئۆلمەيدىغانلار” مەنىسىدە.

⑪ ۋاكشيك — ئورتا پارىسچىدىكى “ۋاھىش” دىگەن سوزدىن كەلگەن، “روھ” مەنىسىدە.

(داستان)

ئابدۇرېھىم نىزارى

نەشرگە تەييارلىغۇچى: ئابدۇقەييۇم خوجا

نەشرگە تەييارلىغۇچىدىن:

«بەھرام - دىلئارام» داستانى - نىزارى داستانلىرى ئىچىدىكى نادىر ئەسەرلەردىن بىرى. داستاندا فېوداللىق جەمىيەت تۈزۈلمىسىگە، فېوداللىق مۇناسىۋەتلەر سېستىمىسىنىڭ مۇھەببەت، ئائىلە، نىكا ئىشلىرىدىكى قاتمۇ - قات ئىسكەنجىسىگە قارشى ئىلغار ئىدىيىلەر ئالغا سۈرۈلگەن.

بەھرام - دىلئارام ھىكايىلىرى ئەسلىدە خەلقىمىز ئارىسىغا كەڭ تارقالغان قىسسە بولۇپ (بۇ خەلق قىسسىسىمۇ مەجمۇئەيىمىزنىڭ مۇشۇ سانىغا بېرىلدى - تەھرىردىن) ئابدۇرېھىم نىزارى داستانغا بۇ قىسسىنى ماترىيال ئاساسى قىلغان. بەھرام - دىلئارام قىسسىسىدىن ئابدۇرېھىم نىزارىدىن بۇرۇن كىلاسسىكىلىرىمىزدىن ئەلىشىر ناۋائىيۇمۇ پايدىلانغان ئىدى. ناۋائىينىڭ «سەبئەئى سەييار» ناملىق داستانىنىڭ ۋەقەلىكى بەھرام - دىلئارام قىسسىسىگە ئاساسەن ئوخشاپ كېتىدۇ. ناۋائىي شۇناسلار «سەبئەئى سەييار»نى «ھەپتە مەنزەرى بەھرام» دەپمۇ ئاتايدۇ. ئۇيغۇر خەلق ئارىسىدا بولسا بۇ قىسسە «بەھرام ھەپتە مەنزەر» دىگەن نام بىلەن ئاتىلىپ كەلگەن.

ئابدۇرېھىم نىزارى ئۆز داستانىدا بەھرام - دىلئارام قىسسىسىنىڭ سىۋىزىتىدىن پايدىلانغان بولسىمۇ، لېكىن ئۇ ۋەقەلىكنى شېئىرىي يول بىلەن ئاددىيلا تەكىرارلاپ قويۇشتىن ساقلىنغان. ئۇ، ناۋائىينىڭ ئىزىنى بويلاپ مېڭىپ، ناۋائىيغا ئىجادىي ۋارىسلىق قىلىپ، ئۆز ئەمگىكى بولغان ئۆز ئەسىرىنى دۇنياغا كەلتۈرگەن.

ئابدۇرېھىم نىزارىنىڭ داستانلىرى «بۇلاق» مەجمۇئەسىدە ئارقا - ئارقىدىن ئېلان قىلىنىۋاتىدۇ. بۇ تولىمۇ ياخشى ئىش بولدى. لېكىن، بۇ داستانلارنىڭ ئومۇمىي ئىسمى قانداق ئاتىلىشى كېرەك؟ بۇ مەسىلىدە بەزى مۇجىمەللىكلەرمۇ يۈز بەردى. مەسىلەن، ئابدۇرېھىم نىزارىنىڭ «لەيلى - مەجنۇن» ناملىق داستانىنى نەشرگە تەييارلىغۇچى نىزارى

داستانلىرىنى «مۇھەببەت داستانلىرى» دىگەن ئومۇمى نام بىلەن ئاتىغان. بۇ نام 60- يىللارنىڭ بېشىدا ئاپتونوم رايونلۇق تارىخىي مۇزېينىڭ يازما يادىكارلىقلارنى تىزىملىغۇچى خادىملىرى تەرىپىدىن تىزىملاش-رەتلەش ئىشىدا ۋاقىتلىق قوللىنىلىپ تۇرۇلغان نام بولۇپ، ئابدۇرېھىم نىزارى ئۆز داستانلىرىنى مۇنداق نام بىلەن ئاتىغان ئەمەس. ئومۇ-مەن بۇ كىتاپنىڭ باش تەرىپىگە ھىچقانداق ئومۇمى نام قويۇلمىغان. لېكىن قوليازىمنىڭ 15 - 16 - بەتلەردە:

چۇ ئۇششاقلاردىن فەسانە دىبان،
رېۋاياتنى ئاشقانە دىبان.

.....

.....

چۇ ئەمىر ئەيلەگەچ دىماكم فەرز ئولۇپ،
دىگەن سۆزلەردىم توھفە تىل ئولۇپ.

.....

دىگەن مىسرالار ئۇچرايدۇ. بۇنىڭغا قارىغاندا، كىتاپنىڭ نامى: «فەسانە ئۇششاق» (ئا- شىقلار توغرىسىدىكى رېۋايەتلەر) ياكى «رېۋايەتى ئاشقانە» (ئاشىقلار توغرىسىدا ھىكايەت- لەر) بولۇشىمۇ مۇمكىن. بۇ ناملارنىڭ قايسىسى باپراق ھەم ئاپتونىڭ ئەسلى خاھىشىغا ئۇيغۇنراق بولىدۇ؟ بۇ مەسىلىنى داۋاملىق تەتقىق قىلىپ كورۇشىمىزگە ئەرزىيدۇ. مەن ئابدۇرېھىم نىزارىنىڭ بۇ داستاننى ئاپتونوم رايونلۇق تارىخىي مۇزېيدا ساق- لىنىۋاتقان قوليازما نۇسخىغا ئاساسەن نەشرگە تەييارلىدىم. قوليازىمنىڭ بەزى بەتلەرى كەم، يەنى، تۆتىنچى ئىقلىمدىن كەلتۈرۈلگەن مۇساپىرنىڭ رېۋايىتىدە:

سېنىڭ مۈلكۈڭ ئىچرە ئېرۇر مۇتتەسىل،
خەرەجىن بىرۇرلەر سەڭا توشسا يىل،

دىگەن مىسرالاردىن كېيىن تولۇق ئىككى ۋاراق (تەخمىنەن 272 مىسرا) يوق. يەنە قول- يازىمنىڭ بەزى جايلىرىدا ھەر خىل تەسىرلەر سەۋىۋىدىن ئوچۇپ كەتكەن، زادى ئو- قۇغىلى بولمايدىغان جايلارمۇ بار. مەن مۇنداق جايلارغا كوپ چېكىت قويۇپ ئوتۇپ كەتتىم.

داستان تىلىنىڭ ترانسكرىپسىيىسىنى ئىشلەشتە بەزى خاتالىقلارغا يول قويغان بو- لۇشىمۇ مۇمكىن. ئالاقىدار كەسپىي خادىملار ۋە كەڭ كىتاپخانىلارنىڭ تەنقىت- تەكلىپ بېرىشلىرىنى قارشى ئالىمەن.

شاھ بەھرام شىكارغە چىقىپ، بىر پۇشتە ئۆزرە ئولتۇرغانىدا بىر مۇسا-
پىرغە نەزەرى تۇشكەنى ۋە ئانى چىراتىپ، ھال ئەھۋالدىن سوراپ،
ئانىنىڭ كەلامىدىن دىئارامدىن خەبەر تاپغانى ۋە ئانىنىڭ زىيا
سۈرەتىدىن كۆرۈپ، شاھ ئانىنىڭ ۋىسالىغە سەيئى ئەتكەنى.

سوزىكىم بۇ يەڭلىغ چىكىپدۇر رەقەم،
نى نەۋد ئوتتەلەركىم مولۇكى ئەجەم.

چۇ بەھرام شەھىدىن قىلىپ ئىپتىدا،
ساھايىپ يۈزىگە ئەلەل ئىنتىھا.

ھەشەم ئىچرە ئانداغى گەردۇن نەما،
ساچىپ دۇررى دەۋلەت باشغە سەما.

ئاڭا رۇمۇ-چىن شەھرى مۇنقاد ئولۇپ،
داغى ئەدلى بىرلە جاھان شاد ئولۇپ.

بولۇپ يەتتە ئىقلىم ئانىنىڭ بەندەسى،
ئۇلۇغ تاجۇۋەرلەر سەر ئەفكەندەسى.

ئاتا قىلدى تەڭرى بۇ نەۋد تەختۇ-تاج،
بېرىپ شاھ خەيلى خىراج ئىلە باج.

قوبۇپ جانغە مىننەت ھەمە شاھلەر،
ئانىنىڭ خىزمەتىن ئالى دەرگاھلەر.

بولۇپ ئەيشى-ئىشرەت بىلە شەھ مۇدام،
مۇغەننى سورۇدى ئاڭا ئېردى كام.

نە يەردە مۇغەننى ئېرۇر خۇش نەپەس،
ئانى شول زامان كەلتۈرۈر ئېردى بەس.

ھەمەشە قىلۇر ئېردى سەيياىلىق،
ئوتۇپ ئومرى ئىچرە بۇ موئىتادلىق.

① بۇ مىسراغا ۋەزىن ۋە مەنە ئېتىۋارى بىلەن كىم سوزى قوشۇپ قويۇلدى.

ندىن كىم مېنى ئەيلەدىڭ سەرفەراز،
بەسى لۇتقىلەر بىرلە ئەي خۇشتەراز.

ئاچىلدۇردى شەھنى بۇ سوز مىسلى باغ،
چىكىپ تىلىنى ئانداغكى شوئە چىراغ.

كى ئەي دەشتى ئىچرە، شىتا بەندەئى،
بىلىڭ كەلدى چۇ يەندەيا بەندەئى.

مۇرادىڭنى تاپتىڭ سەن ئەي بول ھەۋەس،
تاپىپ سەن نەچە ئىستەگەن سوزنى بەس.

سوزۇڭنى بايان ئەيلەگىل بىھىچاپ،
كى باردۇر بۇ يەردە سوئالۇ-جاۋاپ.

سوز ئەيتۇرغە تۇردى ئەدەپ بىرلە ئول،
بايان ئەتتى بىر-بىر تەرەپ بىرلە ئول.

ئىشتىڭ سوزۇمنى شەھا سەر-بەسەر،
جاھان خەيلى ئىچرە مەنى مانى دەر.

چۇ نەققاشلىق بىرلە مەئمۇر ئىدىم،
مۇسەۋۋەر دىبان ئەلگە مەشھۇر ئىدىم.

مۇساپىردىن ئۆلدەم يەنە سوردى شاھ،
كى قالغان سوزۇڭنى دىگىل نىكىخۇاھ.

مۇساپىر دىدى نەچچە سوزلەر بايان،
يەتتى ئىقلىم ئىچرە يۇرۇپمەن راۋان.

جاھان ئىچرە كوردۇم ھەمە بارىنى،
تاماشالەر ئەتتىم يەمەن سارىنى.

بەسى تاجىر ئەھلى قىلىپ جۈستىنجۇ،
كېلىپ بولدى بىر-بىر ماڭا رۇبە-رۇ.

چۇ ئولتۇردى ئول ھەم تەۋازۇد بىلە،
كى بەھرام بىرلە تۈزۈپ سىلىسلە.

مۇساپىر دىدى بۇيرۇغىل مەي ماڭا،
نەچە سوزلەرىمنى دەيىن مەن ساڭا.

دىدى ساقى مەي تۇت ئاڭا دەمبەدەم،
سوزىن پاش ئەتسۇن ماڭا لاجۇرەم.

ئالىپ كەلدى ساقى مەيى لەئلىگۈن،
ئانى ئەيلەدى نەشئەسىدىن جۇنۇن.

يەنە سوردى بەھرام ئانىڭدىن كەلام،
دىگىل سوزلەرىڭنى ئاڭا قىل تەمام.

مېنى سەن بۇ يەردە ھەم ئەسرار بىل،
نىھان سىرىڭ ئىچرە داغى يار بىل.

دىدى ئەي شەھىنشاهى ئالى جاناپ،
ئېرۇرمەنكى ئاجىز دىمەكدە جاۋاپ.

ۋەلىكىن نىھانى رەۋايەت ماڭا،
كى باردۇر غارايىپ ھىكايەت ماڭا.

دىمەپ ئېردىم ھەرگىز بۇ رازىمنى مەن،
كىشىگە بۇ سوزۇڭۇ دازىمنى مەن.

غەرەز بۇ ئىدىكىم كېزىپ دەشتىنى،
تاپاي شاھى بەھرام گۈلگەشتىنى.

بۇ سىرىمنى قىلسام ئاڭا مەن بايان،
مېنىڭ ھالىم ئول شەھفە بولسە ئايان.

بۇ سوزلەرنى سوردۇڭ ئاڭا يەتمەيىن،
ئانى تاپمايىن مەن نەچۈك سوز دەيىن.

دىسەم ھەم بۇ سوزدىن زەرەردۇر ماڭا،
سۈكۈت ئەتسەم ئاندىن بەتەردۇر ماڭا.

ددى شاھ ئاندىن كېلىپ ئەقلىغە،
ئانىڭ جانىدىن تۇرۇپ نەقلىغە.

دىگىل بارمۇ ئاندىن نىشانە ماڭا،
ئول ئەيدىكى باردۇر نىشانە ساڭا.

ئالىپ قوينىدىن دەرەھەل سۈرەتىن،
تۇتۇپ بەردى فىلھال ئانىڭ ھەيئەتىن.

كورۇپ شاھ ئانى بولۇپ ئەقلى لال،
بولۇپ مەست قالماي تەندە مەجال.

بۇ سۈرەت كى بولدى بەلا جانىغە،
كى دىۋانلارنىڭ كىرىپ سانىغە.

ئەيىتىكىم بۇ ئىشنىڭ ئىلاجى نىمە،
ۋىسالىغە يەتمەك خىراجى نىمە.

ددى مانى چاپتۇر ئاڭا نىك راي،
كېلۇر سەئىيى بىرلە قولۇڭغە ئول ئاي.

يەمەن خانى قىلسۇن باھاسىن ئانىڭ،
مۇنىڭ بىرلە ھاسىل مۇرادىڭ سېنىڭ.

پۇتۇلدىكى خاقانغە بىرنامەئى،
باھاسىنى قىلماقغە ھەنگامەئى.

ئالىپ ئەلچىلەر يولغە بولدى راۋان،
تەگو پوي ئۇرۇپ دەشتى تاغۇ - داۋان.

شاھ بەھرام دىلئارامنى ئالىپ كەلمەك ئۇچۇن يەمەن خانىغە نامە پۇتۇپ
ئەلچى ئەمبەرگەنى ۋە خاقان نامە مەزمۇنىنى ئىشەتتىپ، بىجاندېل
قەبۇل ئەيىلەپ دىلئارامنى ئەلچىگە قوشۇپ بەرگەنى ۋە شاھى
بەھرام ئانىڭ ۋىسالىدىن كام تاپقانى

كىرىپ يولغە ئانداغكى بادى سەبا،
شەھىنشەھ سوزىنى كەتۈرگەي بەجا.

بۇلارنىڭ ئاراسىدە بىر تاجىرى،
غەنالىقدا مانەندى يوق نادىرى.

ئانىڭ مالى ئېردى ئەدەددىن فۇزۇن،
نە كىم ئىستەسە باردۇر ھەددىن فۇزۇن.

ۋە لېكىن بار ئېردى ئاڭا بىر پەرى،
دىلئارام ئاتلىغ پەرى پەيكەرى.

ئانىڭ ۋەسقىنى قىلمايدىم مەن گادا،
ناۋايى كىتابىدا قامىش ئادا.

ۋە لېكىن جامالىدىن ئارتۇق ناۋا،
قىلۇر ئېردى ھەر لەھزەدە مىڭ سادا.

ئىشتىسە كىشى ئول نەۋا سازنى،
ئولۇر ئېردى بىشەك قويۇپ رازنى.

كەنزەكنى خۇاچە بەھا قىلدىلەر،
غەنا ئەھلىنى مۇپتىلا قىلدىلەر.

ئاڭا گەنج گەۋھەر باھا بولمادى،
خەرىدار كامى راۋا بولمادى.

ھەمە خەلق ئانداغ ئاڭا ئېھتىياج،
بولۇپ ئاجىز ئالماق ئۇچۇن ئەھلى تاج.

چۇ بەھرام ئىشتىتى خەمۇش ئەيىلەدى،
خەمۇش يوقكى بىل تەركى ھۇش ئەيىلەدى.

چۇ ئەلچى يەمەنگە خرام ئەيىلەدى،
نە يەڭلىغ كى بەھرام كەلام ئەيىلەدى.

بۇ ئىشلارغا مانى بولۇپ ھەم مولۇل،
دەر ئېردىكى پاتراق ئول ئولسە ۋۇسۇل.

بىناگاھ قاسىد يېتىپ كەلدى پات،
ئاگا خۇشخەبەرنى دىدى بى سەبات.

شەھىنشەھ ئىشىتى بۇ گوپتارنى،
يېتىپ كەلدى دەپ ماھى رۇخسارنى.

كېلىپ تۇشتى ئوردا ئارا ئول گۇرۇھ،
تۇشۇپ شەھرى ئىلىغە ئالالا شۇكۇھ.

دىدى راست ئەيلەپ ھەرەمخانىنى،
ئالىپ كىر ئىچىگە بۇ جانانەنى.

نۇزۇل ئەتتى رەۋزە ئارا ھورى زاد،
داغى شاھ بەھرام ئالى نىژاد.

كىرىپ كوردى مەھۋەشنى ئول بىقەرار،
كېتىپ ھۇشىدىن شاھ بى ئىختىيار.

يولەپ ھورى فىلھال ئانىڭ باشىنى،
كوزىن ئاچتى توكى ۋە قان ياشىنى.

دىدى شاھ مېھرى دۈرەخشانمۇسەن،
كوڭۇل ئەۋجىدە ماھى تابانمۇسەن.

ساچىڭ جان قوشىغە كەمەندەمۇدۇر،
جۇنۇن ئەھلىغە پايى بەندىمۇدۇر.

ئېرۇر كىرىپىڭ ئوق، قاشىڭمۇ يادۇر،
كوڭۇل زەخمىم ئىتەرگە مۇھەببەتمۇدۇر.

كوزۇڭ ئىشقى ئىلىگە بەلايى مۇدۇر،
لەبىڭ جان بېرۇرگە داۋايى مۇدۇر.

بۇ يەڭلىغ دىدى نەچچە شېرىن سۇخەن،
ئىشىتى بۇ سوزلەرنى سىمىن بەدەن.

بۇلەر داخىل ئولدى يەمەن شەھرىگە،
تۇشۇردى يەمەن شاھى ئوز قەسىرىگە.

تۇتۇپ بەردى خاقانغە ئول نامەنى،
چېكىپ ئېردى بەھرام ئاگا خامەنى.

ئاچىپ كوردى نامە سوزىن ئاڭلاغاي،
نە نەۋد ھوكۇم ئەتمىش ئانى تىڭلاغاي.

ئوقۇپ رەقسەسىدىن خەبەر تاپتى ئول،
قويۇپ جانغە مىننەتلەر ئەتتى قەبۇل.

كىشى بۇيرۇدى خۇاجەنى يەتكۈرۈڭ،
ھايال ئەيلەمەڭ تىز ھوكۇم سۇرۇڭ.

يېتىپ كەلسۇن ئەلھال كەنىزى بىلە،
دىلئارام گۈلگۈن مەڭىزى بىلە.

ئالىپ كەلدى تاجىر ئوشۇل ماھىنى،
كى سۇرئەت بىلەن ماھى دىلخاھىنى.

يەمەن شاھى سوردى باھاسىن ئانىڭ،
بېرۇر مۇژد ئىلە ئىقتىزاسىن ئانىڭ.

چۇ ئەلقىسسە تىندى ئانىڭ قىممىتى،
نەكىم چىن خىراجى ئىدى تىنتى.

تامام ئولدى بەيئى شەرايى ئانىڭ،
كى يانماقغە ھەم ماجراسى ئانىڭ.

ئالىپ يۇردى قاسىد پەرىۋەشنى تىز،
قىلىپ ئېھتىرام ئانى جاندىن ئەزىز.

چۇ بەھرام قالپ ئېردى ھىجران بىلە،
پەرى ئىشقىدا نالە گىريان بىلە.

ئوي ئىچرە كى سائەت تۇرا ئالمايىن،
نە باغ ئىچرە ھەم ئولتۇرا ئالمايىن.

نى دەي ئۆزگە ئىشنى كى پىنھان ئېرۇر،
خەرد مەند ئەھلىغە ئەييان ئېرۇر.

چىنان جەننەت ئىچرە چېكەر ئېردى جام،
بۇ ئادەتتە ئېردى ئىشى سۇبھى شام.

شەھىنشاه تاپتىكى ئۆزگە مەنى،
يەنە ئۆزگە مەنى بىل دىلئارامنى.

مۇغەننى سورۇدى بولۇپ مەجلىسى،
دىلئارام ئىلە قىلدى ئىشرەت بەسى.

كوزىن لەھزە ئالماي جامالىدىن ئول،
قۇلاغىنى نەغمە نەۋاسىدىن ئول.

نەۋا چەكسە گەر ئول بۇ تارتىپ پىغان،
يۇزىن كورسە ئەۋۋەل تالاشىپ بۇ جان.

بۇ يەرگە يېتىشتى شەھىنشەھ ئىشى،
ئولۇس بىرلە قالماي ئىشى ياز - قىشى.

ئوتۇپ توت - بەش يىل بۇ ھالەت بىلە،
جاھان ئەھلى بولدى مالالەت بىلە.

قىلۇر ئېردى شۇكۇھ شىكايەتنى كوپ،
كى شەھ بائىسىدىن ھىكايەتنى كوپ.

بۇ نەۋد ئاڭا ئىشق ئەتتى شەھنى ئەسىر،
چىنان ئىشق ياسى ئاڭا ئوردى تىر.

بولۇپ پىكرى ئانىڭ ھەمۇل ئاي بىلە،
داغى زىكرى ۋردى ئىدى ۋاي بىلە.

ئەگەر قىلسا ناگاھ شەھىنشەھ شىكار،
دىبان دىلبەرىنى مېنىڭ بىرلە بار.

شاھ بەھرام شىكارغە چىقىپ دىلئارام بىرلە بىر پىشەدە ئەيشى - ئىشرەتكە
مەشغۇل بولغانى ۋە ئول يەردە بىر كىيىمكىنى دىلئارامنىڭ مۇددىئا -
سىددەك سەيد ئېيتىپ، دىلئارام ئىستىغنادىن تەئسىمىن قىلماغانىدا،
شاھ بەھرام غەزەپىدىن ئانىسى بىر پىشەگە تاشلاغانى، يەنە
پۇشايمان بولۇپ، ئۆزى ئىستەپ تاپالماي ئانىنىڭ ئىشىقىدا
بىقارار بولغانى

بۇ مەنزىل ئارا تىكتىلەر بارىگاھ،
مەجلىس قۇرۇپ ئول پەرى بىرلە شاھ.

ئىكۈۋلەن قىلىپ ئەيشى - ئىشرەتنى تەي.
شەھىنشەھخە دىلبەر تۇتار ئېردى مەي.

بولۇپ مەست مەي زورىدىن پادىشاھ،
نەۋازىشلەر ئەيلەپ تۇرار ئېردى ماھ.

بى ناگاھ غەزالى بارۇر ئېردى تىز،
كى سۇرئەتدە بادى سابادەك سەتىز.

ئوق ئاتماقچە شەھ ئانچە قادىر ئىدى،
مۇرادىچە ئوق ئاندا زاھىر ئىدى.

چۇ بەھرام بولدى سەياھەت شىئار،
چىقىپ مەھۋەشى بىرلە قىلدى شىكار.

كىزىپ تاغۇ - دەشتى بايابانەنى،
ئالىپ چىقتى ھەمرەھ خۇش ئەلھانىنى.

يۇرۇر ئېردى ئانداغى سۇرئەت بىلە،
بەسى لەشكەرۇ ئەھلى جۇرئەت بىلە.

بار ئېردى بۇ پىشە ئارا خۇش ھاۋا،
ماكانىكى گويىا گۈلىستان نەما.

غەزەپ بىرلە سالدى قاشى ئۆزرە چىن،
بولۇپ خەشىم تۇتتى سىمىنبەرگە گىن.

ئانى سەلتەنەت غەيرىتى زور ئېتىپ،
ئول ئايغە تەلەتتۇق كوزىن كور ئېتىپ.

چۇ قەتل ئەيلەمەككە خىيال ئەيلەدى،
پەرىۋەشنى ئازەردە ھال ئەيلەدى.

ددى بەئزەلەر بۇ سوزۇڭ خوپ ئەمەس،
قىلىچىڭ زىنانلەرغە مەرغۇپ ئەمەس.

ددى شەھ قىلىڭلار كوزۇمدىن يىراق،
كى ھەر نەچچە بولسە مالاھەتتە تاق.

سىپەھلەر بەيابان سارى قىلدى ئەزم،
پەرىۋەشنى قىلدى سوئۇبەتكە جەزم.

ئالىپ باردى مەۋەشنى ۋادى ئارا،
بۇ ۋادى ئىدى ئانچە مېھنەت سەرا.

نەسۇ بولغاي ئانداكى نە سەبزە نار،
نە ۋەھشۇ نە تەيرۇ نە جان ئاندا بار.

ئىكى كىسۋىدىن كەمەد ئەيلەدى،
باشىدىن ئاياغىچە بەند ئەيلەدى.

ئولۇس كوڭلىنى كاكۇلى قىلدى سەيد،
ئوزىن بويىنىغە ئاقىبەت قىلدى قەيد.

پەلەك چۇن سەنەمگە جەپا باشلادى،
ئەۋانلار جەزىرە ئارا تاشلادى.

قىلىپ جەۋرىلەر ماھى رۇخسارغە،
تەگۈپۇ ئۇرۇپ كەلدى شەھ سارىغە.

شەھىنشاھ ئېرۇر غەزەپ بىرلە مەست،
مەيى خەشىمدىن بولماغان كۈڭلى پەست.

ددى شاھ: چۇن ئەي پەرى تەلئەتى،
غەزالىنى كوردۇڭ قىلۇر سۇرئەتى.

دىگىل قايسى ئەزۇيغە تەگسۇن باشاق،
مېنىڭ ۋەرزىشىمنىڭ كامالغە باق.

ددى شاھى بەھرام نازۇك نىھال،
ئاتىپ ئوق بىلە سال قولغە شىكال.

يەنە سۇڭرە ئاتغىل جەرىبە ئەت ئانى،
يىراقىدىن كى ئانداغ زەبە ئەت ئانى.

چۇ شەھ بىلدى ئانىڭ تەمەنناسىنى،
تەپەككۈرلەر ئىلە مۇئەمماسىنى.

سىمىنبەر سوزىن شاھ قىلدى پەزىر،
ئالىپ ساغدا قىدىن ئاڭا ئاتتى تىر.

تېگىپ ئوق غەزالىنى بەند ئەيلەدى،
ئىككى قولغە ئوقنى كەمەند ئەيلەدى.

يەنە سۇڭرە ئاتتى كىيەككە بىر ئوق،
ئوتۇپ بوغزىدىن مەرك بولدى يوق.

نە سوزنى دەپ ئېردىكى ئول دىلرەبا،
ھەمىن سائەت ئىچرە كەتۈردى بەجا.

بەجا كەلتۈرۈپ شەھ سوزىن ھەر بىرىن،
ئاڭا دىلرەبا قىلمادى ئافەرىن.

دوئاسىغە شەھنىڭ تىلىن چەكمەدى،
قىلىپ ناز ئوليان كوزىن تىكمەدى.

ددىكىم بۇ ئىشلارنى ھەركىم قىلۇر،
بۇ ۋەرزىش ئېرۇر كەمسە كوزگە ئىلۇر.

ددى شوخ بۇ نۇكتەلەرنى رەۋان،
بۇ سوز كەلدى شەھنىڭ دىلىغە گەران.

يېتىپ فۇرقەتىدىن كى ئاغزىغە جان،
قوپۇپ بولدى ۋادى يولغە راۋان.

كېزىپ تۇنۇ - كۈن كىرىمگىن ياپمادى،
يۇرۇپ پىشە ئىچرە ئانى تاپمادى.

ۋىسالدىن ئولغان ئۇچۇن ئائۇمىد،
پۇشايمان بىلە چەكنى ئاھى شەددىد.

دىدىكىم نە قىلدىم بۇ جانىمغە ۋاي،
جاھان تىرە بولدى قاپان باردى ئاي.

يۇرۇپ دەشتى ئىچىدە بۇ ئاشۇپ ئىلە،
بولۇپ جانى ئانداغ لەكەد كوپ ئىلە.

كېتىپ تەختۇ - بەختى ئانىڭ يادىدىن،
بولۇپ بىخەبەر مۇلۇك ئابادىدىن.

فىغان ئەيلەر ئېردى بايابان ئارا،
بولۇپ بىر شەھەر خەيلى ۋەيران ئارا.

سۇرۇپ تەگرەسىدىن خەلايىقنى ئول،
ياتار ئېردى خىمە ئىچىدە مۇلۇل.

ئۆزەر ئېردى ھەرشەپ تەنن تىشلەبان،
ئىتى تونمە قىلماقغە باغشلابان.

ددى ئەل بولۇپتۇر پەرىدىن ئەسەر،
ۋەيا دىۋەلەردىن يېتىپدۇر زەرەر.

مۇلازىملىق ئەيلەر ئىدى شاھلەر،
ئانىڭ قوللۇغىدا دىل ئاگاھلەر.

يەنە بەگلىرىكىم كىچىگۇ - ئۇلۇغ،
بارسى يالاڭباش ساقالى يۇلۇغ.

ئانىڭ قايغۇسىدا بولۇپ بىقارار،
كى ھاتەم ئىلىدەك بولۇپ سوگۇزار.

مۇنىڭ دەفنىغە ئىچەر ئېردى مەي،
غەزەپ ئارتار ئېردى ئاڭا پەي بە پەي.

كى مەي زورى بىرلە خاراپ ئېردى شاھ،
يىقىلدى ئۇ يەردە تاپىپ خۇاچگاھ.

سەھەر ۋاقتى قوپتىكى شەھ ئويغانىپ،
خۇمار ئىچرە جىسمى ئانىڭ تولغانىپ.

كورەركىم ياندا دىلئارامى يوق،
دىمەيكىم دىلئارامى يوق كامى يوق.

ددى قايدا بار مېنىڭ مەھۋەشىم،
قانى مۇنىسىم دىلرارا دىلكەشىم.

بايان ئەتتى قىلغان ئىشنى ئەۋان،
ئاڭا تىر بولدى مۇنەۋۋەر جەھان.

قويە سالدى باشىن تەپەككۇر بىلە،
كېلىپ خاتىرىغە ئىشى پۇرگىلە.

كېسىپ ئۆز قولى بىرلە ئۆزىنىڭ باشىن،
پۇشايمان بىلە توكتى كوزدىن ياشىن.

نادامەتلەر ئەيلەپ بەسى چەكتى ئاھ،
ددى مەھۋەشىمغە بولاي ئوزرى خۇاھ.

ئانى ئىزدەمەككە ئوزى ئوغرادى،
كى ھەسرەت تىشتىدىن قولن توغرادى.

تاپاي قايدا بولسا نىگارمىنى مەن،
قىلاي سەدقەسى جانۇ - زارىمىنى مەن.

تىرىك بولسا ئەيلەي ئوزۇمنى پىدا،
بېرىپ جاننى جاناننى ئەيلەي رىزا.

ئولۇك بولسۇم ھەم ئانى بىر كورەي،
ئوزۇمنى قىساسى ئۇچۇن ئولتۇرەي.

داۋا ئەيلەسەك پەست بولۇر بۇ شەرار.

بۇ ۋادىدا لايىق ئەمەستۇر داۋا،
ھەكم ھەم بۇ ئىشلارنى كۆرمەس راۋا.

مەھاپە ئارا سالىدى بەكرامنى،
شەھەر سارىغە قويدىلەر كامنى.

بىلىندىكى ئەفغان ئاڭا سود ئەمەس،
نادامەت بىلە چارە مەۋجۇد ئەمەس.

مۇلازىملارنى ئەتتى كۆپ مەسلىھەت،
قىلۇر ئېردى ھەر تەۋرى ئىلە مەشۋەرەت.

تاپىپ رايبى ئاخىر بۇ يەرگە قارار،

شاھ بەھرام دىلئارامنىڭ پىراقىدا دىۋانە بىۋاۋىپ، ھوكۇمالەر ئانىنىڭ
ئاشىمىتە دىمىغاغىغا ئىلاج قىلغانى، سەۋدانىڭ دەفئى ئۇچۇن يەتتە
ئىقلىم پادىشاھلەرى يەتتە قەسىرى بىنا قىلغانى

كۆرۈپ يىغىلار ئېردى سىپاھى ھەمە،
قىلۇرلار ئانىڭ ھالىدىن ۋاھىمە.

دىدىلەر كى شەھىغە قىلالى ئىلاج،
بولۇبدۇر نەھىب ساھىب تەختۇ - تاج.

تەبىب ئېيتتىكىم ئانچە ماھىر ئىدى،
بۇ شەھ مەسكەنى ئىچرە ھازىر ئىدى.

ئەتىببا گورۇھىن ئالىپ كىردى پات،
دىدى شەھىغە بەرگىل كېسەلدىن نىجات.

كى تا سەھت ئولغاي داۋا بىرلە ئول،
تەبىب ئەھلى قىلدى بۇ سوزنى قوبۇل.

بولۇپ ھوكمەت ئەھلى تەپەككۇر بىلە،
جوۋاپ ئەيدى ئانداغ تەسەۋۋر بىلە.

كى بۇ سوزلەرنىڭ بارى چىن دۇرۇر،
ئىلاج ئەيلەمەك بىزگە كۆپ قىيىندۇرۇر.

زەئىپ ئولسا گەر ھىجرى ئوتىدىن كىشى،
دەۋا بولالماس ھەرگىز ئەتىببا ئىشى.

سالۇر بولسا فۇرقەت كۆڭۈل ئىچرە تاب،
كېرەك ۋەسلى دەرياسىدىن قەترە ئاب.

سەرر ئۆزرە بەھرام تۇتتى قەرار،
بولۇپ كۆڭلىدىن ئەقلى ھۇشى پەرار.

ئۆلۈك يەڭلىغ ئۆلدى ئاڭا جىسمى رەخت،
بولۇپ تەختدەك يانى ئاستىدا تەخت.

بىراۋ تەخت ئۆزرە ئېرۇر مەئمەنى،
بولۇر تەختى ئاخىر ئانىڭ مەسكەنى.

يەنە شام خەيلى يېتىپ كەلدى تىز،
جەھان سەفەسگە بولۇپ مۇشكى پىز.

يېتىپ مۇشكىدىن شاھ مەغزىغە ھۇش،
كوزىن ئاچتى - يۇ بىردەم ئۆلدى خەمۇش.

يەنە خاتىرىغە يېتىپ مەھۋەشى،
چۇ گەردۇنغە يەتتى ئانىڭ سوزىشى.

بولۇپ بورناغىدىن يۈز ئانچە خەراپ،
قىلىپ ئىشقى ئوتى باغرىن ئانىڭ كەباپ.

بولۇپ تاڭغە تەڭرۇ بۇ ئەھۋالدا،
قىلىپ تاڭ يەلى ئەسرو بەدھالدا.

نەچە كۈنلەر ئوتتى بۇ ئەتۋار ئىلە،
بولۇپ ھىجرىدىن جىسمى بىمار ئىلە.

ئانىڭ تەرھىنى قىلسۇن ئۇستادىلەر،
مۇھەندىس خىرەد مەند ھۇنەر زادىلەر.

چۇ ئەرکانى دەۋلەت بۇ ئىشغە شىتاب،
قىلىپ سەئىلەر نەچە ئالى جناب.

كېلىپ يەتتە ئىقلىم شەھىنشاهلار،
كى بەھرامدىن كوڭلى ئاگاھلار.

چۇ بەھرامنىڭ ھالىنى كوردىلەر،
ئايانغىغە ئانىڭ كوزىن سۇردىلەر.

بۇلەر شەھىغە گویا ئىنى يا ئوغۇل،
كى خىزمەت قىلۇرغە ئىدى مىسلى قۇل.

بارى جاندىن ئىستەپ دەۋاسىن ئانىڭ،
تىلەپ كېچە - كۈندۈز شىپاسىن ئانىڭ.

ئاڭا ھەر بىرى ئىستەبان خىزمەتى،
شەھىنشاه تاپسە دىبان سەھھەتى.

ئىمارەت ھەدىسى بەسى تاپتى تۇل،
زەمىن ئۇپتىيۇ قىلدى شەھلەر قەبۇل.

بېلىن باغلادى يەتتە ئىقلىم شەھى،
ئىمارەت قىلۇرغە بولۇپ ئاگەھى.

كېچە - كۈندۈز ئەتكەي بۇلار ئىھتىمام،
ئىمارەت ئىشىن تاكى قىلغاي تەمام.

بار ئېرىكى شەھ قەسرىگە يەتتە يول،
مۇئەييەن ئىدى يەتتە ئىقلىمغە ئول،

ئول ئىشكە قىلىپ ئەزم شەھلەر بارى،
يول ئوزرە بارۇر ئوز دىيارى سارى.

قىلىپ قەسرىلەر چەرخى ئاسا بەنا،
كى مۇنداغ بېنا يوق جەھاندا يەنا.

كىشىگە ئېرۇر خەلتەدىن ئىللەتى،
ۋە يا بەلغەمىدىن يېتەر زەخمەتى.

ئېرۇر بىزگە ئاسان ئىلاج ئەيلەمەك،
داۋا بىرلە سەھھەت مەزاج ئەيلەمەك.

ۋەلى شەھ كى بولمىش زەئىپى پىراق،
تەبىبلەر ئىلاج ئەيلەمەكدىن پىراق.

بۇ نەۋد بولسە ھەم شەھىغە سەئىپى ئەتكەمىز،
ئىلاج ئەيلەبان جەھد كورسەتكەمىز.

تەبىب ئەھلى بۇ نەۋد سۇرئەت بىلە،
شەھىنشەھ ئىلاجىغە جۇرئەت بىلە.

ئاڭا چارە تاپماقغە جەزم بولۇپ،
ھەمىشە قاشىدا مۇلازىم بولۇپ.

يەنە يۈز كىشىكىم ئىبادەت قىلىپ،
تىلەر شەھنى ھەقدىن رىيازەت قىلىپ.

ئىلاج ئەيلەر ئېردى قىلىپ جۈستىجۇ،
نىياز ئەھلى ئەيلەر ئىدى كوپ غۇلۇ.

بۇلەر قىلدى ئانچە دەۋا ۋە تەلەپ،
سەھەتلىككە بولدى دۇئا ۋە سەبەپ.

غىزادىن يىتىشتى تەنەغە مەدەد،
دىماغى ئارا كىردى نۇرى خىرەد.

بۇ مىقدار رەنجۇرى تاپتى شىپا،
كوڭۇل كوزگۇسى تاپتى ئەندەك زىيا.

ھەكىم ئەھلى قىلدى بۇ نەۋد مەسلەھەت،
ئىشىنى قىلىڭكىم تاپار شەھ سەھەد.

بۇ ئىشنىڭ بىر سەبەبى ئىمارەت ئېرۇر،
تەماشاسى ئانىڭ نەتىجە بېرۇر.

جاھان ئەھلى ئىچرە نەۋالەر تۇشۇپ،
مۈلكى خەيلىگە ھەم سەدالەر تۇشۇپ.
فەلەك ئايى كۈندىن تۇشۇپ بەردى خىشت،
ياسالغاي دىبان يەر يۈزىدە بېھشت.

نەزەر قىلسە ھەركىم ئانىڭ تاقىغە،
مىسالى ئەيلەبان چەرخنىڭ ساقىغە.
ئاڭا شەكلى پەيدا بولۇپ ھەر زەمان،
تاماشاھ ئۇچۇن شاھ بولدى رەۋان.

يەتتە پەلەككە يەتتە قەسىرىنىڭ بىنا تاپقانى ۋە مانى مۇسەۋۋەر
ھەر قەسىرىنى ئۆزگە رەڭ بىلە نەقىشەندىلىك قىلغانى، داغى يەتتە
ئىقلىم پادىشاھى قىزى بىلە ئەقىد قىلغانلارنى، ھەپتەنىڭ ھەر كۈنى
بىر قەسىردە بىر پادىشانىڭ قىزى بىلە بەزمە ئارالىغ قىلغانى

چۇ يەتتە ئەقلىم شەھىنشاھلارنى،
تەمام ئەتىلەر قەسىرلەرنى بارى.
يەنە سەھىتىگە سەبەپ بولغىل سەن،
كى تەبىئىگە دەقنى تەئەب بولغا سەن.

ۋەلى قەسىرلەرنى تەمام ئەتكۈچە،
تاپىپ شەھ سەھەت قەسىرلەر پۈتكۈچە.
قىلىپ قەسىر ئارا يىشىن بى دەرەڭ،
يەتتە قەسىرىنى ئەيلەگىل يەتتە رەڭ.

قىلىپ قەسىرلەرگە نەزەر ھەر زامان،
كى سەۋداسىدىن تاپىپ لەھزە ئامان.
ئىشتىتى بۇ سۆزلەرنى مانى يۇ - فەرد،
قەبول ئەيلەدى بۇيرۇغىن نىڭ مەرد.

تامام ئەتتى بونىاد تەئىرىنى،
كورەردىن يىراق ئولدى تەسۋىرىنى.
سەرەنجامىگە مانى ئەزم ئەيلەدى،
كى نەقىش نىگارنىگە جەزم ئەيلەدى.

بولۇپ ھىكمەت ئەھلى ئىشى بىر تەرەپ،
دىدى نەقىش بىرلە يېتىشىپ شەرەپ.
قىلىپ نەقىشۇ مۇسەۋۋەرنى جەمە،
دىدى بۇيرۇغۇمنى تۈتۈڭ بارچە سەمە.

كى نەققاشلار ئەيلەبان ئىھتىمام،
قىلىپ نەقىشلەر قەسىرىن ئەتسۇن تامام.
بۇ نەققاشلەرگە ئىشىن بۇيرۇبان،
تۈگەتتى ئىمارەت ئىشىن بىگۇمان.

تەلەپ ئەيلەدى مانىنى ئول زامان،
كى ئەي نەقىش ئىشىدا بالايى جاھان.
كېلىپ قەسىرىگە شاھ ھەر سۇبى - شام،
نەزەر ئەيلەر ئېردى ئىچىگە تامام.

قىلىك نەقىش بىرلە مۇزەييەن بۇ قەسىر،
تەرەپ ئەيلەسۇن قەسىرىدە شاھ ئەسىر.
بۇ نەيرەڭگە بەھرام مايىل بولۇپ،
ئانىڭ بىرلە سەۋداسى زايىل بولۇپ.

چۇ سەن بولغان ئېردىڭ بۇ ئىشغە سەبەپ،
كى شەھىگە يېتىپ ئېردى سەندىن تەرەپ.
ۋەلېكىن قالپ ئېردى ئەندەك غۇبار،
كۈڭىل كوزگۇسى ئىچرە تاپقان قارار.

بۇلار كەلدى شەھ ئالغە يەر ئۇپۇپ،
بىزنىڭ مالىمىز سەدىقىمىز ئاز كۆپ.

تەبىئەلەر يەنە ئەتتى تەدبىر ئاڭا،
نى كىم قالماي ئەسلى تەغىبىر ئاڭا.

ددى بىرگە بولسە مۇيەسسەر بۇ ئىش،
ئۇلۇغ مەرتەبە بىرگە مۇنداق رەۋىش.

هەكىم ئەھلى چۇن كورگۇزۇپ ئىشتەقال،
كى شەھ زەئىغە يەتسە قۇۋۋەت مەجال.

بۇ سوز توي ئىشىغە قەرار ئەيلەدى،
كى راھەت يېتىپ غەم قەرار ئەيلەدى.

بۇلار ئەيدى پۇتتى بۇ يەتتە قەسۇر،
يەتتى قەسىر ئىچىرە كېرەك يەتتە ھور.

ئالىپ كەلدى قىزلارنى قىلدى نىكاھ،
كى ھەرقايسىنى بىر قەسىر ئارا ئىچتى راھ.

بۇ شەھلەرگە ئىقلىم ئۈزە سەرۋەرى،
پەرى يەڭلىغ ھەر بىرىگە بىر دۇختەرى.

كەل ئەي ساقىيا تۇت مەيى شىشەدىن،
ئۇنۇتتۇر كۆڭىل ئىچىرە ئەندىشەدىن.

بولۇپ بارچە قىز ھوسنى جان ئاپەتى،
دىمەي ئاپەتى جان، جاھان ئاپەتى.

ئايانم جاھان تەختىدىن ياشۇراي،
باشىم شاھلىق تاجىدىن قاچۇراي.

بايان ئەيلەمەككە خەرەد ئەھلى لال،
قەلەم نۇكتە سۇرمەككە يوقتۇر مەجال.

جاھان شوغلىنىڭ بارچەسىن تەرك ئېتەي،
فەنا دەشتىدە مەقسەدىمىگە يېتەي.

ئۇلار ھۇسنى ئەھلىغە فايىق ئىدى،
كى بەھرام ئەقىدىگە لايىق ئىدى.

يىگىتلىكتە ئەزم ئەيلەگۈم بى ھەيال،
كى شايد يولۇقغاي ماڭا ئول جەمال.

يېتىپ يەتتە قىزنىڭ ئاتاسىغە سوز،
ئىشتىگەن زامان شەھ سارى قويدى يۈز.

شەنبە كۈنى شاھ بەھرام مۇشكىمىڭام لىباسى كىيىپ، گۈنەبەزى مۇشكىمىڭام خىرام
قىلىپ، مۇشكىمىڭام مەھۋەشى بىلە بادەئى مۇشكىمىڭام نۇش ئەتكەنى

چۇشام ئۆلدى، كۈندۈز كۈنىن ياشۇرۇپ،
قۇياش يەڭلىغ ئول مەد ئۈزىن ياشۇرۇپ.

كىرىپ روز شەنبە چۇ بەھرام شاھ،
قىلىپ قەسىر مۇشكىنى ئارامى گاھ.

كىرىپ پەردە كەينىگە خورشىدبۇار،
قالپ شەھ بۇ تەخت ئۈستىدە بىقارار.

چۇ تەخت ئۈزەر ئولتۇردى جەمىددەك،
تۇرۇپ مەھۋەشى ئالدىدا خۇرشىددەك.

بۇ يەڭلىغ بويۇردى ئىككى خادەمى،
كېتۈرگىل بۇ يول ئۈستىدىن ئادەمى.

ئىچۈر ئېرىدلەر بادەئى مۇشكىمىڭام،
سىمىنەر ئاڭا قىلدى كۆپ گۇفىتىگۇ.

هەكىم ئەھلى ئەمىر ئەتتى بۇسۇ كەنار،
ۋەلى ئۈزگە ئىشدىن قىلىڭمىز قەرار.

بارىپ خادەم ئولىيان تاپىپ بىركىشى،
جاھانگەردلىغ قىلماق ئېردى ئىشى.

مۇساپىر كېلىپ ئولتۇرۇپ قەسىر ئارا،
دىبان پەردە كەينىدە بۇ ماجرا.

كىشى ئۇچراسە كەلتۇر ئايۋاننىمە،
كېلىپ تەخت ئۈزە ئولتۇرۇپ ياننىمە.

ئىشتىكەن سوزىنى بايان ئەيلەسۇن،
كى شورىدە كوڭلۇم ئامان ئەيلەسۇن.

ئەۋۋەلقى ئىمقلىمىدىن كەلتۈرگەن مۇساپىرنىڭ نۆكتە پەردازلىمى

ئۆزىنى كورۇپ بىر بايابان ئارا،
ئەدەدسىن قۇزۇن ئەل قىلىپ ماجرا.

كورۇندى بۇ خەيلى ئىچرە بىر مەھمەلى،
بۇ مەھمەلكى پەردە مەتائى سەرى.

تەھەررۇكىدىن ئولدى نەسىمى سابا،
مەھاپە ئىشىكىدە پەردە رەۋا.

شامال ئەيلەدى ھەر تەرەپ پەردەنى،
كورۇندى بۇ شاھزادەغە بىر پەرى.

كوز ئاچىپ كورەر كىم پەرى چېەرە يوق،
ئانىڭ ھىجرىدىن كوكسىگە تەگدى ئوق.

سەپەر ئەزم قىلماقنى قىلدى خىيال،
دىبان مەككە دەشتىدە كورگۇم جامال.

سۇپۇردى قاراڭغۇ خەسىنى قۇياش،
كى فەررۇخ دىلىدا غەمۇ كوزدە ياش.

ئاتاسى قاشغە كىرىپ زار ئىلە،
دىبان مۇددىئاسىنى ئىزھار ئىلە.

براۋ ئىشقى سەۋداسىدىن زارىمەن،
ئەگەر رۇخسەت ئولسا سەزاۋارىمەن.

ئۆمىدىم بۇدۇركىم سەپەر ئەزم ئېتەي،
تاپىپ يار ۋەسلى بىلە بەزم ئېتەي.

بار ئېردى شەھىنشاهى ھىندۇ ئارا،
ئەدەدسىن ئىدى خەيلى ھەر سۇ ئارا.

ئاتى ھەسرەت ئېردى لەقەب ئاڭا شاھ،
بار ئېردى بىر ئوغلى نەسەب ئاڭا ماھ.

يىگانە كېلىپ ئەقلۇ دانىش ئارا،
سالىپ ھوسنى ئىشقى ئەھلىغە ماجەرا.

ئاتاسى سۇرۇپ قىرىق يىل شاھلىق،
ئولۇس خەيلىغە قىلدى ئاڭاھلىق.

ئانىڭ سالى يەتمىشكە يەتمىش ئىدى،
ئاڭا زىندەلىك زوقى كەتمىش ئىدى.

كوڭىلدە ئۆمىد ئېردى بۇ شاھىغە،
كى بەزلى ئەيلەسەم تەختىم ئول ماھىغە.

بېرىپ ئوغلىغە تەخت ئىلە بەختنى،
قەبۇل ئەتمەي ئول تەخت ئىلە بەختنى.

كېچە قوپتى بىدار ئولۇپ ئول ئوغۇل،
تاپىپ پەردە ئىچرە ئىبادەتغە يول.

تاڭ ئاتقۇنچە زارئىلە قىلدى نىياز،
كوزى سارىغە مەيىل ئېتىپ ئۇيقۇ باز.

كوزى ئۇيقۇغە مايىل ئولغان زامان،
كورۇندى ئاجايىپ سۇر ناگمەھان.

ئانىڭ پەردەسىن تۈندە بادى ياتىپ،
كۈتەردى ئىچىدىن پەرى كۆرسەتىپ.

يەنە بولدى گۈلچىپەرغە پەردە پۇش،
بۇ دىۋانەنىڭ مەغزىدىن كەتتى ھۇش.

كېچە قاينۇدىن ئەسرۇ بىدىل ئىدى،
تۈشى كوردى پىرى بۇ نۆكتە دىدى.

كى مەقسۇدىڭ ئواسە ۋىسالى تەلەپ،
قىلىپ جۇستىجۇ ئەيلە ئەزم ھەلەپ.

كۈزىنى ئاچىپ كوردى ئول ناتەۋان،
سەپەر ئەھلى بولمىش بۇ يەردىن رەۋان.

شەھەرگە ھۇنەر خەيلى ئەزم ئەيلەدى،
بۇ ھەم ئاندا بارماقنى جەزم ئەيلەدى.

مۇڭا بار ئىدى نەچچە ھەمراھلەر،
يۈرۈر ئېردى بىرلە كېزىپ راھلەر.

قارا پەردەسىن ياقتى ئالەمگە تۇن،
قارا يەر ئىچىگە نىھان بولدى كۈن.

قالپ ئېردى شەھزادە كۆپ قاينۇغۇ،
كېتىپ تابىنىنىڭ كۈزى ئۇيقۇغۇ.

كۆرۈپ خەيلىن ئۇيقۇ ئارا مەستى خۇاپ،
ئالپ خامە يازدى بولەرغە جەۋاپ.

بۇ نۆكتە يازىلىدىكى ئالەم ئارا،
ۋەپا تاپماغۇڭ جىنىسى ئادەم ئارا.

مېنىڭ ھالىمە تۈشتى دىشۋارلىغ،
ئەزەلدە مۇقەددەر ئاڭا خۇارلىغ.

يانىڭلار بۇ غۇربەت ئارا تۇرماڭىز،
مېنى ئىزدىمەككە قەدەم ئۇرماڭىز.

شەھەنشاھ بۇ سوزنى ئىستىكەن زامان،
سىر شىكىن ئاقىزدى قىلىپ كۆپ پىغان.

دىدى ئوغلىغە ئەي كۆزۈم روشەنى،
پىراقىڭدا ئولتۇرما مەن خەستەنى.

يېتىپدۇر بۇ كۈن ئومۇم ئاخىرغە ۋاي،
ساڭا مۈلكى تەقسىم بېرىپ كۆز يۇماي.

نەسىھەتتە كۆپ چەكتى تىلنى ئەمىر،
بۇ سوزلەر ئوغۇل كوشىغە بولدى تىر.

پىغان ئەيلەدى بۇ ئوغۇل ئانچە تىز،
بولۇپ ھەر زامان ئاھدىن ئەشك رىز.

ئانىڭ سوز شىنى ئاتاسى بىلىپ،
ئوغۇلنىڭ پىراقىن... بىلىپ.

دىدى ئەيلەسەك نەچچە مەنىغە سوز،
كى سود ئەتمەس ئەمدى ياراغىنى تۈز.

چىرىك نەسىپىن ئايرىپ بېرىپ پادىشاھ،
خەزانە مەتائىن قىلىپ زاد راھ.

بېرىپ رۇخسەت ئوغلىنى شاد ئەيلەدى،
كى جان بىرلە تەن خەيىر باد ئەيلەدى.

كىرىپ يولغە شاھزادەنى بىقارار،
بارۇر يىغلاماق بىرلە دىۋانەۋار.

بۇ يول ئىچرە ھەمراھىدۇر نەچچە مەرد،
ۋەلى مۇنىسى ئاھ ھەمرازى دەرد.

نامايان بولۇپ دەشتى قۇددۇس ئالدا،
گورۇھىگە كۆرگەن ئىدى خۇابىدا.

كۈزى تۈشتى مەھمىلىغە كىم ناگىھان،
تۈشىدە كۆرۈپ ئېردى ئانى ئەيان.

كۈنى سەيىر ئېتىپ خۇاجە ئول تەۋرى ئىلە،
يېتىپ كام ۋەيرانەغە دەۋر ئىلە.

بىناگاھ كوزى تۇشتى ئول زارىغە،
پىراق ئىچرە بولغان دىل ئىپكارىغە.

كېلىپ ئالدىغە دىدىكىم ئەي غېرىپ،
بەيان ئەيلە ئەھۋالنى بى شىكىپ.

قوپۇپ نەتەۋان ئاڭا ئەيلەپ سالام،
تەۋازىلەر ئەيلەپ قىلىپ ئېھتىرام.

دىدى ئەي ئۇلۇغ سۇرما مەندىن سوئال،
دىسەم خەستە ھالىم بولۇرسەن مەلال.

بۇ سوزدىن يېتىپ خۇاجەغە ئىزتىراپ،
مۇھەببەت ئوتى سالىدى كۈڭلىگە تاپ.

بۇ ئاشقنى مەركەب ئۈزە مىندۇرۇپ،
جىلۇدار ئولۇپ ئويىگە يەتكۈرۈپ.

ئالىپ كەلدى ئالىغە ھەر كۈن تائام،
تەناۋۇل قىلىپ ئاقىبەت بولدى شام.

بۇ مەھزۇنغە تەئىپ قىلىپ بىر ماكان،
كىرىپ غەمدىن ئول ئويىگە تاپتى ئامان.

بۇ ھوجرە مۇساپىرغە خىلمۇت بولۇپ،
كېچە ئاندا ئەندۇ غۇربەت بولۇپ.

قىلىپ ھىجرى ئىچرە ھەزىن نالەئى،
توكۇپ ئەشكىدىن يۈزىگە ژالەئى.

ئاڭا خىزمەت ئەيلەرگە خادەملەرى،
كىرىپ خىلمۇت ئىچرە مۇلەزىملەرى.

كېچە كوردى خادەم غەرىپ ھالىنى،
قاراڭغۇ كېچە يىغلاغان زارىنى.

يازىپ نامەنى قويدى ئورنىدا ئول،
كى شەھلىق لىباسىن سالىپ تۇتتى يول.

لىباس ئورنىغە كىيدى ئەسكى فەلاس،
دىمەي ئەسكى دىن بەلكى زەررىن لىباس.

قوپۇپ كەتتى مەنزىلدىن ئەيلەپ خرام،
ھەلەب شەھرىگە ئەيلابان ئىزدىھام.

مۇلازىملار زەرۇ سىما ئارا،
ئۇيۇقلاپ قالىپ ئېردى سەھرا ئارا.

كوزىن ئاچتى شەھزادەسىن تاپمادى،
يۇرۇپ ئىزدەپ ئازادەسىن تاپمادى.

ۋە لېكىن كورەر كىم تۇرار نامەئى،
ئوقۇپ كوردى زەممىدە ھەنگامەئى.

بۇلار بولدى ئول نامەغە ئۆكتەران،
دىيارىغە يۈز قويدى ئەزم ئەيلابان.

بۇ سوزنىڭ تەۋىلىنى قىلساڭ ھەۋەس،
ئاچىپ كور نەۋائىي كىتابىنى بەس.

كېتىپ ئېردى شەھزادە سۇرئەت بىلە،
كېلىپ كىردى شەھەر ئىچرە فورقەت بىلە.

بۇ فەرخى بۇزۇغ كۈسەسىنى تاپىپ،
ياتىپ باشىغە ئەسكى شالنى ياپىپ.

تاپىپ گۈلخەنى كۈنجىن ئەتتى مەقام،
پالاسىن باشىغە ياپىپ سۇبھى شام.

ھەلەب شەھرىدە بار ئىدى بىر سەخى،
ساخاۋەتدە باردۇر شونارۇ فەنى.

كېزىپ كۈچلەر مېھمان ئىستەبان،
بۇزۇغ ئىچرە بىخانىمان ئىستەبان.

بېرەي مەھرەمىم بۇ دىل ئەفكارىغە،
مۇرادىن بېرەي دەپ بۇ بىمارىغە.

تەلەتتۇق بىلە دىدىكىم ئەي غەرىپ،
ھەمە غەمىگە مەتلۇبۇڭ ئولدى نەسىپ.

ساڭا بۇ ئالەم ئاپەتى جان ئېرۇر،
ئىلاج ئەيلەمەك بىزگە ئاسان ئېرۇر.

ئەگەر جانىگە ھوسنى ئاپەتدۇرۇر،
پەرى چېرە بىزگە قارابەتدۇرۇر.

بۇ ئىشدىن سېنى كامىگە يەتگۈرەي،
پەرى چېرەنى ئەقدى بىرلەن بېرەي.

مۇساپىر توكۇپ شادلىغ ياشنى،
ئايامىغە ئانىڭ قويۇپ باشنى.

دىدى ۋەسلى بىرلەگەر ئەتسەڭ دەۋا،
ئانىڭ ھوسنىدىن بولسە كامىم رەۋا.

ئايامىڭ ئىزىغە پىدا خەستە جان،
دىمەي خەستە جان بەلكى جانۇ-جەھان.

بۇ مىقدار ئىكۈۋ گۈفتەگۈ قىلدى كوپ،
كى كۈن كەچ بولۇپ ئېردى يانتى ئولۇپ.

سەھەر ھەر تەرەپ خۇتبە چەكتى خۇرۇس،
قۇياش جىلۋە قىلدى نەچۈككىم ئەرۇس.

قوپۇپ ئۇيقۇدىن زۇلمەت ئەھلى بەرى،
بۇ شەھزادەغە يۈز قويدى خۇاجە سەرى.

دىدى ۋەئدەڭ ئىچرە ۋاپا ئەيلەگىل،
مېنى ئىنتىزار ئىچرە ئولتۇرمەگىل.

دىدى خۇاجە ھەممەم ئارا ئەي غەرىپ،
كىرىپ ئوزنى پاك ئەيلەگىل بى شەكىپ.

بۇ خادىم چىقىپ خۇاجەغە ئەرر ئېيتىپ،
غەرىپ ھالىغە خۇاجە تەپتىش ئېيتىپ.

نەھانى كېلىپ كوردى ئول بۇ غەرىپ،
چېكەر ئاندا ئاھۇ-پىغانى چېكىپ.

ۋەلى خۇاجە كورگەن ئېردى نەچچە غەم،
بىراۋ ئىشقىدىن كورگەن ئېردى سىتەم.

بىراۋ ئىشقىدىن پەھىم ئېيتىپ زارىنى،
سوراي دەپ تەفەھھوس بىلە يارىنى.

كىرىپ خۇاجە ئولتۇردى مېھمان ئىلە،
سوراپ ئىشقى سوزنى تالان ئىلە.

مۇساپىر دەپ ئەسرارىنى ئاشكار،
باشى ئوزرە كەلگەن ئىشمن ھەرنى بار.

يەنە خۇاجە سورىدىكى ئەي باتەئەب،
ھەلەب شەھرىگە كەلمەككىڭ نى سەبەب.

بايان ئەتتى غەمكىن ئوزىن يارىنى،
ھەلەب شەھرىدە يارىنىڭ باردىنى.

ئانىڭ تۈشتە كورگەن نىشانىنى ھەم،
ۋەلى بىخود ئەتكەن جەمالىنى ھەم.

بۇ سوزدىن تۇشۇپ خۇاجەغە پەجىتاب،
سالپ قوزغالان كوڭلىگە ئىزتىراب.

مۇساپىر بۇ يەڭلىغ نىشانە دىدى،
ھەرەم ئىچرە جوپتىغە سادىق ئىدى.

مۇساپىر سوزىن پەھىم ئېيتىپ قىلدى جەزم،
دۇئاسىغە ئوز مەھرەمىن بىلدى جەزم.

ئېيتىپ خۇاجە كوڭلىدە كوپ شۇكىرلەر،
جەھاندا تاپىلغاي دىبان بەكرىلەر.

بۇ مەھزۇن كىرىپ چىقتى كەرما بەدىن،
كېتىپ چىركى ھىجران بۇ ئازادەدىن.

بۇ غەمكىنگە كىيدۇردى زەررىن لىباس،
ئالىپ ئەگىندىن سالدۇرۇپ كىم فەلاس.

بۇ خۇاجە ئاڭا ھازىر ئەيلەپ تائام،
كىرىپ مەھۋەش ئالغە ئەيلەپ خرام.

بۇ گۈلچېرە قوپتى نىياز ئەيلەبان،
قىلىپ ئىشۋەلەر قوپتى ناز ئەيلەبان.

ددى خۇاجە ئى مەھرەمىم بىل ئەنى،
كى بىزگە جۇدالىق يېتىشتى ھەلى.

ماڭا بولغاي ئېردىڭ ھەمىشە ئىنس،
باشىم ئوزە ھەم خابو ۋە ھەم جىلىس.

بۇ كۈن باشىمە سەندىن ئولماق يىراق،
پەلەكەدىن يېتىپ سەنى قىلدىم تەلاق.

چېكىپ خۇاجە بۇ تەۋر ئىلە كۆپ مەقال،
پەرى چېرە ھەيرەت ئارا بولدى لال.

بۇ گۈلرۇخ ھەزىن ئىلە پەرياد ئېتىپ،
ددى نىگە بولدۇڭ مەڭا بى نەسىپ.

فەسۇن ئىلە خۇاجە ئاڭا سۇردى دەم،
بىراۋگە سېنى قىلغۇم ئەھلى ھەرەم.

دىبان كىردى مەخزەن ئارا ئول كەرىم،
ئالىپ چىقتى لەئىلى دوررى زەررۇسىم.

مۇھەببەت قىلىپ ئەيلەمەككە ۋىدائ،
قىلىپ سەرۋ دىۋانەنى ئىجتىمائ.

بىر ئىككى سەلاھ ئەھلىنى يەتكۈزۈپ،
ئۆزىن تەۋرى بىرلە نىكاھىن تۈزۈپ.

مۇھەببەت قىلىپ نەچە ھەمراھىنى،
قوشۇپ كىم يەنە نەچە دىلخۇاھىنى.

بۇ مەھزۇنغە كىيدۇردى زەررىن لىباس،
ئالىپ قالدى غەمكىندىن ئەسكى فەلاس.

قىلىپ ھەشىمىدىن قان ياشىنى كۇشاد،
كى بىر-بىر بىلە قىلدىلەر خەير باد.

يانىپ بىر تەرەپ يىغلاپان خۇاجە ۋەش،
كىرىپ يولغە بۇ تەۋرى ئىلە دەردىكەش.

يۇرۇر ئېردى يول ئەزم ئېتىپ سۈبەسۇ،
كوڭۇل ئىچرە ۋەسلىن تىلەپ ئارزۇ.

بۇ شەھزادە گۈلرۇخ سارى قىلدى مەيل،
كىرىپ كوردى قان ياشىدىن يۈزدە سەل.

كۇلۇپ دىدى: ئەي مەھۋەشى دىلەرەبا،
دىلىڭ ئىچرە نى كەلدى غەمەدىن يەنا.

كىشىگە نىكاھ بىرلە قىلماقدا سۇر،
يېتىشۇر ئانىڭ كوڭلىگە يۈز سۇرۇر.

ددى فەررۇخ ئەيغىل سوزۇڭ ئەي پەرى،
نەچۈكەدىن رەۋان بولدى چەشىمىڭ تەرى.

رەۋان بولدى گۈلچېرەگە كوزدە ياش،
بارى سەرگۈزەشتىن ئاڭا قىلدى پاش.

بۇ مەھۋەش سوزىگە ئوغۇل سالدى كۇش،
توكۇپ ئەشكىنى مەغزىدىن كەتتى ھۇش.

يەنە ھۇشىغە كەلدى شەھزادە ۋەش،
سوئال ئەتتى ئاندىن كى ئەي ھورنۇەش.

كى ئىشقىن بىلە باشىمە كەلگەنن،
بەيان ئەيلەرەم ئاڭلا بىر-بىر بارىن.

دېبان سەرگۈزەشتىن بۇ ھەم زار ئىلە،
تەمام ئەيلەدى ئولتۇرۇپ يار ئىلە.

يەنە يارى تەسكىنىغە چەكتى تىل،
كى ئەي مەھۋەشم ماڭا بولغىل سىڭىل.

بۇ سوز بىرلە مەھۋەش دىلىن شاد ئېتىپ،
سىڭىل ئەزم ئىلە مەھمىل ئاباد ئېتىپ.

قىلۇر ئېرىدىلەر كېچە - كۈندۈز خرام،
كى ھىندۇستان شەھرىن ئەتكەي مەقام.

ئاتاسى جاھان تەركىن ئەتكەن ئىدى،
جاھاندىن بۇ ھالەتدە كەتكەن ئىدى.

ۋەسىيەت قىلىپ ئېردى ئەي خاسۇ ئام،
بۇ تەخت ئۈستىدە ئوغلۇم ئەتسۇن مەقام.

ئىشتىپ ئوغلۇل كەلگەن خاسۇ ئام،
چىقىپ ئالغە ئەيلەبان ئېھتىرام.

ئالىپ كىردى شەھەر ئىچرە شەھزادەنى،
ئاتاسى مەقامىغە ئازادەنى.

چۇ تەخت ئۈستىدە شەھ مەقام ئەيلەدى،
رەئىيەت ئىشنى سۇبھى شام ئەيلەدى.

چۇ سەئى ئەيلەدىكىم شەھى كامران،
مۇلۇل ئولمىغاي مەھۋەشى مېھمان.

بويۇردىكى ئوز قەسىرىدەك مەئمەنى،
ھەلەب شەھرىدە كۆرمىش ئېردى ئانى.

مۇھەندىس كېلىپ تەرھىن ئەتتى تەمام،
پەربۇەش بۇ قەسىر ئىچرە تۇتتى مەقام.

بولۇپ شەھىغە مەھۋەش سىڭىلۇ ئەزىز،
بۇ قەسىر ئىچرە ئەمرىن تۇتۇپ يۈركەنس.

بايان ئەيلەي ئەمدى ھەلەب شەھەر ئارا،
ئىشت خۇاجە ئەھۋالىدىن ماجىرا.

كوڭۇلنى ئۇزۇپ ياندى گۈلرۇخدىن ئول،
توكۇپ ئەشكىن ئايرىلدى فەررۇخدىن ئول.

ئىكى سەئىد ئەختەر كېتىپ بۇرجىدىن،
سەدەنى قالدى گوۋھەر كېتىپ دۇرجىدىن.

يېتىپ تاللى كۆۈكەبىغە رەرەر،
كېتىپ ئىلىكىدىن دەۋلەتۇ - كەررەفەر.

بۇ ئىشدىن ۋەقۇپ ئولدى ئەئدالەرى،
بارىپ شەھىغە يەتكۈزدى ئەۋبالەرى.

دىدىكىم بۇ شەھەر ئىچرە بىر خۇاجەۋەش،
بولەك شاھىغە بولمىش ئەسبابى كەش.

بۇ ئىشە ۋە قۇفۇڭ ئايا بارمىكىن،
سېنىڭ دەۋلەتلىك تەختىغە قىلدى گىن.

بۇ سوز ئاڭلابان شاھدىن كەتتى ھۇش،
غەزەب بىرلە ئولتۇردى بىردەم خەمۇش.

بويۇردى ئانى بەند ئەغلal ئېتىك،
ئالىپ مالىنى ئوزنى بەدھال ئېتىك.

چۇ شەھ ھوكۇم بىرلە ئانى بەند ئېتىپ،
ئانى ئەھلى زىندانغە پەيۋەند ئېتىپ.

نەچە كۈن بۇ زىنداندا تۇتتى قەرار،
چىقىپ بىر كۈن ئاندىن قىلىپ كىم فەرار.

قاچىپ خۇاجە ئەزم ئەتتى ھىندۇ ئارا،
كىرىپ سەيىر ئېتىپ كوردى ھەر سۇ ئارا.

كورەر گۈلخەنى كىم نەچەبى نەۋا،
ياتۇر ئاندە بېھۇش ئولۇپ بى دەۋا.

دېدى شەھ ماڭا باردۇرۇر بىر سىڭىل،
بىرۈمەن ئاڭا توي ئىشنى راست قىل.

ئەۋانلار بۇ ھوكۇم ئىچرە ئەيلەپ خرام،
قىلىپ بارچە توي جابدۇقسى تەمام.

سۇرۇد ئەيلەبان قەسىر ئارا نەغمە - ساز،
قىلىپ ناز ئىلە مۇغبەچە جىملۇە ساز.

ئوقۇپ خۇتبە كىم نەچچە ئەھلى سەلاھ،
قىلىپ سىڭىلنى مېھمانخە نىكاھ.

ئالىپ كىردى مېھماننى خىلۋەت ئارا،
كى بار ئېردى مەھۋەشىغە دىلكەش سەرا.

كورۇپ بىر - بىرىن بىخۇد ئولدى ئىكۈۋ،
كىيۈسىز خاتۇنىكىم، خاتۇنسىز كىيۈۋ.

كېلىپ ھۇشىغە ئەشكىدىن توكتى قان،
يىقىلدى داغى ئاھدىن شولزامان.

زاماندا تەسكىن تاپىپ ئىزتىراپ،
ئانىڭدىن سونالۇ مۇنىڭدىن جەۋاپ.

دېدى خۇاجە مەھۋەشىغە ئەيغىل بەيان،
دېدى مەھۋەشى ئالدىدا بىر - بىر ئەيان.

بۇ سۆزلەر بىلە تاپتى تەسكىن دىلى،
كى شوكرى ئەيلەمەكدۇر ھەمىشە تىلى.

كىيىپ نەچچە زەر بەفتىدىن خىلئەتى،
تۇتار ئېردى شەھ ياندا خىلۋەتى.

ئۇزۇن كېچەلەردە ئىبادەت قۇرۇپ،
تاڭ ئاتقۇنچە بىدار ئولۇپ ئولتۇرۇپ.

رۇدادەك فەلاسنى باشىغە ياپىپ
دىلى قۇپلىن ئاچماقغە فەيزى تاپىپ.

كىرىپ باشىغە قويدى بىر پارە خىشت،
فەلاسنى ياپىپ باشىغە غەم سەرىشت.

باشىغە تۇشۇپ خۇاجەنىڭ ئۇشبۇھال،
كۈنى سەيىر ئېتىپ ئېردى فەررۇخ جامال.

بۇ ۋەيرانەغە شاھ سالدى نەزەر،
ئوز ئەھۋالى كوڭلىگە قىلدى گۈزەر.

كورەركىم ياتۇر ناتەۋان خەستەھال،
باشى ئوزرە يۇرتۇغ دۇرۇر ئەسكى شال.

دېدىكىم كوتەر باشىڭ ئەي غەم نەسىپ،
بەيان ئەيلە ھالىڭ ماڭا بى شەكىپ.

بۇ ۋەيرانە باشى ئاچىپ دېدى ئاھ،
تونۇپ ئاتىدىن ئالدىغە تۇشتى شاھ.

قۇچۇپ شاھ گەدانى گەدا شاھنى،
سۇرۇپ مۇڭداشپ تارتىبان ئاھنى.

بەجا كەلتۇرۇپ ئىككىسى شۇكىلەر،
قەلەندەرنى قەسىر ئىچرە كەلتۇردىلەر.

مۇنى ھەم بۇيۇردىكى كەرمايەغە،
يەنە نەچە خىلئەت بۇ ئەۋۋارەگە.

ئەۋانلەر بەجا كەلتۇرۇپ ئەمرىنى،
ئالىپ كىردى شەھنىڭ قاشىغە ئانى.

بىغاغەت قىلىپ خۇاجەنى ئېھتىرام،
تىلەپ سۇڭرە شەھ شەھرىدىن خاس ئام.

تىلەپ ئالدىغە دولەت ئەركانىنى،
قىلىپ خۇاجەنىڭ بارچە دەستانىنى.

دېدى شەھ بارىن خۇاجەنىڭ ئىشلارنى،
ئەۋانلار قىلىپ خۇاجەغە ئاپىرىن.

دىلى شاد ئولۇپ بۇ ھىكايەت بىلە،
كوزىن يۇمدى شەھ خۇش پەراغەت بىلە.

كەل ئەي ساقىيا جامدىن ئەيلە شاد،
دىلىمنى جاھان قەيىدىدىن قىل كۇشاد.

مېنى قىل دىيانەت ئەرا مۇستەقىم،
بولاي شاھ بەزمىگە خاسۇ نەدىم.

مۇساپىر تەمام ئەتتى ئەپسانەنى،
شەھىنشەھ سۇرۇپكىم بۇ فەرزانەنى.

دىدى ئەيتىغلىكىم دىيارىڭ قايان،
ماڭا قىل كى خىشۇ تەبارىڭ بايان.

دىدى ھىندۇ شەھرى دىيارىم مېنىڭ،
سەخا پىشە ئول خۇاجە يارىم مېنىڭ.

يەكشەنبە كۈنى شاھ بەھرامنىڭ زەربەفت لىباسى بىلە قەسىرى
زەنگارغە كىرىپ، سارىغ ھەللەلىغ ھور پەرنۋەش بىلە
ئالتۇن ساغەردە مەي ئىچكەنى

قىلىپ شاھ ئۇيقۇغە بارماق ھەۋەس،
ياپىلماي كوزى تۇشسە ئانداغكى خەس.

يەنە ھوكۇم قىلدىكى كەلتۈرگەسەن،
تاپىپ بىر مۇساپىر بۇيان سۈرگەسەن.

سىپاھى بارىپ تاپتى بىر رەھنە ۋەرد،
كى يول سەيىردە ھەست ئانداغكى گەرد.

تۇتۇپ ئانى كەلتۈردى شەھ قاشىغە،
ھىكايەت قىلىپ كەلگەن باشىغە.

قىلىپ ئىزتىراپ ئەيلەمەي سوز بايان،
دىدى شاھ جەمەشىد ئىكەندە زامان.

فەلاس ئەگىندىن سالىدى شەيگۇن فەلاس،
چۇ يەكشەنبە كۈن كەيىدى زەرىن لىباس.

داغى بولدى شەھ بىلە ئالتۇنغە غەرق،
كىرىپ قەسىر دەيىر ئىچرە ئانداغكى بەرق.

تۇتۇپ بادەنى شاھىغە مەھۋەشى،
قىلىپ كەرىم ئول بادەنى سەرخۇشى.

بولۇپ ئول كۈنى شامىغە تەڭرۇ مەست،
قۇياش تەۋسەنى چەرخىدىن بولدى پەست.

كىرىپ پەردە كەينىغە ئول ماھۋەش،
قالىپ شاھ ئول تەخت ئۈزە دەردىكەش.

ئىككىنچى ئىمقلىم يولىدىن كەلتۈرگەن مۇساپىرنىڭ داستانى

قاشىدا مۇقەررەپ نەدىم ئېردى ئول،
تىبابەت ئىشىدا ھەكىم ئېردى ئول.

كى ئول زەرگەرنىڭ ئاتى زەيددۇر،
ھەممىشە رەفاقەت بىلە قەيددۇر.

بىلۇر ئېردى شەھنىڭ مىزاجىنى ھەم،
كېسەل بولسە قىلغاي ئىلاجىنى ھەم.

ئىشتىكىل بۇرادەر رەۋايەت قىلاي،
بۇرۇنقى زاماندىن ھىكايەت قىلاي.

ئوتۇپدۇر بۇرۇن بىر ئۇلۇغ پادىشاھ،
قاشىدا نەدىم زەرگەرى نىگ خاھ.

كى ئول زەرگەرى ھۈشمەند سۇبھى شام،
چۇ شەھنىڭ جانابىدا قايمىم مەقام.

چۈەسىدىن ياساپ شاھ ئەۋرەڭگىنى،
بەدەل قىلدى ئالتۇن بىلە رەڭگىنى.

ئەجەپ تەخت زىبا مۇھەببەت قىلىپ،
ھۈنەرلەرنى ھىكمەتدە پەيدا قىلىپ.

كى ئاز ۋەقت يەتكۈزدى ئەتىمىگە،
نەسار ئەيلەدى شاھ ئەتىمىگە.

يەنە ھىكمەت ئۆلدۈركى ئول تەخت ئارا،
قىلۇر چىقىش شەھ تورت قۇياش ماجرا.

تۇرۇپ ئىككى بۇرچىدە تاۋۇس مەست،
قىلىپ تەختنىڭ پايسىدە نەشەست.

يەنە ئىككى بۇرچىدە شەھتۇتلىرى،
تەناۋۇل قىلىپ ئاندا شەھدۇ-شەكەر.

چىقاردا ئاڭا پەست ئولۇر ئول زامان،
مەقام ئەيلەگەي ئاندا شاھى جاھان.

بەلەند ئۆرلەگەي تەختنىڭ پايسى،
تۈشەر باشقە تاۋۇسنىڭ سايسى.

بىناگاھ نەشەست ئەيلەسە ئاندا شاھ،
قانائىتىن ئاچىپ ئەيلەگەي بارىگاھ.

ئىككى تۈتى ئاندا تەرەننۇم تۈزۈپ،
كى ھەمدۇ ساناغە تەكەللۇم تۈزۈپ.

ئىشارەت بىلە تەخت بولدى راۋان،
ئەجەپ شاد بولدى شەھى كامران.

كى ئول تەخت ئارا ئاچچە نەقىش نىگار،
قىلىپ ئەيلەدى زىننەتى روزىگار.

بەلەند ئەيلەدى تەختى جەمەتتىن،
ساپاسى نىشان بەردى خۇرشىددىن.

زىراپەت ئارا ئاچچە كامىل ئىدى،
نەچچە تەرزى سەنئەتكە مايىل ئىدى.

كى ئۇستادغە تۈشتى تۈرپە خىيال،
تۇرۇپ ئەيلەدى شاھغە ئەرزى ھال.

ئايا ھۆكىمران دەۋرى نىك بەخت،
كى قىلسام جانابىڭدا بىر تۈرپە تەخت.

كى ئول تەخت بولسۇنكى تەختى راۋان،
خىيال ئەتسە بۇلغاي راۋان ھەر قاين.

ئەگەر بولسە شەھىدىن ماڭا يارلىغ،
كى ئول ئىشغە قىلسام نى كۆھدارلىغ.

چۇ ھۆكۈم ئەيلەدى ئول شەھى ھۆكۈمران،
خىيالىڭدەكى ئىشنى قىلغىل ئايان.

دىگىل بىزگە لازىملىغىنى بىرەي،
كى ئول تەختنى پۈتكەرنىڭ مەن كۆرەي.

دىدى بىزگە مىڭ پاتمان ئالتۇن كېرەك،
ئاڭا ھىچكىم بولمىغاي مۇشتەرەك.

ئىنايەت قىلىپ ئەيلەگىل ئىلتىپات،
مۇھەببەت قىلاي جەھد ئېتىپ ئىشنى پات.

كى ئول شاھ ئالتۇنغە پەرمان قىلىپ،
بويۇردى ئانى ھۆكىمى سۇلتان قىلىپ.

ئالىپ زەرنى بولدى ئىشغە راۋان،
كى ئوز جايدا ئىشلەدى ئول نىھان.

ھۈنەر بىرلە ھىكمەتگە قىلدى خىيال،
دەقق ئىلىمگە كۈرگۈزۈپ ئىشتىغال.

ياساپ تەختنى زىب ئايىن بىلە،
كى ئۇستاد ئول ئىشىدا خائىن بىلە.

بۇ يەڭلىغ ھۈنەر كۆرمىگەن ھېچ شاھ،
راۋان تەخت ئۆزرە بىيەك بارىگاھ.

ناٹا ھەرپ رهؤكه شنى ته ئلم بېتىپ،
كى ته كرار ئله تىلخه بر كېتىپ.

كى ئول پادىشاھ شاد خۇررام بولۇپ،
كى لۇتفى ئەتتى زەرگەرگە ھەمدەم بولۇپ.

چۇ شەھنىڭ جانابىغە تۇتساق كېرەك،
بۇ ئۇش بىرلە شەھنى ئاۋۇتماق كېرەك.

خەلايىق ئارا قىلدى كۆپ ئىلتىپات،
كىي زەرگەرگە رەشك ئەيلەدى ۋۇزۇيات.

كى ئول تۇتى رەۋكەش دىسە شاھخە،
سالۇر زەيدىن ئولكۇنى چاھخە.

مۇقەررەپ بولۇپ شاھخە سۇبھى شام،
خەلايىق ئارا بولدى ئالى مەقام.

بۇ يەكلىغ خىيال ئەتتى غەمىزىلەر،
ھەسەددىن شەياتۇنغە دەمىزىلەر.

نمشتا ئەيلەر ئېردىكى سۇلتان بىلە،
قالىپ زەرگىران داغى ئەفغان بىلە.

چۇ تۇتى باقىپ باردى بازارغە،
تاپىپ ئالدى تۇتىنى دىنارغە.

يېغىلدى ھەمە زەرگەرى ھۇشمەند،
دەپ زەيد ھۇنەردىن بولۇيدۇر بەلەند.

ئانى كەلتۈرۈپ ئەيلەدى پەرۋەرئىش،
ئانگا ئورگەتەپ ھەر كۈنى نەچچە ئىش.

خیانەت قىلىپ شاھنىڭ مالىغە،
پەرغەتە قىلىپ شەھنى ئەقۋالىغە.

یہ نہ ہرپ رہو کہ شنی تہ کرار بُتپ،
تولا پوشقارپ تلخہ تہ کرار بُتپ.

کی ٹول تہخت تہسرا رنی غہش قلبپ،
بہر بیرلہ تاشنی رہؤکہش قلبپ۔

كى ئول قۇشنى چۇن قىلدى كامىل بەسى،
ھەمە ئىلىمىگە ئانچە ئامىل بەسى.

تۇتۇپ شاھىخە بولدى ئىززەت قەرىن،
ھەرامزادەلىك بىرلە بولدى يېقىن.

کہلےپ بر کونی شاہ دُقبالغہ،
کی ٹول تو تنی کہ لتو، وپ ئالغہ.

بُو ئىشدين شەھى كامران بەدخەبەر،
بايان ئەپىلە سەك شاھخە سەرىبە سەر.

بۇلاردىن بىرى چىستى چالاك ئىدى،
ھۈنەرمەند دانا خەردناك ئىدى.

نەچە كۈن بۇلار ئەيلەدى مەسلەھەت،
كەڭەشلەر بىلە قىلدىلەر مەشۋەرەت.

تهه ییەت ئادا ئه یله دی شاهه،
قوبوب ئول زامان باشنی ده رگاهه.

کردپ شاہجہ ٹہرز قلماق یامان،
کی تہ دبیر بلہ ٹشنی قلماساق ٹایان۔

تۇتۇپ تۇتۇنى ئەرز ھال ئەيلەدى،
چۇ شەھ تۇتۇدىن شەھقە قال ئەيلەدى.

كى بىر تۇتنى ئەيلەسەڭ تەربىيەت،
بايان ئەيلەسە شاھخە مەربىيەت.

ئايا شاھى سۇلتان ئالجاناپ،
 حاھان شەھلىقى بىرلە بول كاممىياپ.

بۇ تۇتى ئەجەپ ئەھلى ھىكمەت دۇرۇر،
دېگەن سۆزلەرى تۈرپە سەنئەت دۇرۇر.

كى سوز نۈكتە بىرلە تەكەللۇم قىلۇر،
ھەقىقەت سوزىدىن تەرەننۇم قىلۇر.

جانابىڭغە لايىق ئۈچۈن شەھرى يار،
قىلىمىز مۇبارەك باشىڭدىن نىسار.

ئاڭا ئىلتىپات ئەتتى سۇلتان ۋەقت،
سالىپ سايە ئول خۇسرىۋانى دەرەخت.

سەرەپراز ئېتىپ ئانى ئىھسان بىلە،
كەرەم قىلدى مىننەت تۇتۇپ جان بىلە.

كى ئول شاھ تۇتۇغە سالدى نەزەر،
تەكەللۇم تۈزۈپ تۇردى ئول جانۇۋەر.

چۇ تۇتى تەكەللۇمنى دىلىكەش دىدى،
كى تەخت ئۈزرە ئولتۇردى رەۋكەش دىدى.

كى ئول تۇتى رەۋكەشنى تەكرار ئېتىپ،
تەكەللۇم بىرلە سىرنى ئىزھار ئېتىپ.

دىدى پادىشاھ بۇ نە ئەسراردۇر،
بۇ شەھىتۇدىن تۈرپە گوشتاردۇر.

دىدى زەرگىران شاھ ئالەم پىناھ،
تەكەللۇم قىلۇر تۇتى بى ئىشتىباھ.

چۇ رەۋكەش دىمەكدە غەرەز مەئنى بار،
قىلۇر تەخت ئەسرارىنى ئاشكار.

قىلىپ خۇلەدىن تەخت قىلدى ھۈنەر،
كى ئول تەختنىڭ يۈزىگە تارتتى زەر.

خىيانەت قىلىپ زەيد بولدى يەقىن،
چۇمىڭ پاتمان ئالتۇننى ئەيلەپ دەقىن.

بىلىپ شاھى ئالەم بۇلار مىكرىنى،
قىلىپ ئولزامان زەيدنىڭ پىكرىنى.

كى تەھتىق قىلماقغە سۇھان كېرەك،
سالىپ تەختنىڭ پايسىگە ئېكەك.

ئاچىپ كوردى سۇھاندا ئەيلەپ خەراش،
كى ئۇستادنىڭ ئىشلارى بولدى پاش.

چۇ سۇلتانۇ ئالەم بولۇپ دەرغەزەپ،
بېرىپ زەيدگە نەچە تۇرلۇك ئەدەپ.

كى تاراج ئېتىپ مۈلكى ئەھۋالىنى،
ئايالىيۇ ئەھلى بىلە مالىنى.

سالىپ چاغغە زەيدنى ئولزامان،
كى بىچارە زىنداندا تۇتتى ماكان.

بەسى شادىمان بولدى غەممازلەر،
ھەسەد ئەھلى شەيتانغە دەمسازلەر.

چۇ ئۇستاد زىنداندا تۇتتى ۋەتەن،
ھەمە بەندىدىن خارىج ئەيلەپ بەددىن.

ئۆزى بىرلە مەھكەم ئىدى بىر ئېكەك،
دېر ئېردىكى زىنداندا بولغاي كېرەك.

بار ئېردى يەنە خەنجەرى ئابدار،
ئۆزى بەرگى سەۋسەن ھەجەرنى بۇزار.

كى ساقلار ئىدى ئۆزى بىرلە مۇدام،
جۇدا قىلماس ئېردى ئانى سۇبھى-شام.

چىراكم ئۆزى ئەھلى ھىكمەت ئىدى،
نۇجۇم ئەھلىگە بەلكى خەلغەت ئىدى.

بىلىپ ئېردى ئول نەچە كۈن ئىلگەرى،
تۇتار ئېردى سۇھاننى ئاندىن بەرى.

ساياھەت قىلىپ نەچە كۈن دەشتنى،
بايaban ئارا ئەيلەبان گەشتنى.

كى يول تەي قىلىپ ئىككى دەرۋىش ياياق،
بۇلەر ھەر بىرىنىڭ قولىدا تاياق.

ريازەت قىلىپ كەلدى مېھنەت بىلە،
چۇ داخىل بولۇپدۇر مۇشەققەت بىلە.

پەرەڭ ئىچرە سەير ئەيلەدى نەچە كۈن،
بۇلەر رەسمىنى قىلدى دىلغە تۈگۈن.

تاماشە ئۇچۇن چىقتى ئۇل سەيرگە،
بىناگاھ يولۇقتى ئۇلۇغ دەيرگە.

كىرىپ دەيرگە زەيد سالىدى نەزەر،
تولا بۇت دۇرۇر بارچەسى سىمۇ-زەر.

كى ئۇل دەير ئارا تورت يۈز بۇت ئىدى،
يەنە لەئلى مارجان ياقۇت ئىدى.

كورۇپ زەيد ئانچە بولۇپ شادىمان،
بۇ ئۇستاد دەير ئىچرە تۇتتى ماكان.

بۇلار رەسمىچە كەيدى، ئاندا لباس،
بىرەھمەن قاتارىدا تارتىپ فەلاس.

تەۋەججەھ بىلە ئولتۇرۇپ نەچە كۈن،
چىقارماي تەلەبىدىن بولەك ئەسلى ئۇن.

فەرەڭگى بىرەھمەن قىلىپ ئىستىقاد،
مۇساپىر بىلە ئەيلەدى ئىتتىھاد.

ئايا مۇندا باققان مۇساپىر ئاداش،
كى ئەسراڭىزنى قىلىڭ بىزگە پاش.

ندىن بۇ جاھاندا بولۇپ سىز غەرىپ،
ياتىپسىز كېلىپ دەيردە سارغەرىپ.

كېسىپ بەند ئىشكەلنى سۇھان بىلە،
تۇرۇپ چاھدا زىكرى سۇبھان بىلە.

كى ئۇل زەيدنى بەند قىلغان زامان،
كى بۇيرۇپ ئاڭا ھەر كۈنى ئىككى نان.

بېرۇر ھەر كۈنى ئىككى نان بىرلە سۇ،
ئانى يەپ قىلىپ ئىشىغە جۇستجۇ.

ياتىپ قىلدى ئۇستاد ئانداغ خىيال،
كېلىپ يادىغە مال ئەھلى ئايال.

تۇشۇپمەن بۇ چاھ ئىچرە تەقدىر ئىلە،
قۇتۇلماق كېرەك ئەمدى تەدبىر بىلە.

قاچانغە ياتىپ نان يىبان سۇ ئىچەي،
چىقاي چاھدىن شاھدىن ھەم كېچەي.

كېتەي باش ئالىپ كاپىرىستان سارى،
خىرام ئەيلەيىن بۇتپەرىستان سارى.

تەۋەككۈل قىلىپ لەقىب ئورا باشلادى،
كى تۇپراقنى تولدۇرۇپ تاشلادى.

قىلىپ زىنە پايە كەلۈلە قىلىپ،
قويۇپ پۇتتە ئانى غۇلۇلە قىلىپ.

نېھان ئىشلەدى نەچچە كۈن، نەچچە تۇن،
كى يەرنى شىكاف ئەتتى قويماي پۇتۇن.

تېشىپ چىقتى ئاخىر كى بىر خالىدىن،
خەبەر تاپمادىكىم مۇنىڭ ھالىدىن.

فەرەڭ ئىقلىمى سارى قىلدى سەپەر،
خالاس ئەيلەدى ئۆزى، كەتتى بەدەر.

كى بىر شەخسنى يولدا قىلدى رەفىق،
ئاڭا ئورگەتىپ نەچە ئىلىم دەقق.

كېلۇر ئېردى كۈندۈز زىيارەت ئۇچۇن،
قىلىپ سەجدە بۇتغە ئىبادەت ئۇچۇن.

كېچە ھەر بىرى جايىدا مەست خاپ،
چىكىپ بىر-بىرى بىرلە جامى شاراپ.

قالۇر ئېردى خالى كېچە دەير ھەم،
قالپ زەيدگە بارچە زەررىن سەنەم.

تەپەككۇر بىلە قىلدى پىكىر ئەمىق،
كى لازىم بولۇر بىزگە ئەمدى رەفىق.

رەفىقى خەبەردار ئىدى زەيددىن،
چىقار بىر كۈنى دەر ئىدى قەيددىن.

كى يولداشنى تاپتى ئول بىر كېچە،
ئاڭا مەسلەھەت ئەيلەدى بىر نەچە.

قارار ئەتتى ھەمراھىغە پىشەنى،
ئاڭا بەردى ئىككى تەبەر تىشەنى.

يىغىڭ ھەر كۈنى سىز قۇرۇغان ياغاچ،
كى بۇتلەر ئىشىغە قىلۇرمەن ئىلاج.

باياباندا بىر يەرنى مولچەر قىلىپ،
ھۇنەر قىلغالى ئاندا مەنزەر قىلىپ.

رەفىقى ماكان ئەيلەدى پىشەدە،
كى ئول زەيد دەير ئىچرە ئەندىشەدە.

تەۋەككۈل قىلىپ قويدى بىر كۈن قەدەم،
يۇلۇپ ئورنىدىن ھەر كېچە بىر سەنەم.

بارۇر ئېردى ئول پىشەگە تىز رەۋ،
قىلۇر ئېھتىيات كۆرمەگەي دەپ بىراۋ.

قارارىغە ئول تۈن تىرە يېتىپ،
قۇرۇغان ياغاچدىن بىر بۇت ئېتىپ.

چۇ دۇنيا ئۇچۇن قىلساڭ ئەرز نىياز،
قىلاي سىزنى دۇنيا بىلە سەرەراز.

دىگىل ھاجەتتىكى راۋا ئەيلەيمىن،
دەرەملەر بېرىپ كەدخۇدا ئەيلەيمىن.

دىدى زەيد: ئەي سۇفيان سەنەم،
كى دۇنيا ئۇچۇن يىمەڭىز ئەسلا غەم.

كى دۇنياغە يوقتۇر مېنىڭ ھاجەتتىم،
كى خالىسدۇرۇر دەيردە تائەتتىم.

كېلىپ مەن بىشارەت بىلە شامدىن،
كېچىپ مەن بۇ دۇنيادىكى كامدىن.

بۇ دەير ئىچرە خىزمەتدە بولسام كېرەك،
ئەقەدە بىلە مۇندا ئۆلسەم كېرەك.

دەر ئېردىم بۇ دەير ئىچرە بولسام داۋام،
سۇپۇرسەم كى مۇزگان بىلە سۇبھى-شام.

ھەمە بىرەھىمەنلەر پىشەند ئەيلەدى،
ئانى دەير ئارا ئەرجمەند ئەيلەدى.

فەرەڭ شاھىغە يەتتى ئۇشۇ خەبەر،
ھەمە شەيخىدىن ئەيلەدى مۇھتەبەر.

يېتىپ ئىلكىگە دەيرنىڭ ئاچقۇسى،
كى زەررىن سەنەمنى ئۇرۇپ قاچقۇسى.

ھەمە دەير ئەھلى پاراغەت تاپىپ،
بارىپ جايىغە كۈنجە راھەت تاپىپ.

بۇلەر خىزمەتتىن مۇساپىر قىلۇر،
كى دەير ئىچرە تارتقان مۇجاۋىر قىلۇر.

بولۇپ پارى غىلبال ئەھلى سەنەم،
ئۇلارغە مۇساپىر بولۇپ دەفئى غەم.

ياغاچ بۇتنى تەييار ئېتىپ دەرەھەل،
كېلىپ ئورنىدا قويدى بولماي ھەيەل.

بۇ يەڭلىخ قىلىپ نەچە كۈن، نەچچە ئاي،
كى ئالتۇن سەنەمنى ئالىپ بولدى باي.

ھەمە بۇتنى ئالدى تەمام ئەيلەدى،
كى ئول دەير ئىچرە مەقام ئەيلەدى.

كى ئول دەير ئارا قالماي ھىچ مال،
بېرىپ بارچەگە زەيد تەغىرى ھال.

جاۋاھىرنى ئەيلەپ بەدەل شىشەگە،
فەرار ئەتكەلى تۇشتى ئەندىشەگە.

رەفقىنى بىر كېچە ھەمدەم قىلىپ،
نەھان يەردە بۇتلارنى مەھكەم قىلىپ.

بۇ كېچە رەفقا بۇلۇڭ سىز راۋان،
يېتىڭ چىستراق سىز، مۇلچەر بەلان.

پەقىر ھەم چىقاي بىر باھانە قىلىپ،
كوزۇم ياشنى دانە - دانە قىلىپ.

زىراپەت بىلە بەلكى چىقماق كېرەك،
كى ئول بۇتپەرەستىدىن قۇتۇلماق كېرەك.

مۇقەررەر قىلىپ سوزىنى بۇ كېچە،
قاچىشقا خىيال ئەيلەدى ئوزگەچە.

رەفقى بىلە ئەلۋىدا ئەيلەدى،
كىرىپ دەير ئارا كوپ بىشارەت دىدى.

يېقىلدى ھەم دەير ئېلى ئول كۈنى،
كېلۇر زەيدنىڭ ئانچە يىغلاپ ئۇنى.

چېكىپ نالە ئەفغاننى كوپ ئۇردى ھىچ،
دىدى: ئاھ كىم خىزمەتم بولدى ھىچ.

كى بىر لەھزەدە پۈتكەرىپ ئول زامان،
چۇ ئول بۇت بىلە ئەيلەدى تۇ ئامان.

ياغاچنى تەراشەدە سەيقلە قىلىپ،
ئانىڭ جىسمىنى بارچە زەرھال قىلىپ.

ياساپ ئول ياغاچ بۇتنىڭ ئەشكالىنى،
كى مانەند ئېتىپ ئاڭا ئەمسالىنى.

كى بىرچاي خالىنى ئەيلەپ زىمىن،
كومۇپ ئاندا زەر بۇتنى ئەيلەپ كەفىن.

يانىپ چىستى چالاک بۇتخانەگە،
ئۇيانۇ - بۇيان باقمايىن يانىگە.

كېلىپ دەيرگە كىردى ۋەقتى سەھەر،
تېخى ئالمادى ھىچ ئادەم خەبەر.

كى ئول بۇتنى توختاتتى ئوز جايىغە،
كى خىلمەت ياپىپ بارچە ئەزىزايىغە.

كى ئەخمەق قىلىپ دەير سالۇسىنى،
تەزەررۇد بىلە چەكتى ناقۇسىنى.

قۇياش ئورلەگەندە ئاچىلدى ئىشك،
كى باش ئۇرغالى كەلدەلەر چوڭ - كىچىك.

زىيارەت قىلىپ بولدىلەر سەرفەراز،
بېرىپ زەيدكە نەچە تۇرلۇك نىياز.

يانىپ دەيردىن كاپىرى بۇتپەرەست،
بارىپ بارچە جايىدا تاپتى نەشەست.

تەپەككۇر قىلىپ زەيد بۇ كېچە ھەم،
يەنە ئورنىدىن بۇلدى ئالتۇن سەنەم.

ھەمە خەلقىدىن ئوزىنى ئەيلەپ نەھان،
كى بۇتنى ئالىپ كېچە بولدى راۋان.

ھەممە شەيخىدىن بىزنى كوردۇڭ بەلەند،
مېنىڭ خىزمەتتىم بۇتغە بولدى پىسەند.

بىناگاھ كېچە بۇت قاشىدا ئىدىم،
ئىبادەت بىلە كوز ياشىدا ئىدىم.

ئۇلۇغ بۇت ماڭا بۇندا بەردى خەبەر،
كېسەلدۇر ئاتاڭ ئەمدى قىلغىل سەپەر.

كورۇشكىل تىرىگلىكتە قىلماي ھايال،
ئاتاڭ ھەققىنى ئەمدى قىلغىل خىيال.

ئاتاڭ رازى بولسە بولۇرمىز رىزا،
كى بىزنى دىبان قىلماغىل نازىزا.

جەھەد بۇدۇرۇر زار قىلماق ماڭا،
كى ئەشكىنى خۇنبار قىلماق ماڭا.

پىراقىغە يوقتۇر مېنىڭ تاقەتتىم،
خۇش ئېردى ماڭا دەپىردە تائەتتىم.

چۇ يوقتۇر ئىلاجىم ماڭا تۇشتى ئىش،
خىيالىم يىراق كەتمەسەم بىر غەرىش.

ماڭا ئەمدى رۇخسەت بېرىڭلار كېتەي،
ئاتامنىڭ جانابىغە پاتىراق يېتەي.

يەنە كەلگەنكىمگە تەخى كوز تۇتۇڭ،
كى يالغان ئەمەستۇر سوزۇمگە پۇتۇڭ.

مۇنى ئاڭلادى شاھ خەيلى پەرەڭ،
بۇلەر ھەممەسى بولدى ھەيرەتدە دەڭ.

ددى: ئاھ كىم شەيخىمىز كەتكۇسى،
پىراقىدا بىزگە نەلەر يەتكۇسى.

كى ئەمدى دۇئاسىنى ئالماق كېرەك،
بارى چوڭ - كىچىكلەر يىغىلماق كېرەك.

نە بولدى ئايا شەيخى ئالجاناپ،
بېرىڭ ھالىڭىزدىن كى بىزگە جاۋاپ.

بىراۋ بەردىمۇ سىزگە ئازارنى،
قىلۇرسىز نىدىن مۇنچەلىك زارنى.

ددى زەيد: ئەي يارە ئەسھابىلەر،
تەرەھھۇم قىلىڭ بىزگە ئەھبابىلەر.

كى بۇندىن بولۇبدۇر بىشارەت ماڭا،
ئاتاڭنى كورۇپ قىل ئىبادەت ماڭا.

كېسەلدۇر ئاتاڭ تارتادۇر ئىنتىزار،
كورۇشكىل ئاتاڭ ئالدىغە تىز بار.

ئاتاڭنى تىرىگلىكتە كورمەك كېرەك،
كى ئولسە كومۇپ، مۇندا كەلمەك كېرەك.

ئاتام بولمەسە مەن كېتەرمۇ ئىدىم،
سەنەم خىزمەتتىن كېچەرمۇ ئىدىم.

ئىجازە بېرىڭ بىزگە ئاندا يېتەي،
ئاتام بولسە ئاندا كومۇپ دەفن ئېتەي.

كېلەي تىزىرەك دەير ئىقبالغە،
كى نەقدىنلەر كەلتۇرەي ئالغە.

فەسۇن بىرلە بەردى بۇلارغە پەرىپ،
تەزەررۇد قىلىپ دەير ئىچرە كىرىپ.

چۇ شاھخە يەتتى بۇ رەڭ ماجرا،
كى تەشرىقى ئېتىپ كەلدى ئول پادىشاھ.

زىيارەت قىلىپ زەيدىدىن سورىدى ھال،
ئايا شەيخ نىچۇن بولۇپسىز مالال.

ددى زەيد: ئەي شاھ ئالجاناپ،
قىلىپ بىزنى لۇتقۇڭ بىلە كامىياپ.

چۇ شاھى پەرەڭ ئەيلەدى يارلىغ،
قىلىڭلار كېتىشىگە مەدەدكارلىغ.

ئوزى قىلدى ئېھسان بىلە سەرفەراز،
تولا خەلق ئاڭا بەردى نەزرۇ نىياز.

چىقىپ شەھەردىن خوبلاشپ تاشقەرى،
قالپ يىغلاشپ مۇندا ياشۇ - قەرى.

ئۇزاتىپ يانپ شاھ ئورداسىغە،
كى يىغلاپ يانپ خەلق مەئۋاسىغە.

نەچە ئەھلى راھىب ئۇزاقراق بارىپ،
كى بىر ئارغا دالدا تۇرۇشتى ھارىپ.

كېلىپ زەيد ئەيدى: ئايا راھىبان،
تۇرۇپ ھەربىرىڭ ئەمدى جايىڭغە يان.

مەنى ياد قىلساڭ كى بۇتلارنى كور،
پەقىردىن ئاڭا كەلگەن ئىشلارنى سور.

ئۇلۇغ بۇتنىڭ ئالدىدا مەكتۇب بار،
ئوقۇساڭ بولۇر قىلغانىم ئاشكار.

ئوقۇپ زار يىغلاپ مېنى ياد ئېتىڭ،
ئوزۇڭىزگە ماتەمنى بۇنىياد ئېتىڭ.

ئەزىز دوستلار ئاڭلادىڭ ئەمدى يان،
ددى زەيد بۇ سوزنى، بولدى راۋان.

چۇ يولغە كىرىپ زەيد كەتتى بەدەر،
يېتىپ ئول رەفەقىدىن ئالدى خەبەر.

تاپىشتى ئەكوۋلان فەرار ئەيلەدى،
چۇ دەريا لەبدە قەرار ئەيلەدى.

ياساپ سالنى ئانچە مەھكەم قىلىپ،
تەۋەككۇل بىلە كىردىلەر غەم قىلىپ.

ئاقىپ نەچە كۈن نالە ئەفغان بىلە،
يۇرۇپ بەھرىدە زىكرۇ - سۇبھان بىلە.

ھالاكەت يېرىدىن چىقاردى خۇدا،
بۇلار ئەيلەدى ھەققە ھەمدۇ سانا.

پەرەڭ ئىقلىمىدىن ئۇزۇلدى بۇلار،
ھەمە كۆپرى ئېلىدىن قۇتۇلدى بۇلار.

رەفەقىغە ئەسرارىنى پاش ئېتىپ،
قەسەملەر بېرىپ ئوزىگە سىرداش ئېتىپ.

يانپ جايىغە كەلدى ئوز شەھرىغە،
كى لايىق كورۇپ ئوزنى شەھ قەھرىغە.

كىشىگە كورۇنمەي كېچە كەلدى زەيد،
كى زىندان ئارا ئەيلەدى ئوزنى قەيد.

ئىككى يىل ئىچىدە ئولۇپ ناپەددى،
ھۇنەرمەند ئۇستاد ھالا رەسەد.

پەرەنگى بىرەھمەن يانپ دەيرگە،
نەزەر سالمايىن ئاشنا غەيرگە.

تاپىپ بۇتنىڭ ئالدىدا ئول نامەنى،
ئوقۇپ ئاھ دەپ يىرتىبان جامەنى.

بۇتىپ زەيد ئوزىنىڭ مۇسۇلمانلىغىن،
مۇئەييەن قىلىپ ئەھل ئىمانلىغىن.

ھۇنەرمەند ئۇستاد ماھىر مەنەم،
پەرەڭ ئەھلى جانىغە جابىر مەنەم.

قىلىپ بۇتلارنىڭنى ياغاچغە بەدەل،
بۇ دەير ئىچرە ئەشيان بەردىم خەلەل.

ئۇرۇپ مەن سېنى ئەمدى ئاگاھ بول،
توكۇپ ياش مۇسبەتكە ھەمراھ بول.

- پەرەڭ شاھىغە كەلتۈرۈپ نامەنى،
ئوقۇپ بىلدۈرۈپ ئۇشبۇ ھەنگامەنى.
- پەرەڭ ئىقلىمى بولدى ماتەم سەرا،
ھەممە قوزغالىپ ئەيلەدى ماجرا.
- كى بۇيرۇپ ئانىڭ ئارقاسىدىن چېرىك،
تۇتۇڭلار ياتىپ قايدا بولسە شېرىك.
- ئەجەپ دەرغەزەپ بولدى ئول پادىشاھ،
قىلىپ نالە ئەفغان كۆپ چەكتى ئاھ.
- سۇرۇپ قوغلادى دەشت ئارا ئاختارپ،
تاپالماي ئانى قالدى ئاتلار ھارپ.
- يانىپ كەلدىلەر دەردى ھەسرەت بىلە،
قالىپ كافىران بارچە ھەيرەت بىلە.
- كى بولماس كىشىگە بۇ يەڭلىغ سىتەم،
چىراكم كېتىپ بارچە زەررىن سەنەم.
- چۇ سوز ئاڭلاغىل زەيدنىڭ شاھىدىن،
قەچانكىم جۇدا بولدى ھەمراھىدىن.
- كى بىمار ئولۇپ ئېردى جىسمى شەرىفى،
داۋا قىلغالى چىقمادى بىر ھەرىفى.
- باقىپ زەيدنى تاپمادى چاھ ئارا،
كوزىگە جاھان بولدى ئاقۇ-قارا.
- كى مەلۇم ئەمەس ھىچ يەردە شىكاف،
چۇ خەنجەر كېتىپتۇر، قالىپدۇر غىلاپ.
- ئىككى يىل ئارا خەلق ھەيران ئىدى،
كى غەممازلەرنىڭ كوزى قان ئىدى.
- قىلۇر ئېردى شاھ خەسىملەرگە ئىتاپ،
كى يوق ئەيلەدىڭ زەيدنى ئەمدى تاپ.
- يوق ئېرسە كېسەلگە داۋا ئەيلەگىل،
بۇ رەنجىمگە ئەمدى شىپا ئەيلەگىل.
- خىجالەت ئېردى ھەممە زەرگىران،
كى قورقۇپ غەزەپتىن چىرايى سامان.
- پۇشايىمان قىلىپ ھەربىرى كارىدىن،
نادامەت قىلىپ بەلكى گىردارىدىن.
- باقار ئېردى ھەر كۈن كېلىپ چاھنى،
تاپالماي چىكەر ئەردىلەر ئاھنى.
- بىناگاھ كېلىپ ئالدى بىر كۈن خەبەر،
كى پەيدا بولۇپ ئاندا ساھىب ھۇنەر.
- خەبەر تاپتى ئاندىن بولۇپ شادىمان،
كى مەلۇم ئىتىپ شاھىغە ئولزامان.
- كى زىندان ئارا زەيد بولدى پەددى،
ئانىڭ كەلمەكىگە يوق ئېردى ئۇمىد.
- چۇ ئول زەيدىدىن شاھ تاپتى نىشان،
ئولۇك جىسمىغە گويىا كىردى جان.
- ۋەزىرغە دىدى: ئاندا تەشرىق ئېتىك،
كى ئول زەيدنى مۇندا تەكلىپ ئېتىك.
- كى ئول چاھىغە تىز بارماق كېرەك،
چىقارپ ئانى كەلتۈرۈڭ تېزەرەك.
- ئاكابۇر ۋە ئەشرەپ ئەزم ئەيلەدى،
خىيالى چىقارماقغە جەزم ئەيلەدى.
- چۇ زىندان باشىغە يېتىپ خادىمان،
چىقار زەيد دەپ بارچە قىلدى گۇمان.
- مۇلايىم تەكەللۇمنى گۇفتار ئېتىپ،
كى شاھ ھالىنى ئاڭا ئىزھار ئېتىپ.

ئىشتىتى بۇ سوزنى تۇرۇپ پادىشاھ،
توكۇپ ئەشكىنى ئول زامان چەكتى ئاھ.

ۋەزىرغە دىدى: كەلتۈرۈڭ مەھپىلىم،
كوتەرسۇن ئولۇغلار مېنىڭ مەھمىلىم.

باراي مەن بىرادەر قاشىغە ئوزۇم،
ئىشتىسۇن ئوزى ئوزرە ئېيتقان سوزۇم.

مەھەپىلىنى كەلتۈردىلەر ئول زامان،
كوتەرىپ ئوزىن ئاندا بولدى راۋان.

يىتىپ چاھىغە تىكتىلەر بارگاھ،
توشۇپ ئولتۇرۇپ ئاندا رەنجۇر شاھ.

كى زىندان باشىغە كېلىپ زار ئىلە،
كورۇشتى بۈگۈن ناتەۋان يار ئىلە.

چىقماڭ ئەمدى ئەي يار نىكۇ قەدەم،
بولۇپ ئەمدى شەرمەندە ئەھلى سىتەم.

قىلىپ لۇتقى بىسيار ئول پادىشاھ،
بولۇپ ناتەۋان يارىغە ئوزرە خاھ.

ھەزىن ئۇن بىلە زەيد بەردى جاۋاپ،
كى مەزۇر تۇتۇڭ شاھ ئالەجناپ.

ئەگەر چىقماسام بىئەدەپلىك دۇرۇر،
جانابىڭىز شەئەبلىك دۇرۇر.

ئىتائەت ساڭا قىلماغان خوپ ئەمەس،
بويۇن سونماغان ئەسلى مەرغۇپ ئەمەس.

چۇ ھوكۇمۇڭچە ياتتىم ئىتائەتمۇدۇر،
سېنى رازى قىلماق ئىبادەتمۇدۇر.

چىقىپ ئولزامان مەرھابا ئەيلەدى،
قويۇپ باش تەھەببەت ئادا ئەيلەدى.

بىلىندۇردى شاھنىڭ پۇشايمانلىغىن،
ئايان ئەيلەدى ئاڭا نادانلىغىن.

نەچە مەرتەبە يوقلادى تاپمادى،
ھەمە قىلغاندىن پۇشايمان يىدى.

چىقماڭ ئەمدى سىزگە بولۇر بەخت يار،
تۇرۇپ مۇنتەزىر تەختىدە شەھرى يار.

دىدى زەيد: كىم ئەي جاپا پىشەلەر،
كى ئىنساپسىز مىكرى ئەندىشەلەر.

ياتىپ مەن بۇ چاھدا تەئەببۇد بولۇپ،
ئوزۇلدۇم جاھاندىن تەجەررۇد بولۇپ.

كى مۇندىن چىقىپ نەقىلاي شاھنى،
ئوزۇمگە ماكان ئەيلەدىم چاھنى.

جاھان ئەھلى بىلە مېنىڭ يوق ئىشىم،
ئوتەر ئولگۇچە مۇندا يازۇ-قىشىم.

جاھان ئەھلى بىرلە جاھان بىۋاپا،
ۋاپا ئورنىغە تارتتىم كوپ جاپا.

قۇتۇلدۇم جاھاننىڭ يوقۇ-بارىدىن،
كى ئەمدى يۇتۇپ دەھرى ئازارىدىن.

يانىپ كەلدى بارچە ئىبەرگەن رەسۇل،
دىدى زەيد چىقماقنى قىلماس قەبۇل.

بارىپ چاھ باشىغە سالام ئەيلەدۇك،
جانابىڭدا ئەمما قىيام ئەيلەدۇك.

قىلىپ چاھ ئىچىدە نادامەت بەسى،
قىلىپ بىزنى ئاندا خىجالەت بەسى.

كېلىپمىز يانىپ بارچە مەئىيۇس بولۇپ،
كى ئاندا قالپ زەيد مەھبۇس ئولۇپ.

قىلىپ زەيدگە نەچە تۇرلۇك ئاتا،
تۇرۇپ قان يوتۇپ بارچە ئەھل خاتا.

ددى زەيد: ئەي شەھ ھۇنەر ئەيلەدەم،
ئىچىنى خولە تاشنى زەر ئەيلەدەم.

ھەممە مۇددىئا ئاندا ھاسىل ئىدى،
شاھىنشاه ھۇزۇرىدا ۋاسىل ئىدى.

ئەدۈلەر سوزىنى قىلىپ مۇئەبەر،
گىرىپىتار ئىتىپ بىزنى جايى سەقەر.

چۇ ئالتۇننى كوردۇك، ھۇنەر كورمەدىك،
مېنىڭ سەنئەتم كوزىڭگە ئىلمادىك.

كى مىڭ پاتمان ئالتۇننى ئالدىڭ يەنە،
ئالباي خەزىنەڭگە سالىدىڭ يەنە.

چۇ مەھكەم قىلىپ زەرنى نېھان ئارا،
مېنى تاشلادىڭ چاھى زىندان ئارا.

ئەيتىغىل ماڭا بىرگە مىڭ يەتكۈرەي،
ۋە بەلكىم ئانىڭدىن زىيادە بېرەي.

ھىكايەت بۇدۇر ئەي شاھى كامران،
پەرەڭ ئىقلىمى سارى بولدۇم راۋان.

بارىپ دەير ئىچرە بولۇپمەن غەرىپ،
بېرىپمەن ئۇلارغە چۇ مىكرۇ پەرىپ.

ئۇلار ئالدىدا ئەيلەدەم زارلىق،
ئاڭا كوركۈزۈپ تۈرپە ئەييارلىق.

ئۇرۇپ يۈز بۇتنى پىنھان قىلىپ،
قاچىپ مەن ئۇلار باغرىنى قان قىلىپ.

قوشۇڭ بىزگە لەشكەر ئانى كەلتۈرەي،
نيسار ئەتكەلى تېزىرەك يەتكۈرەي.

كورۇشتى كېلىپ ئول كۈنى ئىككى يار،
ئىكۈۋ بىر - بىرى بىرلە ئەيلەپ كەنار.

چالىپ ئاندا نەققارەئى شادىيان،
كى ئوردايى ئالىغە بولدى راۋان.

ئاڭا كەيدۇرۇپ نەچە تۇرلۇك لىباس،
قىلىپ ھەققىدە شەئىنۇ - شاۋكەت ئاساس.

كېلىپ تۇشتى ئورداغە ئىززەت بىلە،
كەرەم قىلدى شاھ مېھرى شەپقەت بىلە.

نەچە ۋاقىت ئول شاھ بىمار ئىدى،
كېسەلگە داۋا تاپمايىن زار ئىدى.

كى تەقىرىر ئىتىپ شاھ ئەھۋالىنى،
كى بەدەندەكى رەنج ئەسھالىنى.

قەدىمدىن مىزاجىمگە ئاڭاھ ئىدىڭ،
چۇ ھىكمەتدە بىزلەرگە دىلخاھ ئىدىڭ.

كى سەندىن بولەك ھىچكىم بىلمادى،
مىزاجىمنى ئاڭلاپ داۋا قىلمادى.

ددى زەيد: ئەمدى قىلاي ھىكمەتى،
كى چىقىسۇنكى نازۇك بەدەن ئىللەتى.

كورۇپ نەپسىنى شاھنىڭ بۇ كېچە،
ياساپ دارۇ ھەم شەربەتى ئوزگەچە.

ئىچۇردى بۇ شەربەتنى دىققەت بىلە،
كېسەل يوق بولۇر ئۇشۇ شەربەت بىلە.

كوزى ئۇيقۇغە ئاندا مايىل بولۇپ،
چۇ ئارام ئالىپ رەنج زايىل بولۇپ.

يەنە ئويغانىپ پادىشاھ دەرەھەل،
كى باقتى ۋۇجۇدىدا يوقتۇر كېسەل.

كورۇپ شەھ ئانى بولدى ھەيرەتدە لال،
بولۇپ زەيدىدىن ئازچە مەسرۇر ھال.

كى بەخش ئەيلەدى ئاڭا تاجۇ سەرىر،
كېچە - كۈندۈز ئالدىدا ئەيلەپ ۋەزىر.

ئوتۇپدۇر جاھاندىن بۇلار مۇتتەپىق،
مۇرادىغە يەتمىش بۇ ئىككى رەفىق.

ئايا زەرگەر ھوشمەندەن ئىشت،
يەنە كىم نەسىھەتنى چەندەن ئىشت.

خىيانەت ئەگەر قىلماساڭ شاھ سەن،
چىراكىم ھەمە شەھخە دىلخاھ سەن.

خىيانەت قىلىپ تۇشتى زىندان ئارا،
ياغىپ باشىغە نەچە رەڭ ماجرا.

خىيانەت ئانى بۇتپەرەست ئەيلەدى،
كى بۇتخانە ئىچرە نەشەست ئەيلەدى.

خىيانەت بىلە بولدى ئىززەت نەما،
بۇ يەڭلىغ قىلىپ ئانى نەپىس ھەۋا.

ئوتۇپدۇر جاھاندىن زىراپەت بىلە،
چۇ مەئشەردە يۈرگەي خىجالەت بىلە.

چىراكىم كىشى ھەققى بولسە نەسىپ،
بۇ ئالەمدە شەھ ئاخىرەتدە غەرىپ.

ئوزۇڭنى كىشى ھەققىدىن ساپ قىل،
كىشى ھەققىنى ئالەم ئىنساپ قىل.

ھەممە زەرگىران تۇردى تەسلىم ئېتىپ،
ياغاچچى سوزىن دىلغە تەئلىم ئېتىپ.

بۇ سوزنى بىلىپ شاھ بولدى خىجىل،
كى قىلغان ئىشىدىن بولۇپ مۇنپەئىل.

ئەدولەرنى جەم ئەيلەدى ئول كۈنى،
بۇلاردىن كېتىپ ھۇش، چىقماي ئۇنى.

كى ھوكىم ئەيلەدى بارچەسىن دارغە،
ئانىڭ جىسمىنى كويدۇرۇڭ نارغە.

قوپۇپ زەيد دەرخاست ئىتىپ شاھدىن،
بۇلارنى خالاس ئەيلەدى ئاھدىن.

گۇناھىن ئوتۇپ شاھ قىلدى كەرەم،
بۇلار باشىدىن ئول كۈنى كەتتى غەم.

چۇ لەشكەرنى شەھ جەم ئەتىپ بى دەرەڭ،
بۇلارنى يورۇتتى دىيارى پەرەڭ.

كى يول باشلادى زەيد سەردار ئولۇپ،
يۇرۇشىدە بۇلاردىن خەبەردار ئولۇپ.

يۇرۇپ يولدا دەرياغە يەتتى ھەممە،
ئوتۇشكە تەخى لازىم ئولدى كېمە.

سەفمە ياساپ ئاندا خەررادلەر،
ھۇنەمەند نۇججار ئۇستادلەر.

ياسار كېمە تەييار ئىتىپ دەر مەھەل،
ئوتۇپ بۇ قىراقىغە بولماي ھەيال.

مۇساپەت يۇرۇپ يەتتى ئول پىشەگە،
كى ئول گەنج ئۇچۇن تۇشتى ئەندىشەگە.

سەرەنجام ئېتىپ ئالدى ئول گەنجەنى،
چېكىپ ئېردىلەر گەنج ئۇچۇن رەنجەنى.

يانىپ كەلدى ئول شاھ ئىقبالىغە،
بۇ نەقدىنلەرنى سالپ ئالىغە.

دوشەنبە كۈنى بەھرامنىڭ گۈنەبەزى خىزراغە يۈز قويغانىنىڭ بايانىدا ھىكايە گۇزارلىقى قىلماق

پەلەك ئەگىنىدىن سالىدى شەبگۈن فەلاس،
چۇ دوشەنبە كۈن كەيدى زەررىن لىباس.
كىيىپ شاھ ئەخزەر لىباسى بۈكۈن،
كىرىپ ماھرەشى ئالىغە سەرنەگۈن.
تۈزۈپ بەزم ماھىۋەش بىلە مەي،
مۇغەننى سۇرۇد ئەيلەبان چەگۈ-نەي.
قۇيۇپ مەينى مەھۋەش ياشىل جاھە،
كى يەتكۈردى بۇ روزنى شاھىغە.
كىرىپ پەردە كەينىگە ھورىلىقا،
قالىپ شاھ تەخت ئۈستىدە بىنەۋا.
يەنە ئەمىر قىلدى ئەۋانلارغا ئول،
ئالىپ كەل مۇساپىر ماڭا تېز بول.
بارىپ بىر مۇساپىرنى كەلتۈردى تېز،
كېلىپ ئولتۇرۇپ نۈكتە سۈردى سەتىز.

ئۇچىنچى ئىقلىم يولىدىن كەلتۈرگەن مۇساپىرنىڭ نۇكتە پەردازلىقى

غەنى بار ئىدى ھىسر شەھرى ئارا،
كى پەقىر ئەھلىغە قەسىرى ھاجەت راۋا.
نەھايەت يوق ئېردى ئانىڭ مالىغە،
يوق ئېردى ئەدەپ بارچە ئەمۋالىغە.
بار ئېردى بىر ئىزغىلى كى ساھىبچامال،
بايان ئەيلەمەككە تىلىم كەلدى لال.
ۋەلى سەئىد كەۋكەب ئىدى ئىسىم ئاڭا،
ئوزى جان ئاتاسى تەنى جىسىم ئاڭا.
ئوغۇلغە ياساپ ئېردى بىر خانەنى،
ئوغۇل كەلتۈرۈپ خىشۇ-بىگانەنى.
سوراپ ھەر نە ئىشكىم جاھان ئەھلىدىن،
دىمەي بەلكى يازىبان ئەھلىدىن.
بۇ ئىشلار جاھان ئەھلىدىن ئۈرگەنەپ،
جاھان ئىچرە بار كەسپلەرنى بىلىپ.
قازارا يېتىپ كەلدى ئىككى غەرىپ،
مۇساپىرغە بۇ خانە بولدى نەسىپ.
كۈرەر سەئىد ئول ئىگىنى سەبەزە پۇش،
كى سەئىد ئىككىسىن قىلدۇرۇپ بادە نۇش.
سورارىكم قايتۇ مۈلك سىزگە مۇقەر،
دەڭىز كىم لىباس ئولدى نىگە خۇزەر.
دىدى بۇ ئىككۈۋ شەھرىمىز شەھرى سەبەز،
سەبەب بۇ دۇرۇر كەيگەمىز رەڭگى سەبەز.
يەنە سەئىد سورىدى: دەڭىز ئەي رەفىق،
كى كۈرگەندىن ئېيتىڭ بەلەند دەقىق.
بۇلارنىڭ بىرى دىدى: ئەي ماھىۋەش،
بىزنىڭ شەھرىمىز بار دۇرۇر خۇبەكەش.
يەنە باردۇر تاغ ئارا بىر گۈرۈھ،
كى بار ئاندا بۇتخانەنى باشۇگۈھ.

ئاتاسى نەسەت قىلىپ، ئەي ئوغۇل،
دەدى: مەن بول قىل سوزۇمنى قوبۇل.

ئاتاسى سوزى كارىگەر بولمادى،
ئاتاسى داغى چارەگەر بولمادى.

ئاتاسى ئانى تەڭرىگە تاپشۇرۇپ،
ئانا يىغلاپان يۈزىگە ياش ئۇرۇپ.

ئاتا سەئىد بىرلە ۋىدائ ئەيلەدى،
ئىككى يارىغە ئىجتىمائ ئەيلەدى.

ئالىپ يۇردى ئانى ئىككى سەبزە پۇش،
كىرىپ يولغە ئەيلەپ پىغانۇ خۇرۇش.

مەراھىلىنى تەي ئەيلەپان نەچە ئاي،
گەھى يىغلاپان گاھ قىلىپ ئاھ - ۋاي.

بارىپ ناگىھان تۇشتى بۇتخانىغە،
كىرىپ سەيىر قىلماقغە ئول خانەغە.

تاماشە بىلە كۈن بولۇپ كەچقۇرۇن،
كى بىر كۇشادە سەئىد تۇتتى ئورۇن.

بىرەھمەن كېلىپ باغلادى ئىشكىنى،
بۇ بىچارە قالدى توكۇپ ئىشكىنى.

سەھەرگە ياۋۇق كوزىنى يۇممايدى،
دەلى سەئىدنىڭ قايغۇدىن تىنمايدى.

كوزىنى يۇمىدى ۋەقتى سەھەر ئول غەرىپ،
تۇشمە ئۇلۇغ دەيىر بولمىش نەسىپ.

كورەركىم ئىككى قۇش ئانىڭ قاشىغە،
كېلىپ سايىراشپ قوندىلەر باشىغە.

بىرى دەدى: بولمىش ساڭا بىر پەرى،
نەسىپ ئاڭا ھۇسنى دۇرۇر خاۋەرى.

گۇرۇھىكى بۇتخانىغە قىلسە مەيىل،
ئاجايىپ - غارايىپ كورەر ئاندا خەيىل.

كىشىگە قەزا ھەرنە ئىش ئەيلەمىش،
چۇ خوپ ئەيلەسە كورمايىن قالمامىش.

يەنە ئىككى سۇرەت نەمايىش قىلىپ،
باشىغە كېلۇر ئىشنى ئەيتۇر بىلىپ.

بىرى يەخشىلىق سوزلەردىن ئەيغۇسى،
بىرى ھەم يامانلىق سوزىن دىگۇسى.

كىشى كورسە بۇ تۇشلەر ئۇيقۇ ئارا،
قوپار ئىزتىراپ ئىلە قايغۇ ئارا.

كىشى ياخشى ئىش كورسە ئەيلەر شىپاپ،
يامانلىقنى كورسە قىلۇر ئىجتىناپ.

مۇنىڭدىن ئاجايىپ ئىشى باردۇر،
كى دەريا زەمىرى كىشى باردۇر.

بۇ تۇش خەيىر شېرىن بىلەلمەس كىشى،
ۋۇقۇپ ئەيلەمەك ئول كىشىنىڭ ئىشى.

كىشى ھەرنە كورسە بارىپ ئالغە،
جاۋابىنى تەپقاي ئوز ئەھۋالىغە.

بۇ سوزلەرنى سەئىد ئىشتىكەن زامان،
ئوزى ئىزتىراپۇ دەلى بى ئامان.

بۇلار سوزىنى سالىدى بالا بەھەرەغە،
مۇنىڭ قەسدى بولدى ئۇلار شەھرىغە.

ئاتاسى سارى سەئىد خىرام ئەيلەدى،
كوڭۇل مۇددىئاسىن ئاناغە دەدى.

ئىجازەت بېرىڭ بارغۇمەن ئول تەرەپ،
مۇرادىم تاپاي يا بولاي مەن تەلەپ.

كوتەردى باشىن سەئىد سارى قاراپ،
يۈزى مېھرىدەك سالىدى غار ئىچىرە تاپ.

ددى سەئىدغە گاھى سائادەت نەۋال،
زەمىرىمدا روشەن دۇرۇر بارچە ھال.

دىگەيسەنمۇ ھالىڭ ماڭا مۇبەمۇ،
يوق ئېرسە دىگۇم قالمايىن تارمۇ.

ئۇيۇپ يەر دىدى: دەرەند زامان،
سوز ئەيتۇرغە خۇش پەيلەسوفى جاھان.

بايان ئەيلەدى پەيلەسوفى ھەكم،
قاراپ سەئىدغە دىدى مۇنداق كەلىم.

كى ئەي سەئىد ھالىڭ بايان ئەيلەبان،
دەيسىن بارچە ئەسرارىڭنى بى گۇمان.

ددى: مۈلكى شەھرۇ بىناسىنى ھەم،
ئاتاسىنى ھەم ئەقرەباسىنى ھەم.

كېلىپ تۇرنە ئىشكىم باشغە بارىن،
بايان ئەيلەدى بارچەسىن بىر - بىردىن.

تۇشۇڭنىڭ بارىغە تەئىبىر بار،
بۇ ئىشنىڭ ئىلاجىغا تەدبىر بار.

ۋەلى تۇشىدە ئول ئىكى سۈرەت ساڭا،
نە سوز دىسە بىلىگىل زورۇرەت ساڭا.

نەچۈككىم ساڭا مەن بىلە سۇد ئېرۇر،
ماڭا ھەم سېنىڭ بىرلە مەقسۇد ئېرۇر.

ئىشت دەير ئىچىرە ئىدىم پىشەۋا،
ئىدىم دەير ئەھلىغە مەن مۇقتەدا.

ھەمىشە ماڭا بۇ ئىدى ئارزۇ،
كى قىلغان ماڭا ئىككى قۇش گۇفتىگۇ.

يەنە بىرىدا ئەيلەدى قورقۇتۇپ،
ئەسىر ئەيلەمىش دىۋە مەھكەم تۇتۇپ.

بۇ سوزدىن تەئەججۇپ بىلەن سىلكانىپ،
كوزىن ئاچتى ئول بىقارار ئويغانىپ.

ئىشكى سارى سۈرئەت بىلە ئول قاچىپ،
ئىشكىنى بىرەھمەن كېلىپ تىز ئاچىپ.

توكۇپ ئەشكىنى يىغلادى زارۇ - زار،
بۇ تۇش ۋەھمىدىن كوڭلىدۇر بىقارار.

ئىككى سەبزە پۇش ئالغە قويدى يۈز،
ددى: ھەرنى ئەيغان سوزۇڭ كەلدى تۈز.

يېتىشتى جانىم ئاغزىغە چارە ئەيت،
بۇ ئاۋۋارەنىڭ دادى - ھالىغە يەت.

ددىلەر بۇ سوزنى ئىكى سەبزە پۇش،
بۇ ھالىڭنى پىر ئالدىدا قىل خۇرۇش.

بۇ ھالىڭ بارىپ پىرغە ئەيلە داد،
كى شايدە ئانىڭ بىرلە بولغاي مۇراد.

بولۇپ سەئىدغە ئىككىسى ھەمسەپەر،
ئالىپ يۇردى باشلاپ ئىكى چارەگەر.

ئالىپ باردى تاغ ئىچىرە بىرغارغە،
تەلەپ ئەيلابان ئىزدەگەن يارغە.

كورەركىم تۇرار پەيلەسوفى ھەكم،
شۇ كۈھى مۇنىڭ كوڭلىغە سالىدى پىم.

ئەگەر ئىزدەسەڭ پىرىنىڭ كەسپىنى،
ناۋايى كىتابىدا كور ۋەسپىنى.

كورۇپ سەئىد ئول خىزىرە ۋەش پىرىنى،
ددى ئاڭا ئەھۋال دىلىگىرىنى.

ماڭا ئاقسېت غالىپ ئولدى ھەۋەس،
مەن ئول ئويگە ئەزىم ئەيلەدىم شۇل نەپەس.

كېرىپ ئاندا بىر كۈشادە ياتىبان،
كوزۇم ئۇيقۇغە دەۋر ئىلە سالىبان.

تۈشۈمدە كېلىپ ئىككى قۇش ھەيئەتى،
ساڭا ھەم كورۇنۇپ ئىكەن تەلئەتى.

قىلىپ بىر قۇش ئانداغ نەۋا سازلىق،
ماڭا قىلدى بۇ نۈكتە پەردازلىق.

كى تۈشكەي ئاياغىڭغە بەند ناراز،
ساڭا تىرە گور ئولغۇسى كارساز.

يەنە بىر قۇش ئانداغ تەكەللۇم سۇرۇپ،
ددى: قايغۇلۇق قىلمە خاتىرىنى كوپ.

كى ئالىڭغە كەلگەي تەرىقى نىجات،
سانادەدىن ئولغاي ئىشىڭغە شەبات.

كوزۈۋەدىن ئوچۇپ ئۇيقۇ بۇ سوز بىلە،
گەھى ھۇش قالماي گەھى ئۆز بىلە.

قىلىپ ۋەھمى ئانداغ خىيالىڭغە جۇش،
سالىپ ئېردى بۇ قايغۇنى ئىككى قۇش.

بەسى جۈستىجۇ بىلە تەئىرىنى،
تانۇرغە تەلەپ ئەيلەدىم پىرىنى.

تەلەپ ئەيلەدىم ئىستەبان بىر سەھەر،
كى ناگاھ باشىڭغە ياتىپ پىر دەيىر.

ددى: مۇز تەرەب بولمە بۇ قايغۇدىن،
ساڭا يەتتى بۇ قايغۇ ئول ئۇيقۇدىن.

تۈشۈڭنى مەن ئەتكۈم دۇرۇر ھەم بايان،
يەنە ئەيلەگۈم بۇ نەسىھەت ئايان.

كى مەن ھەرنە دىسەم قوبۇل ئەتكەسەن،
ۋەگەر نە ئوزۇڭنى مەلۇل ئەتكەسەن.

ددىم يەر ئۇپۇپ دادىمە يەتكەسەن،
بۇ نەۋد ئىشلارنى كۈشاد ئەتكەسەن.

نە ھۈكسىم ئەيلەسەڭ جان بىلە قىلغامەن،
كى ئەمرىڭنى ئارمان بىلە قىلغامەن.

ددى پىر جاماس نامە ئوقۇ،
كى ئەھكامىدۇ تەشەنە جانىڭغە سۇ.

بىتىلىگەندۇرۇر ئاندا تەئىرىنى،
كى فەھىم ئەتكەسەن ئاندا تەقىرىرىنى.

تەلەب بىرلە قىل نامەغە كوشىشى،
كى مەندىن يېتىشكەي ساڭا بەخشىشى.

كىشى كورسە بۇ تۈشنى ئول دەيىرئارا،
سېنىڭ بىرلە دەردىڭە تاپقاي داۋا.

بۇ سوزلەرنى بىر بىر بايان ئەيلەبان،
ۋىداد ئەيلەدى بولدى كوزىن نەھان.

ئىزىڭە كوزۇم دۇرلەردىن ساچىبان،
ئالىپ نامەنى ئىلىكىمىگە ئاچىبان.

نەزەر ئەيلەدىم كوردۇم ئول نامەنى،
بايان ئەيلەمىشكىم سورۇب خامەنى.

كىشى دەيىر ئارا كوز يۇمۇپ كورسە تۇش،
تولا قايغۇلار ئالىڭە كەلسە تۇش.

ئانىڭ چارەسى — بۇ دۇرۇر كوهسار،
ھەمىشە ماكان ئولسە كۈھ ئىچرە غار.

مۇقىم ئولسە يۈز يىلغىچە چىقماسە،
كى مىزگاندىن ئەشكىنى سىقماسە.

ئاتاسىغىمىز بىر شەھەر ئالى دۇرۇر،
ئاتى شەھرى سەبىز ئاندا ۋالى دۇرۇر.

بۇ قورغان ئىچىدە بۇيۇك قەسىرىدۇر،
ئانىڭ شەمى ئول ئاپەتى ئەسىرىدۇر.

بۇ قورغانغا ئۈچ قات سېپىل ئەيلەبان،
تۇرۇپ ھەر بىر-دە دەرۋازەبان.

بىرىنچىدە دىۋ ئاتى قەتران ئېرۇر،
ئانىڭ زورىدىن شىر ھەيران ئېرۇر.

ئىككىنچىدە تۇرغان خوجەستە ھەكىم،
قولدا كىتابۇ ھەمىشە مۇقىم.

ئۈچىنچى ئىشكىدە تۇرار زال ۋەش،
زەبانى فۇسۇن بىرلە دۇر تىغ كەش.

ھەمىشە فۇسۇن مىكرىنى ۋىرد ئېيتىپ،
پەلەك زالغە ھېلەلەر ئۇرگەتىپ.

ماكان ئەيلەپ ئول شوخلەر قەسىر ئارا،
كىشى يوقكى ئاشق ئېمەس ئەسىر ئارا.

كىشى ۋەسىلىنى ئارزۇ ئەيلەبان،
ئەگەر كىرسە بۇز گۇفتىگۇ ئەيلەبان.

مۇشەققەت بىلە يەتسە دەرۋازەغە،
كى بەند ئەيلەگەن يولنى شىرازەغە.

چۇ زور ئىلە قەتراننى قىلسە ھەلاک،
ئاچىپ كىرسە دەرۋازەنى دەردناک.

ئىككىنچى ئىشكىدە ھەكىم ئەھلىغە،
كىرىپ غالىپ ئولسە مۇقىم ئەھلىغە.

ئۈچىنچى ئىشكىدە فۇسۇن ئەھلى بار،
ئانىڭ شۇئىلە ئاغزىدىن چەككە يۇمار.

بۇ ئىش بىرلە قايغۇغە تەئبىر ئېرۇر،
ئايغىڭدا ئىشكەلگە تەدبىر ئېرۇر.

بۇ غار ئىچىرە بولسە مۇقىم ئول كىشى،
تۈزلەڭگەي ئانىڭ سەئىد بىرلە ئىشى.

كىرەر سەئىدى سورماقغە تەئبىرىنى،
بۇ غار ئىچىرە ئەيلەرگە تەدبىرىنى.

مۇئەييىنغە ھەم يەتكۈسىدۇر مۇراد،
تاپىپ سەئىد ئىلە مۇشكىلىغە كۈشاد.

كورەيىكىم، تۇرۇپ سەن مېنىڭ ئالىمە،
كېلىپ خىزى ئەيغان سوزى يادىمە.

ماڭا يۈز يىل ئولدى مۇغارە ئارا،
ئولۇس مۇشكۇلاتىغە چارە ئارا.

يۈزۈڭگە مۇدام ئېردىم ئۆمىدۋار،
يولۇڭدا چېكەرەمەن بەسى ئىنتىزار.

قاچان تابىئۇمەنكىم ۋىسالىڭنى مەن،
كى بىر كورگەي ئېردىم جامالىڭنى مەن.

يېتىپ مەن جامالىڭغە يۈز شۇكرى كىم،
قىلاي مۇشكۇلاتىڭغە يۈز پىكرى كىم.

بۇ ئىشلار بارى مەندە تاپتى ۋۇقۇد،
ئىشكىڭە سېنىڭ ئەەدى ئەيلەي شۇرۇد.

ساڭا ئەيدىكىم تۈشتە ئول ئىككى قۇش،
كېلۇر بىر پەرى پەيكەر ئانىڭغە خۇش.

پەرى ئاڭلاما، بىل ئانى شەھ قىزى،
قۇياش چەشمىنى روشەن ئەتكەي ئىزى.

ئانىڭ ھوسنى ۋەسىپىدە تىل كەلدى لال،
تىلىم ھەم كوپەر ۋەسىپىدە ھەم مەقال.

ئىشت ئانى كىم بىزگە پەرزەند دۇرۇر،
ماڭا ھىكمەت ئىلىمىدە پەيۋەند دۇرۇر.

غەمگىنى ئاڭا دەكى غەمغارەدۇر،
بەسى مۇشكۇلاتىڭىزغا ئول چارەدۇر.

بۇ سۆزلەرنى بىر - بىر بايان ئەيلەدى،
ۋىدائ قىلدى، فۇرقەت ئايان ئەيلەدى.

نەچچە ۋادىلەر تۇن - كۈن قەتئىي ئېتىپ،
ئىككى سەبەزە پۇش ئەلنى ھادى ئېتىپ.

يېتىپ كەلدى ئول شەھەرگە بۇ غەرب،
كى كۈن كەچ بولۇپ ئەردى تاپتى شەكىپ.

ئىكى ھەمەرەھى شەھەر ئەرەز ئېتىكەلى،
بېرىپ دىدى بىچارە ھالنى بەرى.

ئالىپ كەلدى شەھ غەملىك ئاۋۋارەنى،
بەسى كۈڭلىن ئالدى بۇ غەمخارەنى.

دىدى شاھ بۇ كۈن غەمدىن ئاسۇدە بول،
قوپۇپ ئەرەتە قورغانغە ئەزم ئەيلە يول.

داغى سەئىدى قويدى ئاياغىغا باش،
چىقىپ ئاھ ئىلە يىغلاپان كۈزدە ياش.

پارپ ئوز ۋىساقىغە ئول بىقارار،
يېتىپ كېچە ئول ئويدە كۈڭلىدە نار.

ئالىپ چىقتى سەئىدىنى كىم ئول خىيال،
كى بار ئەردى كۈڭلىدە شەۋقى جامال.

چىقىپ ئويدىن ئانداغى بادى سەبا،
يېتىپ كۆھ قەسرەغە ئول بىنەۋا.

چېكىپ قەسر ئالدىدە ئاھۇ - پىغان،
كى ھىجر ئىچرە كۈڭلى دۇرۇر بى ئامان.

ئەگەر غالىپ ئولساڭ بارى خەسىمىغە،
ئانىڭ مىكرۇ زورقى ئىكەن رەسىمىغە.

بۇ ئىشلاردىن ئوتكەندە تاپقاي مۇراد،
يوق ئېرسە ھەلاك ئولغايدۇ ۋە نامۇراد.

ۋە لىكىن ساڭا ھەق نەسىپ ئەيلەمىش،
ئىلاجىڭىز مەندەك تەبىب ئەيلەمىش.

دىدى: بىرنەچچە لەفزى قىلدىم ساۋاد،
كېرەك ئەيلەسەڭ بۇ تەكەللۇمنى ياد.

داغى مۇھرەئى چىمپىدا بار ئىدى،
ئاڭا بەردىكىم مۇھرە دىلدار ئىدى.

يەنە رۇقئەئى چەكىمىش ئېردى رەقەم،
كەرەم ئەيلەبان بەردىلەر ئانى ھەم.

دىدى: قوپىغىل ئەمدىكى ئەزم ئەيلەپات،
بولۇر راھبەر بۇ ئىكى پاك زات.

بۇ مۇھرەنى مەھكەم تۇت ئاغزىڭىزغا ئال،
دەھاننىڭ سۈيىن خەسىم سارىغە سال.

دەھاننىڭ ئەگەر مۇھرەدىن سۇ ساچار،
سۇدىن ئادەت ئېردىكىم ئۇيقۇ قاچار.

بۇ ئىش غەيرى ئادەتكى ئۇيقۇ كېلۇر،
بۇ خاسىيەتمى كىمكى كۆرسە بىلۇر.

بۇ سۇ بىرلە قەتران يۇمۇر بولسە كۈز،
ئانىڭدىن ئوتۇپ يولنى قەتئە ئەيلە تۈز.

ئىككىنچى ئىشىك سارى قويساڭ قەدەم،
ئۇ شۇل يەردە باردۇركى بىر خىزرى دەم.

بۇ رۇقئەمنى ئىلىتىپ بارىپ ئالىغە،
نىياز ئەيلە ھالىڭ ئانىڭ سارىغە.

ئالپ ئاغزىدىن غارنىڭ تاشنى،
كى قۇتقاردى ئول غاردىن باشنى.

يانپ باردى ئول يەرگە كىم پادىشاھ،
دەپ ئېردى بارپ ئەيلەگىل خۇابگاھ.

بارپ كوردى ئاندا مۇرافىقلارنى،
مۇنى ئىزدەشپ ئېردى مۇشغىقلارنى.

كورۇپ بىر - بىرىن بولدىلەر شادىمان،
قوپوب ۋەئدەگاھىغە بولدى راۋان.

تۇرار شاھ مەيدان ئارا ئىتتىزار،
ئانىڭ ئالدا زەنگىنى دېۋە سار.

پەرى چېەرە قەسىر ئىچرە ھازىر بولۇپ،
تاماشاھلار ئەتىمەككە نازىر بولۇپ.

يەنە يۇز تۈمەن خەيىللەر ھەر تەرەپ،
تاماشاسىغە سەئىدىنىڭ چەكتى لەپ.

دىبان دېۋە سەئىدى چۈ كەلگەن زامان،
بۇرۇن تۇتقۇنۇم ئولتۇرەي بى ئامان.

كىرىپ غارغە تۇتقۇن تاپمادى،
تەئەججۇپتىن ئاچقان ئاغىز ياپمادى.

چىقىپ سەئىد سارىغە ئەزم ئەيلەدى،
بۇ ھەم كىردى مەيدانغە رەزم ئەيلەدى.

ئالپ سەئىد ئول موھرىنى ئاغىزىغە،
دىمەي موھرە، بىل ھوشنى مەغىزىغە.

ئىتىپ دېۋەغە ئاغىزىدىن سۇ ئالپ،
كوزىن يۈمدى قەترانغە ئۇيۇقۇ كېلىپ.

كوتەردى ئانى سەئىدى ئايلاندۇرۇپ،
ھەلاك ئەيلەدى ئانى يەرگە ئۇرۇپ.

بار ئېردى بۇ قەسىر ئىچرە بىر دېۋە زاد،
كەزەر قەلئە دەۋرىن نەچۈك گەردى باد.

بىناگاھ يېتىشتى قولاغىغە ئۇن،
غەزەبتىن باشى ئوزرە چىقتى تۇتۇن.

كورەر مەست ئاندا نە ئەقىل نە ھۇش،
يوق ئېردى ئاگا جۇز فىغانۇ - خۇرۇش.

ئالپ ئىلىكىگە خەنجەرى تىزنى،
دىبان ئولتۇرەي ئوشۇ خۇنرىزنى.

يەنە قىلدى كوڭلىدە پىنھان خىيال،
تاڭ ئاتقۇنچە ئولتۇرمەي ئەيلەي ھەيال.

بۇ يەرگە يىغىلغاندا ياخشى - يامان،
سۇرەي تىغ بوغىزىغە، بەرمەي ئامان.

بۇ پىكر ئىلە سالى ئاياغىغە بەند،
تۇشۇپ زەنگى دەستىغە بۇ دەردمەند.

ئالپ كىردى غار ئىچرە ئول زۇلم پاش،
چىقىپ قويدى غار ئاغىزىغە زور تاش.

بۇ زەنگى قوپۇپ قىلدى قورغانغە ئەزم،
بۇ بىخودنى ئولتۇرمەكن قىلدى جەزم.

سەھەر ۋەقتى سەئىدى ئوزىگە كېلىپ،
كېچە يادىدا بولغان ئىشلار بىلىپ.

چۈ كورگەن ئىشنى خىيال ئەيلەبان،
قىلىپ ئېردى تەئىبىر دانا ئايان.

قىلىپ ئېردى دانادىن ئول رۇقئە ياد،
ئوقۇپ ئانچە كىم كوڭلىنى قىلدى شاد.

ۋۇجۇدىغە قۇۋۋەت نەچچە يۈز ئۇرۇپ،
ئاياغىدە زەنجىرنى سىندۇرۇپ.

كۈرۈپ زال كوكسىگە بىر تەپكەسەن،
ھەرىمى ۋىسال ئىچرە بىر ئۆپكەسەن.

يەنە سەئىدى سارىغە بولدى راۋان،
دەدى شەھىگە بۇ سوزنى ئول كامىران.

يەنە قايسى ئىش سارى ئەزم ئەتكەمەن،
نە ئىشلار بۇيرۇساڭ ئول تەرەپ كەتكەمەن.

بۇ سوز بىرلە شەھىگە يېتىپ ئىزتىراپ،
قوپۇپ باشلاپان سەئىدى بى جەۋاپ.

خىرام ئەيلەر ئېردى ئەجۈزە سارى،
شەھەر خەلقى كەينىچە يۇردى بارى.

بەلا كۆپ ئىدى زالىنىڭ دەۋرىدە،
شەھەر خەلقى نالان ئىدى جەۋرىدە.

كۈرۈپ سەئىد ئول يەرگە مەردانەۋار،
تەپكەپ كوكسىگە زالىنى قىلدى خار.

بارى سەھىرلەرنى كۇشاد ئەتتىلەر،
بۇزۇپ ئانى، كۆڭلىنى شاد ئەتتىلەر.

بارىپ سەھىرنى باتىل ئەتتى تەمام،
يانىپ شاھ سارىغە قىلدى خىرام.

قۇچۇپ ئانى شەھ يۈزلەرگە ئۇيۇپ،
دەدى ماڭا پەرزەند بولغىل، كۈلۈپ.

ياسالغان ئىدى باغ ئارا بىر مەكان،
ئانى كۆرمىگەن ئۆمر ئەھلى زەمان.

بۇ قەسىر ئىچرە شەھ قىلدى ئانداغى شور،
بارى شەھ سەبىز ئەھلى تاپتى سورۇر.

پەرىشتە بىلە ۋەسلى تاپتى پەرى،
يېتىشتى گەدا ئىلىكىگە گەۋھەرى.

نەزەر ئەھلىدىن چىقتى غەۋغا بەسى،
چىقىپ شەھەر ئېلىدىن ئەلالا بەسى.

داغى سەئىدى تۇردى كەمەر باغلابان،
نە خىزمەت تىلەرسەن ماڭا قىل ئايان.

دەپان يۇردى ئىككىنچى قورغانغا پات،
ھەكىم ئانى كۆرگەچ قىلىپ ئوزنى مات.

قىلىپ نامە تەسلىم سەئىدى زامان،
بېرىپ ئېردى ئول فەيلاسۇپى نەھان.

ئالىپ كىردى ئول نامەنى بۇ ھەكىم،
سۇرۇپ كۆزىگە ئوزنى ئەيلەپ نەدىم.

ئوقۇپ كوردى ئۇستادنىڭ ئاتىنى،
ئوزى بىرلە سەئىدى مەقالاتىنى.

پۈتۈلگەن ئىكەن سەفەھە نەچچە سوز،
سەپپارش قىلىپ سەئىد ھالىن توكۇز.

كى ئەمەر ئەيلەمىش ئېردى ئول ئۇستاد،
كى سەھرىكى زال ئەتتى، قىلغىل كۇشاد.

تۇرۇپ ئول ئىكۈۋ بۇ مەقالات ئارا،
تاماشا كۆرۈپ ئەل بۇ ھالەت ئارا.

دەدى سەئىدگە ئول ھەكىم: ئەي غەرىپ،
نەكىم خاھىشىڭدۇر ھەق ئەتمەس نەسىپ.

بۇ كىم زال دەپ ئەيلەمىشلەر خىتاپ،
ئانى بىلىگەسەن قىلمايىن ئىزتىراپ.

قىلىپ مەن تىلىم ئىلە سۈرەت ئاڭا،
نە جىسمىدا جان بار نە قۇۋۋەت ئاڭا.

سەن ئول سارى جۇرئەت بىلە بارغاسەن،
كى دەربەند ئىچىگە ئوزۇڭ سالغاسەن.

بىرىگە بېرىپ تاج ئىلە زەرۇ-سىيىم،
بىرىنى قىلىپ خار-زارۇ يىتىم.

كەل ئەي ساقىيا تۇت كى... جام،
ئىچىپ بادەنى مەست ئولاي سۇبھى-شام.

چىقىپ ئۆزلۈگۈمدىن تىيا سارىغە،
سالاي ئۆزنى شاھى سەخاپ ئارىغە.

قىلاي توھپە ئالدىدە پەژمۇردە دىل،
دەي ئالدىدە ھاجەت ماڭا يەتسە بىل.

كەرەم ئەيلەبان دەستىمە بەرسە تىغ،
كېسەي ئۆزلىكۈم شاخنى بىدەرىغ.

ئەجەل ئىلىكى شەھنىڭ ياقاسىن ئالىپ،
زىمىن ئىچىرە تېپىپ ئەتتى ئانى چالىپ.

بۇ شەھزادە ئورنىدە تۇتتى مەقام،
پەلەك دەۋرىدىن يەتكۈرۈپ ئاڭا جام.

ئىشتىكىم بودور دەھر دون ئادەتى،
پەلەك زالغە بار بۇ خاسىيەتى.

نېھان ئەيلەبان بىرىنى-بىر قويىغە،
بىرىنى مۇسەللەت قىلىپ ئورنىغە.

بىرىنى پەنا دەشتىغە يەتكۈرۈپ،
بىرىنى جەھان تەختىغە كەلتۈرۈپ.

بىرىن قەتل ئېتىپ تەختىغە ياتقۇزۇپ،
بىرىن تەخت ئۈزە چارزانۇ قۇرۇپ.

شاھ بەھرام شەھنەبە كۈنى گۈلەرەڭ تون كىيىپ، گۈلەرەڭ قەسرەغە
يۈز كەلتۈرۈپ، ئول قەسىر ئىچىدە شەپقەتەرەڭ ھەلىلەك خۇرشد
ئاسا دىلەپەر بىرلە ياقۇت يەڭگەڭ جامدا لەئلىرەڭ دەي نۇش ئەتكەنى ۋە
ئول لەئلى رەڭ دەي مەستلىكىدىن قىزارغان ئوقۇغە مەيلى قىلغانى

چۇ گۈلچېرە دىلەپەر چىقىپ قاشىغە،
پىدا ئەيلەگەي جاننى پادە شەيىغە.

داغى ئول سەنەم ھۈللەسى ئال ئىدى،
تەۋازۇد بىلە قەددى چۇن دال ئىدى.

تۇتۇپ شەھىگە گۈلگۈن دەي ئول سەنەم،
ئىچەر ئېردى ئىكۈۋ ئانداغ دەمبەدەم.

سەدالار چېكەر ئېردى بۇلبۇل كەبى،
كى مەي تابى قىلدى يۈزىن گۈل كەبى.

چۇ بەھرام مەيدىن قىزارىپ ئىدى،
ۋەلى كوزىدىن ئۇيقۇ بارىپ ئىدى.

چۇ سەھنەبە ئېردى پەلەك تىزەرەۋ،
نۇجۇم گۈللەرىن توكتى ھەر يان پەرەۋ.

شەپەقگۈن لىباسىن كىيىپ چەرخى زال،
قىلىپ جىلۋەلەر ئاچتى تۈرپە جەمال.

چېكىپ شاھ بەھرام گۈلگۈن سەرر،
كىيىپ قەددىگە جامە گۈلگۈن ھەرر.

ھەمۇل قەسىرى گۈلگۈن سارى ئەزم ئېتىپ،
كى ئىچمەككە گۈلرەڭگى مەي بەزم ئېتىپ.

نۇزۇل ئەيلەدى شاھ بەزم ئارا،
شەپەقگۈن ياسالغان كى دىۋان ئارا.

چۇ ئەر ئەتتى سۇلتان بۇ يەڭلىغ ئاڭا،
دېسۇن سەرگۈزەشتىن كۆرۈنمەي ماڭا.

تۇرۇپ پەردەنىڭ تاشدا بۇ غەرب،
تەۋەھھۇم بىلە بولدى غەمگە فەرب.

شەھ ئىقبالى ئانداغكى ئەفزۇن ئىدى،
يۈزى بادەدىن ئەسرۇ گۈلگۈن ئىدى.

دۇئا بىرلە نۇكتە سەرا بولدى ئول،
دىگەي سۆزلەرسىن، شاھ قىلغاي قەبول.

گورۇھىكى شاھخە ھاۋادار ئولۇپ،
بۇ ئەسرارلەردىن خەبەردار ئولۇپ.

شەھىشاھ كوڭلى ئاچىلغاي دىبان،
كى مەي زورنى دەفئە قىلغاي دىبان.

تاپىپ رومىلەردىن فۇسۇنسازنى،
سوز ئەيتۇرغە بىر سېھرى پەردازنى.

دىدى ئەرز شەھخە ئانى كەلتۈرۈپ،
تەۋازۇۋ بىلە ئەرزنى يەتكۈرۈپ.

تورتىنچى ئىقلىمىدىن يەتكۈرگەن مۇساپىرىنىڭ داستان ئاغازى

ئوتۇپ نەچە كۈن شاھ قىلدى خىيال،
تاپىڭ ئول كىشىنى كى ئەيلەي سوئال.

چىقىپ كۆپ ياساۋۇل قىلىپ سۇرئەتى،
تاپىپ كەلدى ئانى ھەمىن پۇرسەتى.

دىدى: ئەي شىكەستە مۇرادىڭ نەدۇر،
بۇ ھىلە بىلە ئىنقىيادىڭ نەدۇر.

جەۋابىغە مۇنداغ دىدى ئول بەشەر،
تىلەيمەن بىر ئەررە يەنە بىر تەبەر.

ئانىڭ ھىكمەتىن شاھ سوئال ئەيلەدى،
گەدا بۇ تەرىقە مەقال ئەيلەدى.

ئەگەر قايدا بولسە بۇ يەڭلىغ سەمەر،
قىلايىن كېسىپ ئانى زىرۇ-زەبەر.

شەھىشاھ بىلىدىكى مەقسۇدىنى،
ئاڭا ياپىدى دەرھال كەرەم جۇدىنى.

ھىساپ ئەيلەسە سانى بىرلەك ئىدى،
دىسە ئون تۆمەن قۇل بىشەك ئىدى.

بار ئېردى ئەجەپ شاھ ئالى نشان،
كى ئەمىردە مەئمۇر ئەھلى جاھان.

ئەدەددىن زىيادە فەزايىنلار،
سەناغدىن بۇرۇن پەلەك ئايىنلار.

ئاتاپ خەلق چۇ نە ئانىڭ ئاتىنى،
داغى شاھ ئادىل دىبان زاتىنى.

پەقىرلەرغە بى باھانە بېرىپ،
ئەگەر تاپسە بائىس خەزانە بېرىپ.

بۇ تەۋر ئىلە ھالى زەبۇن بىر پەقىر،
چۇ دەۋران ئارا بەلكى بولغان ئەسىر.

كېزىپ دەشتۇ-تاغۇ بايىباننى كۆپ،
مۇشەققەتدە قىيىناپ ئەزىز جاننى كۆپ.

ئالىپ كەلدى ئەمرۇد ئاڭا بىر سەبەد،
كى ئارام ئالماي قىلىپ جەھدۇ-جەد.

تۇرۇپ قالدى خەير ئاڭا بەرمەيىن،
يانىپ چىقتى ئىھسان گۈلىن تەرمەيىن.

چۇ شەھ بەرگەن ئەردى ئاڭا ئانچە مال،
ھەسابىنى بىلمەك يوق ئېردى مەجال.

بۇ سوز بارەسىدە سوئال ئەتتى شاھ،
ھەمۇل ھەمكى سارى ئەيلەپ نىگاھ.

بۇ ئالەمنى ئانچە گۈزەر ئەيلەدىن،
ئولۇس خەيلىغە كۆپ نەزەر ئەيلەدىڭ.

ئىشتىتىڭمۇ بارمۇ مەنىدەك سەخى،
ۋە كوردۇڭۇزمۇ دەڭىز سوز ئەخى.

شەھنىشاھ قىلغان زامان بۇ سوئال،
مۇنىڭ ئولدى ئانچە خىيالى مەلال.

ئەگەر بار دىسە شەھىخە نۇقسان ئېرۇر،
ئەگەر يوق دىسە سوزى يالغان ئېرۇر.

قىلىپ ۋەھىمە ئانچە تەپەككۇر بىلە،
دىدى سوزنى يالغان تەھەييۇر بىلە.

كېزىپ مەن جاھاننى چۇ بادى سەبا،
تەپا ئالمايدىم سەن كەبى ئەسخميا.

دىدى شاھ: ئەيىغان سوزۇڭ چىنمۇدۇر،
بىلەي ياكى ئول كەزى تەلقىن مۇدۇر.

تۇتۇڭ كوزگۇ ئوتتۇ كورۇنگەي يۇزى،
ئوزنىڭ يۇزنى تاكى كورگەي ئوزى.

نەزەر سالىدى نى پىلھال كوزگۇ ئارا،
ئوز ئەكسىنى ئانداغكى كوردى قارا.

خەجالەتدە بولدى سەرئەفكەندەلىك،
داغى شەھىخە ھەم يەتتى شەرمەندەلىك.

دىدى: ئەي مۇساپىر خوجەستە سۇپات،
ساڭا ئولدى مەندىن بۇ يەڭلىغ ئۇيات.

ۋەزىر مەيلى ئەيلەپ باھانە سارى،
ئالىپ يۇردى شەھنى خەزانە سارى.

ۋەزىرنىڭ خىيالى كورۇپ مالنى،
نە كىم تەرك ئەتكەي بۇ ئەفئالنى.

خىيالىن بىلىپ شەھ نەزەر ئەيلەدى،
خەزايىنى ئانداغ مۇقەر ئەيلەدى.

دىدى: ئاز قىلىپچەن كى ئىھسان ئاڭا،
بېرىڭ يانە ئالتۇن دۇچەندەن ئاڭا.

بار ئېردىكى مۇنداغ نەچە ئىشلارى،
ئاتا بەزىلدە نەۋۇ قىلمىشلارى.

ساچىپ دۇرلەرسى ئىبرى ئىھسانى كۆپ،
بۇ ئەتتۇرئىلە ئېردى مېھمانى كۆپ.

بۇ مېھمانلەر ئىچرە بارئېردى غەرىپ،
ئاننىڭ ئۆلىپتى ئېردى شەھىخە قەرىپ.

تۇرار ئېردى سوھبەت قىلىبان ئىكوۋ،
بۇ مەجلىسدە يەنە يوق ئېردى بىراۋ.

بايان ئەيلەبان قەۋلى ئەخبارى،
تامام ئەيلەدى نەچچە گۇفتارى.

ئىشت شەھ بىساتى ئارا ئاينە،
بار ئېردىكى مۇنداغى يوق ئېردى يەنە.

بۇ كوزگۇنى ھەركىم يۈزىگە تۇتۇپ،
قاراسا يۈزى ۋە كوزىگە تۇتۇپ.

دىسە راست ئەكسى سافالىغ ئىدى،
غەلەت دىسە ۋەجھى قارالىغ ئىدى.

بولۇپ ئېردى كۆپ ئازمايش ئاڭا،
ئېيتقانداك ئېردى نەمايش ئاڭا.

قارالغۇغا بائىس كى يالغان ئېرۇر،
ئىلاجى دىمەك راست ئاسان ئېرۇر.

ددى كوردۇم ئەيدى بۇ كوزگۇگە باق،
باقىپ كوردى كوزگۇ ئارا ئەكسىن ئاق.

ددى شاھ: ئەيغىل ئېرۇر نى كىشى،
بۇ يەكلىمىغا ساخادۇر ئانىڭ ۋەرزىشى.

ددى: راۋى بولساق بۇ يەردىن يىراق،
ئەگەر بولسە خىلۋەت ئېرۇر يەخشىراق.

چىقاردى مەجالىس ئىلىم تاشقارى،
ئالىپ كىردى ئاندىن ئانى ئىچكەرى.

ددى ئول كىشىگە: سوزۇڭ قىل بايان،
دىگەن سوزلەرنىڭ تاكى بولسۇن ئايان.

ددى: بۇ ساۋاھىل ئارا شەھرى بار،
ئانىڭ تەرزىدۇر مىسلى جەننەت شۇئار.

سېنىڭ مولكۇڭ ئىچرە ئېرۇر مۇتەئەسىل،
خەراجىن بىرۈلە ساڭا توشسا يىل.

... ...
... ① ...

چۈتۈجىجار مەسئۇد دىلىن ئەتتى خۇش،
تۇتۇپ شەھىگە قىلدى ئانى پىشكۇش.

يەنە مەزبانى تۇرۇپ ئانچە بەزم،
ئىچەر ئېردى گۈلگۈن قەدەلەرنى جەزم.

قايان باقسا ساغەر تۇتار ساقى ھور،
نەزەر قىلسا گويا ئىدى جانىغە جور.

① قوليازىمنىڭ 2 ۋارىغى يوق (تەخمىنەن 272 مىسرا).

نى دىن كىم قەرەھىدىن ئاتار ئېردى تىرى،
قىلۇر زەخمى گويا ئولۇمگە يەۋۇق.

بۇ نەۋۋ ئىلە ئېردىكى ئاخشامغىچە،
چىقىپ سۆگرە ئارامىن ئالدى بۇ كېچە.

تاڭ ئاتقان زامان كەلدى يەنە بۇ خەيل،
كى ئوز ئادەتتىن سۇبۇھ ئەتتى مەيل.

چۇ ئەمىر ئەتتى مەسئۇد بىشارەت بىلە،
يۇرۇر ئېردى خەلقى ئىشارەت بىلە.

ئالىپ كەلدى مەجلىس ئارا تۇرپەساز،
بۇ ساز بىلە كەلدى نەچە دىلنەۋاز.

تۈزۈپ سازلەرنى چالغىلار ددى،
يەنە ھەم نىقابىن ئالغىلار ددى.

يۈزىدىن نىقابىن ئالىپ شولزامان،
كى چەك تارىغە بەردى قاتىغ پىغان.

ئىشتىتى بۇ يەكلىمىغا سادالارنى شاھ،
كى چەكلىدىن قاتىغراق چىكەر ئېردى ئاھ.

ئىشىن ئانچە مەسئۇد رىۋاج ئەيلەدى،
تۈنە كۈندىن ئارتۇق خىراج ئەيلەدى.

بۇ نەۋۋ ئوتتى ئول كۈن زىياپەت ئىشى،
بولۇپ شاھ مەي ياندى كى ھەر بىركىشى.

يەنە تاڭلاسى ھەم تۈزۈپ مەئرىكە،
مەجالىسىگە ئانداغ بېرىپ تەئرىكە.

پەرى ساقى مەينى تۇتار ئېردى جىق،
بۇ كۈن بولدى ئەۋۋالقىسىدىن قىزىق.

بۇ ھالەتدە مەسئۇد دىدى: ئەي ئەزىز،
بۇ يەڭلىغ كۆڭۈلگە سالپ رۇستە خىز.

كېتەرسىز قويۇپ بىزنى ئەرمان بىلە،
قالۇرمەن پەقىر داغى-ھىجران بىلە.

.....
.....

قويۇپ ئۆزىڭلەر شاھ ئالى نىشان،
قىلىپ خەيرۇ باد ئويگە بولدى راۋان.

ئۇزاتماقچە چىقتى ئوزى ئاتلانپ،
زەماندە مەكانىغە كەلدى يانپ.

چۇ شەھ يولغە كىردى خىرام ئەيلەدى،
بارىپ ئۆز يېرىدە مەقام ئەيلەدى.

ئوتۇپ نەچچە كۈنلەر بولۇپ پىكىرىدە،
كېچە-كۈندۈز ئېردى ئانىڭ زىكىرىدە.

قىلىپ سۆزلەردىن بولماس ئېردى تەمام،
پىراقىدا ھەركۈن چېكەر ئېردى جام.

براۋكىم تىراز ئۆزرە ۋالى ئىدى،
ئوزى كۆپ خەسەس، نەسبى ئالى ئىدى.

بۇ سەردارنىڭ ئاتى جەيبۇر ئۇلۇپ،
كى ھىند مۈلكىدە زۇلمى مەشھۇر ئۇلۇپ.

كېلىپ ئېردى ئاندىن نەچچە دادخۇاھ،
ئوتۇپ ئېردى چەندەن بېگىدىن گۇناھ.

مۇنى شاھ جۇنە ئىشتەكەن زامان،
غەزەپ ئۆرلەتىپ بولدى شىر ژىيان.

دىدى: مەسئۇد ئولسۇن ۋىلايەتكە شاھ،
كى جەيبۇر ئىشى بولسە مۇنداق تەبا.

يەنە ئەمىر قىلدى كەرىم مېزبان،
براۋ قوپتى چىقتى ئىشىكىدىن راۋان.

ھايال قىلماي ئەسلا يەنە كىردى پات،
ئالىپ كەلدى شەھنىڭ قاشىغە بىر ئات.

بۇ ئات سۈرئەت ئىلە ئەگەر قويسا كام،
قىلىپ ھەر كۈنى يۈز ياغاچلىق خىرام.

ئانى توھپە قىلدى شەھىنشەھى،
داغى ماللار كۆڭلى ئاگاھىغە.

بارى توھپەلەر ئېردى مەرغۇبىراق،
ۋە لېكىن بۇ ئات كەلدى مەئبۇبىراق.

زىياپەت بىلە شاھ مەجنۇن ئىدى،
بۇ كۈن بارچە كۈنلەردىن ئەفزون ئىدى.

كۈن ئولتۇردى يەنە بارى ئېردى مەست،
كېرەك مۇنداق ئولماق ئىشى مەيپەرەست.

چۇ مېھرى دۈرەخشان يۈزىنى ئاچىپ،
يەنە شام — ھىندۇيى كەتتى قاچىپ.

بولۇپ ئۇيقۇ چۇ نە كوزىدىن يىراق،
كى ئۆزىنىڭ ۋىساقىغە قويغاي ئاياق.

دىدى مېزبان نەچچە كۈنلەر تۇرۇڭ،
كى بىزلەر بىرلە بەزم ئىشرەت قۇرۇڭ.

دىدى: چۇ نە مۇنچە تەئەب ئەي رەفىق،
ساڭا يەتتى بىزدىن كەچۈر ئەي شەپىق.

زىياپەت ئىشى مۇندىن ئارتۇق ئەمەس،
بۇ ئىشرەتدە ئۆلگەنلەر ئۆلدۈم دىمەس.

مەنىڭ كەلمەكچىمۇ ئىرادەت بىلە،
ۋەلى يانماق ئەۋلى ئىجازەت بىلە.

قاچا مەۋجۇد ئولسە بۇ يەڭلىغ ئەمۇر،
قىلۇرمەن كوزۇڭدىن بۇدۇشمەننى دۇر.

بۇ سوزدىنكى جەيپۇر بولۇپ ئانچە شاد،
بولۇپ مەسئۇد ئىلە موۋەددەت نىھاد.

قىلىپ با تەنىدا فۇسۇنسازلىق،
ۋەلى زاھىرەن ئېردى ھەمزارلىق.

ئالىپ كەلدى جەيپۇر ۋىساقى ئارا،
تۇشۇردى ئانى بىر راۋاقى ئارا.

تۈگەپ بەزمى ئىشرەت ئىشى، بولدى شام،
خەلايىق قويۇپ ئويگە ياندى تەمام.

برى-برىسىنى يارى جانى دىبان،
ئىكۈۋ ئاتلانپ يولغە بولدى راۋان.

بۇ مەسئۇد مەكانغە تۇشتى كېلىپ،
قەدەھ نۇش ئېتەر ئېردى مەھرەم بىلىپ.

بۇ كۈن ئىچرە ئانداغ بولۇپ مەيپەرەست،
كى مەسئۇدنى قاتتىغ قىلىپ ئېردى مەست.

يىقىلدى يانچە بۇ گۈلشەن ئارا،
قۇياش پاتتى، بولدى جاھان ھەم قارا.

يېتىپ كەلدى مۇندا چۇ مەككارلەر،
قولنى تۇتتى مەھكەم بۇ غەددارلەر.

قىلىپ بەند ئىككى ئاياغنى رۇست،
بۇ گۈلشەن ئىچىدىن ئالىپ قاچتى چۇست.

بولۇپ ئېردى مەسئۇد ئىلى بىخەبەر،
لىكىن مەستلىكىدىن گەران ئېردى سەر.

كوتەردى براۋى قاچا باشلادى،
بارىپ بىر قودۇققە ئانى تاشلادى.

ۋەلى نامەسىدىن بۇرۇن بۇ خەبەر،
يېتىپ بولدى جەيپۇر ئىشىغە خەتەر.

ئاڭا بەللۇ ئاتلىغ بار ئېردى ۋەزىر،
تەلەپ قىلدى ئانى دىدى: مۇنداكىر.

دىدى: ياشۇرۇنچە ئىشىتكەن سوزىن،
كى جۇنە تەرەپىدىن يىتىشكەن سوزىن.

دىدى: بەللۇ مۇنداغ قىلىپ مەشۋەرەت،
يىمە غەم ساڭا كورسەتەي مەسلەھەت.

كى بىزلەرگە مۇنداغ ھاۋادىس ئېرور،
ئەدۇ مەسئۇد ئولمىشكى بائىس ئېرور.

يازىپ شەھىغە مۇنداغ كىتابەتنى ئول،
تاپىپ دۇركى مۇنداغ ئىنايەتنى ئول.

كىشىلىككە ئانداغكى فايىقى كورۇپ،
سېنىڭ ئورنۇڭگە ئانى لايىق كورۇپ.

بۇ بائىسىدىن ئەتمىش بۇ يەڭلىغ كېڭەش،
ۋە گەرەنە سېنىڭدە نىچۇك غەللە-غەش.

قاچان بولسە مەسئۇد جاھاندىن ئەدەم،
پەلەك ياۋەرسىڭدۇر ئەدۇ پۇشتى خەم.

دىدى: جەيپۇر ئولسە بۇ ئىش چارەمىز،
مۇنىڭ بىرلە پۇتسە ئەگەر يارەمىز.

ئانى يوق ئېتەرگە نە تەدبىردۇر،
دىدى بەللۇ: مۇنداغكى تەزۋىردۇر.

بۇرۇنراق ئوزۇڭگە ئانى يار ئەت،
مۇھەببەت رەسۇمىدا ئىزھار ئەت.

ئالىپ كەل ئويۇڭگە تەۋازىئ بىلە،
داغى خىزمەتنى قىل تەۋابىئ بىلە.

ياتار ئېردى چاھدا ھەمول ناتەۋان،
يېتىپ كەلدى خەلقى تاڭ ئاتقان زامان.

بۇ ئىشدىن خەبەر يوق كېلىپ كوڭلى توق،
كىرىپ باقسە مەسئۇد بۇ گۈلشەندە يوق.

بولۇپ بارچە غەمناك ياقا چاك ئېتىپ،
كى جەيبۇر ئەم ئوزنى غەمناك ئېتىپ.

باقار ئېردى ئانداغ قىلىپ ئىزتىراپ،
يەنە مەسئۇد ئەھلى قىلىپ كۆپ شتاپ.

بۇغەم بىرلە ھىچكىم كوزىن ياپىمادى،
تىلەپ نەچچە كۈنلەر ئانى تاپىمادى.

بەسى يالىقپان ئەل بۇ سۈرەت بىلە،
تۇتار ئېردى ماتەم زورۇرەت بىلە.

بۇ سوگ بىرلە جىسمىن نەھىپ ئەيلەدى،
يېتىپ كۈھى غەملىر زەئىب ئەيلەدى.

بۇ يەرگە يېتىپ ئىش تەكەللۇپ بىلە،
يانىپ كەتتى جەيبۇر تەئەسسۇپ بىلە.

قىلاي يانە مەسئۇد سوزىن داستان،
كوزىن ئاچتى ناگاھ تاڭ ئاتقان زامان.

ئوزى بىر چوقۇردا قولى ئېردى بەند،
بىلى بالچىق ئىچرە ئاياقدا كەمەند.

ددى: گىردى كارا ئېرۇر بۇ نىھال،
تۈشۈمۈ، ئوڭۇمۇ ۋە ياخود خىيال.

كوزىگە قاراڭغۇ كورۇندى جاھان،
بۇ يەردە كورۇنمەس ئىدى ھىچ جان.

بۇ ھالەتدە چاھنىڭ باشىغە بىراۋ،
كېلىپ ئاچتى ئاغزىن، كورۇندى ئالاۋ.

ئانى چاھ ئىچىدىن ئەزابى بىلە،
ئالىپ چىقتى چىرماپ تەنابى بىلە.

جەدەل بىرلە ھەيدەپ تۇتۇپ خارى-زار،
ئۇرار ئېردى... ئاڭا بى شۇمار.

پەلەك زۇلم تاشىن ئاتا باشلادى،
يەنە بىر ئوي ئىچرە كېلىپ تاشلادى.

چىقىپ چاھدىن ئولدى بۇ ئويگە ئەسىر،
كىرىپ كەلدى ئويگە بۇ دۈشمەن ۋەزىر.

قارار ئېردى ئانداغ يامان كوز بىلە،
قىلىپ نەچچە دەشنام قەبھ سوز بىلە.

ددى: يەز قولنى يالانغاچ قىل،
ئالىپ ھەر لىباسىنى تاراج قىل.

يەنە ئەمرى قىلدى كەتۈرگىل تاياق،
ئالىپ چىقتى بىرسى ياغاچ بىر قۇچاق.

تۇتۇپ تۇردى ئانى بەش-ئالتە كىشى،
تاياق ئۇرماق ئولدى بىراۋنىڭ ئىشى.

ددى مەسئۇد ئانداغ قىلىپ زارلىق:
نە بائىس بۇ يەڭلىغ ماڭا خارلىق.

غەرەز بولدىن ئولسە دەڭىز ئاشكار،
ئەگەر جاندا بولسە، قىلاي جان نىسار.

ئۇرار ئېردى زالىم قۇلاق سالمايىن،
تاياقدىن بۇ زالىم باشىن ئالمايىن.

چۈچۈك سوزلەرنى ئىشىتمەس ئىدى،
كى دادىغە ھىچكىم يېتىشمەس ئىدى.

ياغاچلار ئۇشالىپ بىرى بولسە سۇست،
قوپۇپ يەنە بىرسى ئۇرار ئېردى چۈست.

تەكەللۇملەر ئەتسە ئەگەر سىمبەر،
تامار ئېردى گوفتارىدىن پۇرشەكەر.

چۇ مەسئۇدغە ئاشق ئىدى ئول پەرى،
ئوتى قىلغان ئانىڭ تەننى ئەخگەرى.

قىلىپ ئول يىراقىدىن نەزارە ئاڭا،
تاپالماس ئىدى ھىچ چارە ئاڭا.

بولۇپ ئېردى مەسئۇد قۇدۇق ئىچرە بەندە،
بۇ قىز كۆرمەككە ئىدى مۇستەمەندە.

بولۇپ ئانچە غەمكىن بۇ فەررۇخ جامال،
ۋە لىكىن سۈرەرغە يوق ئېردى مەجال.

بۇ كېچە كى كوردى ئاتاسىنى مەست،
بولۇبدۇر ھەمە ئەل زىمىندىنمۇ پەست.

قوپۇپ باردى چاھنىڭ باشغە پەرى،
بولۇپ مەست ياتىمىش ھەمە بەدەرى.

كېلىپ ئاچتى پىلھال قۇدۇق باشىنى،
كى قىچقاردى ئاندىن توكۇپ ياشىنى.

ئىشتىتى ئۇنىنى بۇ مەجرۇھ ناك،
يەڭگى روھ تاپتى ئولۇپ ئېردى باك.

ددى: سەن بەشەر يا پەرشتەمۇسەن،
خودا رەھمەتكە سەرىشتەمۇسەن.

قۇلاق سالىدى دۇختەر بۇ ئاۋۋازىغە،
بىر ئوق ئوت تۇتاشتى بۇ ھەمرازىغە.

ددى: سەدىقەڭىزغە قىلاي جان پىدا،
نى قىلغايەم جاننى كى سىزدىن جۇدا.

بارۇردە كى چاھنىڭ باشغە بۇ قىز،
بارىپ ئېردى ھەمرا ئولۇپ ئۇچ كەنىز.

ۋەزىر ئەيدى ئەمدى تولا ئۇرماڭىز،
تايلاق بىرلە بىر كۈندە ئولتۇرمەڭىز.

مۇنى قەتلى ئېتەرگە ئەمەس ئىزتىراپ،
ۋەلى نەچچە تۇرلۇك قىلالى ئەزاپ.

قاراپ تۇردى قەۋمى بەد ئەندىشلەر،
يىلانۇ - چايانسدەك ئۇرۇپ نىشلەر.

بۇ ھالەتدە مەسئۇد قوپۇپ ئورنىدىن،
تۇرار ئېردى قانلەر ئاقىپ بۇرنىدىن.

دەر ئېردىكى يىغلاپ: گۇناھىم نېدۇر،
دەڭىزلەركى فەئلى تەباھىم نېدۇر.

ددى: قويماڭىزلەر بۇيەردە مۇنى،
سالىڭ چاھغە، يىتسۇن بۇ يەردىن ئۇنى.

نەچچە كۈنلەر ئوتتى بۇ يەڭلىغ ئىشى،
ئانى مەننى قىلماس ئىدى ھىچ كىشى.

خەبەر يوق كىشىدە بۇ ئەفغاندىن،
ئۆمىت ئۆزدى ئاخىر ئەزىز جاندىن.

دىبان ئەي ئەۋانلەر ماڭا تىغ سۇر،
قىلىپ زەخمىم، تەندىن بۇ جاننى يۇتۇر.

ددى تاڭلا ئولتۇرگەمىز بىگۇمان،
قوپۇپ چاھ باشىدە ئىكى پاسمېبان.

يانىپ كەلدى جەيبۇر قاشغە ۋەزىر،
بۇ يۇتمەكەندىن ئولدى چىننەن نە رەشىر.

ئىچىپ بادە تۈزدىكى بەزمى نەشات،
سۇرەن بىرلە قىقاس سالىپ ئىفتىرات.

بار ئېردىكى جەيبۇر ئويىن دۇختەرى،
ساباھەتدە گوياكى ھورۇ - پەرى.

كېلىپ كۆرسە زىندان باشدۇر ئوچۇق،
قاراپ باقسە مەسئۇد بۇچاھ ئىچرە بوق.

تاپىپ پاسىباننى ھەلاك ئەيلەدى،
قىلىچ بىرلە باغرىن چاك ئەيلەدى.

چاپىپ يۇردى دالا سارى ئانچە تېز،
كى جان ۋەھىى بىرلە بولۇپ ئەشەك رىز.

ئىكۈۋلان قالىپ بىر ئۇلۇغ غەم ئارا،
نە غەم بەلكى قالدى كى ماتەم ئارا.

كېڭەشتى كى قىلغاي بۇ ئىشغە ئىلاج،
ئانى. قوغلاماققە بۇ كۆپ ئېھتىياج.

شەھەر ئىچرە ياتىش ئىدى ناتەۋان،
چاپار ئېردى ئىستەپ ئۇلار ھەر قايان.

كېزىپ تاغۇ - دەشتى باياباننى.
نە قىر يەنە بەھرى رەگىستاننى.

يۇرۇپ ئون كۈن ئىستەپ چىقىپ بارچە جان،
كى مەسئۇددىن ئەسلا تاپالماي نشان.

يانىپ تۇشتى مەنزىل ئارا ھەر - بىرى،
بۇ ئىشلاردىن ئاگاھ ئولۇپ ئول پەرى.

كېڭەشتى بۇ يەرگە قارار ئەيلەدى،
مىنىپ ئىككى ئاتنى فەرار ئەيلەدى.

تاپىپ تاڭلاسىدا سىپاھلەر خەبەر،
ئالىپ قاچقاندىن ئانى سەمبەر.

چاپار ئېردى ئاتىن قىلىپ جەھدۇ - جەد،
بۇلارنى تاپارغە چىقىپ نەچە بەد.

يۇرۇر ئېردى ئىلدام بۇ ئىككى رەفىق،
چىننار بادە سەرسەر چاپىپ ئات قىزىق.

نە چۇڭ ئىشلار ئەتسە ئاڭا يار ئىدى،
ھەمە ھال ئەتۋار ئىزھار ئىدى.

كەنزەكلەر ئەيلەپ ئاجايىپ پەنى،
كى زىندان ئىچىدىن چىقاردى ئانى.

نەزەر قىلدى ئەززالارى چاك ئېرۇر،
تايلاق زەخمى بىرلە جەرھەناك ئېرۇر.

كوزىدىن توكۇپ ياش ھەمۇل ھورزاد،
ئايلاق ئىلىكىن ئەتتى تاناپدىن كۇشاد.

چۇ مەسئۇد قويۇبان ئاياغىغە باش،
قىلاي دىدى سىررىن بۇ دىلبەرگە پاش.

دىدى: سوز قىلۇرغە ئېمەستۇر مەجال،
كېيىن بىر ماكاندا تۈزەلى مەقال.

كەنزىلەرگە ئەيدى كۈتەرگىل مۇنى،
كىشى بىلىسە بىشەك توكۈلگەي خۇنى.

ئالىپ يۇردى ئويگە قىلىپ ئىزتىراپ،
مۇبادا بىلۇر دەپ كىمەرسە ماراپ.

تۇشۇردىلەر ئانى تاپىپ خىلۋەت ئوي،
يۇمۇپ ئاغزىن ئەسلا دىمەي گۇفتىگۇي.

ئالىپ كەلدى پىلھال غىزا ۋە شەراپ،
يىدۇردى، ئىچۇردى كۈزىگە قەراپ.

سالىپ كات يۈزىگە تۈشەك نەچچە قات،
چىقاردى كات ئۆزرە بۇ مەجرۇھنى پات.

ئوشۇل كېچە ئانى چىقاردى ئول ئاي،
تاڭ ئاتقاندا كەلدى ۋەزىر بەدەنە ماي.

تىغ ئۇرماققە مەسئۇد ئۇچۇن يۇردى جەزم،
بەسى شاد خوررام قىلۇر ئېردى ئەزم.

كورۇندى ئۇلارغە ئىككى خۇش مىزاج،
نەكىم قالغان ئېردى ئارا بىر ياغاچ.

بۇ ھالەتدە تۇشتى ۋىساقى ئارا،
ئەدۈلەرنى تۇتتى قىلىپ ماجرا.

چۇ مەسئۇدغە قىلدى پەرىۋەشنى ئەقد،
سۇيۇندى ۋە تاپتى مۇرادىنى نەقد.

تىراز ئەھلىغە ھەم بولۇپ سەرۋەرى،
كېلىپ قولغە ئانداغ نەچە كەشۋەرى.

بەللۇ بىرلە جەيپۇر باشنى كېسىپ،
تاماشەغە قويدى ئېگىزدە ئېسىپ.

بارى دوست ئەھلى بولۇپ شاد كام،
تۈزۈپ بەزم ئىشرەت ئىچەر ئېردى جام.

چاھارشەنبە كۈنى شاھ بەھرام نىلگۈن كەسۋەت بىلە گۈنەزى
نىلۇفەرغە مەيلى ئېتىپ خۇرشىد ئاسمان لىباسى بىلە جام
فەرۇزە گۈن ئارا كەبۇدى نۇش ئەتكەنى

چاھارشەنبە كۈن تاق نىلوفەرى،
سەپەر ئەزىم قىلغاندە تۇن تاجىرى.

چىقىپ مېھرى تۈنگە قىلىپ خەيرباد،
ساچىپ نۇر، ئالەم ئىلىن قىلدى شاد.

كىيىپ ئەگىنگە شەھ تونىن نىلگۈن،
كىرىپ نىلوفەر قەسىر ئىچىدە ئورۇن.

ئالىپ ئىلىكىگە جام مەي نىلوفەر،
تۇتار ئېردى شەھىزە دەمبەدەم كەينەكەر.

ئاغا تەگرۇ مەي ئىچىتىلەر ئاسمان،
ستارە قۇشغە بولۇپ ئاشيان.

نە خوشتۇركى بولسە تىرىگىلىك گۈلى،
قەپەس ئىچرە بولسە نەفەس بولۇلى.

كەل ئەي ساقىيا، مەينى قۇي بوغزىمە،
كى زەئىپ ئىچرە يەتتى جانىم ئاغزىمە.

بەسى ئىنتىزار ئىچرە ئولتۇرمەگىل،
خۇمار ئىچرە زەئىمغە لۇتقى ئەيلەگىل.

غەربى جاھان ئىچرە يوقتۇر نەشات،
بۇ ۋادى ئارا ئەيلەگىل ئەھتىيات.

سەپەردە رەفتى ئىزدە ئول يارىدۇر،
قاراقچى كەمەنىگە تەييارىدۇر.

كىرىپ پەردەغە شوخ دىلبەر نەما،
نە يەگىلىغ كى شام ئولسە مېھرى سەما.

يەنە ھوكۇم قىلدى كى شەھ كەلتۈرۈڭ،
موساپىركى ئەفسانە گۇدۇر يۇرۇڭ.

بارىپ بىر مۇساپىر سۇخەنۋەر تاپىپ،
ئالىپ كەلدى شەھ پەردەسىغە چاپىپ.

كىرىپ ئولتۇرۇپ شەھ قاشىدا گەدا،
ھىكايە سوزىن قىلدىلەر ئىپتىدا.

قولىن ئاچىبان قىلدى شەھىزە دۇئا،
كى سوڭرە بۇ سوز بىرلە قىلدى نىدا.

بەشىنچى ئىقلىمدىن كەلتۈرگەن موساپىرنىڭ سۇخەنۋەرلىغى

بار ئېردى ئەدەن شەھرىدە جەۋرىمەن،
ئوغۇرلۇقدا ئانداغ ئىدى سەفى شۈكەن.

كى بار ئېردى يالغۇز ئاڭا نى رەفۇق،
قاراقچى ئىدى قايدا بولسە تەرىق.

يەنە نەچچە زورقچى تەييار ئېتىپ،
ئۈزىن بەھرىلەر ئىچىرە سەييار ئېتىپ.

بىناگاھ يولۇقسە كۈزىگە كېمە،
چاپىپ زورقىن ئەيلەمەي ۋاھىمە.

كېمە ئەھلىغە ھەيدەگۈنچە يىتىپ،
ئۇرۇپ ئەلنى، مالنى تاراج ئىتىپ.

تالاپ مالنى ئەلنى ئەيلەپ ھالاك،
ئۈزى شادۇ، مال ئەھلىنىڭ كوكسى چاك.

سۇ ئىچىرە بالقىدىك يۇگۇرماق نىھان،
ئاتى جابىرۇ، بارچە زۇلمى ئەيان.

بار ئېردى جەزىرە ئارا مەئمەنى،
ئوغۇرلۇقدا جەم ئەيلەگە مەخزەنى.

يەنە تۇرپە بىر چەشمە ئى بار ئىدى،
سۈيى ھەر تەرەپلەرگە سىر شار ئىدى.

ياساپ ئېردى ئول سۇ بىرلە بىر بېھشت،
ئىچىدە داغى قەسىر ئەنەبەر سىرىشت.

ئانىڭ دەۋرىدە بار ئىدى بىر شەھەر،
بار ئېردى ئاڭا شاھىمى تاج سەر.

ئاتى نۇدەر بىك نادىر ئىدى،
جەھان ئىچىرە ھەر ئىشدا قادىر ئىدى.

ئاڭا بىر قىزدۇركى مانەند يوق،
بۈزى ئىچىرە قاش ياۋە مەزگانى ئوق.

ئەگەر كۆرمەك ئىستەر ئىسەڭ زۇلفى خال،
نەۋايى كىتابىنى ئىلكىڭگە ئال.

بۇ قىز بىر كۈن ئەيلەپ ھەۋەس بەھرىغە،
تاماشە تەرىقى بىلە نەھرىغە.

كىرىپ زورقى ئىچىرە ئول ئاپتاپ،
چۇ دەريا سارى ئەزم ئىتىپ ماھى تاپ.

قىلىپ سەيىر دەرياگە گەردۇن مىسال،
چىنان كەۋكەب ئولتۇردى ئىچىرە ھىلال.

ئىسىپ ناگىھان نامۇۋاپىق شامال،
دېڭىز مەۋج ئۇرۇپ كۈشتىنى بى ھايال.

ئالىپ يۇردى كۈشتىنى گىرادابىغە،
دىدى كۈشتىبان شەيىخخە شايبىغە.

بۇ ھال ئولدى جاندىن ئىلىك يوغۇڭىز،
بۇ گىرداپ ئىچىدە ھالاك ئولتۇڭىز.

بۇ ھالەتتە جابىر شىكار ئەيلەدى،
بۇ دەريا ئىچىدە سەييار ئەيلەدى.

كۈزى ناگىھان تۈشتى ئول كۈشتىغە،
سۇرۇپ زورقىن ئول غەم سىرىشتەغە،

يىتىپ ناگىھان ھەر ئوقى كىم ئاتار،
ئۇلەر قانلارنى تېڭىزغە قاتار.

كىشى يوقكى كۈشتى ئارا ئول مەكان،
قازا تىغى جىسمىن ئىكى بول مەكان.

ئاڭا بار ئېردى ھاكىمى تاجىدار،
بار ئېردى ئاڭا بىر ئوغۇل يادىكار.

ئاتا ئاتى نوئمانۇ مۈلكى يەمەن،
ئوغۇلغە سۈھەيل ئىسمۇ مەنزىل چەمەن.

پەرىۋەش ئوغۇلغە ئاتاغلىق ئىدى،
ئانىڭ زۇلغىغە كوڭلى باغلىق ئىدى.

قىلىپ مېھرىنى چەرخ ئەسىرى پىراق،
ئوغۇل ئاندە ئەيلەر تويىغە يەراق.

نىكاھ ئەيلەمەك ۋەقتى بولغان ئىدى،
قارار ئىچرە مىئادى تولغان ئىدى.

قاراقدىن بارۇرغە يىراق ئېردى يول،
كى دەريا بىلەن ياخشىراق ئېردى يول.

سالىپ كۈشتىغە بارچە توي جاسدۇقىن،
ئوغۇل ھەم كىرىپ سۇردى ئوز زورىقىن.

بىناگاھ يىتشتى مۇخالىپ شامال،
بارى ئەھلى كۈشتىنى قىلدى مالال.

ئالىپ يۇردى كۈشتىنى ئايلاندۇرۇپ،
كى گىرداپ ئارا كېمە قالدى تۇرۇپ.

بۇلار سارى جابىر نەزەر ئەيلەدى،
بارىپ كۈشتى ئەھلىن تەبەر ئەيلەدى.

ۋەلى رەزم ئارا چابوك ئېردى سۈھەيل،
ئۇرۇشماقتە جابىر بىلەن قىلدى مەيل.

قىلىپ داغى ئول زەربى ئىزھارنى،
بۇ ھەم رەت ئېتەرلەر ئانىڭ كارنى.

كى جابىر كورەر قايم ئولماي ئىشى،
ئانىڭ مىكرىسىغە تۈزۈپ ۋەرزىشى.

ئالىپ كەلدى ئوز مىسكىنىغە بارىن،
چىقاردى ئانىڭ مالنى بىر - بىرىن.

ئېمەس ئېردى ۋافىق پەرى چىپەرەدىن،
جەھان گۈلشىنى ئىچرە گۈلچىپەرەدىن.

بىناگاھ كوزى تۈشتى ئول نۇرغە،
جەھاندا كىشى كورمەگەن ھورغە.

يىقىلماق بىلە مەغزىدىن كەتتى ھۇش،
يەنە ھۇشىغە كەلدى ئەيلەپ سۇرۇش.

بىلىپ ئانى كورمەككە يوقتۇر مەجال،
بۇيۇردىكى مەھۋەشنى خىلۋەتكە سال.

تۇتۇپ ئەمرىنى ماھى زوھرە چەمىن،
كىرىپ باغ ئەرا بولدى ئەيۋان نەشىن.

ئىكى سەرۋى گۈلچىپەرەنى ياندا،
قويۇپ خىزمەت ئەتمەككە ئايۋاندا.

پەرىۋەش تۇتۇلغاندا خادىملەرى،
بار ئېردى كېمە ئىچرە نادىملەرى.

دىدى جابىر ئوز مۈلكۈڭىزغە كېتىڭ،
ئەگەر جان كېرەكدۇر يۇرۇڭ ئەزم ئېتىڭ.

بۇ سوزدىن ئۇلەر ۋەھىم ئىتىپ ياندىلەر،
پەرىۋەش قالىپ، يولغە ئاتلاندىلەر.

قالىپ ماھىۋەش ئول جەزىرە ئەرا،
قۇياشداك يۈزى شام تېرە ئەرا.

بۇ جابىر دىلىدا ئۈمىدى ۋىسال،
كى مەھۋەش خىيالىدا مەسرۇر ھال.

بار ئېردى يەنە بىر جەزىرە ئەرا،
بىلادىكى مانەند جەننەت نەما.

خالاس ئولماق ئولماس چۇدام ئەيلەسەڭ،
مەنىڭ زۇلمۇمە ئىنتىقام ئەيلەسەڭ.

كەمەند ئىچرە بىر كىتمەك ئوۋلا سېنى،
يوق ئېرسە ئەزاپ ئەيلەگۈڭدۇر مېنى.

بار ئېردىكى بىر چاھ ئول قەسىر ئارا،
كىشى كۆرمەگەن ئانى ھەر ئەسىر ئارا.

بىلىن باغلاپ ئانى رەسەنلەر بىلە،
ئوشۇل چاھغە تاشلەدى بىي ھىلە.

قويى بىدىلۇ يوقارى دىلبەرى،
بىرى-بىرىدىن غاپىل ھەر بىرى.

ئىككىسىگە بۇ يەردە بۇ ھال ئېرۇر،
پەرى قەۋمىنى كۆر نە ئەھۋال ئېرۇر.

يىبەرپ ئىدى قەۋمنى قورقۇتۇپ،
پەرىنى ئالىپ قالپ ئېردى تۇتۇپ.

يۇرۇپ كېچە-كۈندۈز يېتىپ شەھرىغە،
ياقا چاك ئىتىپ چومدى غەم بەھرىغە.

كىيىپ ماتەم ئەيلەرگە تون نىل رەڭ،
بۇلەر ماتەمى قىلدى شاھىنى گەڭ.

بۇ سوز شەھنىڭ بارىغە بولدى نىش،
ۋەلى لەشكەرى ئېردى بىسىارى پىش.

ددى: ئۆزىگە يىغلاپ ئاچچىغ ئاچچىغ،
ئاچچىغ يىغلاماق ماڭا نىدۇر ئاسىغ.

ئىلاج ئەتكەلى چارە تەپماق كېرەك،
ئەدۇ خەيلى باشىنى چاپماق كېرەك.

ئالىپ ئىلىكىگە سەفەھ ۋە خامەنى،
بۇ سوز شەرھىدە يازدىلەر نامەنى.

ئۆزىنى يالاڭلاپ سۇ ئىچرە كىرىپ،
سۈھەيل كۈشتىنىڭ تۈبىنى يارىپ.

بۇ كۈشتى ئاراسىغە كىرگۈزدى سۇ،
ئىتەرگە سۈھەيل ئەيلەدى جۇستىجۇ.

ئىلاجىنى ھەرنەچچە تەدبىر ئېتىپ،
قىلالماي باش ئۆزرە قايغۇ يېتىپ.

كېمە ئىچرە سۇ بەھرى ئېردى ئەمەق،
كېمە ئەھلىغە بولدى ۋەقتى غەرق.

بۇ ھالەتتە جابىر نىدا ئەيلەدى،
ئۆزىنى ئاڭا رەھنەما ئەيلەدى.

دىدىكىم قولۇڭنى ماڭا سونغا سەن،
بۇغەر قابىلەردىن خالاس ئولغا سەن.

ئانىڭ ئىلىكىنى ئىلىكىگە ئالىبان،
ئۆزىن زورقىغە ئانى سالىبان.

يىمشىپ كىم چىقاردى كەمەندىنى جوست،
تۇتۇپ باغلادى قول-ئايغىنى روست.

سۇرۇپ كۈشەسىن مەنزىلى سارىغە،
ئالىپ باردى شاھزادەنى غارىغە.

كۆرەر شەھزادە ئۆزىن بەند ئارا،
ئەدۇ ئىلىكىدە خارۇ-زارۇ گەدا.

بۇ جابىر دىدى ئەي قولۇمدا ئەسىر،
كى قەتل ئەتسەم ئەتكۈم ساڭا مەن ئەمىر.

ۋەلى قەتلىگە قويمادى بىر ئىشىك،
بار ئېركەن باھادۇرلوقۇڭ ۋەرزىشىك.

چىپىنىڭدا شەھزادەلىق كۆرگەمەن،
ۋۇجۇدۇڭدا ئازادەلىق كۆرگەمەن.

قىلىپ پىكىر كۆپ تاپتى رايى ساۋاپ،
بۇ نامە سوزىگە تېپىلدى جاۋاپ.

كى بۇ نامە ئىچرە پۇتۇلمىش ئىدى،
بارى ھالىنى زىكىر قىلىش ئىدى.

ئىشىتىپ ئانى چىقتى باشىمىغە دۇد،
بۇ ماتەم بىلە يىغلاماقىغە نەسۇد.

ئەگەر چەكسىگىز لەشكەر ئول خەسىمىغە،
بىز ھەم ئەيلەسەك كوشش ئول رەسىمىغە.

ئەگەر سەن قورۇغ بىرلە چەكسەك سىپاھ،
قىلاي مەنكى دەريا بىلە قەتئى راھ.

چۇ سەن داغى بۇ سوزنى جەزم ئەتكەسەن،
پالان كۈن پالان يەرگە ئەزم ئەتكەسەن.

بىز ھەم سۇ بىلە ئول تەرەپ بارغامىز،
بولۇپ ئىجتىمائۇ قارنىنى يارغامىز.

پالان كۈن پالان يەرنى تەئىين ئېتىپ،
كى تەھقىق ئىلە سوزلەرنى بىتىپ.

يىبەردى بۇ ماتەم سەرا نامەنى،
كورۇپ شاھزادە بۇ ھەنگامەنى.

ئەيان بولدى نو دەرغە مىئاد گاھ،
قارار ئەيلەگەن ۋەقت يىغدى سىپاھ.

چۇ نوئىمانۇ - نودەر سوزى بىر بولۇپ،
ئەدۇ سارى بارماقغە ھەم بىر بولۇپ.

بىرى خۇشك ئىلە بىرسى دەريا بىلە،
چېكىپ لەشكەرنى ئالالە بىلە.

نەچە كۈن موساپەتنى قەتئە ئەيلەبان،
كىرىپ خەسىمە بارىپشەغە بى ئامان.

نە ئىش بولغانىنى بايان ئەيلەدى،
كى نوئىمان سارىغە راۋان ئەيلەدى.

پۇتۇلدىكى نامە ئارا بۇ رەقەم،
كى بىزگە قازادىن يازىلمىش قەلەم.

ئىككىمىز باشىغە بالا ئەيلەمىش،
كى دەردىغە شايد دەۋا ئەيلەمىش.

مېنىڭ جانىمە مېھرى پەيۋەند ئىدى،
ساڭا داغى دىلدار پەرزەند ئىدى.

بۇلەر دۇشمەن ئىلكىدە مەھبۇس ئېرۇر،
ساڭا ۋە ماڭا ئەسرۇ نامۇس ئېرۇر.

مۇنىڭدىن يەنە ئوزگى تەدبىر يوق،
چىرىك بىرلە يىغماق كېرەك يايۇ - ئوق.

ئالىپ بارغايىسىز ئول جەزىرە ئارا،
قۇدۇق بىرلە ئول تەبئ گىنە ئارا.

داغى مەن سىپاھىمنى جەمئى ئەتكەمەن،
كىرىپ كۇشتىغە ئول تەرەپ يەتكەمەن.

پالان كۈن پالان يەر قەرار ئەيلەسەك،
بارىپ خەسىمەنى شەرمىسار ئەيلەسەك.

بۇ سوزلەرنى كوڭلۇڭ قوبۇل ئەتمەسە،
ئانى بىزگە ئېتىغىل كۇچۇڭ يەتمەسە.

باشىمىغە نى ئىش كەلسە يالغۇز باراي،
سىپاھىم بىلە خەسىمە باشىن بېرەي.

ئوقۇپ شاھ نوئىمان بۇ نامە سوزىن،
توكۇپ قان ياشىن گولگۇن ئەتتى يۇزىن.

مۇنى بىلدى ئوغلى ئاڭا يەتمەگەن،
پەرىۋەش جامالىغە ۋەسل ئەتمەگەن.

- تۇشۇپ شاھ نودەرغە بۇ ۋاھىمە،
كى ناگاھ يولۇقسام ئوشۇل خەسىمە.
- بۇ ۋەھشەت بىلە كام ئۇرۇپ پىشەغە،
ئوزۇمنى سالىپ ھەردەم ئەندىشەغە.
- بىناگاھ چىقىپ كەلدى گۈلرەڭ سەيد،
ئانىڭ سۈرەتى كۆڭلىگە بولدى قەيد.
- ئانىڭ كەينىدىن سوردى بى ئىختىيار،
دېلى ئىچرە قورقۇنچى قىلدى فەرار.
- كېرىپ كەتتى ئول پىشەغە سەيد ئىلە،
كېتىپ ۋەھمى كۆڭلىدە كى قەيد ئىلە.
- قويۇپ ئېردى جابىر كەمىن ئىچرە دېۋ،
كىشى كەلسە تۇتقاي قىلىپ مىكىر رېۋ.
- بارىپ شاھ نودەر ئوزى بولدى سەيد،
كەمىنگاھ ئارا دېۋەغە بولدى قەيد.
- تۇتۇپ دېۋە پۇت - قوللارنى باغلادى،
چۇ نودەرنى شەھ ئېركەننىن چاغلادى.
- كىشى چاپتۇرۇپ جابىر ئالدىغە تېز،
دېبان شاھ نودەرغە بولدىق سەتمز.
- تۇتۇپ ئالدىن قول پۇتىن باغلادۇق،
نە ھوكۇم ئەيلەسەڭ ئەيلە پەرمانلادۇق.
- بۇ سۆزلەرنى جابىر ئىشتىكەن زامان،
دېدىكىم ئېتىڭنى چاپىپ بى ئامان.
- بارىپ ئانى كەلتۈرگەسەن بۇ تەرەپ،
بۇ خىزمەتدە ئالىمدا تابغۇڭ شەرەپ.
- ئانى باغلابان كېمەغە سالغاسەن،
كىشى ئاڭلاماستىن بۇرۇن يانغاسەن.
- ئانى كەلتۈرۈپ سالغاسەن چاھغە،
بۇ ئەمىرىن تۇتۇپ تۇشتى راھىغە.
- بارىپ ئانى بوشىدە كەلتۈردىلەر،
رەسەنلەر بىلە چاھىغە كىرگۈزدىلەر.
- بىلىڭ شاھ نودەرغە ئىش بۇ ئىدى،
كۆرۈڭ شاھ نوئىمانغە يول سۇ ئىدى.
- قالىپ ئېردى بىر كۈنچەلىك يول ئاڭا،
موخالىپ شامال يەتتى ئوڭ - سول ئاڭا.
- تۇشۇپ شاھ نوئىمان ئىشغە پۇتۇر،
بىرى بىرسىدىن كېمەلەر بولدى دۇر.
- يەنە سالىدى نوئىماننى گىرداپ ئەرا،
نە گىرداپ ئەرا بەلكى خۇناب ئەرا.
- بۇلەرغە يەنە تاپتى جابىر ۋۇقۇپ،
كېرىپ زورلىقنى بى سۇخەن بى ھورۇپ.
- سۇرۇپ كېمەسىن شاھ نوئىمان سارى،
يىتىپ سوندۇرۇپ كۆشىلەرنى بارى.
- ئالىپ كەلدى نوئىماننى قوغلاپ سۇرۇپ،
ئوزى مەنزىلى ئالدىغە يەتكۈرۈپ.
- ئالىپ شاھنى پەردە ئىچرە نىھان،
قىلىپ ئوزگەنى مەنزىلغە رەۋان.
- دېدىكىم كىرەك بولسا جان كەتكەڭىز،
قەيان بارماق ئىستەر كۆڭۈل يەتكەڭىز.
- ئالىپ باشلارنى كەتتەلەر بۇ گۇرۇھ،
قالىپ ئىككى شەھ غەم ئارا بى شۈكۇھ.
- قىلىپ ئەيش ئول جابىرى زۇلۇم ساز،
كېرىپ باغ ئارا بولدى ئىشرەت نەۋاز.

ئەگەر لۇتقى ئىلە چاھدىن قۇتقارپ،
بۇ يۇرساڭ نىچۇڭ ئىشىغە ئوليان بارىپ.

قىلايىن جانىم بىرلە ئول ئىشىنى مەن،
قولۇمدىن كېلۇر ئىشدا ۋەزىشىنى مەن.

ئىشتىكەچ بو سوز مېھرى سالىدى تەناپ،
دىمەي رىشتەدىن كاكىلى تىز تاپ.

تۇتۇپ ناتەۋان رىشتەنى چاھدىن،
چىقىپ كوردى ئوي تىرە دۇر ئاھدىن.

قاراڭغۇ ئوي ئىچىرە چىقاردى ئانى،
ياشىپ بوينى ئىلكىداقى بەندىنى.

ددى مېھرى ئەپسانەسىن سەربەسەر،
باشىغە نى ئىشلار قىلىپدۇر گۈزەر.

ئاتا چاھىغە نى ئىكەن ھەشمەتى،
سەھىل پەردەسىغە ئىكەن نىسبەتى.

تېڭىز ئىچىرە كورگەن موشەققەتلەردىن،
كى جابىر قولدا ئەسىر ئولغانىن.

سۈھەيل ئالدا قىلدى بىر-بىر بايان،
دېنانكىم سۈھەيلى ئالدا قىل ئايان.

يەمەن سارى ئەرزىم ئالىب بارغاسەن،
قەسەم ئەيلەبان زەھرەسىم يارغاسەن.

كىشى ئەيلەيەلمەس خەلاسىمىغە مەيلى،
قىلىپ كۈشەشۇ جەھد ئىلە سۈھەيلى.

سۈھەيلى ئاڭلادى سوزلەردىن بىلدى راست،
بۇ سوزلەرگە ئول دىدى بى كەبۇ كاست.

ئوزىن توختە تالماي چىكىپ ئاھلەر،
تاپىپ جانىغە ئىشقى ئوتى راھلەر.

ۋەلى مېھرى يارى بىلە مەي ئىچىپ،
باقالماي ئاڭا ئەشك دۇررىن ساچىپ.

غەم ئىچىرە بۇ مەھۋەش ياقا چاك ئېتىپ،
يۇرۇپ باغ ئارا ئوزنى غەمناك ئېتىپ.

پىراق ئىچىرە كوز كېچە ياپماس ئىدى،
كوپ ئىستەر ئىدى چارە تاپماس ئىدى.

ئىشتىپ ئىدى چاھ ئارا بىر كىشى،
بار ئېرمىش ھەمىشە قىلۇر نالەشى.

ددى ئانى چاھدىن خالاس ئەيلەسەم،
ئانىڭ بىرلە مەنزىلىنى خاس ئەيلەسەم.

ئاڭا دىسەم ھاجەتلەردىمى نىھان،
سۇ ھەيلى ئالدا دىسە بىر-بىر ئەيان.

مەگەر ھالىتىمنى ئىشتىسە سۈھەيلى،
مېنىڭ مۇخلىسىمىغە قىلۇر تېز مەيلى.

كېلىپ چاھا باشىغە دىدى ئەي ئەسىر،
سېنىڭدەك ئەسىر ئىچىرە مەن بىر پەقىر.

خەلاسىڭىز جاندىن رەسەن ئەيلەسەم،
خالاس ئەيلەسەم سوڭرە ھەر نەسەم.

سوزۇمنى قوبۇل ئەيلەگۈڭدۇر مۇيا،
قىلۇرسەنمۇ دىل سوزنى ئەي بى نەۋا.

سۈھەيلى ئېردى زىندان ئارا ئىزتىراپ،
كى ئەھۋالنى زەئفى قىلمىش خەراپ.

ئىشتىتى بۇ يەڭلىغ ئەجەپ خۇش نىدا،
قىلىپ سوز جاۋابىغە جانىم پىدا.

ددى ئەي بەشەر ئىچىرە ئەيسا سۇپات،
ھالاك ئەيلەگەن تەنخە بەردىك نىجات.

بولۇپ كاردىن فارىغ ئولدى سوھەيل،
كى ئەقد ئەيلەمەك مېھرىغە بولدى مەيل.

قىلىپ بەزم ئەيش قەدەھ سازلىق،
تاپىپ ەولكى ئارا شاھ پەردازلىق.

ددى ھەر كىشكىم قىلىپ ئېردى بەند،
ئانى جابىرى زالىم زور مەند.

تاپىپ كەلتۇرۇڭ ئانى ئازاد ئېتەي،
قەدەھ بىرلە غەملىك دىلىن شاد ئېتەي.

ئىكى بەند خانە ئىدى باغ ئەرا،
قالىپ ئېردى ھەپىس ئەھلى توپراغ ئارا.

ئالىپ كەلدىلەر ئانى ئالىغە پات،
تەئەججۇپىدىن ھەيرەت ئانى قىلدى مات.

بىرى نودەر بىرى نوئمان شەھ،
قۇچۇپ بىر - بىرىن چەكىتلەر ئاھۇ - ۋاھ.

قۇچۇپ قىز ئاتانى ئوغۇلنى دادا،
ئوغۇلنى دادا قۇچتى قىزنى ئاتا.

باشى ئوزرە كەلگەنلەردىن ئېيتىشىپ،
بايان ئەيلەبان ھالىنى مۇڭداشىپ.

ئاتالەر قويۇپ سەجدەغە باشىنى،
ئوغۇل ئاھنى قىز توكۇپ ياشىنى.

ياشىڭ ئاقىزىپ قىل سوزۇڭنى تەمام،
نىياز ئىلە قوي سويى مەقسەدغە كام.

جاھان ئىچرە غەپلەت ئارا يۇرگەسەن،
كوزۇڭ ئاچكى گىرداپ ئارا قالغاسەن.

ئوزىن قىلدى مەھۋەش ئاياغىغە پەست،
كى بۇلغان كەبى بادى زورىغە مەست.

قىلىپ نالەلەر مەغزىدىن كەتتى ھۇش،
بۇدەم مېھرىنىڭ ھەيرەتى قىلدى جۇش.

ئانىڭ ھالىنى بىلىمەكن قىلدى مەيل،
تەفەھۇس بىلەن بىلدى ئېرمىش سوھەيل.

قىلىپ مېھرى ھەم نالەلەر ئول زامان،
قىلىپ بىر ئىلاج تاپىلغاي ئامان.

ئىكۇۋ بىر - بىرىنى كەنار ئەيلەبان،
بىلىنمەي قايۇ جىسمىدۇر قايسى جان.

قىلىپ نەچچە كۈن قەسىر ئارا ئەيشلەر،
مۇنى پەھم قىلماي بەد ئەندىشەلەر.

يەنە بىر كۈن ئول جابىرى سەڭگى دىل،
كىرىپ باغ ئارا سىنفەچون تەڭدىل.

چىقىپ ئوترۇدىن ھەم سوھەيل دەلەر،
بۇ يەڭلىغ كى قاپلان مۇساپىغە شر.

دىدىكىم: ئېمەس پەھلىۋانلىقتا بول،
بىراۋنى كىشى مىكىر ئىلە ئۇرسە يول.

تېشىپ كېمەسىن ھىلەلەر ئەيلەبان،
قىلىپ غەرق دەريادا بەرمەي ئەمان.

مۇخەننىس كەبى ئەيلەدىڭ مىكىر ئىشى،
كى كورگەيسەن ئەمدى يىگىت ۋەرزىشى.

دىبان تۇتتى جابىرىنى ئەيلەپ سەتىز،
كوتەرىپ ئانى ئۇردى ھەم يەرگە تىز.

سالىپ بەند ئىلكى ئاياغىغە رۇست،
ھەدول چاھ ئارا تاشلارنى ئانى چۇست.

جاھان ئەيشۇ - راھەتلەرنى تەرك ئېتەي،
فەنا يولىدىن مەقسەدىمىگە يېتەي.

جاھان شوغلى گەردىگە سىلىكىپ ئېتەك،
فەنا دەشتى سارىغە كەتمەك كېرەك.

غەربى فەنا دەشتىگە قىل خرام،
جاھان شوغلىدىن قالماغىن تەمام.

فەنا دەشتىدە ئۇسرۇ خاك ئولغاسەن،
باقا دامەنىگە ئىلىك سۇنغاسەن.

فەنا دەشتى موقىملىغە راھەت دورۇر،
ۋەلى پايى مۇدىر جەراھەت دورۇر.

كەتۇر ساقىيا مەي ماڭا جان تاپاي،
ئانىڭ نەشەسى بىرلە جانان تاپاي.

شاھ بەھرام پەنجىشەنبە كۈنى سەندەل رەڭ خىلمەت بىلە سەندەل بۇي
قەسىر ئىچىدە سەرۋى سەندەل نەسىم بىرلە سەندەل گۈن
بادە ئىچكىنى ۋە ئول سەندەللەر خوشبۇيلىغىدىن دىماغى بۇيى
خوشبۇي ئالىپ كوزى ئۇيۇغۇغە مەيلى قىلغانى

چۇ گۈلچىبەرە ئالدى بۇ يەردىن ئوزىن،
چىنان مېھرى رەخشان ياشۇردى يۈزىن.

چۇ پەنجىشەنبە ئېردى پەلەك بى دەرەڭ،
تاپىپ سەندەل ئاسا چەبىندارەڭ.

يەنە كام ئىستەپ شەھى كامىران،
كى ئۇيقۇ سپاھىدىن ئولغاى ئامان.

كى خورشىد ئەفشان قىلىپ ئانچە نۇر،
جاھان سەفەسسىدىن قارا بولدى دۇر.

خەبەردار ئىدىلەر مۇلازىملەرى،
كى سۇرئەت بىلە نەچچە خادەملەرى.

كىيىپ شاھ سەندەل مەللۇن لىياس،
ھەرس ئېردى ئانداغكى يەتمەس قىياس.

ئالىپ كىردىلەر سوزگە ماھىر كىشى،
جاھان دىدەلىكە ئىدى ۋەرزىشى.

قوبۇپ قەسىر سەندەل ئارا چۇن قەدەم،
سەرس ئوزرە چىقتى چىقىپ ھەم سەنەم.

خىيالى بۇ كېچە فەسانە دېگەي،
ھىكايەتلەرنى ئاشىقانە دېگەي.

تۈمەن ئىشۋە پەرداز ئولۇپ ئول پەرى،
تۇتار ئېردى شەھى قۇيۇپ ساغەرى.

چۇ راۋى كوتەردى دۇئاغە قولىن،
كى سۇگرە تۈزەتتى فەسانە بولسىن.

يايىپ شام چادىر بىشىن مۇشكىغام،
زوھوراتى ئاندىن كاۋاكىپ تەمام.

ئالتىنچى ئىقلىمدىن كەلتۈرگەن مۇساپىرنىڭ ھىكايەسى

قىلىپ ئەزم خاۋەرگە ئىككى كىشى،
تۇنۇ - كۈندە ماڭماق ئۇلارنىڭ ئىشى.

فەراغ ئولدى گەۋھەر نىسارىدىن ئول،
دىدى نۇكتە مەشرىق دىيارىدىن ئول.

گەھى ھەەرەيىغە قىلۇر ئېردى تەئىن،
سېنىڭدەك رەققىغە سەزاۋەر لەئىن.

ۋەلى موقبىل ئېردى خۇدا زىكرىدە،
كى تەسبىھى تەھلىل ئىدى پىكرىدە.

تەسەللى خاتىرى دىدى نەچچە پەندە،
نەسەتەلەر ئولماي ئاڭا سۇد مەندە.

چېكىپ موقبىل ئانچە ئازابى ئەلىم،
ۋەلى قەتئە بولدى بۇراھى ھەممە.

كى سەيياھلەردىن كېتىپ خۇارلىق،
كورۇندى تەڭىز ھەم چەمەنزارلىق.

چۇ موقبىل رەققىن كورۇپ بەد نىھاد،
خىيالدا كەچتى قىلاي خەيرۇ باد.

ئاڭا دىدى مۇدىر پۇشايمان قىلىپ،
قىلىپ ئوزرى كوڭلىن پەرىشان قىلىپ.

بۇ ئوزرىنى موقبىل قىلىبان قەبۇل،
دىدى: ھەرنە بولساڭ مېنىڭ بىرلە بول.

ئۇنۇتۇپ يەنە ئول دەر ئېردى كەزاپ،
نە ئاغزىغە كەلسە ئۇرۇپ ئانچە لاپ.

يۇرۇپ نەچچە مەنزىل بۇ ئىككى غەرىپ،
يېتىپ كەلدى ئاخىر تېڭىزغە قەرىپ.

بۇ دەريادا ئېردى كېمە بى ھىساپ،
كېمەگە كىرەرنى قىلىپ ئىزتىراپ.

بېرىپ كېمە مۇزدى ئۇچۇن كوپ دەرەم،
كىرىپ كېمە ئىچرە كوتەرىلدى غەم.

ھەممە قەۋم ئاندىن قىلۇر بولدى سەير،
بەسى سۇرئەت ئىلەكى ئانداقكى تەير.

بىرى موقبىل ئېردى بايابان گەرد،
يەنە بىرسى ئانداقكى دەريا نەۋەرد.

بۇ موقبىل جاھاندا نىگوفال ئولۇپ،
خالايمىغە موقبىل خوش ئەفھال ئولۇپ.

چۇ مۇدىر ساياھەت قىلىپ ھەر دىيار،
تۇتۇپ بەلكى رۇخسارەسنى غۇبار.

بۇ يول ئىچرە پىشە ئىدى ھەر خەتەر،
ئىشتىكەن ئەل ئەتمەي بۇ يولدىن گۈزەر.

يەلى ئاتەش ئېردى گىياھى تىكەن،
داغى ئاندا ئامە دەدۇر كوپ كۈھەن.

دىبان ئەل بۇ ۋادى ئاتىنى ھەممە،
نە كىم يوللاردا تولا ئېردى پىم.

ئىكۈۋلان بۇ يولدىن خەبەر ئالمايىن،
بو يۇلغە كىرەرنى كېڭەش سالمايىن.

كىرىپ كوردى يولنىڭ سوۋبەتلەرىن،
بالا ۋادىسىنىڭ ئوقۇبەتلەرىن.

ۋەيا تاپمادى ھىچ كەنارە ئاڭا،
يۇرۇر ئېردى تاپمايىكى چارە ئاڭا.

ئەگەر يەتسە تەشۋىش تەھەممۇل قىلىپ،
نەلەر يەتسە ھەققە تەۋەككۇل قىلىپ،

بولۇپ مۇدىر ئاندا بىغايەت خاپا،
قىلىپ تەڭرىغە ئول بۇ يەڭلىغ تاپا.

دىبان ئەي خۇدا يانە مېھنەت ئېرۇر،
تەمۇغدىن قۇزۇنراق مۇشەققەت ئېرۇر.

بۇلارنى ياراتماق راۋا ئېرىدىمۇ؟
ۋەيا بۇ ئولۇسقا داۋا ئېرىدىمۇ؟

دىماغىغە ئاندىن يېتىشتى نەسىم،
يوق ئولدى بۇلەردىن كى ئەندەك ۋەھىم.

ئىدى سەندەل ئاسا بۇ كەلگەن شامال،
ئولۇككە بېرۇر جان مەسىھا مىسال.

كى زورۇقچە سىنى سۇرۇپ ھەر تەرەپ،
يېتىشتى بۇ مەنزىلگە تاپتى شەرەپ.

ئىدى ئول كورۇنگەن ئۇلۇغ بىر شەجەر،
كېلىپ سالىدى شاخۇ - تەنىغە نەزەر.

ئۆز سەندەل ئېردى بىعايەت رەفئە،
كى شاخى تولا ۋە نىھايەت ۋەسئە.

ئېگىزلىكتە كوكىنىڭ بولۇپ پايەسى،
تېگىزنىڭ بۇزىنى تۇتۇپ سايەسى.

بار ئېردى تېنىدە ئۇلۇغ بىر شىكافى،
ئاقىپ چەشمە ئاندىن سۈيى ئانچە ساپ.

بەسى جۇشش ئىلە ئىچىدىن چىقىپ،
بۇ چىققان سۈيى ھەم تېگىزغە كېلىپ.

چۇ زورنى ماھارىن ئاڭا چەكتى رۇست،
ئوزىن ئالدى موقىبل شەھەر ئوزرە جۇست.

تۇرار چەشمە باشى ئوزرە تۈرپە سەڭ،
نەزەر قىلدى موقىبل ئاڭا بى دەرەڭ.

ئەجەپ شەكلى بىرلە قازىلغان ئىدى،
خەراش ئىلە خەتلەر يازىلغان ئىدى.

ئوقۇپ كوردى موقىبل ئانى مۇدىر ھەم،
بۇ مەزمۇندا ئېردى يازىلغان رەقەم.

پەرى خاھى ئادەم بۇ يەرگە يېتەر،
كورۇپ كوزى بىرلە تەماشى ئېتەر.

بۇ مەجمۇد خاۋەر گۇرۇھى ئىدى،
بىرى بىرىگە ھازىر بولۇڭلار دىدى.

كېمە ئىچرە مۇد بىر يەنە يۇمدى كوز،
دەمى شەرم قىلماي قىلىپ ھەرزەھ سوز.

چۇ موقىبلىنىڭ ئېردى ئىشى بەندەلىك،
رەفتمىنىڭ ئەھۋالى شەرمەندەلىك.

بىناگاھ سەر - سەر ھاۋاسى ئېسىپ،
يېتىپ كەلدى دەريا ئىچىگە باسىپ.

يېتىپ بىر - بىر ئارقە بوران پەۋج - پەۋج،
تېگىزنىڭ سۈيى ھەم ئۇرار ئېردى مەۋج.

بۇ گۇلاك بىرلە بولۇپ سۇ راۋان،
يۇرۇر بولدى ھەر بىر كېمە ھەر قەيان.

كېمە ئىچرە كىرگەن ئىدى كۆپ پەرىق،
قالىپ بەئزى تىج بولۇپ ھەم غەرىق.

بۇ قالغانلارغىمۇ پەراكەندەلىك،
تۇشۇپ بولدى ئەنداز سەر ئۆفكەندەلىك.

قالىپ تەختى پارە ئوزە بۇ ئىكۋۇ،
يوق ئېردى ئىكۋۇدىن بولەك ھىچ براۋ.

قىلۇر ئېردى موقىبل خۇدادىن تەلەپ،
ۋەلى مۇدىر ئەيلەپ شىكەنجۇ تەئەپ.

تەمەۋۋەجىدىن ئەتتى خۇدايىم نىجات،
تېگىز قىرغاقىغىمۇ بۇلار چىقتى پات.

قىلىپ شۇكرى ھەققە بەسى بولدى شاد،
بۇلەرغە سۇ ئىچرە كورۇندى سۇۋاد.

ئىدى رەڭگى ئانىڭ بىغايەت يېشىل،
داغى ھەيئەتنى پەلەك مىسلى بىل.

- ۋەلى تەشەنەلىكنىڭ ھەرارەتىدىن،
خەلاس ئولغانى دەپ مۇھابەتىدىن.
- بۇ كىم كەچ دىمەكنى قىلاي ئەمدى تەرك،
يوق ئېرسە رىزامەن تۇتسە مەرك.
- خىيالىدا مۇنداق كېچىپ ئىچتى سۇ،
يەنە سوڭرە ئەتكەي تېنىنى شۇست-شۇ.
- كىرەرچە بۇ كەچنىڭ قولىنى كويدۇرۇپ،
قاچىپ چىقتى ئاندىن ئىلىك نى ئۇزۇپ.
- چۇ موقبۇل تېنىنى سۇ ئارا تاشلادى،
چومۇپ سۇ ئىچىگە قەرا باشلادى.
- كورۇندىكى بىر كول ئەجەپ بى مىسال،
سۇ ئېرمەسكى گۇيا ئىمىش ئول زىلال.
- يونۇپمىشكى بۇ تاش ئەجەپ خۇش نەما،
كى سەندەل رەڭ ئولمىش ئوڭى ھەم يەنا.
- يەنە چورەسىدە ئېرۇر گۈلشەنى،
نەزاكەتدە باغى ئەرەم مەئمەنى.
- قويپ دىدى كولنىڭ ئىچىدىن ئاياق،
كورۇندى كى نەچە پەرى خۇش سىياق.
- تۇرۇپ خىزمەتدە ھەمە مەدۇ چەبىن،
ئاچىپ بوقچەلەردىن نازاكەت ئىگىن.
- چۇ كەيدۇردى خىلەتلەرنى قاتمۇ-قات،
يىدى سەندەل ئاسا ئوزى ئېردى نات.
- دىدى قەسىر سەندەل ئارا قوي قەدەم،
بۇ دەۋلەت سەرانى بىلىپ مۇغتنەم.
- بۇ قەسىر ئىچرە كىرمەك قىلىپ ئىختىيار،
قەدەم قويدى، تاپتى بۇ ئويدە قارار.
- ئېرۇر سىمىيى بۇ ئىشنى بىلىك،
ۋەلى خەت سوزىنى قولاقىغە ئېلىك.
- ئەگەر يەتسە كەززاپ ئىلە راست گۇ،
ئەگەر بىر قېنىمچە ئالىپ ئىچسە سۇ.
- ۋەگەر تەشەنە بولسە ئانى دەفۇ ئېتەر،
دەۋاسىز كېسەلنى داغى دەفۇ ئېتەر.
- ھەممە ئىللىتىدىن بولۇر ئانچە پاك،
قاچان دىسە يالغان، بولۇر ئول ھالاك.
- ئەگەر كىرسە چەشمە ئارا راستگۇي،
تېنىگە كېلۇر خۇش قىلۇر شۇست شۇي.
- مەگەر چومسە كەززاپ تېنىنى كويدۇرۇر،
گۇمان يوق بۇ يەردە ئانى ئولتۇرۇر.
- قاچان چومسە مۇندا كوزدىن يۇمغاي ئول،
قۇلاق بۇرنىنى ھەم تۇتۇپ چۇمغاي ئول.
- يانىپ چىقسە فەزلىن كورەر ئول ئوزى،
دىمەك ھاجەت ئېرمەس پەسانە سوزى.
- كى بىر چوممەك ئىلە كورەر تۇرپە ھال،
ۋەلى يانە چوممەك بۇ سۇغە مەھال.
- ئەگەر باۋەر ئەتمەي يەنە چومسە بۇ،
ئېرۇر بارچە ئەزۇيى بولۇر مىسلى سۇ.
- ئوقۇپ خەتنى كەززاپ بىلە راست گۇي،
خىيال ئەتتى ئىچكەي سۇنى، زىشت خوي.
- نە كىم تەرك قىلغان يەمان سوزى ئول،
بۇ ئادەتتىن ئەتكەي خەلاس ئوزى ئول.
- مەگەر مۇمكىن ئېرمەس بۇ بۇسۇلۇپ ئاڭا،
مەزاجىدىن ئولماقكى مەسلۇپ ئاڭا.

قىلىپ رەھىم ھاجەت راۋا ئەيلەگىل،
بۇ دەردىگە ئانچە داۋا ئەيلەگىل.

دىدى لايى بىرلە ئاغا سىمبەر،
بۇ كۈنلەرنى قىلدۇق بۇ يەڭلىغ گۈزەر.

تاپارتاڭلا مۇنداق ئىشىڭىغە سەلاھ،
مۇرادىڭىغە يەتگىل قىل ئەۋۋەل نىكاھ.

چۇ موقىلغە شەھۋەت بولۇپ غالىبى،
يەنە بولدى ئاندىن ئانىڭ تالىبى.

بولۇپ مەست خۇاجە چېكىپ ھەم پىغان،
قولىن سۇندى نىھان يېرىگە رەۋان.

پەرى دىدى نەچە،
كى مۇيەسسەر ئېمەستۇر ساڭا بۇ كېچە.

بىرا ئالماساڭ گەر ئوزۇڭگە سۈكۈن،
پەرستار بىرلە بارىپ تۇت ئورۇن.

سۈكۈت ئەتتى خۇاجە تەفەككۇر بىلە،
يەنە قىلمادى سوز تەھەييۇر بىلە.

بۇ ھالەتتە كەلدى يەنە بىر سەنەم،
ئانىڭ بىرلە خىلۋەت ئارا بولدى زەم.

نە ئىشلارنى قىلدى بۇ يەردە ئىكۈۋ،
ئانى بىلمەگەيكىم يوق ئاندا بىراۋ.

تاڭ ئاتتى ۋە موقىل قىلىپ تەرك خاب،
قوپۇپ ئورنىدىن ئول قىلىپ ئىزتىراپ.

يېتىپ كەلدى كۈلگە قىلىپ جۈستىجۇ،
نەكىم ئېتىكەي ئاندا ئوزىن شۈست - شۇ.

چومۇپ كۈلگە باشىن كۈتەردى يەنە.
قەدىمى شىكافىنى كوردى يەنە.

كىرىپ كوردى سەندەلدە ئەتكەن سەرر،
كى ئۈستىدە با بىر پەرى بى نەزىر.

پەرۋەشە خۇاجە نەزەر سالغاچ ئوق،
تىگىپ ئىشقى تىپىرى ھۇشى بولدى يوق.

كېلىپ تۇتتى گۈلرۇخ ئانىڭ باشىنى،
كوزىدىن ئەرتتى كورۇپ ياشىنى.

بۇ گۈلرۇخ نەسى مۇئەتتەر دىماغ،
قىلىپ خۇاجە ئەقلى يەنە بولدى ساغ.

قىلىپ لۇتقى چەندەن بۇ ھورى نىۋاد،
خۇاجە خاتىرىنى قىلۇر ئېردى شاد.

كېلىپ بى ماغابە ئاغا يانداشپ،
دەر ئېردىكى ئولتۇر ماڭا يانداشپ.

چىقىپ تەخت ئۈزەر ئىكۈۋ شادكام،
يەنىلەرگىم ئاندا مۇلەزىز تاام.

تۇشۇپ سەندەلدىن يەنە ئول پەرى،
قىلىپ جىلۋەلەر كوپ چېكىپ ساغەرى.

چۇ موقىلغە قىلدى قەدەھنى كەرەم،
ئىچەر ئېردى مۇنداق ئىكۈۋ دەمبەدەم.

كى مەردەملۇق ئەيلەر ئىدى سىمبەر،
دىگەن ھەر سوزىدىن تامىبان شەكەر.

بۇ شوخ ئىلىكىن ئالماي خۇاجە بوينىدىن،
خۇاجە ئىلىكىن ئالماي پەرى قوينىدىن.

تۇشۇپ خۇاجە كوڭلى ئارا ئىزتىراپ،
سالپ شەھۋەت ئانداغ تېنى ئىچرە تاپ.

بۇ ھالەتتە خۇاجە قىلىپ ئىزدىھام،
دىدى ئولپەرغە بۇ يەڭلىغ كەلام.

چۇ يەل ئەستى زورق قىلىپ سۇرئەتى،
... كېمەگە ھەممىن پۇرسەتى.

كېمە ئۆزى ئالدى ئۆزىنى ئىككىسى،
نە كىم سۇدىن ئېردى نىھايەت بەسى.

كورەركىم بۇ كېمە ئىچى پور ئولۇك،
داغى ئېردى سەندەل بىلە ئاندا يۇك.

ئىشت سوز بۇ ئېرمىش شەھى خاۋەرى،
ئىمىش ئول تەرەپدە زامان ۋەرى.

بار ئېردى بۇ شەھە ئەجەپ ياخشى قىز،
بىلۇر ئېردى جاندىن بۇ قىزنى ئەزىز.

ئېمەس ئېردى مانەند پەرى بىرلە ھور،
سالىپ ئېردى ھوسنى جاھان ئىچرە شور.

ئاغا بولدى ۋاقىئە باشغە سەبائ،
يېقىندۇركى جاندىن دىگەي ئەلۋىدائ.

تەبىئەلەردىن ئىستەپ ئىدى شەھ ئىلاج،
بۇ نەۋد دىدى سەندەل ئېرۇر ئېھتىياج.

ياساپ شاھ سەندەل بىلە بىر ساراي،
كى رىغئەتدە گويا ئىدى چەرخ ساي.

دىبان مۇندا ئاجىز قىزىم تۇتسە جا،
بۇ سەندەل ساداغىغە بولغاي داۋا.

بۇ ئاۋاز سالىدى جاھان ئىچرە شور،
ئىشتىتى خەلايىق يېقىن خاھ دۇر.

بارى ھىندۇ ئەھلى بۇ ئىشلارغە ئەزم،
كى سەندەل يەغاچىن تاشۇر بولدى جەزم.

ھەمۇل جۇملە ئىلىدىن ئىدى بۇ گۇرۇھ،
كېمە ئىچرە پىل ۋۇجۇھ.

بەسى مۇزىتەر ئولدى بولۇپ ئەقلى لال،
كىشى يوقكى قىلغاي ئانىگىدىن سوئال.

يەنە تۇشتى ئول تاش تەرەپكە كوزى،
پۇتۇلمىش كى ئېردى بۇ چەشمە سوزى.

بۇ خەت كوشەسىدە ئىكەندۇك مەقەر،
مۇغا سالماي ئېركەن بۇ خۇاجە نەزەر.

سوزى ئولكى ھەر كىم بۇ ھالاتى،
كورەر مۇندا ئانداغ ماقاماتى.

چىقىپ لەھزە بولماي بۇ يەردە قەرار،
يەنە بىر دىيارىغە قىلسۇن فەرار.

ئەگەر لەھزە قىلسە كېتەردىن دەرەك،
يوق ئەتكەي ئانى دىۋە ۋە يابىر نەھەك.

فەرۇلۇقدا كەتمەك ئىشنى ئەتتى جەزم،
يىشىپ زورۇقىنى قىلۇر بولدى ئەزم.

چۇ موقبىلىنى مۇدىبىر كورۇپ ئەي ئاداش،
يۇزۇك تەغىر ئولمىش دىگىل سوزنى پاش.

تۇتۇپ خۇاجە سوزنى ئانىگىدىن نىھان،
ئىكۈۋ بولدى زورۇقچە سەيد رەۋان.

چۇ موقبىلىنى ھىجران خەراپ ئەيلەدى،
پەرىۋەش پىراقى ئەزاپ ئەيلەدى.

سالۇر ئېردى زورۇقچەسىدە خۇرۇش،
ساداسىغە دەريا ئۇرار ئېردى جۇش.

دىبان مۇدىبىر ئانى بولۇپدۇر ساراڭ،
جۇنۇن ئەھلى يەڭلىغ سالادۇر پاراڭ.

كورۇندى بۇ سائەت غەرايىپ نىمە،
تەئەننىلەر ئەتسە ئۇلۇغ بىر كېمە.

قاشىمدا مۇلازىم ئىدى نەچچە ئەل،
بىناگاھ تەگدى بۇلارغە كەسەل.

قەزا تۇندى بارانى بولدى شېرىك،
كېتىپ بارچە قالدۇق ئىكۈۋلان تىرىك.

بۇ تۇرغان كىشى ھەم ماڭا بەندەدۇر،
نە ئىش ئەمرى قىلسام سەرئەفكەندەدۇر.

چۇ مۇدىر بۇ يالغان سوزىنى ئۇردى دەم،
بۇ سائەت يېتىشتى تېنىغە دەرەم.

لىباسى دەرەمدىن تەمام ئولدى چاك،
يارىلىدى ۋە كوكسى ھەم ئولدى ھالاك.

بۇ ئىشدىن كى شەھنىڭ بولۇپ ئەقلى لال،
كى موقىبلدىن ئەيتتى ئول ئىشنى سوۋال.

خۇاچە سوزىنى بىر-بىر بايان ئەيلەدى،
بۇرۇن ئوتكەن ئىشنى ئەيان ئەيلەدى.

ئىشتى كى سۇلتان بۇ ئەقۋالىنى،
خەزايىنىغە ئالدى ھەمە مالنى.

بۇ خۇاچە سوزىنى شەھ كورۇپ ئانچە تۇز،
تەلەتتۇفلەر ئىلە قىلىپ ياخشى سوز.

دىدىكىم قاشىمدا بولۇڭ سىز ۋەزىر،
نە مەتلۇبىڭىز بار قىلاي مەن گەزىر.

قىلىپ خۇاچە شەھىغە بۇ يەردە دۇئا،
دىدى ئەي شەھىنشاھ گەردۇن نەما.

ئەگەرچە ئېرۇرمەن سەرئەفكەندەڭىز،
تۇرۇپ خىزمەت ئىچرە بولاي بەندەڭىز.

سالىپ كېمەسى ئىچرە سەندەل يەغاچ،
ساتىپ بۇ ياغاچلارنى قىلغاي خىراج.

كىرىپ كېمە گىرداب ئەرا بولدى بەند،
چىقارماي كېمەسىنى قىلىپ زور چەند.

تۇرۇپ نەچچە كۈنلەر تۈگەندى ئوزۇق،
بۇلەر ئاچلىقتىن بولۇپ ئېردى يوق.

قارار ئەتتى كېمە ئۈزە ئىككى يار،
ۋەلى موقىبل ئاندا قىلۇر ئېردى زار.

ئولۇكلەرنى مۇدىر سۇغە تاشلابان،
يەنە ھەم خىيانەت ئىشەن باشلابان.

ھەمە ماللارغە ئىگە بولدى ئول،
بۇ ئىشلارغە خۇاچە ئىدى كۆپ مەلۇل.

بۇ ھالەتدە ناگاھ دىيارى كورۇپ،
يېتىپ كەلدى دەرھال كېمەسىنى سۇرۇپ.

كورەركىم بۇ خاۋەر دىيارى ئىدى،
بۇ كۈن شاھى خاۋەر شىكارى ئىدى.

كى سۇلتان يىراقىدىن بۇلارنى كورۇپ،
دىدى سوز سورايمىن مۇنى كەلتۈرۈپ.

يېتىپ كەلدى خەلقى قىلىپ ئىزدىھام،
دىدىكىم بولارغە بۇ يەڭلىغ كەلام.

بارىپ شەھ قاشىغە ئىشتىنىڭ سوزىنى،
ئۇپۇڭ شاھى فەررۇخ قەدەمنىڭ يۇزىنى.

بۇلار باردى شەھنىڭ قاشىغە راۋان،
دىدى شاھ قىلغىل سوزۇڭنى بايان.

جاۋابىغە مۇدىر بۇ يەڭلىغ دىدى،
ئىشت كەسبى كارىم تىجارەت ئىدى.

... .. قىلىپ تاق،
تىلىسىم ئىلە قىلدى پەرىنى يىراق.

ھەلى ھەم پەرىلەر سەداسى كېلۇر،
قۇلاغىمىزغا بەئزەن نىداسى كېلۇر.

پەرى ماڭا ئىشتىياق،
قىلىپ بەھىر ئۆزى بۇ يەڭلىغ رەۋاق.

قىلىپ نەقىش ئاندا مەنى ئول پەرى،
يەنە ئاندا تارتىپ نەچە پەيكەرى.

قەچانكىم كۆرەرگە ساغىنىسە مەنى،
بۇ سۈرەتنى كۆرمەككە بولۇپدۇر فەنى.

مۇنى سىمىيائى دىمىش...
كىشى كىرسە ئاندا بولارنىڭ بەد.

مىسالىمنى كوردۇڭ ئول ئايۋاندا سەن،
ئاڭا ۋالە ئېردىڭ كورۇپ ئاندا سەن.

ۋىسالىڭىز تەڭرى يەتۈردى بۇ كۈن،
قىلاي مۇندا خىزمەت ساڭا نەچچە كۈن.

مۇنى موقىبل ئاڭلاپ بەسى بولدى شاد،
نەكىم بولدى سوزدىن گەرەھلەر كۈشاد.

چۇ ۋادى تۈگەتتىكى ھەققانەنى،
كى بەھرام ئاڭلاپ بۇ ئەفسانەنى.

كى ئۇيغۇغە يۈمدى سەرىرىدە كوز،
سەرىر ئېردى سەندەل نەسىم ئىلە توز.

جاھان تەختى غەللەتكە بائىس دۇرۇر،
بارى جاھ ەولكى ئاڭلا ھادىس دۇرۇر.

كىشى بولسە كىم دەۋلەت ئىچرە غورۇر،
قالۇر ئول كىشى يارىدىن بى ھوزۇر.

تۈگەتتى سوزىنى قىلىپ ئەزم راھ،
كى ئوز مەنزىلىغە بارىپ تۈشتى شاھ.

خۇاجە شەھ قاشىدا تۇرۇپ نەچە كۈن،
بەسى تاپتى شەۋكەت ئەدەددىن ئۇزۇن.

بولۇپ شەھىزە خىزمەت تەرىقى قەبۇل،
دىدى بۇلىسىڭىز گەر قىلايىن ئوغۇل.

چۇ موقىبلغە قىلدى قىزىنى نىكاھ،
ھەمەكار تاپتى بۇ يەردە سەلاھ.

ئىكۈۋ قەسىر سەندەل ئۆزە تۈتتى جاي،
ئوزارىغە باقسە بۇرۇن كۆرگەي ئاي.

داغى بۇ سەرالارغە قىلدى نەزەر،
قەدىم كۆرگەندەك ئېرۇر مۇستەقەر.

چۇ موقىبل تونۇپ بۇ ئىمارەتنى،
بۇ نەۋۇ ئىبارەتنى.

بۇ سوزدىن پەرىۋەش تەرەھھوم قىلىپ،
بايان ئەتتى مۇنداغ تەكەللۇم قىلىپ.

مېنى خەلق قىلمىش خۇدايى جاھان،
كى ھوسنىۋىگە شەيدا ئىدى ئىنسۇ-جان.

... ..
... .. يۈزۈمگە قاراپ.

كى ھوسنىۋىگە شەيدا بولۇپ ئول پەرى،
چۇ سەۋدايى بۇ پەيكەرى.

... ..
... .. ۋاقىئەنى ئاتامغا دىدىم.

ئاتام يىغىدى ساھىر ئىلىن شۇلزامان،
دىدى پەرى قىلمىش قىزىمىزغا زىيان.

جاھان تەختى جاھىغە پەشۋا ئۇراي،
فەنا ئىچرە يارىم ۋىسالن تاپاي.

ئاياقچى كەتۈر مەيگە تارتاي دەلەر،
چۇ سەرخۇش بولۇپ ساگىرى ئانداغى شېبەر.

ئازىنە كۇنى پادىشاھ بەھرامنىڭ كافۇرگۇن ھەللە بىلە قەسىر كافۇرغە كىرىپ،
مىۋىشكىن زۇلق ۋە كافۇر لىباسى گۈلچىپەرە بىلە تەختى ئاچ ئۆزرە جام
بىللۇرىن بىلە كافۇر مىزاج مەي نۇش ئەتكەنى ۋە ئول كافۇر مىزاج
مەيدىن ھىجران ھارارەتى تەسكىن تاپىپ دىلئارامدىن خەبەر تاپقانى

كىرىپ پەردەگە ماھۇش كەچقۇرۇن،
چۇ تەخت ئۈستىدە شاھ قىلدى ئورۇن.

يەنە بىر مۇساپىرنى ھازىر قىلىپ،
ئالىپ كىردى شەھنىڭ مىزاجىن بىلىپ.

قىلىپ كىم دوئا دىدى فەرزانلەر،
دىدى كورگەنىمدىن دەي ئەپسانەلەر.

كى ئازىنە كۇن بۇ رەپىئى راۋاق،
قىلىپ تاقى تاڭ كەچى بىرلە ئاق.

كىيىپ شەھ لىباسى ئاقۇ ھەرىر،
قىلىپ كۇھ ئانداغى مېھرى مۇنىر.

خىرام ئەيلەدى قەسىرى كافۇرىغە،
پەرى رۇ پەرىۋەشغە بىل ھورىغە.

چۇ ئاقشەھچە شاھ بادە ئىچىپ،
كى ئىلگەركىلەردىن زىيادە ئىچىپ.

يەتتىنچى ئىقلىمدىن كەلتۈرگەن مۇساپىر ھىكايەسى

شەھەر ئەھلى بارى چىقىپ ئالىغە،
تەماشە ئۈچۈن خۇاجەنىڭ مالغە.

دىگەندىن زىيادە بۇ تاجىر غەنى،
ئاڭا ھەمرەھى بار ئىكەن بىر پەرى.

ۋەلى پەدە ئىچرە پەرىۋەش نىھان،
چىقار چەڭنىڭ سازىدىن يۈز بايان.

قىلىپ پەردە ئىچرە نەۋا سازلىق،
قىلىپ چەڭى بىرلە ھەم ئاۋازلىق.

تۇرۇپ پەردە تاشىدا ئەھلى جاھان،
نەۋا سازلىقىدىن پەرىۋەش نىھان.

ماڭا چۈنكى توشمىش بۇ يەرگە گۇزار،
ئېرۇر مۈلكى خارەزم بىزگە دىيار.

بار ئېردى مېنىڭ ساز چالماق ئىشىم،
بۇ ئېردىكى خارەزم ئارا ۋەرزىشىم.

بىناگاھ يېتىشتى بۇ سوز شەھرى ئارا،
كېلۇر تاجىرى مىسلى يوق دەھر ئارا.

ئاڭا بىر كىنىزەك ئىشىش ھور زاد،
ئىشىش نەغمە ساز.....

خەلايىق ئاڭا ئىنتىزار ئېردىلەر،
كۇنى مۈلكى خارەزمىگە كەلدىلەر.

- بۇ پەردە ئارا چۇن تەرانبە تۇزۇپ،
ئولۇس زار ئىلە بەخودانبە كورۇپ.
- بويۇردى بارىپ كەلتۇرۇڭ ئالىمە،
... ... ئايۋانمە.
- يېتىپ مۇلكى شاھىغە بۇ نەۋۇ سوز،
كى مۇلكى ئىچرە كەلمىش دۇرۇر ھورى يۈز.
- غە قىلماي خىتاپ،
چىراكم ... جاۋاپ.
- بېرىپ ئوز ... تەغىر شاھ،
تۇتۇپ خەلق ئاراسىدا ئارامگاھ.
- نەۋاسازلىق،
نەۋا سازى بىرلە ھەم ئاۋازلىق.
- يېتىپ شەھ قۇلاغىغە مۇنداغ سۇرۇد،
ئانىڭ ئىشقىدىن چىقتى باشىغە دۇد.
- نەۋاسازلىق،
نەۋا سازى بىرلە ھەم ئاۋازلىق.
- تۇشۇپ شاھنىڭ باشىغە بۇ ھەۋا،
كى تاجىر قىزىدىن كى تاپىغاي نەۋا.
-
... ...
- ۋەلى شاھ تاپماي ئاڭا كام تاپ،
يېتىپ خۇاجەدىن شەھىغە مۇنداغ جەۋاپ.
-
... ...
- كى سوزلەرغە شاھ بەندە نەۋاز،
بۇ قۇلغە قىلىپ مۇجىبى ئىھتىراز.
-
... ...
- فەلەككە يىتۇردى بۇ توپراغىنى،
قوياشدىن ئاشۇردى بۇ كىم زەررەنى.
-
... ...
- ۋەلى مۇندىن ئارتۇق ئەگەر قاسە جود،
مېنىڭ تالىيم بولماسە كور نەسۇد.
-
... ...
- ماڭا بۇ كەنىز ئەسىرۇ دىلكەش دۇرۇر،
... ئەمەردە سەركەش دۇرۇر.
-
... ...
- بۇ سوزنى ئىشىتىپ بولۇپ بىقارار،
غەزەپ بىرلە شەھ قىلدى زۇلم ئاشكار.
-
... ...
- يەنە شاھدىن ھەۋەس خەيلىن قاچىپ،
پەرىۋەش كىرىپ يولغە ئەشكىن ساچىپ.
-
... ...
- پەرى نەچە قاتلا قاچىپ بارىپان،
سۇرۇد ئىلە شەھ ھۇشى يوق قالپان.
-
... ...
- بولۇپ ئاقىبەت شاھ بىدىل خىجىل،
كېلىپ تاجىر ئالىغە شەرمەندە تىل.
-
... ...
- بولۇپ پەردە تاشىندا شەھ ئوزۇڭخاھ،
ئوزىنى قىلىپ ئوزى ئىلە خاك راھ.
-
... ...

ئىشتىپ بۇ زارىمنى ئويىدىن چىقىپ،
سوراپ ئېردى ھالىمنى مەندىن ھەبىب.

دېدىكىم ئەلەم سىزدىن ئولدى مەڭا،
دېمەي سىزدىنۇ بىل بۇ قىزدىن مەڭا.

دېدى قىلمە توھىبەت كى ئەي زالىم كىشى،
كى باشدىن - ئاياغ بىزگە ھالىن شەش.

ئاڭا بار ھالىمنى قىلدىم بايان،
كى يىغلاپ مۇرادىمنى بىر - بىر دىبان.

بۇ يەرگە يېتىشتى سوزۇم ئاقىبەت،
كى غەمدىن ماڭا بەرگەيسەن ئاپىيەت.

ماڭا باردۇرۇركىم مۇرادۇ - ھەۋەس،
كى مەھۋەش ھەرەمى ماڭا بولسە بەس.

دېدى خۇاجە بىزلەرگە بولساڭ ئىنىس،
ھەرەمىمدە بولغاي دىسەڭ ھەم جىلىس.

يېقىن كەلمەگەي ماھۋەشغە كىشى،
مەگەر كەلسە كافۇر يىمەكدۇر ئىشى.

دېدىم بۇيرۇغۇڭ بولسە كافۇر يىدىم،
ئوزۇم بارچە شەھۋەتنى قەتئە ئەيلەدىم.

مۇرادىم بۇكىم نەغمە ئورگەتكەمەن،
ھەرەمى ۋىسال ئىچرە بىر بەندەمەن.

مۇرادىمنى ئاڭلاپ قىلىپ ئىلتىپات،
نەۋازىش بىلە قىلدى غەمدىن نىجات.

ھەرەمى ۋىسالغە كىرگۈزدىلەر،
بېرىپ كافۇرى شەھۋەتەم ئۆزدىلەر.

گەھى پەردەدە يايغە دەمساز ئىدىم،
گەھى ساز ئىلە ئايغە ھەمراز ئىدىم.

پەرىنى ئوزىگە سىڭىل ئەيلابان،
بۇ تاجىرىنى ھەم شەھ ئاتاسى دىبان.

پەرى چېەرە بۇ شەھدىن ئىمىن بولۇپ،
ياتىپ ئول دىيار ئىچرە مەسكەن تۇتۇپ.

تۇنۇ - كۈن مۇناجات ئېيتىپ تەڭرىغە،
بروۋ ۋەسلىن ھايات ئېيتىپ تەڭرىغە.

ۋەلى مۇدئاسىن كىشى بىلىمەيىن،
كوڭۇل ئىچرەلەرنى ئەيان قىلمايىن.

يەنە سۇبھى بولغاچ سۇرۇدىن چېكىپ،
ئەجەپ نەغمەلەر بىرلە رودىن چېكىپ.

خەلايىق چېكىپ پەردە تاشدا ئاھ،
كېلىپ ئولتۇرۇر شەھ داغى گاھى - گاھ.

مەن ئېردىمكى ئول شەھەر ئارانەغمە ساز،
ئىدىم بەزىملەر ئىچرە داستان نەۋاز.

ئوتەر ئېردىلەر نەغمە بىرلە كۈنۈم،
مەئشەت مۇنىڭ بىرلە كۈنۈ - تۈنۈم.

پەرىۋەش كېلىپ زاھىر ئەتتى سۇرۇد،
جەھان خەلقى مەندىن ۋەدائ قىلدى زۇد.

جاھان خەلقىدىن كۆرمەدىم ئىلتىپات،
تەھى دەستىدىن تەلغ بولدى ھايات.

قوپۇپ ئوز ئىشىم چارەسىن ئەيلەدىم،
كى بىرمۇنچە كافۇر تاپىپ ھەم يېدىم.

چۇ مەردانلىق ماڭا بولدى ماتەم،
قوپۇپ ئۆردۈم ئول خۇاجە سارىغە كام.

ۋەلى خۇاجە مەھۋەشى بىلە ئويىدە شاد،
يىراقتىن چېكىپ مەن ئاڭا ۋايى - داد.

گەھى ماھۋەش نەغمە ساز ئەيلابان،
مەنى خەستەغە گاھى راز ئەيلابان.

ۋەلى پەردە ئىچرە بەسى يىغلابان،
ماڭا پەھىم بولدىكى ئىشقى نەھان.

ئۇزۇن كېچەلەر زار گىريان قىلىپ،
قىلىپ سوزلەرنى باغرى بىريان قىلىپ.

مەشەۋەش دىماغى ماڭا بولدى پەھىم،
ئانىڭ نالىشىدىن ماڭا كەلدى رەھىم.

بۇ ھالەتدە ئىدىمكى ئەي مەھۋەشم،
نىدىن خاترەڭ قايقۇلۇق دىلىكەشم.

كورەرمەن دىلىڭ ئىچرە بىر غەم نەھان،
نىدىن ھالىڭ ئولدى بەتەر، قىل بەيان.

ئىشىتتى سوزۇم ماھۋەش دىدى ئاھ،
بۇ سوز سورمە مەندىن بولاي ئوزرە خاھ.

بۇ سوزنىڭ جەۋابى دۇرۇر ئىكى ئىش،
قاينۇ ئىشنى قىلغۇڭدۇرۇر قىل كېڭەش.

كى يا سورماقنىڭ تەركىنى ئەيلەڭىل،
ۋەيا سورغايسەن مۇندا تۇرماي دىڭىل.

بۇ سوزدىن كى بولدۇم داغى بىقەرار،
سوزۇڭ ئەيلەڭىل مۇندىن ئەيلەي فەرار.

دىدى مەھۋەش ئەسرار مېنى سورغاسەن،
ئوزۇڭ بەلايى ئوزۇڭ ئورغاسەن.

مېنى سەن بۇ غەمدە خىيال ئەيلەدىڭ،
غەمىم بائىسىدىن سوۋال ئەيلەدىڭ.

بىلىڭ بىزگە چىن شەھرىدۇرلەر دىيار،
ئوتۇپ بىزگە چىن شەھرىدە روزىگار.

ئىكى شاھ بىر - بىر بىلە تۈزدى گىيىن،
ئەسىر ئەيلەدى بىزنى ئاندىن كېيىن.

خەرىدار ئولۇپ خۇاجە ئالدى مېنى،
تاپىپ مەن مۇنىڭ دەستىدە مەئمەنى.

ۋەلى خۇجەغە ھىچ پەرزەندە يوق،
كى مەندىن بولەك داغى دىلبەندە يوق.

غەزەل خانلىقىم بۇ جاھاننى تۇتۇپ،
كى چەڭم ئۇنى ئاسماننى تۇتۇپ.

ئىشىتىپ مېنى ئەھلى جاھى تەمىز،
بىراۋ ئىلىكىگە تۇشتى مۇنداغ كەنىز.

مېنى كورسە ھەركىم خەرىدار ئولۇر،
سورۇدۇم ئىشىتسە كىشى زار ئولۇر.

بار ئېردىكى چىمىن مۇلىكىدە نەقىشكەش،
سىزىپ سۈرەتىمنى قىلىپ پىشكەش.

ئالىپ بارىبان شاھخە كورسەتىپ،
كورۇپ سۈرەتمە شاھ بىلەن مەيلى ئېتىپ.

تاپىپ شەھرى ئارا ئانچە ئەھلى ئەمىن،
داغى تاپىبان ئاقماۋ خورەدە بىن.

كى مەن خەستەنى ساتىپ ئالماغ ئۇچۇن،
يەمەن شەھرىغە شور سالماغ ئۇچۇن.

بۇلارنى يىمبەردى يەمەن مولكىگە،
مېنى بەيئ ئىلە ئالدىلەر ئىلىكىگە.

كى ھاسىل مېنى شەھىغە كەلتۈردىلەر،
مېنى خاككىنى كوككە يەتكۈزدىلەر.

ماڭا مەنزىل ئەيلەپ شەبىستانىنى،
شەبىستان دىمەي رەۋزەنى جاننى.

بايان ئەيلەگىل خۇاجەنىڭ ھالىنى،
مېنىڭدەكىنى ساتقاننىڭ ئەھۋالىنى.

مېنىڭ ئىشتىياقم تۇشۇپ ئەزم ئېتىپ،
يەمەن سارىدىن كەلگەن ئېرىمىش يېتىپ.

يۇرۇپ كېچە - كۈندۈز مېنى كورگەلى،
ۋىسالىمنى كورمەككە جان بەرگەلى.

يۇرۇپ بىر كېچە يولدىن ئازغان ئىمىش،
كى مەن بار بەياباندا قالغان ئىمىش.

قاراڭغۇ ئارا ياتىمىش ئول دەشت ئارا،
سەھەر ۋاقتى قۇشلار قىلىپ ماجرا.

بۇ ئاۋازدىن ئويغانىپ خۇاجە ۋەش،
كورەر ياندا تۇرغامەن دەرد كەش.

مېنى يەشكەلى خۇاجە سۇرمىش ئىلىك،
بىلەلمەسكى ئۈلگەنمۇ مەن يا تىرىك.

باشم ئۈزرە كەلتۈردى ھەمراھنى،
تونۇپ يىغلاپان چەكتىلەر ئاھنى.

كوزىن سۇرتۇبان چۇن ئاياغمىغە ئول،
تۇتۇپ بەلكى ئىسلەر دىماغىغە ئول.

ئۈزۈمگە كېلىپ كوزنى قىلدىم كۇشاد،
بۇلار ۋەسلى بىرلە كوڭۇل بولدى شاد.

بۇلارغە دىدىم مۇندا تۇرماي كېتىڭ،
مېنى ئىلتىبان شەھرىڭىزغە يېتىڭ.

سوزۇمدىن بۇلەر ئىزدىھام ئەتتىلەر،
مېنى بىرلە ئالىپ يېتىپ كەتتىلەر.

نەچە كۈن يۇرۇپ بىر يىرىگە تۇشۇپ،
تۇرۇپ ئاندا چەشمە لەبىگە تۇشۇپ.

مېنىڭسىز خىيالىدا قايغۇ ئىدى،
كوزى ئىچرە ئالەم قاراڭغۇ ئىدى.

چىقىپ بىركۈن ئول شاھ ئوۋ ئەزمىغە،
مېنى ھەم ئالىپ چىقتى ئوز بەزمىغە.

كۈنى مەست ئېردۈك بولۇپ مەي پەرەست،
رەمەدە كىيىك كوردى بولغاندا مەست.

ماڭا دىدى رەخش ئول تەرەپ سۇرگەمەن،
بويۇرغىل كى ئانى نى نەۋەد ئۇرغامەن.

دىدىم كىم قولنى شىكەل ئەيلەگىل،
ئۇرۇپ ئوق بىلە بوغزىنى پارە قىل.

شەھىنشەھ سوزۇمنى ئىشتىكەن زامان،
ئالىپ ئىلىكىگە تىپىرنى ھەم كەمان.

بىر ئوق ئېتىبان قولغە ئىشكەل سالىپ،
داغى ئوق بىلە ئانى بىسىمىل قىلىپ.

بىر ئىش قىلدى ئىنسانكى قىلغان ئېمەس،
مۇنى ئادەمى زادە قىلدى دېمەس.

كېرەك ئېردىكىم جان پىدا ئەيلەسەم،
تىلىم بىرلە ۋەسپىن ئادا ئەيلەسەم.

ئۈزۈم مەست ئولۇپ ئەقىلدىن ئازغامەن،
سوزۇمدىن ئانىڭ ئالدا ئازغامەن.

بۇ ھالەتدە ھەم تىغنى سۇرمەدى،
ئولۇم لايىق ئولغاننى ئولتۇرمەدى.

قولۇم باغلاپان ئوزساچىم بىرلە شاھ،
ئالىپ كىردىلەر دەشت ئىچرە سپاھ.

مېنى تاشلاپان دەشت ئارا كەتتىلەر،
مېنى دەشت ئىلىغە ئىنسى ئەتتىلەر.

بۇ سۆزلەرنى مەھۋەشدىن ئەيلەپ سەماد،
قوپۇپ يولغە تۇشتۇم قىلىپ مەن ۋىداد.

كىرىپ يولغە قەتئى ئەيلابان دەشتى - تاغ،
يۇرۇپ كېچە - كۈندۈزدە تىنماي ئاياغ.

كىشىگە بۇ زارىمنى پاش ئەتمەدەم،
دىلىنى بۇ سوزدىن خەراش ئەتمەدەم.

كورۇپ قەسرىنى يادىمە كەلدى تىز،
پىراق ئىچرە رەنجۇر بولغان كەنز.

قۇياش ئالەم ئىچىرە ئاجايىپ دۇرۇر،
بۇ قەسىر ئىچرە بولسە مۇناسىپ دۇرۇر.

سوزىنى تەمام ئەيلەدى قىسسە خۇان،
دىلئارامىدىن شاھ تاپتى نشان.

بۇ سوز شىددەتى شاھنىڭ كۈشىدە،
گەھى بىخود ئولدى گەھى ھوشىدە.

كىشى تاپسە ئوز مەھۋەشدىن نشان،
ئوزىنى ئەگەر قىلماسە بى نشان.

بىلىڭ ئىشقى ئىلى ئانى ئاشق دىمەس،
كىشى كەچمەسە جاندىن ئاشق ئېمەس.

كېتۇر ساقىيا مەي، پىراق ئىچرە مەن،
خۇمار ئىچرە كۆپ ئىشتىياق ئىچرە مەن.

تاپاي نەشئەسىدىن پەرىدىن نشان،
پىدا ئەيلەي ئالىڭدە پەژمۇردە جان.

دىدىكىم دىگىل ھالىڭنى بەيان،
دىدىم باشىمغە كەلگەننى ئەيان.

ئىشىتىپ سوزۋەنى تۇتۇپ قالدى باش،
بۇ ۋاقىتەنى ئاڭلاپ تۇرۇپ توكتى ياش.

يەنە مەن دىدىم شەھىنە يەتكۈر مېنى،
گۇناھىمغە ئالدا ئولتۇر مېنى.

بۇ سوزنى ئىشىتىپ دىدى خۇاجەۋەش،
بۇ سوز مەسلىھەت ئېرمەس ئەي دەردكەش.

غەزەپدىن ساڭا بولسە شەھ تەڭدىل،
ساڭا تىغ سۇرسە بولۇرمەن خەجىل.

نى دەپ شەھ قاشىغە ئالىپ بارغامەن،
سېنى ئالىبان جايىمە يانغامەن.

تاپىپ مەسلىھەتكىم بۇ يەرگە قەرار،
ئالىپ بىزنى مەنزىلغە قىلدى قەرار.

بۇ ھالەتدە ئايرىلمىسام شاھدىن،
غەم ئىچرە ئايرىلمادىم ئاھدىن.

قايۇكۇن بۇ مەنزىلدە تاپتىم قارار،
دىلىم ئىزتىراپۇ، ئوزۇم بىقارار.

ساڭا سۆزلەردىمى بايان ئەيلەدەم،
چۇ ئىشقى ئىچرە جايىم ئايان ئەيلەدەم.

قوپ ئەمدىكى شەرتىڭىز قىلغىل ۋەپا،
بۇ شەھرى ئىچرە تۇرماي بولۇپ بى نەۋا.

باشىڭ ئالىبان بىر تەرەپ كەتكەسەن،
قايۇ شەھرىدۇر خاھىشىڭ يەتكەسەن.

پادىشاھ بەھرام غايىبىدىن نىشان تاپىپ، ئۆزىدىن غايىپ ۋە
بى نىشان بولۇپ خارەزم مۈلكىگە كىشى يىمبەرىپ، ئۇلار
كەلگۈنچە ئۆزى داغى ئۇتۇرۇ چىققانى

قەچانكىم بۇ نامە يېتىشكەن زامان،
خرام ئەيلەڭىز يولدا ئالماي ئامان.

بۇ نامە ئارا ھالىم ئەتىم بايان،
باغىر سەپەغە ئەشكىدىن تۈكتى قان.

كەل ئەي مەھۋەشم جانىم ئەيلەي پىدا،
ئاياغىڭ ئىزىغە كى قانىم پىدا.

كەل ئۆلگەن تەنىم ئىچرە بول يېڭى جان،
كى پەژمۇردە جىسىمىغە روھى راۋان.

ئەگەر كەلمەسەڭ نامە يەتكەن زامان،
مۇنى بىلىكى ئۆلگۈم دۇرۇر بىگۇمان.

يەنە نەچە ھىجران قەتىغىن يازىپ،
پىراق ئىچرە چەككەن ئەلەملەر سىزىپ.

بېرىپ ئەلچى ئىلىكىگە بۇ نامەنى،
دىدى تېز يەتكۈز بۇ ھەنگامەنى.

چۇ قاسىد قوپۇپ يولغە بولدى راۋان،
كى قەتئى ئەيلەبان دەشتى تاغ - داۋان.

بارىپ تۇشتىلەر ئەلچى خارەزمغە،
پەرىۋەش بىلە خۇاجەنىڭ بەزمىغە.

ئوقۇپ نامەنى خۇاجە قىلدى جوسۇد،
پەرى ئاڭلابان ئاھىدىن چەكنى دۇد.

پەلەكەدىن ئىشىپ خۇاجەنىڭ باشى ھەم،
ياڭى ئايدىن ئاشتى ئول ئاي قاشى ھەم.

چۇ ئول كېچە كىم شاھى ئالى نىشان،
تاپىپ ھىجرى ئارا غايىبىدىن نىشان.

گەھى ئىزتىراپ ئىلە قوپماق ئىشى،
گەھى يىغلاماق گاھ يىغىلماق ئىشى.

ئىشى ئۆلمەكۈ گاھ تىرىلمەك دۇرۇر،
ئانىڭ ھالىغە سۈبھى كۈلمەك دۇرۇر.

سەھەر ئاغزىغە بولدى كۈلكۈ پەددىد،
قۇياش نۇرىدىن بولدى شەب ناپەددىد.

تۇشۇپ قوزغالان شەھنىڭ ئارامىغە،
بەسى مەيلى قىلدى دىلئارامىغە.

مۇنى جەزم قىلدىكى ئەزم ئەتكەمەن،
قوپۇپ مۈلكى خارازىنە يەتكەمەن.

ھەكىم ئەھلى باشىن قوپۇپ يەر ئۇپۇپ،
دىدى قىلما بۇ ئىزتىراپىڭنى كوپ.

بۇ يەرگە يېتىپ ئاقىبەت مەسلەھەت،
كىشىلەرنى تاپتى پەرىشتە سۈپەت.

يازىپ خۇاجەگە بۇ سۈپەتنامەنى،
خەجالتىدىن ئايغە بۇ ھەنگامەنى.

كى مۇنداق خەبەر جەزم بولدى ماڭا،
كى خارەزم بولمىش مەكانىڭ ساڭا.

كى بۇ خۇشخەبەر دىلنى شاد ئەيلەدى،
كوڭۇل ئىچرە غەم خەير باد ئەيلەدى.

- داغى نامە خارەزمنىڭ شاھىغە،
يازىلغان ئىدى مەھۋەشنىم راھىغە.
- كى بو يول نەنەۋۇ بولدى مۇنداغ ئوراغ،
قويۇپ ھىجرى كوكسۇمگە داغ ئۆزى داغ.
- نە ئىش لازىم ئولسە مۇھەببىيا قىلىڭ،
ھەيال ئەيلەمەڭ تېز يولغە سالىڭ.
- ئوقۇپ كوردى خارەزم شاھى بۇ سوز،
مۇھەببىيا ئېتىپ زار راھىن توكۇز.
- سالىپ يولغە مەھۋەشنى قىلدى ۋىدائ،
پەرى بولدى يول ئەزىمدە ئىنقىتائ.
- يۇرۇپ كېچە - كۈندۈز بولۇپ شادمان،
چۇ بەھرام ھىجرى ئىچرە تاپتى ئامان.
- چىقىپ كېچەدە مەھۋەشى ئالغە،
بارۇر يىغلاماق بىرلە ئۆز ھالىغە.
- يېتىپ چەشمە باشىغە بەھرام شاھ،
كۈرەر مەھۋەشى قىلمىش ئارامگاھ.
- ياتىپ ئېرىدىلەر ئەل بارى خۇاب ئارا،
پەرى خۇاب ئارا بىل ۋەلى تاب ئارا.
- بۇلارغە يېقىن بار ئىدى بىر چىنار،
كاۋاك ئېرىدىلەر ئىچى ئانداغى غار.
- كىرىپ شەھ چىنار ئىچرە بولدى نىھان،
بۇ ئانداغى غار ئىچرە خۇاجەئى جەھان.
- پەرىۋەش قويۇپ ئۇيقۇدىن سۇبھى گاھ،
سۇجۇد ئەيلابان تەڭرىغە چەكتى ئاھ.
- ئالىپ ئىلىكىگە چەكتى قىلدى زار،
سورۇد ئەيلەدى ئىستەبان غەمگە سار.
- ئالىپ چەكتى چەگىن تەراندە بىلە،
قىلىپ سەۋتەلەر بۇ فەسانە بىلە.
- سەرا پەردە ئىچرە بۇلارنىڭ ئىشى،
كى ئەسرارىدىن ۋاقىپ ئېرمەس كىشى.
- ئەگەر ۋەسلىدىن بولسە دەرمان ماڭا،
كورۇپ ئولسەم ئانى يوق ئەرمان ماڭا.
- ئىشتىتى بۇ يەڭلىغ ھەزىن نالە شاھ،
چىقىپ نالە بىرلە قىلىپ ئاھ ۋە ئاھ.
- قويۇپ دىلبەرى ئالغە باشىنى،
باشىنى كۈتەرمەي توكۇپ ياشىنى.
- بۇ ھالەتنى كوردى دىلئارامى ھەم،
ۋەلى بىتەرەر ئولدى ئارامى ھەم.
- ساچىپ شەھ ئاياغىغە دۈر كوزىدىن،
ئاياغىنى ئۆپكەچ كېتىپ ئوزىدىن.
- قالىپ شاھ بىخۇد داغى ماھ ھەم،
ياتىپ ماھى بېھۇش ئولۇپ شاھى ھەم.
- قويۇپ كارۋان ۋەقتى سەھەر،
كۈرەر ئىكى بېھۇشنى سەربەسەر.
- داغى خۇاجە ھەم كوردى بۇ ھالىنى،
پەلەك باشىغە قويدى ئىقبالىنى.
- ھۇجۇم ئەھلىنى تەگرەسىدىن سۇرۇپ،
بۇلارنى كورۇپ پەردەگە كىرگۈزۈپ.

غەربىي ئىچىپ مەي ئىشتىكىل سۇرۇد،
كى بەس بىۋاپادۇر سىپىھرى كەبۇد.

كەل ئەي ساقى مەي بىرلە خوشال قىل،
جەھان شوغلىسىدىن پارى غىلبال قىل.

كشى ئاقىبەت مەرك زەھرىن يۇتار،
نېچۇك ئول كشى ئەيش جامىن تۇتار.

ئامان نىگە بەرسۇن بۇ دارى غۇرۇر،
كى بولمىش ئىشكى ئاننىڭ رەخنەكور.

پادىشاھ بەھرامنىڭ ئوۋ ئەزمىگە چىرىك سالغانى ۋە ئەجەل خەيلى
بۇلەر سەيدىگە ئاتلانغانى ۋە سەيد ئەزمىگە بەھرام گور مەركەبىنىڭ
تېز رەفتارلىغى ۋە بەھرام گورنىڭ گورگە گىرىپتارلىغى

ئاشىپ ھەددىدىن جەۋرىلەر سەيدىگە،
قەباب سەيد مەھكەم قىلىپ قەيدىگە.

ئاقىپ سەيدلەر قانى دەريا بولۇپ،
قىيامەت كۈنى ئاشكارە بولۇپ.

بۇ يەر ئانداغ ئېردىكى تەھتەدە سۇ،
يۈزى ئوزرە گەرد ئولتۇرۇپ تۈبەتۇ.

قالىنلىق ئاڭا بىر قىرىغە ياۋۇق،
بۇ مىقدار ئولۇپ سۇ يۈزىگە ياپۇق.

توكۇپ سەيد قاننى بەھرام شاھ،
زىمىن بولدى خۇن كەرمىدىن كوپ تەباھ.

بۇ ھالەت ئىدى مېھرى چەكنى نىقاپ،
قۇياش يۈزىگە پەردە ياپتى سىچاپ.

بولۇپ ئەل باشىغە بولۇپ قەترە بار،
بولۇپ ئېردى توپان نوھ ئاشكار.

چۇ ئەلقىسسە يەتتى مۇرادىغە شاھ،
بارىپ ئېردى كېيىنچە خەيلۇ سىپاھ.

ۋىسال ئىچرە شەھ كوڭلى ئاباد ئولۇپ،
يانىپ تۈشتىلەر شەھرىگە شاد ئولۇپ.

قىلىپ خۇاجەنى مەملىكەتتە ۋەزىر،
ئوتۇپ ئومرى ئەيش ئىچرە ئانداغكى شېىر.

ئەگەر ئەيش ئىلە ئوتسە ئومرى دەراز،
دىگىل كوز يۇمۇپ ئاچقۇچە پۇرسەت ئاز.

پەلەك ئەيلەسە سېنى شاھ جەھان،
قىلۇر ئاقىبەت تۇپراغ ئىچرە نەھان.

تېپىپ شاھى بەھرام پەرى بىرلە كام،
قىلىپ يەتتە گۈنەز ئاراسىن مەقام.

قايۇ قەسىر تەخت ئوزرە بولسە مۇقىم،
پەرى چېەرە ياندا ئېردى نەدىم.

ئاننىڭ سىز ئېمەس ئېردى سائەت ئاڭا،
ئەگەر ئەيشى ئىلە خاھى تائەت ئاڭا.

چىقىپ بىر كۈن ئوۋ ئەزمىگە دەشت ئارا،
يۈرۈپ سەير ئېتىپ گاھى گولگەشت ئارا.

بار ئېردى جەھان سەھنەدەك مۇرغىزار،
بەسى ئەل بىلە ئەيلەر ئېردى شىكار.

سىپاھىگە ھەم ئاندا يوق ئېردى ھەد،
كى نەخىرلەرگە يوق ئېردى ئەدەد.

يۈرۈپ ئاتلىغى سەپ تۇتۇپ قورشىبان،
قاپ سەيدلەرنى نىچۇككىم شەبان.

- چۇ مەرلايغە ھەركىم قەيان قويسە يۇز،
ئەجەپ ئېرمەس ئەل ئۆمرىدىن يۈدسە كۈز.
- كەشى تاپمايىن ھىچ ئاندىن خەبەر،
جاھان ئىچرە قالماي ئانگىدىن ئەسەر.
- بۇ يەر تەھتى نەم فەۋقى ھەم بولدى نەم،
ئاخىرلاشتى مەنزىل داغى بولدى خەم.
- ئەگەر بولسە جاندىن كىشىگە نىشان،
ئەجەل زەھرىدىن تاپماس ھەرگىز ئامان.
- كى يۇمۇرۇلدى يەر تەھتىگە بارچە خەيل،
سۇ قەئىرگە قىلدى بارى خەلق مەيىل.
- جانىن ئالبان داغى قويماستىن ئىش،
تەننى يۇتۇپ داغى تويماستىن ئىش.
- يۇدى بارچە ئەل جىسىم جاندىن ئىلىك،
پەرى شاھىدىن شاھ ئاندىن ئىلىك.
- تەنى خاكىنى ئەيلەمىش خاكسار،
قىلۇر كۆككە ئەجزارلىرىنى غۇبار.
- بىرى تاپمادى غەرق ئولۇردىن ئامان،
كۆرۈڭ سەيد ئىلە سەيد ئۆپكەن ھامان.
- بەسى ئەي كۆڭۈل بى ۋاپادۇر جاھان،
جاھاندىن كېچىپ ئىزدەگىل جاۋىدان.
- كۆرەر شاھ ئۆلدەم پەيدەر لەشكەرى،
پەنا يولىغە ئەزىم قىلغاي بارى.
- جەھان ئەھلى ئىچرە ۋەپا يوقتۇرۇر،
جەھان گۈلشەندە باقا يوقتۇرۇر.
- تۇشۇپ مۇردەك ئول سىپاھ ئىچرە شور،
زىمىن تەھتىگە كىردى ئانداغكى مۇر.
- زەمىنىنى سۇ ئىچرە كېسەك بىل ھىساپ،
پەلەكنى سۇ ئۆزرە قىياس ئەيت ھىساپ.
- زىمىن ئىچرە كىردى سىپاھ دەۋەم،
نە قالدى گەدا ۋە نە بەھرام ھەم.
- سۇ ئۆزرە كېسەككە نە بۇنىاد ئېرۇر،
ھىساب ئويى بىردەدە بەرباد ئېرۇر.
- جەھان ئەھلىگە ئاقىبەت قىسىم كور،
ئاڭا ئىسىم بولدىكى بەھرام گور.
- جەھاننى يول ئۆزرە بىل ئەسكى رابات،
گەر ئاقىل ئىسەك بولماغىل ئىنبىسات.
- ئېرۇر ئەۋدەھايى بۇ دەھرى دونى،
بولۇپ ئەلنى يۇتماق شئارۇ پەنى.
- غەربى قوپۇپ يولغە تەييارى بول،
ئەگەر مومكىن ئولسە سۇبۇكبارى بول.
- ئولۇمدىن بەسى ئەلگە تۇشتى تەئەپ،
ۋەلى شاھ بەھرام ئىشى بەس ئەجەپ.
- قاچان ئوزلۇكۇڭ بارىن ئەتسەك يەڭىل،
قەدەم دوست كويىغە قويدۇم دىگىل.
- ئانى ئانچە كۆپ ئىزو جاھى بىلە،
جاھان ئىچرە سىغىماس سىپاھى بىلە.
- كىتۇر ساقىيا مەي ئانىڭ مەستىدىن،
خەلاس ئەيلەگىل مەركىنىڭ دەستىدىن.
- مەي جام بىرلە تەپاي تازە جان،
دەمەي تازە جان بەلكى دەي جاۋىدان.
- كى بىردەم ئاڭا دەھر بەرمەي ئامان،
يۇتۇپ ئاغزىغە ئەۋدەھايى دەمان.

مەن رۇسىياھ دوپلىسى ناتەۋان،
كېلىپ دەرگاھىڭىز تەلپەن ئامان.

دەرىخا، دەرىخا، دەرىخا، دەرىخا،
ئەجەل دەستىدىن باشىمە يەتسە تىغ.

دىلىم چەشى ئاچىلمايىن كەتكەمەن،
بارىپ روزى مەھشەر ئارا نەتكەمەن.

تەلەر قەترە بۇ قۇل كىرەم بەھرىدىن،
ئانا ئەيلە يا ئەكرەمەل ئەكرەمىن.

قويۇپ يولغە ئەزم ئەيلە ئەي پىكرى خام،
تەمام ئەيلەگىل زىكرىڭنى ۋەسسالام.

خۇدايا كەرەم قىل كى بىچارەمەن،
گۇناھىم كۆپىدىن دىلى پارەمەن.

ساخا سەھل ئېرۇر ئەپۇ بىرلە ئەتا،
ماڭا نەپىدىن دۇر گۇناھۇ خەتا.

ئەدەمدىن چىقاردىڭ كى بى مۇستەھىق،
داغى ئەقلىۋ جان ئەيلەمش سەن رەفىق.

بېرىپ رايىكان بىرگە سەن چۈشەۋ كۈش،
كى بى رىشۋە بەردىڭ داغى ئەقىل ھۇش.

كەرەم قىلدىڭ ئەغيارغە يارلىغ،
زۇنۇبىغە قىلغىل كى سەتتارلىغ.

جەھاننىڭ بىۋاپالىغىدىن موئىزە تەرىقىدە نۇكتە سۇرمەك

كى ئەفغان چېكىپ ئىشقى ئارا ئەندەلەپ،
فەنا شوئەلسىگە بولۇبدۇر قەرىپ.

چۇ پەرۋانە ئەيلەپ ۋۇجۇدىن فەنا،
بولۇر ئاقبەت شەمى ھەم بى زىيا.

ۋەپادارلىق رەسمى يوق دەھرىدە،
قىلۇر ئاقبەت خاكىڭ قەئرىدە.

كىشىكەم مۇھەببەتكە ۋابەستەدۇر،
ئانىڭ خاتىرى ئىشقى ئارا خەستەدۇر.

مەجازىدا ئىستەر ھەقىقى ھەۋا،
كى ھەممەت بىلە تەرك ئېتەر ماسەۋا.

بىراۋ كىم ئېرۇر دەر ئارا دۇنپەرەست،
تەئەللۇق مەيگە قىلىپ ئوزنى مەست.

مۇھەببەت ئىلىدىن ئېرۇر ئول يىراق،
بەشەر سانىدىن قىلغاي ئوزنى قاراق.

بودۇن دەھرىنىڭ كاردۇر بىسابات،
ئەگەر نوھدەك مىڭ يىل ئەتسە ھايات.

رەپىقە بىلىڭ ئۇشۇ دۇنيايى دۇن،
ھەممە سەرۋىقەدنى قىلۇر سەر نىگۇن.

نە شاھۇ گادا ۋە نە ئاشىق قالۇر،
نە سادىق نە ئابىد نە پاسىق قالۇر.

فەنا مەنزىلىگە چېكەر رەختىنى،
كى تابۇت ئېتەر شاھلىق تەختىنى.

كېتىپدۇركى يۇسۇپ - زۇلەيخا قەنى،
كى ۋامۇق بىلە داغى ئوزرا قەنى.

چۇ فەرھاد - مەجنۇن بولۇپدۇر ئەدەم،
كى ئوقىي سارايىغە قويدى قەدەم.

جاھان باغدا سەرۋى قالماست نەگۈل،
خەزان ئەيلەگەي خالىقى جەرزۇ گۈل.

ئىلاھا كەرەم ئەيلە بىچارەگە،
تەرەھھوم ئاتا قىل بۇ ئەۋارەگە.

ھەمە جۇرمىنى ئەيلەگىل مەغپىرەت،
كى ئاخىر نەپەس ئەيلەگىل خەيرىيەت.

ھەمە ئىشىق ئىلى ئاھىنىڭ ھورمەتى،
ئۇلار قەربى دەرگاھىنىڭ ھورمەتى.

مېنى پىرەۋىدە قىلىپ مۇستەقىم،
جىنايىتىدا بۇ قۇلنى قىلغىل مۇقىم.

كوڭۇلدىن چىقار بەئزى ئەجەپ رىيا،
داغى قىلماغىل رەمرەئى ئەسقىيا.

سپاتىڭ كېلىپدۇر غەفۇرۇر - رەھىم،
كى سەتتارۇ ۋە ھابۇ شاھۇ كەرىم.

كەرەم بەھرىدىن قەترە بەسدۇر ماڭا،
كى قۇللۇغدا ئۆلمەك ھەۋەسدۇر ماڭا.

كوڭۇلدىن خىيالىڭنى قىلمە يىراق،
يەنە قىلماغىل ئاندا ئەھلى يىراق.

چۇ ئىشىق ئوتىدا ئۆرتەگىن جىسمىنى،
فەنا ئەيلەگىل ھەستىلىك ئىسمىنى.

مۇھەببەتسىز ئادەمنى ھايۋان دىگىل،
ئانىڭ جانىنى بەلكى بى جان دىگىل.

ھەقىقىتى مۇھەببەتكە بەرگىل كوڭۇل،
ئەگەر مەردسەن ئۇشۇ ئوت بىرلە ئول.

كى ئۇششاق سەرمايەسى ئىشقىدۇر،
كى مەھبۇب پىرايەسى ئىشقىدۇر.

كوڭۇلنى قىلىڭ ئىشىق ئارا پايىمال،
ئەجەپ يوق نەسىپ ئۆلسە فەررۇخ جامال.

ئەياقچى ماڭا بەر، مەيى ئاشقان،
كى مەي زورى بىرلە يۈزۈم ئەيلە قان.

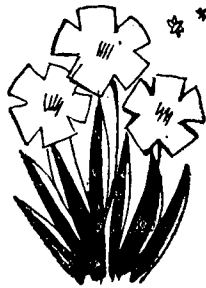
نزارى بولۇپ ئانچە زارۇ نزار،
قىلىپ كوڭۇلنى ئىشىق ئوتى خارۇ - خار.

كى ئول جامنى ئىچمەك ئاغاز ئېتەي،
مۇھەببەت ھاۋاسىدا پەرۋاز ئېتەي.

ھەقىقەت ئارا بولسۇن ئول راھ بەر،
ئانىڭ غەيرىدىن ئەيلەگىل بى خەبەر.

قىلىڭ دەير ئىلىگە ئانى ئاشىنا،
ئۇلارنىڭ ئاياغىدا بولسۇن فەنا.

بولۇبدۇر فەنا ئەھلىنىڭ بەندەسى،
كى ئۇششاقلىرىنىڭ سەر ئەفكەندەسى.

ھەدىيە ئىخسەت

نەشرگە تەييارلىغۇچى: توختى ئابدۇخان

ئەيتاي ئەرزىم ئىشتىك ئەھلى دانش،
كى ئوتقۇزدۇم بىكار كۆپ ياز ئىلە قىش.
تەپەككۇر بىرلە كۆپ ئەندىشە قىلدىم،
ئوزۇمغە ئۇشبۇ ئىشنى پىشە قىلدىم.
قولۇمغا ئولزامانكى ئالدىم خامە،
دىدىم قالسۇن جاھاندا يادنامە.
غەزەل بىرلە مۇخەممەسلەرنى يازدىم،
قولۇمدا يىگىنە گۇيا چاھنى قازدىم.
بارىن جەمى ئەيىلابان بەس ئى نەگۇزات،
كى قويدۇم ھەدىيە ئىخسەت مۇڭا ئات.
تامامى ھاجى ھەمدەم قىسسەسىدۇر،
تۆمەن مىڭ قىسسەسىن بىر ھەسسەسىدۇر.
بۇدۇر ئەھبابلار دىۋانە ھەمدەم،
يازىلغان ھەر غەزەل داستانە ھەمدەم.
ئەجايىب دىلبەرۇ شىرىن زەباندۇر،
مەلەكمۇ يا پەرى بىلىم نە جاندىر.
تۇرار جايى ئانى بىل شەھرى خاندۇر،
خالايمىق ھەسرەتدە دەر فىغاندىر.
قاشى شەمشەر، كوزى جاللا دە ئوخشار،
سوزى يۇمشاق، دىلى پۇلادە ئوخشار.
تىشى ئول يارىنىڭ گۈھەرگە ئوخشار،
لەبى ھەم ياقۇتى ئەھمەرگە ئوخشار.
يۈزى گۈل قامىتى چۇن سەرۋە بوستان،
ئەنگىچۇن قۇمرى، بۇلبۇل زارۇ نالان.
ۋە ياباغ نەزاكەتنىڭ گۈلىدۇر،
لەتاپات گۈلىشىن يا سۇنبۇلىدۇر.
ئوقۇر مىڭ داستان مانەند بۇلبۇل،

ئىشىتىسە ھەر كىشى ئەيلەر ئوزىن قۇل.
كى بىلىم قايىسى دەريانىڭ دۇرىدۇر،
بۇ دۇنيانىڭ مىسالى ھورىدۇر.
دېسەم ۋەسغىن توگانمىسى ئەرتەيۇكچ،
ئېيتالمايدۇر تىلىم مىڭدىن بىرىن ھىچ.
قىلۇر ئالەم بارىن سەيرۇ-ساياھەت،
تەنىدە يوق دەمى ئارامۇ-راھەت.
ئوزىنى شاھۇ گاداغا قىلدى مەنزۇر،
كى مەنزۇر بولسا ھەم بولمايدۇ مەنزۇر.
بارىپ ئىككى سىنە ئول ھەج قىلىپتۇر،
ئوزىگە ھەج قىلىشنى پەرز بىلىپتۇر.
مۇنىڭ ئول ھاجى ئەسغەردۇر ئاتاسى،
بەلەند ھىممەت يىگىتلەرنىڭ سەداسى.
كىچىكلىكتىن قىلىپتۇر پەرۋەرلەر،
بەربان شەھدۇ-شەكەردىن يىمىشلار.
ئەگەر بىر يەردە بولسا بەزمە سوھبەت،
دىگاپلار بارچە ئۇستادىڭىزگە رەھمەت.
كەل ئى خىسەلەت سوزۇڭ ئەمدى تامام ئەت،
غەزەل سارىغە ئەزم ئەيلەپ خۇررەم ئەت.

× × ×

مەن دۇنيادا ئى ئاكەم بولگىچە،
خولقۇ خۇش ئىلە كىرەم بولگىچە،
ھەرقانچە كى بولسا ھەم بولگىچە،
مەندېك بەكەر بەچچە كىم بولگىچە،
ناز ئوزگىچە ۋە سىتەم بولگىچە.

بىلساڭىز ئاتىمنى ھاجى ھەمدەم،
دېيەرسىزكى يانمىدە بولسە ھەمدەم،
كىم ماڭا بولۇر جاھاندا ھەمدەم،
ئاغزى قۇلاغىدە دەركى دەمدەم،
ناز ئوزگىچە ۋە سىنەم بولگىچە.

مەن دۇنيانى ئەيلىدىم ساياھەت،
بولدى ماڭا بۇ ساياھەت ئادەت،
بىر يەردە تۇرارغا يوقكى تاقەت،

سەئدى كەبى مەن شەكەر پاساھەت،
ناز ئوزگىچە ۋە سىتەم بولگىچە.

مەيدان ئويۇندە مەن كەمىنە،
گاھى ئوغۇلۇ، گاھ دۇختەرىنە،
گاھ سارتىيۇ، گاھى بەرىنە،
گاھى ئويۇن ئورگاتىپ بارىنە،
ناز ئوزگىچە ۋە سىتەم بولگىچە.

كىم ئاشىق ئېرۇر كېچەر جاھاندىن،
ھەم مالۇ پۇل ئىلە خانۇماندىن،
دۇنيانى قويۇڭكى بەلكى جاندن،
قايتىماس ئۇ بالايى ناگىھاندىن،
ناز ئوزگىچە ۋە سىتەم بولگىچە.

دۇنيانى بىلىك سافالى سەرلىك،
ھەرس كىشىلەرگە دۇر قەدىرلىك،
كوپ يىغسە دىلى ۋەھىدە كىرلىك،
كوپ ماڭا زەرۇر سىر پەقىرلىك،
ناز ئوزگىچە ۋە سىتەم بولگىچە.

مەن مۇندا غېرىپ بىر مۇساپىر،
سىزدۇر مېنىڭ دەردىم ئىچىرە سابىر،
ئولتۇرگالى سىزنى مەنچۇ ساھىر،
بولدۇم سىزنى ئالدىڭىزدە ھازىر،
ناز ئوزگىچە ۋە سىتەم بولگىچە.

بولدى بۇ جاھاندا سۇرىتىم تاق،
كورمەككە مېنى جاھان مۇشتاق،
شەيدا يارتىپ مېنى ئۇ خەللاق،
ئالەم بەراي بولدى ماڭا ئۇششاق،
ناز ئوزگىچە ۋە سىتەم بولگىچە.

ئاشىقلار ئىچىرە كىر چاپانسىز،
غەم خەنجىرى بىرلە باغرى قانسىز،
مەھرۇن شىكەستە ناتىۋانسىز،

ئىشقى يولىدە بىر ساپال جانسىز،
ناز ئوزگىچە ۋە سىتەم بولگىچە.

يوقلاپ مېنى جان ئاكەم كېلىپسىز،
ھەم لۇتقى قىلىپ كەرەم كېلىپسىز،
تاپماي مېنى پۇر ئەلەم كېلىپسىز،
ئەيلاڭ مەنە دەفئ غەم كېلىپسىز،
ناز ئوزگىچە ۋە سىتەم بولگىچە.

ئوينارنىڭ خىيالى تۇشسە جانگە،
چىلدىرمە بېرۇر خەبەر جاھانگە،
ھافىز ئاكامىز ئامان - ئامانگە،
لەرزە تۇشىدۇر زامان - زامەنگە،
ناز ئوزگىچە ۋە سىتەم بولگىچە.

چىلدىرمە مىزى سەداسى گىژدەڭ،
ئادەمنى يىغار سەداسى گىژدەڭ،
ھەشەر ئەتكالى مۇددىئاسى گىژدەڭ،
ھەم ئىنجۇ بايا - باياسى گىژدەڭ،
ناز ئوزگىچە ۋە سىتەم بولگىچە.

ئادەم بالاسى ئەمەس پەرىمەن،
بەلكى پەرىلەرنىڭ دىلبەرىمەن،
جەننەتتىكى ھور پىكەرىمەن،
ھورلەر ئىچىدە سەخىنەرىمەن،
ناز ئوزگىچە ۋە سىتەم بولگىچە.

مەن باغى ئىرەمنىڭ بىر گۈلىمەن،
گۈلزارى بېھىشتىنىڭ بۆلبۈلىمەن،
خۇشبۇي جانانى سۈنبۈلىمەن،
سۈنبۈللەردە زىب غۇلغۇلىمەن،
ناز ئوزگىچە ۋە سىتەم بولگىچە.

خۇشتار ماڭا بولدىڭىز ئوزىڭىز،
ئىشقىدە سارىغ بولۇپ يۈزىڭىز،
مۇنچە تىكىلۇر ماڭا كوزىڭىز،

بارمۇ قۇلاغمىغە يا سوزىڭىز،
ناز ئوزگىچە ۋە سىتەم بولگىچە.

بىلساڭىز ئەگەر لەبىمنى شەكەر،
شاھلىكتە مىسالى مەن ئىسكەندەر،
ئىشقىمدە بولۇپ سىلەر قەلەندەر،
سىزلەرنى قاشىم سويارگە خەنجەر،
ناز ئوزگىچە ۋە سىتەم بولگىچە.

ھەرچەندە جاھاندا زۇفنون سىز،
ئالەم ئىلىغە مەگەر سىتۇن سىز،
كويدۇرماقە ئوت مەنى ئوتۇنسىز،
مەن شوئەلمەنۇ قارا تۇتۇنسىز،
ناز ئوزگىچە ۋە سىتەم بولگىچە.

دىل شانسىدۇر ساچىم تاراغى،
مەن ئىشقى ئىلىنىڭ يانەن چىراغى،
كوز كىرىپىگىدۇر ئولۇم ياراغى،
كوكسىگە قويىي چۇ لالە داغى،
ناز ئوزگىچە ۋە سىتەم بولگىچە.

ھەر ئاشىق نازىمى كورۇنچە،
دىۋانە بولۇپ يۇرار ئولۇنچە،
زەر بەرسە ئەگەر قولۇم تولۇنچە،
ئاشنا بولۇبان لەبىم سۇرۇنچە،
ناز ئوزگىچە ۋە سىتەم بولگىچە.

قەددىم تۇبا، يۇزۇم قىزىلگۈل،
ھەر قايدا ئوقۇر ئاتىمنى بۇلىۇل،
كاكۇل دىمەڭىز باشىمدا سۇنىبۇل،
ھوسنى ئەھلى بولۇر مېنى كورۇپ قۇل،
ناز ئوزگىچە ۋە سىتەم بولگىچە.

مەن مەشۇقە مېھرۇ ماھ تابان،
بولسامچۇ چىچەن ئارا خىرامان،
رەفتارىم كورسە تاۋۇس ئول ئان،

خەجەلەتدە قالپ بېرەر ئۈدەم جان،
ناز ئۈزگىچە ۋە سىتەم بولگىچە.

رۇخسارىمىزە ئادا قىزىلگۈل،
گېسۇلارىمىزە مىسالى سۇنبۇل،
گۇفتارىمىزە غۇلامى بۇلبۇل،
بولمايسىز ئاكام نىگە بىزە قۇل،
ناز ئۈزگىچە ۋە سىتەم بولگىچە.

گۈلدەك يۈزىمىزنىڭ ئاشىقى سىز،
شىرىن سوزىمىزنىڭ ئاشىقى سىز،
ئاھۇ كوزىمىزنىڭ ئاشىقى سىز،
جانىدەك ئۈزىمىزنىڭ ئاشىقى سىز،
ناز ئۈزگىچە ۋە سىتەم بولگىچە.

مەن مەست بەچچەمەن جاپا قىلۇرمەن،
بىر نازىم ئىلە ئادا قىلۇرمەن،
قاشىم قاقىلىپ ئاشنا قىلۇرمەن،
زەر بەرسە كىمى ۋاپا قىلۇرمەن،
ناز ئۈزگىچە ۋە سىتەم بولگىچە.

كەلدىم بۇ شەھەرگە سەيراتىم،
زىب چىچ بۇدە يايىراتىم،
ئاشىقلەرە خولق خەير ئەتتىم،
جەننەت قۇشى مەنكى تەير ئەتتىم،
ناز ئۈزگىچە ۋە سىتەم بولگىچە.

كىم ماڭا كېلىپ دۇچار بولدى،
قالىق قۇشى ئاڭا يار بولدى،
قىش تەبىنى ئەننىڭ باھار بولدى،
ھەر كارى ئەننىڭ بارار بولدى،
ناز ئۈزگىچە ۋە سىتەم بولگىچە.

جەننەت چىمەن ئېرۇر جامالىم،
ھەق رەھىمىتى ھوسىن بەركامالىم،
ھور سوھبىتى ئۇشبۇ قىلۇ قالىم،

فەرغانىدە يوق مېنىڭ مىسالىم،
ناز ئۆزگىچە ۋە سىتەم بولگىچە.

كەلكۈن بەدىنىمدە نەقرە تىللا،
رەڭ ئالدى بىمە نەشاھ مەجلا،
يىغلاپ ماڭا قىلدى كۆپ تولا،
كەڭ ئالدىيۇ ئەيلەدى ئاللا - ئاللا،
ناز ئۆزگىچە ۋە سىتەم بولگىچە.

بوينۇمدە پەرى كەبى جەلاجۇل،
باشىمدا بەجايى تاجى كاكۇل،
مەن باغ ئىچىرە نازاكەت بىر گۈل،
ئاغزىمدا تىلىم ھەزار بۇلبۇل،
ناز ئۆزگىچە ۋە سىتەم بولگىچە.

مەن باغى ئىرەمنىڭ ئاقتابى،
ئاشىق دىلى شۇئەلە مەي كەبابى،
كەسپىم مېنىڭ نەغمە رەبابى،
ناز ئۆزگىچە شانىم كىتابى،
ناز ئۆزگىچە ۋە سىتەم بولگىچە.

ئى بەزمىمە ئۇشۇ كۈن كىلىنلار،
ئىخلاىس ئىلە تەلىمۇرۇپ تۇرۇنلار،
ئۆز كوكسىگە داد ئىتىب ئورۇنلار،
ھەر بىرلىرىڭىز چۈكۈھ، مەكۇنلار،
ناز ئۆزگىچە ۋە سىتەم بولگىچە.

سۆز قەدرىنى كىم بىلىۋر سۇخەندەن،
بىلىمىس بۇ گوھەرنى ئەھلى نادان،
دىل قانى بىلەن بۇ ھاجى چەندەن،
يازدى بۇ غەزەلنى پىكىر بىرلەن،
ناز ئۆزگىچە ۋە سىتەم بولگىچە.

سەرىڭ ماڭا بولسە گەر نەھان ئېت،
دىل گەنجىغە تىلىنى پاسىبات ئېت،
كۈنگۈ ئولغىلۇ ئۆزىنى بىزابان ئېت،

گۈل غۇنچىسىدەك دىلىڭنى قان ئېت،
ناز ئوزگىچە ۋە سىتەم بولگىچە.

بەس ھەمدەم ئەمدى تارت قەلەمنى،
كوپ قىلما بايانى غۇسسە غەمنى،
يوق سورغۇچى ھەسرەتۇ ئەلەمنى،
ۋەسفىن دىمە بىۋاپا سەنەمنى،
ناز ئوزگىچە ۋە سىتەم بولگىچە.

ھەمدەم پەلەكى مەئانى شاھى،
نەزىم ئەيدى چېكىپ سەھەردە ئاھى،
دىل دەفتىرى قۇدرەت ئىلاھى،
بىلماس مۇنى كىمسە دىل سىياھى،
ناز ئوزگىچە ۋە سىتەم بولگىچە.

كوزۇڭ بىلە تەلمۇرۇپ دىمەي تۇر،
راز دىلىڭنى ماڭا دىمەي تۇر،
كوپ تىترەمەڭىل قاقشىماي تۇر،
تىپ لەرزە كېسەلگە ئوخشىماي تۇر،
ناز ئوزگىچە ۋە سىتەم بولگىچە.

× ×

ھىجراننىڭ ئىچىرە غەم بولگىچە،
ھالىم مېنىڭ دەمبەدەم بولگىچە،
يىغلاردە كوزۇمىدە نەم بولگىچە،
سىزدە غەزەپ ئى سەنەم بولگىچە،
ناز ئوزگىچە ۋە سىتەم بولگىچە.

گەر چەندىكى كوپ ئېرۇرلار ئۇشاق،
مەندېك سىزە يوق ۋەلىك مۇشتاق،
ۋە شوھرىتىڭىز تۇتۇبتۇر ئاففاق،
ئى قاشۇ، كوزى قارا، يۇزى ئاق،
ناز ئوزگىچە ۋە سىتەم بولگىچە.

يۇز جىلۋە بىلەن خوررەم ئېتەرسىز،
كەبەك دەرىنى غۇلام ئېتەرسىز،

ئەھبابە جاپا مەدام ئېتەرسىز،
 بىگانەلارە كالام ئېتەرسىز،
 ناز ئوزگىچە ۋە سىتەم بولگىچە.

سىز كەبى جاھاندا بارمۇ دىلدار،
 تەننازۇ، سەتەڭۇ شۇخۇ رەفتار،
 خەۋانىشلىرى خوبۇ شەھدۇ گۇفتار،
 ھەر كىمكى كورۇر بولۇر گىرىفتار،
 ناز ئوزگىچە ۋە سىتەم بولگىچە.

ئولدۇم سىزنى مەن قىراقىڭىزدىن،
 كويدۇم بەسى ئىشتىياقىڭىزدىن،
 قەددەم خەمى قاشى تاقىڭىزدىن،
 ئۇپسام دىسام ئاق تاماڭىڭىزدىن،
 ناز ئوزگىچە ۋە سىتەم بولگىچە.

ئى يۈزلەرى مېھرۇ ماھ تابان،
 ھەر سارىغە بولساڭىز خىرامان،
 قالغاي كورۇپ ئەلنىڭ چەشمى ھەيران،
 بولسۇن سىزە سەدىقە يۈزدىلۇ جان،
 ناز ئوزگىچە ۋە سىتەم بولگىچە.

بەزمىڭىزە كىمگە بولدى ھەمدەم،
 دىيەرمەن ئەنى شاھ خىسراۋ ۋە جەم،
 ھەر ئىككى جاھاندا بولماڭىز كەم،
 بىزدەك كەمى قۇللىرىنى ھەردەم،
 ناز ئوزگىچە ۋە سىتەم بولگىچە.

ئەرنىزە

مەندىن ماڭا دەردۇ غەم بولگىچە،
 ھىجراننىڭ ئىلەن ئەلەم بولگىچە،
 قويماي كىتىبان قەدەم بولگىچە،
 كۈلبەم سارى ئى ئۆكەم بولگىچە،
 ناز ئوزگىچە ۋە سىتەم بولگىچە.

جاۋاپ

ئى بىمەزە مۇتئەھەم بولگىچە،
يالغاننى كوزىدە نەم بولگىچە،
جەۋرىم ساڭا ئەيلاسام بولگىچە،
سۇڭرە ئۇراسەنمۇ دەم بولگىچە،
ناز ئوزگىچە ۋە سىتەم بولگىچە.

ئەرنەزە

ئى مەھلىقا خەلىق سەداسى،
غەم بىرلە دۇئانى مۇتئەكاسى،
قۇلىڭ بولادۇرمۇ مۇددىئاسى،
ھەر كارىكى قىلسا پادشاسى،
ناز ئوزگىچە ۋە سىتەم بولگىچە.

جاۋاپ

ئى ئىشقىنىڭ لاپىن ئۇرغان ئاشىق،
بارمۇ سوزۇڭ ئىچرە زەردە سادىق،
كوڭلۇڭ تىلىڭگە ئەمەس مۇۋاپىق،
شەرتىدە دىگەي سېنى مۇناپىق،
ناز ئوزگىچە ۋە سىتەم بولگىچە.

ئەرنەزە

يالغاننى دىسەم تىلىم گېسىماسۇن،
ھەر كىمنىڭ تىلىنى تەڭرى بىداسۇن،
سەدىق ساڭا بىلدۈرۈپ نە قىداسۇن،
تاكى يۇڭۇرۇپ يولۇڭدا يۇرسۇن،
ناز ئوزگىچە ۋە سىتەم بولگىچە.

جاۋاپ

ئەستانەنى مىسكىن ئەتمىگۈنچە،
كوپ يىلغىچە كەپش ئەتمىگۈنچە،

كوز نۇرى غەمىدە كەتمىگۈنچە،
پەريادىنى خەلق ئىشىتمىگۈنچە،
ناز ئوزگىچە ۋە سىتەم بولگىچە.

ئەرزە

ھەر قانچىكى ئاھۇ-ئالە قىلسام،
كوز ياشىمنى مەسلى ژالە قىلسام،
بۇلبۇلدەك ئوزۇمنى ۋالە قىلسام،
سەن گۈلنىڭ غەمىدە ئالە قىلسام،
ناز ئوزگىچە ۋە سىتەم بولگىچە.

جاۋاپ

كوپ سوزنى دەراز قىلما ئەمدى،
ئىستاب مېنى كۈندە كەلمە ئەمدى،
كوپ يول يۇرۇبان ئىزلىمە ئەمدى،
ھىجرانم ئىلە سىقىلما ئەمدى،
ناز ئوزگىچە ۋە سىتەم بولگىچە.

ئەرزە

سوزنى ماڭا كوپۇ-غول قىلۇرسەن،
كوپ ناز ئىتتىبان چىدەل قىلۇرسەن،
دۈشمەن سوزىغە ئەمەل قىلۇرسەن،
زۇلۇم ئەكسەرۇ لۇتفۇ ئەقىل قىلۇرسەن،
ناز ئوزگىچە ۋە سىتەم بولگىچە.

جاۋاپ

سەن كىم سەنۇ پەقىر ئەر بولماق،
مەن كىم سېنىڭ بىرلە يار بولماق،
دەئۋايى قىلارسەن فىكار بولماق،
نامۇس ماڭا ساڭا يار بولماق،
ناز ئوزگىچە ۋە سىتەم بولگىچە.

ئەرنە

گەر چەندە مەدام ھەزەر قىلىۋرسەن،
 كويگەي غەمىڭ ئىلە جان ئىلە تەن،
 تۇتۇم بۇ ئۈمىد ئىلە سى دامەن،
 پەرۋايى تەزىم ئېتىماغايىمەن،
 ناز ئۈزگىچە ۋە سىتەم بولگىچە.

جاۋاپ

مىڭ ياخشى بىلىۋرمەن ئىتقادىڭ،
 مەن تىگىلىمىغايمەن ئەرزۇ دادىڭ،
 ۋەسلىم سېنىڭ بولسا گەر مىرادىڭ،
 ھەر كېچەسى پىكرۇ-زىكرۇ يادىڭ،
 ناز ئۈزگىچە ۋە سىتەم بولگىچە.

ئەرنە

پەرۋا قىلامەنمۇ ئاڭا ئەسلا،
 كويوڭدىكى ئىتلارنىڭ نىگارا،
 باشىمدە ھەمىشە قىلسە غەۋغا،
 ئەغيار ئىلە تاشلار ئاتسۇن ئەما،
 ناز ئۈزگىچە ۋە سىتەم بولگىچە.

جاۋاپ

ئىززەتنى بىلىۋرمۇسەن ئايا زار،
 قىلغۇم سېنى مەن رىئايە بىسىار،
 ئۈزگە كىشى قىلسە ئۇشبۇ خىل كار،
 بولغاي سەتەمىم بىلە دىلەفكار،
 ناز ئۈزگىچە ۋە سىتەم بولگىچە.

ئەرنە

گۇستاخلىق ئەيلەسە ئەگەر قۇل،
 خوجا سالادۇرمۇ بېيىنغە غۇل،

جەرمەن كەچۈرۈپ قىلۇر تەھەممۇل،
 ھەر يەردىكى رەسمى مەھلىقا شۇل،
 ناز ئۆزگىچە ۋە سىتەم بولگىچە.

جاۋاپ

تاكى كەچۈرەي سېنى گۇناھىڭ،
 تاكى بولايىن سېنى پەناھىڭ،
 تەقسىر ئىلە ئوتسە سالۇ ماھىڭ،
 بولسام باشىڭ ئۆزۈرە پادىشاھىڭ،
 ناز ئۆزگىچە ۋە سىتەم بولگىچە.

ئەرنە

ھەر چەندىكى تەرك ئېتەي ئەدەبىنى،
 لازىمەت قىلىش شۇڭا غەزەبىنى،
 كەلتۈر دىلىڭ ئىچرە گاھۇ رەبىنى،
 زۇلۇم ئىلە كەچۈرمە روزۇ شەبىنى،
 ناز ئۆزگىچە ۋە سىتەم بولگىچە.

مەرەھەت

رەھىم كىلادۇر ئەزىزلىغىڭگە،
 بىكىبەر ئىلە كەمتەزىزلىغىڭگە،
 كوڭلى مەن ئۈچۈن غەمىنىلىغىڭگە،
 ھەم زاھىدەن تالىمىنىلىغىڭگە،
 ناز ئۆزگىچە ۋە سىتەم بولگىچە.

ئەرنە

ياخشى كىلادور سوزۇڭنىڭ بۇيى،
 بەردىمۇ خۇدا بۇ ياخشى بۇيى،
 شول ئەردى كەمىنە جۇستىجۇيى،
 خەم بولدىمۇ گەردىنىڭنىڭ مويى،
 ناز ئۆزگىچە ۋە سىتەم بولگىچە.

ئىلمىنىڭ

خەير ئەمدى دىلىڭنى جەمى تۇتغىل،
 ئەۋۋەلغى ئەلەملارنىڭ ئۇنۇتغىل،
 ئىشرەت بىلە دىدەنى يارۇتغىل،
 ئۆزگە كىشىدىن كۆڭۈل ساۋۇتغىل،
 ناز ئۆزگىچە ۋە سىتەم بولگىچە.

خاتىمە

مىڭ شۇكىر خۇدايى ئالىمىنىڭ،
 خەللاق ساماسىدىن زەمىنىڭ،
 يەتكۈزدى نىگار نازىمىنىڭ،
 مەھبۇپلار ئىچىرە ياسىمىنىڭ،
 ناز ئۆزگىچە ۋە سىتەم بولگىچە.

ئىلمىچا

ھەر كىمىنىڭ كۈچى يېتىپ رەقىبە،
 يەتسۇن دىلى ئويلاغان ھەبىبە،
 خەللاقۇ جاھان ئېتىپ نەسىبە،
 بىر قىسسە بولۇپ سوزۇم ئەجىبە،
 ناز ئۆزگىچە ۋە سىتەم بولگىچە.

ئەشئارلەتفۇ نۇكتەئى خۇب،
 ئەبىيات لەزىزۇ نەزمە مەرغۇب،
 تا باشىدىن ئاياغى زىكرى مەھبۇب،
 قىلدى بۇ كېچە زەلۇلى مەكتۇب،
 ناز ئۆزگىچە ۋە سىتەم بولگىچە.

ھاجى مىرزا ھەمدەمخان ئىملە سەيدىخان
 تىلىدىن بىر مۇۋەششەھ

ھەجر ئوتىغە ئەيلەگەن ئالەمنى سوزان ئىككىمىز،
 پىتىنە ۋە ئاشۇبلار دۇنياغە سالغان ئىككىمىز.
 مۇپتەلا بولغاي كورۇپ شاھۇ-گادا، ياشۇ-قېرى،

ئەيلاساك بەزمە ئىچىرە ھەريان نازۇ - جەۋلان ئىككىمىز.
دادۇ پەريادىغە ئاشىقلارنىڭ سالماسىمىز قۇلاق،
كىم ئۇلار باشىغە بولغان ئاپىتى جان ئىككىمىز.
مىسلى كۈندۈزدەك بولۇر روشەن قاراڭغۇ كېچەلەر،
تا ئاچىپ رۇخسارىمىز قىلساق نامايان ئىككىمىز.
خوش ئېتىرىمىز كوڭلىنى بولسە پەقىر - بىچارە كىم،
ئەيلەبان يۈز ئىلتىپاتۇ خەيرۇ - ئىھسان ئىككىمىز.
ئىستىگەن بىرلە كۈرەلمەيسىز بىزنىڭ بۇ بەزمەمىز،
شەھرىڭىز ئىچىرە بىلىك بىر كېچە مېھمان ئىككىمىز.
نامىمىزنى نەزمە ئارا ئەل كوزىدىن نىھان ئېتىپ،
ئانچە دىققەت بىرلە خىسلەت قىلدى دىۋان ئىككىمىز.

مىسىرە ئەللىكتىبە سەراھىددىن مەخدۇم،
ھەدىيە خىسلەت ئولدى بىل مۇئا نام.

مۇۋەششەھ

ھەممە ئالەمغە جانە سۇرتىڭنى،
قىلاي مەن ئەندى ئەپشا سۇرتىڭنى.
مۇيەسسەر ئەيلەيالىماس ئەردى ھىچكىم،
قىلىپ كۆپ ئارزۇ تا سۇرتىڭنى.
دۇئا قىلسۇن ھەققىڭگە بارچە مۇشتاق،
بۈگۈن ئەيلەپ تاماششا سۇرتىڭنى.
مەن ئۆمرۈم بارىچە ئى يارۇ خۇشرو،
قىلاي مەدھىنى ئىنشا سۇرتىڭنى.
خەلايىق كۆرسە مەجنۇن بولغۇسىدۇر،
سېنىڭ بۇ لەيلى ئاسا سۇرتىڭنى،
نسا ئەيلەر ئۆزىن گەر كۆرسە ئاشىق،
بۇ يەڭلىغ بەسكى تەنھا سۇرتىڭنى.
نەھان ئەيلەيمۇ يا ھەسەد ئىلىدىن،
كى ئەتماي ئاشكارا سۇرتىڭنى.
نىگارا خىسلەت ئەتسە كېچە - كۈندۈز،
تۈگەنمەس ۋەسقى ئەسلا سۇرتىڭنى.

غەزەل

مەلەك ئىسلام ئىچىرە سالىدى شورىغا سۇرتىڭ،
دىن باشىغە باشلادى ئاشۇب غەۋغا سۇرتىڭ.

يوق بىر ئىنسانكى زىيا سۇرتىڭغە لال ئېمەس،
 لالدۇر سۈرەت كەبى كىم كورسە زىيا سۇرتىڭ.
 رەشىك خۇرشىد پەلەكتۇر ئارەزىڭ كورسەتمە كىم،
 كورسە غەمدىن داغ ئولور خۇرشىد زىيا سۇرتىڭ.
 ھاش لىلا كىم تىرىكمەن سورىتىڭ يات ئەيلابان،
 مۇردەغە جان بەخشىدۇر مەسلى مەسھە سۇرتىڭ.
 يۈزەساڭ يۈز ناز ئىلە بۇتخانالار ئىچرە ئەگەر،
 سەجدە قىلغايىلار كورۇپ ئەھلى كەلسە سۇرتىڭ.
 دەھرى مەۋزۇن قەدلارى ئالدىدە گەر قىلساڭ خۇررەم،
 بەندى بولغايىلار ساڭا كورگەچ ھامانا سۇرتىڭ.
 رازىم ئولسا ئاشكار ئاتاڭ ئېماس كىم ئەيلەدى،
 ئەقلىم ئالىب ۋالە مەجنۇن شەيدا سۇرتىڭ.
 جانۇ دىل ئارامدۇر سەن ۋەسلىڭە كورمە دەرىخ،
 كورماسام بىردەم ئولۇرمەن ماھى سىما سۇرتىڭ.
 ئاتەش ھىجرىڭدە كويۇم قالمادى تاقەت ماڭا،
 كورگۈز ئېمدى لۇتقى ئى شوخ بەرنا سۇرتىڭ.
 نەقىشى ئىشقىڭ لەۋھى دىلدىن كەتمەس ھەرگىز تا ئەبەت،
 ئومۇرلەردۇر ۋەسلى كوڭلى قىلدى مەنۇا سۇرتىڭ.

× ×

ئى يۈزى ئاپتاپ ھەمدەمخان،
 ۋاي لەبى لەئەل ناب ھەمدەمخان.
 ئەرزۇ ئەھۋالىم ئەيلەيىن ساڭا،
 ئىشىت ئالى جاناپ ھەمدەمخان.
 ئەمدى كورسەتمەساڭ ۋسالىڭنى،
 قالمىدى ھىجرە تاب ھەمدەمخان.
 زۇلفۇ خەم دەرخەملىك خىيالىدىن،
 جانىدە يۈر پىچىتاب ھەمدەمخان.
 خالۇ ئەفەيۇنلەرىڭنى پىكىرىتىدىن،
 كەلمەدى كوزگە خۇۋاب ھەمدەمخان.
 مەن قۇلۇڭغا تەرەھھۇم ئەيلەمەسەڭ،
 بولغۇدەك مەن خاراب ھەمدەمخان.
 كاممە زەھەردىن بەتەر بولغاي،
 سەنسز ئىچسام شاراپ ھەمدەمخان.
 فۇرقىتىڭ ۋەھمىدىن نى قىلغايىمەن.
 يۈرەكىم بولدى ئاب ھەمدەمخان.

ئاتەش ئىشقىگە بولۇپ قالدى،
 دىلۇ جانىم كاباب ھەمدەمخان.
 قۇللۇرۇڭنىڭ قاتارىغا مېنى ھەم،
 بولدى ئەتسەڭ ھىساپ ھەمدەمخان.
 ئەدلە ئىلە دادۇ ئەرزىمى سورساڭ،
 بولغاي ئەردى ساۋاب ھەمدەمخان.
 ھوسنە ۋەسفىڭنى ئولمىسام مەن ئەگەر،
 ئەيلەيمىن بىر كىتاپ ھەمدەمخان.
 ئەقلۇ - ھۇشۇمنى ئالدىڭدە نىلاي،
 مەن سارى بىر قاراپ ھەمدەمخان.
 ئومرۇ ئىقباللىك قۇزۇن ئەتسۇن،
 ھەق سېنى ئى جاناپ ھەمدەمخان.
 شايدە ئولغاي دۇئاسى بۇ قۇلۇڭى،
 ھەققىڭگە مۇستەجان ھەمدەمخان.
 بۈكەمى قۇللار ئارزۇسى بۇدۇر،
 بولسۇن كامىياب ھەمدەمخان.

× ×

بۇ يەڭلىغ بولما جانا دەمبەدەم ئەغيارغە ھەمدەم،
 كوزۇڭدىن ئورگۈلەي بولماس ئىسەڭ مەن زارىغە ھەمدەم.
 فېدا بولسۇن ساڭا جان رەشىكىدىن قان باغلادى كوڭلۇم،
 ساچىڭ بولغاچ ئەبىرۇ نافە تاتارغا ھەمدەم.
 دىگەيلەر گۈل ئەگەرچە گۈلىستاندە خارىسىز بولمە،
 سەن ئۇل پاكىزە گۈلدۈرسەنكى بولمە خارغە ھەمدەم.
 ئىككى نەرگەس كوزىڭنى پىكىرتى كوپ ناتىۋان ئېيتتى،
 جاھاندا كىمە مەندەك بولمىسۇن بىمارغە ھەمدەم.
 لەتاپەتلىغ تەنىڭغە سايە گۈل بەرماسۇن ئازار،
 مۇبادا بولمە ئى نازۇك بەدەن گۈلزارغە ھەمدەم.
 قىلىپ پەرۋاز كوڭلۇم قۇمرىسى تىنماي چىكەر ئەفغان،
 مىگەر ئەۋۋەل بولماق تىلەرسەن سەرۇخۇش رەفتارغە ھەمدەم.
 كوڭۇل بەرمەس كوز ئاچماس ھىچ مەنزۇر نەزەر ئېتىماس،
 ئىگەر بوسە كەمى سەندىن بۈلەك دىلدارغە ھەمدەم.

× ×

ئولدۇم ئەسرىڭ ئى يارۇ - بەرنا،
 قىلغىل تەرەھۇم مەن زارەگاھا.

سالدېڭ دىلىغە سەۋدايى ئىشقىڭ،
 قىلىڭ مېنى سەن مەجنۇنى شەيدا.
 ھەسرەتلەرىمنى ئېتىسام سەراسەر،
 ھەرگىز تۈگەنمەس ئى مۇھەففەل ئارا.
 ئى كىم تىنىدە قالدى تاقەت،
 يادىغە نامىڭ چۈشكەندە جانا.
 قانغە تولۇبدۇر گۈلغۇنچە يەڭلىغ،
 كەل كور يۇراگىم ھىجرىڭدە گويا.
 خىلۋەت قىلۇبان ئەغيارلاردىن،
 كىلساڭ نە بولغاي بىر كېچە تەنھا.
 ئەتكىل ئىلاجىن دىۋانەدۇرمەن،
 تابولماسىدىن ئەل ئىچرە رەسۋا.
 نەم يەرگە كوكسىن مەندەك بەرۋبان،
 ئىشقىڭدە كىمدۇر ياتكان نىگارا.
 نامىڭنى خىسلەت مەخفى قىلىبدۇر،
 تابغاي غەزەلدىن كىم بولسا دانا.

مۇخەممەد س

سەھەرلەردە تىنمايىن ئەيلەر ئىدىم يۈز ئاھۇ-ۋاھ يالغۇز،
 دەر ئەردىم ئۇچراسۇن يارەب ئوشۇل قاشى قارا يالغۇز،
 بەيان ئەتمەك ئىدىم رازۇ دىل ئىلە مۇددىئا يالغۇز،
 يولۇقتى تۇن ئاراسىدە ماڭا ئول دىلرaba يالغۇز،
 كۈلۈپ باقىپ قاشىن قاقىپ قىلىپ ئوتتى ئىما يالغۇز.

ياتىمەن كۈشەدە يار بار دېب مەن غېرىپ زارى،
 بولۇبان ئىشتىياق ئىشقىدە ھەم تەرىپە بىمارى،
 كورۇپ ھالىمنى سەن رەھىمىڭ كېلىپ بىر يول بېرىپ يارى،
 بارىدى قىلىد ھەسرەتلەرىمنى ئەيلەپ ئىزھارى،
 دىگىل باشىن ئورۇپ يەرگە قىلۇر ئاھۇ نەۋا يالغۇز.

ئىكەنمەن تالىنى بەد قۇرئە فالىمدىن بايان ئېتىساڭ،
 ئوتار بىلىماكى قايداغ ماھۇ ۋىسالىمدىن بايان ئېتىساڭ،
 نىگارم سەدقەسىدۇر مالۇ جانىمدىن بايان ئېتىساڭ،
 شىكەستە مۇز تىراپ ئەھۋال ھالىمدىن بايان ئېتىساڭ،
 ئەنى كۈڭلەغە شايدە مېھرىنى سالغاي خۇدا يالغۇز.

ياتۇر ئاشىقلارنىڭ دېپ دايمى غۇربەتتە ئېيغايىسەن،
زەمانى ئوتىمىسۇن ھەرگىزكى شول پۇرسەتتە ئېيغايىسەن،
ۋە لېكىن ئەرزۇ دادىمىنى ئاڭا خىلۋەتتە ئېيغايىسەن،
مېنىڭ دەردۇ فراقىمدىن بارىپ ئەلبەتتە ئېيغايىسەن،
سەنەمنىڭ ئالدىدا يىغلاپ ئايا بادى سابا يالغۇز.

بولۇپمەن ئاي يۈزىن كۆرمەككە كۆپ خۇمار كەلمەيدۇر،
سوراب بىمار ئەھۋالىم شەكەر گۇپتار كەلمەيدۇر،
ئوتۇپتۇر كۆپ زامانلار لائەقەل بىر بار كەلمەيدۇر،
يازارمەن دەمبەدەم مەكتۇبىلەر دىلدار كەلمەيدۇر،
قىلىپ مىڭ ئىلتىماسۇ ئاڭا يۈزىمىڭ ئىلتىجا يالغۇز.

تۇرارىدىم يار ئوتەر يولىدا تەمكىن ۋە قارار ئەيلەپ،
ھېمىشە مۇنتەزىرىدىم كۆزلەرىمنى ئىنتىزار ئەيلەپ،
نامايەن بولدى تولغان ئاي كەبى ئۆزىنى سۇۋار ئەيلەپ،
ئاياغىن ناخشىغە سۇردىم يۈزۈم بۇ سۇكانار ئەيلەپ،
غۇبارى خاكىدىن قىلىدىم كۆزىمگە تۇتيا يالغۇز.

غەرب خىسلەتنىڭ ھالىغە ھۇۋەيدايى غەرب مىسكىن،
نىگار بى مىسالغە ھۇۋەيدايى غەرب مىسكىن،
قۇياش يەڭلىغ جالمالغە ھۇۋەيدايى غەرب مىسكىن،
ئەنىڭ ھوسنۇ كامالغە ھۇۋەيدايى غەرب مىسكىن،
قولنى ئاچىپ سەھەرلەردە قىلۇر بەھد دۇئا يالغۇز.

غەزەل

غەم بارىدىن بولدى مېنىڭ قەدەم دۇتاقانداق قىلاي،
قىلماي پىغانۇ-ئالەلەر شامۇ-سابا قانداق قىلاي.

لۇتق قىلماي ئەيادىڭ سىتەم زالىم ئىكەنسەن مۇنچە ھەم،
چىقماي تېنىمدىن جان ئۇكام بولدىڭ جۇدا قانداق قىلاي.

ئەۋۋەل مېنى يار ئەيلەدىڭ، ئاخىر ئەجەب خار ئەيلەدىڭ،
خىرقەم كورۇپ ئار ئەيلەدىڭ، مەن بىناۋا قانداق قىلاي.

مېنەت بىلە دەردۇ ئەلەم يالغۇز تېپىپ ھىجرانى غەم،
ئاخىر مېنى قىلدى ئەدەم ۋاۋەيىلتا قانداق قىلاي.

ھالىم مېنىڭ بولدى خاراب ئەرزم ئاشىپ ئالى جاناب،
بەرسەڭ ماڭا يۇزمىڭ ئازاپ بولدۇم رىزا قانداق قىلاي.

ئەيلەب ئىدىڭ ئەھدى ئامان ئويناب كۈلۈپ نەچچە زامان،
ھەركىم ئەگەر بولسە يامان باردۇ خۇدا قانداق قىلاي.

نەيلەرمەن ئەمدى مەھۋىشىم كوزدىن ئاقار تىنماي ياشىم،
بولسۇن پىدا ساڭا باشىم جانىم ئۇكام قانداق قىلاي.

خىسلەت يۇرۇر مەجنۇن بولۇپ شامۇ سەھەرلەر ئاھ ئۇرۇپ،
تەننە قىلۇر ھالىن كورۇپ شاھۇ-گادا قانداق قىلاي.

× ×

مۇنچە ھەم زىبا چۈشەرمۇ ئى نىگارا سۇرتىڭ،
ئادەم ئەمەس بولمىغان كورگەندە شەيدا سۇرتىڭ.

سەدىقە بولسۇن جان تاماشىشاسىغە ئەل قوزغالامسۇن،
ئەيلە ئىخفا قىلىمە ئەسلا ئاشكارا سۇرتىڭ.

ۋالە بولسۇنلار كورۇپ خاقانى چىن، شاھى پەرەڭ،
ئول تەرەپكە ئەيلەگىل ئەرسال جانا سۇرتىڭ.

ئەيلەمەڭ تەئرىپ ھاجەت يوقكى پەرى زاھىر ئېرۇر،
پەرق ئېتىپ بولماس پەرى-غولماندىن ئەسلا سۇرتىڭ.

دىنغە كىرماي قالدىمۇكىن كۇفرى ئارا ئى رەشكى ھور،
نۇرى ئىمانلە كورۇپ چىكەڭدە تەرسا سۇرتىڭ.

خۇبرۇلار ئىچرە ئى خۇرشىدى يۇز لەئلى مەسە،
تاڭ ئەمەستۇر مۇردىلارنى قىلسە ئەھيا سۇرتىڭ.

نەچچە مۇددەتتىن بىرى ئولماي كەمى قىل ئاقىبەت،
شۇكرى ئاللا كوردى كوب ئەيلەب تەمەننا سۇرتىڭ.

مۇخەممەد س

ئى خۇبىلار سەراسى ھەر كارىڭىز چىرايلىق،
ھەر كىمگە بىر ئوقىغان ئەشئارىڭىز چىرايلىق،

بەزىم ئەيلەشەپ ئەجايب ئوينارىڭىز چىرايلىق،
ھورۇ - پەرى يۈزىدىن رۇخسارىڭىز چىرايلىق،
جەننەت گۈلىدىن ئى گۈل گۈلزارىڭىز چىرايلىق.

تەئرىپۇ - تەۋسىيىڭىز قىلسام بايان سەراسەر،
جانا جامالىڭىزدىن ئالەم بولۇر مۇنەۋۋەر،
رۇخسارىڭىزگە ئايىنى بولماس قىلىپ بارابەر،
كورسە ئەگەر قەددىڭىز بولغاي خىجىل سەتۈبەر،
تاۋۇسىدىن يۈرۈشىدە رەپتارىڭىز چىرايلىق.

خۇشتار جازاسى شۇل دېپ كاكول بىلەن ئۇرارسىز،
قىلسام پىغاثۇ - نالە پەرۋا قىلماي كۈلەرسىز،
ئەغيار ئىلەن ھېمىشە قول ئۇشلاشەپ يۈرەرسىز،
ئاشىقنى يولدا كورۇپ سەكىن - سەكىن سوكارسىز،
بىلدۇرمايىن كىشىگە ئازارىڭىز چىرايلىق.

ھوسىن ئەھلىگە ئەمرۇ ھەم پادىشا بولۇرسىز،
ئۇپتادەلەرگە دايمى ئىھساننى كۆپ قىلۇرسىز،
كىم بولسە سىزگە ئاشىق رەنگىن كورۇپ بىلۇرسىز،
جۈملە پەرىلەر ئىچرە تەرىپى پەرى ئېرۇرسىز،
كەردارىڭىزمۇ ياخشى ئەتۋارىڭىز چىرايلىق.

ھىچ قىلمايدىڭىز ئى يار ھالىمغە بىر تەرەھھۇم،
بىسىمىل قىلۇرسىز ئىلنى گەر قىلساڭىز تەبەسسۇم،
شېرىن زابانىڭىزدىن ھەردەم كېلەدى سورغۇم،
شەھدۇ - شەكەر تامادۇر گەر قىلساڭىز تەككەللۇم،
شېرىن سۇخەن تۇتىدىن گۈپتارىڭىز چىرايلىق.

ھەر كىمكى كورسە سىزنى ئوزىنى بەندە ئەيلەر،
تۇشسە ئەگەر كوزىڭىز ئولۇكنى زەندە ئەيلەر،
گۈللەر كورۇپ يۈزىڭىز خەندانۇ - خەندە ئەيلەر،
زوھرە پەلەكلەر ئىچرە ھەر كېچە نەغمە ئەيلەر،
گەر ئالساڭىز ناۋاغە دۇتارىڭىز چىرايلىق.

تۇشۇرۋان كەبى سىز ئەدلۇ - ئادالەت ئىچرە،
ھاتەمدىن ئىلگىرى سىز خەيرۇ - ساخاۋەت ئىچرە،
يوق سىز كەبى پەرىزاد ھوسنۇ - لەتاپەت ئىچرە،

رۇخسارىڭىزدۇر ئالمە باغۇ مەلاھەت ئىچرە،
ئەنچىرىدۇر لەيلىڭىز، ئاناردىڭىز چىرايلىق.

كەلمەك بولۇپ بىناشا كۈلبەم سارىغە جانان،
دۈشمەنلەرىمنى ئەيلەپ باغرىنى تەبتە قان،
يۈز جىلۋىلەر قىلىبان ئىشاھ خۇبۇ - خۇبان،
ھەر بىر قەدەم قويساڭىز ھەريان باقىپ خىرامان،
كىتاردىڭىز ئاجايىپ، كېلەردىڭىز چىرايلىق.

دىلدار سىزنى كورماي كۆپ زار خىسلىتىڭىز،
قالمايدۇر كۆرسە ئارمان بىر بارە سوھىتىڭىز،
بولدى يەنە پاراۋان ئازار ۋە كۈلفىتىڭىز،
دوزەخ ئوتىدىن ئارتۇق ئى يار قۇرقتىڭىز،
بىزگە باغۇ ئەرەمدىن دىدارىڭىز چىرايلىق.

غەزەل

ئەشۋە بىرلە ئالدى مەندىن ئەقاۋ دانا كۆزلەرنىڭ،
سالىدى باشىمىغە نەچە ئاشۇبۇ سەۋدا كۆزلەرنىڭ.

بادە ئىچىتىمۇ كۆزىڭ مەيخۇۋارەلاردىك مەستۇر،
ياكى ساقى ئەزەلدىن ئىچتى سەبھ كۆزلەرنىڭ.

دەھرىدە سەندىك بۇت ئاھۇ كەرەشمە كورمادىم،
دىلرابلار مۇبتالايى ئىككى شەھلا كۆزلەرنىڭ.

ئاھۇ كىم مەلەكى مائاندى ۋاھىد ۋەقتى ئىدىم،
بىر باقىش بىرلە كۆڭۈلنى قىلدى شەيدا كۆزلەرنىڭ.

لۇتقى بىرلە بىر نەزەر قىلغىن مېنىڭ ئەھۋالىمە،
رازىمى قىلدى تەغافل بىرلە ئەپشا كۆزلەرنىڭ.

مەست چىقىمە كۆچىغە دىۋانە قىلىمە خەلقى،
ھەركىمى رەسۋايى ئالەم قىلدى جانا كۆزلەرنىڭ.

نازىلە بولساڭ خىرامان شورى مەھشەر باشلانۇر،
ئى جاھاندا ئەتتى بەربا شورۇ يەغما كۆزلەرنىڭ.

ئاتەشى ئىشقىڭ كۆڭۈلگە تۇشتى تاقەت قالمادى،
نى جاپالار قىلدى ماڭا زۇلۇم پۇرا كۆزلەرىڭ.

ئىلارەم ئىشقىڭنى پىنھان قىلماغە يوقتۇر ماڭال،
خەستەمەن تا بىردەمى قىلدىم تاماششا كۆزلەرىڭ.

جەھەدلەر قىلدىمكى ياخشىلارغە ئاشىق بولمايىن،
ۋالە بولدۇم تاكى كوردۇم غەمزە سىما كۆزلەرىڭ.

ئى خوش ئەۋۋەل ئاشىقى شارۇ سەرھى ۋەسلىڭ ئېرۇر،
ئاشنا ئاڭا ئىككى مەست تەمەننا كۆزلەرىڭ.

نەرگەسلىڭ نىچۇن قىلالماس تەبەرەسىم پىتەندىن،
جەبرى ئىلە ھەردەم قىلۇرلەر ئېغۇا كۆزلەرىڭ.

مەست ئىشقىڭ بولدى ۋەسلى تىلغە ئالدى ئىسىمگە،
ھەمدەم ئېت قىلسۇن تاماششا ئاھۇ ئاسا كۆزلەرىڭ.

لۇغەت

بىكبۇ — كىبرىسىز، كەمتەر.
بەرنا — ياش، قىران، گۈزەل، يېقىملىق
بېد — ياخشى، ئوبدان، تۈزۈك.
بەراي — ئۇچۇن.
دەراز — ئۇزۇن.
خامە — قومۇش قەلەم.
خۇۋاب — ئۇيقۇ.
خەللاق — ياراتقۇچى، خەلق قىلغۇچى.
ئىخفا — يوشۇرۇن، مەخپى تۇتقۇچى.
كېسۇ — چاچ، كېسىلگەن، قىسقا.
مۇتتەككاسى — يۈلەنگۈچىسى.
مۇنتىزەر — ئىنتىزار، تەقەززا بولۇش.
مۇنەۋۋەر — يورۇق.
مەنزۇر — ئەرزىش، ياراش.

رەب — پەرۋىش قىلغۇچى.
 سالۇ — ماھىك — ئاي — يىلىك.
 سىدىقن — راس سوزلىگۇچى.
 سەھبا — مەي ئىچكۇچى.
 سەراسەر — باشتىن — ئاخىر، تامامەن.
 ۋەسپىن — سۇپىتى.
 يانەن — يانغان، يورغان.
 ياقۇتى ئەھمەر — قىزىل ياقۇت.
 زەندە — تىرىكلىك، ھاياتلىق.
 ھەزىن — غەمىن.
 قاسەد — ئەلچى، خەۋەرچى.
 ئەزىم — نىيەت.

نەشرگە تەييارلىغۇچىلار: ئەسكەر ھۈسەيىن، ۋاھىتجان غوپۇر
نەشرگە تەييارلىغۇچىلاردىن:

بىز 1980-يىلى 3-ئايدا، قەشقەر كونا شەھەر ناھىيىسىنىڭ ئوپال گۇڭشېسىدىكى ئابدۇكېرىم ھاجى دېگەن كىشىنىڭ ۋاستىسى بىلەن شۇ جايدىن ئۇيغۇر شائىرى موللا نىيازى (ئاشىقى) نىڭ نىيازى تەخەللۇسى بىلەن يېزىلغان دىۋاننىڭ قولىيازىمىنى تاپقان ئىدۇق. دىۋان 126 بەت، دىۋانغا بەت نومۇرى سېلىنمىغان، شېئىرلارنىڭ رادىق تەرتىۋىدىن قارىغاندا، قولىيازىمىنىڭ ئوتتۇرىسىدىن 5-6 بەت يوقالغان. دىۋاننىڭ مۇقاۋىسى شاۋرۇندىن ئىشلەنگەن، مۇقاۋا گۈل چېكىپ نەقىشلەنگەن. دىۋاننىڭ ئىگىزلىگى 23cm، توغرىسى 15cm كېلىدۇ. دىۋاننىڭ ھەر بىر بېتىگە 12-13 كىچە بېيىت يېزىلغان. بىز ئۇيغۇر كىلاسسىك ئەدەبىياتى تەتقىقاتى بىلەن شۇغۇللىنىۋاتقان ئالاقىدار خادىملار ۋە كەڭ كىتاپخانىلار ئاممىسى بىلەن بىرلىكتە، شائىرنىڭ ھاياتى ۋە ئىجابىي پائالىيەتلىرى ئۈستىدە ئىزلىنىپ كۆرۈش ئۈچۈن، دىۋاننى ئاۋال ئېلان قىلىش پىكرىگە كېلىپ، ئۇنى «بۇلاق» مەجمۇئەسىگە يوللىدۇق. دىۋاننىڭ ئۆزىدىن ئېلىنغان مەلۇماتقا قارىغاندا، قولىيازما ھىجرىيىنىڭ 1257-يىلى (مىلادى 1841-يىلى) موللا فەتىھ قومۇلى ناملىق خەتتات تەرىپىدىن كۆچۈرۈلگەن. بىزنىڭ دىۋان ئۈستىدە ئېلىپ بارغان دەسلەپكى ئىزلىنىش ۋە تەتقىقاتىمىزغا كۆرە، شائىر بۇ دىۋاننى 19-ئەسىرنىڭ ئالدىنقى يېرىمىدا، تېخىمۇ ئېنىقراق ئېيتقاندا ئىككىنچى چا-رىگىدە تۈزگەن، دەپ ئېيتىش مۇمكىن.

شائىر نىيازىنىڭ ھاياتى ۋە ئىجادىي پائالىيەتلىرى توغرىسىدا ھازىرغىچە ئېرىشكەن مەلۇماتىمىز ناھايىتى ئاز. ئېيتىشلارغا قارىغاندا، مانجۇ ھاكىمىيىتى لۇكچۇن ۋاڭى مۇھەممەت ئەفرىدۇننى قەشقەرگە ۋاڭلىققا يۆتكەگەندە، ئۇ لۇكچۇندە ئۆز ئوردىسىدا خىزمەت قىلىپ تۇرغان موللا بۇساق نىيازى دېگەن كىشىنىمۇ ئۆزى بىلەن بىللە قەشقەرگە ئېلىپ كەتكەن ئىكەن. كېيىن، قەشقەردە خەلق سىدىقىيەنىڭ باشچىلىقىدا مانجۇ ھاكىمىيىتىگە قارشى كۆتۈرۈلۈپ، قەشقەر خەلق قوزغىلاڭچىلىرى قولىغا ئۆتكەندە، مۇھەممەت ئەفرىدۇن ۋاڭ سەۋدايى بولۇپ قېلىپ ئۆلگەن، موللا بۇساق نىيازى بولسا، ئىز-دېرەكسىز يوقالغان. موللا بۇساق نىيازى زامانىسىغا كۆرە يۇقۇرى مەلۇماتلىق كىشى بولغان ئىكەن. ئۇ شېئىرىيەت ئىجادىيىتى بىلەن كەڭ تۈردە شۇغۇللانغان بولۇپ، ئەرەپ، پارىس تىللىرىنى ناھايىتى ياخشى بىلىدىكەن. بىزنىڭ پەرزىمىزچە، «دىۋان نىيازى» ناملىق بۇ كىتاپنىڭ ئەنە شۇ موللا بۇساق نىيازىنىڭ

ئەسرى ئىكەنلىكى ئېھتىمالغا ناھايىتى يېقىن. دىۋاننىڭ ئۆزىدىن روشەن كۆرۈنۈپ تۇرغان بەزى ئالامەتلەرمۇ، شائىرنىڭ تۇرپاندا ياشىغانلىقىنى ۋە شۇ جايدا ئىجادىي پائالىيەت بىلەن شۇغۇللانغانلىقىنى دەلىللەپ بېرىدۇ.

دىۋاندىن قارىغاندا، نىيازنىڭ شېئىرلىرى مۇئەييەن بەدىئى قىممەتكە ۋە ئىلمىي تەتقىقات قىممىتىگە ئىگە. نىيازنىڭ شېئىرلىرىنىڭ پىكرى چوڭقۇر، تىلى گۈزەل ۋە تەسىرلىك، شېئىرىي ھىسسىياتى مول ۋە نازۇك. شائىرنىڭ ئۇسلۇبى يەڭگىل ۋە راۋان بولۇپ، قارىغاندا ئۇ بەدىئىي ئىپادىلەش ۋاسىتىلىرىدىن ماھىرانە پايدىلانغان. ئۇنىڭ شېئىرلىرى خېلىلا كەڭ مەقسەتلىك تەسىر كۈچىگە ئىگە. شېئىرىي شەكىللەر يېقىدىن ئېيتقاندىمۇ، شائىرنىڭ ئىجادىي دىققەتكە ئالاھىدە سازاۋەر بولىدۇ. ئۇ ئۆز شېئىرلىرىنى ئارزۇ ۋەزىنىنىڭ خىلمۇ-خىل بەھىرلىرىدە يازغان. ئۇ، بىر خىل شېئىرىي پىكىر ۋە شېئىرىي ھىسسىياتنى بىر خىل قاپ-يە بىلەن كەلگەن ئۇزۇن مىسرىلىق تۈرلەردە كەڭ ۋە چوڭقۇرراق ھالدا ئىپادىلەسە، يەنە شۇ پىكىر ۋە ھىسسىياتنى يەنە شۇ خىل قاپىيە تەرتىۋىدە كەلگەن قىسقا مىسرىلىق تۈرلەر - دە ئىخچام ۋە جانلىق ئىپادىلەپ، ئۆزىنىڭ بەدىئى ماھارىتىنى نامايىش قىلىدۇ. شائىرنىڭ دىۋاندىكى «مەۋىلەر مۇنازىرىسى» قاتارلىق مەسەلىلىرى ئۇيغۇر خەلقىنىڭ غىزا تۈرلىرى، ئەھيا قىلىپ يېتىشتۈرگەن مەۋىلىك دەرەخلىرىنىڭ خىللىرى ھەققىدە قىزد-قارلىق مەلۇمات بېرىپ، خەلقنىڭ تىنچ ۋە خاتىرجەم تۇرمۇش كەچۈرۈش ئارزۇسىنى ئىپادىلەگەن.

«دىۋان نىيازى» ناملىق بۇ توپلام، تارىخىي ۋە ئىجتىمائىي مەنىدىن ئالغاندا، خەلقنىڭ قىممەتلىك مەدەنىي مىراسلىرىدىن بىرى بولۇپ، ئۇ ئۇيغۇر ئەدەبىيات تارىخىنىڭ ئەينى دەۋرىدىن مۇناسىپ ئورۇن ئېلىشقا تېگىشلىك. ئۇيغۇر خەلقىنىڭ تارىخىي مەدەنىي مىراسلىرى جەددى قۇتقۇزۇلۇۋاتقان بۈگۈنكى پەيتتە، بىزنىڭ بۇ قولىيازىمىنى كىتاپلاشتۇرۇش ۋە ئۇنى كەڭ خەلق ئاممىسىغا تەقدىم قىلىش مەجبۇرىيىتىمىز بار. خەلقىمىزدە «كوپنىڭ ئەقلى كوپ» دىگەن ماقال بار. دىۋاننىڭ ئېلان قىلىنىشى شائىر نىيازى توغرىسىدا تېخىمۇ ئومۇميۈزلۈك ۋە پايدىلىق بولغان ئىزلىنىشلەرنى پەيدا قىلىشى مۇمكىن. توۋەندە دىۋاننىڭ تولۇق تېكىستى بېرىلدى:

قىلدى بىسىمىلاھىر رەھمانىر رەھىمدىن ئىپتىدا،
روھى ئاشىقلەر ئەزەلدە بولدى كەلگەندىن نىدا.
لەبىلەب ساقى مۇھەببەت جامىنى تولدۇردى ۋەھ،
مەرھەبا دەپ ئاھ ئەفغان جامىدىن چىقتى سەدا.
دەمبەدەم تولدۇر قەدەھنى مەي بىلە بىخۇد بۇلاي،
شۇئەلەئى جانانەنى بىر قەترە كۆرسەم جامىدا.
يار ئەكسىدىن چۈشۈپ جام ئىچرە گۈلگۈن بولدى مەي،
رەڭ ئالىپ ئېرمىش كوزۇم خۇنابىدىن تاپماس ئەدا.
مەي ئەگەر لەۋلىگە يەتسە ھەردەمى مەن كوز تۇتاي،
جۈرئەئى لايى بەھەم بولسا قىلاي مىڭ جان فەدا.

بىخۇد ئەيلەرسەن مېنى ساقى لەبىلەب مەي بىلە،
 تاكى بۇ بىخۇدلۇغۇم قىلمايمۇ جاناندىن جۇدا؟
 قىلغالى دەفتى جۇنۇنۇم مەي تىلەر مەيخانەدىن،
 كەم ئەمەس جەمىدىدىن بىر مەي تىلەپ ئىچكەن گەدا.
 قىلماغىل مەھرۇم ساقى ئىلكىدىن پەيمانە ئىچ،
 يار ئەكسەن مەيدە كور بۇ جامى جەننەت زاھىدا.
 ئەي نىيازى جان تالاشۇر چاغدا سەن جانانەدىن،
 گەر ئالۇر چىقماستا جان مىڭ جىلۋە بىرلەن غەمزىدا.
 كى سەن ئۇندىن جاھانغا ئەيلەدىڭ نۇرى سەفا پەيدا،
 شەپائەت قىلغالى ئىككى جاھان قىلدىڭ فەنا پەيدا.
 جەمىتى ئەننىيالىر سەرۋەرى قىلدىڭ رەسولى ھەق،
 پەيامى ھەق تەئالا يەتسە قىلغايلىر رەۋا پەيدا.
 ۋەلى بۇ ئالەم ئىچرە قالماي پىنھان ساڭا رەۋشەن،
 ئۇلۇغلۇق ھورمەتىڭدىن يەتكۈسى ھەردەم نەۋا پەيدا.
 مەگەر بولدى كورۇپ ئول يار سەندىن بولمايدى ئەۋۋەل،
 ئەبابەككى، ئۆمەر، ئوسمان، ئەلىيۇل مۇرتەزا پەيدا.
 تەجەللى قىلدى ھەق نۇرى بىلە ئەينى جامالىكىنى،
 سېنىڭ ھوسنىڭنى بىرلە ئاي قىلغالى سەفا پەيدا.
 مۇھەببەت كاندۇرسەن، جۈملە مەخلۇقات ئېرۇر سەندىن،
 قاچان بولدى بۇرۇن سەندىن ئاتا بىرلە ئانا پەيدا؟
 تارازۇ بىرلە مەيدان ئىچرە سەن قىلدىڭ شەفائەتتىن،
 ئەدەمدۇر رەھمەتلىك مەۋج ئۇرسا كۆپ بولسا خاتا پەيدا.
 شافائەت خاھ سەن سەن قىل مېنى لۇتقىڭ بىلە گويى،
 تىلىمغە رەھمەتلىك سەن ئەيلەگىل ھەمدۇ سەنا پەيدا.
 نىيازى، ئانچە ھىجرىڭدىن ئىچەي تۇت، بادەئى ساقى،
 رىيا بىرلە ئىبادەتتىن بولۇر يۈزىڭ خاتا پەيدا.
 كورۇندى جىلۋە بىرلە بىر پەرىۋەش بولدى نا پەيدا،
 بولۇپ ئول جىلۋە بىرلە جانغا يۈز تۇرلۇك جافا پەيدا.
 يۈرەككە تەگدى مېژگان ئوقلىرى پەيكانە تەبىرىمەس،
 يۈرەك تەبىرىمەس تەبىرە بولماي ئوققا خاتا پەيدا.
 ماڭا بولمىش ئەزەلدە قىسمىتىم بۇ دەرت ئىلە ئەفغان،
 غەمىمدۇر قۇرقتىڭدىن مىڭ تۈمەن بولسا بالا پەيدا.
 سەمەندەر قىلدى بۇ ھىجرىڭ ئوتى كۈل بولماقلىق نەسۇد،
 كىرىپ ئوت ئىچرە ناپەيدا، گەھى بولغۇم يانا پەيدا.
 بالايى ئىشقى ئېرۇر يۈز پار قىلسام جاننى كوز سالماي،
 مېنىڭ جانىم ئۇچۇن بولغاچ خىرامان بىۋاڭا پەيدا.
 داۋاسىز دەرت ئېرۇر بۇ ئىشقى دەردى ئەي مۇسۇلمانلار،

بولۇر ئىشقى ئارامەن تەلبە يەڭلىغى بىنەۋا پەيدا.
 قاچان بولغاي سېنىڭ ئالدىڭدا جان بەرسەم ماڭا ۋەسىلىڭ،
 ئەگەر بىر قەتلىە سوردۇڭ دەردىمە بولغاي دەۋا پەيدا.
 ياتارمەن كوز يۇمۇپ ۋەسىلىڭنى ياد ئەيلەپ خىيال ئىچرە،
 كوڭۇلدە ھازىرۇ بۇ كوزلىرىمدە بولسا ناپەيدا.
 پىراقىڭ دەشتىدە بولغاي نىيازى دەرت ئىلە مەجنۇن،
 ئولەر فۇرقەت ئوتىدا ياتسا، يەتكۈرگەي سەبا پەيدا.

× ×

ئارەزىڭ كوزگۇسىنى كورگەچ كوڭۇل ھەيران ساڭا،
 ئاسرىدىم بۇ ئىشقى سىرىنى ئەيغەلى پىنھان ساڭا.
 كىم ئېرۇر ئىشقىنىڭ زۇلىمىدا مەندەك جان بېرۇر،
 غەيرىدىن دەم ئۇرسا ئىشقىڭ خوپ ئەمەس جانان ساڭا.
 ئەي كوڭۇل مىڭ پارە بولماق ئىستەسەڭ يار ئالدىدا،
 ئول تەبەسسۇم ئەيلەبان قىلغاي كورۇپ خەندان ساڭا.
 بۇ بالايى ئىشقىڭ ئوتىدا ئورتەندىم دىمە،
 مۇنچە ئوت فۇرقەت بىلە ھىجرىدە بار چەندان ساڭا.
 ۋامۇقۇ پەرھادۇ مەجنۇن سەن كەبى دىۋانەنى،
 ئىشقى دەشتىدە تۇرۇپ كورگەي شتاپ مەيدان ساڭا.
 ئەي كوڭۇل، جاننى نىتەي كورسۇن دىبان جانانەنى،
 ئوت تۇتاشۇر جانىغە قىلسۇن فىغان يەكسان ساڭا.
 ئەي نىيازى جان بېرۇر ۋەقت ئولدى جانان ئالدىدا،
 ناگىھان بولسا كېرەك ئول دىلەرەبا مېھمان ساڭا.

× ×

لەتاپەت چارى باغى ئىچرە گۈل ھوسنىڭ گۇمان ئەيلەپ،
 بولۇر بۇ تەلبە كوڭلۇم بۇلبۇلى ھەردەم فىغان ئەيلەپ.
 لەئلىدەك لەبلەرلىك ئەينى لەتاپەتتۇر تەكەللۇمدىن،
 تەكەللۇم باشلايمىن ئىشقىڭ ئوتىنى مەن بايان ئەيلەپ.
 غەمىڭ بىرلە كوڭۇل، ئىشقىڭ بىلە جان بولغاي ھەمرا،
 مېنى ھەيران كەبى قىلدى بۇلەرنى تەۋئامان ئەيلەپ.
 ئەجەپتۇر ئىشقى ئارا كويسەم ماڭا كوز سالماغاي ھەرگىز،
 نەسۇد ئولغاي ساڭا جانا مېنى بىخانۇمان ئەيلەپ.
 نە بولغاي بىر كورۇپ رەھم ئەيلەسەڭ بولغاي دەۋا سەندىن،
 ماڭا ھىجران تىغى تەگمىش يۈرەك باغرىمنى قان ئەيلەپ.

ماڭا جان بەرمەگەي دەپ سەن مېنى جانا گۇمان قىلما،
مۇيەسسەر بولسا ۋەسلىڭ جان بېرۇرمەن بىگۇمان ئەيلەپ.
نىيازى دەرت ئىلە مىڭ پارە بولدى، سورمادى ھېچكىم،
نەسۇد ئولغاي ئانىڭ ئۆلمەكلىكى ئەمدى ئايان ئەيلەپ.

× ×

گۈلۈ گۈل ئاچىلدى نازۇك نازەننى ئىچكەچ شاراپ،
سارغارۇر گۈللەر ھەممە كورگەچ جامالى ئافتاپ.
غۇنچە لەئلىنى كورۇپ پىنھان بولۇر بەرگ ئىچرە كىم،
سارغارىپ گۈل ئۆزەرلەر قىلغاي جامالىدىن ھىجاب.
رەڭ بېرۇرمىغە قىزىل تەگسە لەئلىدەك لەبىلەرى،
ماڭا گەر بولسا بەھەم ئول مەينى مەن ئىچسەم شۇراپ.
لەئلىدىن مەي تاپتى رەڭ-رەڭ، تاپسا مەندىن نە ئەجەپ،
رەڭ-بەرەڭ مەستانە بولغۇم مەن ئىچىپ مەستى خاراپ.
جامنى جانىڭ ئۇچۇن بىر قەترە بەر ئەي ساقىيا،
ئارۇزۇمدۇر يارغە مەي بىرلە تۇتسام گۈل سەباپ.
مەن تۇتارمەن ئۆزگەلەر قىلسە تەمەئ جانانە كور،
ئىشقىڭ ئوتى ئەيلەگەن بۇ باغرى بەرياندىن كەباپ.
ئىشقى دەردىدىن نىيازى ئاھۇ ئەفغان ئەيلەسە،
ئويغانۇر قۇرقت بىلە بۇلبۇلغە چۈشكەي ئىزتىراپ.

× ×

ئوت سالىپ بىر لەئلىگۈن رۇخسارى ئوت،
ئورتەدى جانىمنى بۇ ھەر پارە ئوت.
ئاھىلەر ئۇرسام چېقىندەك ساچىلۇر،
شۈئەئى ھىجران ئېرۇر ھەرسارى ئوت.
زاھىدا، قورقۇتما دوزاختىن مېنى،
ئانچە بار ھىجرىڭدا مىڭ مىقدارى ئوت.
مەست ئاشىقلارغا ئوتتۇرۇ كەلمەگىل،
بولماسۇن بۇ جامەئى دەستارى ئوت.
سەرۋى نازىمنى ئىشت ئەي دەردمەند،
ناز ئىلە جانىمنى سالماق كارى ئوت.
كۆكدە گەر كورسەڭ ئۇنى ئەنجۇم دىمە،
ئاھىم ئوتىدىن فەلەك رۇخسارى ئوت.

بۇلبۇلى ئاشۇقتە قاخشار ھىجرىدىن،
بىل، نىيازنىڭ ئەجەپ غەمخارى ئوت.

× ×

نىگارا، تەگمەسۇن كوز سۇنبۇلى زۇلغۇڭغە تۇمارا ئەت،
بېرۇر نازۇك قەدىڭغە چىرماشىپ ئول كاكۇلۇڭ زىننەت.
كورۇپ ئىشقىڭ كويىدا زار سەرگەردان نېدىن بولماي،
مېنى غەم دەشتىدە ئاۋارە قىلىشى ھىجر ئىلە فۇرقەت.
كوڭۇل ھالىن دىمەككىن كوزلەرىم ھەردەم قىلۇر ئەفغان،
دىيەلمەن ئاشكارا ھەر نىچە قىلسا ماڭا كۈلپەت.
نېتەي بۇ ئىشقى ئوتىغە مەن گىرىفتارى ئەسىر ئولغان،
مېنى ئورتەرگە بۇ ئىشقىڭ ئوتى ھەردەم قىلۇر شىددەت.
كورەر ئاشىقنى غەمكىن غەم بىلە، غەمخۇاردۇر ئاشىق،
نېدىن غەمدۇر، ماڭا كوڭلۇم ئالىپ بۇ ئىشقى ئىلە ئۆلپەت.
يارىپ كوكسۇم جۇنۇندىن جان تالاشۇر چاغدا ئەي جانان،
تەرەھھۇم بىلە قىلغىل ئەي نىگارم رەھىم ئىلە شەپقەت.
نىيازى، ئىستىمە بىداد ئول ئاي ئازارى مىڭ بولسا،
ئەگەر پەرۋانەدەك ئورتەپ سېنى كۈل قىلسا قىل ھىممەت.

× ×

كورگەچ ئول جانان مېنى ھوكۇم ئەيلەدى: پەيمانە تۇت،
بولغالى ئىشقىمدا شەيدا سەن كەبى دىۋانە، تۇت.
دىدى: ئىشقى ئىچرە سېنى كوردۇم ئەجەپ، دىۋانەسەن،
تولدۇرۇپ پەيمانەنى فەرياد قىل مەستانە، تۇت.
مەن دىدىم: جانۇ دىلىم بىرلە باشىڭدىن ئورگۇلەي،
جانىم ئالسۇنكىم بېرۇر نازۇك قەدىڭ پەيمانە تۇت.
قىلىمە ئەي دىۋانە سەن بۇ ئىشقى سىرىن ئاشكارا،
شەمى ۋەسلىمنى كورۇپ بولغىل ماڭا پەرۋانە تۇت.
مەن تۇتاي ئەي نازەننى پىنھان ساڭا دەردىم ئايان،
ئەرزۇ ئەھۋالىم دىدىم كوڭلۇڭدە سەن جانانە تۇت.
دىدى: مەن بىرلە سېنىڭ بولماقچە يەتتى ئەلۋىداد،
ئانچە ئەفغان ئەيلەگىل كوز ياشىدىن دۇردانە تۇت.
ئەي نىيازى تۇش ئەمەس، ۋەسلىن تىلەپ قىلغىل خىيال،
كىم خىيالى ۋەسلىدىن بولدى كوڭۇل مەردانە تۇت.

× ×

كوكدە گەر ئەنجۇم دىمە كورسەڭ ئەگەر ھەرسارى ئوت،
 ئاھىم ئۇچقۇنى بىلە بولغاي فەلەك رۇخسارى ئوت.
 تەن غۇبارىم دۇددىن ھەربار ئورتەپ بۇ كوڭۇل،
 بەر قەدىكىم يارۇتۇر بۇ ھىجر ئىلە ھەر بارى ئوت.
 كوز ياشىمنى كۆھدەك غەلتان قىلۇرغە ئۇ نابان،
 شوخى بىپەرۋا مېنىڭ جانىمغە سالماق كارى ئوت.
 ئىشق ئارا دوزەخىدىن ئەي زاھىد مېنى قورقۇتما كىم،
 ئانچە باردۇر كىم بۇ ئوت ئول ئوتچە مىڭ مىقدارى ئوت.
 مەست ئاشىقلارغا زاھىد تۇرما ئوتتۇ كويغۇسەن،
 بولماسۇن گەر ئىشقىدىن بۇ جامەنى دەستارى ئوت.
 سەرۋى نازىم ناز ئىلە تۇرسا نېدىن ئورتەنمەيىن،
 مىڭ بەلا جانىمغە ئەيلەر لەڭلىگۈن رۇخسارى ئوت.
 ئەي نىيازى، ئول گۈلى رەئناغە ئوتىدىن تىل بىلە،
 بولغاسەن فەرياد ئىلە بۇلبۇل كەبى مىنقارى ئوت.

× ×

ناۋەك ئاتتى دىلبەرىم جانىمنى قىلماي ئېھتىيات،
 تەگدى ئانداغكىم يۈرەك باغرىدىن ئوتتى قات-قات.
 ئورتەنىپ كوڭلۇم قۇشى ھىجر ئوتىدىن بىمار ئىدى،
 ئەمدى ئۇچماقدىن ئوتەر تاپتى ئوقۇڭدىن تورت قانات.
 دۈشمەنى جاندىرۇ فىراقى بىرلە ھىجرى ئەي كوڭۇل،
 ئالمايىن جانانە جان، جان تاپماغاي ئاندىن نىجات.
 قىلمايىن جانا شەھىد مەن ئىشقى بولسام ئارزۇ،
 تىڭلاسا خىزىرى ئەگەر يۈز قەتلى چۈن ئابىھايات.
 جان بېرۇر چاغدا دىدىڭ لەئلى سۇچۇك دەپ ئەي كوڭۇل،
 ئاچىغ - ئاچىغ جان ئالۇر ئاغزىڭ تامشماقدىن نابات.
 ھەرنەكىم زۇلم ئەيلەدىڭ، مەن شادىمان كوردۇم سېنى،
 قانچە زۇلم ئەتسەڭ بىھەلدۇر مەن ئەگەر بولسام ھايات.
 ئىشق زۇلمىدىن نىيازى جان بېرۇرسەن ئاقبەت،
 جان تالاشىپ يارىنىڭ ئالدىدا تۇرماقدىن ئۇيات.

× ×

قىلغاي ئول جانان مېنىڭ كوڭلۇمنى ھەيران ئاقبەت،
 جانىمە دىشۋارلىغ سالمىش بۇ ھىجران ئاقبەت.

ھەر زامان غەم تىغىدىن كوكسۇمنى چاك ئەتمەي نېتەي؟
 ئوينا - ئوينا قەسدى جان قىلدى بۇ جانان ئاقبەت.
 كوڭلۇم ئەھۋالىن دىمەك بىرلە تىلىمنى كويدۇرۇر،
 قىلغۇسى فۇرقەت ئوتى باغرىمنى بەريان ئاقبەت.
 ئەي كوڭۇل ئاۋارەسەن يوق تەندە جان جانان بىلە،
 لەھزە - لەھزە بولغۇسى جان مۈلكى ۋەيران ئاقبەت.
 ھىجر تابىدىن ياغار كوز مەردۇمىدىن سىل ئەشك.
 قىلماغاي يارەب جاھان مۈلكىنى ۋەيران ئاقبەت.
 ئىشقى مەيدانى ئارا ئول دىلەرەبا جەۋلان قىلىپ،
 كوز يۇمۇپ ئاچقۇنچە تۇرماي بولدى پىنھان ئاقبەت.
 ھىجر دەردىدىن نىيازى ھالى بولدى ئوزگەچە،
 زەئىپلىغ جىسىمىم بويار قان بىرلە ئەفغان ئاقبەت

× ×

نېتەيكى قىلدى كوڭۇل كوزلەرى قارا بىلە بەھىس،
 تەرىق ئىشقى بۇدۇر قىلما خۇدەنەما بىلە بەھىس.
 بۇ ھىجر دەردى ئېرۇر بى دەۋا كوڭۇللەرگە،
 دەۋايى دەردىڭ ئۇچۇن قىلما بىدەۋا بىلە بەھىس.
 جانىمغە مۇنچە نەسىم سەندىن ئولدى، ئەي كوڭلۇم،
 جاپانى ئانچە قىلۇر قىلما بىۋەپا بىلە بەھىس.
 سەبانى تاپسا سەھەر قىلغۇسى فىغان بىلە ئاھ،
 فىغانۇ نالەدە بۇلبۇل قىلۇر سەبا بىلە بەھىس.
 بۇ ئىشقى دەشتىدە مەجنۇن كەبى گەدا بولسام،
 تەئەججۇپ ئىلە قىلۇر شاھلار گەدا بىلە بەھىس.
 فىراق ئوتىدا قويۇپ بىنەۋاغە يۇزمىڭ داغ،
 داۋامدۇركى قىلۇرلەر يار بىنەۋا بىلە بەھىس.
 نىيازى، ئەمدى ئالۇر جاننى قاش ئاتىپ جانان،
 تالاشما ھەرنە دىسە قىلماغىل قەزا بىلە بەھىس.

× ×

كويىمەيىن جاناننى كورمەڭلىك ئەبەس،
 جان ئاياپ جانانغە كويىمەڭلىك ئەبەس.
 كويىمەيىن ھىجر فىراقى ئوتىدا،
 بىر كورۇپ بىھۇدە ئولمەڭلىك ئەبەس.
 جاننى جاناندىن ئاياپ ئەي دەردمەند،

تەلەبەدەك ھەريانە يۈرمەگلىك ئەبەس.
تارتمايىن غەم دەردۇ مېنەت ئەي كوڭۇل،
ئىشق يولى ئىچرە كىرمەگلىك ئەبەس.
بولمايىن غەۋۋاس نىيازى ئاڭلاغىل،
ئىشق بەھرى ئىچرە چۈكمەكلىك ئەبەس.

× ×

مىڭ مىڭ ئولسا نازەننىلەر دىلرەباغا ئوخشاماس،
يۈز مىڭ ئولسا دەردمەند بۇ مۇبتەلاغە ئوخشاماس.
گەرچە ئول لەيلى بىلە شىرىن جەمالى ئەكسىدىن،
بولغۇسى ھەيران كەبى كوزى قاراغە ئوخشاماس.
گەر دىسە پەرھاد ئىلە مەجنۇن چاپايى ئىشقىدىن.
ئويناي - ئويناي جانىمە قىلغان چاپاغە ئوخشاماس.
يەتكەچ ئوق مىژگانىدىن سىنەمنى گويا قىلدىكىم -
پارە - پارە گۈل ئاچىلغاندەك، ياراغە ئوخشاماس.
كۈزلەرم ئىشقىدا ياغدۇرمىش ياغمىدەك ئەشكىنى،
ئامىدىن ئوتلەر چاقىنۇر كىم، ھاۋاغە ئوخشاماس.
كۈز قارادى زۇلىمىدىن بۇ نەۋىكىم تاپماس پەنا،
ھەر نىچە ئىستەر پەنا بۇ جان پەناغە ئوخشاماس.
ئەي نىيازى، جان بېرىپ جانانغە، بولدۇڭ ئۈزگەچە،
ياراغە مەرھەملىگىڭ ھەرگىز ياناغە ئوخشاماس.

× ×

دىدىم: كۈرەردە ئول ئاي كۈزلەرم تالىندۇرمەس،
كوڭۇل بېرۇردە داغى ھىجر مۇنچە كويىدۇرمەس.
تالىندى تەلمۇربان كۈز كۈزىگە يىغلاپ قان،
سارىغ يۈزۈمنى.....ئەشكىدىن بىلىندۇرمەس.
كى تەگدى ناۋەكى مىژگان بۇ باغرىمە گويا،
قاچان بۇ زەخمىدە قان لالەلەرنى ئۇندۇرمەس.
فىراق ئورتەدى جان، ھىجر ئورتەدى كوڭلۇم،
بالايى ئىشق ئىمىش بىر - بىرىگە بىلىدۇرمەس.
دىسەمكى: قاتىل ئېرۇر جان ئالۇرغە ئول جانان،
دىدىكى: تەلەبە كوڭۇل بۇ چاپانى يەتكۈرمەس.
دەرىخ، تەلەبەلدەك گاھى يىغلىسا، كۈلسەم،

كى ھىجر دەردىدە مەن يىغلاماقتا، كۈلدۈرمەس.
 نىيازى گاھى يۇمۇپ ئاچسا كوز سېنىڭ بىرلە،
 كى تاپتى كوزى قارانى ياناغە تەلمۈرمەس.

× ×

نە يار كوڭلۇم ئالىپ كەلمەدى قىلىپ نامۇس،
 جامالى شەمئىغە بۇ دىلنى ئەيلەسەم فانۇس.

فىراق بىر سارى ھىجران تۇنىدە بىر سارى مەن،
 بۇ ئىككى قاتىل ئەز غەملەرنىڭ ئېمىش چاسۇس.

تۇتاشتى جانىمە ئىشقىڭ ئوتىدىن ئانداغكىم،
 كۈيەردە كۈل كەبى جانىم بولۇر ئېمىش مەئىۇس.

قىزىل قەبا بىلە ناگاھ خىرامان ئول دىلبەر،
 ئالۇردە جان كوڭۇل مىش ئۇرار قەدى تاۋۇس.

كەل ئەمدى، جان جاھانىم فېدا قىلاي جانىم،
 كى ناز قىلىما، نىيازى بولۇر ئېمىش مەئىۇس.

× ×

تەگدى ناۋەك ئوقلارى، سەيدىنى جانان ئىستەمەس،
 بولدى پەيكانە مېنىڭ باغرىمدا پىنھان، ئىستەمەس.

سەيد ئېتەردە ئەيلەدىم جانىم فېداسى چابۇكۇم،
 ئوقلارنى ۋايىكىم ئول نا مۇسۇلمان ئىستەمەس.

ئالەم ئەھلى قەتلىنى گەر داغى قىلغاي ئارزۇ،
 كىم بەغىر قاندا قىل پەيكاننى مېھمان ئىستەمەس.

زەخمىدىن قان بىرلە بولغانمىش ئوقنى ۋايىكىم،
 قان قۇرۇپ جىسمىمدا قىلغاندەك پۇشايمان ئىستەمەس.

تىغ ئىلە جىسمىڭنى پارە - پارە ئەيلەر ئىستەسە،
 ئاختارۇر بولسا يۈرەك باغرىڭنى ئىنسان ئىستەمەس.

قىل گۇمان قىلغاندا جىسىمىم زەخمىدىن ئۆل باغرى تاش،
قوي ئەلۋەك جان ئارا قىل، ئەھدۇ پەيمان ئىستەمەس.

ئەي نىيازى كوڭلۇڭ ئىستەردىن كەچىك سۇلتان ھوسىن،
ئاپەتى جاندىۋىركى كاكۈل بىرلە نادان ئىستەمەس.

× ×

نېتەي ناز ئۇيقۇسىدىن ئۆل پەرى جانانە ئويغانماس،
باشىدىن ئورۇلۇپ بولىدۇم نەچە پەرۋانە ئويغانماس.

يانىدا ھەلقە - ھەلقە زۇلقى سۇنبۇل چىرماشىدۇركىم،
يىلاندىك تولغانۇر زۇلقى گەھى مەستانە ئويغانماس.

يۈزىدە تەر گۇلابى قەترە - قەترە گۈلگە تامغاندىن،
تۈكەر كۈرگەچ ئەنى بۇ كۈزلەرىم دۇردانە ئويغانماس.

رەقىبىلەر تۇيماسە يەتسەم ئاياغىغە كۈزۈم سۈرتەي،
كۈلۈپ ئۆل سەسكەنىپ تا قويماغۇنچە يانا ئويغانماس.

تۈزەلەر بەزىمنى جانان ئۇچۇن مۇتىرب ناۋا تۈزكىم،
ئىستىمەي نەغمەنى پەرياد ئىلە شوخانە ئويغانماس.

خۇمارى دەفنىغە مەي ئىزدەبان ئىلىكىمدە پەيمانە،
قاقارمەن ھەر ئىشىكىنى مەي تىلەپ فەرزانە ئويغانماس.

شەكەردەك لەبلەرى گەر تەشەنە لەبدۇر لەئلىگۈن مەيدىن،
نىيازى تۇتماغۇنچە يارغە پەيمانە ئويغانماس.

× ×

ئاھ پەريادىمنى جانان ئاڭلاماس،
كاپىرى بىرەھىمە نادان ئاڭلاماس.

نالەنى زارىمنى ئاڭلاپ ئەندەلب،
نەيلەيمىن سەرۋى خىرامان ئاڭلاماس.

بۇلبۇلى ئاشۇقتە دەڭلىغ بۇ كوڭۇل،
ئاھلەر ئۇرغاندا چەندان ئاڭلاماس.

تەلبەلەردەك زار - زار يىغلاپ گەھى،
گەھى مەن ئەيلەردە خەندان ئاڭلاماس.

ھەرنىچە قىلسا سىتەم ئول دىلرەبا،
ساقلايان دەردىمنى پىنھان ئاڭلاماس.

ئاڭلاتىپ ئەرزىمنى ئەيغىل ئەي سەبا،
تا بولۇپمەن باغرى بەريان ئاڭلاماس.

دەر نىيازى: بۇ سەمەندەر بولغانىم،
ئورتەگەچ ھەر بارە پىنھان ئاڭلاماس.

× ×

كور زەئىپ بولدى بۇ جىسمىم كورسە ھىجراندىن دىمەس،
ھىجرىدىنكىم سارغارۇر چېھرىمنى جاناندىن دىمەس.

گەھى ھەسرەتتە تىلىم لال كوزۇم گىريانىدىن،
دەمبەدەم بۇ تامۇرۇم تۇتماقتا ھەيراندىن دىمەس.

كويۇرۇر ئىلىكىنى تۇتماق بىرلە ئىلىكىمنى تەبىب،
دارۇلەر بۇيرۇر ۋەلى بۇ دەرد پىنھاندىن دىمەس.

نالەلەر قىلسام گەھى ياد ئەيلەيان جاناننى،
زەئفى ئانداغكىم قەۋى بۇ ئوتلۇغ ئەفغاندىن دىمەس.

ئىشقىنىڭ سەۋداسىدىن ئوتسە فىغانىم ھەددىدىن،
داغلەر بۇيرۇر ۋەلى بۇ داغ ھىجراندىن دىمەس.

ئىشقى زورىدىن گەھى پەرياد قىلسام يىغلاسام،
ئەقلى زايىل زەئفىدىن بۇ كوڭلى ۋەيراندىن دىمەس.

بىلمەگەچ دەردىم تەبىب داغ ئوزرە قويدى داغلەر،
دەردى مىڭ بولدى نىيازى كوڭلۇڭ ئالغاندىن دىمەس.

× ×

ۋەسل چاغىدە كوزۇم بولماس بۇ ئەفغاندىن خالاس،
نەيلەيىن بولماس كوڭۇل بۇ دەرد ھىجراندىن خالاس.

كوزلەرنىڭ ئەفغاندىن بولما پەرىشان ئەي كوڭۇل،
بۇ پەرىشان بولماغاي زۇلفى پەرىشاندىن خالاس.

مەن نېتىپ ئوزنى خالاس ئەتكۈم بۇ ھىجران دەردىدىن،
دەرد ھەم بولماس نىتەي بۇ باغرى بەرياندىن خالاس.

كىم خالاس ئىستەر كوڭۇل بى رەھىم ئول جانانەدىن،
بەس، نىدۇر قىلسام خالاس ئوزنى، بۇ ئوت جاندىن خالاس.

تەلەدەك ئەريان قىلۇر كوز مەردۇمى قاندىن مېنى،
قاندا رەڭ ئالغان لىباسىم بولدى ئەرياندىن خالاس.

يۇز بالا جانىمغا ئەيلەر لۇتى قىلسا نە ئەجەپ،
ۋەسلىدىن قىلسا نىتاڭ جانانە ھىجراندىن خالاس.

ئىشق ئارا دەۋزەختىن ئارتۇغراق كويۇپ كۈل بولسا ھەم،
بولمىغاي يارەب نىيازى بەندە سۇلتاندىن خالاس.

× ×

كوڭۇلنى ئالدى نىگارم ئوزىگە ئەيلەپ خاس،
تەئەججۇپ ئەيلەر كوڭۇل جان بىلە قىلۇر ئىخلاىس.

كوڭۇلنى دەردىگە تاپشۇردى بۇ كوڭۇل تەندىن،
چاپاۋۇ جەۋرىگە جانىمنى قىلدى خاس ئەلخاس.

يۈزىدە ھىجر تەرىدىن كورۇندى يۈزىنىڭ دەرت،
يۈزۈڭدە قەترەئى تەر كورسە كوز بولۇر غەۋۋاس.

جاپانى ئانچە چېكىپ قىلمادى ۋاپا ئۆلكىم،
فىغان نالەم ئىشتە قىلۇر ئىمىش رەققاس.

نىيازى جاننى ھىجران بالاغا سالىشتۇر،
كى دات ئىتەركى دىگەيلەر: نىگارنىڭ ئەتمىش خاس.

× ×

بولمىدى كوڭلۇم مېنىڭ بۇ مۇپتىلالىقتىن خالاس،
بولمىغاي ھىجر بىلە بۇ ئاشىنالىقتىن خالاس.

ئىشىق تىغىدىن مېنىڭ جانىمغا ئۇردى، ۋايىكىم،
بولمادىم تىغىدىن ئولغان بۇ يارالىقتىن خالاس.

ئاتاۋان كوڭلۇمگە جانان رەھىمدىن قىلسا ۋاپا،
بىر ۋاپا قىلسا بولۇر بۇ بىۋاپالىقتىن خالاس.

مەن خالاس ئۆلدۈم دىلۇ جانۇ كوڭۇلدىن، بولمىدىڭ —
مۇنچە زۇلم ئەيلەردە سەن بۇ خۇدئەمالىقتىن خالاس.

دەپ ئارا بولغان خۇمارىم دەفئە ئۈچۈن ئىستەپ كوڭۇل،
تاپماغۇنچە مەي، كوڭۇل تاپماس گادالىقتىن خالاس.

زەئىق جىسمىدىن خىجالەتتۇر كوڭۇل جان بىرلەكم،
قىلغۇسى بۇ ئاتاۋان جىسمىم ئارالىقتىن خالاس.

قىلماغىل يارەب، نىيازى ھىجرىدىن بولدى گەدا،
يارنىڭ كويىدا بولغاي پادىشالىقتىن خالاس.

× ×

تاپمىدىم بۇ داغى ھىجراندىن خالاس،
قىلمىدى زۇلفى پەرىشاندىن خالاس.

يادىدا قان يىغلىماقتىن كۈزلىرىم،
بولمىدى بۇ ئاھۇ ئەفغاندىن خالاس.

بارمىدۇر بىچارە مەندەك ئىشىق ئارا،
بولمىغان، بۇ دەرد پىنھاندىن خالاس.

مەن خالاس ئولغاندا دەردى بولمادى—
ئاھكىم بۇ باغرى بەرياندىن خالاس.

ئەي كوڭۇل بىرەھىم ئول جاناندىن،
سەن قاچان بولغايىسە جاناندىن خالاس.

قەستى جان ئەيلەر نىگارنىڭ ئەمدى بول—
جان بېرىپ ئول لەئلى مارجاندىن خالاس.

دەرنىيازى: بەندەئى ئىشقى ئولمىشىم،
بەندىلەر بولغايىمۇ سۇلتاندىن خالاس.

× ×

ئەي كوڭۇل جاننىڭ بارىچە بولما جاناندىن خالاس،
خوپ ئەمەس بولسام دىمەك بۇ بەندە سۇلتاندىن خالاس.

ئەشەك يايغۇرى بىلە پەرياد قىلسام، قىلىمغىل—
ھىجرىنى كوڭلۇدىن، كوڭلۇمنى ھىجراندىن خالاس.

ۋەسل ئۆمىدى بىلە قان يىغلىماقتىن كۈزلەردىم،
بولماسۇن يارەب كۈزۈم بۇ ئاھۇ ئەفغاندىن خالاس.

جانغا مېھمان بولدى بۇ غەم بىرلە ھىجران، ئەي كوڭۇل—
توھپە ئەيلەپ ئاھۇ زارىنىڭ بولما مېھماندىن خالاس.

گويدەك باشىمنى ئوپىنار چاغدا بولغان ۋەسلىدىن،
بولماسۇن يار ئالدىدا باشىم بۇ مەيداندىن خالاس.

خەستەئى غەمكىن بۇ جىسىمىم ئىچىرە پىنھان ئەيلىگەن،
ئەي كوڭۇل قىلما مېنى بۇ دەردى پىنھاندىن خالاس.

ئەي نىيازى جان تالاشىب قىلما جانان بىرلە بەھس،
جان بېرۇرگە بولسا ئاسان، بولما ئاندىن خالاس.

× ×

ئەي كوڭۇل جان بارىدا مەيخانەدە شوخانە ئىچ،
كوڭلۇڭ ئالماقتىن تىلەپ تۇتسەئى پەيمانە ئىچ.

گەر يۈزۈڭ مەي تابىدىن گۈلگۈن قىلۇر قان بىلە ئەشك،
ياغدۇرۇبان لالىدەك كوز ياشىدىن دۇردانە ئىچ.

كۈزلەرنىڭ قانى بىلە قىلغىل كوڭۇل باغنى گۈل،
قىلغالى نەززارە گۈل قاندىن قىلىپ مەستانە ئىچ.

قان يۇتار جانانەنىڭ يادىدە كوڭلۇم ئۈزگەچە،
ئىشقىنىڭ زۇلىمىنى سەن بىر-بىر ئوقۇپ ئەپسانە ئىچ.

بىر قەدەھ ئىچمەك بىلە باغرىم كەباپ ئەتتى پىراق،
ئەقىل ھوشۇڭنى ئالۇر مەي بىلە سەن مەردانە ئىچ.

ئىشقى يولغا قەدەم قوي زاھىدا مەيغە كەرەۋ،
خىرقەئى دەستارنى بەرگىل، بولۇپ مەستانە ئىچ.

دەير ئارا بىر جام مەي كەلگەچ، ئىچۇردى ساقى مەي،
ئى نىيازى لۇتى ئېتىب تۇتسا لەبالەب يانە ئىچ.

× ×

يىقىلغاي شاھلەر بۇنىياد قىلغان قەسىر بالا ھىچ،
ئىچىدە پەرن تارتىبدۇر يۈرگەن بارچە رەئنا ھىچ.

ئەجەل بادى كىلۇر ناگاھ خازان ئولغاي گۈل ھوسنىۇڭ،
ئەگەر خۇرشد رەخشان بەلكى بولسا جىسمى شەھلا ھىچ.

ئەگەرچە سەلتەنەت تەختى ئۈزرە تاج ئولسا تەرك ئەينە،
قانى دارا، قانى جەمەشت ھەمە ئوتتى شەھىنشا ھىچ.

مەجازى ئالەم ئىچىرە بەھۇدە جان چەكىگىل زىنھار،
قانى قارۇن، قانى ھاتەم، بۇ ئۆتكەن ئەھلى دىنا ھىچ.

گۇنالەر بەھرىنىڭ غەۋۋاسى يەڭلىغ تەھتىگە چوڭكان،
قانى نەمرۇت، قانى شەددات، قانى پىرئون تەرسا ھىچ.

ھەۋەس قىلما، بولاي زاھىد دىبان، دىۋانىلىغ خۇبدۇر،
قانى ئالىم، قانى قازى، ئوتەر موپتى ۋە موللا ھىچ.

مەجازى ئىشقىدىن كوز ئاچ نىيازى تا ھەقىقى بول،
قانى مەجنۇن، قانى پەرھاد، قانى ۋامۇق شەيدا ھىچ.

× ×

سەيد كىم ناۋەك بىلە كوڭلۇمنى جانان ئەيلەگەچ،
ئوت تۇشۇپ بىگانەدىن باغرىمدا پىنھان ئەيلەگەچ.

تا تۇشۇپ جىسمىمىگە ئوت ئىچرە سەمەندەر بولدى جان،
چىقتى جانكىم ئوتى-ۋۇ، مۈلكىنى ۋەيران ئەيلەگەچ.

سۈنبۈلى زۇلفۇڭ پىراقىدىن پەرىشان بۇ كوڭۇل،
كىم ئول ئاي بىر ئىشۋەنى زۇلفىن پەرىشان ئەيلەگەچ.

ئاھكىم ئويغانمىدى ناز ئويۇقىسىدىن نازىنى،
شۇم رەقىبلەر ئويغانۇر ئېرىمىش مەن ئەفغان ئەيلەگەچ.

ئاتغاچ ئوق مېڭان بىلە زەخمىدە قان يىغلار كوزۇم،
دەردىدىن بىگانە بۇ باغرىمنى بەريان ئەيلەگەچ.

ئورۇلۇپ پەرۋانەدەك باشىڭدىن ئى سۇلتان ھوسىن،
ئايلا نۇرمەن ھەر كۈنى يۈز مۇنچە ھەيران ئەيلەگەچ.

بولسا قۇرباننىڭ نىيازى ئارزۇدۇر جان بېرەي،
ئەيد قۇرباننىڭ بولۇپ بۇ جاننى قۇربان ئەيلەگەچ.

× ×

جاھاننى يارۇتۇر ئايدەك جامالىك ئاشكار ئولغاچ،
ئاچىلدى غۇنچىلەر كورمەككە لەئلىڭدىن باھار ئولغاچ.
ئەزەلدە نازىنىلەر سەيدى ئېرىمىش باغ ئارا گۈللەر،
ئۆزەر باشنى گۈللەر باغ ئارا كەرەم شىكار ئولغاچ.
سۈيۈنگىل ئى كوڭۇل جەۋلان قىلۇر ئول باغ ئارا جانان،
قىلۇر گۈللەرنى بىسىمىل بۇ چىمەندە گۈلتۇزار ئولغاچ.
كىرىپ گۈللەر ئارا جانان بولۇپ مەي بىلە مەستانە،
ئالۇر رەك لەبلەردىن قىپ-قىزىل گۈل ئېتىبار ئولغاچ.

سېر شەكس قاندىن كوكسۇم ئاچىلدى لالىدەك گويا،
 قىيا ھەم باقمىدى بۇ لالىلەر بى ئېتىبار ئولغاچ.
 قىلىپ تۇغيان جۇنۇنۇم ئىشقى دەردىدىن فىغان ئەتتىم،
 خازاندەك سارغارۇر كوڭلۇم مېنىڭ بى ئىختىيار ئولغاچ.
 شاراب شەۋقىدىن ھەردەم ئەشب جان رىشتەسىدىن تار،
 نىگارم ئالدىدا بىر نەغمەنى قىلماقچە تار ئولغاچ.
 ئىچىپ توكمەك بىلە كوڭلۇم تىلەر لەئلى لەبىدىن مەي،
 داۋادۇر دەردىمە بىر قەترە بۇ مەيدىن خۇمار ئولغاچ.
 نىيازى، تەلپۈرۈپ لەئلىك توكەردىن قان يۇتار ھەردەم،
 ئۈمىت ئۆلدۈر، تۈكەر ئاغزىمغا ئول لەئلىدە بار ئولغاچ.

× ×

نىگارم باشغا قويىمىش قىزىل ئالتۇندىن ئەيلەپ تاج،
 ئاڭا قۇل بولغەلى شاھى جاھانلەر بارچەسى مۇھتاج.
 غەمىدە ئانچە يۇرسە ئىشقى يولى ئىچرە يول تابماس،
 بۇ يولدا كارۋانى ئىشقىمىم جاننى بەرگەي باج.
 قاراقچى كۈزلەرنىڭ مېڭان ئوقىدىن جاننى قۇتقارماس،
 غەرەز ئىشقى ئەھلىنىڭ كوڭلىنى ئالماقتىن قىلۇر تاراج.
 كۈلەر ئەل ماڭا سەن كۈلمەيمىن ئەينى غەزەپ بىرلە،
 مېنى ئاشۇقتە كۆرسەڭ قىل تەبەسسۇم بىرلە چېھرەڭ ئاچ.
 سەھەرگە تەكرۇ بولدى ئى نىيازى بولما سەن غافىل،
 نىگارنىڭ يوللىرىغا سىل ئەشكىڭ دۈرلەرنى ساچ.

× ×

نازۇك ئىلىكىڭدىن تىلەر كوڭلۇم مېنىڭ جانان قەدەھ،
 بولماسۇنكىم ئاشكارە، سۇنغىل ئى پىنھان قەدەھ.
 تەبىرەسە نازۇك قەدىڭ ھەر بارە ئاندىن كۈز تۇتاي،
 تۇتغىل ئى بىچارە كوڭلۇمنى قىلىپ مېھمان قەدەھ.
 ئەيكى، شىرىن لەبلىرىڭ تەگسە لەئلىدەك مەي بولۇپ،
 ئالغاچ ئىلىكىڭدىن ھىنا رېڭى بولۇر مارجان قەدەھ.

غۇنچىدەك ئاچىلدى بۇ كوڭلۇم غەمى ئەندۇھدىن،
بىر ئىشارەت ياشۇرۇن قىلىدۇك بولۇپ ھەيران قەدەھ.

بولسا ھىجرىتىدىن نىيازى ۋەسىلىدۇر جەننەت ماڭا،
بولدى جىسمىم ئەۋجىدەك تۇتغىل بولۇپ رىزۋان قەدەھ.

× ×

يارىنىڭ كويىغە بارماغلىق مۇباھ،
تەلىمۇرۇپ ئالدىدا تۇرماغلىق مۇباھ.

گاھ نازۇ شىۋە بىرلە ھەر زامان،
يارغا ئوتۇرۇ باقىشماغلىق مۇباھ.

يارىنىڭ ھىجرۇ فىراقى دەردىدىن،
تا سەھەرلەر نالە قىلماغلىق مۇباھ.

دايما يادىدا ئول سۇلتان ھوسىن،
نالە بىرلە ئاھ ئۇرماغلىق مۇباھ.

ئىشىق ئارا بولسا سۇلايمان تەختىدىن،
ياستىنىپ تۇپراقتا ياتماغلىق مۇباھ.

سەيد قىل جانا مېنىڭ كوڭلۇمنى ئال،
قاش ياسى بىرلە ئاتماغلىق مۇباھ.

ئەي نىيازى، سەن كەبى ئاۋارەنى،
يار ئىتى سانغا قاتماغلىق مۇباھ.

× ×

ماڭا نامېھرىباندىر، ئۆزگەلەرگە مېھرىبان گۈلرۇخ،
ئەمەستۇر مېھرىبان ھەدەم، ماڭا نامېھرىبان گۈلرۇخ.
ھەمىشە ئاھ ۋاۋەيلا چېكىپ ئۇن يىغىلماقدىن كىم،
كوڭۇلدىن دەردى چىقماس، خاتىرىدىن ھەر زامان گۈلرۇخ.
سىرىشىم رەڭگىدىن ئال ئۆلدى جىسمىم كۆرمەدى جانان،

دەرىخا، ھىجرىدىن قىلدى بۇ يەڭلىغ باغرى قان گۈلرۇخ.
 نە بولسا مەن كەبى ئاۋارە ساقلار دەرىنى پىنھان،
 فىغان نالىلەر قىلسام ساڭا بولماس ئايان گۈلرۇخ.
 چۇ ھەردەم دەردۇ مېھنەت ئىشقىدىن باشمىغە ياغدۇردى،
 ئولەرمەن فۇرقىتىدە تابماغاي مەندىن نشان گۈلرۇخ.
 ھاياتىمغا ئەگەر بولسا مەسھاب بولغۇسى ئاجىز،
 فىغان ئەيلەي ئىشىتىكىل، قىلىباغىل مەندىن گۇمان گۈلرۇخ.
 تىگىب غەمزەڭ ئوقى كوڭلۇمنى پارە-پارە قىلغاندىن،
 كى تابماس دەردەدىن كوڭلۇم مېنىڭ ھەرگىز ئامان گۈلرۇخ.
 ئەگەرچە زەررەدۇرمەن ئىلتىپاتىڭ بولسا ئەيىب ئېرمەس،
 نە بولغاي بىر نەزەر قىلساڭ ماڭا ئەي نەۋ جۇۋان گۈلرۇخ.
 كېتىپ قەھرى، نىيازى، ئەمدى لوتقى ئەتكەي ساڭا جانان،
 تەرەھمۇم بىرلە ياد ئەيلەر سېنى ساھىب قىران گۈلرۇخ.

× ×

كورۇندى ناگمھان بىر ئىشۋە جەۋلان ئەيلەدى گۈلرۇخ،
 مېنىڭ قەتلىم ئۈچۈن بىلىدىم بۇ مەيدان ئەيلەدى گۈلرۇخ.

ئىشېب زەنجىر زۇلفى تۇشتى كوڭلۇم بويىنغە ئۆلدەم،
 قىلىپ كوڭلۇمنى مەھكەم ئۆزنى پىنھان ئەيلەدى گۈلرۇخ.

كوڭۇلنى جاندىن ئايرۇ ئۆزنى كوزدىن ئەيلەگەچ پىنھان،
 كوزۇمنىڭ ئەشكىنى ھەر سارى غەلتان ئەيلەدى گۈلرۇخ.

ۋاپا ئىستەب جاپاسىن ئانچە تاپتى دەردىدىن كوڭلۇم،
 بۇ يەڭلىغ جاپا جانىمغا چەندان ئەيلەدى گۈلرۇخ.

ئەجەبكىم ئىشىق ئارا بولغاچ نىيازى زار سەرگەردان،
 جۇنۇندىن بۇ ئولۇك جىسمىمنى ئەريان ئەيلەدى گۈلرۇخ.

× ×

مەن دىدىم كوڭلۇم ساڭا جانانە شوخ،
 لەبلەرى لەئىل ئۆزى دۇردانە شوخ.

كەلگىلى ئەمدى كورۇپ تىندۇر كوڭۇل،
دەربەدەر قىلغاي سېنى دىۋانە شوخ.

شەمئى رۇخسارىغە ئەيلەردىن مېنى،
قىلغالى قەست ئەيلەمىش پەرۋانە شوخ.

بۇ فىراقى بىرلە ئىستىغناسىدىن،
بولماغاي يارەب ماڭا يىگانە شوخ.

مەن فىراقى ھىجرىدىن بولدۇم گەدا،
ئول ماڭا سۇلتان ئېرۇر شاھانە شوخ.

ئىزتىراب ئەيلەر تىلەب مەي بۇ كوڭۇل،
سۇن ماڭا ئىلىكىڭ بىلە پەيمانە شوخ.

يالبەرب ئەيدى نىيازى يارغە،
تاشلابان بەرگىل ماڭا بىر دانە شوخ.

× ×

بىر قىيا باقماق بىلە قىلدى مېنى دىۋانە دەرد،
قىلدى ۋاۋەيلا فىراق ئىچرە مېنى مەستانە دەرد.

ئەشك قانىمىدىن بېرۇر جىسمىغە گويا لەئل رەڭ،
ئېل كورىگە قىب-قىزىل كورسەتكەلى شوخانە دەرد.

ئاھكىم كويىسەم ساڭا ھىجرىڭ ئوتى كويىدى ماڭا،
مەن سېنى جانان دىسەم قىلدى مېنى جانانە دەرد.

ھىجرىدىن كوڭلۇم تىلەر مەي بولسا ئىچسەم دەردىدىن،
دەفە بولسۇن ساقىيا تولدۇر ماڭا پەيمانە دەرد.

ياد قىلدىم كىم ئول ئاي دەردى كوڭۇلدە ئانچە بار،
تەختىگاھى ئەيلەمىش سىنەم ئوزە شاھانە دەرد.

بۇ كوڭۇل غەمناكىدىن تا شادمان كوردۇم ئەنى،
بولماغاي يارەب ماڭا بۇ دەرد ئوزە بىگانە دەرد.

ئەي نىيازى دەرد ئىلە كوڭلۇم خالاس ئولماس نىتەي،
تاكى كوردۇم يارنىڭ يادى بىلە بىرخانە دەرد.

× ×

ئاھكىم قىلدى مېنى دىۋانە دەرد،
ئىشقىدا ھەيران كەبى مەستانە دەرد.

ئەشك قانىمىدىن بېرۇر جىسمىدا رەڭ،
قېم-قىزىل كۆرسەتكەلى شوخانە دەرد.

بىر تەرەھھۇم قىل ماڭا ئەي خۇدەنەما،
ئولتۇرۇر بولدى مېنى جانانە دەرد.

شەمە رۇخسارىڭ يارۇت ئەي نازىنىن،
ئورتىنەي قىلدى مېنى پەرۋانە، دەرد.

ھىجر دەردىيۇ فىراقى ئىشقىدىن،
قىلدى كۆيمەكەن مېنى مەردانە دەرد.

ساقىيا تۇتغىل لەبالەب جامى مەي،
دەفە بولسۇن تولدۇرۇپ پەيمانە دەرد.

تا فىراقىڭدىن نىيازى چىقماغاي،
كىم ۋەتەن ئەيلەب ماڭا مەيخانە دەرد.

× ×

كورۇندى ناگىمان بىر ئىشۋە كافر كۆزلەرى جەللاد،
مېنىڭ جان بىلە كوڭلۇمنى قىلىپ بىر شىۋەدە بەرباد.

كوڭلۇنى قىلدى مەجنۇن ئىككى نەرگەس كۆزلەرى گويى،
كى ھەلقە-ھەلقە بولۇپ زۇلۇف تارى ھەم بولۇر سەيپاد.

قەفەس بولدى بۇ جىسمىم بۇلبۇلى جان تەلپىنۇر جانان،
فىراقىڭ ئوتىدىن ھەردەم قىلۇر ئەفغان ئىلە پەرياد.

قازاي فەرھاددەك تىرناغلەردىم بىرلە غەمىڭ تاغىن،
مېنى مەجنۇن دىمەي بىخۇدلۇغۇم ھەربارە ئەيلەڭ ياد.

ئەغىرراقدۇر فىراقىم چۇن بۇ ئىككى دەرد مەندىنكىم،
بۇلاي غەم دەشتىدە مەجنۇن، كېزىپ تاغ ئىچرە مەن فەرھاد.

ئىمەس ئازادە كوڭلۇم قىلماغىل ئەي دوستلار مەنى،
ئوزۇمنى ئەيلەكم جانان باشىدىن ئورۇلۇپ ئازاد.

نىيازى ئاھىدىن قىلماس ھەزەر دىۋانە بىلەمسەك،
ئۇراي بىر ئاھ كويدۇرگەي قانى مەجنۇن، قانى فەرھاد.

× ×

دەرىخا، ۋادەرىخا داد فەرياد،
زەلالەت بىرلە ئومرۇم ئوتتى بەرباد.

ئىلاھا كۆپ تۇرۇر قىلغان گۇناھىم،
ئىشتىسۇن بارچە بىر - بىر ئەيلەي ئەسناد.

نە ئىلمىڭغە ئەمەل يوق ئوتتى ئومرۇم،
نە ئەمرىڭنى تۇتۇپ مەن ئەيلەسەم ياد.

گۇناھىم كويدۇر، ئاندىن رەھىمىڭ كۆپ،
ھەبىبىڭ ھورمىتىدىن قىلغىل ئازاد.

گۇناھىم كۆپ ئەغىرراق تاغلاردىن،
كۈتەرەمس زەررەئى مىڭ بولسا فەرياد.

ئىمەس نەۋمىد رەھمانىر رەھىمسەن،
كەرىم زاتىڭ نىدىن قىلماس مېنى شاد.

نىيازى بولماغىل سەن رەھىم ھەقدىن،
ئىشت ئەي دەردمەند سەرۋى ئازاد.

× ×

كوڭۇلنى ئالدى ناگاھ بىر پەرىۋەش نازىنىن دىلبەر،
يۇزى ئايدۇر، كۈزى چولپان، تىشى دۇرۇلەبى شەككەر.

ياسالماشتۇر لەتاپەت بىرلە گويياكىم مەلاھەتدىن،
جاھان رەئىئالىرى ئىچىرە ھەممە سۈرەتدە ئۇل سەرۋەر.

بەرابەر ھوسنەگە يوقتۇر جاھان ئىچىرە تاپىلماسكىم،
ئەگەر ئىزدەر ئىسە ھوسنۇ ئىراقۇ رۇم ئىلە خەيپەر.

پەرى يا ھور غۇلمان ئىماس سۈرەتدە ئانداغكىم،
جاھان رەئىئالىرى ئىچىرە ھەممە سۈرەتدە ئۇل سەرۋەر.

نىدىن ئولمەي فراقى بىرلە كوردۇم سەرۋ نازىمنى،
بەرابەر تولغانۇر گويا ساچى سۇنبۇل، قەدى ئەرئەر.

فەلەك بىدادىدىن يەتتى جافا جانىمغا رەشك ئەيلەپ،
نىقابى ئاي يۈزىگە قىلدى ئۇل جانانەگە مەرمەر.

قويدۇر زەئۇقىم ئانداغكىم ئاقىبدۇر لالەدەك باغرىم،
يارىپ كوكسۇمنى چاك ئەتمىش تىگىب بۇ ھىجرىدىن خەنجەر.

كۈرەلەر ئەل مېنى دائىم بولۇبدۇر زەئۇقىم ئانداغكىم،
سارىغ چېھرىمنى كۈركىم زەئۇقىم، ئىدۇر يا مەگەر سەدبەر.

دەرىخا دىلبەرىم قىلسا تەرەھۇم كۈز ئۇچى بىرلە،
قاتار مىرگانلەرى بولغاي نىيازى جانىغە نەشتەر.

× ×

بىھەمدۇللاھ نازاكەت دىلبىرى بىر گۈلئۇزارىم بار،
نە بولغاي ئېھتىياجىم گۈلغە، قەددىن نەۋ باھارىم بار.

يۈزى ئاي، ساچلارى سۇنبۇل، لەئلىيا لەيلەرى غۇنچە،
لېنىنىڭ ھەسرەتتىن قان يۇتۇپ قانغا قانارىم بار.

مېنىڭ ھالىمغە ئەيلەر باغ ئارا فەرياد بۇلبۇللار،
نىگار ئاڭلاغىل، دىۋانە يەڭلىغ ئاھۇ زارىم بار.

مېنىڭ دىۋانەئى مەجنۇنلۇغۇمغا تەگمىسۇن كۈز دەپ،
جۈنۇنى ئىشقىدىن بوينۇمدا يازىلغان تۇمارىم بار.

ئەگەر بولسا ماڭا بۇ ھىجرىدىن يۇز مۇنچە ئوت پەيدا،
ئىدىن پەرۋانەدەك ئورتەنمەيىن ئوتتىن نەھارم بار.

بۇ يەڭلىغ دىلارەبا جانانە ناگاھ ئىلتىپات ئەتسە،
مەگەر كورسەم جامالىنى قاچان ئۆلمەي چىدارم بار؟!

نىيازى دەر ئىمىش جەننەتدە مىڭ ھور ئولسا كوز سالماي،
ئىتەي زىباۋۇ دانا، قەدىردانۇ مېھرىبانم بار.

× ×

غەمزە بىرلە ناز ئىشۋە سەندە بار،
بۇ كەرەشمە خۇدنامالىق كىمدە بار؟
غۇنچەئى لەئلىڭغە ئەي رۇخسارى گۈل،
بۇلبۇلى ئاشۇقتە مەندەك قايدە بار؟!
جان بېرەي ئەمدى ساڭا ئەي نازەنن،
مۇنچە دەرت بىرلە فىراقىڭ مەندە بار.
ئورتەنپ خاشاكىدەك جان بەرگەنم،
ۋەسل بولماقتىن سېنىڭ كوڭلۇڭدە بار.
بۇ فىراقىڭ بىرلە ئەي نازۇك بەدەن،
ئەمدى جان بەرمەك مېنىڭ كوڭلۇمدە بار.
ھەرنىچە فەرياد قىلسام، يىغلاسام،
كورگەچ ئەھۋالىمنى سەندە خەندە بار.
ھىجرىدىن ئۆزگە نىيازى كوڭلىدە،
بولماسۇن يارەب بۇ جانم تەندە بار.

× ×

بىھمدۇللىلا فىقىرلىق دولىتىدىن تەخت - تاجىم بار،
جاھاننىڭ تاجىدارى شاھىغا نە ئېھتىياجىم بار؟

ئەجەب شاھانۇدۇرمەن تەخت گاھى پارە تاش ئەيلەپ،
خازانە توقۇز ئەيلەپ مەن قانائەتتىن خىراجىم بار.

باشىدا سايەباندۇر ئاھ دۇدى دەشتى تاغ ئىچرە،
ھاۋايى كۈۋەنى ئىستەر مېنىڭ ئوتلىۇغ مىزاجىم بار.

تۇتۇپ فەرھاد يەڭلىغ كۈلبەئى ۋەيرانە تاغ ئىچرە،
بۇ يەڭلىغ باشمە تاج ئولدى بۇ ئوتدىن راۋاجىم بار.

مەگەر بولدۇم سەمەندەر ئورتەنىپ گويا فىراق ئىچرە،
ئەگەر مىڭ قەتلە ئورتەنسە نىيازى نە ئىلاجىم بار؟!

×

×

قايسى تىل بىرلە مېنىڭدىن ناز ئىشۋە سەندە بار؟
فورقتىڭدىن ئانچە ئۆتكىم كىمدە باردۇر، مەندە بار.

نىچە ئورتەنسەم فىراقىڭ بىرلە ئەي نازۇك بەدەن،
ئانچە ئىستىغناۋۇكىم جانانە سەندە خەندە بار.

جان بېرۇرمەن غۇنچەئى لەئلىڭغە ئەي رۇخسارى گۈل،
بولغالى نالەن كەبى بۇلبۇل مېنىڭدەك قايدە بار؟

ۋەسىل ئولۇر چاغدا بېرەي جانىم ساڭا ئەي نازەنىن،
ئورتەنىپ ھىجرىڭدە جان بەرمەك مېنىڭ كۆڭلۈمدە بار.

ئىستەسەم يوق ھىجرىدىن ئۆزگە نىيازى كۆڭلىدە،
مۇنچە زۇلىم ئەتىمەك ماڭا جانان سېنىڭ كۆڭلۈڭدە بار.

×

×

ئەي نازەنىن فىراقىڭ ئۆتى مەندە بار - بار،
يۈزمىڭ جافايۇ جەۋر سىتەم سەندە بار - بار.

جانۇ دىلىم غەمىڭ بىلە، كۆز تەلمۇرۇپ ساڭا،
سەن پادىشاھۇ ھوسىن ئىلە مەن بەندە، بار - بار.

سەدا ئەيلەگەن كۆڭۈلنى ئېتىپ مېژگان ئوقلارنىڭ،
ئاسراپ بۇ جانىم ئۈندە تەندە بار - بار.

مەن تەلمۇرۇپ قىلغان قىلىبان نالەلەر ساڭا،
سەندە نىتەي بۇ جىلۋە بىلە خەندە بار - بار.

جان ساقلادى نىيازى فىدا قىلغالى ساڭا،
بۇ ۋەجھىدىن ئامانەتتىڭىز مەندە بار - بار.

× ×

جان بېرۇرمەن دەرد ئىلە جانا مېنىڭ ھالىمنى سور،
ھەرنىچە دېدىم ئول ئاي بى رەھىم جانانمنى سور.

ھىجر شامى غەملەرنىڭ ئورتەردە كوڭلۇم سورمادىڭ،
ھىجر تابىدىن ئۇزۇلگەن رىشتەنى جانىمنى سور.

قان يۇتارمەن دەمبەدەم كوزدىن چىقارسام نە ئەجەب،
غۇنچەنى لەئلىڭ ئۇچۇن كوزدىن ئاقار قانىمنى سور.

يەتسە فەريادىم ئاڭا رەھىمى كېلۇردىن سورىماي،
قايسى تىل بىرلە دىگەي سەرۋ خىرامانىمنى سور.

مەندە بار ئوت ئۇچقۇنى تەگسە جاھاننى ئورتەگەي،
بەرقەدىكىم جا قىلۇر بۇ ئوتلۇغ ئەفغانىمنى سور.

ئورتەدى خاشاكىدەك جىسمىمنى بۇ ئىشقى ئۆتىكىم،
چۇن ھارارەتدىن بولۇر بۇ باغرى بەريانىمنى سور.

ئەي نىيازى ئاسراسام كوڭلۈمدە غەمنى غەم يىمەس،
مەن دىيالىمان ئاشكارە دەردى پىنھانىمنى سور.

× ×

كورەردە ناز ئىلە ئەغيارلىق ساڭا ياراشۇر،
بۇ دەرد ھىجر بىلە زارلىق ماڭا ياراشۇر.

نىتەيكى ئەتىلەس زەر بىخەت باشىمغە زەردىن تاج،
كورەردە ئەل كوزىگە خارلىق ماڭا ياراشۇر.

مېنى كى يەتكۈرۈر ئېرسەڭ ئول ئايغا ئەي قاسىد،
دىگىلكى ئەيىن گىرىفتارلىق ماڭا ياراشۇر.

نىگارا گەر مەسىدا ئېل مېنى دىگەي مەجنۇن،
سېنىڭ غەمىڭدە يوقۇ بارلىق ماڭا ياراشۇر.

قىلۇر نالەئى ئەفغان ئىشتىكىل، ئەي جانان،
قىلۇر ھەرنە سىتەمكارلىق ماڭا ياراشۇر.

نىيازى يىغلاسا قان، دەرد ئىلە فىراق ئىچرە،
قىزارسا كوز بىلە يۈز گۈللۈزارلىق ماڭا ياراشۇر.

×

×

ئاي يۈزۈڭنى كورگەلى مەن بەندەدۇرمەن زار-زار،
يىغلاسام ئالدىدا جانان خەندەدۇرمەن زار-زار.

ئاڭلىتاي چىنان مېنىڭ دەردىمنى ئىشت ئەي دەردمەندە
دەفتەرى ئىشقىن ئوقۇب مەن يىغلاغايىمەن زار-زار.

سۈبھى ۋەختىدە جۇنۇنۇم ئاڭلاماس بۇلبۇل كەبى،
يىغلاپان قۇرقەت بىلە مەن ئويغانۇرمەن زار-زار.

نالە ئەيلەردىن مېنىڭ كۈڭلۈم قۇشى ئەي دىلرەبا،
بۇلبۇلى سەرگىشتەنى مەن ئويغاتۇرمەن زار-زار.

ئىشقى دەشتىدە نىيازى بولغالى مەجنۇن كەبى،
ۋامۇقۇ فەرھاددەك ھەيران يۇرۇرمەن زار-زار.

×

×

ھوسىن ئىقلىمدا سېنىڭدەك بارمۇدۇر ئەي يار-يار،
بولماغاي يارەب سېنىڭ ھوسىڭگە مەندەك زار-زار.

شوخ ئول جانان مېنى سەيد ئەتكەلى مېزگان بىلە،
ئاتقالى مەن تەلبەنى ئىلىكىگە ئالمىش يار-يار.

لەبلىرى شىرىن، قاشى مېھراپ كافىر كوزلەرى،
زۇلفى سۇنبۇل، رېڭى ئالما ئىككى مەڭزى نار-نار.

قەددى ئەرئەردۇر، بويى كافۇر، ئىلىكى ئەبرەشىم،
يار مەھبۇبۇم مېنىڭ ھەرنە دىگەنچە بار-بار.

ئەي نىيازى ھەرنىچە فەرياد قىل، پەرۋايى يوق،
بولماغاي ھىچكىم بۇ يار ئالدىدا سەندەك خار - خار.

× ×

مەشۇقۇمنىڭ لەبلەرنىڭ زەھرى بار،
تەگسە مەست ئەيلەر، يۈرەكتە دەردى بار.

ھەرنىچە شەككەر لەبى شىرىن دىسە،
بىلىكى ئاچچىغ تىشلەگەندە قەھرى بار.

ئولتۇرۇر لەئلىدە گاھى تىرگۈزۈر،
گاھى - گاھى شەررەئى خەيرى بار.

بىرسى ئولتۇرسە، مەسھادۇر بىرى،
غۇنچىدەك ئاچىلسە لەئلى رەھمى بار.

ئەي نىيازى ئولتۇرۇر لەئلىم دىسە،
جان بېرىپ لەئلىمنى سور ئىمكانى بار.

× ×

نوقتەدەك ئۇل ئارەزىنىڭ ئۈستىدە ئىككى خالى بار،
دانەئىدۇر دامى قويغان چۇن ئەجايىپ ھالى بار.

تەلمۈرۈپ ئەردى قارا خالىغە خالى قالمادى،
تابدى خالىڭدىن كوزۇم بۇ مەردۇم ئىچىدە جانى بار.

ئەيلەدىم پىنھان دىسەم، سىرىمنى قىلغاي ئاشكار،
فۇرقىتىدىن ھەر كېچە بەردە ئىككى دالى بار.

ھەر كېچە مىڭ نالەئى فەرياد قىلسام، يىغلاسام،
مۇنچە دەردىمنى بىر سورمادىڭ نە ھالى بار.

يەتتە دەۋزەخدۇر بۇ ئوت ئۇچقۇنچە بارمۇ ئىككىن،
ئۆرتەدى خاشەكدەك بۇ بەندەنى، ئەئمالى بار.

خاردىن گۈل بولمادى، خالى رەقىبلەردىن كوڭۇل،
تاپسا گەر خالى كورۇپ لوتق ئەتمەك ئېھتىمالى بار.

ئەي نىيازى دامى خالىغا ئىلىندى بۇ كوڭۇل،
تەلفەنۇر بولسا كوڭۇل ئۇچماقچە نە ئەھۋالى بار.

فىراق ئوتى كىباب قىلدى جىگەرلەر،
 يىگەي مەئشۇق، چۈن ئەتتى ماھەزەرلەر.
 فغانىم ھەددىدىن ئۆتسە دەردمەندى،
 جانۇ بىلىكىم جاھانلەردىن كىچەرلەر.
 بولۇر سۈبھىدە قۇمرى بىرلە ساكىن،
 قىلاي فەرياد ئىشتىسۇن جانىۋارلەر.
 بالايى ھىجرىدىن كەلسە، قىلىپ سەبىر،
 زەھەر بولسا دىگەيمەن ناشىكەرلەر.
 بېلىمگە باغلادىم قۇرقەت تاناىىن،
 كېرەكمەسدۇر ماڭا زەررىن كەمەرلەر.
 تەرىقى ئىشىق ئىچىرە شاھۇ دەرۋىش،
 بۇ يولدا تەڭ گادايۇ، تاجىدارلار.
 فەلەك كەجرۇ ئۇچۇن كەجرۇگە مايىل،
 تۈزۈك سەۋرىغە بارۇر كۈب خەتەرلەر.
 رەقىبىلەر كۈرسە مەندەك ناتاۋانى،
 ساچار بىر لەھزىدە يۈز مىڭ زەھەرلەر.
 قاچار كۈرسە رەقىب، قاچماس نىيازى،
 باشىغە تەڭلەسە يۈزىڭ تەبەرلەر.

ئۇچرادى ناگاھ خىرامان بىر پەرى مەستانىۋار،
 سەينەئى باغى ئاراتۇشتى كوزۇم بى ئىختىيار.
 ياشۇرۇپ ئەرمىش ئامانەت ئالما دەب ئول باغىبان،
 ناگىھان سۇندۇم ئىلىك قويىغە سالماش ئىككى نار.
 گۈل جامالىنى دىمەكدىن مىڭ تىلىم ئەيلەي تىلىم،
 بەلكى بۇلبۇلدەك قادالغايىلار سىنەمگە خار - خار.
 كوردۇم ئانداغ دىلىبىرى جانانە مانەندى پەرى،
 تا ھاياتىم بار ئېنىڭ دەردى كۆڭۈلدە بار - بار.
 ئەي نىيازى ئول قاشى پەيۋەستە ياردىن مۇدام،
 بار - بار ئىلە كۆڭۈلدە يىغلاماقدىن زار - زار.

× ×

تەئەججۇپ ئەيلە بىر ئاي ئاينى قولىدا كۈتەرۇر،
ھايات چەشمەلەرنى بەلكى قوينىدا كۈتەرۇر.

ئول ئاينى كور، بىلىدىن زۇلق تارى نازۇك ئەمەس،
خىيال قىللى ئانى ئىككى ياندا كۈتەرۇر.

ئەمەستۇر گۈل قەددى مەئشۇق قەددىدىن نازۇك،
ئۇلۇغلۇق ھورمىتى گۈل كورسە باشىدا كۈتەرۇر.

باھار بولسا كورارسەن جامال ئاشىقلار،
سابا نىقابى ئانىڭ گۈل باھارىدا كۈتەرۇر.

كوڭۇل غەمىنى، يۈرەك دەردىنى ئالۇر ئۇلاشپ،
بالايى ئىشقىنى جان جاي - جايىدا كۈتەرۇر.

بالاغا سەبىر قىل، قىلماغىل شىكايەتى ئىشقى،
فەغان نالەنى كوز ئەشك قاندا كۈتەرۇر.

قاراڭغۇ بولسا جاھان نالەنى فەغان بىرلە،
نىيازى سۇبھىنى بۇ ئاھ زارىدا كۈتەرۇر.

× ×

كىرمەكەم ئول باغ ئارا جەننەت دىسە جانانەسىز،
ئىچمەيسىن ئابھايات ئول دىلبەرى شاھانەسىز.

مەي تىلەر كوڭلۇم مېنىڭ بەزىم ئىچرە ساقى تاپمادى،
ئىچكەن ئوخشارمۇ ئىكەن مەينى شۇراپ پەيمانەسىز.

بازدۇرۇ مەھلىك خۇمارىم دەقئىغە مەي ئىزدەبان،
چۈنكى چىقمايدۇر ھەر ئويىدىن مەي تىلەب مەيخانەسىز.

دانەئى خالىڭ كورۇپ كوڭلۇم ئىلىندى ناگھان،
قۇش قۇتۇلماس ھەرنىچە قەست ئەيلەمەكەن دانەسىز.

ئاھكىم پەرۋانەدەك باشىڭدىن ئورۇلسەم نىتاڭ،
شەمىنىڭ روشەنلىگى تابمىس چۇلا پەرۋانەسىز.

بىر چىراغسىز كۈلبەئى ۋەيرانەدۈر بى دەردلەر،
كىم سەدەق يەڭلىغ بولۇر ئاغزى ئوچۇق دۇردانەسىز.

ئىشقى زۇلمىدىن نىيازى ئەرز ئېتەرگە تابمادىڭ،
تابتىم ئانداغ تابمادىم جانانەنى بىگانەسىز.

× ×

ئول ئاينىڭ فۇرقىتىدىن تابمادى كوڭلۇم ئامان ھەرگىز،
كوڭۇلدىن دەردى چىقماس بولدى گويا تەۋامان ھەرگىز.

بەغىر خۇنابىدىن گويا سەرشكىم قانغا ئورۇلدى،
ئىتنىڭ باغرىمنى يەر چاغدا چۇ تاپماس قەترە قان ھەرگىز.

يېرىپ كوكسۇمنى تىرناپ گەر ئاياغى قانغا بۇلغانسا،
بۇ زەخم باغرىدىن قان ئولدى قىلما گۇمان ھەرگىز.

يېتىم ئۆلمەي فراقى بىرلە جىسىم قانغا بۇلغاندى،
قىيا ھەم باقمادى ئول مەئشۇق ساھىپ قىران ھەرگىز.

فىراقى شىددەتى فۇرقەت ئوتى بىدادىدىن ئۆلمەي،
قۇتۇلماس مېھنەت غەم ھىجرىدىن بۇ ناتاۋان ھەرگىز.

مېنى ھىجران ئوتىدىن ئانچە ئورتەب تىندى بۇ كوڭلۇم،
قۇيۇندەك سورۇۋۇلۇر جىسىمىم، كۈلى تابماس نىشان ھەرگىز.

چۇ تابسام بىر نەفەس بۇ ئىشقىنىڭ زۇلمىنى داد ئەتسەم،
نىيازى بىرلە بولماس سەرۋ نازىم ھەمزەبان ھەرگىز.

× ×

بولسا گەر جەننەت نىتەي جانانەسىز،
تەخت ئەگەر بولسا بەھەم شاھانەسىز.

لەئلىغە يەتمەي لىبى جانانەنىڭ،
جامى جەمشىدىنى نىتەي پەيمانەسىز.

مەن خۇمار ئۆلدۈم كۆرەي كۆزى خۇمار،
مەست ئېرۇر كۆڭلۈم مېنىڭ مەيخانەسىز.

كۆڭلۈم ئالەمان بىر پەرى مەستانەدۇر،
مېڭ پەرى بولسا نىتەي مەستانەسىز.

ئاھكىم ئۆرتەر مېنى پەرۋاندىك،
شەمى رۇخسارى ئەمەس پەرۋانەسىز.

خال دامغا ئېلىندى بۇ كۆڭۈل،
تا كۆرۈنمەي قۇش قۇتۇلماس دانەسىز.

ئەي نىيازى جان ئاياب جانانەدىن،
مەن نىتەي جاننى ئۇشول جانانەسىز.

× ×

سارىغ گۈل بولدى چېھرەم سالماي كۆز ئاشنا ھەرگىز،
نېتەي، گۈلدەك جامالىن كۆرگەلى كۆرمەس راۋا ھەرگىز.

چېكىپ ئۇن يىغلاماقدىن ئۆزگە چارە تابماي كۆڭلۈم،
فانا ئىستەر كەبى سەندىن بولەك يوقتۇر فانا ھەرگىز.

داۋايى ئىشقىنىڭ دەڭىغە سورغۇم مەن تەبىب ئولسا،
فېغانكىم بى داۋا دەردىم ئۈچۈن تابماس داۋا ھەرگىز.

دىگەي ھەر بارە كۆڭلۈم مەھرەمىم غەم، ھەدەمىم جاندىر،
ئۇنى ھەم ئۆرتەگەي ھەجرىڭ ئوتى قىلماس ۋەفا ھەرگىز.

غەمىڭ مىننەت قىلۇر غەم شامى ئىچرە بولسا ھەمرا ھەم،
ماڭا قىلدى غەمىڭ، مەن قىلمايم غەمگە جافا ھەرگىز.

ئىشتىكاچ، دەردىدىن قىلغان فېغانىمغا قىلۇرلەر دوق،
دىگەيلەر: بۇ ناۋادىن بولما غافىل بىناۋا ھەرگىز.

جامالى گۈلدىن ئەپرۇ بولسا بۇلبۇلكىم فېغان ئەيلەر،
ئەگەرچە قان يۇتار بۇلبۇل ۋەلى قىلماس ناۋا ھەرگىز.

نىيازى ئانچە كىم ئەفغان بىلە ئالدىدا يالبارسا،
كى ئاچماس چېرەسىنى ئول پەرى گۈلگۈن قەبا ھەرگىز.

× ×

بۇ كوڭۇل غەمناكىدىن شاد ئولدى جانانم ھۇنۇز،
غەم يىمەس ئولسەم ئەگەر غەم بىرلە سۇلتانم ھۇنۇز.

ھىجرىڭ ئوتى بىرلە بۇ دەردىمىغە قويدۇڭ داغ - داغ،
ئىشقى ئوتىنىڭ دەردىدىن يوق ئەردى ئارامم ھۇنۇز.

شام ھىجرىڭدىن كوزۇم قان يىغلاماقدىن زار - زار،
ئويغاتۇر قۇشلارنى ئويغانماس بۇ ئەفغانم ھۇنۇز.

ئاڭلا ئەي جانانە جان ئىچرە فىراقىڭ ئاسراسام،
غەمدىن ئولماس ئاشكارا دەرد پىنھانم ھۇنۇز.

لالە رەخلەر لالەدەك باغرىمنى گويا قىلدى باغ،
قىلمادى ئابادى كوڭلۇم ئىچرە ۋەيرانم ھۇنۇز.

چۇن يىراقىدىن ناگىھان ۋەسل ئولسا ئول جانان ماڭا،
چۇنكى تىك باققۇنچە يوق بۇ كوزدە ئىمكانم ھۇنۇز.

ئەي نىيازى يارىنىڭ گەر ئىتلەرى بولسا بەھەم،
توھفەنى باغرىمنى ئەيلەي بولسا مېھمانم ھۇنۇز.

× ×

كورمەكىمگە بائىس نا مېھربانم بولدى كوز،
بۇ سەبەدىن ئالغالى جانانە جانم بولدى كوز.

تا بۇ كوز چۈشمەي جامالىغا جافاسى بارمىدى،
مۇنچە دەرد بىرلە سەبەب ئاھۇ فىغانم بولدى كوز.

سالدى ھىجران ئوتىغە ئەمدى كوڭۇل بۇزماق بىلە،
بۇزغالى دۈشمەن ماڭا بۇ خانىمانىم بولدى كوز.

ھەرنىچە مەقسۇدكەم بار ئەردى كوز قىلدى ماڭا،
چۈنكى گويا فىتىنەنى ئاخىر زامانىم بولدى كوز.

ئانچە دېدىم مەن يامان كوز بىلە باقما يارغا،
ياردىن ھەرنىچە كەم بولسا گۇمانىم بولدى كوز.

كوزگە ئارامى كوڭۇل بەرمەس ئول ئاينىڭ ۋەسلىدىن،
نازىدىن نە ئىزدەبان روھى راۋانىم بولدى كوز.

ئەي نىيازى كوزلەرنىڭ گاھى خىرەدۇر نەشئىدىن،
مەن كەبى بىدار ئۈچۈن ئەينى خۇمارىم بولدى كوز.

× ×

مەلاھەت بىرلە كوردۇڭ ئاي يۈزۈڭ ئارامى جان ئەرمىش،
لەتافەتتە يۈزۈڭ شەھدۇ شەكەر ئاندىن نىشان ئەرمىش.

لەئلىدەك لەبلەرنىڭ خالى ئېرۇر جان تۇقتەسىدەككەم،
ئالۇر جان لەبلەرنىڭ خالى قۇيار داغى نىھان ئەرمىش.

كوزۇم تۇشتى يۈزۈڭگە، كويدى كوڭلۇم چۈنكى ئورتەندى،
سېنى كۆرمەك ھامان كۆرسەكى كويدۇرمەك ھامان ئەرمىش.

ئەجەپ، كور، ئىشىق ئارا بىچارە كوڭلۇم غەمدىن ئايرىلماس،
چۇ بىلىدىم بۇ كوڭۇل ئىشىق ئوتى بىرلە تەۋامان ئەرمىش.

فراقنىڭ بىرلە ھىجرىنىڭ ئاشنادۇر خەستە كوڭلۇمگە،
دىلى جانىمغە، بىلىدىم، غەملەرنىڭ كۆپ مېھرىبان ئەرمىش.

نېتەيكىم ھىجر ئارا مۇنداق بولۇر ئەرمىش تەرىقى ئىشقى،
غەمىدۇر مېھرىبان جانان، ئۆزى نامېھرىبان ئەرمىش.

دىگىل بۇ ئىشقى ئارا ئوتتى نىيازى جان تالاشۇردىن،
بولۇبدۇر خەستە جىسمىم جان بېرۇرگە تازە جان ئەرمىش.

× ×

جامالىك كورگەلى جانا مېنىك كوڭلۇم خاراپ ئەرمىش،
فراقىك ئوتىدا بولغان يۈرەك باغرىم كەباب ئەرمىش.

ئولەرمەن بىگۇنا جانانە زۇلمۇڭدىن دىسەم ئەيتۇر:
— فىغانۇ نالە قىلماق يارغا قىلغان جاۋاپ ئەرمىش.

تاپىلماس دەردىمە چۇن نالە قىلماقدىن داۋا ئوزگە،
ئېرۇر قەتلىم ئۇچۇن جانان ماڭا قىلغان قاباب ئەرمىش.

فراقى شىددەتى فۇرقەت ئوتى ھىجران تونىن دەيمۇ؟
بالاىى ئىشقىدىن جانىمغا مىك تۇرلۇك ئازاب ئەرمىش.

سىتەمدىن ئوزگە بولماس رەھىم، جاناندىن ماڭا بىلىدىم،
مېنىڭكى تالەئى بەختىم قارالىقدىن شىتاب ئەرمىش.

جافايۇ جەۋر زۇلمى يەتسە ئەي كوڭلۇم فىغان ئەتمە،
تەرىقى ئىشقىدا مۇنداق جەفالەر نە ھىساب ئەرمىش؟

نىيازى جان بېرۇر ۋەقت ئولدى جانانە يادىڭدىن،
چىقار ھالەتتە جان كورسە جامالىڭنى ساۋاب ئەرمىش.

× ×

بىر پەرى كوردۇم ئەجەب پەيۋەستە قاش،
كوزلەرى كافىر ئەجايىپ باغرى تاش.

سەجدەئى شۇكرانە ئەيتۇردىن ئاڭا،
سەجدە بىردۇر مېھراب ئىككى ئەگمە قاش.

بىر باشم جانا سېنىڭ ئالدىڭدا كور،
بىر پەرى بىرلە نىدىن قىلغاي تالاش؟!

گەر قىلۇر قاشۇ كوزۇڭ ئاشۇفتە ھال،
تا قويماي ئەمدى ئاياغ ئۇستىغە باش.

كەل، مېنى ئولتۇر شەھىدى ئىشقى ئولاي،
قىلغۇسى پىنھان مېنىڭ سىرىمنى قاش.

ئاھ نەيلەي بولدى گويا تەۋامان،
ھىجر دەردى بىرلە كوڭلۇم نە تۇتاش.

ناز ئىلە كورسەڭ نىيازى ئاڭلاغىل،
كوڭلۇم ئالماقدىن كورۇنمىش بىر قۇياش.

× ×

پەرى كوردۇم ئەجەب شۇخانە بولدۇم مۇبىتلا قىلىش،
ئالىب بۇ تەلبە كوڭلۇمنى گىرىفتارى بالا قىلىش.

سالىب ئوت ھىجرىدىن جان مۈلكىنى ۋەيرانە ئەيلەرگە،
كوڭلۇنى دەردى جان ھىجر بىر يەردىن جۇدا قىلىش.

قاباب جان غەم لەشكەرى كوڭۇللەرنى قىلىپ تاراج،
ياساب مېرگانلەرى سەق ئاتغالى قاشنى يا قىلىش.

مەلاھەت بىرلە ئالدى ئەۋۋەلى كوڭلۇمنى ئول قاتىل،
تەرەھھۇم قىلدى ئەۋۋەل، ئاخىر جەۋرى - جەفا قىلىش

جەفاغە كىم نەسەمچە لايىقى جانانە كورمەسكىم،
كورۇب لايىقى سېنى دىۋانەلەردەك بى ناۋا قىلىش.

ۋاڧاغا ۋەئەدە قىلدى، كوڭلۇم ئالغاندىن جاڧا قىلماي،
ستەمنى ئۆزگەچە جان كوڭۇلگە بىۋاڧا قىلىش.

ئەگەر فەرھاد ئىلە مەجنۇن مېنى كۆرسە قالۇر ھەيران،
نىيازى ئاڭلاغىل، دىۋانە مەن دەپ ئۇ دۇئا قىلىش.

× ×

ئاھكىم، مېزگان بىلەن جانىمغا جانان ئۇردى نىش،
بولمايدى ھەرگىز مۇيەسسەر يىغلاماقدىن ئۆزگە ئىش.

كۆز ياشىمنى كۆيىدە ھەرسارى غەلتان ئەيلەدى،
ئەمدى ۋەسلىڭدىن كۆزۈم قان يىغلاماقتى ئىزدەمىش.

چىقسا جانىم ھىجرىدىن دەردىمنى يەتكۈرمەس ساپا،
دەردى ھىجرانىمنى ئەرەز ئەيلەرگە بولدى نە قامىش.

ئاھكىم، غەم تىغىدىن چاڭ ئەيلەدى كۆڭلۈمنى ئىشقى،
ئاللا، ئاللا يارنىڭ مۇنداق جافاسى بارمىش.

گوي ئېتىپ باشىمنى جەۋلان ئەيلەپ ئوينار ھەرتەرەپ،
زۇلفى چەۋگانىم مېنىڭ مەيداندا جەۋلان ئەيلەمىش.

سىل ئەشكىمدىن يېغىپ سۇ بىرلە مەيدان تولدىكىم،
كىم سىقىلماقدىن كېلىپ بۇ يىغلاماققا ئالدامىش.

ئەي نىيازى، دەرد ئىشقى ئەيلەردە سەن سۇلتان ھوسىن،
چىرتىبان جانانە قاش كۆز بىلە گوي قىيىنامىش.

× ×

كوردۇم ئانداغ دىلىبىرى جانانەنى پەيۋەستە قاش،
كۆزلەرى جالالددۇر، بى رەھىم كافر باغرى تاش.

كەببە ئى مەقسۇدىنى ئىزدەر ئىدى ھەردەم كۆڭۈل،
كىم قىلىبدۇر سەجدەنى مېھراب ئىرمىش ئەگمە قاش.

دەرد مېھنەت ئوقلەرى يەتكەچ بۈرەككە دەردىدىن،
كۆزلەرىمدىن دەمەدەم ياغىمىش ياغىندەك ياغدى تاش.

كورگەچ ئول ناز ئۇيىقىدا تابتى مەھەل ئىككى كوزۇم،
ئول كەفە پايىغا كوز سۇرمەك بىلە قىلغاي تالاش.

ئىشقى ئەيلەردە كوزۇم گىريان كوڭۇل ھەيرانلىغ،
قىلدى كوز بىلە كوڭۇل پىنھان مېنىڭ سىرىمنى فاش.

ساقىيا، تۇت دوستلۇق، لۇتىقى ئىنايەت بىرلە مەي،
قىلغىمەن بولسا بەھەم نازۇك ئاياغ ئاستىغە باش.

ئەي نىيازى، ئىشقى زۇلىمىدىن دىدىڭ بولماس جۇدا،
ھىجر دەردى بىرلە غەم فۇرقەت بىلە ئەرمىش تۇتاش.

× ×

چىرايىم تىپرە شامى بولدى ھىجران ئوتى ياندۇرمىش،
قۇرۇق جىسمىم ئوتۇندەك ئورتىبان جانىمنى كويدۇرمىش.

بۇ ھىجران ئورتەگەن جىسمىمنى جانانمغا يەتكۈرسەم،
بالايى ئىشقىدىن ئانچە جافا كوڭلۇمگە يەتكۈرمىش.

لەيلىڭ يادىدا كوڭلۇم قان يۇتۇپ قاندەك قىزارىپ لەب،
قۇرۇغان لەبلەرسە ھەسرەتدەكم قان بىرلە قاندۇرمىش.

قارا قىلىمىش كوزۇمنى تاكى ئالماق بىرلە مېزگانى،
نە يۈتكىم ھەرتەرەپ تۇغىيان قىلىپ سىنەمدە سۇندۇرمىش.

جۈنۈنۇم ئەمگەكىدىن ئانچە قىلىدىم نالە ھەدىسىزكىم،
كورۇڭ بىدادىدىن بۇ كوزلەرسە ئەشكىنى ياغدۇرمىش.

كورۇپ لەئلىۈ لىيىدىن گەر تىلەر جانانە بۇ كوڭلۇم،
ياقاسىن غۇنچەدەك چاك نەيلەبان ئالدىدا تەلمۇرمىش.

نىيازى نالە ئەيلەر ھىجرىدە كوب يىغلاماقدىن كىم،
تۇتۇپ پەيمانە ساقى يار ئۇچۇن كوڭلۇمنى ياندۇرمىش.

× ×

ئەي سابا ئەيلەي ساڭا ھالىمنى ئەرر،
يىغلابان ئاشۇقتە ئەھۋالىمنى ئەرر.

ئاڭلا، فەريادىمنى، ھىجران تۇنلەرى،
زار-زار يىغلاي قىلىپ دەردىمنى ئەرز.

ئول پەرى مېژگانلەرنىڭ زەخمىدىن،
پارە بولغان باغرى بەريانىمنى ئەرز.

بۇلبۇلى ئاشۇقتە يەڭلىغ ئەي سابا،
قىل سەھەرلەر نالەئى زارىمنى ئەرز.

غەم بىلە ھىجر فىراقى دەردىدىن،
يادىدا دىۋانە بولغانىمنى ئەرز.

يارنىڭ قەسدى مېنىڭ جانىمدادۇر،
قىلغىل ئەي بارساڭ بېرەي جانىمنى ئەرز.

ئەي سابا قىلدى نىيازى ھالىنى،
ئاڭلاغىل بى رەھىم جانانىمنى ئەرز.

× ×

ناگھان كورسەم قىلۇرمەن يارۇ جانانىمنى ئەرز،
تابسا كۆڭلۈم ئەيلەگەي بۇ دەردى پىنھانىمنى ئەرز.

ھەرنىچە قىلسا سىتەم جانىمغا جانان ئۆزگەچە،
كىمگە ئەيلەي دىلرەبا سەرۋۇ خىرامانىمنى ئەرز.

ياش تۈكەردىن كۈزلەرىم بىر-بىر قىلاي جانانغە،
بۇزەئى جىسمىم كۆڭۈل ھالىن كۈيەر جانىمنى ئەرز.

قايسى بىر زەئەمدىن تابسام قىلۇرمەن يادىنى،
كويىدا مەجنۇن كەبى دىۋانە بولغانىمنى ئەرز.

ئەي سابا ئىشقى ئىچرە بۇ ھالىمنى كوردۇڭ ئۆزگەچە،
ئەيلەگىل غەم بىرلە بولغان باغرى بەريانىمنى ئەرز.

قەسدى جان ئەيلەي فىراقى بىرلەجانان ئەي سابا،
تا قۇلاق سالغىل قىلاي بۇ نامۇسۇلانىمنى ئەرز.

ئىشقى ئارا فەرھاددەك بولدى نىيازى ئاھكىم،
قىلغايمەن مەجنۇن كەبى ھەرىپارە چىرايىمنى ئەررە.

× ×

غەزەب بىرلە نىگارم ئالدى بۇ جانىمنى قىلسام ئەررە،
قىيا ھەم باقمادى ئانچە ئەھۋالىمنى قىلسام ئەررە.

بۈكىم باغرىمنى پارە-پارە قىلدىڭ دىسەم ئول قاتىل،
نەزەر قىلماس نىتەيكىم بۇ باغرى-قاننىمى قىلسام ئەررە.

كوڭۇل بىرلە بۇ جان مۈلكىنى بۇزدى ئىشقى ئوتىكىم،
چۇ كوز سالماس مېنىڭ بۇ مۈلكى ۋەيرانىمنى قىلسام ئەررە.

جافا تىغىدىن ئۆلمەك بىرلە بولسامكىم شەھىد ئىشقى،
بولۇپ قۇربان ئىنىڭ ئالدىدا قۇربانىمنى قىلسام ئەررە.

نە ئىستەر چارەكىم جانان ئوزىدۇر چارە لۇتقى ئەتىمەس،
چۇ يوق بىچارەلىكىدىن ئۆزگە ھەيرانىمنى قىلسام ئەررە.

چىقىپ ناز ئۇيقۇدىن كورگەچ مېنى جانانە كوز سالماس،
ئۆزى بىدادىدىن تۈنلەردە بىدارىمنى قىلسام ئەررە.

مەگەرچە قورقارەم كويۇڭغا بارماقدىن ئەگەر تابسام،
نىيازى دەر ئىتىڭغا توھفەنى باغرىمنى قىلسام ئەررە.

× ×

يىغلارەم شامۇ سابا دەرد بىرلە جاناندۇر غەررە،
دەردۇ غەم چەكمەك كوڭۇلگە مېھرىباندۇر غەررە.

ياغدۇرۇر ھىجراندىن غەم ئوقلىرى جىسمىم ئارا،
قىلغالى جان مۈلكىنى بۇ زۇلم ۋەيراندۇر غەررە.

بىر كورۇندى ناگىھان ئەمدى ياشۇنماقدىن ئۆلەي،
گويا مەن بى ناۋاغا داغى ھىجراندۇر غەررە.

كوزلەرىم زۇلىمىدا ياغدۇرمىش باغرى خۇناب ئەشك،
ئاشكارا قىلغالى بۇ دەرد پىنھاندۇر غەرەز.

زۇلفىنى قىلغاچ پەرىشان شادلىغ بولدى ئەدەم،
جانۇ كوڭلۇمنى مېنىڭ قىلماق پەرىشاندۇر غەرەز.

ھەرنىچە زۇلم سىنەم كەلتۈرسە ئول بىداد ئىشقى،
قىلغالى بۇ تەلبەئى بىكەسنى ھەيراندۇر غەرەز.

ئەي نىيازى ئالسا جان جانان بىلە قىلما جىدەل،
بەس كۈرەركى ئول پەرى بۇ باغرى بەيراندۇر غەرەز.

× ×

دىلرەبا سىنەمگە مېژگان بىرلە ئات،
گەر ئاتاسەن قاش ياسى بىرلە ئات.

غەم بىلە ھىجران تالاشماقدىن مېنى،
تىندۇرۇپ كوڭلۇمنى جانىم فاتراق ئات.

مەقسىدى جان بەرسە كوڭلۇم ئىشقى ئارا،
قىلماغىل جانانە ھەرگىز ئېھتىيات.

يارنىڭ ھىجرۇ فىراقى دەردىدىن،
تابىم بۇ غەم بىلە ھەرگىز نەشات.

جىلۋەئى جانانە ئەيلەر ئۈزگەچە،
رىشتەئى جان ئولدى ئۆتمەكەدىن سىرات.

ئىشقى ئارا قىلسا نىيازى نەئەجەب،
ئىشقىدىن قىلسا ئەجەب ئەرمەس فارات.

× ×

ئىشقى يولغە سالىب مەن سىنەم ئىچرە بىر رەبات،
ئۆرتەنەپ تاكىم بۇزۇلماقدىن قىلۇرمەن ئېھتىيات.

بۇ يۈرەك قانى بىلە جانۇ كوڭۇل قىلمىش يانا،
دەرد ئىلە بۇ غەم ئۈزە غەم بىرلە قىلمىش ئىدى بات.

مەنزىلى تابىتى بۇ ھىجران كويدۇم، ئولسەم چىقماغاي،
تابمادى بىچارە كوڭلۇم ھىجرىدىن ھەرگىز نەشات.

بۇلدى ھىجراندىن تۇمۇغ جىسىم ئارا يول تابماغاي،
كىم رەبات ئولدى كوڭۇل جان بىرلە ئۆتمەكى سىرات.

ئەبىر بارانى غەمى يەڭلىغ كوزۇمنىڭ ئەشكىنى،
ياغدۇرۇپ غەم بىرلە ھەردەم جادى قىلمىش دۇر فارات.

ئىشقى كويىدا بىنا قىلدىم دەرد ئەردىڭ ئەي كوڭۇل،
غەم بىلە ھىجران تالاشماقلىدىن بۇزۇلغان بۇ رەبات.

يۈز بەلەغە ئۇچراساڭ كوڭلۇڭنى ئاندىن تۈزمەكم،
ئەي نىيازى سەن بىلە جانانە قىلماس ئىختىلات.

× ×

سەن ۋافاكىم ئول پەرى جانانەدىن قىلغان تەمەد،
ئوخشاماس غەۋۋاسۇ سىز دۇردانەدىن قىلغان تەمەد.

كوز يۇمۇپ بىخۇدلۇقۇم كوردۇڭ ئەجەب جانانەسەن،
ئىشقى ئارا ھۇشيارلىغ دىۋانەدىن قىلغان تەمەد.

ئەمدى لال ئولدى تىلىم ۋەسقىڭ دىمەككىن خۇب ئەمەس،
بەسكى بۇلۇلدەك قىلغان پەرۋانەدىن قىلغان تەمەد.

كۈندۈزى ئايدىن، كېچە كۈندىن تەمەد قىلغان ناچەر،
كام ئالۇرغە لەئلىنى مەستانەدىن قىلغان تەمەد.

ئەي نىيازى كىرمەيىن ئىچكەنچە بار جەننەتتە مەي،
يارنىڭ ئىلكىدىكى پەيمانەدىن قىلغان تەمەد.

× ×

ۋەسلىنى زۇلق پەرىشاندىن تەمەد،
قىلماس ئول لەئلى بەدەخشاندىن تەمەد.

يىغلاسام ۋەسلىن تىلەردىن زار-زار،
ئول قىلۇر بۇ باغرى بەرياندىن تەمەدۇ.

مەن تەمەدۇ قىلماق بىلە ئول باغرى تاش،
قىلغۇسى ۋەسلىگە ئىماندىن تەمەدۇ.

ناگىھان ۋەسل ئولماسا جانان ئوزى،
سەن كىمۇ قىلغايىسە سۇلتاندىن تەمەدۇ.

كوڭلۇڭ ئالماقدىن كىچىك سۇلتان ھوسىن،
ئەي نىيازى قىلما ناداندىن تەمەدۇ.

× ×

قىلدى كوڭلۇم بىر پەرىۋەش زۇلى چەۋگاندىن تەمەدۇ،
بولماغاي يارەب فانا قىلغاندا ناداندىن تەمەدۇ.

ئويناتۇر كوز ھەر تەرەپ قەسەد ئەيلەگەچ جانانە جان،
ئاتغالى جان ھەم قىلۇر قاش بىرلە مىژگاندىن تەمەدۇ.

زۇلفىنىڭ زەنجىرىدىن كوڭلۇمنى مەھكەم ئەيلەدى،
قىلماغىل ئازادلىغ سەرۋۇ خىراماندىن تەمەدۇ.

ئورماغىل كوب لاق كويىمەكەدىن كويەرسەن ئەي كوڭۇل،
قىلسا ئوخشارمۇ ئىكەن دەۋزەخ رىزۋاندىن تەمەدۇ؟

دەر ئىدى لەئلىڭ مەسىھ ئاڭلا ئەي جانان ئەجەب،
ئالغالى جان ئەيلەمىش بۇ باغرى بەرياندىن تەمەدۇ.

مەن تەمەدۇ قىلماق بىلە قىلغاي تەمەدۇ جانانە كىم،
جان بېرىمەن ھەم قىلاي ئول يار جاناندىن تەمەدۇ.

ئەي نىيازى چۇن تەكەللۇم ۋەقتى لەئلىڭدىن چىقار،
قىل لەبىڭگە دارۇ دەپ لەئلىنى سۇلتاندىن تەمەدۇ.

× ×

ئانچە ھىجران ئوقىدىن دەردىگە قويىمىش داغ - داغ،
كويىدۇرۇر جانۇ كوڭۇللەرنى ئوتۇندەك لاغ - لاغ.

بەس قۇلاق سالسام كۈتەردىن خەندە ئەيلەر ئول پەرى،
ئانچە شىددەت بىرلە كويىگەندىن بولۇر ئول باغ - باغ.

كېچەلەر فۇرقەت بىلە ھىجران غەمى ھەم كويىدۇرۇر،
ياندۇرۇر جىسمىنى كويىمەكەندىن چىراغ ئۆزى چىراغ.

قىل مېنى ساقى لەبالەب مەي بىلە ئاشۇقتە ھال،
كىم ئاياب مېنى، ماڭا كەلگەندە تۇتۇڭ چاغ - چاغ.

لوتىق ئېتىپ بىر جامە مەي تولدۇر ماڭا بىخۇد بولاي،
بولسا دەرد ھەم دەفئىغە تابغۇم فەراغ ئۆزى فەراغ.

قىلدى فەريادىمنى زايەدەردىسىز فەريادىكىم،
تۇتى بولماس ھەرنىچە فەرياد قىلسا زاغ - زاغ.

بۇ نىيازى يارنىڭ كويىغا بارماقەندىن مەلۇل،
چۈنكى قىچقىرىمىش رەقىبىلەر تاڭغا تەكرۇ ساغ - ساغ.

× ×

تابمادى كوڭلۇم مېنىڭ ئول جىلۋەگەردىن شادلىغ،
تابتى ھىجراندىن بۇزۇغ كوڭلۇم مېنىڭ ناشادلىغ.

بولماغاي ئازادلىغ جانانىنى كۆرمەكەندىن ماڭا،
دانەئى ھالىن قىلۇر بۇ كۆزلەرى سەيياىلىغ.

تەگدى غەمزىڭ ئوقلەرى جان بىرلە كوڭلۇم دەردىدىن،
قىلسام ئەفغاندىن يېتەر جىسمىم ئارا بەربادلىغ.

ھىجر تىغىدىن مېنىڭ كوڭلۇمنى قىلمىشەدۇر ئەسىر،
بەندەئى ئىشىق ئولمىشىم كوڭلۇم تىلەر ئازارلىغ.

جانىمە دىشۋارلىغ بولمىش كوزۇڭدىن ۋاھكىم،
كوزلەرنىڭ قەتلىم ئۇچۇن قىلغاي ماڭا جاللاڭلىغ.

قىلماغىل ئاۋارە كوڭلۇمنى سەن ئەي سۇلتان ھوسىن،
ھوكىم سۇلتاندىن يېتەر مۈلك ئەھلىغە ئابادلىغ.

ئەي نىيازى قىلغالى ئول سەرۋ قەدىنىڭ ھەسرەتى،
قىلدى ۋاۋەيلا فسراق ئىچرە مېنى فەريادلىغ.

× ×

بىر پەرى گۈلنار گۈل رۇخسارلىغ،
كورگەلى ھىجرىدە تارتتىم زارلىغ.

سۇنبۇلى زۇلفىن كەمەند ئەيلەب ماڭا،
قىلدى كافىر كوزلەرى ئەييارلىغ.

ئىشۋە ئەيلەردىن گاھى كوڭلۇم ئالۇر،
زار ئىلە قىلغاي داغى ئەييارلىغ.

يەتمەسۇن كوڭلۇم خاراب ئەي نازەنىم،
سەن قاشى پەيۋەستەدىن ئازارلىغ.

مەن خاراباتى ئارا قويدۇم قەدەم،
ساقىيا، مەي تۇت ماڭا خۇمارلىغ.

ئاھكىم قىلدى مېنى بېداد ئىشق،
ھەر كېچە بۇ نالەدىن بىدارلىغ.

گەر نىيازىغە ئىسكەندەر شاھ نىدىن،
بەس دۇرۇر يادىغا يەتسە خارلىغ.

× ×

كوردۇم ئانداغ دىلبىرى گۈلنار گۈل رۇخسارلىغ،
تۇرغەراق بۇدۇر يۈزى ئايدۇر، قەدى رەفتارلىغ.

زار كوڭلۇمنى قىزىتماق بىرلە ھىجران كويىدەرۇر،
تاكى شىددەت بىرلە مەن ھەم تارتادۇرمەن زارلىغ.

غۇنچەدەك باغرىم ئېرۇر قات - قات، فىراقى زەخمىدىن،
بولماغاي ئىشىق ئىچرە مۇنداغ زۇلم ئىلە ئازارلىغ.

چۇن كۈڭۈل ھەيرانلىغى ئول سەرۋ نازىم ناز ئىلە،
گاھى - گاھى ئەيلەگەي مەن تەلپەگە ئەغيارلىغ.

شامىدىن تا تاڭغا تەكرۇ نالە ھەدىسىز ئەيلەسەم،
قىلماغاي ئول يارنى ناز ئۇيغۇسى بىمدارلىغ.

مىڭ بەلا جانىمغە يۈزلەندى خۇمارىم زەئفىدىن،
ساقىيا بىر جام مەي بەرگىل ماڭا خۇمارلىغ.

ئەي نىيازى ھىجرىدىن غەم بىرلە بولما دەردناك،
ئىشىق ئارا ۋەسلىن تىلە گەر ئانچە يەتسە خارلىغ.

× ×

غەمىدە ھەر كېچە سالىمىش كوڭۇلگە ھەيرانلىغ،
نە ئىشىق ئەيدىكى سالۇر كۈلبەم ئىچرە ۋەيرانلىغ.

سەرىغ يۈزۈمنى كورۇپ دەردىم ئەيلەدى ئىزھار،
نە دەرد ئەيدىكى قىلۇر كۈزلەرىمنى گىريانلىغ.

يۈزۈمنى كورسە كۈلەردىن ئول ئاي خىجالەتدۇر،
كورۇپ يۈزۈم نە سارىغ كوزنى ئەشكىدىن قانلىغ.

كوزۇم ئاقاردى، ئاقىب قان كوزۇمدىن ئەي جانان،
جافانى مۇنچە قىلىپ يوقۇمۇدۇر مۇسۇلمانلىغ.

ئەگەرچە ھەرنە سىتەم قىلسا ئىختىيارى بار،
نىيازى بەندەسىمۇركىم، نە قىلسا سۇلتانلىغ.

× ×

قىلدى دەردىدىن مېنى جانانە كەينى،
ھىجرىدە تا بولماسام مەستانە كەينى.

تەلمۇرۇپ فەرياد قىلدىم يىغلايدىم،
كىم فىراقىدا بولۇپ دىۋانە كەينى.

ئۆرتەنسب جان بەرگەلى جانانەدىن،
ئورۇلۇپ بولدۇم نىچە پەرۋانە كەينى.

خەستە كۆڭلۈمنى فىراقى ئۆرتەدى،
مەن بولاي بىخۇد ئىچىپ پەيمانە كەينى.

بەزم ئارا بىر جام مەي قىلدى مېنى،
شۇم رەقىبلەر ئالدىدا مەردانە كەينى.

مۇترەبا، چەككىل ناۋا بىخۇد بولاي،
ھىجر ئىلە قىلغاي مېنى ۋەيرانە كەينى.

يار، ھىجرىڭدىن سەرىغ چېپرەمنى كۆر،
بۇ نىيازى بولمادى شوخانە كەينى.

× ×

تۇتۇپ مەي دەمبەدەم ساقى مېنى مەستانە قىلدى كەينى،
جامالى ئەكسىدىن بىخۇدلۇغۇم دىۋانە قىلدى كەينى.

بولۇپ مەجنۇن كەبى ئۆزىدىن كېتىپ فەريادى قىلىشەن،
رەقىبۇ دوسىلار ئالدىدا مەردانە قىلدى كەينى.

داۋا دەپ دەردىمە جانانەدىن ھەر بادە ئىچكەچ مەي،
ھەممىشە تەسبىھۇ جارى تىلىم جانانە قىلدى كەينى.

مېنى ئەريان كۆرۈپ بىخۇدلۇغۇم ئەيىپ ئەتمەك ئەي ساقى،
جەبا دەپ ھەر تەرەپ سۇندى ماڭا پەيمانە قىلدى كەينى.

چىكىپ مۇترىب ناۋا، مەن بى ناۋانى ئەيلەدى بىخۇد،
قىلىپ فەريادىدىن جان مۈلكىنى ۋەيرانە قىلدى كەينى.

لەئلىدەك لەبلەرىدىن ئالدى رەڭ مەي لەئلىگۈن بولدى،
سارىغ چىپرەمنى گويا رەڭ بېرىپ شوخانە قىلدى كەينى.

نىيازى مەست سەرگەردان دىگەي باشىدىن ئورۇلسەم،
جامالى شەمىغە قىلماق ئۇچۇن پەرۋانە قىلدى كەينى.

× ×

بارچە جامال بىر تەرەفى، جانانە بىر تەرەفى،
ناز - كەرەشمە بىر تەرەفى، مەستانە بىر تەرەفى.

يۈزىڭ ئەگەرچە ياقۇت كۆپ بولسا لەئلى ھەم،
تا بولسا ھەم زۇمرەدۇ، دۇردانە بىر تەرەفى.

ھەر چەند فىغان قىلسا سەھەر نالە ئەيلەسە،
بولسا ھەزار بۇلبۇل، پەرۋانە بىر تەرەفى.

ئىشىق بالايۇ شىددەتتىن ئانچە كىم قىلۇر،
جەۋر - جافاسى بىر تەرەفى، مەردانە بىر تەرەفى.

يەتكەچ ئول ئاي لىپىگە تاپىپ لەئلىدىن مىراد،
ساقى شارابى بىر تەرەفى، پەيمانە بىر تەرەفى.

ئەگەر خانىقادا شەيخ رىيا بىرلە قىلسا زوھىد،
بىلىگىل بۇلارنى بىر تەرەفى، مەيخانە بىر تەرەفى.

دەۋ خۇمار قىلغالى مەي ئىزدەبان كوڭۇل،
بولدى نىيازى بىر تەرەفۇ، پەرۋانە بىر تەرەفى.

× ×

باشىمە تۇشمىش بۇ رەڭ سەۋدايى ئىشىق،
قىلماغاي يا رەب مېنى رەسۋايى ئىشىق.

يۈزنى مەستانە ھەردەم كۆرسەتۈر،
قىلغالى كافىر مېنى تەرسايى ئىشىق.

تا چوكۇبمەن ئىشىقنىڭ دەرياسىغا،
يەتكۈرۈپ تەھتىگە ئول دەريايى ئىشىق.

جان بىلە كوڭلۇم تالاشماقدىن قىلۇر،
ئول سەنەم ئالدىدا كۆپ غەۋغايى ئىشىق.

بىر باشىم يۈز مىڭ تۈمەن سەۋداسىنى،
ئاھكىم، قىلدى نىتەي بىرايى ئىشىق.

ۋامىقۇ، فەرھادۇ، مەجنۇنلەر قانى؟
كىم مېنىڭ بىرلە قىلۇر دەۋايى ئىشىق.

تابماغاي ئىستەپ جاھانى ئىشىق ئارا،
ئەي نىيازى سەن كەبى شەيدايى ئىشىق.

× ×

بولدۇم نىتەي غەمىدە ئول ئاي تۇشكالى يىراق،
ئورتەر ھەمىشە جان دىلىم دەرد ئىلە فىراق.

گاھى يولغا كۆز تىمكىبان تەلىمۇرۇپ كوڭۇل،
يىغلاپ ئاقاردى كۆز، يولدا سىزدى بۇ فىراق.

ناگاھ ئېلىندى زۇلفىغە بۇ ناتىۋان كوڭۇل،
قويغاچ كوڭۇلنى قىينادى بۇ قىل بىلە تۇزاق.

غەم ئورتەدى ھەمىشە بۇ جان مۈلكىنى دىسەم،
كۆزدىن يىراق، كوڭلۇم ئەمەس دەردىدىن يىراق.

يەتكۈر بۇ ئەرز-ھال، كوڭۇل ھالىن ئەي سابا،
يەتسەڭ دىگىل: نىگارم، سەن قويماغىل يىراق.

كۆرمەي غەمىدە قاقشايدۇر جان ئىلە كۆڭۈل،
كۆرمەك ھامان، كۆيدۈرۈشى كۆڭلۈمە سىناق.

گەر تىنمادى فىراقى بىلە تەلپۈنۈپ كۆڭۈل،
ئۆرتەن نىيازى، تىنسۇن كۆڭۈل، قىلسا ئىشتىياق.

× ×

دىلرەبا، ئىشقى ئىچرە بولغان زەئىقى بىمارىغا باق،
لالىدەك قان باغلاغان بۇ باغرى بەريانىمغا باق.

ھىجر زەئىقىدىن نىچە دەردىمنى قىلماي ئاشكار،
مىڭ-مىڭ ئولسا دەرد ھەم بۇ دەرد-پىنھانىمغا باق.

لاغ-لاغ ئۆرتەر مېنىڭ كۆڭلۈمنى ئەي نازۇك بەدەن،
بولدى، ئىشقىڭ ئۆتىدىن بۇ مۈلك ۋەيرانىمغا باق.

زۇلم ئىلە قىلىدىك نىچە جانىمغا ئەي سۇلتان ھوسىن،
لۇتق قىلغىل كىم، مېنىڭ فەريادۇ ئەفغانىمغا باق.

لالەگۈن بولدى بۇ جىسمىم ياش بىلە، ئەي باغرى تاش،
ئەمدى ئورۇلدى سەرىشكىم قان-رۇخسارىمغا باق.

كىمكى ئاشىقدۇر مېنىڭ بىرلە قىلۇر دەئۋايى ئىشقى،
ئىشقى مەيدانىدا جان بەرگۈم بۇ مەيدانىمغا باق.

كىمكى ئاشىقدۇر نىيازىدەك بولۇر ئەريان كەبى،
بولمىسام ئەي نازەنن ئاۋارە ئەريانىمغا باق.

× ×

نىتەيكى ئاھ ئول ئاي قىلدى كۆپ خىرامانلىق،
بۇ ۋەجە بىرلە سالۇر كۆڭلۈم ئىچرە ۋەيرانلىق.

قىزىل قەبا بىلە كۆرگەچ قىزاردى گۈل يۈزىدىن،
كۆزۈمگە دىلىبىرى رەئنا كۆرۈندى شوخانلىق.

نىدىنكى ئولتۇرۇبان گاھى تىرگۈزۈر ھەردەم،
نە قىلسا بەندەسىدۇرمەن، قىلۇرمۇ سۇلتانلىق؟!

تەرىق ئىشقىدا جان بەرمەكەم داۋا بولغاي،
جافانى مۇنچە قىلىپ يوقىمىدۇر مۇسۇلمانلىق؟!

فەغانىم ھەددىدىن ئۆتكەچ، — سورا، — دىدىم، — جانان،
بۇ ئاھ نالەم ئىشىتمەي قىلۇرمۇ نادانلىق؟

نى ھىجىر، دەرد، فىراق ئوتى بىرلە ئورتەردىن،
نە ئىشقى ئىدىكى قىلۇر كوزلەرىمنى گىريانىلىق.

بۇ دەردنىڭ ئىلە جاننى ئالۇرسەن ئەي قاتىل،
نىيازى جان تالاشۇردىن تىلەرمۇ ئاسانلىق؟!

× ×

.....
①

بۇ فىراقى ئىشقى دەردىدىن گەھى،
ئاھلەر ئۇرماقدا گىريان بولمىشام.

زۇلق زۇننارىنى سالغاچ بوينۇمە،
ئىشقى كۇفغارغا خاقان بولمىشام.

ياشىنىپ گويا سەمەندەردەك گەھى،
ئاتەشى ئىشقى ئىچرە پىنھان بولمىشام.

بى ناۋا دەردىدە بولسام ئاڭلاماس،
مەن فىراقى بىرلە چەندەن بولمىشام.

زار-زار يىغلاپ گەھى ئەي نازەنن،
تەلبەلەردەك گەھى خەندەن بولمىشام.

يار ۋەسلىدىن نىيازى دەر ئىدى،
جان بېرىپ جانانغا قۇربان بولمىشام.

① بۇ غەزەلنىڭ باش قىسمى يوقالغان.

× ×

ناگمھان ئۇچرادى ئول يارنى پىنھان تابىتىم،
ھەر نىچە تەلمۇرۇبان قالماي ئارمان، تابىتىم.

ئۇچرادى بەلكى شەب قەدرى جاھان يارۇتتى،
ھوسىن ئىقلىمى ئارا يوسۇفى كەنئان تابىتىم.

ئاي يۈزى ئۈزرە خەت - خالىنى كۆرمەك بىلە،
ئارەزى سەفھەسىدە ئايىتى قۇرئان تابىتىم.

ئۆرتەنىپ جانۇ دىلىم چىققالى يەتكەن چاغدا،
بەردى ھەق يەتتى بۇ جان مۈلكىگە مېھمان تابىتىم.

دەردىدىن خەستە ئى بىمار ئىدى جانۇ كۆڭۈل،
ھەجرىدىن زەئىف ئىدى، دەردىمە دەرمەن تابىتىم.

مەڭا مەجنۇن بىلە پەرھادنى ئەيلەگەي تەكلىپ،
ئۆرتەنىپ ئىشقىدا جان بەرگىلى مەيدان تابىتىم.

جان فىدا قىلسا نىيازى داغى ئەيتۇر كۆڭۈل:
توھفە ئى يارغا مەن دەرد ئىلە ئەفغان تابىتىم.

× ×

ئۆزدەبان ھورۇ پەرى دىلبىرى جانان تابىتىم،
كىم بەرابەر قەدىغە زۇلفى پەرىشان تابىتىم.

قەسدىجان ئەيلەدى، كافر كۆزى ناۋەك ئاتتى،
جان تالاشماق بىلە بۇ باغرىمە پەيكەن تابىتىم.

تەگدى مېژگان ئوقى باغرىم ئارا بولدى خاتەم،
جان ئالىب، ئورنىدا جان بولدى، يېڭى جان تابىتىم.

ھەرنىچە نالە ئى فەرياد ئىشتىكەچ خۇشۇد،
يارنى شاد قىلىپ، ئوزۇم گىريان تابىتىم.

دەردىدىن ئاھ نىتەي نالىم ئىشتىكەچ جانان،
ئىشۋەئى ناز بىلە يارنى خەندان تابتىم.

گۈل ئۆزە سۇنبۇل كاكۈلى قەدى چىرمانمىش،
جانىمە ئەينى بالا كافر نادان تابتىم.

ئەي نىيازى قىلا كور جان كوڭۇل قۇربانلىق،
كىم جامالى ئايىنىڭ ئەيدىنى قۇربان تابتىم.

× ×

ئىشت، ئەي دىلرەبا مەن تەلبەنىڭ دەردى ئېرۇرمۇ ھەم،
چۇ قويدۇڭ داغلار جانا مېنىڭ كوڭلۇم ئارا خاتەم.

بولۇپ مەجنۇن كەبى ئىشىق ئىچرە فۇرقەت بىرلە ئولگۇمدۇر،
مېنىڭدەك بولماغان ھىجر ئوتىدا يارەب بەنى ئادەم.

تەرتقى ئىشىق ئارا جانانە مۇنداغ ئىلتىفات ئەتمىش،
مەگەر جەۋر جافاسى ھەر كۈنى يۈز مىڭدىن ئېرمەس كەم.

ئىشتىكەچ ئويغانئور ئاھىمنى، قۇمى بىرلە بۇلبۇللار،
مەگەر فەريادىم ئاڭلاردىن بولۇرلەر بارچەسى مەلزەم.

يازاي دەپ نامەئى ھىجرىڭ قەلەم كاغەز ئۆزە قويسام،
يازىلماس بۇ رەقەم كاغەز يۈزى كۈزلەردىن ئولغاي نەم.

نىتەي ھىجران تۇنى جانىمغا يۈز تۇرلۇك ئازاب ئەيلەر،
فراقى ئورتەگەي غەم لەشكىرى بىرلە بولۇپ ھەمدەم.

مۇئەمىدۇر دىسە قىلغىل نەزەر ھەرق ئىچرە ئەي دانا،
نىيازى نەزمىغە نەززارە قىلماسدىن بولۇپ ھەمدەم.

× ×

فراق ھىجرىدە ئورتەر مېنى دىلئارامىم،
بۇ ۋەج بىرلە يوق ئەرمىش كوڭۇلدە ئارامىم.

ۋافانى ئانچە تەمەدۇ ئەيلەگەچ جافا كوردۇم،
ھەمىشە مۇنچە جافا ئەيلەگەيدۇ جانانم.

فراق بىرلە ئولۇكمەن، ۋىسال بولسە تىرىك،
بىلۇرمۇ ئولتۇرۇبان تىرگۈزۈرنى نادانم؟

ئىتىڭنى كورسە يۈرەك تەبرەنىپ دەر: ئەي قاتىل،
قويارمەن ئالدىڭغا باغرىم قىلۇرغە مېھمانم.

فراق ئوتىدا نىيازى بىر كەباب ئىشىشى گويا،
ئەگەرچە توتۇمە قىلۇر ھەر تەرەپدە مېھمانم.

× ×

بەزم تۈزمەكەن ئول ئايغا مەرھەبا كەلتۈرمىشەم،
بەلكى سوغاقدىن لەبالەب مەرھەبا كەلتۈرمىشەم.

تەشەنلەيدۇر لەئلىگۈن مەيدىن لىپىك ئەي نازەنن،
غۇنچەئى لەئلىگۈن مەيدىن مەن داۋا كەلتۈرمىشەم.

ئاھكىم ھەرنىچە تەلەۋۇردۇم تۇتۇپ پەيمانە كىم،
يالبارىپ ئەمدى بەرھەق ئول خۇدا كەلتۈرمىشەم.

مەي تۇتاردىن جىلۋەئى جانانە ھەر چەند قىلسا ناز،
لەئلىگە لايىق قەدەھ ئاھەڭرەبا كەلتۈرمىشەم.

بولدى لەئلى بىرلە جانان ئىلكىدە ئالتۇن قەدەھ،
ساقىيا بىلگىل قەدەھىگە كېمىيا كەلتۈرمىشەم.

يارنى كورگەچ قىزىل گۈللەر توزۇپ بولدى خازان،
دىلرەباغا توھفەئى مېھرىگىيا كەلتۈرمىشەم.

لەئلىدىن مەي رەڭ ئېلىپ رەڭ بەردى ئاي رۇخسارىغا،
قىلغامەن جانۇ كوڭۇللەرنى قىدا كەلتۈرمىشەم.

قەترە - قەترە تەر گۈلابى زاھىر ئولغاچ ياردىن،
ياغلىغىم ئىلكىدە يەلفۇردىن سابا كەلتۈرمىشەم.

ئاڭلا فەريادىم فىراقىڭ بىرلە ئەي نازۇك بەدەن،
بىناۋالىق دەردىدىن مەن بىر ناۋا كەلتۈرمىشەم.

تۇشتى بىر ئوت ھىجرىدىن جانىمنى ئۆرتەر لاغ - لاغ،
بىر كۆرۈپ جاناننى جانىمغا بالا كەلتۈرمىشەم.

ئەي نىيازى دەر ئىمىش كۆرگەچ سېنى بىداد ئىشقى،
بىر كۆڭۈل ئالماق بىلە يۈزىڭ بالا كەلتۈرمىشەم.

× ×

مېنى ئەي نازەننى ئىشقىڭ بىلە دىۋانە قىلىش سەن،
سالىپ كۈلبەمگە ھىجران ئۆتىدىن ۋەيرانە قىلىش سەن.

قىلىپ فەريادلار بۇلبۇل كەبى باشىڭدىن ئورۇلسەم،
جامالىڭ شەمىگە ئۆرتەپ مېنى پەرۋانە قىلىش سەن.

مېنى ئىلىماقدا زۇلفۇڭ دامىگە دىۋانە ئەيلەردىن،
پەرىشان كاكۇلۇڭنى ھەر تەرەپ مەستانە قىلىش سەن.

سەمەندەر بولدى كۆڭلۈم ھىجر ئۆتىدا ئورتۇنۇپ جىسمىم،
نىدىن مۇنچە جافا جانىمغا سەن جانانە قىلىش سەن.

قانى فەرھاد ئىلە مەجنۇن مېنى بۇ دەردمەندلەردىن،
فىراقىڭ ئىشقىدا جان بەرگەلى مەردانە قىلىش سەن.

كوزۇم ياشى غەمىڭدىن قانغا ئورۇلدى، بوياب قاندىن -
سەرىغ چىپرەمنى گويلا قىپ - قىزىل شوخانە قىلىش سەن.

نىيازى باشىغا بۇ شوئىلەنى ھىجران تۇتاشماقدىن،
مېنى بۇ ئىشقىڭ مەيدانىدا شاھانە قىلىش سەن.

× ×

قايرىلىپ جانانە باققان سەنمۇسەن،
جانىمە ئىشقى ئوتى ياققان سەنمۇسەن.
تەگدى مېزگان ئوقلارى ئەي باغرى تاش،

قاشى ياسى بىرلە ئاتقان سەندۇسەن.
 پەردەئى ئەسمەتتە دەر ئەردى سېنى،
 ئىشۋەئى ناز بىرلە چىققان سەندۇسەن.
 ئاي يۈزۇڭ كۆرمەكدە بار ئەردى نىقاب،
 كۆرسەتىپ چېھرىڭنى ئاچقان سەندۇسەن.
 بىر قاراپ ھالىمغا رەھم ئەتمەي مېنىڭ،
 چىرتىبان قاشىڭنى چاتقان سەندۇسەن.
 جىلۋە ئەيلەردىن گاھى ناز ئەيلەبان،
 ياشۇرۇپ يۈزنى ئۇياتقان سەندۇسەن.
 شۇكرى، ۋەسلىڭدىن يىقىلدىم، ئۆلمەدىم،
 قورقۇبان كەينىڭگە قاچقان سەندۇسەن.
 ئەي نىيازى بولمايىن غەۋۋاس ئىشىق،
 ھىجىر دەرياسىدا ئاتقان سەندۇسەن.

× ×

فراقىڭ ئىچىرە ئەردىم، ناگىھان بەرباد قىلىمىش سەن،
 غەم - ئەندۇھدىن كۆڭلۈمنى گويا شاد قىلىمىش سەن.

غەم - ھىجىر، فراقىڭ ئىچىرە كۆڭلۈم ئېردى گويا قۇل،
 ئالىب كۆڭلۈمنى بۇ غەم ھىجىرىدىن ئازاد قىلىمىش سەن.

فراقىڭ دەشتىدە بولغايمۇ مەن يەڭلىغ ئۇشول مەجنۇن،
 مېنى دىۋانەئى غەم تاغىدا فەرھاد قىلىمىش سەن.

كۆڭۈل ھەيران، كوزۇم گىريان، قىلىبىسەن جاننى سەرگەردان،
 بۇزۇق كۈلبەمنى گويا ھىجىر ئىلە ئاباد قىلىمىش سەن.

كۆڭۈل ھەرنىچەكەم پەرۋاز قىلماقدىن قۇتۇلماس جان،
 ئىككى نەرگەس كوزۇڭنى ئەي پەرى سەيىاد قىلىمىش سەن.

ئىتىغىغە تۆتمە باغرىم توھفە ئەيلەر چاغدا بۇ كۆڭلۈم،
 دەرىخا كويدۇرۇپ ئىشىق ئوتىدا بەرباد قىلىمىش سەن.

ماڭا ھىجىر ئوتىدىن ھەرنىچە كەلسە ئانچە ئۆرتەنگۈم،
 دەر ئەردىڭ ئەي نىيازى بىر كورۇپ فەرياد قىلىمىش سەن.

× ×

ئوزۇڭنى كورسۇتۇپان ناز ئىلە خىرامانسان،
قىلىپ يۈزۇڭنى گامى ياشۇرۇپ پۇشايماسان.

ئوتەردە جىلۋە قىلىپ نازىلە كورۇندۇڭكىم،
نەخۇد نامايى خىرامان كوزۇمدە جانانسان.

بالايى ئىشقى ئېرۇر جانغا سالدېڭ ئەي قاتىل،
نە قىلسا بەندىگە لايىق قىلۇرغا سۇلتانسان.

تالاشتى جان كوڭۇل سەدقېڭ ئولغالى جانان،
بۇ ئىشقى بىرلە بۇزۇغ كۈلبەم ئىچرە مېھمانسان.

فېغانىم ئوتىدا ئورتەب فەلەكنى قىلغۇمدۇر،
بۇ ئىشقى ئاتەشى بازىن قىلۇرغا خەندانسان.

جامالىڭ ئەكسى تۇشۇپ كوزنى ئەيلەگەچ تىپىرە،
كوزۇمدە غايىب، كوڭلۇم ئىچرە پىنھان سەن.

دىمەڭ مۇنچە فىراق ئوتى بىرلە ئورتەنسەم،
نىيازى نازى بىرلە ئورتەنۇرسە، خەندانسان.

× ×

بولغالى دىۋانەمەن بۇ بائىسى جانانسان،
كورگەلى ھوسنىڭنى مەن قىلدىڭ مېنى دىۋانەسەن.

كويدۇرۇپ ھىجرىڭ مېنى يۈزمۇنچە ھەركۈن ئەي پەرى،
ئورتەنەي شەمىڭگە مەن قىلغىل مېنى پەرۋانەسەن.

ئانچە ئەھۋالىم دىمەكدىن ئاڭلاماي ئەي باغرى تاش،
يالبارىب ئالدىڭدا مەن، تۇردۇڭ ئەجەب مەستانەسەن.

بۇبالايى ئىشقى ئارا ھىجرىڭدە كويىمەكدىن مېنى،
ئورتەنۇرمەن دەرد ئىلە قىلدىڭ مېنى مەردانەسەن.

يالبارىب ئالدىڭدا جان بەرگەي نىيازى ئەمدى قىل،
تا بولاي دىۋانەمەن تۇتغىل ماڭا پەيمانەسەن.

× ×

كورگەچ ئەھۋالىم دىدى جانانە: — سەن،
مۇنچە دەرد بىرلە نىچۇك دىۋانەسەن؟

ۋايىكىم ئەي نازەننى سەن خۇد نەما،
بائىسى دىۋانەگە مەستانەسەن.

قاشلارنىڭ مېھراب، كافىر كۈزلەرنىڭ،
لەبلەرنىڭ لەئلى، ئۇزۇڭ دۇردانەسەن.

شەمى رۇخسارىڭدا ھەردەم ئورتەبان،
قىلىڭ ئوت ئىچرە مېنى پەرۋانەسەن.

جان بېرۇر ھالەتدە تۇت، بىخۇد بولاي،
كىم لەبالەب تولدۇرۇپ پەيمانەسەن.

قىلىڭ ئەي بىچارەسەن دەئۋايى ئىشقى،
ئىشقى مەيدانغا كىر، رىزانەسەن.

ئەي نىيازى ئىشقىدىن قىلسا سوئال،
بەر جاۋابى، ھىجرىدىن مەردانەسەن.

× ×

ئەي جاھان ئەللامەسى نەزم ئەھلىنىڭ گۇمراھى مەن،
غەم بىلە مەن ئاشنايۇ دەردنىڭ ھەمراھى مەن.

ھىجرىدىن قىلدى مېنى دىۋانە جانان ئۈزگىچە،
ھەرنىچە قىلسا سىتەم جانانە، بى پەرۋاھى مەن.

كىم دۇرۇر مەن تەلبەئى دىۋانە يەڭلىغ ئىشقى ئارا،
ئىشقىنىڭ دىۋانەسى بۇ دەردنىڭ دىلخاھى مەن.

گەرچە فەريادىم - فىغانىم ئاڭلاماقدىن ئەندەلىپ،
گاھى بۇلبۇللار فىغان ئىچرە سەھەردە، گاھى مەن.

تەبرەنۇر بولدى يۈرەك جانانە چىقتى تۇيىمادىڭ،
ئەي نىيازى ئانچە دەر ئەردىڭ ئول ئاي ئاگاھى مەن.

× ×

گۈل ئاچىلىش باغ ئارا ئەي گۈلئۇزارىم قايداسەن؟
كورمەي ئاچىلىش مېنىڭ كوڭلۇم نىگارم قايداسەن؟

ھەرنىچە ئاچىلدى گۈل كوڭلۇڭ ئاچاردىن ئەي پەرى،
بىر كورۇپ ئاچىلمىغان ئەبىر باھارىم قايداسەن؟

ئاچىلىپ گۈللەر نازاكەت باغ ئارا بولمىش باھار،
بىر قەدەم كەلتۈرمەيىن نازۇك نىھالىم قايداسەن؟

ئىشتىياق ئەيلەپ قىلۇر گۈل پارە - پارە سىنەسىن،
ئۈزمەدى جانانە دەپ، ئەي نەۋ جۇۋانىم قايداسەن؟

كىم سابا يەتتى سەھەر كىرگەيمىكىن جانانە دەپ،
كىر خىرامان تەبرەنىپ، كوزى خۇمارىم قايداسەن؟

گۈل خىجالەتتە ئېرۇر كورسە سېنى بۇلبۇل مېنى،
مەن كورۇپ فەرياد ئېتەي شىرىن زەبانىم قايداسەن؟

ئەي نىيازى تايىمادىڭ ئىزدەپ جاھاندا يارىنى،
باقماغان بىر گۈل ئارا قالدى گۇمانىم قايداسەن؟

× ×

ئەي كوڭۇل يارىنىڭ ۋافاسى قالدىمۇ؟
قىلماغان جانغا جافاسى قالدىمۇ؟

ئاتماغان سىنەمگە ئۇل پەيۋەستە قاش،
مىزگان ئوقى، قاشى ياسى قالدىمۇ؟

پارە بولغان كۈكسۈمە پەيكانىدىن،
قىلماغان يارنىڭ داۋاسى قالدۇمۇ؟

ئورتەنىپ ھىجرىدە كۈل بولماق بىلە،
جانۇ كوڭلۇمنىڭ سافاسى قالدۇمۇ؟

جان فىدا قىلىدىك دەرتىردىك ئەي كوڭۇل،
بولماغان جانان فىداسى قالدۇمۇ؟

يار كويىدا قەلەندەر بولغالى،
مەندىن ئۆزگە بىناۋاسى قالدۇمۇ؟

يار ھىجرىدە نىيازى ئورتەنىپ،
تارتىمىغان ئەمدى جافاسى قالدۇمۇ؟

× ×

جاھاندا دىلبىرى رەئنا سېنىڭدەك يار بولغايمۇ؟
جامالىك شەمىغە پەرۋانە مەندەك زار بولغايمۇ؟
بولۇپ ئاۋارە ئى بىخانىۋان بىچارە مەن يەڭلىغ،
فىراقىڭ دەشتىدە مەندەك خارابى خار بولغايمۇ؟
بىراۋىكىم ئىشقىدا ھىجرى بىلە ھەرنىچە ئورتەنسە،
مېنىڭدەك ئورتۇنۇپ ھىجرىدە يوقۇ - بار بولغايمۇ؟
ھارام ئەيلەپ كوزۇمگە ئۇيقۇنى جانانە يادىدىن،
مېنىڭدەك تەلبە ئى ئالەمدە شەب بىدار بولغايمۇ؟
ۋەلى ئويغانمادى فەريادىمە ناز ئۇيقۇسىدىنكىم،
فەغانۇ نالەلەر قىلسام سەھەر بىدار بولغايمۇ؟
فەغان، ئاھ، ۋاۋەيلا دىمەككە قۇمرى، بۇلبۇللار،
ھارام ئەيلەپ كوزىگە ئۇيقۇدىن بىزار بولغايمۇ؟
ۋۇجۇدۇم ئورتەبان ئىشقى ئوتىدىن قۇتقاردىك ئەي جانان،
رەقىب رۇسىياھ كورمەككە كەم بىدار بولغايمۇ؟
ناۋا ئەيلەردە ھىجران شىددىتىدىن بىناۋالارغا،
ئىشەرمەن قاتىمۇ - قات جان رىشتەسىن تار بولغايمۇ؟
ندىن ئۆلمەي فىراقىڭ بىرلە بولدى زەئفىران چىھرەم،
نىيازى يىغلاسا قان ياشىدىن گۈلنار بولغايمۇ؟

× ×

كويىدا سايە كورگەچ بۇ يۈرەك جانانە بولغايمۇ،
كورۇپ شەمئى جامالىنى بۇ جان پەرۋانە بولغايمۇ؟

ھەمىشە تەلمۇرۇپ يوللارغا گويا تەلبەلەر يەڭلىغ،
مېنىڭدەك تەلبەغە ئالەم ئارا دىۋانە بولغايمۇ؟

باشم بىرۇ، غەمىڭ مىڭ بولدى نەيلەي ئەي دىلئارامم،
غەمىڭ بىرلە مېنىڭدەك سەرگىران ۋەيرانە بولغايمۇ؟

ئەگەرچە دەشت سەھرا ئىزدىگەن فەرھاد ئىلە مەجنۇن،
فراقىڭ دەشتىدە مەن تەلبەدەك ئەريانە بولغايمۇ؟

جۇنۇنى دەفئىغە بولدى كوڭۇل مەينىڭ گىرىفتارى،
نىيازى ياستانۇر پەرۋانىدەك مەيخانە بولغايمۇ؟

× ×

ھىجرىدىن جانىمىغە جانان ئۆزگەچە،
ئوت سالپ بولدى خىرامان ئۆزگەچە.

زۇلفىنى ناگاھ پەرىشان ئەيلەدى،
قىلغالى كوڭلۇمنى ھەيران ئۆزگەچە.

جىلۋە ئەيلەردىن گاھى نازۇك بېلى،
تولغانۇر زۇلفى پەرىشان ئۆزگەچە.

ئاھ، ۋاۋەيلا دىمەككىن ئىشقى ئارا،
ئاسرايم دەردىنى پىنھان ئۆزگەچە.

ھەرنىچە قىلدىم فراقى دەردىدىن،
ئاڭلاتىپ فەريادۇ ئەفغان ئۆزگەچە.

ۋايىكىم، دەردۇ فراقى، ئىشقىدىن،
كويدۇرۇر جانىمنى چەندان ئۆزگەچە.

ئەي نىيازى نالە ھەدىسىز ئەيلەسەڭ،
ئول پەرى قىلغايىمۇ خەندان ئۆزگەچە.

× ×

ناگھان كوردۇم ئەجەب جانانە بولدۇم ئۆزگەچە،
بىر كورۇپ شەيدا كەبى دىۋانە بولدۇم ئۆزگەچە.

تا كوزۇم تۇشكەچ جامالىڭ شەمىنى يارۇتمايدىڭ،
ئورتەنىپ ئىشقى ئوتىغا پەرۋانە بولدۇم ئۆزگەچە.

ۋەكى بولدۇم ئىشقى ئارا دىۋانەلەردەك ۋايىكىم،
مەست لايەئقىل كەبى مەستانە بولدۇم ئۆزگەچە.

جانۇ كوڭلۇم بىرلە جىسمىنى ئوتۇندەك ئورتەدىڭ،
گىم سالىب ھىجرىتىدىن ئوت، كويدۇم نىگارم ئۆزگەچە.

ۋايىكىم، جانانەنىڭ دەرد، فىراقى، ئىشقىدىن،
بولغالى ئەريان كەبى دىۋانە بولدۇم ئۆزگەچە.

كور مېنى مەيداندا جەۋلان ئەيلەپ ئەي نازۇك بەدەن،
قان ياشىمىدىن رەڭ ئالىب شوخانە بولدۇم ئۆزگەچە.

ھىجر تىغىدىن نىيازى بولسا يۇزىڭ پارە قىل،
تا شەھىد ئىشقى ئولاي مەردانە بولدۇم ئۆزگەچە.

× ×

سالدى بىر ئوت ھىجرىتىدىن جانىمغا جانان ئۆزگەچە،
چىرماغان قەددىنى كاكۇل بىرلە نادان ئۆزگەچە.

ئورتەدى جانۇ دىلىم، بەلكى جاھاننى ئورتەگەي،
گەھى - گەھ زۇلفىن ئەتىم قىلغاندا خەندان ئۆزگەچە.

گەھى فەرياد ئەيلەبان گاھى كۈلەردىن يىغلاسام،
كىم تەبەسسۇمدىن كۈلۈپ كەلگەي خىرامان ئۆزگەچە.

بۇلبۇلى سەرگىشتەدەك فەرياد قىلسام قىلما ئەيىب،
دەرد ئىلە قىلغۇم نەچچە فەرياد ئەفغان ئۆزگەچە.

ئىشقى سىرىن ئاشكارە قىلىدىك ئەي نازۇك بەدەن،
ئاسرايم دەردىڭنى بۇ كۆڭلۈمدە پىنھان ئۆزگەچە.

ئىشقى دەردىيۇ فىراق ئەندۇھى بىرلە تارتقاسەن —
ئەي نىيازى يارىنىڭ دەردىنى چەندان ئۆزگەچە.

× ×

كوزۇم ناگاھ تۇشۇپ پەيۋەستە قاشقە،
ئەسىر ئۆلدى كۆڭۈل بىر باغرى تاشقە.
چاقا جانانەدىن جانىغا كۆبدۇر،
فىراقى بىر سارىدۇر، دەردى باشقە.
قاتار مېژگانلەرى ناگاھ تۇزۇپ سەپ،
مېنى جانان غەمى ئالدى قاباشقە.
ئەگەرچە قايرىلىپ قىلسا تەرەھھۇم،
خۇدايى جانىم ئالسۇن بىر قاراشقە.
بېرۇر ئەرمىش دىبان ھوسىن زاكاتى،
كۆڭۈل جان بىرلە قالمىش ئالدىراشقە.
كورۇپ دىۋانە دەردىڭ بىرلە مەجنۇن،
رەقىب رۇسپاھ ئالدى سوراشقە.
مېنى دىۋانەئى ئەر يان كورەردىن،
جاھان ئەھلى ئارا تۇشتۇم تالاشقە.
تاماشا قىلغاي ئول بىرەھىم، بىدەرد،
نىيازى جان فەدا قىلسە قوياشقە.

× ×

كوزۇم چىقسۇن ئول ئايدىن ئۆزگە كوز سالسام يەنالارغە،
فەدايى جانىم ئالسۇن كوز ئۇچى بىرلە قەلارغە.

رەقىب تىغىنى ھەردەم مېنىڭ باشىمغە ياغدۇرسا،
نىگارا قىستۇراي گۈل ھەر تەرەپ بولغان يارالارغە.

گىرىفتارۇ، ئەسىرۇ دەردمەند ئەيلەپ مېنى يارەب،
فىغانكىم ئاھ، ۋاۋەيلا دىمەكدىن بىۋەفالارغە.

قىلۇرمەن ئارزۇ، ۋەسلەغە يەتمەكلىك ئەمەس مۇمكىن،
قېلىپ ھەسرەتدە كوڭلۇم ئورتەنۇردىن بۇ جەفالارغە.

نىيازى ئانچە دەردىڭدىن قىلۇر فەرياد، ۋاۋەيلا،
ساڭا جانا راۋامۇ جەۋر قىلماق ئاشنالارغە؟

× ×

نىدىن ئورتەنمەيىن كوردۇم نىگارمىنى راۋاق ئىچرە،
ئاچلىمىش ئالدىدا گۈل رەڭ - بەرەڭ ئالتۇن تاباق ئىچرە.

تەكۈللۈم بىرلە ئاچتى غۇنچەيۇ لەئلىنى تەبرەندى،
كورۇب ناگاھ جامالىنى قالىدۇرمەن فىراق ئىچرە.

لەئلىدەك لەيلەرى بەلكى جامالىغا بارابەر يوق،
ئەگەر نەققاشى تەرىپە ئەيلەردا چىن، شام، ئىراق ئىچرە.

لېمىگە غۇنچە، سۇنبۇل ساچلارغا بولسا ئوخشارمۇ،
بۇ رەڭ پەيۋەستە ئەبرۇيى قاچان بولغاي فىراق ئىچرە.

تاپىلماس سەن كەبى جانانە ھەرچەندە ئىزتىراب ئەتسە،
ئەگەرچە دەشت قىقچاق بىرلە قەۋمىيۇ ساياق ئىچرە.

تەرەھھۇم بىرلە ئالدىڭ ئەۋۋەلى كوڭلۇمنى ئەي قاتىل،
كوزۇم ھەم قالماسۇن بۇ تەلىمۇرۇردىن ئىشتىياق ئىچرە.

كى سەندىن ئۆزگەگە بەلكى نىيازى سالماسۇن كوز دەپ،
قارا خالىڭنى مەردۇم ئەيلەدىم جانا قاراق ئىچرە.

× ×

تىگىدۇ ناۋەك مىڭگان ماڭا قاش ئانتۇنچە،
فىراقى ئورتەدى جانىم مېنى تاڭ ئانتۇنچە.

ئەگەرچە جاننى تىلەرسەن ئالۇرغە ئەي دىلبەر،
يىتىبدۇر چىققالى جانىم ئۆزىدىن ياراتقۇنچە.

قىلۇرسە ھەرنىچە ئەفغان ماڭا سەۋدايى كوز،
ھەمىشە يولغا تەلىۋر مېنى قاراتقۇنچە.

يۈرەك باغرىنى قىلاي پارە-پارە جىسىم ئىچرە،
كى ھىجر فىراقى ئوتىنى تاراتقۇنچە.

مېنى كى ئولتۇرە دەردى ئەي سابا يەتكۈر،
نىيازى جان تالاشۇر يارى بىر سۇراتقۇنچە.

× ×

يازاي بىر نامەنى ئول سەرۋ قەددى نەۋ باھارىغە،
ئۆزىنى كورسۇتۇپ ئوتلارنى سالغان خەستە جانىغە.

ئەمەس نازۇك بىلىدىن زۇلۇقى تارى، غۇنچە ئاغزىدىن،
يىلانداك چىرماشىدۇر كاكولى ئول گۈل ئۇزارىغە.

سېنىڭ يادىڭدا ھەردەم قان بۇتاردىن قانماي كۆڭلۈم،
ئومىدىم بار ئىدى لەئلىۈ لېيىڭدىن بىر قانارىغە.

ساڭا ئەي نازەننىڭ نالە قىلسام قىلماي تەئسىر،
چاقىنىدەك ئورتەنۇر تۇشسە فەلەك ئوتلۇغ فەغانىغە.

رەقىبلەر بىرلە كەلسە ھەرنىچە ئەغيارىدىن ھەردەم،
باشىغا مىڭ قىلىچ كەلسە گۇمان ئەتمە يانارىغە.

ھەمىشە جىلۋە بىرلە جان ئالۇرغە ئىختىيارىڭ بار،
مېنىڭ كۆڭلۈم ئالۇردىن بارمادىڭ بىر ئىختىيارىغە.

نىيازى ھالىنى سورغايىمۇ بىر جانانە جان بەرسەم،
دېبان قويدۇم قەلەم، كاغەز ئۆزە يەتكەيمۇ ھالىغە.

× ×

فىراقىك لەھزە-لەھزە شىددىتىدىن قىلدى ئاۋارە،
نە بولغاي بىر كورۇپ ھالىغا جانان قىلسا نەززارە.

نىدىن ئولغاي فىراقى بىرلە ئورتەندى دىلۇ جانىم،
بۆلۈپ مەجنۇن كەبى دىۋانەدەك ھىجرىدە بىچارە.

ئول ئايكېم ئىشقىدا جان بەرمەككىگە قىلمىسا باۋەر،
قىلاي سىنەمنى ھىجران تىغىدىن ئالدىدا مىڭ پارە.

خىرام ئەتكەچ نىگارم يوللارى گەرد غۇبار ئولسا،
ياساي سۇ ئەشكىدىن كوزنى قىلىپ ھەر دەمكى بىردارە.

نىيازى بەرمەدى جان دەب نىگارم كورمە خار ئانداغ،
فېدا قىلدى ساڭا بۇ ناتىۋان جاننى ھەر بارە.

× ×

پەرى كورۇندى كوزۇمگە قىزىل قەياسى بىلە،
كى گاھى سارغارادۇر كوڭلۇم چېرەم ئەدئاسى بىلە.

نىتەيكى سەيد قىلىپ كوڭلۇم ئالدى ئول قاتىل،
ئوتەردە جىلۋە قىلىپ كاكول ئەزدىھاسى بىلە.

كوزىگە تەلمەرەدۇر يالبارىب كوڭۇل ھەردەم،
كى مىرگان ئوقنى ئاتماققا قاش ياسى بىلە.

يۈرەكنى ھەرنىچە پەيكانى ئەيلەگەچ پارە،
بۇ دەرد بىرلە جانىم چىقاردى ياراسى بىلە.

داۋايى دەردىم ئۇچۇن ئانچەكىم جافا قىلىش،
نە داغلار قويۇبان ئىشقىنىڭ داۋاسى بىلە.

كوڭۇل ئالۇردا مەسىھا دەسم ئىمىش قاتىل،
نىدىنكى قالمادى جانىم بۇ رەڭ جەفاسى بىلە.

فېغانكى ئاھ نە ئەيلەي رەقىبىلەر ئويغاندى،
نىيازى ۋەسىل بولۇر چاغدا ئاشناسى بىلە.

× ×

بىر پەرى جانانغا بولدۇم مۇبتەلا،
دەردىدىن ئەفغانغا بولدۇم مۇبتەلا.

زۇلفىدۇر سۇنبۇل، قەدى نازۇك نىھال،
بىر كورۇپ چەۋگانغا بولدۇم مۇبتەلا.

قاشلەرى پەيۋەستەدۇر ئەينى ھىلال،
ئول كوزى چولغانغا بولدۇم مۇبتەلا.

غۇنچەئى لەئلىنى كورگەچ ناگھان،
ئول پەرى خەندانغا بولدۇم مۇبتەلا.

بىر كورۇپ بەندەئى ئىشقى ئولمىسام،
مەن نىدىن سۇلتانغا بولدۇم مۇبتەلا.

بىر كورۇپ مەن ئول پەرى رۇخسارىنى،
ئافەتى دورغانغا بولدۇم مۇبتەلا.

ئەي نىيازى ئىشقى دەردىدىن دىمە،
بىر كىچىك نادانغا بولدۇم مۇبتەلا.

× ×

ناگھان كورگەچ مېنى بىر جىلۋەدە كويدۇردىكىم^①،
ئافەتى جاندۇر ئەجەب نادانغا بولدۇم مۇبتەلا.

يۇزى گۈلدۇر، ساچى سۇنبۇل، قەددىدۇر نازۇك نىھال،
ئاھكىم ئول لەبلەرى مارجانغا بولدۇم مۇبتەلا.

قايسى تىل بىرلە دېيىن ۋەسفىگىنى ئەي نازۇك بەدەن،
قاشى مېھراب، كۈزلەرى چولغانغا بولدۇم مۇبتەلا.

جىلۋە ئەيلەردىن تەبەسسۇم بىرلە ئاچتى غۇنچە لەب،
قەھقە بىرلە ئول لىبى خەندانغا بولدۇم مۇبتەلا.

ئەي كوگۇل پىنھان مېنىڭ دەردىمنى قىلىدىڭ ئاشكار،
ۋايىكىم بۇ دەرد ئىلە ئەفغانغا بولدۇم مۇبتەلا.

① غەزەلنىڭ ئالدىنقى بىر بېيىتى كاتىپ تەرىپىدىن چۈشۈرۈپ قويۇلغان بولۇشى مۇمكىن.

ئەي نىيازى سەن كىمۇ، بۇ ھىجر ئىلە جانانە كىم؟
مەن گەدايىكىم نىدىن سۇلتانغا بولدۇم مۇبتەلا.

× ×

بىر كورۇپ بولدۇم نىتەي قاشى قاراغە مۇبتەلا،
دىلبىرى پەيۋەستە قاش، كوزى قاراغە مۇبتەلا.

ئافەتى جاندىر ئەجەب جانانە كوردۇم ئوزگەچە،
بولماي ھىچكىم مېنىڭدەك بۇ بالاغە مۇبتەلا.

بىر كوزۇم تۈشكەچ جامالى شەمىغە پەرۋانەدەك،
ئورتەنىپ بولغايمۇ مەن يەڭلىغ بالاغە مۇبتەلا.

كوڭلۇم ئالغاندا دىدىم قىلغاي ۋافا جانانەكىم،
ۋاھكى بولمىشمەن نىتەي بىر بىۋافاغا مۇبتەلا.

بىر ۋافاكىم ھەرنىچە كوز تۇتتۇم، ئاندىن كۆرمەدىم،
بولغالى جاتۇ كوڭۇل بۇ دىلرەباغا مۇبتەلا.

ئاھكىم، كافىر كوزى قاشى ياسىدىن ناۋەك بىلە،
ئاتتى گەر پەيكەندىن بولدۇم يارغە مۇبتەلا.

ئەي نىيازى يار ئەگەر گەر ئالسا جاننىڭ غەم يىمە،
جان بېرۇر ھالەتدە سەن بول جان فەناغە مۇبتەلا.

× ×

كوردۇم، ئەجەب بىر ئافەتى جان قىلدى مۇبتەلا،
كوپىدى كوڭۇل ھەمىشە بۇ جان بولدى مۇبتەلا.

بۇلبۇل كەبى فراقنىڭ بىلە نالە ئەيىلەبان،
دەردنىڭ بىلە ھەمىشە فىغان قىلدى مۇبتەلا.

گەر تۇيماسۇن رەقىب بۇ كوزۇم ئەشكىنى دىبان،
تا يىغلاپان بۇ ئەشكىنى قان قىلدى مۇبتەلا.

شاد ئول، ئول ئاي فراقى بىرلە ئەي كوڭۇل،
سەندىن بولەك بىراۋنى قاچان قىلدى مۇبتەلا.

ئەمدى نىيازى كوز قاندىن قانمادى كوڭۇل،
فەرياد ئىتىب بۇ سىرنى نىھان قىلدى مۇبتەلا.

× ×

بىر سەنەم كوردۇم ئەجەب شوخانە، بولدۇم مۇبتەلا،
بارمىدۇر ئىشقى ئىچرە بۇ ھىجران بالاسىدەك بالا.

قىلغالى ھىجر فراقى دەشتىدە مەجنۇن مېنى،
كوزلەرنىڭ جادۇ مىكىر قىلدى مېنى مىكىر ھىلا.

ئەي كوڭۇل ئەمدى سەنەم كويىغا باردىڭ، يانمادىڭ،
دۇد ئاھىدىن تاقالمىش باشىمە ئوتتىن جالا.

بارگاھى زەر، قۇمۇ ۋەيرانە كوڭلۇمدۇر ئاق ئوي،
يايلاغم بولدى مېنىڭ تايخۇن تالاسىدەك تالا.

كافىر ئىشقى ئولمىش دەرسەن نىيازى كورمەيسىن،
ئول جالا قىلمىش، باشىڭدا ئىشقى ئوتى قىلمىش جالا.

× ×

جانانە ئاچ جامال جان فىدا قىلاي،
دەردۇ غەمىڭنى كوڭلۇم ئاشىنا قىلاي.

گەر توكسەلەر كورەردە يومۇب ئەشكىنى كوزۇم،
ھەم قاقشاتىب بۇ كوز يۇزىنى مەن قارا قىلاي.

گەھى بولۇپ بۇلبۇل فەرۋانە ئورتەنس،
تاقالماسۇن بۇ ئىشقى تەرىقتىن مەن ئادا قىلاي.

كويدۇم دىسە يۈرەك بىلە باغرىمنى ئورتەيسىن،
تىرناب سىنەمنى پارە قىلىپ مەن يارا قىلاي.

يادىڭدىن ئۆزگە بولسا كوڭۇل مۈلكىنى بۇزۇپ،
جانۇ كوڭۇلنى بىر-بىرىدىن مەن جۇدا قىلاي.

تا بولمىشىم سەمەندەر ئوتۇڭ ئورتەگەچ مېنى،
ئورتەب ھەممىشە جىسمى ئوتۇڭدىن بىنا قىلاي.

بولدى خاراب ھىجرىڭ ئىلە ئورتەنىپ كوڭۇل،
سەن سەن فانا، نىيازىغا كىمنى فانا قىلاي؟!

× ×

ئەي نازەنن فىراقىڭ ئىلە ئاشىنا بۇلاي،
مەن، تەلبەئى بۇ ھىجرىڭ ئىلە بى داۋا بولاي.

تابماسۇن غەمىڭ بۇ كوڭۇل مۈلكىدىن يىراق،
غەم بىرلە ھەم غەمىڭدە يۈلۈپ بى ناۋا بولاي.

دەرمەن فىراقىڭ ئوتى بىلە جاننى ئورتەيسىن،
بۇ ئوت بىلە سەمەندەر ئولۇپ ھەم ناۋا بولاي.

كوڭلۇم ئەمەستۇر خالى مېنىڭ فۇرقەتى بىلە،
تا قالمىشىم بۇ فۇرقەت ئىلە مەن ئادا بولاي.

ئەمدى دىدى بۇ دەردىڭ بۇ ناتىۋان كوڭۇل:
تا ئولگىچە بۇ دەردىڭ ئۇچۇنكىم داۋا بولاي.

تا ئىشتىياقنىڭ ئولسا كوڭۇل جان بىلە دىگەي:
ھەردەم بۇزۇپ بۇ سەبىر يولىنى گاڭدا بولاي.

دەرسەن نىيازى بارچەنى بۇ ئىشقىدىن دىمەي،
ئەمدى دىگىلىكى ئىشقىدا جاندىن جۇدا بولاي.

× ×

باغ ئارا كوردۇم سەنەمنى باش ئۇراي،
نەچە فۇرقەتتىن باشىمىگە تاش ئۇراي.

تاشلابان بىر ئالما بەر ئەي نازەنن،
كۆرمەسۇن پىنھان رەقىبىدىن ياشۇراي.

قىلماساڭ باۋەر مېنىڭ دەردىمنى يار،
كۆر فىغانۇ نالە ھەددىن ئاشۇراي.

ئانچە ئەفغان ئەيلەيىن ئەي دىلرەبا،
كۆزلەرم ياشى ئىتەككىدىن تاشۇراي.

سورمادىڭ ھالىمنى سەن ئەي مۇغبەچچە،
مەن نىدىن دەردىمنى ئاندىن ياشۇراي؟!

ياد قىل مەشرەپ سەن ئاھىڭ بىلە،
ھافىزا، لىبىڭنى شەكەردەك شوراي.

دەر نىيازى شۇم رەقىبلەر رۇسىيا،
كۆرمەسۇن جان ئىچرە جانان ياشۇراي.

× ×

فەقائىل ئەردى ئول جانانە زۇلقىنى كەمەند ئەتتى،
بولۇپ سەيپاد زۇلقى دامىغا كۆڭلۈمنى بەند ئەتتى.

كۆڭۈل شەھبازىغا زۇلق ئىچرە ناگاھ دار خال ئەيلەپ،
مەگەر شىرىن لىبىدە جان ئالۇرغە دانە قەند ئەتتى.

ھەممىشە ئەي كۆڭۈل جان بىلە قىلغىل سەجدەئى مەقسۇد،
قىلىپ مېھراب ئول پەيۋەستە قاشىنى بەلەند ئەتتى.

چىقىپ جان كەتتى كۆڭلۈم، ۋەھكى قالغىش تەلمۈرۈپ بۇ كۆز،
توكۇپ قان رەشكىدىن گويا سىنەمدە ياسىمەند ئەتتى.

فىراقى بىرسارى ئورتەر مېنى بى دەردلەر دەردى،
مېنى بىگانە زۇلقى يار ھىجرى دەردمەند ئەتتى.

فىغانۇ نالەئى فەريادىم ئاڭلاردىن مەلۇم ئېرمەس،
بولۇپ بۇلبۇل كەبى قىلغان فىغانىمغا پىسەند ئەتتى.

فراقىڭ دەشتىدە مەجنۇن كەبى فەرياد يەڭلىغ زار،
نىيازى دەشت سەھرا بەلكى تاغ ئىچرە ۋەتەن ئەتتى.

× ×

مۇھەببەت ئەھلى كور بۇلبۇل چىمەندە گۈلئۇزار ئولغاي،
مەگەر فەرياد ئېتەر ئاشۇفتەنىڭ باغرىدا خار ئولغاي.

جامالى يارغە دائىم مېنى پەرۋانە قىل يارەب،
مېنىڭ ئاشۇفتە كۈڭلۈم ئىچرە دەردى بار-بار ئولغاي.

باھارى پەسلىدۇر، بۇلبۇل فەغانىدىن باھار ئولماس،
ھەمىشە كۈزلەرىمدە ئول قۇياشنىم نەۋ باھار ئولغاي.

بولۇپ مەنسۇردەك ئىشقى ئىچرە بولماقدىن شەھىد ئىشقى،
تىلەرمەن تار زۇلفۇڭ بويىنۇمە جانانەۋار ئولغاي.

ئەگەرچە سەڭ، خار ھەرتەرەپ باشىمە ياغدۇرسا،
مەگەر ئورتەردە دائىم بۇ تىلىمدا يار-يار ئولغاي.

تىلەر جان ۋەھىمدىن فەرياد ئىلە ھەر بارە قەتلىمغە،
ئۆزى رەئنا، قەدى زىبا سېنىڭدەك شەھسۇۋار ئولغاي.

ماتاۋ ھەرچەند زىبايۇ نەفسۇ زەرگەر ئولسا،
نىيازى بولدى ئەريان، ئالدىدا نە ئىتتىبار ئولغاي!؟

× ×

ئاگىھان كوردۇم خىرامان بىر پەرى جانانەنى،
ساچلارى سۇنبۇل، قاشى كۈزلەرى مەستانەنى.

غىبغىبى بىرلە زەنەخداندىن دىمەككىدىن لال مەن،
يۈزلەرى ئايۇ، لىبى غۇنچە، تىشى دۇردانەنى.

خەفەئى گۈلدۇر قەدى، نازۇك ئىلكى ئەبرەشم،
زۇلق تارىدىن ئېرۇر نازۇك بېلى رىزانەنى.

كۈم لىباسى ئەرغىۋانى بىرلە ئول سىمەن بەدەن،
ئىشىق بىرلە ناگىھان كوردۇم ئەجەب شۇخانەنى.

ئىشىقدا مەجنۇن كەبى دىۋانە بولدۇم ئۆزگەچە،
قىلماغىل يارەب نىيازىدەك يەنە دىۋانەنى.

× ×

سۇبھىدەم جەۋلان قىلىپ تا شام جانان كەلمەدى،
ئاھلار ئۇردۇم فىراقى بىرلە چەندان كەلمەدى.

سەيلىگاھى باغ ئارا بارماق بىلە ئول باغرى تاش،
كۈم پەرىشان قىستۇرۇپ گۈللەرنى خەندان كەلمەدى.

نالە ئەيلەردىن كوڭۇل يەتمەس كوزۇمدىن ئەشكىنى،
كوڭلۇم ئالماقدىن ئۇشول بىرەھم نادان كەلمەدى.

ئاھ، ۋاۋەيلا فىراقى بىرلە ئورتەندى كوڭۇل،
تەلمۇرۇپ يوللارغا ئول سەرۋ خىرامان كەلمەدى.

كىچە كەلگۈمدۈر دىبان كۈپ ۋەئدە قىلىمىش ئەردى يار،
قىلغالى جانان مېنىڭ كوڭلۇمنى ھەيران كەلمەدى.

تا فىراقى ۋەسىلىدىن جان بەرگۈچە ئەي ئەھلى دەرد،
يارنى ياد ئەيلەبان يادىمغا ئىمان كەلمەدى.

ئەي نىيازى ئول لىبى خەندان ئەنادىن دۇر سېنى،
ددى بولغايدۇ ئىكەن ئول باغرى بەريان كەلمەدى.

× ×

بىر نامەنى فىراقىڭ ئىلە ئىپتىدا قىلاي،
جانىم ئىشت، بۇ نام بىلە ئەرز ئادا قىلاي.

يازغۇم بۇ جان بىرلە كوڭۇل دەرد سوزىنى،
كىرەمەك قەلەم، مەردۇمى كوزدىن سىياھ قىلاي.

ھىجر غەمى، فىراق ئەلىمى، ئىشىق دەردىنى،
ئەيلەب نىگارم ئالدىدا بىر - بىر قاتا قىلاي.

كوب ۋەئىدىلەر بېرۇردە ماڭا ئانچە كىم دىدىڭ:
كوڭلۇم ئالىب، بۇ ئىشىق ئوتىغا مەن داۋا قىلاي.

قىلدى جافاۋۇ جەۋر رەقىب، چىقىمىدى جانىم،
كورسەم رەقىبىنى جان بارىچە ئوغا قىلاي.

قىلغۇم فەلەككە ئورلەتسەن ئاھ دەردىنى،
شام، ساباھ فىراقى بىلە ئاھ - ۋاھ قىلاي.

شاد ئەيلەگىل نىيازىنى ئەي پادىشا ھوسىن،
كىم ئالدىدا كوڭلۇمنى بۇزۇپ بىناۋا قىلاي.

× ×

تەلمۇرۇپ تۇرغۇنچە ناگاھ ئاچتى گۈل رۇخسارى،
بۇلبۇلى ئاشۇقتە قىلماقغا مېنىڭدەك زارىنى.

تەرك جان ئەتتىم سېنى كافر كورۇپ ئەي نازەنن،
كورگەلى كوڭلۇم مېنىڭ ئول كاكولى زۇننارىنى.

لاغ - لاغ ئورتەر فىراقىڭ جاننى ئەي جانانە كور،
ھىجر تىغىدىن بېرەي بۇ سىنەنى ئەفكارىنى.

قايسى تىل بىرلە سىنەمنى قىلدى جانانم دېيىن،
پارە قىلماقدىن سالۇر بۇ خەنجەرى ئازارىنى.

ئارزۇمدۇر قويغالى تابسام ئاياغ ئاستىغا باش،
سۈرمە ئەيلەردىن كوزۇمگە ئول كەنى گۈلنارىنى.

ۋەسىل ئولۇر چاغدا قىلۇرغە مېنى ئاشۇقتە ھال،
قىلغىل ئەي يارەب جۇدا جانانەدىن ئەغيارىنى.

بولدى بىسىل ئەيلەگەن گويا كەبۇتەردەك كوڭۇل،
ئىشۋە ئەيلەردىن گەھى كورگەچ ئىنىڭ رەفتارىنى.

ئېمدى ئەي جانان مېنىڭ سىرىمنى فاش ئەتكەي فىراق،
ئاشكارا قىلغۇسى پىنھان كوڭۇل ئەسرارىنى.

قىلغىل ئەي جانان كوڭۇلنى ئاسراي ئەي مۇغبەچچە،
كىم فىدا قىلماقغا گەر تابسا نىيازى يارىنى.

× ×

ئاھكېم ئورتەر ئىدى ھىجران مېنى،
قىلغالى غەم دەردىدە ھەيران مېنى.

ھىجران فراقى بىلە ئورتەب كوڭۇل،
ئەتەشى ئىشقى ئەيلەپان بەريان مېنى.

قىلدى بۇ ھىجر ئىچرە ئۇشول دەردمەند،
ئاھ، نىتەي كۈزلەرى گىريان مېنى.

قەتلى قىلۇردىن داغى ئاسرار ئىشىش،
زۇلم سىتەم قىلغالى جانان مېنى.

ئاھكى، ئەريان قىلىپ ئەرمىش كوڭۇل،
ئەيلەگۈسى جان بىلە ۋەيران مېنى.

يار فراقىم بىلە مەجنۇن دىمەي،
قىلغۇسى ئەريان داغى نادان مېنى.

كور، بۇ نىيازنى ئەجەب ئورتەدى،
قاشى، كۈزى، لەيلەرى چەندەن مېنى.

× ×

نە كوردۇم بەلەند قەسرەئى خوش نەماي،
نەزاكەت ھەمە ھە تەرەب خوش ھاۋاي.

تاماشا ئۇچۇن تەلمۇرۇب كۈزلەرىم،
بىناگاھ چىقىپ تۇردى بىر تولۇن ئاي.

كۈزى ئەيىپىن جاللا، مارجان لىبى،
لەتافەت ئانىڭ قەددىدۇر ھاي-ھاي!

خىرامان تۇرۇپ خەندە ئەيلەپ گەھى،
دېدىم ئانى كۆرمەك بىلە: ئاھ-ۋاي!

مېنى ئورتەدى ئانچە فۇرقەت بىلە،
قىلىپ ئىشەقنى جان بىلە جابەجاي.

فېدا ئەيلەكم جاننى جاناندىن،
نتەي جاننى جاناندىن ئەيلەي جۇداي.

نىيازى، نىگارنىڭ خىيال ئەيلەدى،
قىلۇر قەتل، ئەمدى نە دەپ يالباراي؟!

× ×

قىلدى ننتەي فىراقى بىلەن مۇبتەلا مېنى،
قىلمىش گەداۋۇ ھەسرىتىدىن بى ناۋا مېنى.

دەردىم تولا بۇ ھىجر بىلە ھالىم ئۆزگەچە،
بىر سورىمادى بۇ دەردى بىلە ئاشنا مېنى.

قىلدى فىراقى بىلە بۇ جاندىن مېنى جۇدا،
غەمدىن ننتەيكى قىلمىدى ھەرگىز جۇدا مېنى.

تا بولمىشىم ئول ئايىنى كورۇپ ھالىم ئۆزگەچە،
بۇ غەم يولىدا ئۆزگىچە قىلدى گادا مېنى.

ھەسرەت بىلە سەھەردە يۇرۇپ نالە ئەيلەسەم،
بۇلۇل بىلە ھەمىشە دىگەي ھەم ناۋا مېنى.

يەتكۇر بۇ ھال ئەرز دىلىمنى نىگارمە،
يادىڭ بىلە ھەمىشە دىگەيسەن سايا، مېنى.

فەرياد ئىتەي نىيازى، ئىشت ھەر تەرەپ خەتبە،
ھەر نە دىگەيمۇ قۇرقۇتۇبان ئالدىدا مېنى.

× ×

قىلدى بىراۋ ئىشقىدا ھەيران مېنى،
ئورتەگۈسى ھىجرىدە جانان مېنى.

جىلۋەدە ناگاھ كورۇنۇپ دىلرەبا،
ئىشۋە بىرلە ئورتەدى چەندان مېنى.

ئانچە فىراقى بىلە ئورتەب كوڭۇل،
قىلدى بۇ ھىجران ئوتى بەريان مېنى.

گەر جافايۇ جانىمە قىلماق ئۇچۇن،
قىلدى بۇ رەڭ دەرد ئىلە ھىجران مېنى.

ھىجر فىراقى بىلە مەجنۇن بولاي،
گاھ كورۇپ قىلغالى خەندان مېنى.

ئىشقىدا دىۋانە بولۇبدۇر كوڭۇل،
ئاھ، نىتەي قىلغۇسى ئەريان مېنى.

گەر فىغان قىلسا نىيازى دىگەي نىتەي،
بولدى ① مىكر بۇلبۇل نالان مېنى.

× ×

ناگاھ كورۇندى چىقمادى مەستانە قىز قەنى؟
قىلدى مېنى فىراقىدا دىۋانە، قىز قەنى؟

قاشى ھىلال، كوزى قارا، لەبلەرى لەئىل،
چىقىش ئىدى سەدەفدىن، دۇردانە قىز قەنى؟

ناگاھ چىقىپ كەرەشمە بىلە قاچتى ئوزگەچە،
چىقماس كوزۇم تېلىندىيۇ، شۇخانە قىز قەنى؟

كوردۇم لىياسى ئەينى سارىغ، چېپەرەسى قىزىل،
گەر ياشۇرۇپ لەئىل كەبى شۇخانە قىز قەنى؟

ھەر چەند كوڭۇل ئىزدەدى، جانانە چىقمادى،
كورگەي نىيازى، دىلبىرى شاھانە قىز قەنى؟

① بۇ ھىجران كىتاپىنى تۈپلىگۈچى تەرىپىدىن ئوزگەرتىۋېتىلگەن بولۇشى مۇمكىن.

× ×

ئەي ئەھل دەرد مەخفى سىرىمنى ئايان قىلاي،
بولما مەلۇل ئەرز دىلىمنى بايان قىلاي.

ياد ئەيلايان فراق ئەلىمى ئىشقى دەردىمنى،
بىر-بىر قىلىپ بۇ دەردنى مەن ئەرز قىلغان قىلاي.

دەردىم تولا، چىقاردا جانىم بولماسۇن رەقىب،
جان مۈلكىنى فراقى بىلە تەۋامان قىلاي.

كۆيدۈر خاتا سوزۇمدە، كورۇپ قىلماغىل جىدەل،
تىرىكمەن ئوزۇم، زەررە ئوتۇم بار نىھان قىلاي.

كەلگەچ كۆڭۈلگە ھەرنە دىدىم ئاڭلاماي لۇغەت،
دىدىم: ئۇزۇن، قىسقا سوزۇمنى راۋان قىلاي.

مەندىن دىمەس بۇ سوزنى قىلۇر ئىشقىدىن گۇمان،
بۇ ئۇزىرە ئىلە سوزۇمنى ئىشت، بى گۇمان قىلاي.

خوش تەبىئەلەر بۇ نەزىم سوزۇم قىلسەلار قوبۇل،
بۇ ناتىۋان نىيازنى دەرھەم زەبان قىلاي.

× ×

بىر كۈنى جەبرائىل ئەلەيھىسسالام،
ھەزرەتى ئادەمگە يەتكۈزدى پايام.

بەردى خۇدايىڭ ساڭا بىرىنىمىتى،
تۇرغە ئەجەب نىمەتۇ پۇر لەززىتى.

بۇغداي ئەردى ئاتى ئۇشۇل دانەنىڭ،
ھىچ ۋۇجۇدى يوق ئېنىڭكى يانەنىڭ.

ھەزرەتى ئادەم تارىپ ئول دانەنى،
توشقارىپ ئالدى ھەمەئى خانەنى.

تابىشىدىن تىنچ ئىدى ئاقتاب،
ھەر بىرىگە رەڭ بېرىپ ئول ماھىتاب.

جۈملە سەتارە بېرىپان سۇ ئاڭا،
باد بېرىپ ھەر سارىدىن بۇي ئاڭا.

چاھار ئانا سىر قىلىپان پەرۋەر،
جۈملە مۇئاشۇ نىچە تۇرلۇك يىمىش.

شاد كورۇپ ئۆزلەرنى بەر كامال،
ھەر بىرىگە ئېيتىپ ھەسب ھال.

جەمە بولۇپ بارچە قىلىپ ئىتتىفاق،
مەشۋەرەت ئەيلەپ بارى قىلدى ۋەفاق.

نىمەت ئارا شىر بىرەنچ شاھ ئىدى،
بارچەنىڭ ئەھۋالىدىن ئاگاھ ئىدى.

قەلىبە بىرەنچ شاھىغە ئەردى ھەرەم،
نىمەت ئارا بارچەسىدىن مۇھتەرەم.

پەدە ئىدى شىر بىرەنچ تۇققانى،
توئە لەتافەت ئاڭا يۇققانى.

شىللە جىگەر كۈشەئى پەيۋەندە ئىدى،
شاھىغە فەرزەندە جىگەر بەندە ئىدى.

بەتتە - يېقىن شاھىغە ئەردى ۋەزىر،
ئەقىل فاراسەتدە ئىدى بى نەزىر.

ناخۇدۇ، زەردەك ئىدى شاھىغە نەدەم،
خىزمىتىدە روز شەب ئەردى قەدەم.

چوچ بىرە مىرزا باكاۋۇل ئەردىلەر،
ماھى مىرزا ھەم ياساۋۇل ئەردىلەر.

مانتۇ ئىدى نىمەت ئاراچۇن نەقەب،
توئەلەر قاشىدا كىم با نەسەب.

چۈپ بىلە ئۈگرەنى ئىشقاۋۇل قىلىپ،
زەردىكۇ، ناخۇدىنى قاراۋۇل قىلىپ.

بارچەسىدىن يۇقارى ھالۋا ئىدى،
ئۈزگەسى تۈرك ئېردى، بۇ موللا ئىدى.

بىرنى رىشالە كىچە ئابىرلارى،
بار ئىدى بىر نىچە ئاكا بىرلارى.

قازى رىشالە كىچەدا.....،
ھادىسە ئاخۇند ئىدى مۇفتى مۇھىب.

سەنبۇسا ئىشىك ئاغا بولۇپ ياندا،
تۇردى كېلىپ جۈملەئى بۇ سەف خاندا.

شورپا بىرەنچ ئەردى شەھەر دوغاسى،
جۈملەئى نىئەتلەر ئارا يورغاسى.

قاتلىما ئولتۇردى خەلافەت بىلە،
قات - قاتىدا توئمە لەتافات بىلە.

جۈملەئى نىئەت ئارا جەمە ئولتۇرۇپ،
ئەيشى - فاراغەت بىلە سوھبەت قۇرۇپ.

ئولتۇرۇپ ئەردى ھەمە بىر تور خۇد،
كەلدى قاچىپ زەردەكۇ، مەھتەر نۇخۇد.

ددى: ياغى يەتتى جانىڭ جايلاغىل،
بارچە ياراغىڭنى قىلىپ سايلاغىل.

يەتتى كىكىردەك چىرىگى بۇ زامان،
زىر - زەبەر ئەيلەر، ۋە بەرمەس ئامان.

جۈملەسى فىكىر ئەيلەدى نىئەت كېرەك،
ھەر بىرىمىز بىر سارى كەتمەك كېرەك.

شىر بىرەنچ بىلە كىڭاش قىلىدىلەر،
بارچە تائام لەشكىرىنى يىغىدىلەر.

شەھرى قازان قەلئەسى مەھكەمدۇرۇر،
كېرسا ئاڭا بىزلەگە نە غەمدۇرۇر.

كېردى ھەمە شەھرى قازانغە بارى،
پەر بولۇبان ئىچكارىيۇ، تاشقارى.

شەھرى شەكىم ئىچرە ئىدى نەفىسى شاھ،
ھىلە بىرلە مىكىر ئىدى خەيل سپاھ.

ھەر ئىش دە نەفىسىگە شەيتان ۋەزىر،
كايۇ - كاسافەتتە ئىدى بى نەزىر.

نەفىسىگە شەيتان قىلسا مەشۋەرەت،
ئوتنى چاغاۋۇلغا قىلىپ مەسلىھەت.

بولدى قازان قەلئەسى سارى راۋان،
يەتتى قازان شەھرىگە ئوت پەھلىۋان.

قەلئەنى ئوت ئانچە قايىل ئەيلەدى،
ئالغالى ھەم بىسىيار جىدەل ئەيلەدى.

جۈملە تائام لەشكەرى يىتىپ ئۇزۇب جان،
بارچە قىلىپ سوز ئىلە ئاھۇ، فىغان.

نەفىسە چۇمۇچ مىرزانى لايىق كورۇپ،
ئەلچىلىك ئەيلەرگە يارالىق كورۇپ.

دىدى: چۇمۇچ مىرزاسى پاتراق بارلىك،
ياخشى - يامان بارچەسىنى ئاختارلىك.

بولدى چۇمۇچ شەھرى قازانغا راۋان،
شەھەر ئىلىدىن چىقىپ ناغزۇ، فىغان.

شەھەر ئەھلى بارچە كىلىپ ئەردى تەك،
زەھرەسى يوق ھىچ قىلماقۇ جەك.

بىلدى چۇمۇچ بارچەسىنىڭ ھالىنى،
بارۇ، يوقۇ جۈملەنىڭ ئەھۋالىنى.

چىقتى چۇمۇچ شەھرى قازاندىن قاچىپ،
نەفسە تۇرۇپ ئەردى چۇ ئاغزىن ئاچىپ.

دىدى: چۇمۇچ جۇملە سەراسەر سوزىن،
ئاغزىنى ئاچتى داغى يۇمدى كوزىن.

نەفسە، چۇمۇچدىن ئىشتىب بۇ خەبەر،
جۇملە كىكىردەك چىرىگى بەردى جەر.

كەلدى كىكىردەك چىرىگى سەف تۇزۇپ،
ئوزنى تائام لەشكەرگە كورگۇزۇپ.

چىقتى تائام لەشكەرى غەيرەت بىلە،
شەھرى قازاندىن داغى ھەيىبەت بىلە.

بارچەلارى تۇردى چىقىپ جابەجا،
ھەر بىرىدە ئوزگەچە بار ئەددىئا.

شىر بىرەنج بارچەسىدىن يۇقارى،
بەتتە بىلە قەلىيە بىرەنج بىر سىرى.

شورپا بىرەنج ھەم ئەيدى تابەئ ئاڭا،
ھىچنەمدىن يوق ئىدى مانەئ ئاڭا.

پەدەنە دىگەن شاھىخە تۇققان ئىدى،
ئوزگەچە بىر شەئىن ئىلە يۇققان ئىدى.

چىقتى رىشالە داغى زىننەت قىلىپ،
ئوزگەچە بىر شەئىن ئىلە شەۋكەت قىلىپ.

چىقتى تەمەننا بىلە پالودە بەگ،
باشىدىن ياغ شەھرى ئىلە ئالودە بەگ.

چىقتى چۇچۇكلۇك بىلە،
ئاستىدا نان ئەردى باشىدا ياغى.

چارىيە بۇ خەلق ئارا ئاخۇند بولۇپ،
ۋەھمەدىن ئانىڭ جىگەرى خۇن بولۇپ.

چىقتى قۇيۇپ باشى ئۈزە تاقىنى،
ئەگىنگە كەيدى داغى ئولپاقىنى.

چىقتى بۇ دۇفيادە دىگان پەھلىۋان،
يۈزىنى چەلفەك بىلەن ئەيلەپ نىھان.

زەردەك ئەيدى: نەيزەئى قېنىكەن ئۇمۇد؟
باشدا سارىغ ئەلىمى ئەردى دۇد.

چامغۇر ئىدى ياز ھەقىقەت بولۇپ،
مىرزا ئۈزگۈچە زىننەت بولۇپ.

چىقتى ئانىڭ كەينىچە كۈنى قافلە،
چۈچ بىرە بەگ باشدا قالغاق بىلە.

باشقا كۈتەرب يەنە بۇ ئاق ئەلەم،
قالغاقىنى قىرلادى ئەيلەپ قەلەم.

چوقكە خەبەر يەتتى ئۇشۇلدەمدە فات،
كەيدى قۇياقنى ھەمۇل قاتمۇ - قات.

شەبە ياساب گوشىنى فىيازنى سەر،
تۇردى كىلىپ ئوترادا چۇن شىر نەر.

ماھىچە دۇرغا چىقىپان شەھرىدىن،
نەيزەلەرسىن سودرەب ئالىب قەھرىدىن.

بۇغرا باھادىر كىرىپان بۇغراسى،
مەئلۇم ئەمەستۇر ئۇزۇنۇ توغراسى.

شورپا باھادىر ئىشىتىپ ئالدىراپ،
كەيدى ساۋۇت ھەلقەلەردىن پالدىراپ.

ئۇشۇ تەرىق ئۈزىگە خۇرسەند بولۇپ،
تۇردى قەدەھ ئىچرە كىرىپ بەند ئولۇپ.

ئۈگرە شاقاۋۇلغا يېتىپ كوب ئەلەم،
ئول كۈتەرب باشىغە ياشىل ئەلەم.

چوڭرە سىڭا ناننى قىلىپ كەڭرە،
ئەيلەدى ئۆزىگە تەبەقنى تورە.

چىقتى قازان قەلئەسىدىن بىر تۇمان،
كىمگە دىسەم، ئۆفكە دىگەن پەھلىۋان.

گەھى ئېسىلىپ چۇمۇپ، ئۆزدىن بارىپ،
گەھى قاۋارىپ، قىزارىپ، سارغايىپ.

چىقتى ئانىڭ كەينىچە ھافىز لولى،
ناغراچى، دۇمباقچى جەمەد لولى.

باشدا سارىغ ئەلەمىن ئالدۇرۇپ،
نەيۇ، ناغرايۇ، دۈبۇلۇ چالدۇرۇپ.

ئۇشۇ زامانغا خەبەر بەردىلەر،
زاڭ ئەل ئارا قۇقچى باشى ئەردىلەر.

جۈملەئى مىلىتقىچىلارغا باش ئىدى،
شورپا بىلە زاڭ ياخشى قېرىنداش ئىدى.

زاڭ قىلىپ ئۆزىنى تەبەق ئىچرە بەند،
مىلىتقىنى فاختە بىلە قىلدى بەند.

گىردە چىقىپ باشىغە سال ئەيلەدى،
كۈنجۇد ئىلە يۈزىگە خال ئەيلەدى.

كۈزلەردىن ئەشكىنى ئەيلەپ راۋان،
نەئەرە چىكىپ ئۆفكە دىگەن فەھلىۋان.

ددى: جەپاتىغە خەبەر يەتكۈزۈڭ،
تېز بارىڭ دوت شەھەر يەتكۈزۈڭ.

يەتتى جەپاتىغە خەبەر بۇ زەمان،
يىغلادى كوب ئەيلەدى سوزۇ-فغان.

يوقتۇر ياراغم، نە قىلاي مەن ئورۇق،
ئادەم ئىدىم تەبىئۇ تەڭ ھەم قۇرۇق.

ۋەھىم ئىلە كەلدى جەفات خۇند ئۆزە،
كەلدى، ئولتۇردى چىقىپ خۇند ئۆزە.

خۇند ئۆزەسىدە جەپاتى ۋەھىم ئېتىپ،
كاكچى جەفاتىنى كورۇپ رەھىم ئېتىپ.

كاكچى جەپاتىغە دىدى: ياش ئىدۇك،
تار شىكىم ئىچرە قېرىنداش ئىدۇك.

غەم يىمەگىل ئىلگەرگە مەن تۇراي،
كەلسە ياغى ھەر نىمە بولسام بولاي.

كاكچە چىقىپ تۇردى جەپاتى ئۆزە،
توختاتىبان ئىككى قاناتى ئۆزە.

بار ئىدى ئانداز ھىچ ئاتلىق پېقىر،
ئەل كوزىدە ھورمىتى كەم بىر ھېقىر.

بارچەسىدىن ئوزىنى كەم چاغلانغان،
بىلىگە ھىممەت كەمەرىن باغلانغان.

بىرى توقۇز تونلۇق ئەيدى ئاڭا ئات،
كوب ئىدى دۇنياسى ئانىڭ قاتمۇ-قات.

خەلق ئارا يوق ئەردى ئاڭا ئېتىبار،
بار ئىدى دۇنياسى ئانىڭ بىشۇمار.

چىقتى بۇ ھەم ئەسكى جەفاتى بىلە،
گاھ قىرىچە گەھى ھەم يانى بىلە.

چىقتى بۇ ھەم نىچە بەغلۇ يالاڭچ،
باشى كۈجە، سىرماقۇ، يومدان، ئۇماچ.

سەفىنى تۈزۈپ تۇردى فەرىقۇ-فەرىق،
ھەر بىرى ئۆز ئورنىدا بىر ھەر تەرىق.

چىقتى تائام لەشكەرى پىرى جۇۋان،
سالدى چۇ مەيدان ئۆزە دەستۇرخان.

جۈملە كىكىردەك چىرىگى بىر تەرەق،
ھەر بىرى ئۆز تەرزى بىلە تۈزدى سەق.

كەلدى جوفراش بولۇپ باد سەر،
ئەيلەدى سەققالىق ئاڭا جۈملە ئەبر.

جەڭ، نەقارە، دۇبولۇ چالدۇرۇپ،
چوڭ - كىچىك بارچىغە غەلۋە سالدۇرۇپ.

شىپىر بىرەنج ئەلگە قىلىپ يارلىغ،
يوقمۇ بىزنىڭ ئالدىدا مەدەتكارلىغ.

بەندە ئىسە ھەر كىشى ئازاد ئېتەي،
لەئىل - جەۋاھىر بېرىبان شاد ئېتەي.

بولسا رەئىيەت ئېنى دەرخان قىلاي،
بەگ قىلىبان مەن ئېنى دەرخان قىلاي.

بەردىسە خەلئەت، قۇچاق ئەتلەس بېرەي،
ئويگە زىننەت ئاغاچا، خاتۇن بېرەي.

نىچە مەنزىل تەھى مەراھىل قىلىپ،
نىچە مەھەل مەئدەدە مەنزىل قىلىپ.

ئاندىن ئوتۇب شەھرى شەكىم سارىغە،
شەھرى شەكىم بەلكى ئەدەم سارىغە.

جۈملە بارۇر ئەردى ئاچالماي كوزى،
نە كېچە مەئلۇم ئىدى نە كۈندۈزى.

چۈنكى شەكىم قەلئەسىنى يەتتىلەر،
بارچەنى زىندانغا مەھكۇم ئەتتىلەر.

قالدى ھەمە نەفسە ئىلكىدە تائام،
تابەدۇ ئولۇپ بارچەلەرى خاس ئام.

مۇترىب كۆپ سۆزلەمەكلىك خوب ئەمەس،
تەركى سوزۇڭ ئەيلەرا مەرغۇب ئەمەس.

خەتمە قىلىپ مۇختەسەر ئەيلەپ كالام،
قەتئى سوزۇڭ سوزلەمەگىل ۋەسسالام.

ساقى ماڭا ۋەندەئى گۇلقام تۇت،
تەشنەلىكىم دەفئىغە بىر جام تۇت.

× ×

كوز ئاچۇرمەنكى بۇ نە غەۋغادۇر،
مىۋەلەر ئىچرە كۆپ تەمەننادۇر.

ئىشتىڭلار ھىكايە ئەي ياران،
مىۋەلەر ۋەسقىنى قىلاي ئايان.

باغ ئارا ناگىھان نەزەر قىلدىم،
ماجراسىن كورۇپ ھەزەر قىلدىم.

قىلدۇرلەر ئۆزىنى تەئرىفات،
ئۆزىدىن ئۆزگە مىۋەلەرنى ئۇيات.

مىۋەلەر بىر-بىرى بىلە ئۇرۇشۇپ،
جەڭ مەيدانىنى ئەجەب قۇرۇشۇپ.

ئۆزىنى تۇرغە تەئرىفات ئېتەدۇر،
ئۆزىدىن ئۆزگەسىنى سۇندۇرادۇر.

ھەر مىۋە ئۆزىنى قىلىپ ئەئلەم،
قىلدۇر ئۆزگەنى ئۆزىدىن كەم.

ھەممە مىۋە يىغىلدى شول سائەت،
گەر ئۇرۇشماقتا ئەيلەدى سۇرئەت.

ئەۋۋەل ئەيدىكى ئۆجمە: ئەفزىلى مەن،
نە ئۆچۈنكىم بارىدىن ئەۋۋەلى مەن.

مەن پىشارمەن باھار ۋاقتىدا،
ھەممە ئەل يەرلەر ناھار ۋاقتىدا.

مەندۇرمەن مېۋەلەر ئارار ئەڭلا،
كىشى يوقتۇر مېنى يېمەس ئەسلا.

ھەمە ئەھل جاھان ھەم شاھلار،
تويغۇچە يىگەلى مېنى خاھلار.

گەرچە ئىلماس كوزىگە خۇدبىنلار،
مېنى يەب يىلغا يەتتى مېسكىنلار.

كېلىبان ھەر كۈنى زەئىقى غېرىب،
يەر مېنىڭ يەرگە تۇشكەنمىنى تېرىب.

كىردىم ئەلنىڭ كى جان ئاراسىغە،
يوقسە يەر ئىدى غىزاسىغە.

ئېشى يوقلار مېنى غىزا قىلدى،
ھەمەسى ئاياغىمغا يىقىلدى.

سەيلانم كەڭرىدۇر سۇلايماندىك،
جانۇ-جانۇارلار يەيدۇ مېھماندىك.

ئوزىگە مېۋە مېنىڭچە كەڭرى ئەمەس،
ئوزىگە مېۋەدىك ئەل مېنى قويماست.

شاخم ئۆزى چىقىپ ھەمە خۇبان،
ئىرغاتۇرلار، توكولۇشۇپ مارجان.

يافراغم فەزلىنى قىلاي زاھىر،
بەردى قۇرۇتغە ئايۇب سابىر.

ئەي مېنى موللار سۇيۇپ جامە —
كاغەز ئىتىپ بۇتۇرلەر دالنامە.

ھەم خۇدايۇ ھەمدە ئاندە رەسۇل،
قىلدى ئاندا قارار كى نەزۇل.

بولسا ھەر مېۋەدە بۇ ئەفەلى كەرەم،
بارى تەمەننا بولغۇسى ئەزەم.

مىۋەلەر ئىچىرە مەندۇرمەن ئەفزۇن،
ئەيىب ئىتۇر ئەل سوزۇمنى قىلسام ئۇزۇن.

ئۇشۇ سورداكى يەتتى زەر دالۇ،
ئىشتىلىدى بۇ سوز قۇلاقغا ئاغۇ.

ئۇرۇك ئەيدىكى ئۇجمەگە ئول ھەيىن،
يالغان يوق بۇ سوز ئارادا چىن.

ئوزۇك ئوخشايىسەن قاققارا قۇلغا،
سېنى ئالماس كىشى ساتسا پۇلغا.

سېنى مېھمانغا ھىچ كىشى قويماس،
قويسا مېھمان كوزىگە ھەم ئىلماس.

خۇش كورنۇرسەن قارنى ئاچقانغا،
سېنى قىلمايدۇرلار خۇرۇش نانغا.

ئۇرۇك ئەيتۇر يەنەكى: ئەي ئۇجمە،
تولا ھەدىن زىيادە لاق ئۇرمە.

سېنى ئەي ئۇجمە ئەل ئۇلاغ ئاتى يەر،
مەن بەھەم بولماسام زورۇر سېنى يەر.

يېسە ھەم يەر سېنى غەرىپۇ-گاداء،
بولادۇر تۇشكەنىڭ ئىشەككە غىزا.

يەردە كىڭنى باسپ ئاياغى بىلە،
قاقادۇرلار باشىڭ تاياغى بىلە،

بەئزى ئەل يىلدىزىڭنى كولاپ ئالىب،
كاغەز ئەيلەر سېنى چىلاپ ساستىپ.

توكەدۇرلەر ھەمەڭنى قۇچقاچلار،
كى زەرۇرەتدە يەر سېنى ئاچلار.

ھەمدىن ئىلگىرى بولۇرسەن خازان،
بىر زامان يوقتۇر سەندە ھەرگىز ئامان.

كى ئۇرۇك ئۇچمەنى ئۇيان ئەتتى،
چۇن سوز بىرلە بەلكى مات ئەتتى.

ئۇرۇك ئەمدى بۇ سوزلەرنى تاشلادى،
ئوزىنىڭ ياخشى ۋەسقىدىن باشلادى.

دىدى: مەندۇرمەن ئاشىقى خۇبان،
ئول سەبەبدىن بولۇپمەن سەرگەردان.

شاھ خۇبانغا مەندۇرمەن ئاشىقى،
ئول سەبەبدىن مېنىڭ يۇزۇم سارىغ.

ئەھل ئىشقى ئىچرە مەندۇرمەن ئەفزۇن،
ماڭا شاكرۇ ۋامىقۇ - مەجنۇن.

مەندۇرمەن مېۋەلەر ئىچىدە فەرىد،
ئىشقىدىن كۆبۇر ئىچىمدە دەرد.

دىدىلەر: دەرتسىز مىسلى كېسەك،
ئىشقى يوق بولسا ھەركىشىدۇر ئىشەك.

ھەر زامانىكە بولسا غورە ئۇرۇك،
بولادۇر يىگەلى جۇۋانلار يۇرۇك.

چىقادۇر چاقسالار ئىچىمدىن مېغىز،
مېغىز يەڭلىغ جاھاندا يوقتۇر نېغىز.

قىلاي ئەمدى بۇ سوزۇمنى قىسقا تامام،
سوزنى قىلغان دەر ئاز كارى ئاۋام.

بۇ ئۇرۇكلەر ھىكايەتنى ئىشەتتەپ،
يۇگۇرۇپ كەلدىلەر ئالما لار يىتتەپ.

ئالما ئاچىغلاشپ ئۇرۇك بىلە،
ماجرا ئەيلەدى ئەجەب تۇرفە.

ئالما ئەيدىكى: ئەي ئۇرۇك مېھنەت،
سارغارىبەن تولا چىكىپ زەخمەت.

ئەي ئۇرۇكلەر بولۇپ سىلەر ئاغرىق،
بولسا ھەم ئاغرىقنىڭ ئەجەب قاتتىق.

ئاغرىقنىڭ شەددىدە جۈلۈپ سەن،
ئەمدى ھالىڭ بۇ بولسا ئولۇبىسەن.

سەن كەبى يوق جاھاندا شەرمەندە،
زەررە ئەقىل، ھۇش يوق سەندە.

كى بولۇبىسەن زەئىق بىچارە،
ساقايالماي ئولۇبىسەن ئاۋارە.

بەشرەڭ ھەم ئېرىغ كەبى سارىغ،
بەئزى مەغنىزى ھەم ئاغۇدەك ئاچىغ.

قىلدۇر پايلاماي سارىغ بەدرەڭ،
چاغىنى چاغلانماي مېنىڭ بىلە جەڭ.

ئالما بىر نىچە ماجرانى سالىب،
بولدى ئاخىر ئۇرۇكلەرگە غالىب.

ئالما ئەيدىكى: مەندۈرمەن مەھبۇب،
بارمۇ ئەسلى چىمەندە مەندىن خۇب؟

بارچە مەندۈرمەن مېۋەنىڭ شاھى،
زۇمۇرەت ئاسماننىڭ ماھى.

باغ ئارا مەندۈرمەن شاھى خۇبان،
بىر يۈزۈم سۇرۇغ، بىرسى ماھىتابان.

ھەر كىشى كۆرسە ئالمانى ناگاھ،
مەن ئالاي ئالما، دەپ ئۇرارلار ئاھ.

ئالما تۇرسە ھەم ئالور قويماق،
تېشى قاماغۇنچە يېسە ھەم تويماق.

بىرەر خۇم كۆرسەڭىز گۈل خەندان،
ئارزۇلۇقدۇر ماڭا بۇ ئەھل جاھان.

كىمدە دەرد دۇنيادا مېنى يىمىگەن،
كورسەم ھەر يەردە بىرماڭا دىمىگەن.

ئارزۇ ئەلگە مەن مەن چەندەن،
تۇتادۇر بىر-بىرىگە قىزۇ، جۇۋان.

بىر يۇزۇم ئاق، بىر يۇزۇم گۈلگۈن،
خەلق ئالەم ئېرۇر ماڭا مەجنۇن.

ئاشىق ئولسا بىر-بىرىگە دۇچار،
ئول زامان يەلداپ بىر-بىرىگە تۇتار.

يوقتۇر مېنىڭدەك ئەل ئىچرە ھورمەتلىك،
مىۋەلەرنىڭ ئىچىدە ئىززەتلىك.

ئالمانىڭ بۇ ھىكايەتى شولەم،
يەتتى شافتالۇنىڭ قۇلاقىغا ھەم.

ئىشىتىپ چۇن تۇرالماي پايلاپ،
كەلدى بىر جەڭ قىلغالى ئوزىدىن شىمايلاپ.

دىدى شافتالۇ: ئەي ئاچىغ ئالما،
سەن كەبى يەردە كوب ياتۇر چالما.

ئالما دەپ بىر ئاتنىڭ ئوزۇڭ بىلە،
سېنى كىم ئالسۇن بۇ سوزۇڭ بىلە.

كافىرى سەن قىزىل جىلا تاققان،
ياتېگىب ئوق ئاقىپ ئاندىن قان.

بولدى ھەدىن زىيادە ئۇشۇ سوزۇڭ،
ئەمدى كوب سوزلەمە قىزاردى يۇزۇڭ.

فەسە بولدۇڭ ئەي چىرايى ئالا،
يىرتادۇر قۇرساقنىڭنى قوي كالا.

سېنى پىشماستىن ئىلگەرى قۇرۇت يەر،
يەسە ھەم تازە پىشقانمىڭنى يەر.

سېنى ھەر كىم يېسە ساۋۇقى ئاشار،
قۇرساق ئاغرىتىپ، بولۇر بىمار.

ئوزۇڭنى ئۆتكەرمە ئەي يۇزى ئالالا،
يېسە ھەم يەر سېنى كىچىك بالالا.

مەن تۇرۇپ ئالمانى يىگەن كىمدۇر،
مەن بەھەم بولماسام سېنى يەيدۇر.

قىلدى شافتالۇ ئۇرۇشنى ئەدەم،
ئۆزىنىڭ تەئرىقىغە قويدى قەدەم.

ددى شافتالۇ: مەندۇرمەن ئەلا،
لەززەتلىنىڭ ھىساۋى يوق ئەسلا.

مەندۇرمەن مېۋەلەردە ئىززەتلىك،
يىگەلى ھەم لەززەتلىك.

يېسە ھەركىم بۇ ھورمىتىم بىلە،
پەر بولۇر ئاغزى شەرىتىم بىلە.

مېنى يەر، بولسا كىمىنىڭ ئىمكانى،
لەززەتلىنىڭ ئەسلى يوق سانى.

مېنى كۆرسە يىمەي قارارى يوق،
بولسا تاھەم ئەگەر قۇرساقى توق.

قۇدرەتى بولسا ھەركىشى مېنى يەر،
ياخشى ۋەسقىم ئوقۇيدۇر زىر - زەبەر.

سويۇنۇر ھەر كىشى مېنى يەردە،
بىر يېسە ياد ئېتەر تۈمەن يەردە.

ياخشىلار يېسە مېنى تۇشىدە،
تۇتادۇر ئەرتەسى قوپۇپ روزە.

قىلدى شافتالۇ بۇ ئۇرۇشنى ئادا،
ئاخىر بولدى ئالىمالارغا ئىزا.

چۇن ياڭاق بۇ ھىكايەنى ئىشتىب،
يۇگۇرۇپ كەلدى شول زەمان يىتىشىپ.

كى ياڭاق ئاچچىقى بىلە شول زەمان،
قىلدى شافتالۇ بىلە كوب مەيدان.

ياڭاق ئەيدىكى: ئەي يۈزى تۈكلۈك،
كى سوزۇڭ شۇبۇ بولسا سوزلەمە، شۇك.

يىسە ھەر كىشى بەش ئالتە شافتالۇ،
ئەزم بولماس ئاڭا بولۇر ئاغۇ.

ئىت يىمەي ياتاسەن ساسىب باغدا،
پىشاسەن تۇرغە بى مەھەل چاغدا.

ساتسەلەر چارىكىڭنى بىر پۇل ئالۇر،
ئۇنى ھەم ئالسا تۇل خاتۇنلەر ئالۇر.

خار ئۇچۇن ئەل يىمەي يارۇرلە قاق،
يىمەي ھەر گادامۇ بەرى ئاتار، فاق!

ھەر كىشى يىسە بىر توپار قاقنى،
ئاغاتۇر مەئدە بىرلە قۇرساقنى.

گەر چىلاب ئىچسە قاقنى ھەم كوبرەك،
ئولاشۇر شول زامان ئاڭا تىترەك.

يىسە ھەر كىشى بەش ئالتەچە چۇن قاق،
قۇرساقى ئېسىلىپ بولۇر دۇمباق.

كىم ئەگەر يىسە ھەم تولا قاقنى،
ئاغاتۇر شول زامان كى قۇرساقنى.

ئەرتەسكى قويۇپ تاۋۇش ئىشتىڭ،
چالغاي ئۆلكىم ناغرايۇ-دۇمباقنى.

ئەي ئۆلۈك سەن كەبى يوقتۇر ئالەمدە،
سەن كەبى بى ھايا ۋە شەرمەندە.

تۈك باسبىدۇر يۈزۈڭنى ئەي ھايۋان،
سەن كەبى يوق جاھاندا ئەسكى تاۋان.

ئۇنۇتۇپ بەئزىسى يانچۇققا سالار،
ئىزىلىپ، يەنچىلىپ بەرىن بۇلغايلار.

ماجرانى تۈگەتتى ئەمدى ياڭاق،
ئوزنىڭ تەئرىفگە قويدى تاماق.

ياڭاق ئەيدىكى: مەندۈرمەن دىلدار،
قىزۇ ئوغلان ھەمە مېنى ئوينار.

توھفە ئەيلەر مېنى يىراق يەرگە،
غەم يىمەسمەنكىم ئۆرسەلەر يەرگە.

مېنى ئويناب ھەمە دىلۇ ناشاد،
غەم-ئەندىشەدىن بولۇر ئازاد.

سورسا ھەر كىم مېنىڭ ئاتىمنى ياڭاق،
خالىساڭ مېغىزنى تاش بىرلە چاق.

مېغىزى شىرىن مېنىڭ ئىچىمدە چىق،
بارمۇ ئالەمدە مەن كەبى تاتلىق.

ھەر كىشىنىڭ ياراسى قىلسا ئەلەم،
ياقار ئەيلەپ ياڭاق بىلە مەرھەم.

ياڭاق ئەمدى سوزىنى ئادا قىلدى،
تەئرىقاتىنى ئىنتىھا قىلدى.

ئىشتىب بۇ ھىكايەلەرنى ئانار،
قىزارىپ بولدى يۈزى چۇن گۈلزار.

تېرىكىبدۇر ھىچ ھالى قالمادى،
ئەقلى-ھۇشى چىقىپ بولالمادى.

كىلىپان ھۇشغا ئۇشول سائەت،
ماجرا قىلغالى قىلىپ سۈرئەت.

ئانار ئەيدىكى: ئەي پاراڭچى ياڭاق،
ياخشى ۋەسفىڭنى ئېيتايىن ماڭا باق.

نە سەبەبدىن ئوزۇڭنى ياد ئېتەسەن،
ئوزگەنى بۇ سۇفەتدە ياد ئېتەسەن!؟

يالاڭداپ سېنىڭ تېرەڭنى سويۇپ،
ئالادۇر كۈنگە سالىبان قۇرۇتۇپ.

سەن ياڭاقدىن ئەگەر تاغار تولسا،
يەتتەدۇر بىر ئوشۇقچە تاش بولسا.

چاقادۇر ھەر كىشى سېنى جاق - جاق،
ئايرىلۇرسەن بىر ئۇرسالار ۋاق - ۋاق.

ماجرانى تامام قىلدى ئانار،
ئوزىنى تەئرىق ئەيلەدى بىسىيار.

ئانار ئەيدىكى: مەندۇرمەن دىلخاھ،
كورسە ھەر كىم مېنى ئالۇرلەر ئاھ.

باغ ئارا مەندۇرمەن شاھى خۇبان،
مېنى كورگەن كىشى قالۇر ھەيران.

رەخلارمىدۇر يەڭى ئاچىلغان گۈل،
كورسە ئالەم ئەھلى بولۇر بۇلبۇل.

نازەنن مەندۇرمەن چىمەن ئىچىدە،
سورۇتۇم شاھلارنىڭ ئالدىدە.

قۇدرەتى بولسا ھەر كىشى ساقلاپ،
مېنى يەرلەر سەھەر قوپۇپ، ئاقلاپ.

قىلادۇر پەش كىشى مېنى خانغە،
قويادۇر تاختىغا تىزىپ شاڭغە.

باردۇر ھەركىمدە قۇدرەتۇ - دانىش،
مېنى ساقلاپ خۇراڭ قىلۇر ياز - قىش.

مەندۇرمەن مېۋەلەردە ئىززەتلىك،
يىگەلى ھەم لەززەت، لەززەتلىك.

ئىشتىب بۇ ھىكايەلەرنى چىلان،
يۇگۇرۇپ كەلدى يىلدىراپ شۇل زەمان.

چىلان ئەيدىكى: ئەي ئانار تەلە،
بىزگە مۇنچە ئوزۇڭنى ئۆتكۈرمە.

قىزارىدۇر يۇزۇڭ كى ھەم بويۇڭ،
ئاغرىقنىڭ شەددىدا يادا جولدۇڭ.

قىلدۇر ھەركىشى سېنى پارە،
پارە قىلۇر بولسا ئاۋارە.

سەن ئوزۇڭنى بىلەمسەن ئەي نادان،
بەشرەڭنى قانىڭ بىلە بوياغان.

ئەي تېرەسى قېلىن، ئانار نارى بار،
ئاچمىڭ كەلسە قۇرساقنىڭنى ياراي.

چىلان ئەمدى ئۇرۇشنى تاشلادى،
ئۆزىنىڭ تەئرىقىنى باشلادى.

چىلان ئەيدىكى: مەندۇرمەن كىمىياپ،
ھەمە ئاغرىق دارۇسىغا ئەسەپ.

يىغادۇر ھەر كىشى مېنى دارا دەپ،
ئاغرىقتىن سەھەت تاپۇر مېنى يەپ.

مېنى ھەركىم يىغىپ يىسە قىشۇ ياز،
ساۋۇقى ئاشسا مەن قىلۇرمەن ئاز.

مەندۇرمەن مېۋەلەردە ئىززەتلىك،
يىگەلى ھەم لەززەت، لەززەتلىك.

ئىشتىب چۇن بەيى چىلان سوزىنى،
ئالىپ ئۇردى دەرەختىدىن ئوزىنى.

بەھى كەلدى ئۇشول زەمان يۇگۇرۇپ،
كى چىلاننىڭ يۈزىگە بىر تۈگۈرۈپ.

دېدى: ئەي بى ھايايۇ، شەرمەندە،
بىزگە جەڭ قىلغالى نە ھەد سەندە؟

شۇم يىتىمدەك قىلىپ ساڭا نىمە سوز؟
ئۈزگەلەرگە سوزلەگەندە سوزلەمە سوز.

نە ھەققىڭ بىلە بىزگە جەڭ قىلاسەن؟
مىۋەلەرگە ئوزۇڭنى تەڭ قىلاسەن؟

بەھى قىلدى تامام بو سوزىنى،
تەئرىق ئەتمەككە قويدى ئوزىنى،

بەھى ئەيدىكى: مەندۇرمەن جانان،
باغ ئارا مەندۇرمەن شاھى خۇبان.

مەندۇرمەن مىۋەلەردىن ھورمەتلىك،
يىگەلى ھەم لەزىز، لەززەتلىك.

ساقلاپ ھەر كىشى تاپار ئىززەت،
يىسە ئاغرىق كىشى تاپار سەھەت.

مەندۇرمەن بارچە مىۋەدىن ئەلەم،
ياخشى ۋەسقىمىنى داغى قىلدىم كەم.

ئىشتىب نەشېتىمۇ بۇ غەلبەنى،
يۇگۇرۇپ كەلدى ئۇرغالى ھەمەنى.

مەندۇرمەن مىۋەلەر ئارا جانان،
بەھى بىلەن ئىكاۋلەن بىر تۇققان.

سوزىنى قىلدى نەشېت ئاخىر،
چۇن جىنەستە تۇرۇپ ئىكەن ھازىر.

بۇ ھىكايەتنى شول زەمان ئىشتىب،
ماجرا ئەيلەدى جىنەستە كېلىپ.

كى جىنەستە ئەيدى: ئەي نادان،
بۇ دىگەن سۆزلەرنىڭ بارى يالغان.

نەشېت دەپ ئوزۇڭدىن ئاتىڭ خۇب،
لەززەتنىڭ مىسلى تىررە، يادىڭ كۆب.

تولا ھەددىدىن زىيادە لاف ئۇرمە،
يان يولۇڭغا تايلاق يىگۇڭ تۇرمە.

ماجرانى تامام ئادا قىلدى،
تەئرىقاتىنى ئىنتىھا قىلدى.

كى جىنەستە ئەيدى: مەندۇرمەن،
مىۋەلەر ئىچرە مىسلى دۇررى ئەدەن.

ھەر يېرىم مىسلى لەئىل يا مارجان،
مېنى كۆرگەن كىشى قالۇر ھەيران.

دەر مېنى كۆرسە ھەر كىشى گەۋھەر،
بېرۇرمەن ئىلىكىگە بولسا جەۋھەر.

ئۇشبۇ يەردە جىنەستەنىڭ سۇخەنى،
ئۆزىنىڭ تۇيغانىدا تۇگەدى.

بۇ ئۇرۇشدىن قاغۇنغە يەتتى خەبەر،
ئاتلانىپ چىقتى ماجراسىغا سەھەر.

ئىشتىب بۇ جىنەستەنىڭ سوزىنى،
پارە - پارە قىلىپ قاغۇن ئوزىنى.

قاغۇن ئەيدىدىكى: ئەي جىنەستەنى شۇم،
شۇملۇغۇڭ ئالەم ئەھلىگە مەلۇم.

ئەي ھارامزادە، بىھايىيۇ، ئاتاسىز،
مېنى يوق دەپ نە فوقنى يەب ياتاسىز؟

ماڭا باقى، ئەي جىنەستە شۇم ئەقرەب،
ھەركىم ئاغرىق بولۇر سېنى تولا يەب.

ئەي پاراڭچى جەنەستەئى يۇمۇلاق،
ساڭا ئوخشە ئېغىلىدا كۆپ قۇمۇلاق.

قاغۇن ئەيدىكى: مەندۇرمەن نىمەت،
مېنى ھەركىم يەسە تاپار لەززەت.

بىر ئېتىمدۇر قاراقاش ئەركانى،
لەززەتمىنىڭ ئەسلى يوق سانى.

ئىككىسى ئاق نابات، كۆك نابات،
يېسىڭىز مىسلى شەككەرۇ نابات.

بىر سىفاتىمدۇر لوبلايى دىگەن،
ياش كىشىلەر چۇرۇكنى يەيلى دىگەن.

بىر ئاتىمدۇر مېنىڭ بىشەك شىرىن،
لەززەتمىدۇر ئالەم ئەھلىگە تەئىن.

بىر سىفاتىمدۇر تورلۇغ جاغدا،
جاغدادەك مەۋە بارمۇدۇر باغدا؟

خەلقنىڭ ياخشىسى مېنى تارىغان،
پىشقانم يەيدۇ تىشى يوق قېرىغان.

تارسا ھەركىشى بولۇر فازىل،
تاڭلا جەننەتكە بولغۇسى داخىل

چۈنكى تاربۇز بىر بۇرادىرىمىز،
قانادۇر سۇسالىق ئانى يەسەڭىز.

بەئزىنى تىلىسەڭىز چىقار گۈلنار،
گۈشتىدىن شەرىپتى ئانىڭ بىسىيار.

سۇساغاندا يەسە نە راھەتدۇر،
شەربەتىن ئىچسەڭىز ھالاۋەتدۇر.

كەلتۇر ئالدىڭ پارە قىل بىرنى،
چىقار ئاندىن قازاندا بىر شىرنى.

ھەركىشى شىرنە بىلە ھالۋا قىلۇر،
تاتلاغمىدىن يېسە تەلى يارىلۇر.

قاغۇن ئەيدىكى: مەندۇرمەن مەھبۇب،
قاچان ئېيتىپ كىتەي سىمقاتىم كۆپ.

بۇ قاغۇننىڭ سوزىنى ئۇزۇم ئاڭلاپ،
كەلدى جەڭ قىلغالى چىرىك باشلاپ.

ئۇزۇم ئەيدىكى: ئەي قاغۇن ئەفيۇن،
نە ئۇچۇن مۇنچە ئەيلەدىڭ ئەفسۇن.

ماڭا باق ئەي قاغۇن دىگان قالتاق،
سېنى يېسە بولۇر ئاغىز شالتاق.

ئەي قاغۇن سوزلەمەيسىز يىغلاپ سەن،
جويۇلۇگەندىن تىلىڭنى چاپىناپ سەن.

بەزى ئەل مۇش بىلە باشىڭ يارادۇر،
كۈتەرىپ بەزى ئەل يەرگە ئۇرادۇر.

يوقتۇ سەندەك جاھاندا بى چارە،
يارسا قارىنىڭ بولۇرسە ئاۋارە.

تارقىراپ ئوينى پەر قىلۇر سۇيۇڭ،
بۇلغار ئوينى شافاق بىرلە ئۇرۇغۇڭ.

باردۇر مەشھۇر بۇ سوز خالايمىق ئارا،
چۇن تاتىغىسىز قاغۇن ئۇرۇغى تولا.

خاكى ھايۋان ئېرۇر سېنى يانچىب،
يېسە ھەركەم فەچاق بىلە سانچىب.

ئىلگەرى پىشقانمىڭنى ئىشت يەيدۇر،
بۇ سىفاتىڭنى خەلق بىلمەيدۇر.

ئول تېرەڭنى سويۇپ قىلۇرلەر قاق،
قۇرساقىڭنى يارۇر بورى، تۇرناق.

پىشقانى تۇرمادى سافاغىدا،
خەمىگى قالدى مالنىڭ ئاياغىدا.

ئەمدى مۇندا تامام بولدى ئۇرۇش،
ئۇزۇم ئۆز تەئرىفىگە قىلدى يۇرۇش.

ئۇزۇم ئەيدىكى: مەندەدۇر لەززەت،
يەسە ھەركىم مېنى قىلۇر ئىشرەت.

مەندۇرمەن مەۋەلەر ئارا زاتلىغ،
خوشمۇ ئوبدان دىمەككە ھەمە تاتلىغ.

بىر ئاتىم ساھىبە، بىرى كىشىمىش،
ياخشىلار يەر مېنى يىغىب ياز-قىش.

..... خوب مېنى يەيدۇر،
يەسە يەر ئەردى نان بىلە ئەنگۈر.

ئاق ئۇزۇم، بىر ئاتىم مۇناقىدۇر،
مىڭ دىنار چارىكىم باھاسىدۇر.

مەندۇرمەن نازەننى چىمەن ئىچىدە،
بارمۇ باغ ئىچرە مەن كەبى مەۋە.

شىرنە مەندىن بولۇبدۇر فەيدا،
شىرنە ھالۋاسىغا ھەمە شەيدا.

قىلدى ئاشلارنى سىركە بىرلە لەززە،
ئىچسە ھەر كىم بىمەشتىدا ئەززە.

ئىشىتىپ بۇ ھىكايەنى شول زەمان،
خورما ھەم كەلدى قىلغالى مەيدان.

خورما ئەيدىكى: ئەي ئۇزۇم شۇك بول،
ئەسلا تەگمەس خوجاڭ تۇرۇپ ساڭا يول.

نە شەقىڭ بىلە بىزگە سۆزلەيسەن؟
مەۋەلەرگە ئوزۇننى تەڭ قىلاسەن؟

بىر سىفاتنىڭ ئۇرۇغى يوق چۈنچى،
مىسلى بى دەست پايتە بىرمۇنچى.

كۈمەدۇر قىش باشىنى تۇراققە،
ئاسادۇر گەردىنىڭنى ياز شاخقە.

قىلدۇر سەن ئۇزۇم بىلە چاغىر،
چاغىر ئىچكەن كىشى بولۇر كافىر.

ئەمدى مۇندا تامام بولدى فۇسۇنى،
بولدى خورمايۇ جۈملەدىن ئەفزۇنى.

خورما ئەيدىكى: شاھ مەندۇرمەن،
ھەمەسىگە فانا مەندۇرمەن.

سورسا ئەسلىم بېھىشت باغىدىن،
ھورمىتىم ئەنبىيائۇ زەمانىدىن.

مەندۇرمەن مەۋەلەر ئارا ناياب،
شاھلار ھەم مېنى يىگەي ئىلغاب.

بارمۇ ھەر كىمدە مەندەكى ھورمەت،
يېسە ئاغرىق كىشى تاپار سەھەت.

ئاخىر خورماننىڭ سوزى ئوتتى،
ھەمە مەۋە بۇ سوزگە چىن پۇتتى.

بولدى خورما ھەمەسىگە سۇلتان،
ئۆزگەسى بولدى تۇتقۇچى فەرمان.

شاھلىق تەخت ئۆزىرە ئولتۇردى،
سوزىگە كىرمەگەننى ئولتۇردى.

شاھ خورما ئۇزۇمنى قىلدى ۋەزىر،
مەسلەھەت بىلە نەشېتىنى ئەمىر.

ھوكىمى سۇلتان بىلە بېھى ئىشك ئاغا،
بولدى شافتالۇيۇ جۈملەگە دورغا.

ئالماغا تەگدى مەنسەبى قازى،
بولدى شول ۋەقتىدا ئانار مۇقتى.

تەگدى قاغۇنغا مەنسەبى مىراب،
ئەيلەدى جۇملە تەشنانى سىراب.

قىلدى ئىش ئۈستىدە چىلاننى باكاۋۇل،
قويدى دەرگاھىدا يالغاننى ياساۋۇل.

يەنە قىلدى ئۇرۇكنى قازناقچى،
ئۆزۈمە ھەم بولدى شاھىغە باقىچى.

بەردى جىنەستەگە شاڭ بىگىلىك،
تەگدى ئەينالۇغا دىۋان بىگىلىك.

قىلدى بۇ يەردە ماجرانى تامام،
ھەمەسى تابتى غەلبەدىن ئارام.

نىيازى بۇ ھىكايەت بى ناۋا قىلدى،
مىۋەلەر ۋەسفىنى ئادا قىلدى.

لۇغەت

ئا

ئارلىشىپ كېتىش

ئالۇدە

ب

باغرى ئورتىلىش
خۇش قامەت
بىغايەت
يالغۇزلۇق
زىياپەتتە تاماق توشۇغۇچى
قاتتىق شامال

باغرى بەريان
بەرقەدى
بىغەت
بىكەس
باكاۋۇل
بادسەر

پ

سالا م	پىيام
قوشۇما قاش	پەيۋەستە قاش
ھايا (نومۇس) پەردىسى	پەردە ئى ئەسجەت
پىننە	پەدە
پولو	پالۇدە

ت

نۇر، شولا	تەجەللى
ھارارەت، يالقۇن	تاب
ئىشىق (مۇھەببەت) يولى	تەرىقى ئىشىقى
سالام، ئىززەت	تەھى
چىداشلىق، بەرداشلىق	تاۋان

د

خالاس بولۇش، قۇتۇلۇش	دەفئە
دىنى تارتقۇچى	دىلرەبا
دۇبۇلغا	دۇبۇل

ئە

باھار يامغۇرى	ئەبىر باھار
مەقسىدى، مۇددىئاسى	ئەددىئاسى
چايان	ئەقرەب
ئىلتىپات، ھىممەت	ئەلتاف

ج

يىگانىلىك قەدەھى	جامە ۋەھدەت
ئۈزۈگە تارتىش	جۈزبە ھالەت
چاچ پوپۇگى	جەلا

چ

چۈچ بىرە
چاغاۋۇل (شاغاۋۇل)
چارىيە

چۈچۈرە
ۋالى
تاماقنىڭ نامى

خ

خۇد نەما
خارسىيەت
خەلافەت
خۇبان

بېخۇت
خارلىق
خەلىپىلىك
چىرايلىق، گۈزەل، خوپ

ھ

ھاۋايى كۇۋە
ھەمزەبان

بەت ھەۋەس
مۇڭداش، تىلى بىر، ئاھاڭداش

س

سىرشىك
سىپىل ئەشەك
سەد بەرگ
ساھىبە
سىرەب

كوز ياش
كوز ياش كەلكۈنى
سانسىزلىغان يوپۇرماق
ئۇزۇمنىڭ بىر خىلى، سايۋا
توقچىلىق

ش

شەب قەدرى
شىر بىرەنچ
شورپا بىرەنچ
شىر نەر

شىۋ قەدرى
شويلا (گۈرۈچ تامىغى)
شۋا گۈرۈچ
ئەركەك شىر

ر

رابات

قونالغۇ، ئوتەك، دەك

ز

زەر دالۇ

ئۇرۇك

ۋ

ۋەجى، سەۋەپ

ۋەجەھ

ف

يالغۇز، يەككە
ھەلە - نەيرىڭى، جادۇسىفەرىد
فوسۇنى

ق

خەۋەرچى
گۈرۈچ قوتۇرمىچىقاسىد
قەلىپە بىرەنج

ك

خوش قىلىق
ئاق رەڭلىك خۇشبۇي كىرىستال
خىمىيە (ئالتۇن - كۈمۈش مەنسىدە)كەرەشمە
كافۇر
كىمىيا

ئ

باشلىماق، باشلاش
قورۇقچى
ئاخىرلىشىش، تۈگەشئىپتىدا
ئىشقاۋۇل
ئىنتىھا

يى

تەييارلىنىش، تەمىنلىش
ياسىمەن، گۈل ئىسمىياستانىش
ياسىمەند

غ

شار، يۇمۇلاق (ئۈنچە - مارجان شارچىلىرى)
ئىككى جاۋغىيىغەلتان
غىپغىيى

گ

ئوت گۈلى، ئانار گۈلى
قىزىل مەي

گۈلنار
گۈلغام

ل

ياقۇت رەڭلىك
لالە رەڭلىك، قىزىل
ئەقلىنى يوقىتىپ قويۇش

لەئلىگۈن
لالە گۈل
لايەئقىل

م

ئەگەر
كۈز قارىچۇق
يالغان، جا
ھەم پەزىلەت ھەم ئەخلاقسىزلىق سانالمايدىغان
ئادەتتىكى ئىشلار
شىپا

مەگەر
مەردۇم
مەجازى
مۇباھ
مەرھەم

ن

نېمە پايدا، نە كېرەك
قېتىم، نوۋەت
نا ئۇمىت، ئۇمىتسىز
ھوزۇر، پەيز
نوقۇت
تاتلىق، لەززەتلىك

نەسۇد
نەۋىي
نەۋمىد
نەشئى
ناخۇد
نېغىز

نەشرگە تەييارلىغۇچى:
توختى ئابدۇخانى

رېۋايەتچىلەر ھىكايە قىلىپ مۇنداق دەيدۇ:

بىر زامانلاردا بەھرام ئىسىملىك بىر پادىشا ئۆتكەن بولۇپ، ئۇ پۇقرالارغا شۇنداق كۆڭۈل بۆلىدىكەنكى، ئۇنىڭدىن ھەممە كىشى خوشال ئىكەن.

بەھرام ئەقلىنى ئىشقا سېلىپ، ئاقىل دانىشمەنلەرنى تەربىيەلەپ ئەلنىڭ ئىشلىرىنى شۇلارغا تاپشۇرۇپتۇ. غەزەنە ئىشلىرىنى ئېچىپ غېرىپ - مۇساپىرلارنىڭ ھالىدىن خەۋەر ئاپتۇ. شۇنىڭ ئۈچۈن ئۇنىڭ پادىشاھى بارغانسېرى قۇدرەت تېپىپتۇ. مەملىكەت ئاۋات، پۇقرا باياشات بولۇپتۇ. بەھرامنىڭ بۈيۈك نامى پۈتۈن ئالەمگە پۇر كېتىپتۇ.

ئەلقسىسە، بەھرامنىڭ مەلىكە دىلئارام دىگەن بىر ئايالى بار ئىكەن. مەلىكە دىلئارام شەمشەرىۋازلىق، كەمەندىۋازلىق ۋە نەغمە - ناۋازلىقتا تەڭداشسىز ئىكەن. ئەر - خوتۇن ئىككىسىلەن بىللە شىكار قىلىدىكەن. ئۇلارغا دۇچكەلگەن ھەر قانداق نەرسە قېچىپ قۇتۇلالمايدىكەن، ئۇلار ئۇنى يا ئوق، يا كەمەندە بىلەن چوقۇم قولغا كەلتۈرىدىكەن.

بىر كۈنى ئۇلار شىكارغا چىقىپ، دەشتى باياۋاندا يۈرگەندە، ئالدىغا ئىككى كىيىك ئۇچراپتۇ. بۇ كىيىكلەرنىڭ بىرى ئەرەك، يەنە بىرى چىشى ئىكەن. ھەزرەتلىرىگە ئىلتىماس، - دەپتۇ دىلئارام ئېرىگە قاراپ، - ئاۋۇ كىيىكلەرگە

ئوق ئاتسىلا، شەرت شۇكى، مەن دىگەن نەتىجە يۈز بەرسۇن.
— مەسىلەن، قانداق نەتىجە؟ — دەپ سوراپتۇ بەھرام.
— ئاتقان ئوقلىرى تەككەندىن كېيىن، — دەپتۇ دىلئارام چۈشەندۈرۈپ، — ئەركەك كىيىك چىشى، چىشى كىيىك ئەركەك بولۇپ قالسۇن.
— بولدى! — دەپتۇ بەھرام ئىشەنچلىك ھالدا.

بەھرام بىرىنچى ئوقنى ئەركەك كىيىككە ئاتقان ئىكەن، ئوق كىيىكنىڭ ئىككى مۇڭگۈزىنى ئۇچۇرۇپ چىقىپ كېتىپتۇ. دە، ئىككىلا كىيىك چىشى كىيىكتەك بولۇپ قاپتۇ. ئاندىن ئىككىنچى، ئۈچىنچى ئوقنى ئاتقان ئىكەن، بۇ ئىككى ئوق چىشى كىيىكنىڭ بېشىغا خۇددى مۇڭگۈزدەكلا قادىلىپ قاپتۇ. دە، چىشى كىيىك ئەركەك كىيىكتەك كورۇنۇپتۇ. بۇ ھالدىن مەغرۇرلانغان بەھرام كۈلۈمسىرەپ، سوئال نەزىرى بىلەن مەلىكىگە قاراپ سوراپتۇ:
— قانداق؟

— دۇنيادا بۇنداق مەرگەنلەر تولا، — دەپتۇ دىلئارام يېڭىلىشتىن ئوزىنى قاچۇرۇپ، — بەلكىم سىلدىنمۇ ئۈستۈن ماھارەت ئىگىلىرى بولۇشى مۈمكىن. ھەزرەتلىرىنىڭ مەغرۇرلىنىشى بىھاجەت.

بۇ سوزنى ئاڭلاپ بەھرامنىڭ يۈرىكىدە غەزەپ ئوتى يالقۇنلاپتۇ. غەزەپتىن چىرا- يى تاتىرىپ، پۇتۇن ئەزايى- بەدىنى بەزگەكتەك تىرەپ كېتىپتۇ.
— ئۇنداق بولسا مەندىن ئوبدىنى تېپىۋال! — دەپتۇ ئۇ غەزەپ بىلەن ۋە مەلىكىنى ئاتىتىن ئۇزۇپ ئېلىپ يەرگە ئۇرۇپتۇ ۋە ئاتىنى چاپتۇرغان پېتى ئارقىسىغىمۇ قارىماي باياۋاندىن چىقىپ كېتىپتۇ.

ئەلقسىسە، دىلئارام ھۇشىدىن كېتىپتۇ. ئۇ بىر ھازادىن كېيىن ھۇشىغا كېلىپ، ئوي- لىماي قىلغان سوزىگە پۇشايمان قىپتۇ. لېكىن "كېيىنكى پۇشايمان ئوزىگە دۇشمەن" دىگەندەك، پۇشايمان پايدا بەرمەپتۇ. دىلئارام ھەسرەت- نادامەتتە ئورنىدىن تۇرۇپ، ھەر تەرەپكە قاراپتۇ. ئۇنىڭغا ئوز سايىسىدىن بولەك ھەمرا يوق ئىكەن. ئاخىر ئۇ يە- راقنا كورۇنگەن تاغ تەرەپكە قاراپ مېڭىپتۇ. ماڭا- ماڭا پۇتلىرى قايرىپ ئىشىشىپ كېتىپتۇ. ئەمما ئۇ، چىشىنى چىشلەپ، ئازاپنى ئىچىگە يۈتۈپ مېڭىۋېرىپتۇ.

نەزمە:

كوڭلۇمگە داغ چۈشتى شۇبۇ قەدەمدە،
ئوتەرمەن نەچە ئاي دەردۇ- ئەلەمدە؟
نەچچە يىل بىر ساڭا خىزمەت قىلدىم مەن،
ئاھ، ئەمدى مەن كىمدىن پانا تىلەيمەن؟

دىلئارام يۇرۇپتۇ، يۇرۇپتۇ، كۆپ مۇشەققەتلەرنى چېكىپتۇ. ئاقسۋەت يىراقتىن بىر يېشىللىقنى كورۇپتۇ. ئۇ گويا شىپا تاپقان بىتاپتەك جانلىنىپ، قەدىمىنى تېزلىتىپ، شۇ ياققا قاراپ مېڭىپتۇ. كورۇنگەن يېشىللىق بىر دىخاننىڭ ئىكەنلىكىنى ئىكەن. بۇ دىخان

كوپنى كورگەن، كوپنى بىلىدىغان، دانىشمەن، ھونەر سەنئەتتەسۇ قولى گۈل كىشى ئىكەن. ئۇ ئۆز ئۆمرىدە پۈتۈن ئالەمنى ئايلىنىپ چىقىپ ئىسسىق - سوغاقلارنى بېشىدىن ئۆتكۈزگەن، بىۋاپا دۇنيادىن بىزار بولۇپ، ئىستىقامەتنى ئىختىيار قىلىپ، باياۋاندا تېرىقچىلىق قىلىپ يۈرگەن ئىكەن.

دىخان دەشتۇ - باياۋاندىن چىقىپ كەلگەن ساھىبجامال، پەرى سۈپەت دىلئارامنى كورۇپ، ھەيران بولۇپ سوراپتۇ:

— ئەي نازىمىن قايسى باغنىڭ گۈلى، قايسى چىمەننىڭ بۇلبۇلىسىز؟ قايسى پەرىشتە، قايسى پەرىزاتنىڭ نەسلى بولىسىز؟ بۇ دەشتۇ - باياۋاندا نىمە ئىش قىلىپ يۈرىسىز؟ مەلىكە دىلئارام بېشىدىن ئۆتكەن سەرگۈزەشتىلىرىنى بىر بىر بايان قىلىپ، ئاخىرىدا:

— ئەمدى ئۆزلىرىگە ئوغۇل ھەم قىز بولغىلى كەلدىم، — دەپتۇ.
— مەن سىزنى قىزىم دىسەم، نامراتلىق ۋە پەقىرىلىگىمنى ئەيىپكە بۇيرۇمغايسىز، — دەپتۇ دىخان.

— ئەي ئاتا، — دەپتۇ دىلئارام دىخانغا، — سىز ئاددىلا دىخان بولماستىن، كوپنى كورگەن، كوپنى بىلىدىغان دانىشمەندەك قىلىسىز. مېنى قىزىم دىسىڭىز، يۈزىڭ مەرتىۋە خوشال بولىمەن. چۈنكى مەن بىر غېرىپ - مۇساپىرمەن. سىزدىن ئوبدانراق ئاتىنى قەيەردىن تاپىمەن؟

دىخان كۈلۈپ قويۇپتۇ ۋە دىلئارامنى ئويىگە باشلاپتۇ. مەلىكە ئويىگە كىرىپلا چاق - قانلىق بىلەن خۇددى خىزمەتكار دەكلە ئىشقا كىرىشىپتۇ. قۇلغىدىكى ئىككى دانە ھالقىنى ئېلىپ دىخان ئاتىسىغا سۇنۇپتۇ. دىخان ئۇستا جاۋامىرشۇناس ئىكەن. ئۇ ياقۇت كۈزلۈك ھالقىنى كورۇپ، ياقۇتنىڭ ئىنتايىن قىممەت باھالىق ياقۇت ئىكەنلىكىنى ئېيتىپتۇ. مەلىكە نىڭ سوزى بويىچە ئۇنى سېتىپ، دىلئارامغا لايىق ۋە كېرەكلىك نەرسىلەرنى تەيىنلەپتۇ. شۇنداق قىلىپ ئۇلار ئاتا - بالا بولۇپ كوڭۇللۇك تۇرمۇش ئۆتكۈزۈشكە باشلاپتۇ. ئەلەقسە، ئەمدى ئىككى كەلىمە سوزنى بەھرامدىن ئاڭلاڭ:

غەزىۋىگە پايسىماي خوتۇنى دىلئارامنى ئاتتىن يۇلۇپ ئېلىپ بەرگە ئېتىۋېتىپ ئوردىغا قايتىپ كەلگەن بەھرام ئالدىراقسانلىق قىلغىنىغا ناھايىتى كوپ پۇشايمان قىلىپ، كوپ قېتىم دىلئارامنى تاشلاپ كەلگەن يەرگە ئادەم ئەۋەتىپتۇ. لېكىن بارغانلاردىن مەلىكە توغرىلىق ھېچبىر خەۋەر ئالالماپتۇ. دىلئارامنىڭ ھىجران پىراقى بەھرامنى كېچە - كۈندۈز ئازاپلاپتۇ. ئۇ ھەسرەت ۋە پۇشايمان ياشلىرىنى راۋان قىلىپ، پادىشاھنى تاشلاپ، دەرۋىش بولۇپ كەتكىلى تاس قاپتۇ.

ئەلەقسە، مەلىكە دىلئارام دىخان ئاتىسىنىڭ ئويىدە ياخشى تۇرۇۋاتقان بولسىمۇ، لېكىن ئولتۇرسا - قوپسا كوڭۇل رىشتى باغلانغان ئېرىنى ئويلايدىكەن. ئۆزىنىڭ ئالدىراڭغۇ - لۇق قىلغىنىغا كوپ پۇشايمان قىلىدىكەن. بەھرامنىڭ ئىشقى پىراقىدا ئۇنىڭ باغرى كويۇپ، رەڭگى - رۇخسارى كۈندىن - كۈنگە سارغىيىپ كېتىپتۇ.

— ئەي ئاتا، — دەپتۇ بىر كۈنى دىخانغا ئۇ، — ھەركۈنى پادىشاھ بىلەن شىكارغا چىقاتتىم. بۈگۈن كوڭىلۇم سەل خامۇش تۇرىدۇ. رۇخسەت بەرسىڭىز شىكارغا چىقىمەن كەلسەم.

دىخان دىلئارامغا رۇخسەت بېرىپتۇ. دىلئارام خوشال بولۇپ، تەييارلىغىنى پۇتتۇرۇپ، شىكارغا راۋان بولۇپتۇ. ئۇ سەيلە قىلىپ ئايلىنىپ يۈرۈپ شۇنداق شىكار قىلىپتۇكى، كىيىك-جەرەنلەرنى، ئارقار-بۇغلارنى گاھى ئوق، گاھى كەمەندە بىلەن ئوۋلاپتۇ. ساز چېلىپ، ئاشىقنە ناخشا توۋلاپ، شۇنداق ناۋا قىپتۇكى، بۇنى ئاڭلىغان ھايۋانلار بېھۇش بولۇپ يىغىلىپتۇ... دىلئارامنىڭ داڭقى خەلقى - ئالەمگە پۇر كېتىپتۇ.

ھەممە يەرگە: "دەشتۇ-باياۋاندا تىرىكچىلىك قىلىدىغان بىر دىخاننىڭ بىر قىزى بارمىش، ئۇ قىز شۇنداق شىكار قىلارمىشىكى، ئۇلۇك كىيىكلەرنى تىرىلدۈرەرمىش، تىرىكلىرىنى بېھۇش قىلىپ يىقتارمىش..." دىگەن خەۋەر تارقىلىپتۇ. بۇ خەۋەر شاھ بەھرامنىڭ قۇلىغى-غىمۇ يېتىپ بېرىپتۇ.

ئۇ بىر كۈنى بۇ قىزنى زىيارەت قىلىشنى خالاپ، ۋەزىر-ۋۇزىرالىرىنى باشلاپ، ئىسىل ئاتلارغا مىنىپ، يولغا راۋان بوپتۇ. ئۇلار دىخاننىڭ ئۆيىگە يېتىپ بېرىپ كورۇپتۇ-لەركى، ھىلىقى داڭدار قىز - دىلئارام ئىكەن.

— ئەي قىز، — دەپتۇ بەھرام، — نەغمە - ناۋا بىلەن جانۇ - جانىۋارلارنى ئالداپ بېھۇش قىلىپ، ئوۋ ئوۋلاشنى ئەقىل - پاراسەت، ماھارەت دەپ بىلىپ، تەھسىن - ئاپىرىن ئېيتىشنىڭ ھىچ ھاجىتى يوق. چۈنكى دۇنيادا مۇنداق ئىشلار كۆپ، ھەتتا سەندىن نەچچە ھەسسە ئۈستۈن تۇرىدىغان شىكارچى، چەۋەنداز خوتۇن - قىزلارمۇ بولۇشى مۇمكىن.

— ئەي پادىشا بەھرام، — دەپتۇ قىز، — سەن دىلئارامنىڭ سۆزىگە سەۋرى قىلماي ئۇنىڭغا ھىساپسىز زۇلۇم قىلىدىكەن...

بۇ سۆزنى ئاڭلاپ بەھرام چىداپ تۇرالمىپتۇ. ئۆز پۇشايمىنى سۆزلەپ، خىجىللىغىنى بىلدۈرۈپتۇ. دىلئاراممۇ ئۆز خىجىللىغىنى ئىزھار قىپتۇ. بىر - بىرىدىن ئەپۇ سوراپ، ھوزۇرخالىق ئېيتىپتۇ. بەھرام دىخاننىڭ دىلئارامغا سەمىمى ئاتىدارچىلىق قىلغانلىغىغا كۆپتىن - كۆپ مىننەتدارلىق بىلدۈرۈپ، ئۇنىڭغا ھىساپسىز نەرسىلەرنى ھەدىيە قىپتۇ ۋە دىلئارامنى ئېلىپ ئوردىغا قايتىپتۇ. ئەلئىسە، بەھرام دىلئارامنىڭ ۋىسالىغا يەتكەندىن كېيىن، ئەيشى - ئىشرەت ۋە ئويۇن تاماشىغا بېرىلىپ كېتىپ، مەملىكەت خىزمىتىنى ئۇنتۇپ قاپتۇ. ئۇ شىكارغا شۇنداق بېرىلىپ كېتىپتۇكى، ئوردىغا ئايدا بىرەر قېتىم قايتىپ كېلىدىكەن. بۇ ھالدىن ئەل - جامائەت، دانىشمەن ئوردا كاتتىلىرى ناھايىتى بىزارم بولۇپتۇ. لېكىن پادىشانى بۇ ئىشلاردىن توسۇشقا ھىچكىم جۈرئەت قىلالماپتۇ. شۇڭا مەملىكەت كۈنسىرى خاراپ بولۇشقا باشلاپتۇ.

پادىشا بەھرامنىڭ نىھان ئىسىملىك بىر ۋەزىرى بولۇپ، ناھايىتى سەزگۈر، دانا كىشى ئىكەن. ئۇ بەھرام بىلەن تەڭتۇش بولۇپ، ئۇنىڭغا ھەممىدىن ئامراق ئىكەن. شۇنىڭ ئۈچۈن پادىشا بۇ ۋەزىرنىڭ ھەرقانداق مەسلىھىتى بولسا قوبۇل قىلىپ شۇ بويىچە ئىش قىلىدىكەن. بىر كۈنى ئوردا كاتتىلىرى نىھاننىڭ قېشىغا كېلىپ:

— ئەي نىھان، — دەپتۇ ئۇلار ھال ئېيتىپ، — مەملىكەت ھالاكەت گىرداۋىغا كېلىپ قالدى. سەن پادىشاغا بىر مەسلىھەت بەرگىن، ئەقىل بىلەن ئىش قىلىپ يولنى تاپسۇن. سەلتەنەت تەختىدە مۇقىم ئولتۇرۇپ، مەملىكەت ئىشلىرىنى ئوبدان يولغا سالسۇن. ۋەزىر نىھان ئۇلارغا ھىسداشلىق بىلدۈرۈپتۇ.

— ئەي دوستلار، — دەپتۇ ئۇ كۆڭلىدىكى پىلانىنى ئىزھار قىلىپ، — مەن پادىشا

بەھرام بىلەن كورۇشۇپ، ئۇنىڭغا نەسىھەت قىلىمەن. مىللەت يەتتە نەپەر نەققاش كەلتۈرۈڭلار، ئۇلارنىڭ ھەر بىرى ھۈنەردە كامالغا يەتكەن، يەتتە قەۋەت ئاسماننىڭ كورۇنۇشىنى نەققاش قىلالايدىغان بولسۇن، قالغان ئىشنى ئۆزەمگە قويۇڭلار. ئوردا كاتتىلىرى ۋەزىر نىھماننىڭ سوزىگە بىنائەن ئالەمگە مەشھۇر يەتتە نەپەر نەققاشنى تېپىپ كەپتۇ. ۋەزىر نىھمان ئۇلارغا يەتتە قەۋەت ئاسماننىڭ كورۇنۇشى چۈشۈرۈلگەن يەتتە مەنزەر بىنا قىلىشنى بۇيرۇپتۇ.

ئەلقسەسە، ئۇستىلار خۇش ھاۋالىق بىر يەرنى تاللاپ يەتتە مەنزەر ياساپتۇ. ھەر بىر مەنزەرنىڭ ئۈستىنى گۈمبەز شەكىللىك چىقىرىپ، ھەر بىر مەنزەرگە بىر قەۋەت ئاسماننىڭ ئۆز ئەينىنى نەقىشلەپتۇ. بىرىنچى مەنزەرنى مۇشكىدىن، ئىككىنچى مەنزەرنى زەپىرەندىن، ئۈچىنچى مەنزەرنى رەبھاندىن، تۆتىنچى مەنزەرنى بىنەپشەندىن، بەشىنچى مەنزەرنى نارچىندىن، ئالتىنچى مەنزەرنى لاجۋەردىن، يەتتىنچى مەنزەرنى كاپۇردىن ياساپتۇ. بۇ مەنزەرلەر شۇنداق گۈزەل ۋە سەلتەنەتلىك ئىكەنكى، ھاياتلىقتا ھىچ كىشى كۆرمىگەن ۋە ئاڭلىمىغان بولغاي...

ۋەزىر نىھمان يەتتە مەنزەر پۈتكەندىن كېيىن يەتتە ئىقلىم پادىشاھلىرىغا ئەلچى ئەۋەتىپ، بىردىن يەتتە نەپەر زىيا قىز ئەكەلدۈرۈپتۇ. بۇ قىزلارنىڭ ھەر بىرىنى بىردىن مەنزەرگە ئورۇنلاشتۇرۇپتۇ. ھەر بىر قىز چۈشكەن مەنزەر قانداق رەڭدە بولسا، ئۇ قىز غەمۇ شۇنداق رەڭلىك كىيىم كىيىدۇرۇپتۇ.

— ئەي پادىشاھى ئالەم، — دەپتۇ خەۋەرچىلەر بەھرامغا، — ۋەزىرىڭىز نىھمان يەتتە مەنزەر بىنا قىلدى. ئۇنداق ئىبارەت دۇنيانىڭ باشقا ھەرقانداق يېرىدە يوقتۇر. بۇ خەۋەرنى ئاڭلاپ، پادىشاھ بەھرامنىڭ مەنزەرلەرنى زىيارەت قىلىش ھەۋسى قوزغىلىپتۇ.

مەلىكە ھىندۇنىڭ ھەيكالىسى

ئەلقسەسە، بىر شەنبە كۈنى پادىشاھ بەھرام مەنزەرى مۇشكىگە كەپتۇ. مەلىكە ھىندۇ بەھرامنىڭ ئالدىغا چىقىپتۇ. پادىشاھ مەلىكىنى كۆرۈپ ئۇنىڭ گۈزەل ھوسنىگە، شىرىن سوزىگە شەيدا بولۇپتۇ. ئاندىن كوڭۇللۇك بەزمە ئويۇشتۇرۇپتۇ. ساقلار ئالتۇن - كۈمۈشتىن ياسالغان جاملارغا لەئىلرەڭ شاراپنى لىقمۇ - لىق تولدۇرۇپ ئارقىدۇ - ئارقا سۈنۈپتۇ. خۇش ئاۋاز سازەندىلەر بۇلبۇلدەك ناۋا ئەيلەپ، ئەتراپنى چاڭ كەلتۈرۈپتۇ. شۇنداق قىلىپ كەچ بولۇپتۇ.

نەزمە:

دىدى بەھرام: ئەي پەرى پەيكەر،
چىشلىرىدە ئۈنچە لەۋلىرىڭ شىكەر.
غۇنچىدەك ئاغزىڭ ئاچ، ھەيكايەت قىل،
ئوتكەن كۈندىن ماڭا رىۋايەت قىل.

قىلدى تازىم ئاي يۈزلۈك زىبا،
 دىدى: ئەي ئۇلۇغ پادىشا.
 جاھانباز شەھرىيار ئولغىل،
 تەخت - بەخت ئۈزرە تاجدار بولغىل.

.....

مەلىكىنى سوز لىباسىنى پەرۋاز قىلدۇرۇپ، مۇنداق ھىكايە باشلىدىلەر:
 ئۆتكەن زاماندا شەراندېپ شەھرىدە بىر پادىشا ئۆتكەن ئىكەن. ئۇ دانىشمەن،
 پەيلاسوپ بولۇپ، مەشرىقتىن مەغرەپكىچە ھەممە يەر ئۇنىڭ پەرمانىدا ئىكەن. ئۇ پادىشا -
 نىڭ ئۈچ ئوغلى بار ئىكەن. بىر كۈنى پادىشا چوڭ ئوغلىنى چاقىرىپ:

— چوڭ بولغاندا قانداق ئادەم بولغايەن؟ — دەپ سوراپتۇ.

— ئەي ئاتا، — دەپتۇ ئوغۇل، — ۋۇجۇدۇمدا قۇۋۋەت بولسلا، ھەزرەتلىرى باسقان
 يولغا قەدەم قويغايەن. ئۆزلىرى بىلەن تەڭ نەپەس ئېلىپ ئاخىر سەلتەنەت تەختىگە
 چىققايەن.

پادىشا ئوغلىنىڭ جاۋابىنى ئاڭلاپ، تەھسىن ئېيتىپتۇ ۋە خۇداغا شۈكرى قىپتۇ.
 لېكىن زاھىرەن خەشىمىناك بولۇپ، "مېنىڭ كوزۇمدىن يىراق بول" دەپ ئوغلىنى چىقىشقا
 بۇيرۇپتۇ.

ئاندىن ئىككىنچى ئوغلىنى چاقىرىپتۇ. سىناپ بېقىش ئۈچۈن ئۆتكەن ۋەقەنى سوزلەپ
 بېرىپتۇ. بۇ زىرەك ئوغۇل ئەقىل بىلەن جاۋاپ بېرىپتۇ:

— ئەي ئۇلۇغۋار ئاتا، — دەپتۇ ئۇ، — ھەر نە بۇيرۇساڭ بېلىمنى چىڭ باغلىدىم، لېكىن
 سېنىڭ ئالدىڭدا تاج ھەققىدە ئېغىز ئېچىش پادىشالىقنى قوبۇل قىلىش ئەدەپسىزلىكتۇر.
 سەن تەختىڭدە ئامان - ئېسەن ئولتۇرغىنىڭدا، تەختىڭگە قەدەم قويۇشقا ھەددىمىز يوق،
 ئەمما ئۆز ۋاقتى كەلگەندە قوبۇل قىلغايىمىز.

پادىشا بۇ ئوغلىدىنمۇ خوشال بولۇپتۇ. ئەمما ئۇنىڭمۇ زاھىرەن خەشىمىناك بولۇپ،
 قايتىشقا بۇيرۇپتۇ.

ئاندىن كەنجى ئوغلىنى چاقىرىپتۇ، ئۇمۇ ئاكىلىرىدەك جاۋاپ بېرىپتۇ. پادىشا ئۇنىمۇ
 قايتۇرۇپتۇ.

پادىشا پەرزەنتلىرىدىن خۇشۇد بولۇپتۇ. ئۇلارنىڭ ئەقىل - پاراسىتىگە تەھسىن -
 ئاپىرىنلار ئېيتىپتۇ. ئەمما ئۇلارنى مۇساپىر قىلىش ئارقىلىق ئەل - ۋەتەن قەدرىنى بىلدۈر -
 مەكچى، مېھنەت ئوتىدا پىشۇرماقچى بوپتۇ.

شاھزادىلەر يول تەييارلىغىنى پۈتتۈرۈپ سەپەرگە ئاتلىنىپتۇ. گاھى ئاۋات يەرلەرنى،
 گاھى باياۋانلارنى كېزىپتۇ. بىر كۈنى ئۇلارغا يولدا بىر زەنگى ئۇچراپتۇ - دە:

— ئەي يىگىتلەر، تۈگە كۆردۈڭلەرمۇ؟ — دەپ سوراپتۇ.

— تۈگىنىڭ بىر كۆزى قارغۇمدى؟ — دەپتۇ شاھزادىلەرنىڭ بىرى.

— بىر چىشى سۇنۇقمىدى؟ — دەپتۇ يەنە بىرى.

— بىر پۇتى ئاقساقىمىدى؟ — دەپتۇ ئۈچىنچىسى.

بۇ بەلگىلەر راست ئىكەن. توگىچى "توگىنى ھەقىقەتەن مۇشۇلار كورۇپتۇ"، دەپ كوڭلىدىن ئۆتكۈزۈپتۇ.

توگىچى شاھزادىلەر كورسەتكەن يول بىلەن توگىنى ئىزلەپ كېتىپتۇ. شاھزادىلەرمۇ يولغا راۋان بولۇپ، خېلى يول يۈرۈپ بىر مەھەللىگە يېتىپ كەپتۇ. يول بويىدا بىر تۈپ چوڭ دەرەخ بار ئىكەن. شاھزادىلەر دەرەخنىڭ تۈۋىگە يېقىن بېرىپتۇ. دەرەخنىڭ تۈۋىدىكى بۇلاقىدىن سۇ ئىچىپ، ئارام ئېلىپ ئولتۇرۇپتۇ.

ئەلەقسە، ھىلىقى توگىچى بىرنەچچە چاقىرىم يول يۈرۈپتۇ. لېكىن توگىنىنى تاپالماپتۇ. دە، ئالدىراپ كەينىگە قايتىپتۇ. كېلىپ قارىسا يىگىتلەر ئۇخلاۋاتقۇدەك، توگىچى يىگىتلەرنى ئويغىتىپتۇ.

— ئەي يىگىتلەر، توگە قېنى؟ — دەپتۇ ئۇ ۋاقىراپ، — دەرھال توگىنى تېپىڭلار. چوڭ شاھزادە سورايتۇ؛

— توگىنىڭ بىر يېنىدا ياغ، يەنە بىر يېنىدا ھەسەل بارمىدى؟
— ئۈستىدە خوتۇن كىشى بارمىدى؟ — دەپ قوشۇمچە قىپتۇ ئىككىنچى شاھزادە.
— ئۇ خوتۇن كىشى ئېغىر ئاياقىمىدى؟ بىر كالتە قۇيرۇق ئىتتۇ بارمىدى؟ — دەپ سورايتۇ ئۈچىنچى شاھزادە.

— شۇنداق، — دەپتۇ توگىچى تەستىقلاپ، — مېنىڭ توگەمنىڭ دەل ئۆزى شۇ! بىز ئۇ توگىنى كورمىدۇق، — دەپتۇ شاھزادىلەر.

توگىچى "توگىنى بۇ ئۈچى يوقاتقان ئوخشايدۇ" — دەپ گۇمانلىنىپ، يىگىتلەرنى پادىشا ئالدىغا سورەپتۇ. يىگىتلەرمۇ بېرىپتۇ. پادىشا توگىچىنىڭ شىكايىتىنى ئاڭلاپ بولۇپ، يىگىتلەرگە قاراپ:
— توگىنى بېرىۋېتىڭلار! — دەپتۇ.

— بىز مۇساپىر، — دەپتۇ شاھزادىلەر، — بىر يىلدىن بېرى ئالەمنى ئايلىنىپ يۈرۈپ-تىمىز. بۇ شەھەرگە تېخى يېقىندا كەلدىق. كېتىۋاتساق بۇ زەنگى ئۇچرىدى. بىزدىن توگىنى سورىدى. بىزنىڭ توگىنى كورگىنىمىز يوق.

— سىلەر ئېيتقان بەلگىلەرنىڭ ھەممىسى راست ئىكەن. توگىنى كورمەي تۇرۇپ، ئۇنى قانداق بىلىدىڭلار؟ — دەپتۇ پادىشا.

— يولنىڭ ئىككى تەرىپى بۈك دەرەخزارلىق ئىكەن، ئەمما توگە يولنىڭ بىر تەرىپىدىكى دەرەخنىڭ غازىگىنى يەپ مېڭىپتۇ. شۇنىڭغا قاراپ توگىنى بىر كوزى قارغۇ بولسا كېرەك دەپ ئويلىدىق، — دەپتۇ بىرىنچى شاھزادە.

— بىر پۇتۇنى سورەپ مېڭىپتۇ. ئاقساق ئىكەنلىگىنى شۇنىڭدىن بىلىدۇق، — دەپتۇ ئىككىنچىسى.

— شاخنىڭ بەزىلىرى يىيىلىپ، بەزىلىرى قايتىپتۇ. چىشىنىڭ سۇنۇقلۇغىنى شۇنىڭدىن بىلىدۇق، — دەپتۇ ئۈچىنچىسى.

— ئۈستىدىكى يۈكنى قانداق بىلىدىڭلار؟ — دەپ سورايتۇ پادىشا.

— توگە ماڭغان يولنىڭ بىر تەرىپىگە، — دەپتۇ چوڭ يىگىت جاۋاپ بېرىپ، — چۈمۈلە، ئىككىنچى تەرىپىگە كۈمۈت ئولشىپتۇ، شۇنىڭغا قاراپ بىر تەرىپىدە ياغ، يەنە بىر تەرىپىدە

پىدە ھەسەل بارلىغىنى پەملىدۇق.

— توگە چوكنىپىتۇ. شۇ يەردە مەزلۇم كىشىنىڭ ئىزى بار ئىكەن. شۇنىڭدىن توگىگە مىنگەن ئايال كىشى ئىكەن دەپ بىلدۇق، — دەپتۇ ئىككىنچىسى.

— ئۇ خوتۇن توگىدىن چۇشۇپ شۇ يەردىلا ئولتۇرۇپتۇ. ئورنىدىن يەرنى تايىنىپ قويۇپتۇ. بۇنىڭدىن ئۇ ئايالنىڭ ئېغىر ئاياق ئىكەنلىكىنى بىلدۇق، ئىتنىڭ ئىزى ۋە قۇيرۇقنىڭ يەرگە تولۇق تەگمىگىنىگە قاراپ، ئىتنىڭمۇ بارلىغىنى، لېكىن كالتا قۇيرۇق ئىكەنلىكىنى بىلدۇق، — دەپتۇ. پادىشا بۇ سۆزلەرنى ئاڭلاپ، ئۇلارنىڭ پاراسەت - ئىدرىگىغا ئاپىرسىن ئېيتىپتۇ. ئۇلارغا كۆپ مال - دۇنيا ئىنتام قىپتۇ ۋە ھەرەمگە يېقىن يەردىن ھوجرا تەيىنلەپ بېرىپتۇ.

بىر كۈنى پادىشا شاھزادىلەر بىلەن سوھبەتلىشىپ، كوڭۇل ئاچقاندىن كېيىن چىقىپ كېتىپ، خىزمەتچىسىدىن شاھزادىلەرگە، بىر جام شاراپ، بىر تەخسە كاۋاپ، بىر لىگەن توقاچ چىقىرىپتۇ. ئۆزى ئاستا كېلىپ ئۇلارنىڭ گەپ - سۆزىنى تىڭشايتۇ. ئۇلار مەيىنى ئىچىپ ناننى، كاۋاپنى يەپتۇ. شاھزادىلەرنىڭ بىرى دەپتۇ:

— بۇ شاراپنىڭ تېلىنى ئادەم قېنىدا سۇغارغان ئىكەن.

— بۇ قوي ئىتنى ئەمگەن ئىكەن، — دەپتۇ ئىككىنچىسى.

— پادىشانىڭ ئاتىسى ناۋاي بولسا كېرەك، — دەپتۇ ئۈچىنچىسى.

پادىشا بۇ سۆزلەرنى ئاڭلاپ، دەرھال باغۋەننى چاقىرتىپ سوراپتۇ:

— بۇ شاراپنىڭ ئۇزۇمنى قەيەردىن ئالغان؟

— خاتىرجەم بولسىلا پادىشاھى ئالەم، — دەپتۇ باغۋەن، — بۇ شاراپنى ئۆزىمىز

ئۆستۈرگەن تالنىڭ ئۇزۇمىدە چىقارغان، كوڭۇللىرىگە باشقا خىياللار كەلمىسۇن.

— قۇرۇق گېپىڭنى قوي! — دەپتۇ پادىشا، قولغا شەمشەرنى ئېلىپ، — راستىنى

ئېيت. ئەگەر يالغانغا يول قويساڭ كاللاڭدىن ئايرىلسەن. بۇ شاراپنى چىقارغان ئۇزۇمنى

نىمىدە سۇغارغان؟!

— پادىشاھى ئالەم، سەۋرى قىلغايلا، — دەپتۇ باغۋەن دىر - دىر تىترەپ، — سوئال -

لىرىنى ئەمدى چۈشەندىم. بىر كۈنى بىر ئوغرى ئۇزۇم ئوغۇرلىغىلى كىرگەن ئىكەن، تۇتۇ -

شۇپ قېلىپ قۇلاق تۇۋىگە بىر ئۇرسام تىن تارتمايلا جان بەردى. ھىچ كىمگە بىلدۈر -

مەي تالنىڭ تۇۋىگە كومۇۋەتكەن ئىدىم...

پادىشا باغۋەننى چىقىرىۋېتىپ، قويچىنى چاقىرىپتۇ.

— راستىنى ئېيت، — دەپتۇ پادىشا غەزەپ بىلەن، — بۇ قېتىم ئولتۇرۇلگەن قويىنى

نىمىگە ئېيتىكەن؟

— ئەي پادىشاھى ئالەم، — دەپ جاۋاپ بېرىپتۇ قويچى، — ئەقىللىرىگە بارىكالىلا، بۇ

قويىنى ئانىسى ئولۇپ قالغاچقا ئىتنى ئېمىتىپ چوڭ قىلغان ئىدىم.

پادىشا قولىدا شەمشەر تۇتقان ھالدا ئانىسىنىڭ قېشىغا كىرىپتۇ ۋە سوراپتۇ:

— ئەي ئانا، راستىنى ئېيت، مېنىڭ ئاتام كىم؟

— جېنىم بالام، — دەپتۇ ئانا ھەيران بولۇپ، — بېشىم ئاقارغاندا مۇنداق سوئالنى

سورىغىنىڭ نىمىسى؟ غەرىزىڭ نىمە؟ ئاتاڭ پادىشا ئىدى.

— ئەي ئانا، — دەپتۇ پادىشا، — مېنى ئالدىماي راستىنى ئېيتىن، بولمىسا كالىلاڭنى ئالىمەن!

ئوغلنىڭ قەھرىدىن قورققان ئانا، ئائىلاچ ئەسلى ئەھۋالىنى ئىزھار قىلىپتۇ:
— ئوغلۇم، ئېيتسام ئېيتاي، سەۋرى قىلىپ تىگىشىمىن. ئۆزەڭ مەجبۇرلىدىڭ، ئاجىز ئاناڭدا نىمە ئىلاج؟ — دەپ سوز باشلاپتۇ ئانا، — ئەتىياز كۈنلىرى ئىدى، كوكتاتلار ئەمدى باش كوتىرىۋاتقان چاغ، ئاتاڭ شىكارغا كەتتى. ئۇ چاغدا شۇنداق چوكان ئىدىمكى، لاتاپەت بابىدا كامالەتكە يەتكەن ئىدىم. ھوسنى — جامالىمنىڭ زىيالىغى كۈندۈزنى خىجىل قىلاتتى. بىر كۈنى راۋاقتا ئولتۇراتتىم، گويا مەس تاۋۇستەك جىلۋە قىلىپ ئۆزەمنى تۇخ-تىتالمايتتىم. بىر ناۋاي يىگىت تەۋەگدە نان كوتىرىپ ئوتۇپ قالدى. ئۇمۇ تازا كېلىشكەن يىگىت ئىكەن. بىر كورۇپلا يۈرىگىم ئۇنىڭغا مايىل بولدى. ناۋاي يىگىتىمۇ سەزدى بولغاي، يەر ئاستىدىن يېقىملىق كۈلۈپ قويدى. ئاخىرى سوزلىشىپ قالدۇق. ئۇ ماڭا ئۇراقتىن بېرى ئاشىق ئىكەن. پۇرسەتنى غېنىمەت بىلىپ، شەيتاننىڭ ۋەسۋەسى بىلەن ئەيش-ئىشرەت قىلدۇق. سەن شۇ چاغدا تورەلگەن بولغايسەن.

پادىشا بېشىنى تىوۋەن سېلىپ ئانىسىنىڭ قېشىمىدىن قايتىپ چىقىپتۇ. ئۇ ناننى ئوزى ياققان ئىكەن. ئاخىر پادىشا يىگىتلەرنىڭ ئالدىغا كەپتۇ.

— ئەي دانا يىگىتلەر، — دەپتۇ پادىشا، — ھەر سوزكى سىلەردىن ئاڭلىدىم. سۈرۈش-تۇرسەم ھەممىسى راست بولۇپ چىقتى، بۇنى سىلەر قانداق بىلدىڭلار؟
— شاراپ دىگەن شاتلىق ھاسىل قىلاتتى. سىز كىرگۈزگەن مەي غەم پەيدا قىلدى، — دەپتۇ يىگىتلەرنىڭ بىرىنچىسى، — شۇ سەۋەپتىن بۇ شاراپنى ياسىغان ئۇزۇمنىڭ تېلىنى ئادەم قېنىدا سۇغارغان بولسا كېرەك، دەپ ئويلىدىم.
ئىككىنچى يىگىت ئېيتىپتۇ:

— كاۋاپنى يەپلا كوڭاۋەدە بىر تۇرلۇك تەشۋىش پەيدا بولۇپ، ئاغزىمىدىن شالى ياندى. كاۋاپتىن ئىتنىڭ پۇرىغى كەلدى. شۇنىڭ ئۈچۈن بۇ قوينىڭ ئىتىنى ئەمگەنلىگەنى پەملىدىم، — دەپتۇ ئىككىنچىسى.

— مەن ئۆزلىرىمنىڭ يېنىغا كېلىپ، چېھرىلىرىگە قارىدىم. ھەممىسى تاجىمدارلىق نىشانىنى كۆرمىدىم. سوزلىرىدە ئاندىن باشقا ھىكايىنى ئاڭلىمىدىم. ئۇنىڭ ئۈستىگە ئانا شۇنداق ئوخشىغان، شۇڭا بۇ پادىشا ناۋايىنىڭ بالىسى بولسا كېرەك، دەپ ھۆكۈم قىلدىم، — دەپتۇ ئۈچىنچىسى.

بۇ سوزلەرنى ئاڭلاپ پادىشا ھەيران قاپتۇ.

— ئەي يىگىتلەر، — دەپتۇ پادىشا، — بىگۇنا باش كەسمەك ئادىللىق ئەمەس. بۇ سىرلىرىمىزدىن سىلەرنىڭ خەۋەر تېپىشىڭلار بىى ئەدەپلىك، شۇنىڭ ئۈچۈن بېشىڭلارنى كەسمەكچى ئىدىم. ئەمما، ئەقىل-پاراسەتلىكلەر، زىرەكلىكلىڭلارنىڭ ھەقىقى ھۆرمەتىدىن قېنىڭلاردىن كەچتىم.

پادىشا يىگىتلەرنىڭ دانالىغىغا تەھىسسىن ئېيتىپ، يۈز دىناردىن پۇل بېرىپ، ئۆز دىيارىغا ئۆزىتىپ قويۇپتۇ. شاھزادىلەر ئۇزۇن يوللارنى بېسىپ، ئۆز يۇرتىغا كەپتۇ. ئاتىسى پەرزەنتلىرى بىلەن ساق-سالامەت، خوشال-خورام كورۇشۇپتۇ ۋە ھەر ئوغللىنى

بىر شەھەرگە پادىشا قېتىۋ...
 ئەلقىسىمە، مەلىكە ھىندۇ ھىكايىسىنى تاماملاپ ئۇخلاپ قاپتۇ. شاھ بەھراممۇ مەس-
 لىكتە شىرىن ئۇيقۇغا ئەسىر بوپتۇ.

مەلىكە نەمىرۇزنىڭ ھىكايىسى

ئەلقىسىمە، يەكشەنبە كۈنى ئىكەن. شاھ بەھرام ئۇيقۇدىن بىدار بولۇپ، مەنزەرە زەپىرانغا قەدەم قويۇپتۇ. مەلىكە نەمىرۇز گۈلدەك ئېچىلىپ، كۈندەك نۇرلىنىپ شاھ بەھرامنىڭ ئالدىغا چىقىپتۇ ۋە پادىشانى ئىززەت-ئىكرام بىلەن مەنزەرە زەپىرانغا باشلاپ كىرىپتۇ. لەئىلرەڭ شاراپلارنى ئالتۇن جاملارغا لىپمۇ-لىپ تولدۇرۇپ ئىچىشىپتۇ. سازەندىلەر سازلىرىنى سايىرىتىپتۇ، رەنا قىزلار مەس تاۋۇستەك جىملەۋە قىلىپ ئۇسۇل ئوينىشىپتۇ. ناخشا، سازلارنىڭ ساداسى گۈمبەزنى تىترىتىپتۇ. ئاخىر تۇن ئالەمگە قانات يېيىپتۇ. مەي تەسىرىدىن مەجلىس ئەھلىنىڭ ئەقلى-ھۇشى قېچىپتۇ. ئۇيقۇ لەشكىرى كۈزلەرگە ھۇجۇم قىپتۇ.

ئەلقىسىمە، بەھرامنىڭ كۈزلىرى مەي ۋە ئۇيقۇ مەسلىگى بىلەن خۇمارلىشىپتۇ.

نەزمە:

دىدى بەھرام: ئەي پەرى پەيكەر،
 چىشلىرىڭ ئۇنچە، لەۋلىرىڭ شېكەر.
 غۇنچىدەك ئاغزىڭنى ئاچ، ھىكايەت قىل،
 ئۆتكەن كۈندىن ماڭا رىۋايەت قىل.

مەلىكە ھىكايە باشلاپتۇ:

شەھرى خۇراساندا ھەسەن ئىسىملىك بىر زەرگەر بولۇپ، ئۇنىڭ ماھارىتى تامام ئالەمگە پۇر كېتىپتۇ.

كۈنلەرنىڭ بىرىدە، ئۇستا ھەسەن ھەممە ھۈنرىنى ئىشلىتىپ، يۈز پاتمان مىستا بىر پىل ياساپتۇ. توت پۇتى بېكىتىلىشى ھامان پىمىل ھەركەتكە كېلىپ ھەر تەرەپكە مېڭىپتۇ. بۇنى كۆرۈپ خالايسىق ھەيران قاپتۇ. ئۇستا ھەسەن پىلنى پادىشاغا ھەدىيە قىپتۇ. پىلنى كۆرۈپ پادىشامۇ ھەيران قاپتۇ.

— بارىكالا ئۇستا ھەسەن، — دەپتۇ پادىشا ھەۋىسى قوزغىلىپ، — بۇ ئىشىڭمۇ يارايدۇ. ئەمدى ئالتۇندا بىر پىل ياسىغىن.

پادىشا ئۇستا ھەسەنگە غەزىنىدىن مىڭ پاتمان قىزىل ئالتۇن ئالدىرۇپ بېرىپتۇ. ئۇستا ھەسەن ئالتۇننى ئېلىپ ئوينىگە كېلىپ، بىر ئايدا ئالتۇن پىلنى پۈتتۈرۈپتۇ. بۇ ئالتۇن پىل گۈزەل ھەم ھەيۋەتلىك ئىكەن.

پادىشا ئالتۇن پىلنى كۆرۈپ، خوشال بولغىنىدىن ئۇستا ھەسەننىڭ ھەققىگە مىڭ

پاتمان ئالتۇن بېرىپتۇ. پادشا بۇ پىلغا ئولتۇرۇپ تاماشا قىلىدىكەن. ئەلەقسە، ئۇستا ھەسەننىڭ ماھارىتى ۋە شوھرىتىنى كۆرگەن باشقا زەرگەرلەر ھەسەت قىلىپ، بىر يەرگە يىغىلىپتۇ. پىنھاندا مەسلىھەت قىلىپ، سۈيىقەست پىلانلىشىپتۇ. ئۇلار: "بۇ پىل مىڭ پاتمان كەلمەيدۇ، ھالبۇكى، پىلنى جىڭلاشقا بولمايدۇ. بىز پادشاغا، ھەسەننى ئوغرى دەپ چاقىساق، ئۇنىڭ ھاياتى شۇنىڭ بىلەن تامام بولىدۇ" دېيىپ شىپتۇ.

بۇلارنىڭ ئارىسىدىكى بىرى ناھايىتى مەككەر زەرگەر ئىكەن. ئۇ: — بۇنىڭ ئامالنى مەن قىلاي، — دەپتۇ. بۇ سوز باشقىلارغا ماقۇل كەپتۇ. مەككەر ئويىگە قايتىپ، خوتۇنغا: — سەن ئاياللار ياخشى كۆرىدىغان نەرسىلەرنى سوغا ئېلىپ بېرىپ، زەرگەر ھەسەننىڭ خوتۇنى بىلەن دوست بولغىن ۋە مەلۇم كۈنلەردىن كېيىن پىلنىڭ ۋەزىنى سورىغىن، — دەپتۇ.

بۇ خوتۇن ئېرى ئېيتقاندا ئۇستا ھەسەننىڭ خوتۇنغا ئېگىلىپ تازىم قىلىپ، ئويىگە چاقىرىپ مېھمان قىلىپ ۋە ئويىگە بېرىپ ئۆز ئېرى ئۈستىدىن شىكايەت قىلىپ، ئۇستا ھەسەننى ماختاپ، سوغا ھەدىيە قىلىپ يۈرۈپ، ئۇنىڭ بىلەن دوستلۇق ئورنىتىپتۇ. بىرنەچچە مۇددەتتىن كېيىن:

— ئەي دوستۇم، ئاڭلىسام ئېرىڭ پادشاغا پىل ياساپ بېرىپتۇ. ئۇنىڭ بىلەن شوھرىتى تامامى ئالەمگە تارقاتتۇ. مەن بۇ "پىلنىڭ ئېغىرلىقى قانچىلىكتۇ، ئۇنى قانداق ئۆلچىگىلى بولار" دەپ ھەيران قالدىم، — دەپتۇ ھەسەننىڭ ئايالىغا.

— ۋاي دوستۇم، — دەپ جاۋاپ بېرىپتۇ ھەسەننىڭ خوتۇنى، — مەن ئۇ پىلنىڭ ئېغىرلىقىنىمۇ، ھەم ئۇنى قانداق ئۆلچەشنىمۇ بىلمەيمەن. ئېرىم ئۆزىلا بىلىدۇ، مەن سوراپ ئاندىن ساڭا جاۋابىنى بېرىمەن.

كەچتە ئۇستا ھەسەن دۇكاندىن كەپتۇ. ئويىدە تاماق يەپ ئولتۇرۇپ خوتۇنى بىلەن پاراڭغا چۈشۈپتۇ. ئايال دوستىغا بەرگەن ئەھدىسىنى ئويلاپ، ئېرىدىن پىلنىڭ ئېغىرلىقىنى سوراپتۇ.

— ئەي مەزلۇم، — دەپتۇ ئۇستا ھەسەن، — بۇنداق سوزنى ئېغىزىڭدىنمۇ چىقارما، مۇنداق سوئالنى مەندىنمۇ سورىما، بۇ سىرنى ئاشكارا قىلىش ئۆزىمىزنى ئۆزىمىز ئۆلتۈرگەنگە تەڭ.

— مەن ئەھدى قىلاي، — دەپتۇ خوتۇن دوستىنىڭ ئالدىدا ئوسال بولۇپ قېلىشىنى ئويلاپ، — ھەرگىزمۇ ئاشكارا قىلمايمەن. مېنىڭمۇ ئۆزۈمگە لايىق ئەقىل-پەن بار. ھەرگىزمۇ باشقىلارغا دىمەيمەن!...

— ئۇنداق بولسا، — دەپتۇ ھەسەن، ئايال قاتتىق تۇرۇۋالغانلىقتىن، — ۋەدەڭدە چىڭ تۇرغىن. ئەھدەڭدە تۇرمىساڭ قازانغا سولىنىپ ئۆز گۆشىنى ئۆزى يىگۈچىلەردىن بولۇپ قالسىەن. مەن دىگەن سىرنى باشقىلارغا ھەرگىز ئېيتىمىغىن، پىل تارازىغا پاتمايدۇ. ئۇنىڭ ئۈچۈن ئۇنى كېمىگە سالسا بولىدۇ. كېمە سوغا قانچىلىك چوڭسە شۇ جايغا بەلگە قىلىۋېلىپ، كېمىنى سوغا شۇنچىلىك چوڭتۈرەلىگەندە ئالتۇننى سالسا، ئاندىن شۇ ئالتۇننى تارازىدا تارتسا بولىدۇ.

ئەتسى مەككار زەرگەرنىڭ خوتۇنى يەنە كەپتۇ ۋە سورايتۇ:

— ھەي ئاداش، ھىلىقى ئىشنى سورىدىڭمۇ؟

— سورىدىم، — دەپتۇ ئۇستا ھەسەننىڭ خوتۇنى، — لېكىن، باشقا كىشىلەرگە ئېيتماس.

لىقنى قاتتىق تاپىلىدى. شۇڭا ئاغزىدىن چىقىرىشتىن قورقمەن.

— ھەي ئاداش، — دەپتۇ مەككار زەرگەرنىڭ خوتۇنى ھىل-گەرلەك بىلەن، — مەن

باشقا ئادەم ئەمەس، بىز قىيامەتلىك ئاداش. مەن سېنى ئىچ بىلەم، سەن شۇنداقمىدىڭ؟

ئۇنداق بولسا بوپتۇ، ئۆز كۆڭلۈمدە سېنى تېخى ئالەمگە تەڭ قىلماي يۇرۇپتىمەن.

مەككار زەرگەرنىڭ خوتۇنى ماي تارتىپ، قېيىدىغان قىياپەتكە كىرىۋاپتۇ. ئۇستا

ھەسەننىڭ خوتۇنى تەڭ قىلىقتا قاپتۇ ۋە:

— ئۇنداق بولسا مەن ئېيتاي، لېكىن مېنىڭ ھەقىقىي دوستۇم بولساڭ، ئاغزىڭدىن

چىقارمىغىن.

— ۋاي خاتىرجەم بول ئاداش، — دەپتۇ مەككار زەرگەرنىڭ خوتۇنى، — مەن

ئۇنداق ئاغزى بوش ئاياللاردىن ئەمەس. "سېنىڭ بېشىڭغا كەلگەن

قىلىچ، مېنىڭ بوينۇمنى كەسسۇن"، دەيدىغان مەرت ئايالىمەن.

ئۇستا ھەسەننىڭ خوتۇنى ئېرىدىن ئاڭلىغانلىرىنى بىر-بىرلەپ سۆزلەپ بېرىپتۇ. مەككار

زەرگەرنىڭ خوتۇنى زەڭ قويۇپ ئاڭلىۋاپتۇ. ئويىگە قىن-قىنىغا پاتماي قايتىپ كەپتۇ. دە،

ئاڭلىغانلىرىنىڭ بىرىنىمۇ قويماي ئېرىنىڭ قۇلىغىغا قۇيۇپتۇ.

ئەتسى مەككار زەرگەر پادىشانىڭ ئالدىغا چېپىپ بېرىپتۇ ۋە پىلىنى كورۇپتۇ. پادىشا

ماختىنىپ:

— ھاياتىڭدا مۇنداق ھۈنەرنى كورگەنمۇ سەن؟ — دەپ سورايتۇ.

— مۇنداق ھۈنەرنى ھىچكىم قىلالماس، لېكىن ئۇستا ھەسەن ئىناپسىزلىق قىپتۇ، —

دەپتۇ مەككار زەرگەر.

— قانداق دەيسەن؟

— سىز مەڭ پاتمان قىزىل ئالتۇن بەرگەن ئىكەنسىز. لېكىن بۇ پىل ھەرگىزمۇ مەڭ

پاتمان كەلمەيدۇ.

— بۇنى ئولچىگىلى بولمايدۇ. قانداق قىلىش كېرەك؟ — دەپ سورايتۇ پادىشا. مەككار

زەرگەر كېمىگە سېلىپ ئولچەش مەسلىھىتىنى بېرىپتۇ.

پادىشا شۇنداق قىپتۇ. پىلنىڭ ئېغىرلىقى ھەقىقەتەن مەڭ پاتمان كەلمەپتۇ. پادىشا

"دەرھال ئۇستا ھەسەننى تۇتۇپ، مال دۇنياسىنى تالان-تاراج قىلىڭلار، ئۆزىنى ئۆلتۈرۈڭ-

لار!" — دەپ يارلىق چۈشۈرۈپتۇ.

نەزمە:

ئۆزىگە سىرتىنى ئېيتىمىغىن زىنھار،

شۇندىلا بىر ئومۇر بولمايسەن خار-زار.

سىرتى كىمكى توتىمسا پىنھان،

ئاقىۋەت بىر كۈنى بولۇر باغرى قان.

ئەلەقسە، لېكىن پادىشا، ۋەزىرلىرىنىڭ مەسلىھىتى بىلەن ئۇستا ھەسەنى ئولتۇرمەي، قاتتىق جازالاپتۇ. پادىشانىڭ قاتتىق جازاسى مۇنداق ئىكەن: شەھەردىن بىر نەچچە كۈن-لۈك يىراق يەردە ناھايىتى ئىگىز بىر مۇنار بار ئىكەن. پادىشا ئېغىر گۇنا قىلغانلارنى شۇ مۇنارغا چىقىرىپ قاماپ قويىدىكەن. ئۇ كىشى شۇ يەردە ئاچلىق، ئۆسسزلىق دەردىدە ھالاك بولىدىكەن. ئۇستا ھەسەننىمۇ شۇنداق قىلىپتۇ. مال-دۇنيالىرىنى غەزنىگە ئاپتۇ.

بىر كۈنى ئۇستا ھەسەننىڭ خوتۇنى ئېرىنى كورگىلى بېرىپتۇ. ئۇستا ھەسەن خوتۇن-نى كورۇپ قاتتىق ئاۋازدا قىچقىرىپتۇ. خوتۇنىمۇ ھەسرەتلىك ياشلىرىنى راۋان قىلىپ پۇ-شايمىنى بىلدۈرۈپتۇ ۋە سورايتۇ:

— ئەي ئۇستا، ھالىڭ قانداق؟ دانا، زىرەك ئىدىڭ، بۇ بالادىن قۇتۇلۇشنىڭ ئامالى

يوقمۇ؟

— ئەي كەم ئەقىل خوتۇن،— دەپتۇ ئۇستا ھەسەن ئاچچىغىنى ئىچىگە يۇتۇپ تۇرۇپ،—

بۇ بالاغا سەن سەۋەپ بولدۇڭ، ئولۇشتىن باشقىغا چارە يوق!
ئۇستا ھەسەننىڭ خوتۇنى يىغلاپ، ھەممە نەرسىسىدىن ئايرىلىپ ۋەيران بولغانلىغىنى داتلاپ كوز ياشلىرىنى ئېقىتىپتۇ.

— ئەي كەم ئەقىل خوتۇن،— دەپتۇ ئۇستا ھەسەن ۋاقىراپ،— سەن قىلدىن ئىنچىكە

ۋە ناھايىتى پىششىق يىپ ئېلىپ كەلگىن، يەنە ھەسەلمۇ ئالغاچ كەل.

ئايال شۇنداق قىلىپتۇ. ئۇستا ھەسەن ھەربىر تال يىپنىڭ ئۇچىغا ھەسەلدىن تەككۈزۈپ قويۇشنى بۇيرۇپتۇ. مۇنارنىڭ ئۈستىدە چۆمۈلىنىڭ ئۇۋىسى بار ئىكەن، ئۇلار سەپ تۈزۈپ ئۇزۇلمەي توۋەندىن ئۇزۇق توشۇيدىكەن. ئۇستا ھەسەن يىپنىڭ ھەسەل سۈركەلگەن ئۇچىنى چۆمۈلىلەرنىڭ يولىغا توغرىلاپ قويۇشنى ئېيتىپتۇ. چۆمۈلىلەر ئۇنى چىشلەپ يۇقۇرىغا قاراپ مېڭىپتۇ. شۇنداق قىلىپ بارلىق يىپنى خوجا ھەسەنگە يەتكۈزۈپتۇ. بۇ يىپلارنى بىر قىلىسا بىر نەچچە ئادەمنى باغلاپ كۈتەرسىمۇ ئۇزۇلمىگىدەك ئىكەن. ئۇستا ھەسەن ئۇنى ئىشىپ تانا قىلىپتۇ.
— ئەي خوتۇن،— دەپتۇ ئۇستا ھەسەن، تانىنىڭ بىر ئۇچىنى پەسكە تاشلاپ،— بۇ تانىنى بېلىڭگە باغلىغىن. سېنى بەكمۇ سېغىنىدىم. بۇنىڭ ئۈستىدە قانغىچە ئوينىۋېلىپ ئاندىن بىللە چۈشۈپ كېتىمىز

ئەخمەق خوتۇن تانىنى بېلىگە باغلاپ، چىڭ ئېسىلىپ تۇرۇپتۇ. ئۇستا ھەسەن خوتۇننى مۇنار ئۈستىگە تارتىۋاپتۇ. ئەخمەق خوتۇن ئۆزىنى ئۈستىنىڭ باغرىغا تاشلاپتۇ. ئۇستا ھەسەن: — خوتۇن، مەن پەسكە چۈشۈپ ئۆلۈمدىن قۇتۇلۇشنىڭ ئامالىنى قىلاي. سەن تانىنى مەھكەم تۇتۇپ تۇر. مەن تانىنى بېلىگە باغلاپ پەسكە چۈشەي،— دەپتۇ.

ئۇستا ھەسەن پەسكە چۈشۈپتۇ ۋە بىر كۈچەپ تانىنى تارتىۋاپتۇ-دە:

— ئەي ئەقىلسىز،— دەپ ۋاقىراپتۇ خوتۇنغا،— بۇ ئىشقا ئۆزەڭ سەۋەپ بولغان. ئۆزەڭ

تاپقان بالانى ئۆزەڭگە تاپشۇردۇم.

نەزمە:

ھەركىم قىلسا ئۆزىگە،

قارا سۈرتەر يۈزىگە.

كىم ئاسمانغا تۈكۈرسە،
يېنىپ چۈشەر يۈزىگە.

ئۇستا ھەسەن شەھەرگە قاراپ راۋان بولۇپتۇ.
— ئەي ھەسەن، — دەپ توۋلاپتۇ خوتۇن مۇنار ئۈستىدە يىغلاپ تۇرۇپ، — سەن
بىۋاپا، مەن مەزلۇم بىچارىگە مۇنداق قىلغىنىڭ نىمىسى؟
— ئەي ئەقىلسىز گالۋاڭ، — دەپتۇ ئۇستا ھەسەن ئارقىسىغا قاراپ، — كىمكى ۋەدىگە
ۋاپا قىلمىسا، بىۋاپالىق شۇنىڭغا مەنسۇپتۇر. بۇ بالانى ئۈزەڭ تاپقان، ئۈزەڭگە تەئەللۇق
نەرسىنى ئۈزەڭگە قايتۇردۇم. سەندەك بىۋاپا ئەقىلسىز گالۋاڭنىڭ ھايات قالغىنىدىن ئۈلگە-
نى ياخشىراق.

ئەلەسسە، بىر كۈنى ئوتۇنغا كېتىۋاتقان بىر توپ ئوتۇنچى مۇنار ئۈستىدە يىغلاپ
تۇرغان خوتۇننى كۆرۈپتۇ ۋە بۇ خوتۇندىن سوراپتۇ:
— ئەي مەزلۇم، مۇنار ئۈستىگە ئۇستا ھەسەننى چىقىرىپ قويغان ئىدى. سەن قانداق
قىلىپ چىقىۋالدىڭ؟ ئۇستا ھەسەن قېنى؟

ئۇستا ھەسەننىڭ خوتۇنى ئەھۋالنى بىر-بىرلەپ سۆزلەپ، ياش توكۇپ يىغلاپتۇ.
ئوتۇنچىلار ھەيران بوپتۇ ۋە بېرىپ پادىشاغا مەلۇم قىپتۇ. پادىشا ھەسەننىڭ ھەقىقەتەن
ئەقىللىق ۋە دانا ئىكەنلىگىگە قايىل بولۇپ، ئۇنىڭ گۇناھىنى كەچۈرۈم قىلغانلىغىنى جاكا-
لاپتۇ. ئۆزىنى يوشۇرۇپ يۈرگەن ئۇستا ھەسەننى چاقىرىپ، ئەھۋالنى بايان قىلىشنى بۇي-
رۇپتۇ. ئۇستا ھەسەن مەككەر، ھەسەتخور زەرگەرلەرنىڭ سۈيىقەستىنى پاش قىلىپ، خوتۇن-
نىڭ ئەقىلسىزلىق قىلىپ، ئۇلارغا خىزمەت قىلغانلىغىنى، شۇنىڭ ئۈچۈن ئۆزىنىڭ ئەقىل-
ئىشلىتىپ، خوتۇنىنى مۇنار ئۈستىگە چىقىرىپ قويغانلىغىنى ئېيتىپتۇ. پادىشا ۋە مەجلىس ئەھلى
ئۇستا ھەسەننىڭ پاراسىتىگە ئاپىرىن دېيىشىپتۇ.
مەلىكە نەمروز ئۆز ھىكايىسىنى تاماملاپتۇ. پادىشانىڭ كۆزى ئويۇقۇغا ئەسىر بوپتۇ.

يېشىل كىيىملىك مەلىكىنىڭ ھىكايىسى

ئەلەسسە، دۈشەنبە كۈنى، نۇرلۇق قۇياش زۇلمەت دەرىزىسىدىن باش چىقىرىپ،
زېمىننى مۇنەۋۋەر قىلىپتۇ. شاھ بەھرام مەنزەرى رەيھاننى كۆرگىلى كېلىپ يېشىل كىيىملىك
مەلىكە بىلەن مەجلىس قۇرۇپتۇ. مەي ئېچىپ سەرخۇش بوپتۇ.

نەزمە:

ددى بەھرام: ئەي پەرى پەيكەر،
چىشلىرىڭ ئۇنچە، لەۋلىرىڭ شېكەر.
غۇنچىدەك ئاغزىڭ ئاچ، ھىكايەت قىل،
ئۆتكەن كۈندىن ماڭا رىۋايەت قىل.

ئەلەقسە، پادىشانىڭ تەلىۋىگە ئاساسەن مەلىكە ھىكايىگە ئېغىز ئېچىپتۇ: ھىندىستاندا خەلقپەرۋەر، ئادالەتلىك، مېھماندوست بىر پادىشا ئۆتكەن ئىكەن. ئۇ ھەر ياقىتىن كېلىدىغان مېھمانلارنى نەزەردە تۇتۇپ، ئالى بىر مېھمانخانا ياسىتىپتۇ. كەلگەن مېھمانلارنى ئاشۇ يەرگە باشلاپ مېھمان قىلىپ، باشقا جايلارنىڭ ئابۇ - ھاۋاسىنى، ئاجايىپ - غارايىپ يېڭىلىقلىرىنى سورايدىكەن. يېڭى ھۇنەر - سەنئەت بولسا ئىجتىھات بىلەن ئۆگىنىدىكەن. كۈنلەرنىڭ بىرىدە ئۇ يەرگە بىر دانىشمەن مېھمان بولۇپ كەپتۇ. پادىشا ئۇنى مېھمانخانىغا چۈشۈرۈپتۇ. ھەر خىل لەززەتلىك غىزا قىلدۇرۇپ كۈتۈپتۇ. ئادەت بويىچە كورۇپ ئۆتكەن ئۆزىگە شەھەر ۋىلايەتلىرىدىكى يېڭىلىقلارنى سورايتۇ. مېھمان كۆپ نەرسىلەرنى سوزلەپ بېرىپتۇ.

— ئەي دانىشمەن، سەن ھەرخىل ھىكايەتنى قىلسەن، مەن ئۇلارنىڭ ھەممىسىنى بىلىمەن. ئەمما ئۆلۈككە جان كىرگۈزەلمەيمەن، ئۆلۈككە جان كىرگۈزۈشنى ئاللاتائالا ئادەمنىڭ قولغا بەرمەپتۇ، — دەپتۇ پادىشا.

بۇ سوزنى ئاڭلاپ مېھمان كىشى تەبەسسىم قىپتۇ.

— كۈلۈشنىڭ سەۋىيىسى نىمە؟ — دەپ سورايتۇ پادىشا.

— ئۆلۈكنى تىرىلدۈرۈشنى ھەق تائالا ئادەمنىڭ قولغا بەرگەن، — دەپتۇ مېھمان.

— ئەگەر قولۇڭدىن كەلسە ماڭا كورسەت، — دەپتۇ پادىشا.

مېھمان دەرھال بىر چىۋىنى تۇتۇۋېلىپ ئولتۇرۇپتۇ ۋە ئۆزىنىڭ جېنىنى چىۋىنىگە بېرىپتۇ. ئۆزى شۇ ھامان ئۆلۈپتۇ. ئۆلۈك چىۋىدىن بولسا شۇ ھامانلا تىرىلىپ ئۇچۇپ، ئۆيىنىڭ ئىچىنى نەچچە ئايلىنىپ كېلىپ مېھمانغا قونۇپتۇ. مېھمان چىۋىغا بەرگەن جېنىنى قايتۇرۇپتۇ ۋە شۇ ئانلا تىرىلىپ ئورنىدىن قوپۇپ، كۈلۈپ ئولتۇرۇپتۇ. چىۋى ئۆلۈپتۇ. پادىشا بۇ كارامەتنى كورۇپ ھەيران قاپتۇ.

— ئەي ئەزىز مېھمان، — دەپتۇ پادىشا ئىشەنچ قىلىپ، — بۇ كارامەت ھۇنەر ئىكەن. ماڭا ئۆگىتىپ قويغىن. ماڭا يادىگار بولۇپ قالسۇن.

مېھمان ھۇنەرنى پادىشاغا ئۆگىتىپ قويۇپتۇ ۋە بىرنەچچە كۈندىن كېيىن بۇ شەھەردىن كەتمەكچى بولۇپتۇ. پادىشا كۆپ سوغا ئىنئام بىلەن ئۆزىنىڭ قويۇپتۇ.

ئاي - يىللار ئۆتۈپتۇ. پادىشا: "مەن بۇ نادىر ھۇنەرنى بىلىمەن. مۇبادا ماڭا ئەجەل كېلىپ ئۆلۈپ كېتىپ قالسام، بۇ ھۇنەر زايى بولىدۇ. قانداق قىلىش كېرەك؟" دەپ ئويلاپتۇ. پادىشانىڭ ناھايىتى كۆڭلى يېقىن داستۇر ئاتلىق بىر ۋەزىرى بار ئىكەن. بىر كۈنى خىلۋەتكە چاقىرىپتۇ - دە:

— ئەي داستۇر، — دەپتۇ پادىشا سىزنى ئايان قىلىپ، — مەن بىر ئاجايىپ ھۇنەر بىلىمەن، ساڭا ئۆگىتىپ قويماي.

— ئاللىرىغا تۆمەننىڭ رەھمەت! — دەپتۇ ۋەزىر خۇرسەن بولۇپ، پادىشا "روھ يۈتە - كەش" ھۇنەرنى ئۆگىتىپتۇ.

ئەلەقسە، بىر كۈنى پادىشا داستۇر بىلەن شىكارغا چىقىپتۇ. ئۇلارغا بىر كىيىك ئۇچراپتۇ. ئۇلار كىيىكنى بىللە قوغلاپتۇ. كىيىكنى ئولتۇرۇپتۇ، ۋەزىرنىڭ نىيىتى بۇزۇ - لۇپتۇ.

— ئەي پادىشاھى ئالەم، — دەپتۇ ۋەزىر مەككارلىق بىلەن، — جاناپلىرى ماڭا روھنى ئالماشتۇرۇشنى ئىجتىھات بىلەن ئۈگەتتىلە، لېكىن چۈشەنچەم دېگەندەك بولمىدى. ھەزرىتە — لىرىگە مالال كەلمىسە، بۇ كىيىمكە روھلىرىنى ئۆتكۈزۈپ باقسىلا، بۇ مەن ئۈچۈن بىر دەرس بولۇپ قالغاي.

— ماقۇل، كورۇپ تۇر، — دەپتۇ پادىشاھ ماختىنىپ، — كۆڭلۈڭدە گۇمان قالمىسۇن. پادىشا ئۆز روھىنى كىيىمكە ئۆتكۈزۈپتۇ. ۋەزىر ۋاقتىنى غەنىمەت بىلىپ، دەرھال ئۆز روھىنى پادىشانىڭ بەدىنىگە كىرگۈزۈۋاپتۇ. پادىشا كىيىم بولۇپ، باياۋانغا چېپىپ كېتىپتۇ. ۋەزىر پادىشا بولۇپ، ئوردىغا يېنىپ كەپتۇ. پادىشانىڭ خوتۇنى بىلەن خالغىنىچە ئەيشى — ئىشارەت قىپتۇ.

سابىق پادىشانىڭ بىر خوتۇنى بار ئىكەن، ھەممە خوتۇنلىرىدىن ساھىبجامال، ئاقىل ۋە دانا ئىكەن. پادىشا ئۇنى، ھەممە خوتۇنلىرىدىن ياخشى كۆرىدىكەن.

ۋەزىر بۇ خوتۇننىڭ قېشىغا كىرىپتۇ ۋە ئۇ نازىنىغا قول ئۇزىتىپتۇ. ئاقىل خوتۇن بۇ كىشىنىڭ خۇي — پەيلىنىڭ پادىشانىڭ خۇي پەيلىدىن ئۆزگىچىلىكىنى پەھلەپ، ئۆزىنى قاچۇرۇپتۇ. بىر قولىغا زەھەر بىر قولىغا خەنجەر ئاپتۇ.

— ئەي پادىشا، — دەپتۇ ئۇ، — ماڭا قىرىق كۈنلۈك مۇھەلت بەرگىن، دەخلى قىل — مىغىن، سېنىڭ خۇلقى — مەجەزىڭ پادىشاغا ئوخشىمايدۇ. يا خەنجەر بىلەن سېنى ئۆلتۈرىمەن، يا زەھەر بىلەن ئۆزەمنى ئۆلتۈرىمەن، — دەپتۇ پادىشانىڭ ئايىلى. پادىشا ئىلاجىسىز سەۋرى قىپتۇ. ئەلەقسە، ئەمدى ئىككى كەلىمە سۆزنى كىيىمىدىن ئاڭلاڭ:

پادىشا كىيىم بولۇپ باياۋاندا يۇرۇپتۇ. بىسىيار نادامەت قىپتۇ. ئەمما پايدا بەرمەپ — تۇ. ئاخىرى بىر يېشىللىققا چىقىپتۇ. قارىسا بىر ئۆلۈك تۇتى ياتقۇدەك. “ھوشۇەننىڭ با — رىدا روھىمنى تۇتىنىڭ بەدىنىگە ئالاي” دەپ ئويلاپتۇ. تۇتىنىڭ روھىسىز جەسىدىگە ئۆز روھىنى ئۆتكۈزۈپتۇ. تۇتى تىرىلىپ ئۇچۇپ ئاسمانغا پەرۋاز قىپتۇ. ئۇچۇپ بىر گۈرۈھ تۇتلار قېشىغا بېرىپتۇ. تۇتلارنىڭ ئارىسىدا بىر دەم ئۆلتۈرۈپتۇ.

بۇ تۇتلار يېڭى كەلگەن تۇتىنىڭ ئەقىل پاراسىتىنى بىلىپ ئۆزلىرىگە سەردار قىل — ۋاپتۇ. پادىشا تۇتى باشقا تۇتلارغا ھەرخىل تەدبىر — چارىلەرنى ئۆگەتتۈپتۇ.

بىر كۈنى تۇتلار بىر دەرەخنىڭ شاخلىرىدا ئولتۇرغان ئىكەن، بىر سەيسىياد كېلىپ تور قۇرۇپتۇ. تۇتلار تورغا چۈشۈپ قاپتۇ. ھەرقايسىسى قۇتۇلۇشنىڭ ئامالىنى ئىزلەپ ئالدىرىشىپتۇ.

— ئەي تۇتلار، — دەپتۇ پادىشا تۇتى، — مۇنداق قىلىش بىلەن تۇتقۇنداقتىن قۇ — تۇغىلى بولمايدۇ. ئەقىل — پاراسەت بىلەن تەدبىر قىلىش لازىم.

— سەن بىزنىڭ سەردارىمىز، بىزگە بىر تەدبىر ئۆگەتكىن، — دەپتۇ باشقا تۇتلار.

— ئاۋال ھەممىڭلار ئۆلۈك بولۇپ يېتىڭلار، — دەپتۇ پادىشا تۇتى. — ئاندىن كېيىنكى

ئىشنى ماڭا قويۇۋېتىڭلار.

تۇتلار شۇنداق قىپتۇ. سەيسىياد كېلىپ قارىسا تۇتلارنىڭ ھەممىسى ئۆلۈپ قالغان، ئۇ ئۈمىتسىزلىنىپ دەرھال تۇتلارنى توردىن ئېلىپ تاشلىۋېتىپتۇ. تۇتلار ئۇچۇپ كېتىپتۇ. ئەمما پادىشا تۇتى ئۇچماپتۇ. سەيسىياد خوشال بولۇپ تۇتۇۋاپتۇ.

— ئەي سەيپاد، — دەپتۇ پادىشا تۇتى، — تۇتۇلارنىڭ ئۇچۇپ كېتىشىدىن مالال بولمىغىن. مەن ھەممىسىدىن ئاقىل، ئوبدان تۇتى. ھەممە ئىشلاردىن سېنى خەۋەرلەندۈرۈپ تۇرىمەن، مېنى شەھەرگە ئېلىپ بارغىن، ئاغۇچىلار بولسا باھايىمنى مىڭ دىنار دىگىن. ئۇنىڭدىن كەمگە بەرمىگىن.

سەيپاد بۇ تۇتىنىڭ سوزىگە ھەيران قاپتۇ ۋە خوشال بولۇپ شەھەرگە ئېلىپ كەپتۇ. بىر يەردە قويغان ئىكەن، تۇتى ئۆتكەن — كەچكەنلەردىن ھىكايە سوزلەشكە باشلاپتۇ. كىشىلەر ھەيران بولۇپ يىغىلىپتۇ ۋە سەيپاددىن تۇتىنىڭ باھاسىنى سوراپتۇ. سەيپاد "مىڭ دىنار" دەپتۇ. شۇ ئەسەندە ھىلىقى ۋەزىردىن مۇھەت تىلەپ سەيلىگە چىققان مەلىكە يېتىپ كەپتۇ. يىغىلغانلارنى كورۇپ، يىغىلىشىنىڭ سەۋىيىسىنى سوراپتۇ. خالايقىلار ئىچىدىن بىرسى سوزلەۋاتقان تۇتىنى كورسىتىپ، ئەھۋالنى چۈشەندۈرۈپتۇ. — باھاسى قانچە ئىكەن؟ — دەپ سوراپتۇ مەلىكە.

— مىڭ دىنار. — مەلىكە مىڭ دىنار بېرىپ تۇتىنى سېتىۋاپتۇ ۋە ئايمىرىپ قېشىدا قويۇپتۇ. تۇتى ھەر تەرەپتىن ھىكايە — داستان سوزلەيدىكەن.

بەس، بىر كۈنى مەلىكە خىلىۋەتتە ئولتۇرغان ئىكەن، تۇتى سوراپتۇ: — ئەي مەلىكە، مېنى تونۇيسەن؟ — تونۇيمەن، — دەپتۇ مەلىكە، — سەن بىر شاتۇتى. — قېنى تونۇغىنىڭ؟ — دەپ يىغلاپتۇ تۇتى، — بىلگىنىكى، مەن بۇرۇنقى پادىشا مەن. سېنىڭ ئېرىڭمەن.

مەلىكە بۇ سوزنى ئاڭلاپ ئۇن سېلىپ يىغلاپتۇ. — ئەي پادىشا، بۇ قانداق ئەھۋال؟ — دەپ سوراپتۇ مەلىكە. تۇتى ئۆتكەن ئەھۋالنى بىر — بىرلەپ سوزلەپتۇ. مەلىكە ھەيران قاپتۇ. — ئەي پادىشا، ئەمدى قانداق قىلسەن؟ — دەپتۇ مەلىكە. — ئۇ ۋەزىر تولمۇ ھىلىگەر، — دەپتۇ تۇتى، — سەندۇ ماھىرلىق بىلەن مۇئامىلە قىلغىن، مۇلايىم تازىم قىلىپ، ئۆزەڭنى مايىل قىلىپ كورسەتكىن. "سەن روھ كوچۇ" رۇش ھۇنىرىڭنى بىر كورسىتىپ باققىن — دىگىن. قالغان ئىشنى ئۆزەم بىر تەرەپ قىلىمەن.

ئەلەقسە، شۇ كۈنى ۋەزىر مەلىكە قېشىغا كىرىپتۇ. مەلىكە خۇش تەبەسسۇم بىلەن ئالدىغا بېرىپ قارشى ئاپتۇ ۋە ھورمەت، ئېھتىرام بىلدۈرۈپتۇ. بىردەم ئۇياق — بۇياقنىڭ سوزلىرىنى قىلىپ ۋەزىرنىڭ كوڭلىنى كوتىرىپتۇ.

— ئەي شاھ، — دەپتۇ مەلىكە ۋەزىرگە، — سېنىڭ بىر كارامەت ھۇنىرىڭ بار ئىدى، ئەگەر شۇ ھۇنەرنى ماڭا كورسەتسەڭ ئەركىمنى ساڭا تاپشۇرىمەن. نىمە دىسەڭ ماڭۇل دەيمەن، ئەگەر ئۇ ھۇنەرنى ئايان قىلالىساڭ ماڭا يېقىن كەلسە.

— سەن قانداقتۇر گۇماندا بولۇۋاتىسەن جېنىم، — دەپتۇ ۋەزىر، پوچىلىق قىلىپ، — سەن دىگەن ھۇنەر — روھ كوچۇرۇش ھۇنىرى، ئۇنى ساڭا ئەلۋەتتە كورسىتىپ بېرىمەن. بىر توخۇ پەيدا قىلغىن.

مەلىكە خىزمەتچىلەرگە بۇيرۇغان ئىكەن، توخۇ ئېلىپ كەپتۇ. توخۇنى ئولتۇرۇپتۇ.

ۋەزىر توخۇنىڭ بەدىنىگە ئۆز روھىنى ئۆتكۈزۈپتۇ. ھۇشيار تۇرغان شاھ تۇتى ئۆز روھىنى ئەسلىدىكى ئۆز تېنىگە ئۆتكۈزۈپتۇ - دە، توخۇنى ئۆلتۈرۈپ، كويىدۇرۇپ كۈلنى كۆككە سورۇۋېتىپتۇ.

نەزمە:

بەدىنىنى ھېچ ۋاقىتتا دوست ئەتمىگىل،
ئاڭا سەن ئىلىم - ھۈنەر ئۈگەتمىگىل.

ئەلەقسە، پادىشا ئۆز ھۈنىرىنى قارا نىيەت ۋەزىرگە ئۈگەتكىنىگە پۇشايمان قىلىپ، ئاچچىق ساۋاق ئاپتۇ. مەلىكىنىڭ ۋاپادارلىغىنى بىلىپ باشقا خوتۇنلىرىنى تالاق قىلىپ پادىشالىق تەختىدە قارار تېپىپتۇ...
يېشىل كىيىملىك مەلىكە ھىكايىنى شۇ يەردە تاماملاپتۇ. شاھ بەھرام پاراغەت ئۇيقۇسىغا غەرق بولۇپتۇ.

سەرۇ ئازادنىڭ ھىكايەسى

ئەلەقسە، سەيشەنبە كۈنى شاھ بەھرام مەنزەرۇ بىنەپشىگە راۋان بوپتۇ. بۇ خەۋەرنى ئاڭلىغان رۇم پادىشاسىنىڭ قىزى سەرۇ ئازاد پادىشانىڭ ئالدىغا چىقىپتۇ. بەھرام بۇ گۈزەل مەلىكىگە تويماي - تويماي قاراپتۇ. ئۇلار مەجلىس قۇرۇپ شاراپخورلۇق قىلىشىپتۇ. ئالتۇن پىيالىلەرگە لىپەۋ - لىپ مەي تولدۇرۇپ ناز - كەرەشمىلەر بىلەن سۇنۇلۇپتۇ. سۇد - ھىدىن تا شامغىچە سەرۇ ئازاد بىلەن بەھرام مەي تۇتۇشۇپتۇ. بەھرام مەي كەيپى بىلەن مەسخۇش بولۇپ، مەلىكىدىن ھىكايە ئېيتىپ بېرىشنى تەلەپ قىپتۇ.

نەزمە:

ددى بەھرام: ھەي پەرى پەيكەر،
چىشلىرىڭ ئۇنچە، لەۋلىرىڭ شېكەر.
غۇنچىدەك ئاغزىڭنى ئاچ ھىكايەت قىل،
ئۆتكەن ئەلدىن ماڭا رىۋايەت قىل.

ئەلەقسە، سەرۇ ئازاد ھىكايە باشلاپتۇ:

رۇم شەھرىدە بىر سودىگەر بولۇپ، مال - دۇنياسىنىڭ ھەددى - ھىساۋى يوق ئىكەن. بۇ سودىگەرنىڭ بىر ئوغلى بولۇپ، ئۇ ھۇشيار، زىرەك، دانا ئىكەن، ھەر قاچان بۇ ئالەمدىكى ئاجايىپ - غارايىپ ئىشلارنى كۈرۈشكە ھەۋەس قىلىدىكەن. زامانىنىڭ يې - گى نەرسىلىرىنى مۇلاھىزە قىلىپ تۇرىدىكەن.

بۇ سودىگەر بىر مېھمانخانا بىنا قىپتۇ. بۇ مېھمانخانىنىڭ تاملىرىغا ئالتۇن - كۈمۈش يالىتىپ، رەڭگىمۇ - رەڭ زىننەت بېرىپتۇ. ئۇ، ھەرقايسى شەھەردىن مۇساپىرلار كەلسە، مېھمانخانىسىغا تەكلىپ قىلىپ ئوبدان كۈتىدىكەن ۋە زامانىنىڭ يېڭىلىقلىرىنى، ئا - جايىپ - غارايىپلىرىنى سورايدىكەن.

كۈنلەرنىڭ بىرىدە بىر مۇساپىر كەپتۇ. بۇ مېھمان جاھاننىڭ ئىسسىق - سوغىنى كۆپ كۆرگەن كىشى ئىكەن. سودىگەر مەزكۇر مېھماننى ئوبدان مېھمان قىپتۇ. ئۇنىڭغا تۈرلۈك سوتاللارنى بېرىپتۇ.

— مەن ئۆزلىرىگە ئاجايىپ بىر ھىسكايە سۆزلەپ بېرىي، — دەپتۇ مۇساپىر، — بىر شەھەر بار. خەلقى ئىنتايىن گۈزەل، ئەمما ئۇ خەلقنىڭ نىسبى سۆزلەيدۇ، نىسبى سۆزلىمەيدۇ. بۇلارنىڭ خامۇشلىغىنىڭ سەۋىيىنى سۆزلەيدىغانلاردىن سورىدىم، ئۇلار ماڭا: ”بۇ يەردە ھۆكۈمالار ئىلمىي تىلىسىم بىلەن بىنا قىلغان بىر سەرراپ بار. كىمدە - كىم ئۇ سەرراپقا كىرسە بىر يىلدا چىقىدۇ. ئەمما ئۇلار خامۇش بولۇپ چىقىدۇ. كېچە - كۈندۈز بىسھۇش يۈرىدۇ.....“ دېيىشتى.

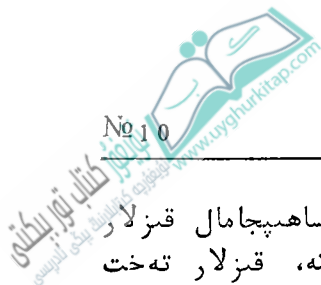
ئەلەقسە، سودىگەرنىڭ ئوغلى بۇ ھىسكايىنى ئاڭلاپتۇ - دە، شۇ سەرراپنى كۆرۈشنى ھەۋەس قىپتۇ. ئاتا - ئانىسى ھەرقانچە توساپ نەسىھەت قىلسىمۇ ئۇنىماپتۇ. ئاخىر نۇرغۇن ئالتۇن - كۈمۈش ۋە خىزمەتچىلەرنى ئېلىپ يولغا راۋان بوپتۇ. ھىلىقى مۇساپىرنىمۇ ھەمرا قىلىۋاپتۇ. ئۇلار شەھەرمۇ - شەھەر يۈرۈپ، بىر يىلدا ھىلىقى شەھەرگە يېتىپ كەپتۇ. سودىگەرنىڭ ئوغلى سەرراپقا كىرمەكچى بولۇپ، ھەمراىرىغا:

— مېنى بىر يىل ساقلاڭلار، تىرىك چىقسام خوپ، ئەگەر تىرىك چىقىسام بۇ مال، كېنىزەڭلىرىمنى سالامەت ئېلىپ كېتىڭلار، — دەپتۇ ۋە ھەمراىرى بىلەن خوشلىشىپ سەرراپقا كىرىپ كېتىپتۇ.

ئەلەقسە، سودىگەرنىڭ ئوغلى سەرراپقا كىرىپ بىرنەچچە قەدەم ماڭغان ئىكەن، بىر گۈمبەز كۆرۈنۈپتۇ. ئۇ ناھايىتى كەڭ بولۇپ، ئىچىدە ھىساپسىز ھوجرا بار ئىكەن. بۇ ھوجرا رىتلارنىڭ ھەممىسى قاراڭغۇ ئىكەن. بۇنى كۆرگەن يىگىت ھەيران بولۇپتۇ ۋە قورقۇپتۇ. بەدىنىنى تىترەك بېسىپتۇ. كىرگىنىگە يۈز مىڭ پۇشايمان قىپتۇ. ئەمما ھىچ پايدىسى بولماپتۇ.

ئاندىن بىر ئىشىك كۆرۈنۈپتۇ. ئۇنىڭدىن كىرسە يەنە يۈز مىڭ ئىشىك تۇرغۇدەك. ئۇ بىر ھەپتە ئاچلىق ۋە ئۇسسۇزلىق بىلەن ئۆزىنى خۇداغا تاپشۇرۇپ نالە - زارلىق ئىچىدە يىغلاپ يۈرۈپتۇ. ئاقىۋەت يەنە بىر ئىشىك كۆرۈنۈپتۇ. ئۇ ئىشىكتىن كىرسە، بىر چاھار باغ نامايەن بوپتۇ. بۇ باغدىكى دەرەخلەرنىڭ شاخلىرى ئاسمانغا بوي سوزغان بولۇپ، شاخ - شاختا ھەر خىل شىرىن مېۋىلەر پىشىپ كەتكەن. تەرەپ - تەرەپتە ھەر خىل گۈللەر ئېچىلغان، ئېرىقلىرىدا سۇلار شىرىلداپ ئېقىپ تۇرغان ئىكەن.

بىر كېچىسى بۇ يىگىت ھەر خىل مېۋىلەردىن يەپتۇ ۋە ھەر تەرەپنى سەيلە - تاماشا قىپتۇ. بىرنەچچە چاقىرىم يول يۈرۈپتۇ. بىر ساراي كۆرۈنۈپتۇ. ئۇنىڭدا مىڭ ھوجىرا، ھەر ھوجىرىنىڭ ئالدىدا بىردىن شاھانە سۇيا بار ئىكەن. يىگىت بۇ يەرلەرنىمۇ ئايلىنىپ تاماشا قىپتۇ. كۈن ئولتۇرۇپ قاراڭغۇ چۈشۈپتۇ. يىگىت پەرىشان بولۇپ، سارايىنىڭ بىر بۆلۈكىدا

ئولتۇرۇپتۇ. چاھار باغ تەرەپتىن بىر قۇياش مەسەللىك رەنا ئىككى يۈز ساھىبجامال قىزلار بىلەن پەيدا بولۇپتۇ ۋە ساراغا كىرىپ كەپتۇ. ئۇ رەنا ئالتۇن تەختىگە، قىزلار تەخت ئەتراپىدا سەپ تۈزۈپ ئولتۇرۇپتۇ. رەنا بىر قىزغا قاراپ:

— بۇ يەردە بىر غېرىپ ئادەم يېتىپتۇ. ئېلىپ كەلگەن دەپتۇ.

ھەلىقى قىز يىگىتنىڭ قېشىغا كېلىپ، مەلىكىنىڭ چاقىرىۋاتقانلىقىنى ئېيتىپتۇ.

مەلىكە مۇساپىرغا ئابۇتائام بېرىشنى، ئۇنىڭمۇ ئولتۇرۇشقا قاتنىشىشىنى بۇيرۇپتۇ. بۇ سوزنى ئاڭلىغان يىگىتنىڭ ۋۇجۇدىغا ھاياجان يامراپتۇ. ئۇ دەرھال مەلىكىنىڭ ئالدىغا بېرىپ تازىم بىجا كەلتۈرۈپتۇ.

— ئەي يىگىت، — دەپتۇ مەلىكە، — غېرىپ مۇساپىر ئوخشايسەن، كەل تەختتە ئولتۇر.

غىن.

مەلىكە يىگىتنىڭ قولىدىن تۇتۇپ تەختكە ئېلىپ چىقىپ، يېنىدا ئولتۇرغۇزۇپتۇ. ئۇلار

بىر نەچچە پىيالە مەينى بىللە ئىچىپتۇ. يىگىت مەس بولۇپتۇ، مەلىكىگە كۈڭلى چۈشۈپ قول سوزۇپتۇ.

— ئەي يىگىت، — دەپتۇ مەلىكە خىجىل بولۇپ، — بۇ كېنىزەكلەر مېنىڭ ھەمراھىم،

ئۇلار ئالدىدا نومۇس قىلمەن. بۇلارنىڭ قايسىنى خالساڭ تاللاپ ئىشرەت قىل. ھازىر ماڭا

قول ئۇزاتما. پۇرسىتىنى كەلتۈرۈپ مېنىڭ بىلەنمۇ ئىشرەت قىلسەن.

مەلىكە بىر قىزغا ئىشارەت قىپتۇ. ئۇ قىز چاققانلىق بىلەن ئورنىدىن تۇرۇپ، لەۋلىرىدە

دە تەبەسسۇم غۇنچىسىنى ئېچىلدۇرۇپ، يىگىتنىڭ ئالدىغا كېلىپ تازىم قىپتۇ ۋە قولىدىن

تۇتۇپ بىر پىنھان ھوجرىغا باشلاپ كىرىپتۇ. ئۇلار ئىشرەت قىلىپ ئۇخلاپ قاپتۇ. ئۇيغۇ -

دىن بىدار بولۇپ قارىسا كۈن چىقىپتۇ. ئەمما نازىنىن - رەنالارنىڭ ھىچقايسىسى كورۇنمەپ -

تۇ. ھەر تەرەپكە قاراپتۇ. نە قىز، نە ئىز يوق، يىگىت ھەيران بوپتۇ.

يەنە كۈن ئولتۇرۇپ قاراڭغۇلۇق قانات يېيىپتۇ. رەنالار يەنە پەيدا بولۇپتۇ. شۇ

تەرىقىدە بىر ھەپتە ئوتۇپتۇ. يىگىت سەككىزىنچى كۈنى مەلىكە بىلەن ئىشرەت قىپتۇ.

— ئەي يىگىت، مېنىڭ بەدىنىمنى كورمىگەن، — دەپتۇ مەلىكە. يىگىت ئۇخلاپ ئويغى -

نىپ، مەلىكىنىڭ بەدىنىگە قاراپ سالغان ئىكەن، مەلىكە بىر كاچات ساپتۇ. يىگىت بېيۇش

بوپتۇ. يەنە ھۇشقا كەپتۇ. قارىغۇدەك بولسا بىر باياۋاندا تۇرغۇدەك. بۇ باياۋاننىڭ ۋەھمى -

سىدىن قورقۇپ جېنى چىققىلى ئاز قاپتۇ. پەريات پىغانلار قىپتۇ. ھىچ چارە تاپالماپتۇ.

ئاخىر بېشى قاينان تەرەپكە قاراپ راۋان بوپتۇ.

ئەللىسىمە، چولمۇ - چول، باياۋانمۇ - باياۋان ئاچ ھەم ئۇسسۇز يۈرۈپتۇ. ئاقسۋەت بىر

كەنتكە چىقىپتۇ ۋە بىر موماينىڭ ئويىگە كەپتۇ. ئۇ موماي يىگىتتىن ھال - ئەھۋال سوراپ

تائام بېرىپتۇ. يىگىت كورگەنلىرىنى ۋە بېشىدىن ئۆتكەن سەرگۈزەشتىلىرىنى بىر - بىرلەپ

سۆزلەپ بېرىپتۇ.

— ئەي يىگىت، — دەپتۇ موماي، — ماڭا بىرقانچە كۈن خىزمەت قىلغىن. بىر سا -

ھىچجامال قىزىم بار، ساڭا بېرى.

موماي قىزىنى كورسىتىپتۇ. يىگىت بىر قاراشتىلا قىزغا شەيدا بولۇپتۇ. ئاخىر موماي

قىزىنى بېرىپتۇ - يۇ، ئەمما بولەك ئوي بەرمەپتۇ. ئۇ يىگىت ھەرقاچان ۋىسال تەقەززا سىدا

ئوتۇپتۇ.

— ئەي يىگىت، — دەپتۇ قىز مەسلەھەت كۆرسىتىپ، — مېنى پىنھان بىر يەرگە ئېلىپ بار، شۇ يەردە ئۆز ئارزۇيىمىزچە ئەيش — ئىشرەت قىلايلى!

يىگىت شۇ نىيەتتە مومايغا:

— ئەي ئانا، قىزىڭغا رۇخسەت قىلغىن. ئىككىمىز بۇ ئەتىراپتا سەيمىلە — تاماشا قىلىپ كەلسەك، — دەپتۇ.

موماي قىزىغا چىدىماي يىغلاپتۇ. ئاخىر ئائىلاچ رۇخسەت قىپتۇ.

قىز خوشال بولۇپتۇ ۋە يىگىتكە بۇيرۇپتۇ.

— ئىشەكنى توقۇپ، ئوزۇقلارنى يۈكلەگىن. ئىشەكنىڭ قۇيرۇغىنى ھەرگىز تۇتمىغىن.

يىگىت ئىشەكنى ئېلىپ كېلىپ توقۇم ساپتۇ. قۇشقىنىنى سالغاندا ئېھتىياتسىزلىقتىن قۇيرۇغىنى تۇتۇپ ساپتۇ. ئىشەك بىرنى تېپىپتۇ. يىگىتنىڭ كۆزىگە بارچە ئالەم قاراڭغۇلاش قاندىك بولۇپ، بوران چىقىشقا باشلاپتۇ. يىگىت بىسەۋىش بولۇپ يىقىلىپتۇ. بىر چاغدا ھۇشسىزغا كېلىپ كۆزىنى ئاچقان يىگىت ئۆزىنى بىر تاغ ئۈستىدە كۆرۈپتۇ. قارىسا دوماي، قىز، ئىشەكنىڭ ھىچ بىرى يوقمىش.

ئەلەقسە، تاغ ئۈستىدە ھاۋا ناھايىتى ئىسسىق ئىكەن. يىگىت نالە — زارە قىلىپ ئۆ — لۇمدىن باشقىغا چارە تاپالماپتۇ. بىر ياققا قارىسا بىر يېشىل بوستان كۆرۈنۈپتۇ. ئۇ يەرگە بارسا بىر بوۋاي ئولتۇرغۇدەك.

— ئەي سەرگەردان يىگىت قەيەردىن كەلدىڭ؟ — دەپ سوراپتۇ بوۋاي، — بۇ يەردە

نىمە قىلىپ يۈرسەن؟

يىگىت بېشىدىن ئۆتكەن كەچۈرمىشلىرىنى تەپسىلى سۆزلەپ بېرىپتۇ. بوۋاي ھېلىقى موماي ئۇچرىغان يەرنىڭ پەرىلەر ماكانى ئىكەنلىكىنى، ئۇلارنىڭ شۇلارغا تەۋە مەخلۇقلار ئىكەنلىكىنى ئېيتىپ بېرىپتۇ.

— ھاياتلىقتىن نېسىۋەڭ بار ئىكەن، — دەپتۇ بوۋاي، — خۇدا ساڭا رەھمە قىپتۇ. شۇڭا سالامەت قاپسەن. جان تېنىڭدە بولسىلا گىيا ۋە مېۋىگە قانائەت قىلالساڭ، ئاخىر سەنمۇ مېنىڭدەك قېرىيسەن. ئەگەر ھەر ياقىلارغا بېرىشنى ھەۋەس قىلساڭ، ئادەمخور قۇشلار سېنى پارە — پارە قىلدۇ.

يىگىت بوۋاينىڭ قېشىدا بىر نەچچە مەزگىل تۇرۇپتۇ. بىر كۈنى يىراقىلارغا بېرىپ تاماشا قىپتۇ. بىر چاغدا بىر ئادەمخور قۇش كېلىپ ئۇنىڭغا چاڭگال ساپتۇ — دە، ئۇنى كۆ — تىرىپ ئاسمانغا پەرۋاز قىپتۇ. تاغلاردىن ئېشىپ بىر غارنىڭ ئاغزىغا كېلىپ قونۇپتۇ. يەنە بىر قۇش بۇلارنى كۆرۈپ قېلىپ يېتىپ كەپتۇ ۋە ئىككى قۇش يىگىتنى تالىشىپ سوقۇ — شۇپ كېتىپتۇ. يىگىت پۇرسەتنى غەنىمەت بىلىپ، ئۆزىنى غارنىڭ ئىچىگە ئاپتۇ. ئىچكىردە لەپ بىر ھەپتە قېچىپتۇ. ئاخىر بىر زىرائەتلىك ۋە مەۋزىلىققا چىقىپتۇ.

ئەلەقسە، يىگىت بىر كۈن يول يۈرۈپ بىر شەھەرگە يېتىپتۇ. قارىسا، شەھەر دەر — ۋازىسى ئالدىدا كىشىلەر سەپ — سەپ بولۇپ يولغا تەقەززالىق بىلەن قاراپ تۇرۇپتۇ. يە — گىت يېتىپ بارغان ھامان ئۇلار ئىززەت — ئىكرام بىلدۈرۈپ، شاھانە كېيىم — كېچەك، ب — شىغا سەلتەنەت تاجىنى كىيىدۈرۈپ، دۈلدۈلغا مىندۈرۈپ، ۋەزىر — ئەمرالارنىڭ ھەمرالىغىدا بىر خىلۋەت خانىغا باشلاپ كەپتۇ. ھەممىسى يىگىتكە ئېگىلىپ، قول باغلاپ، تازىم قىلىپ تۇ — رۇپتۇ. يىگىت ھەيران بوپتۇ.

— ئەي يىگىت، — دەپ چۈشەندۈرۈپتۇ ئۇلاردىن بىرسى، — بۇ شەھەرنىڭ رەسمىي قائىدىسىدە، پادىشا ئۆلگەندە ھەممەيلىن شەھەر دەرۋازىسى ئالدىغا چىقىپ يولغا قارايدۇ. يىراقتىن قانداق كىشى يېتىپ كەلسە، ئۇنى ئۆزلىرىگە شەرتسىزلا مۇناسىپ پادىشا ھىساپلايدۇ. پادىشاھىمىز ئۇ ئالەمگە كەتكەنلىكتىن، يولغا كۆز تىكىپ تۇرغان ئىدۇق. ھەق دەرگاھىدا پادىشالىق ساڭا نېسىپ بولغان ئىكەن. بۈگۈندىن باشلاپ بىزنىڭ پادىشاھىمىز سەن. ئو — زەڭگە ھەر قاچان ئادالەتنى يار قىلىپ، پۇخرالارنىڭ ھال — دەردىگە يەتكەيسەن... يىگىت خوشال بوپتۇ. ھەممەيلىن ئۇنى مۇبارەكلەپتۇ. باشقىلار تارقاپ كېتىپتۇ. مەر — ھۇم پادىشانىڭ ھەرەم خانىسىدىن بىر ۋەكىل كېلىپ، تازىم قىلىپ ئەدەپ بىلەن تۇرۇپتۇ. — نىمە ئادەم سەن؟ — دەپ سوراپتۇ يىگىت.

— مەن مەرھۇم پادىشانىڭ ساراي ۋەكىلى ئىدىم. ئۇ پادىشانىڭ يەنە بىر ھەرىمى بار. سېنى ئۇ ھەرەمگە باشلاپ بارىمەن، — دەپتۇ ھىلىقى كىشى. يىگىت بۇ كىشىگە ئەگىشىپ بىر قەلئەگە كەپتۇ. ئىسىل كىيىنىپ قولدا بىر جۇپ قىزىلگۈل تۇتقان بىر نازىننى ئۇنىڭ ئالدىغا چىقىپتۇ ۋە قولدىكى گۈلنى يىگىتكە تۇ — تۇپتۇ. يىگىتنى بىر خىلمۇت سارايغا باشلاپ كىرىپتۇ. ھامامغا باشلاپ كىرىپ، مىشىك ۋە گۈلەپ بىلەن پاكىزە يۇيۇپتۇ. ئاخىرىدا ئويۇن — تاماشاغا تۇتۇش قىپتۇ. ئەتىسى ساراي ۋەكىلى كېلىپ، يىگىتنى يەنە بىر ھەرەمگە باشلاپ بېرىپتۇ. ئۇ ھە — رەددىدە گۈل تۇتقان بىر قىز چىقىپ يىگىتنى كۈتۈۋاپتۇ. ھامامغا باشلاپ كىرىپ، يۇ — يۇندۇرۇپ، ئالى كىيىملەرنى كىيىدۇرۇپتۇ. شاراپ ئىچىپ مەسخۇش بولغاندىن كېيىن ئەيش — ئىشرەت قىلىشقا كىرىشىپتۇ. شۇ تەرىقىدە ئالتە كۈن ئۆتۈپتۇ. نوۋەت يەتتىنچى ھە — رەمگە كەلگەندە، ساراي ۋەكىلى:

— ئەي يىگىت، ئالتە ھەرەمگە كىرىپ ئىشرەت قىلدىڭ. يەتتىنچى ھەرەمدىن ھەزەر قىلغىن، ئىلگىرىكى پادىشاھلار بۇ ھەرەمگە كىرگەندە كۆك لىباس كىيەتتى، — دەپتۇ. يىگىت بۇنىڭ سەۋىيىنى سورىماپتۇ. سارايغا نازىننى قېشىغا كىرىپتۇ. بۇ يىگىتكە كۆك كىيىم كىيگۈزۈشۈپتۇ. شۇ زامان يىگىت ئۆزىنى ساراينىڭ تېشىدا كۆرۈپتۇ. يىگىت بىر يىلغىچە بەزى راھەت كۆرۈپ، بەزى مۇشەققەت تارتىپ، ئاتا — ئانىسىنىڭ قېشىغا ساق — سامەت يېتىپ كېلىپ، بېشىدىن ئۆتكەن سەرگۈزەشتىلىرىنى بىر — بىرلەپ سۆزلەپ بېرىپتۇ. ئەلەقسە، سەرۇ ئازاد ئەپسانىلىرىنى تۈگىتىپ، بەھرام بىلەن تۈشەك ئارام گاھىدا قارار تېپىپتۇ.

مەجلەس ئارانىڭ ھەمكايىمىسى

ئەلەقسە، چارشەنبە كۈنى قۇياش زۇلمەت دەرىزىسىدىن باش چىقىرىپ ئالەم روشەن بوپتۇ. بەھرام مەنزەرى نازىمىگە راۋان بوپتۇ. كەيلان شاھنىڭ قىزى خۇرشىد چىبەرە نازىنچى كىيىملىرىنى كىيىپ، مىڭ تۈرلۈك ناز — كىرەشمە بىلەن بەھرامنىڭ ئالدىغا چىقىپ كۈتۈۋاپتۇ.

شاھ بەھرام كۆرۈپتىكى، بۇ مەلىكە تولىمۇ گۈزەل ئىكەن. بوستان چاپچىلىرى يەلپۈ —

نۇپ ھەر تەرەپكە چېچىلىپ تۇرىدىكەن. ھەر قانداق كىشىنى زىيالىق ئەپسۇنى بىلەن دد-
ۋانە قىلىدىكەن. چىشلىرى ئۇنچىدەك، ئاغزى غۇنچىدەك بولۇپ، ئۇنىڭدىن چىققان شىرىن
سوزلەر دىللارغا ھوزۇر بېغىشلاپ مەس قىلىدىكەن.

بۇ زىيانى كورۇپ بەھرامنىڭ ئەقلى بۇزۇلۇپتۇ. خاس خىزمەتچىلىرى كېلىپ، تەخت
ئالدىدا سوھبەت ھازىرلىغىنى قىپتۇ. ساقىلار پىيالىلەرنى شاراپ بىلەن تولدۇرۇپ، ئۇزىتىشقا
باشلاپتۇ. خۇش ئاۋاز سازەندە-ناخشىچىلار بۇلبۇلدەك ناۋا قىلىشىپتۇ. بۇ مەجلىس كەي-
پىياتىنى باغى ئەرەنىڭ ھور-پەرىلىرى كورسە، ھەسەت قىلىپ ھەسرەت چىشلىرىدا بار-
ماقلىرىنى چىشلىگەن بولاتتى. شاراپ بىلەن كوڭۇللىرى ئېچىلىپ مەس خۇش بولغان
مەجلىس ئەھلى ئۆز مەنزىللىرىگە قايتىپتۇ. بەھرام بىلەن خۇرشىد چېەرە پاراغەت تو-
شىگى ئۈستىدە دولەت تەككىمىگە بولنىپتۇ.

ئەلقسىسە، خۇرشىد چېەرە مەجلىس ئارا ئىسىملىك كېنىزىگەنى چاقىرىپتۇ. بەھرام
ئۇنىڭغا قىزىق بىر ھىكايە سوزلەپ بېرىشنى بۇيرۇپتۇ. مەجلىس ئارا ئۆزىنى تۈزەپ ئولتۇ-
رۇپ ھىكايىسىنى باشلاپتۇ.

بۇرۇنقى زاماندا، شام شەھرىدە بىر پادىشا ئۆتكەن ئىكەن. دۇنيا-دەپنىلىرى بېھساب
بولۇپ، ھىچ نەرسىدىن ئېھتىياجى يوق ئىكەن. ئۇ خەيرى-ساخاۋەتتە ھاتەمدىن قالمايدىكەن.
ئەمما بىرمۇ پەرزەنتى يوق ئىكەن. پەرزەنت ئارزۇسىدا ئولسىمالارغا ئالتۇن-كۈمۈش، قوي،
تۈگە ئىسئام قىلىپ، ئۇلارنىڭ دۇئاسىنى ئاپتۇ. ئۆزىمۇ ياشلىرىنى باھار يايغۇرىدەك راۋان
قىلىپ، خۇدادايى تائالاغا مۇناجات قىپتۇ. ئاللاتائالا ئۇنىڭ تىلىگىنى ئىجابەت قىلىپ
بىر ئوغۇل ئاتا قىپتۇ. بۇ ئوغۇلنىڭ چېەرسىدىن دولەت ۋە شىجائەتنىڭ كۈندەك نۇرلىنىپ
تۇرىدىكەن. پادىشا ئوغلىغا روشەن راي دەپ ئات قويۇپتۇ.

ئوغۇل يەتتە ياشقا كىرگەندە مەكتەپكە بېرىپتۇ. تامام ئىلىمىدىن بەھرى ئېلىپ ئەقىل
كوزى ئېچىلىپتۇ. ئوغۇل 14 ياشقا كىرىپتۇ. سىپاگەرچىلىكتىن تەلىم ئاپتۇ. چەۋەندازلىق،
شەمشەرۋازلىق قاتارلىق ھۈنەرلەردە كامالەتكە يېتىپتۇ.

روشەن راي بىر كۈنى يىراقتىن كېلىۋېتىپ توقايلىقتا تۇرغان بىر كىشىنى كورۇپتۇ. بېرىپ
ئىزلەپتۇ، لېكىن تاپالماپتۇ. ئۈچ كۈنگىچە ئىزلەپتۇ. ھىلىقى ئادەم يىراقتىن كورۇنىدىكەن،
يېقىن بارسا يوق بولۇپ كېتىدىكەن. روشەن راي ھەمراىرىغا بۇ كىشىنى قانداق قىلىپ بول-
سۇن تېپىپ كېلىشنى بۇيرۇپتۇ. غۇلاملار ھەرياقىنى ئىزلەپ يۈرۈپ، ھىلىقى كىشىنى تېپىپ
كەپتۇ. روشەن راي كورۇپتىكى، ئۇ چېچى تىزىغا چۈشكەن گۈزەل يېگىت ئىكەن.

نەزمە:

ددى شاھزادە: ئەي پەقىر غېرىپ،
نە ئۇچۇن يۇرسەن چوللەرنى كېزىپ.
ئادەمدىن نىمىشقا قاچىسەن يىراق،
ئويۇڭ ۋە بالاڭدىن ئايرىلىدىڭ قانداق؟

تىلىڭىڭ بولسا گەر قىلغايىسەن ئىزھار،
بولاي مەن ساڭا چىن غەمگۇزار ۋە يار.

— ئەي پادىشا يىگىت، — دەپ جاۋاپ بېرىپتۇ ھىلىقى مۇساپىر يىگىت، — شۇنچە ئامال قىلىپتۇ سىلەردىن ئۆزەمنى قاچۇرالمىي ئەسىر بولدۇم. كىشىلەردىن قېچىشىمنىڭ سەۋىيىسى بار: — ئەي يىگىت، سەن سىرىڭنى ھەممىنى ياراتقۇچى خۇدانىڭ ھەققىدە ماڭا ئېيتقىن، — دەپتۇ شاھزادە روشەن راي.
ئۇ كىشىنىڭ ئىسمى روشەن راي بولۇپ، پادىشا ئىكەن. ئۇ ئىلاجىسىزلىقتا سوز باشلاپتۇ:

— ئەي روشەن راي، يەمەن دەرياسىدا بىر تاغ بار، تاغنىڭ بېشىدا بىر كۈلچەك بار، كۈلچەكنىڭ لېۋىدە بىر تاش بار، ئۇ تاشقا خەت يۈتۈلگەن. ھەرقانداق مۇرادىڭ بولسا شۇ يەردە ھاسىل بولىۋىسى...

ئۇ شۇنداق دەپتۇ: — دە، مەجنۇندەك زار-زار يىغلاپ باشلىرىغا توپا چېچىپ باياۋانغا يۈگۈرۈپ كېتىپتۇ. روشەن راي ھەيران بولۇپتۇ ۋە شۇ ھەيرانلىق ھەسرەت بىلەن شىكار-دىن قايتىپتۇ. گەپ-سوزدىن، يىمەك-ئىچمەكتىن قاپتۇ.

خىزمەتكارلار شاھزادىدىكى بۇ ئۆزگىرىشنى شاھقا مەلۇم قىپتۇ. بۇنى ئاڭلىغان پادىشا ۋەزىرلىرىنى ئوغلنىڭ ئالدىغا ئەۋالنى بىلىپ كېلىشكە بۇيرۇپتۇ. ۋەزىرلەر كېلىپ خامۇش ئولتۇرغان روشەن رايىنى كۆرۈشۈپتۇ.

— ئەي شاھزادە نىمە ئۈچۈن مالالىسىز؟ — دېيىشىپتۇ ۋەزىرلەر، — بۇ ھالڭىزنى پادىشا ئاڭلاپ بىئارام بولدى، بىزنى "ئوغلۇمنىڭ سىردىنى بىلىپ كېلىڭلار، قانداق مۇرادى بولسا ھەل قىلىپ بېرىمەن" دەپ ئەۋەتتى.

— كۈڭلۈمدە بىر ھەۋەس بار، — دەپتۇ شاھزادە، — شۇنىڭ سەۋىيىسىدىن مالال بولدۇم. ئۇ شىكارغا چىققاندا يۈز بەرگەن ۋەقەنى بىر-بىرلەپ سوزلەپ بېرىپتۇ. ۋەزىرلەر بۇ سەرگۈزەشتىنى پادىشاغا يەتكۈزۈپتۇ.

ئەۋالدىن خەۋەرلەنگەن پادىشا دەرھال مەجلىس چاقىرىپ، روشەن رايغا كىشى ئە-ۋەتتىپتۇ. روشەن راي كېلىپ بىر چەتتە خامۇش ئولتۇرۇپتۇ.

— ئەي يۈرەك پارەم، — دەپتۇ پادىشا يىغلاپ، — نىمە بولدۇڭ؟ سەندىكى قانداق دەرت؟ ھەرقانداق ۋەقە بولغان بولسا خۇدانىڭ ھەققى-ھورمىتى ئۈچۈن ماڭا بايان قىلغىن. قولۇمدىن كەلسەلا بىر ئامال قىلغايىمەن.

روشەن راي ئورنىدىن چاچراپ تۇرۇپ سوزگە ئېغىز ئېچىپتۇ:
— ئەي ئاتا، ئومۇڭ ئۇزۇن، دولىتىڭ زىيادە بولسۇن، قۇدرىتىڭ كامال تاپسۇن. يەمەن دەرياسىنىڭ بويىدا سەيلە قىلىشنى ھەۋەس قىلىپ قالدىم. ئۇ يەرگە بارماي كۈڭلۈم ئىمىن تاپمايدۇ. بۇ ھەقتە قىلىنغان ھەرقانداق نەسىھەت خۇددى قۇيۇننىڭ پۇتىنى باغلاپ مەن دېگەندەك، بىھۇدە ئاۋارىگەرچىلىك بولىدۇ، خالاس.

پادىشا ئائىلاج رۇخسەت بېرىپتۇ. بېھىساپ لەشكەر تەييارلاپ ئوغلنى يەتتە كۈنلۈك يەرگىچە ئۈزىتىپ بېرىپ، ئاللاتائالاغا تاپشۇرۇپ، ماتەمدار كىشىدەك يىغلاپ كەينىگە يېنىپتۇ.

روشنەن راي كېچە - كۈندۈزلەپ يول يۈرۈپ ئاقىۋەت يەمەن دەرياسىنىڭ بويىغا يېتىپ كەپتۇ ۋە كېمە راسلاپ لەشكەرلىرى بىلەن بىللە دەرياغا كىرىپتۇ. دەريادا بىر نەچچە كۈن يۈرۈپتۇ. ئالەمنى بىردىنلا قاراڭغۇلۇق بېسىپ، قاتتىق بوران چىقىپتۇ. كېمىلەر ئورۇلۇپ سانسىز لەشكەرلەر ھالاك بولۇپ كېتىپتۇ. روشنەن راي بىلەن مۇدەببەر دىگەن بىر خىزمەتچىسى ئامان قاپتۇ. روشنەن راي بىر ئامال قىلىپ بىر تاختىغا ئولتۇرۇۋاپتۇ. بۇ ئىشقا قەدەم قويغىنىغا پۇشايمان قىلىپتۇ. تۆۋە قىلىپ يىغلاپ خۇداغا مۇناجات قىلىپتۇ. تاختاينى شاھ مال ئىتتىرىپ دەريا لېۋىگە چىقىرىپتۇ. ئۇ گاھى ھۇشيار، گاھى بېھۇش بولۇپ، دەريا لېۋىدە تۇرۇپتۇ. گاھى باياۋانلارنى كېرىپتۇ، خەتمە ئوقۇپ غەرىپلار روھىغا بېغىشلاپتۇ. شۇ ھالەتتە ئارىدىن ئۈچ ئاي ئۆتكەندە بىر تاغ كۆرۈنۈپتۇ. روشنەن راي نۇرغۇن مېھنەت ۋە مۇشەقەتەتلەر بىلەن ئۇ يەرگە بېرىپتۇ.

ئەلغىسى: روشنەن راي تاغنىڭ ئۈستىگە چىقىپتۇ. دىگەندەك ئۇ يەردە بىر كۈلچەك، كۈلچەكنىڭ لېۋىدە خەت پۈتۈلگەن بىر تاش بار ئىكەن. تاشقا:

”ھەركىم بۇ كۈلچەككە چومۇپ چىقىپ راست سۆزلىسە سالامەت بۇلار، ئەگەر يالغان ئېيتسا قارىنى يېرىلىپ ئولەر، يالغان سۆزلەشكە، غەيۋەت قىلىشقا بولمايدۇ“ دىگەن خەت پۈتۈلگەن ئىكەن.

مۇدەببەر يالغانچى ۋە غەيۋەتخور ئىكەن. ئۇلار يالغان ئېيتماسلىققا ئەھدى قىلىشىپتۇ.

روشنەن راي كۈلچەككە چومۇپ چىقىپ قارىسا كول بويىدا بىر بوۋاي ئولتۇرغۇدەك. روشنەن راي سالام قىپتۇ. بوۋاي جاۋاپ سالام بېرىپتۇ ۋە سوراپتۇ:

— ئەي يىگىت، بۇ باياۋاندا نىمە قىلىپ يۈرسەن؟ بۇ يەرگە نىمە ئۈچۈن كەلدىڭ؟

روشنەن راي سەرگۈزەشتىنى بىر - بىرلەپ سۆزلەپ بېرىپتۇ.

— ئەي شاھزادە، — دەپتۇ بوۋاي، — بۇ سىردىن ۋاقىپ بولمىساڭ، بۇ يولغا قەدەم

ئالمىساڭ ياخشى بولاتتى، ئەمدى پايدىسى يوق.

بوۋاي بىر مۇنچە نەسىھەتلەرنى قىپتۇ ۋە تاپىلاپ مۇنداق دەپتۇ:

— ئىنشا ئاللا، ئۆز دىيارىڭغا بالادىن قۇتۇلۇپ بارارسەن. سەن بۇ يەردىن چىقىپ

ئۈچ كۈندىن كېيىن بىر توپ كىشىلەرگە قوشۇلسەن، خەير - خوش!...

روشنەن راي بوۋاي بىلەن خوشلىشىپ يولغا راۋان بوپتۇ. دىگەندەك ئۈچ كۈندىن

كېيىن بىر توپ كىشىلەر ئۇچراپتۇ. ئۇلار شاھزادىنى كۆرۈپ ھەيران بوپتۇ، شاھزادىگە

تويغۇدەك تاماق بېرىپتۇ. ئۇلار ”قاراقچىلارنىڭ خەۋەرچىسىمكىن“ دەپ گۇمانلىنىپتۇ. شاھزادىگە

كىيىم - كېچەك بېرىپتۇ. شاھزادە نەچچە كۈندىن بېرى ئاچ - يالىڭاچ يۈرگەن ۋە ئۇخلايدىغان

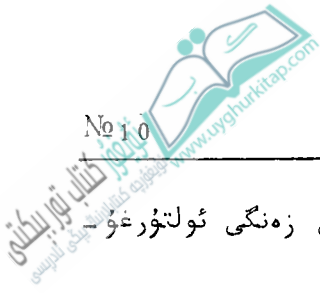
ئىكەن. شۇڭا يېتىپلا ئۇخلاپ قاپتۇ. ھىلىقى كىشىلەر شاھزادىنى ئويغاتماي بۇ يەردىن

كۆچۈپ كېتىپتۇ.

سۈبھى سۈزۈلگەندە شاھزادە ئويغىنىپ قارىسا قېشىدا ھىچ ئادەم يوق، پەقەت

ئازراق يىمەكلىك تۇرغۇدەك. روشنەن راي ھەيران بولۇپ، پاينىسىز باياۋاندا يەنە يولغا

راۋان بوپتۇ. كەچ كىرىپتۇ، كېتىپ بارسا بىر تەرەپتە ئوت كۆرۈنۈپتۇ. ئۇ يولنى ئۆزگەر -

تېپ، ئوت كورۇنگەن ياققا قاراپ مېڭىپتۇ. ئوت بار يەرگە بارسا ئىككى زەنگى ئولتۇرغۇ- دەك، شاھزادە ئۇلارغا سالام قىپتۇ.

— ئەي يىگىت، يالغۇز كەلدىڭمۇ؟ — دەپ سوراپتۇ زەنگىلەر.

— ھەئە يالغۇزمەن، — دەپتۇ روشەن راي.

بۇ سوزنى ئاڭلاپ، ئىككى زەنگى روشەن راينى تالىشىپ ئۇرۇشۇپ قاپتۇ. ئۇلار ئۇرۇشا- ئۇرۇشا ئاخىر ئىككىلىسى ھالاك بولپتۇ. روشەن راي بۇ زەنگىلەردىن قۇتۇلغىنىغا خۇرسەن بولۇپ، خۇداغا شۇكرى قىلىپ، ئۇ يەردىن دەرھال قېچىپتۇ. لېكىن ئۇنىڭغا ئىككى چىشى دېۋە ئۇچراپتۇ. دېۋىلەرنىڭ سەت ھەم ھەيۋەتلىك قىياپىتىنى كورگەن شاھزادە قورقۇنچاققا ھۇشسىز كېتىپتۇ. دېۋىلەرمۇ ئۇنى تالىشىپتۇ.

— بۇ مېنىڭ ئېرىم، — دەپتۇ بىرىنچىسى.

— ياق، بۇ مېنىڭ ئېرىم، — دەپتۇ ئىككىنچىسى.

دېۋىلەر پۈتۈشلەيمەي ئۇرۇشۇپ قاپتۇ. ئۇرۇشا- ئۇرۇشا ھالسىزلىنىپ ئىككىلىسى ئۆلۈپتۇ.

شاھزادە ھۇشقا كېلىپ دېۋىلەرنىڭ ئۆلۈگىنى كورۇپ، خوشال بولۇپ ماڭاي دەپ تۇرۇشقا ئىككى شىر پەيدا بولۇپ، شاھزادىگە خىرىس قىپتۇ. شاھزادە ئۆزىنى چەتكە ئاپتۇ. شىرلار ھىلىقى ئۆلۈكلەرنى يىگىلى تۇرۇپتۇ. شاھزادە ۋاقتىنى غەنىمەت بىلىپ يولغا راۋان بولپتۇ.

ئەلقسىسە، شاھزادە يۈرە- يۈرە تاپانلىرى قاپىرىپ كېتىپتۇ. ئاخىرى بىر ئورمانلىققا يېتىپتۇ. ئۇ يەردە غاردەك ئاغزىدىن ئوت پۈركۈپ بىر ئەجدىھا تۇرغۇدەك. ئەجدىھانىڭ ئاغزىدىن چىققان ئوت پارچىسى ئورمانزارلىقنى پۈتۈنلەي كويدۇرۇۋېتىپتۇ. ئاخىر ئەجدىھا ئۆزىمۇ ئوتتا كويۇپ ھالاك بولپتۇ. شاھزادە بۇ ئاپەتتىن قۇتۇلغىنىغا شۇكرى ئېيتىپ، ھارغىنىغا قارىماي كېچە- كۈندۈز سەرگەردان بولۇپ يۈرۈپتۇ.

بىر كۈنى كېچىدە شاھزادىگە خورازنىڭ چىلىغىنى ئاڭلىنىپتۇ. خوشال بولغىنىدىن ئورنىدىن تۇرۇپ، خوراز ئاۋازى چىققان تەرەپكە مېڭىپتۇ، تاڭ ئېتىپتۇ. شاھزادىگە بىر شەھەر كورۇنۇپتۇ. شەھەرنىڭ سېپىلىلىرى ۋە دەرۋازىلىرى كۈمۈشتىن ئىكەن، شاھزادە نەزمە ئوقۇپ شەھەرگە قەدەم قويۇپتۇ.

شاھزادە شەھەرگە كىرىپلا بىر قىزنى ئۇچرىتىپتۇ ۋە قىزنىڭ قېشىغا كېلىپ سالام بېرىپتۇ، قىز:

— ھەرقانداق مۇساپىر بۇ يەرگە كەلسە غەمىدىن قۇتۇلىدۇ، — دەپتۇ ۋە يىگىتىنى باشلاپ مەلىكىنىڭ قېشىغا ئېلىپ مېڭىپتۇ.

— ھەرقانداق مۇساپىر بۇ شەھەرگە كەلسە، — دەپتۇ ئۇ قىز كېتىۋېتىپ، — مەن ئۇنى مەلىكىگە تونۇشتۇرۇپ قويىمەن.

قىز شاھزادىنى بىر سارايغا باشلاپ كىرىپ، خۇش پۇراق سۇدا يۇيۇندۇرۇپ، ئۈستىگە شاھانە كىيىملەرنى، بېشىغا تاج كىيىدۇرۇپتۇ. ئاندىن بىر باققا باشلاپ كىرىپتۇ. بۇ شۇنداق باغ ئىكەنكى، ھەر تەرەپتە ھەر خىل مېۋىلەر پىشىپ، تۈرلۈك خۇش پۇراق گۈللەر ئېچىلىپ تۇرىدىكەن. ئاستى ئالتۇنىدىن، گىياللىرى زەپىرەندىن بولۇپ، سۇلىرى

سۈتتىن ئاق، ھەسەلدىن تاتلىق ئىكەن. تاشلىرى ئۈنچە - مارجاندىن ئىكەن. باغنىڭ ئوتتۇرىسىدا بىر راۋاق بار ئىكەن. قىز يىگىتنى شۇ ياققا باشلاپتۇ. راۋاقتا مەلىكە ئولتۇرغان ئىكەن. روشەن راي مەلىكىگە سالام قىپتۇ. مەلىكە ئورنىدىن چاچراپ تۇرۇپ شاھزادىنىڭ ئالدىغا كەپتۇ. ئىززەت - ئىكرام بىلەن شاھزادىنىڭ يېنىدا ئولتۇرۇپتۇ. ئاندىن خىزمەتكارلىرى ھەر خىل لەززەت ئاتاملارنى كەلتۈرۈپتۇ. تاماقتىن كېيىن مەلىكە سورايتۇ:

— ئەي يىگىت قەيەردىن كەلدىڭىز؟ كىمنىڭ نەسلى بولسىز؟
— شام پادىشاھىنىڭ ئوغلى ئىدىم، — دەپ جاۋاپ بېرىپتۇ روشەن راي ۋە بېشىدىن ئۆتكەن ۋەقەلەرنى قويماي سوزلەپ بېرىپتۇ.
مەلىكە مەجلىس ھازىرلىغىنى قىپتۇ. مەجلىسكە كەلگەنلەرنىڭ ھەممىسى ياش قىزلار ئىكەن. بىرمۇ مويسىپىت يوق ئىكەن.
مەرىكىدە نازۇ - نېمەتلەر دىگەندىن ئارتۇقچە بولۇپتۇ. شاراپلارغا تولدۇرۇلغان پىياللەر ئايلىنىپ تۇرۇپتۇ. شاھزادە مەي كەيپىدىن ئۆزىنى تۇتالماي قىزلار تەرەپكە مايىل بولۇپ قاپتۇ.

ئەلەقسە، مەلىكە شاھزادىنىڭ كوڭلىنى بەملەپتۇ.
— ئەي يىگىت، — دەپتۇ ئۇ روشەن رايغا قاراپ، — قايسى قىزنى خالساڭ شۇنىڭ بىلەن قانغىچە كوڭۇل ئاچقىن.
مەلىكە بىر قىزغا ئىشارەت قىپتۇ. ئۇ قىز كېلىپ شاھزادىنى ئۆز ھوجرىسىغا باشلاپ كىرىپتۇ. شاھزادە ئۇ يەردە تاڭ ئاتقچە كوڭۇل ئېچىپتۇ. شۇنداق قىلىپ ئارىدىن بىلىنمەيلا ئۈچ يىل ئوتۇپتۇ.
بىر كۈنى مەي ئىچىشىپ ئولتۇرۇپ شاھزادىنىڭ كوڭلى مەلىكىنى تارتىپ قاپتۇ. ئۇ شۇ ئارزۇدا مەلىكىنىڭ يېنىغا بېرىپتۇ. مەلىكە بۇنى سېزىپ:
— ئەي يىگىت، نېمە ئۈچۈن ئالدىراڭغۇلۇق قىلىسەن؟ سەۋرى قىل، سەۋرى خوشاللىقنىڭ ئاچقۇچى. ئاخىرقى ھىساپتا مەنمۇ سېنىڭ خىزمىتىڭدە بولۇرمەن، — دەپتۇ.
لېكىن شاھزادە مەلىكىنىڭ نەسىھىتىگە قۇلاق سالماي بىتاقەت بولۇپ، تىلىگىدە چىڭ تۇرۇۋاپتۇ.

— ئۇنداق بولسا، — دەپتۇ مەلىكە شەرت قويۇپ، — كۈلگە چۈشۈپ پاكىز يۇيۇنغىن.
— شاھزادە كىيىملىرىنى سېلىپ كۈلگە چۈشۈپتۇ. — دە چۈمۈپتۇ. كېيىن سۇدىن بېشىنى چىقىرىپ كۆزىنى ئاچسا، ئۆزى يالغۇز تۇرغۇدەك، ئۇ ھۇشسىز كېتىپتۇ.
ئەلەقسە، ئەمدى ئىككى كەلسە سوزنى مۇدەببەردىن ئاڭلاڭ: شاھزادە كۈلدىن چىقىپ ھۇشقا كەلگىچە مۇدەببەر ئۆزىنى دەرياغا ئېتىپتۇ. كېمىدە ئولگەنلەرنىڭ مال - مۈلكىنى يىغىۋېلىشقا كىرىشىپتۇ. دەريا سەيلىسىگە چىققان يەمەن پادىشاھى ئۇنى كۆرۈپ سورايتۇ:

— نېمە ئادەم سەن؟

— مەن شام پادىشاھىنىڭ ئوغلى ئىدىم، — دەپ جاۋاپ بېرىپتۇ مۇدەببەر، — دەريا سەيلىسىگە چىققان ئىدىم. ئەسكەرلىرىم دەرياغا غەرق بولدى. ئۆزۈم بىر قۇلۇم بىلەن

قالدىم. ئۇ قۇلۇم ئارقامدىن كېلىدۇ...

ئۇ شۇنداق دېيىشىگىلا قوسغى يېرىلىپ ئولۇپتۇ. يەمەن پادىشاسى بۇ ئىشقا ھەيران بوپتۇ.

روشەن راي ھۇشقا كېلىپ قارىسا مۇدەببەر يوق، ئۇ ئالدىراپ دەرياغا چۈشكەن ئىكەن، دەريا سەيلىسىگە چىققان يەمەن پادىشاسى بىلەن ئۇچرىشىپ قاپتۇ. قارىسا مۇدەببەر ئۇ يەردە ئولۇك ياتقۇدەك.

يەمەن پادىشاسى روشەن رايىنىڭ ئەھۋالىنى سوراپتۇ. شاھزادە بولغان ۋەقەلەرنى باشتىن - ئاياق سۆزلەپ بېرىپتۇ.

— تاغ بېشىدا كۈلچەك بار ئىكەن، — دەپتۇ ئۇ، — ئۇنىڭ لېۋىدە بىر تاش بار ئىكەن، ئۇ تاشقا، بۇ كۈلچەككە چۈمۈپ چىقىپ يالغان گەپ قىلغۇچىنىڭ قوسغى يېرىلىپ ئولدىغانلىقى، راستچىل ئادەمنىڭ بۇ كۈلچەككە چۈشسە مۇرادىغا يېتىدىغانلىقى ھەققىدە خەت يېزىلغان ئىكەن. مۇدەببەر بۇ كۈلچەككە چۈمۈپ چىقىپ، يالغان سۆز - لىمەسلىككە ئەھدى قىلغان، ئۇ يالغان سۆزلىگەن بولۇشى مۇمكىن، شۇڭا ئولۇپتۇ. — ئەي شاھزادە، — دەپتۇ يەمەن پادىشاسى، — بىزنىڭ ئوردىغا بېرىلگەن بىر قىزىم بار، سىزگە نىكاھلاپ قويماي.

شاھزادە پادىشا بىلەن بىللە ئوردىغا بېرىپتۇ. پادىشا چوڭ توي قىلىپ قىزىنى شاھزادىگە بېرىپتۇ. شاھزادە خانىسىغا كىرىپ قارىسا، بۇ قىز ھىلىقى مەلىكىنىڭ ئوزى ئىكەن. ئۇلار تونۇشۇپتۇ ۋە دىل ئارزۇلىرىنى قاندۇرۇپتۇ. كېچە - كۈندۈز ئاشىق - مەشۇقلاردەك ھايات كۆچۈرۈپتۇ.

بىر كۈنى روشەن راي ئاتا - ئانىسىنى سېغىنىپ پادىشادىن رۇخسەت سوراپتۇ. پادىشا كۈيۈغلىنىڭ ئىلتىماسىغا قوشۇلۇپ، قىزىنى ۋە يەنە بىرقانچە كىشىلەرنى قوشۇپ ئۆزىتىپتۇ.

روشەن راي قېيىناتىسى بىلەن خوشلىشىپ يولغا راۋان بوپتۇ. بىرنەچچە كۈن دە شامغا يېتىپ بېرىپ ئاتا - ئانىسى بىلەن جەم بوپتۇ.

مەجلەس ئارا ھىكايىسىنى شۇ يەرگە يەتكۈزۈپتۇ. شاھ بەھرام بىلەن مەلىكە خۇرشىد راھەت - پاراغەت تەككىسىگە باش قويۇپ ئويۇنغا ئەسىر بولۇپتۇ.

مۇساپىرنىڭ ھىكايىسى

ئەللىقسە، كۈن ئالەمنى ئوز نۇرى بىلەن مۇنەۋۋەر قىپتۇ. بەھرام قىزىل كىيىم كېيىپ مەنزەرى گۈللىرىغا قەدەم قويۇپتۇ. ئالتىنچى ئىقلىم پادىشاھىنىڭ قىزى گۈلجەبىن بەھرامنىڭ ئالدىغا چىقىپ، ئۇنى ئىززەت ئىكراملار بىلەن گۈمبىزى گۈللىرىغا باشلاپ، كىرىپتۇ.

بەھرام مەلىكىنىڭ ھەمراھىدا گۈمبىزى گۈللىرىغا كىرىپ، ئالتۇن تەختتە ئولتۇرۇپ، ياقۇت پىيالىدە مەيخۇرلۇققا تۇتۇش قىپتۇ. مەسخۇش بولۇپ ئالتىنچى ئىقلىم تەرىپىدىن كەلگەن مۇساپىرنى چاقىرتىپ ئەپسانە ئېيتىشقا تەكلىپ قىپتۇ.

— ئەي پادشاھى ئالەم، — دەپ ھىكايىسىنى باشلاپتۇ مۇساپىر، — ئۆتكەن زاماندا جۇنە دىگەن بىر پادشا بولغان ئىكەن. غەزنىسى بىھىساپ بولۇپ، ئادالەت بىلەن ئىش كورۇش، خەير-ئەھسان ئۇنىڭ ئادەتتىكى ھۇنىرى ئىكەن. ھەر كىشى زەرە چاغلىق توھپە ئېلىپ كەلسە، كۆپ نەرسىلەرنى ئىنتام قىلىدىكەن. ھەرقانداق ھاجەتمەن ئۇنىڭ دەرگاھىدىن نا ئۈمىت قايتمايدىكەن.

بىر كۈنى بىر مۇھتاج كىشى پادشاغا بىر سىۋەت ئامۇت ئېلىپ كەپتۇ. — بىردەم توختاپ تۇرسۇن، — دەپتۇ پادشا، — مەن ھىلى ئۇنىڭغا كۆپ ئەھسانلار قىلغايىمەن.

پادشا شۇنداق دەپتۇ-يۇ، لېكىن ھاجەتمەننى ئېسىدىن چىقىرىپ قويۇپتۇ. بۇ ئىش ئۈچ كۈندىن كېيىن ئېسىگە كەپتۇ-دە، ئۇ كىشىنى چاقىرىشنى، تەلەپ قىلغىنىنى بېرىد-غانلىغىنى ئېيتىپتۇ. خىزمەتچىلەر ئۇ كىشىنى پادشانىڭ ئالدىغا باشلاپ كىرىپتۇ.

— ئەي مۇھتاج كىشى، نىمە تىلەيمەن؟ — دەپ سوراپتۇ پادشا.

بىر ھەرە بىلەن بىر كەكە تىلەيمەن، — دەپتۇ مۇھتاج كىشى.

پادشا بۇنىڭ سەۋىيىنى سوراپتۇ.

— قەيەردە ئامۇت دەرىخى بولسا كەكە بىلەن شاخلىرىنى كەسكەيمەن، — دەپتۇ

مۇھتاج كىشى، — ھەرىدەپ تېنىنى ئايۇت قىلغايىمەن.

پادشا مۇھتاج كىشىنىڭ غەرىزىنى چۈشىنىپتۇ ۋە غەزنىگىچە بۇيرۇپتۇ:

— بۇ كىشىنى غەزنىگە باشلاپ كىرگىن. ئالتۇن، جاۋاھىراتلاردىن كۆتىرەلمىشچە

ئالسۇن.

غەزنىچى مۇھتاج كىشىنى غەزنىگە باشلاپ كىرىپتۇ. ئۇ نەرسە-كېرەكلىرىدىن خا-

لىغىنىچە ئاپتۇ ۋە يەنە پادشا ئالدىغا كىرىپتۇ. پادشا كورۇپ:

— ئاز ئاپتۇ، يەنە ئالسۇن، — دەپتۇ. غەزنىچى يەنە غەزنىگە باشلاپ كىرىپتۇ،

مۇھتاج كىشى كۈڭلى خالىغانچە ئاپتۇ.

يەنە بىر كۈنى پادشا سوقا-سۈھبەتتە ئولتۇرسا، بىر مۇساپىر بىر ئەينەكنى ھەدىيە

قىلىپ كەپتۇ. بۇ ئەينەكنىڭ مۇنداق خاسىيىتى بار ئىكەن: ھەر كىمنىڭ يۈزىگە تۇتسا

ئەگەر راست سۆزلىسە يۈزى ئاق كۆرۈنىدىكەن؛ يالغان سۆزلىسە يۈزى قارا كۆرۈنىدىكەن.

پادشا خىزمەتچىلىرىنى چاقىرتىپ ئەينەكنى سىناپ كۆرگەن ئىكەن، ئەينەكنىڭ خا-

سىيىتى تولۇق نامايەن بولپتۇ. پادشا مۇساپىرغا كۆپ ئىنتام-ئەھسانلارنى بېرىپتۇ ۋە سوراپتۇ:

— ئەي مۇساپىر، سەن ھەممە شەھەرنى ئارىلاپ تاماشا قىلىپسەن ئەلۋەتتە، ياخشى-

ياماننى سىناپ كۆرگەنسەن. جاھان يۈزىدە مەندەك سېخى پادىشانى كوردۇڭمۇ ۋە ياكى

ئاڭلىدىڭمۇ؟

بۇ سوئالنى ئاڭلىغان مۇساپىر ناھايىتى غەمكىن ۋە مالال بولۇپتۇ. "كوردۇم" دېسە

پادشانىڭ كۈڭلىگە ياقمايدۇ، "كورمىدىم" دېسە يالغانچى بولىدۇ. مۇساپىر ئۇزاق ئويلاپتۇ،

ئاندىن كېيىن:

— سىزدەك ساخاۋەتلىك پادىشانى كورگىنىم يوق، دەپتۇ.

پادشا ھىلىقى ئەينەكنى مۇساپىرنىڭ يۈزىگە تۇتقان ئىكەن، يۈزى قارا كۆرۈنۈپتۇ.

مۇساپىر خىجىل بولغىنىدىن يەرگە قارمۇلاپتۇ.

— ئەي مۇساپىر، — دەپ سوراپتۇ پادىشا، — بۇ خىجىللىق ساڭا قەيەردىن كەلدى؟ راس-تىنى ئېيتقىن.

— ئەي پادىشا، — دەپ جاۋاپ بېرىپتۇ مۇساپىر، — سىزدىنمۇ ساخاۋەتلىك كىشىنى كۆرگەن ئىدىم.

پادىشا ئەينەكنى مۇساپىرنىڭ يۈزىگە تۇتۇپتۇ. يۈزى ئاق كورۇنۇپتۇ.

— سەن كۆرگەن قانداق ساخاۋەتلىك كىشى ئىكەن؟ بايان قىل، — دەپتۇ پادىشا.

— ئەي پادىشاھى ئالەم، ھىندىستاندا بىر شەھەر بار. بۇ شەھەردە مۇھىتاجلىق يوق.

ئاشۇ شەھەردە مەسئۇت دېگەن بىر ياش يىگىت بار، ئۇنىڭ ھوسنى كامالىغا يەتكەن. مال-مۈلكى ھەددىدىن زىيادە، ئەقىل-پاراسەتتە يىگانە. ئۇ ناھايىتى سېخى بولۇپ، دائىم مەچ-لىسلەر قىلىپ سۈھبەت قۇرىدىكەن. ئۇ سۈھبەت قىلغاندا خالايق بېشىدىن گۈل چاپچىد-كەن. ھەركىم ئۇنىڭ ئەقلىگە ھەيران قالىدىكەن.

پادىشا ئۇ ياشنى زىيارەت قىلىپ، ئۆز كۆزى بىلەن كۆرۈپ، مې-ھمان بولۇپ كەت-مەككىچى بوپتۇ ۋە ھەممە خىزمەتچىلىرىنى ئازات قىپتۇ.

پادىشانىڭ بىر ئېتى بولۇپ، ئۇنىڭ سۈرئىتىگە ئۇچار قۇشلارمۇ يېتەلمەيدىكەن. پادىشا

ئېتىغا مىنىپ، ھەپتىلىك يولنى بىر كۈندە بېسىپ، ھىلىقى شەھەرگە يېتىپ كەپتۇ. قارىسا باغدا مېۋىلەر مەي باغلاپ پىشقان، رەڭ-رەڭ گۈللەر ئېچىلغان، تەرەپ-تەرەپتىن خۇش پۇراقىلار تارقىلىپ تۇرغان. باغنىڭ گۈزەللىكى ھىلىقى مۇساپىر تەرىپىلىگەندىن نەچچە ھەسسە زىيادە ئىكەن.

پادىشا چۈنە مەسئۇتنىڭ ئويىنى ئىزلەپ تېپىپتۇ ۋە ئېتىدىن چۇشۇپ ئوردىدەك ھەي-

ۋەتلىك قەسىرنىڭ دەرۋازىسى ئالدىدا تۇرغان خىزمەتكارلارغا سالام بېرىپتۇ. خىزمەتچىلەر پادىشانى بىر مۇساپىر بولسا كېرەك، دەپ ئويلاپ مېھمانخانىغا باشلاپ كىرىپتۇ.

مەسئۇتنىڭ قەسىرنىڭ يېنىدا بىر ھامام بولۇپ، ئۇ يەرگە جۇڭگو تاۋارلىرى بىلەن

رۇم ئەتلەسلىرى ۋە پەرەڭ مەخمەللىرىدە ياسالغان توشەكلىر قەۋەت-قەۋەت سېلىنغان ئىكەن. پادىشا تەكلىپ بىلەن ھامامغا كىرىپ، يۇيۇنۇپتۇ. پادىشا كورۇپتىكى، ھامامدا تاش ئورنىغا ئالتۇن ئىشلىتىلگەن ئىكەن. ھالقىلىرى كۈمۈشتىن، لوڭگىلىرى مۇشكى - ئەنبەردىن، يىمپىلىرى تىللادىن ئىكەن. پەرىزاتقا ئوخشاش نازىنىلار خىزمەت قىلىدىكەن.

پادىشا يۇيۇنۇپ بولغاندىن كېيىن تەكلىپ بىلەن مەسئۇتنىڭ سارىيىغا چىقىپتۇ. نازىنى

تىزلار ئالتۇن پىياللىلەرگە كۈلرەڭ شاراپنى تولدۇرۇپ قۇيۇپ، خوش تەبەسسۇم بىلەن سۇنۇپ تۇرۇپتۇ. مەجلىس ئەھلىنىڭ ھەممىسى ئوخشاشلا قىزىل كىيىم كىيىمىگەن ئىكەن.

قايتا - قايتا سۇنۇلغان شاراپ مەجلىس ئەھلىنى مەسخۇش قىپتۇ. مەي كەيپى بىلەن

جانلانغان پادىشا ئىختىيارسىز ئېغىز ئېچىپتۇ:

— ئەي مەسئۇت، مەن جاھان شەھەرلىرىنى سەيلى قىلدىم. سەندەك ئاقىل، مەرت،

سېخى كىشىنى كۆرمىدىم، بۇنداق دولەت ساڭا قەيەردىن كەلدى؟

— بۇ دولەت پەرۋەردىگارنىڭ ئاتاسىدۇر، — دەپ جاۋاپ بېرىپتۇ مەسئۇت، — بىزنىڭ

ناھايىتى ئادىل، خەلقپەرۋەر بىر پادىشاھىمىز بار. ئۇنىڭ ئىدالەت ۋە مېھرى - شەپقىتى

ھەممەيلەننى خاتىرجەم، بەختلىك قىلدى. قەيەردە ئادالەت نۇرى پارلسا، كىشىلەر باي، بى- ھاجەت، بەختىيار بولىدىكەن.

مەسئۇتنىڭ بۇ سوزىدىن پادىشا ناھايىتى خوشال بوپتۇ. مەسئۇتنىڭ بىر نەچچە سودىگەرلىرى بار ئىدى. ئۇلاردىن بىر سودىگەر ئېلىپ بارغان مال - مۈلۈكنى سېتىپ، بىرگە ئون پايدا كۆرگەن ئىدى. مەسئۇت شۇ پايدىنىڭ ھەممىسىنى پادىشاغا بېرىپتۇ.

كۆز كۈنلەرنىڭ بىرىدە يەنە بەزمە قىلىنىپتۇ. پادىشانىڭ ئۈستىدىن ئاق قاقچىلاردا ئال- تۇن چېچىلىپتۇ. خوشاللىقتىن بارلىق مەجلىس ئەھلى گۈلدەك ئېچىلىپتۇ. مەسئۇت بىر ياققا قاراپ ئىشارەت قىلغان ئىكەن، بىر گۈللۈك نازىنى قولىدا ئالتۇن جام تۇتقان ھالدا چەمپى تازىم قىلىپ، قولىدىكى شاراپنى پادىشاغا سۈنۈپتۇ. ئۇ جامنى ئې- لىپ شاراپنى ئېچىپتۇ.

— ئەي مېھمان، — دەپتۇ مەسئۇت، — بۇ جامنى مەجلىس ئەھلىنىڭ ئوڭ تەرىپىگە تۇتۇپ ھەرقانچە ئىچكەن بىلەن جامدىكى مەي تۈگىمەيدۇ. مەجلىس ئەھلىنىڭ سول تەرىپىگە تۇتۇپ ئىككىلا كىشى ئىچسە تۈگەپ قالىدۇ. بۇنى ھۆكۈمالار ئاممىي ھېكمەت بىلەن ياسىغان. — ئۇنداق بولسا مەن بىر سىناپ كۆرەي، — دەپتۇ پادىشا. ئۇ لىپمۇ - لىق شاراپ تولدۇرۇلغان جامنى قولىغا ئاپتۇ. ئەھۋال خۇددى مەسئۇتنىڭ دېگىنىدەك بوپتۇ. پادىشا خىلى ئۇزۇن كۈنلەر مېھمان بوپتۇ. ئاخىر بىر كۈنى:

— ئەي مەسئۇت، — دەپتۇ پادىشا، — مېھماندارچىلىق ھەرقانچە بولسا، شۇنچىلىك بولار، مەن سېنى ئومۇرۋايەت ئۈنۈتمەيمەن، ئەمدى ماڭا رۇخسەت بەرسەڭ.

مەسئۇت يەنە بىر قانچە مەزگىل مېھمان بولۇشقا تەكلىپ قىلىپ تۇرۇپتۇ. لېكىن پادىشا قايتا - قايتا رەھمەت ئېيتىپ، قايتىشقا ئىجازەت ئېلىپ يولغا راۋان بوپتۇ. مەسئۇت پادى- شاغا ھەدىيە قىلىنغان نەرسىلەرنى ئات، توگىلەرگە يۈكلەپ ئارقىسىدىن يولغا ساپتۇ. ئەلەقسە، مەسئۇت ياشايدىغان شەھەرنىڭ بىر پادىشاسى بار بولۇپ، ئۇ زالىملىقتا

مەشھۇر ئىكەن. پادىشا جۈنە مەسئۇتنىڭكىدە مېھمان بولۇش جەريانىدا بۇ پادىشانىڭ زالىملىقىنى كۆرگەن، ھەم دادىخالارنىڭ شىكايەتلىرىنى كۆپ ئاڭلىغان ئىكەن. ئۇ ئۆز دىيارىغا يېنىپ كېلىپلا ھىلىقى شەھەرگە مەسئۇتنى پادىشا قىلىپ بەلگىلەپ، ھىلىقى زالىم پادىشانى پادىشالىقتىن قالدۇرۇپتۇ.

زالىم پادىشا بەختىنىڭ قولىدىن كەتكەنلىگىنى ئويلاپ، بىر سىرداش ۋەزىرىنى يېنىغا چاقىرىپ، ئۇنىڭ بىلەن خىلۋەتتە مەسلىھەت قىلىشىپتۇ.

— ئەي پادىشاھى ئالەم، — دەپتۇ ۋەزىر يول كۆرسىتىپ، — بۇنىڭغا مەسئۇت سەۋەپ بولدى. بىر ھىلە بىلەن مەسئۇتنى يوقاتقايمىز، بۇ شەھەر بالدۇرقىدەكلا سېنىڭ ئالغىنىڭدا بولغاي.

— مەسئۇتنى قانداق يوقىتىمىز؟ — دەپ سوراپتۇ پادىشا.

— بۇنىڭ چارىسى ئۇنچىلا قىيىن ئەمەس، — دەپتۇ ۋەزىر ئىشەنچلىك سۆزلەپ، — سىز مەسئۇتنى ئۆز ئويىڭىزگە تەكلىپ قىلىپ چاقىرىتىسىز. دوستلۇق مۇناسىۋىتىدە بولۇپ مېھمان قىلىپ بەزمە ئۇيۇشتۇرۇپ بېرىسىز، قالغان ئىشنى ئۆزەم يەتكۈزىمەن.

ۋەزىرنىڭ مەسلىھىتى بىلەن زالىم پادىشا مەسئۇتنى مېھمانغا تەكلىپ قىلىپتۇ. ئىنتايىن ئالى بەزمە ئۇيۇشتۇرۇپ بېرىپتۇ. كېچىسى مەي ئىچىپ ئولتۇرۇشۇپتۇ. مەسئۇتنىڭ خىزمەت-كارلىرى مەي ئىچىۋېرىپ ئۇخلاپ قاپتۇ. مەسئۇتۇمۇ مەس بولۇپ يىقىلىپتۇ. ۋەزىر مەسئۇتنىڭ پۇت-قوللىرىنى باغلاپ، كوتىرىپ ئېلىپ بېرىپ بىر قۇدۇققا تاشلاپتۇ.

ئەتىسى مەسئۇتنىڭ ئۇرۇق-تۇققان، يېقىنلىرى ئۇنى ئىزلەپ تاپالماي ياق-لىرىنى يىرتىپ زار-زار يىغلاپتۇ. زالىم پادىشا، ھەمچەنرىسىنى بىلىمگەن بولۇۋاپتۇ. بەلكى ھەممە-ئىن بەكرەك غەمكىن قىياپەتكە كىرىۋاپتۇ. مەسئۇتنى بىر ئىلاج قىلىپ تېزىرەك تېپىشقا ئالدىرىغاندەك قىپتۇ. ئاخىر مەسئۇتنىڭ ئۇرۇق-تۇققان، دوستلىرى ۋە خىزمەتچىلىرىنى تەسەللى بېرىپ قايتۇرۇپتۇ.

ئەلئىسىم، يەنە بىر كېچىسى مەسئۇت ھۇشقا كەپتۇ ۋە كۆزىگە ھەممە ئالەم قاپ-قاراڭغۇ كۆرۈنۈپتۇ. ئۇ ھەسرەت چېكىپتۇ. مەسئۇت جېنىدىن ئۆمىت ئۇزۇپتۇ. ئەلئىسىم، ئەمدى ئىككى كەلىمە سوزنى ۋەزىرنىڭ قىزىدىن ئاڭلايلى:

ۋەزىرنىڭ بىر قىزى بار ئىكەن، ھوسنى - جامالدا مەملىكەت بويىچە ساھىبجامال بولۇپ، مەسئۇتقا غايىمىانە كويۇپ يۈرگەن ئىكەن. لېكىن بۇ سىرنى ھەچكىشىگە ئېيتالمىغان ئىكەن. مەسئۇت تاشلانغان قۇدۇق ۋەزىرنىڭ بېغىدا بولۇپ، ئۇ ئاشق قىز بىر گۇناكارنىڭ قۇدۇققا تاشلانغانلىغىنى ئاڭلىغان بولسىمۇ، ئۇنىڭ كىملىكىنى ئېنىق بىلمەيدىكەن. ۋەزىرنىڭ قىزى دادىسىنىڭ پادىشا ئالدىغا كەتكەن ۋاقتىنى غەنىمەت بىلىپ، گۇناكارنى قويۇۋېتىش ئۈچۈن كەپتۇ. قارىسا قاراۋۇل مەسلىكتە ئۇخلاپ قالغان ئىكەن. قىز قۇدۇق ئاغزىنى ئېچىپ گۇناكارنى تارتىۋاپتۇ.

— سەن كىم بولسەن؟ — دەپ سوراپتۇ قىز.

— مەسئۇتەن، — دەپ جاۋاپ بېرىپتۇ يىگىت.

بۇ گۇناكارنىڭ مەسئۇت بولۇشىنى خىياللىغۇمۇ كەلتۈرمىگەن قىز ناھايىتى ھاياجان-لىنىپتۇ. ئىشقى ئوتى لاۋۇلداپ، بىھۇش بولۇپ يىقىلىغىلى تاس قاپتۇ. ئۇ دادىسىنىڭ ناھايىتى رەھىمسىز، زالىملىغىنى بىلىدىكەن. شۇڭا دەرھال ئەقىلىنى ئىشقا سېلىپ ئۆزىنى تۇتۇۋاپتۇ. ئىككى يېقىن كېنىزىگىنى چاقىرىپ، مەسئۇتنى كوتىرىپ خاس ئويىگە ئېلىپ كەپتۇ.

ۋەزىر پادىشا بىلەن قىلغان مەسلىھەتكە ئاساسەن، مەسئۇتنى ئولتۇرمەك بولۇپ قۇدۇق بېشىغا كەپتۇ. قارىسا مەسئۇت يوق، قاراۋۇللار ئۇخلاۋاتقۇدەك. ئۇ بۇ خەۋەرنى دەرھاللا يەتكۈزۈپتۇ. پادىشا بىلەن ۋەزىر مەسئۇتنى بىرنەچچە كۈن ئىزلىگەن بولسىمۇ، ھېچ يەردىن دېرىگىنى ئالالماپتۇ.

ئەلئىسىم، ۋەزىرنىڭ ئاشق قىزى مەسئۇتنى بىرنەچچە كۈن ئوبدان داۋالاپتۇ. مەسئۇت سەللىمازا بولغاندىن كېيىن، ئىككىسى ئىككى ئاتقا مىنىپ كېچىسى قېچىپ كېتىپتۇ. ئەتىسى پادىشانىڭ ئادەملىرى ئاڭلاپ، ئۇلارنىڭ كەينىدىن تاكى دەريا بويىغا قەدەر قوغلاپ بېرىپتۇ. لېكىن قارىسىنىمۇ كۆرەلمەپتۇ.

ئۇلار ئاتلىرىنى ئۇچقاندەك چېپىپ، دەريادىن ئۆتۈپ، يەنە ئون كېچە - كۈندۈز يول مېڭىپ پادىشا جۇنەنىڭ ئوردىسى ئورۇنلاشقان مەشھۇر چوڭ شەھەرگە يېتىپ كەپتۇ. مەس-

ئۇت پادىشانىڭ چار بېغىغا كىرىپ خىزمەتچىلەر قاتارىدا ئىشلەشكە باشلاپتۇ. ئەلچىسى، مەسئۇتنىڭ ئىزىنى يوقالغانلىق خەۋىرى پادىشا چۈنەگە يېتىپ كەپتۇ. ئۇ كۆپ ھەسرەت چېكىپ يىغلاپتۇ.

مەسئۇتنىڭ ئۆز ئەھۋالىنى پادىشاغا دىگۈسى كەپتۇ. لېكىن خىجىل بولۇپ دىيەلمەي، قولىنى چىشلەپتۇ. "ئەگەر ئۆزەم بېرىپ ھال ئېيتسام، ئۆتكەندە قىلغان مەھماندارلار-غىم ھىساۋىغا بىر نەرسە تاما قىلغان بولمەن" دەپ ئويلاپتۇ. مەسئۇتنىڭ جۈنەگە ئىئام قىلغان بىرنەچچە خىزمەتچىلىرى چار باغ دەرۋازىلىرىدا تۇرىدىكەن. ئۇلار مەسئۇتنى كۆرۈپ قاپتۇ ۋە مەسئۇتنىڭ ئايىغىغا ئۆزىنى تاشلاپ يىغلاپتۇ. تاشقىرىغا سالقىنداشقا چىققان پادىشا بۇلارنىڭ ئاھۇ-ئاللىسىنى ئاڭلاپ قاپتۇ. ئۇ كېلىپ مەسئۇتنى كۆرۈپ، ئالەم قاراڭ-غۇلاشقانداك بولۇپ، ھۇشنىدىن كەتكىلى تاس قاپتۇ. پادىشا مەسئۇتقا ئۆزىنى تاشلاپتۇ. ھەر ئىككىيلەننىڭ ياشلىرى سەلدەك ئېقىپتۇ.

پادىشا مەسئۇتنى ھامامغا ئەۋەتىپ يۇيۇندۇرۇپ، شاھانە كىيىملەرنى كىيىدۇرۇپتۇ. ۋەزىرنىڭ قىزىنىمۇ ئەكەلدۈرۈپ، ھېلىلە كىيىملەرنى كىيىدۇرۇپتۇ. زىياپەتلەر بېرىپتۇ، ئۇلار بەزمە تۇزۇپ، سوزلىشىپ ئولتۇرۇپتۇ. پادىشا مەسئۇتنىڭ سەرگۈزەشتىسىنى سورايتۇ. مەسئۇت بولغان ۋەقەنى باشتىن-ئاياق سۆزلەپ بېرىپتۇ.

پادىشا قايتا نامە تارقىتىپ مەسئۇتنى پادىشا قىلىپ، ھىلىقى زالىم پادىشا ۋە ۋەزىرنى ئەكەلدۈرۈپ ئۆلۈمگە ھۆكۈم قىپتۇ...

ئەلچىسى، ئالتىنچى ئىقلىم تەرەپتىن كەلگەن مۇساپىر ھىكايىسىنى تاماملاپ، بەھرام ئالدىدا قول باغلاپ تۇرۇپتۇ.

— سەن كىمنىڭ ئەۋلادىدىن بولسەن؟ — دەپ سورايتۇ بەھرام.
— مەسئۇتنىڭ نەسلىدىن بولمەن، — دەپ جاۋاپ بېرىپتۇ مۇساپىر.

ئاق مەنزەردىكى ھىكايە

ئەلچىسى، بەھرام يەتتىنچى كۈنى تامامەن ئاق كىيىملەرنى كىيىپ ئاق مەنزەرگە قەدەم قويۇپتۇ. بۇ مەنزەردە يەتتىنچى ئىقلىم پادىشاسىنىڭ قىزى بار ئىكەن. ئۇلار ئاق رەڭلىك بىسائىلاردا ئولتۇرۇپ شاراپ ئىچكىلى تۇرۇپتۇ. بەھرام يەتتىنچى ئىقلىم تەرەپتىن دىن كەلگەن مۇساپىرنى ھىكايە سۆزلەشكە تەكلىپ قىپتۇ.

— ئەي پادىشاھى ئالەم، — دەپ ھىكايىسىنى باشلاپتۇ ئۇ، — باغدات شەھىرىدە بىر پادىشا بار بولۇپ، ئۇ ناھايىتى دانا، پاراسەتلىك ئىكەن.

بىر كۈنى پادىشا ۋەزىرنىڭ قىزىنى كۆرۈپ ئاشق بولۇپ قاپتۇ. ئاندىن ۋەزىرنى چاقىرىپ دەپتۇ:

— ئەي ۋەزىر، ئاڭلىسام بويىغا يەتكەن بىر قىزنىڭ بار ئىكەن. ئۇنى ماڭا بەرگىن.
— بەرمەمدىغان، قىزىمنى ئۆزلىرىگە بەرمەي كىمگە بېرىمەن؟ — دەپتۇ ۋەزىر، —
ئەمما ئۆزلىرىگە ئەرزىم شۇكى، قىزىمنى ئۆزۈمدەك بىر نامراتقا بەرسەم مۇناسىپراق بولار.

مېنىڭ ئىتىگىم ئۆزلىرىنىڭ قولىغا يەتمەس، مۇبادا قىزىم ئۆزلىرىنىڭ خىزمىتىگە يارىماي قالسا ئەر ئالىمى، يەنى قىزىم باشقا كىشىگە تېگەلمەس.

پادىشا بۇ سوزنى ئاڭلاپ خامۇش بوپتۇ. بىر نەچچە كۈندىن كېيىن يەنە ۋەزىرىنى چاقىرتىپتۇ.

— ئەي ۋەزىر، — دەپتۇ پادىشا، — بۇ دۇنيادا غەمىسىز كىشى بارمىدۇ؟

— بۇ دۇنيادا غەمىسىز كىشى يوقتۇر، — دەپتۇ ۋەزىر.

— ئەگەر غەمىسىز كىشىنى تاپسام سېنى ئولتۇرسەم مەيلىمۇ؟ — دەپتۇ پادىشا.

— مەيلى، — دەپتۇ ۋەزىر پادىشاغا، — غەمىسىز كىشىنى تاپسالا مېنى ئولتۇرسىلە.

ئۇلار گۇۋا-شاھىتىلار ئالدىدا ئەھدە قىپتۇ. پادىشا سودىگەرچىلىك جابدۇقلىرىنى راسلاپ، مال-مۈلۈكلىرىنى توگە-خېچىرلارغا يۈكلەپ، ئۈچ ئايلىق سەپەر ئىختىيار قىلىپ، ۋەزىرىنى ئۆز ئورنىدا قويۇپ يولغا راۋان بوپتۇ. كېچە-كۈندۈز يول يۈرۈپ، شۇنچە ئىزلەپ سوراپمۇ غەمىسىز كىشىنى ئۇچرىتالماپتۇ.

پادىشا كۈنلەرنىڭ بىرىدە چىن ماچىنىغا كەپتۇ. قارىسا چىن پادىشاسىدا غەم-ئالا-مەتلىرى زاھىر بولماپتۇ. پادىشا "ئەمدى غەمىسىز كىشىنى تاپتىم بولغاي" دەپ ئويلاپتۇ. نۇرغۇن سوغا-سالام بىلەن خاقانىنىڭ ئالدىغا كىرىپتۇ. بىرنەچچە كۈن ئۇ يەردە بولۇپ-تۇ. ئۇلارنىڭ ئاشىنالىقلىرى كۈنسېرى زىيادىلىشىپ ئارىسىدا دوستلۇق ئورنىتىلىپتۇ.

بىر كۈنى باغدات پادىشاسى سوراپتۇ:

— ئەي خاقان، مەن باغدات پادىشاسى بولىمەن. مەن بىر ۋەزىرىم بىلەن ئەھدە قىلغان. جاھاندىن غەمىسىز كىشىنى تاپسام، ۋەزىرىنى ئولتۇرىدىغان بولدۇم. ئۇمۇ رازى بولدى، شۇ سەۋەپتىن غەمىسىز كىشىنى تېپىش ئۈچۈن ئۇنى ئورنۇمدا پادىشالىققا ئولتۇرغۇزۇپ قويۇپ، سودىگەر قىياپىتىدە سەپەرگە چىققان ئىدىم. مانا ئۈچ يىل بوپتۇ. شەھەرمۇ-شەھەر، يېزىمۇ-يېزا كېزىپ غەمىسىز كىشىنى تاپالمىدىم. سىزنى كۆرۈپ ناھايىتى خوشال بولدۇم. سىزنى غەمىسىز كۆرۈپ ئۈمىدىم جانلاندى، ئەمدى مۇرادىمغا يەتكەيمەن.

چىن خاقانى بۇ سوزنى ئاڭلاپ ئاھ تارتىپ يىغلىۋېتىپتۇ.

— ئەي باغدات پادىشاھى، — دەپتۇ ئۇ، — بىلىمىڭىز، دۇنيادىن ھەرگىزمۇ غەمىسىز كىشىنى تاپالمايسەن. مەندىمۇ غەم يېتەرلىك بار. غەمدىن قۇتۇلۇشنىڭ ئامالى بولمىغاچقا، ئۆزەمنى خوشال تۇتىمەن.

— سىزنىڭ غېمىڭىز قانداق غەم؟ — دەپ سوراپتۇ باغدات پادىشاسى.

ئورنىڭدىن قوپقىل، — دەپتۇ خاقانى چىن. ئۇ باغدات پادىشاسىنى بىر سارايغا باش-لاپ كىرىپتۇ. ئۇ يەردە بىر پەردە تارتىلغان تۇرغۇدەك. خاقان پەردىنى كۆتىرىپتۇ، باغدات پادىشاسى قارىغۇدەك بولسا قىياپىتى ئىنتايىن سەت، شۇم چىرايى بىر زەنگى ئولتۇرۇپتۇ. ئۇنىڭ رەڭگى-روھىنىڭ سەتلىگىدىن كىشى تىكىلىپ قارىيالمايدىكەن. ئۇنىڭ قەددى گۈيا مۇناردەك ئىگىز، قوللىرى چىناردەك ئۇزۇن، ئاغزى غاردەك، بېشى گۈمبەزدەك ئىكەن. بويىدا غوللە زەنجىر، قولدا كويىزا، پۇتىدا ئىشكەل، ئەمما يېنىدا بىر گۈزەل نازىنىن بار ئىكەن. ئۇ گۈزەل بولسا زەنگىگە يالۋۇراتتى، زەنگى بولسا چىرايمۇ ئاچماي قوپاللىق قىلاتتى. ھەتتا نازىنىنىڭ زىبا يۈزىگە قاتمال ۋە يوغان قوللىرى بىلەن ئۇراتتى. شۇنداق-

تىمۇ مەلىكە گويا زەنگىدىن ئايرىلسا ھاياتىدىن جۇدا بولىدىغاندەك، تېخىمۇ بەكرەك يېلىنىپ-يالۋۇرۇپ، ناز قىلىپ، ئۇنىڭ كۆڭلىنى ئۇتۇشقا تىرىشاتتى.

— ئەي باغدات پادىشاسى، كوردۇڭمۇ؟ — دەپتۇ خاقانى چىن.

— ئەي خاقان بۇ قانداق ۋەقە؟ — دەپ سوراپتۇ باغدات پادىشاسى ھەيران بولۇپ.

— بۇ قىز، — دەپتۇ خاقان سوزلەپ، — ھامماھنىڭ قىزى ئىدى. دەسلەپتە ئۇ ماڭا ئا-

شىق، مەن ئۇنىڭغا مەشۇق ئىدىم. مەن ئۇنى ئالىدىغان بولۇپ ئەلچى كىرگۈزدۈم. ئۇنىڭ ئاتىسى قىزنىڭ ھەقىقىي ئۇچۇن يۈزىنىڭ قىزىل ئالتۇن تەلەپ قىپتۇ. مەن ئۇنىڭغا ئاجىز كەلدىم. بۇ قىزنىڭ ماڭا مەيلى بار ئىدى. شۇڭا:

— ئەي يىگىت، — دېدى ئۇ ماڭا، — ھەر كۈنى كېچىسى ساراي كەينىگە كەلگىن. ھەر

قېتىمدا مىڭ قىزىل ئالتۇن قاچىلانغان بىر ھەميان بېرەي، ئۇنى يىغىۋەرگىن. ئاتام تەلەپ قىلغان مىقدارغا يەتكەندە مېنى ئالغىن. مەن مۇرادىمغا يېتىپ بەختلىك بولۇۋالاي.

بۇ سوزگە خوشال بولدۇم. ھەر ئاخشىمى ساراي كەينىگە بېرىپ ساقلىدىم. ئەل جە-

مىققاندا بىر ھەميان ئالتۇن ئېلىپ چىقىپ بەردى. بىر كۈنى كوينەكچان بارغان ئىدىم،

ھەر ئېھتىمالغا قارشى خەنجىرىمنى ئېلىۋالغان ئىدىم. قىزنى ساقلاپ كۈتە-كۈتە، خىيال

ئىلكىدە خەنجەرنى زەكىرىم ئۈستىدە تۇتۇپ ئۇخلاپ قاپتىمەن. قىز بىر ھەميان ئالتۇننى

تاشلاپتۇ. ھەميان خەنجەرگە تېگىپ، خەنجەر زەكىرىمنى كېسىۋەتتى. مەن كۆپ داۋاللىنىپ

ساقايدىم. لېكىن ئايال كىشىنىڭ تەلىۋىنى رازى قىلغۇچىلىگىم يوقالغان ئىدى. قىز بۇ ئىش-

نى ئاڭلاپ مىندىن ئالاھىدە ھال سورىدى. مەن راستىنى ئېيتتىم.

— يالغان ئېيتىسەن، — دېدى قىز سوزۇمگە ئىشەنمەي، — بۇ سوزۇڭىگە ھەرگىزمۇ ئى-

شەنگىم كەلمەيدۇ.

— ئېيتقانلىرىمنىڭ ھەرگىزمۇ يالغىنى يوق، — دېدىم مەن چۈشەندۈرۈپ، — بۇ بالا

ماڭا يەتتى، خۇدايىم باشقا بەندىسىگە بەرمىسۇن.

قىز سوزلۇرۇمگە ئىشەنچ ھاسىل قىلغاندىن كېيىن:

— ئەي نامەرت! پادىشالىقنى تاشلاپ، بۇ شەھەردىن چىقىپ كەت. ئەمدى ھىچ مەق-

سەت ھەل بولمايدۇ، — دېدى.

ئۇ شۇنداق دەپ يۈز ئورۇدى. قانچە يالۋۇرسامۇ ئۇنىماي، ماڭا قوپاللىق قىلدى...

ئەي نازىنىن، — دېدىم ئاخىر، — مېنى خەلق ئارىسىدا رەسۋا قىلما. مەخپىيەتلىگىمنى

ساقلىساڭ پادىشالىق، پۈتۈن مال-مۈلۈك سېنىڭ بولسۇن. ھەرنە قىلساڭ قىل. مەن ساڭا

چاكار بولاي.

— ئەي ئەقىلسىز، — دېدى ئۇ ۋاقىراپ، — سەندىن مۇرادىم ھاسىل بولمىسا، پادىشا-

لىق، مال-مۈلۈكنى نىمە قىلىمەن؟!

— ئۇنداق بولسا لەشكىرىم ئىچىدىن بىرنى تاللىغىن، ئەمما سىرىم سىرتقا چىقىمىسۇن،

ئۇ سوزۇمگە ماقۇل بولدى ۋە چوڭ-كىچىك ئەلەرنىڭ بىر-بىرلەپ ئالدىدىن ئوتۇشنى،

شۇلاردىن بىرسىنى تاللىۋالدىغانلىغىنى ئېيتتى. ئىلاجىسىز قوبۇل قىلدىم.

بۇ قىز بۇ يەردە ئولتۇردى، تامام خەلق جەم بولدى. بارلىق يىگىتلەر ئۇنىڭ ئالدى-

دىن ئوتتى. ئۇ ئاخىرىدا ھىلىقى زەنگىنى تاللىدى. نەچچە يىلدىن بىرى شۇنىڭ بىلەن

بىللە تۇرىدۇ...

— مانا مۇشۇنداق دەرت. ئەلەم كۆڭلۈم ئاسمىنىدا ماكان تۇتقان، — دەپتۇ خاقان كۆزلىرىدىن ياشلىرىنى راۋان قىلىپ، بۇنىڭدىن ئارتۇق غەممۇ بولامدۇ؟! — ئەي خاقان، — دەپتۇ باغدات پادىشاسى، — مەن دۇنيانى كېزىپ يۈرۈپ نۇرغۇن غەملەرنى كوردۇم. لېكىن مۇنداق غەمنى كۆرمىگەن ئىدىم. ئەلەقسە، ئۇ خاقان بىلەن خوشلىشىپ باغاتقا يېنىپ كەپتۇ ۋە ۋەزىرىنى چاقىرتىپتۇ. — ئەي ۋەزىر، — دەپتۇ ئۇ، — ئەمدى قىزىڭنى ماڭا بەرگىن، بولمىسا ساڭا زىيان سالىمەن.

ۋەزىر قورقۇپ قىزىنى بېرىپتۇ.

پادىشا غەزىنىگە كىرىپ بىر ساندۇق ئېلىپ چىقىپتۇ ۋە ئۇنىڭغا قۇلۇپ سېلىپ مو-ھۇرىنى بېسىپ پېچەتلەپ مەلىكىگە بېرىپتۇ. — ئەي مەلىكە دەپتۇ ئۇ، — مەن ئون ئىككى يىللىق شىكارغا بارىمەن. مەن قايتىپ كەلمىگەچە ساندۇقنىڭ قۇلۇپىنى ئاچمىغىن، بۇ پېچەتنى بۇزمىغىن. لېكىن ئىچىنى ئالتۇنغا تولدۇرغىن، مېنىڭ پۇشتىمدىن ئون ئىككى ياشلىق بىر ئوغۇل پەيدا قىلىپ قويغىن. مەن سەپەردىن كەلگەندە، ئۇ پەرزەنت ئاشقان غەزەل ئوقۇپ كېلىپ قۇچىغىمدا ئولتۇرغاي ۋە "دادا" دەپ مېھرىۋانلىق قىلغاي. بۇ ئاتىنى ئۆزۈم مېنىپ كېتىمەن. يەنە بىر ئات پەيدا قىلدۇرغىن، ئۇ ئات مەن تونىيالىمغۇدەك بولسۇن. ئەگەر بۇ شەرتلەرنى بىجا كەلتۈرمىسەڭ يىماتىزىڭنى قۇرۇتقايمەن.

ئەلەقسە، ۋەزىرنىڭ قىزى بۇ ۋەھىمدىن قورقۇپ، بىر كۈنى ئاتىسىنى چاقىرىپ ھەممە ئەھۋالنى بىر-بىرلەپ بايان قىپتۇ.

— ئەي ئاتا، — دەپتۇ ئۇ، — مەن بىر ئىش قىلايىكى، تا قىيامەتكىچە دەپتەرگە پۇ-تۈلگەي. ماڭا قىرىق قىز پەيدا قىلىپ بەرگىن. ھەممىسى ئون توت ياشلىق بولسۇن. كېچە-كۈندۈز مەندىن جۇدا بولمىسۇن.

ۋەزىر قىزىنىڭ تەلۋىنى ئورۇنلاپ بېرىپتۇ. قىزلارنىڭ ھەممىسى نىقاب تارتىپتۇ. قىز ئۆزىگە شاھزادە بەدەخشان دەپ ئات قويۇپتۇ. ئۇلار قوراللىنىپ ئاتلارغا مىنىپ پادىشانىڭ كەينىدىن راۋان بولۇپتۇ.

ئەلەقسە، بىر كۈنى پادىشا شىكار قىلىۋاتقاندا، سۈتتەك ئاق بىر كىيىمك سەكرەپ ئوتۇپتۇ. پادىشا: "بۇ كىيىم كىمنىڭ ئالدىدىن قېچىپ كەتسە، شۇنى ئۆلۈمگە ھۆكۈم قىلىمەن" دەپتۇ. كىيىمك پادىشانىڭ بېشىدىن سەكرەپ ئوتۇپ كېتىپتۇ.

پادىشا كىيىمنىڭ ئارقىسىدىن قوغلاپتۇ. كىيىمك قاچا-قاچا مەلىكە چۈشكەن يەرگە يېتىپ كەپتۇ. مەلىكە شىكار قىلىپ يۈرگەن ئىكەن. كىيىمك مەلىكىنىڭ قېشىغا بېرىپتۇ. مەلىكە كىيىمنى كۆرۈپ خوشال بولۇپ ئاتقان ئىكەن، كىيىمك يىقىلىپتۇ. مەلىكە ئېتىدىن چۈشۈپ كىيىمنى بوغۇزلاپ، غانجۇغلىماقچى بولۇپ تۇرغاندا، پادىشا يېتىپ كەپتۇ ۋە: — ئەي يىگىت، بىر كىشى قىلغان ئوۋىنى يەنە بىر كىشى ئالسا بۇ قانداق گەپ؟ —

دەپتۇ.

مەلىكە پادىشاغا تازىم قىلىپ ناز قىپتۇ. پادىشانىڭ كۆكرەك ساندۇغىغا ئىشقى ئوتى

كېلىپ تېگىپتۇ. مەلىكە كېيىنكى غانچۇغىسىغا باغلاپ، پادىشانىڭ قېشىدىن غايىپ بوپتۇ. بىر سائەتتىن كېيىن پادىشا بىر خىزمەتكارىدىن سوراپتۇ:

— بۇ شاھزادە قايسى ۋىلايەتتىن؟

— بۇ شاھزادە بەدەخشانلىق، — دەپتۇ خىزمەتچى تونۇشتۇرۇپ، — بۇ شاھزادە ئاتىسىدىن يامانلاپ كەلگەن ئىكەن، بەلكى ئۆزلىرىگە دوست بولغاي.

بۇ سوزنى ئاڭلاپ پادىشا خوشال بوپتۇ.

— ئۇنداق بولسا تېزىرەك ئاشىنا قىلغىل، — دەپتۇ پادىشا ئالدىراپ، — مەن سېنى رازى قىلغاي مەن.

مەلىكىنىڭ خىزمەتكارى كېلىپ مەلىكىگە خەۋەر قىپتۇ. مەلىكە خوشال بوپتۇ. مەلىكە مىنگەن ئات ناھايىتى ياخشى ئات ئىكەن. ئۇنى پادىشاغا ئىنتىم قىپتۇ. پادىشا مەلىكىگە ئىززەت-ئىكراملار قىلىپ ئالتۇن دۇر جاۋاھىراتلار ھەدىيە قىپتۇ. ئۇلار شاراپ ئىچىپ ئولتۇرۇشقاندا، پادىشا شاخمات ئويناشقا تەكلىپ قىپتۇ. مەلىكە "ئالدى بىلەن باغلىشايمى، ئاندىن ئوينايلى" دەپتۇ. پادىشا قوشۇلۇپتۇ، مەلىكە شاخماتقا ناھايىتى ئۇستى ئىكەن.

— قانداق باغلىشىمىز؟ — دەپ سوراپتۇ پادىشا.

— قوللىرىمىزدىكى ئۈزۈكلەردىن، — دەپ جاۋاپ بېرىپتۇ مەلىكە.

پادىشا ماقۇل بوپتۇ، ئويناپ ئۇتتۇرۇپ قويۇپتۇ. شاھزادە ئۈزۈكنى تاپشۇرۇۋېلىپ، ئۆزى چۈشكەن جايغا قايتىپتۇ. بۇ ئۈزۈك ئەسلى پادىشانىڭ موھۇرى ئىكەن. مەلىكە ساندۇقنى ئېچىپ، ئىچىگە ئالتۇن تولدۇرۇپتۇ. يەنە قولۇپ سېلىپ موھۇرنى بېسىپتۇ. دە، ئۇ — زۇكىنى پادىشاغا ئەۋەتىپ بېرىپتۇ.

مەلىكە ئەتىسى يەنە شاخمات ئويناپ پادىشانىڭ ئېتىنى ئۇتۇۋاپتۇ. ئاتنى ئېلىپ كېلىپ بىر بايتالغا قويۇپتۇ. يەنە بىر كۈنى يەنە شاخمات ئويناپتۇ. بۇ نوۋەت شاھزادە بىر زىيا كېنىزىگىنى تەكلىپ قىپتۇ. بۇ قېتىم قەستەن ئۇتتۇرۇپتۇ. پادىشا ئىنتايىن خۇرسەن بوپتۇ. شاھزادە پادىشانى تەكلىپ قىلىپ قايتىپتۇ ۋە ھەلىقى ئۇتۇۋالغان ئېتىنى ئالدىغا ئەۋەتىپتۇ. پادىشا شاھزادىنىڭ ئاتىنى ئەۋەتكىنىگە ناھايىتى خوشال بولۇپتۇ.

مەلىكە ئۆزىنى دو تەككەن كېنىزەكتەك ياساپ، قىزلارغا: "مېنى پادىشا ئالدىغا ئېلىپ بېرىڭلار"، — دەپتۇ. كېنىزەك قىزلار شۇنداق قىپتۇ. پادىشانىڭ مۇرادى ھاسىل بولۇپ، ئۈچ كۈنگىچە تاشقىرىغا چىقماي، مەلىكىنىڭ قېشىدا تۇرۇپتۇ.

كېنىزەك قىزلار ئېيتىپتۇ:

— شاھزادە رۇخسەت تەلەيدۇ، ئۆز شەھرىگە ئاتىسىنىڭ قېشىغا بارماقچى.

— شاھزادە بىزدىن خاپا بولۇپ قايتامدۇ؟ — دەپ سوراپتۇ پادىشا، — نېمە ئۈچۈن قايتىدىكەن؟

— سىزدىن رەنجىپتۇ، — دەپتۇ قىزلار، چۈنكى ئۇ سىزنى ئىككى قېتىم ئۇتۇپتۇ، لېكىن ئۇزۇك بىلەن ئاتنى ياندۇرۇپ بېرىپتۇ. سىز ئۇنى بىر قېتىم ئۇتۇپسىز، لېكىن ئۇ — قاننى قايتۇرمايسىز.

— كېنىزەكنى زورلۇق بىلەن ئالىمىد، — دەپتۇ پادىشا، — شاخمات ئويناپ ئۇتۇۋالدىم، يامانلىسا، يامانلىسۇن.

پادىشا خىزمەتچى قىزلارنىڭ سوزىنى مەلىكىگە دەپتۇ.

— قىزلار سېنى تىلەۋاتىدۇ، قانداق قىلىسەن؟

— سىز پادىشادۇرسىز، — دەپتۇ مەلىكە، — مەن بەندىنىڭ نىمە ئىختىيارىم بولسۇن؟ پادىشا مەلىكىگە ناھايىتى ئامراق بولۇپ قالغان ئىكەن. ئۇ شاراپ ئىچىپ مەس خۇش بولۇپتۇ. مەلىكە ساقى بولۇشنى سورايتۇ. پادىشا رۇخسەت قىپتۇ. مەلىكە ساقى بولۇپ، پادىشاغا ناز كىرەشمەلەر بىلەن شاراپ تۇتۇۋېرىپتۇ. پادىشا ئېغىر مەس بوپتۇ ۋە مەلىكىگە چاخچاق قىلىپ قوپاللىق بىلەن ئېسىلغىلى تۇرۇپتۇ.

— ئەي پادىشا، — دەپتۇ مەلىكە جىددى قىياپەتتە، — ماڭا قالايمىقان چاخچاق قىلىپ، سەت قىلىقلاردا بولما، ئۆزەڭنى تۇتۇۋال، بولمىسا يۈزۈڭگە كاچات يەيسەن!

— ئەي نازىمىن، — دەپتۇ پادىشا يۈزىنى تەڭلەپ، — يۈزۈمگە خالىغىنىڭچە ئۇرغىن. مەلىكە شۇنداق ئۇرۇپتىكى، پادىشا يىقىلىپ يەر قۇچاقلاپتۇ. مەلىكە مەس ھالدا ئۈچ-قاندەك مېڭىپ يېنىپ كەپتۇ ۋە ئەرچە ياسىنىپتۇ.

ئەلەقسە، پادىشا مەسلىكتىن قۇتۇلۇپتۇ، قارىسا كېنىزەك يوق تۇرغۇدەك، ھەيران بو-لۇپ ئۇيان-بۇيانغا قارايتۇ. پادىشا خىزمەتچىلىرىگە كېنىزەكنى ئىزلەشكە بۇيرۇپتۇ. خىز-مەتكارلار كېنىزەكنى ئىزلەپ ھىچقەيەردىن تاپالماپتۇ. پادىشا بۇ يوقىتىشتىن ناھايىتى مالال بولۇپ، يەنە شىكارغا بەل باغلاپتۇ.

ئەلەقسە، مەلىكە شەھەرگە يېنىپ كەپتۇ. قوسىغىدا پادىشادىن ھامىلە پەيدا بولۇپ، توققۇز ئاي، توققۇز كۈن، توققۇز سائەتتىن كېيىن ئايدەك بىر شاھزادىنى تۇغۇپتۇ. ئۇ يەتتە ياشقا كىرىپتۇ، مەككەپكە بېرىپتۇ، ئون ياشقا كىرىپتۇ، خەت-ساۋادى چىقىپتۇ. مەلىكىنىڭ بايتال ئېتىمۇ تۇغۇپتۇ، ئۇ ئايغىر پادىشانىڭ ئارغىمىغىدىن يۈز ھەسسە ياخشى ئىكەن. مەلىكە دادىسى بىلەن ناھايىتى خوشال بولۇشۇپتۇ.

شۇنداق قىلىپ ئون ئىككى يىل ئۆتۈپتۇ. پادىشا شىكاردىن يېنىپتۇ ۋە مەلىكىنىڭ قېي-شىغا كىرىپتۇ.

— ئەي قىز، — دەپتۇ پادىشا مەلىكىگە، — قېنى شەرتلەرنى ئورۇنلىدىڭمۇ؟ مەلىكە دەرھال ساندۇقنى ئېلىپ كېلىپ شاھنىڭ ئالدىغا قويۇپتۇ. پادىشا كورۇپتىكى، موھۇر بۇزۇلماپتۇ، ئەمما ئىچىگە ئالتۇن تولدۇرۇلۇپتۇ.

مەلىكە خىزمەتچىلىرىگە پادىشا مىنىپ كەلگەن ئارغىماقنىڭ ئىگىرىنى ياش ئارغىماققا توقۇپ، ياساپ قويۇشنى بۇيرۇپتۇ. پادىشا تاشقىرىغا چىقىپ باغلاغىلىق ياش ئارغىماقنى ئۆز ئېتىم دەپ ئويلاپتۇ ۋە "ئارغىماق قېنى" دەپ سورايتۇ. مەلىكە "مانا مۇشۇ" دەپ توقۇلغۇق ئارغىماقنى كورسىتىپتۇ.

— ئەي مەلىكە، — دەپتۇ پادىشا كۈلۈپ، مەسخىرە قىلىپ، — بېشىڭ ئايلىنىپ قالدۇمۇ؟

بۇ مەن مىنىپ كەلگەن ئات ئەمەسمۇ؟

مەلىكە خىزمەتچىلىرىگە پادىشا مىنىپ كەلگەن ئاتنى كەلتۈرۈشنى بۇيرۇپتۇ. پادىشانىڭ ئېتى كەلتۈرۈلۈپتۇ. ئىككى ئاتنى كورگەن كىشىلەر ھەيران قاپتۇ. چۈنكى بۇ ئاتلار بىر-بىرىگە بەكمۇ ئوخشايدىكەن.

— قايىل بولدۇم، — دەپتۇ پادىشا، — ئاتىڭمۇ تېپىپسەن، پەرزەنتىنى قانداق قىلىسەن؟

پادىشانىڭ سوزى تۈگىشى بىلەنلا ئون ئىككى ياشلاردىكى بىر ئوغۇل سالام بېرىپ كىرىپ كەپتۇ. قولىدا كىتاپ تۇتقان ھالدا ئاشىقانى غەزەل ئوقۇپ كېلىپ، پادىشانىڭ قۇچىغىغا چىقىپ ئولتۇرۇپتۇ. پادىشانى "قەدىرلىك ئاتام" دەپ مېھرىۋانلىق قىپتۇ. پادىشا بۇ گۈدەكنىڭ سوز-ھەركەتلىرىدىن غەزەپلىنىپتۇ.

— كىمنىڭ ئوغلى سەن؟ — دەپ سوراپتۇ پادىشا، — مەن سېنىڭ ئاتاڭ ئەمەس.

— ئەي ئاتا، — دەپتۇ ئوغۇل كۈلۈپ، — ئەكىلەپ، — ئۇنداق دېمە، مەن سېنىڭ پەرزەنتىڭ.

دۇرمەن.

— مەن ئاتاڭ بىلەن توي قىلغان بىلەن بىر ئويىگە كىرمەيلا شىكارغا كەتكەن، قانداق چىسىگە سەن مېنىڭ بالام بولسەن؟ — دەپتۇ پادىشا غەزىۋى ئۆرلەپ، — سەن بۇزۇق ئاناڭنىڭ سوزىگە ئىشىنىپ ھارامزەدىلىك قىلما!

مەلىكە بۇ سوزنى ئاڭلاپ بىتاقەت بوپتۇ.

— ئەي پادىشا، — دەپتۇ مەلىكە، — ئۈزەڭنى ئورۇنسىز ئۇپراتما. بۇ ئوغۇل شەكسىز سېنىڭ پەرزەنتىڭ. بۇنىڭ نىشانى ھەم بار.

— نىشانىمى قايسى؟ — دەپتۇ پادىشا.

— بۇندىن ئون ئىككى يىل بۇرۇن شىكاردا بىر شاھزادە ئۇتۇۋالغان كېنىزەك ۋە ئۇ كېنىزەك ئۇرغان كاچات يادىڭدەمۇ؟ — دەپتۇ مەلىكە.

— بار، — دەپتۇ پادىشا.

— ئاشۇ كاچات ئۇرغان دەل مەن ئىدىم، — دەپتۇ مەلىكە ھەممە ۋەقەلەرنى بىر-بىرلەپ ئەسلىتىپ، — بۇ ئوغۇل شۇ چاغدا بويۇمدا قالغان.

پادىشا بۇ سوزنى ئاڭلاپ، بۇ ئوغۇلنىڭ راستىنلا ئۆز پۇشتىدىن بولغان يۈرەك پارىسى ئىكەنلىكىنى بىلىپتۇ. مەلىكىنىڭ پەم-پاراسىتىگە قايىل بولۇپ، ۋەزىرىنىڭ گۇناھىدىن ئۆتۈپتۇ ۋە قىرىق كېچە-كۈندۈز توي-تاماشا قىلىپ بېرىپتۇ.

يەتتىنچى ئىقلىمدىن كەلگەن مۇساپىر ھىكايىمىنى شۇ يەردە تاماملاپتۇ.

بەھرامنىڭ شىكار قىلىشى

ئەلقىسسە، بەھرام شاھ مەلىكە دىلئارام بىلەن كېچە-كۈندۈز مەي ئىچىشىپ ئەيىش-ئىشرەتتە ئۆتۈپتۇ. بەزىلىرى شىكارغا چىقىپ ھەرخىل ھايۋانلارنى ئوۋلاپ كاۋاپ قىلىدىكەن. بىر كۈنى دىلئارامنىڭ ھەمرالىغىدا بەھرام ساپ لەشكەرلىرىنى ئېلىپ شىكارغا ئاتىلىنىپتۇ. ئۇلارنىڭ قاتارىدا كەمەندەۋاز ۋە چەۋەندازلارنىڭ ھەممىسى بار ئىكەن. ئۇلار بىر يەرگە يېتىپ كەپتۇ. ئۇ يەردە نۇرغۇنلىغان كىيىكلەر بار ئىكەن.

پادىشا بەھرام: "ھەر كىم بولسا ئۆز ئورنىدا ئاگاھ تۇرسۇن، بۇ كىيىكلەر كىمنىڭ ئالدىدىن قېچىپ كەتسە قاچقان ھايۋان ئورنىغا شۇ كىمنىڭ قېنى ئاققۇزۇلدۇ" — دەپ ئەمىر قىپتۇ.

لەشكەرلەر بۇ سوزنى ئاڭلىغاندىن كېيىن، قورقۇپ كىيىكلەرنى قورشاپ تۇرۇپتۇ. پادىشا باشلىق ھەر كىم ئۆز خالىغانچە نىشانلاپ ئوق ئېتىپتۇ. يەر يۈزى كىيىكلەر قېنىدىن لالە

رەڭ ئاپتۇ، ئۇلار كىيىملىرىنى ئولتۇرۇپ، قانىلىرىنى ئاققۇزۇپ، غەپىلەت شارابىدىن مەس بولغان ئىكەن. بىردىنلا ھاۋا گۈلدۈرلەپ قاتتىق چاقماق چېقىلىپ، قاتتىق يامغۇر يېغىپ كېتىپتۇ. ئەتراپ شۇنداق قاراڭغۇلىشىپ كېتىپتۇكى، كىشى كىشىنى كۆرۈش مۇمكىن ئەمەس ئىكەن. ھەركىم ئۆز ئەھۋالى بىلەن قايتۇ. ئۇلار جان ۋەھمىدە نالە قىلىپ يىمغلاپ، ھەر ياققا ئات چاپتۇرۇپتۇ. لېكىن قۇتۇلۇشنىڭ ئامالىنى تاپالماپتۇ.

شاھ بەھرامىمۇ ئۆز قايىغۇسى بىلەن ئاۋارە ئىكەن. دىلئارامىمۇ ھاياتلىق تەمەسى قىلىپ ھەر ياققا تەلەۋرىدىكەن، بىراق ھىچ ياقىتىن ئۇلارغا ھاياتلىق پۇرسىتى، قۇتۇلۇش شەپقىتى كەلمەپتۇ.

ئاخىر بوران چىقىپ قەدەم يىوتەكەشكىدە ئامال بولماپتۇ. ئاققان قان، گۈرۈلەنگەن بوران، كۆتىرىلگەن تۇپراق كىشىلەرگە ئەجەل سىگىنالىنى ئاڭلىتىپ ۋەھىمە ساپتۇ. ئۇلار ئەجەل لەشكىرىنىڭ قولىدىن قۇتۇلالماپتۇ.

نەزمە:

كۆرۈڭلار، جاھان ئىشىدۇر بۇ رەڭ،
قىلغىل شاھلار بىلەن گاداينى تەڭ.
بى ۋاپا جاھاندىن ۋاپا ئىزلىمە،
سۇدىكى كۆلچەكتىن پاقا ئىزلىمە.
جاھان ۋاپاسىز، مەككاردۇر ھامان،
ئۇنىڭ مەككەلىرى ھەممىدىن يامان.
ھەر كىشى ھاياتلىق يولىنى بىلسۇن،
مەنىلىك ئومۇردىن شاتلىنىپ كۆلسۇن!!!

مەلىكە زىيا چېھرە

نەشرگە تەييارلىغۇچى: توختى ئابدۇخەيىر

ئۆتكەن زاماندا، يېقىن تاماندا بىر پادىشا ئۆتكەن بولۇپ، ئۇنىڭ ئېتى ئازادە مېھرى ئىكەن. ئۇ پادىشانىڭ لەشكىرى ئەدەتسىز، غەزىسى ھىساپسىز ۋە شوھرىتى ئالەمگە پۇر كەتكەن ئىكەن. سىپاگەرچىلىكتە، قىلچۇزلىق، ئوق ئېتىش، نەيزىۋازلىق، ئات چېپىش قاتارلىق ئىشلاردا ئۇنىڭ تەڭدىشى يوق ئىكەن. بۇ پادىشالىقتا، "سەرۋى ئابات" دىگەن بىر باغ "خەيرى ئابات" دىگەن بىر ئىمارەت بار ئىكەن. بىر كۈنى ئوردا ئەھلى خەيرى ئاباتتا ئەركانە دولەت ۋە ئەھيانە سەلتەنەتلەر بىلەن ئالى بەزمە قۇرۇپ ئولتۇرۇشقاندا، دولەت خادىملىرى ئورنىدىن تۇرۇپ پادىشاغا مۇنداق دەپتۇ:

— شاھ! جاھانغا پاناسەن. ئومۇر ئىقبالىڭ پارلاق بولغاى. بۇ باغۇ - بوستانغا، بولۇپمۇ ئۇشۇ خەيرى ئاباتقا بىر دانىشمەن، ھوسۇن - لاتاپەتتە يىگىنە مەلىكە دەۋران بولسا ياخشى بولاتتى.

بۇلارنىڭ تەشەببۇسلىرى ئازادە مېھرىگە ماقۇل كەپتۇ.

ئۇلار كېڭىشىپ بۇ ياخشى ئىشقا قەدەم قويۇپتۇ. ھەر تەرەپتىن، ھەرقايسى مەمكەت - لەردىن سۇرۇشتە قىلىشىپتۇ. كۈنلەر، ئايلار ئۆتۈپ، ئاخىر بىر كۈنى "جەمىئەت ئەۋلادىدىن بولغان زىيا چېھرە" دىگەن بىر گۈزەل مەلىكە بار ئىكەن، ئادەم نەسلى ئىچىدە ئۇنىڭ بىلەن باراۋەر كېلىدىغان گۈزەل بولمىغاى" دىگەن خەۋەر كەپتۇ.

ئازادە مېھرى بۇ خەۋەرنى ئاڭلىغاندىن كېيىن، ئاشۇ قىزغا ئەختىيارسىز غايىۋانە ئىش - تىياق باغلاپ، كۆپ ھەددىيە - سوغىلار بىلەن ئەلچى ئەۋەتىپتۇ. ئۇلار بېرىپ كورۇپتۇكى، زىيا چېھرەنىڭ گۈزەللىكى خەۋەرچىلەرنىڭ ئېيتقىنىدىن ئىككى ھەسسە ئارتۇق ئىكەن. قىزنىڭ ئاتا - ئانىسى ئەلچىلەرنىڭ تەلۋىنى ئائىلاج قوبۇل قىپتۇ. چۈنكى، زىيا چېھرەنى ئۆز رازىلىقى بىلەن بەرمەسە، زورلۇق بىلەن ئېلىپ كېتىشنى بىلىدىكەن.

ئەلچىلەر خۇرسەن بولغان ھالدا قايتىپ كېلىپ، پادىشاغا قۇتلىق خەۋەرنى يەتكۈزۈپتۇ.

ئەلچىسىگە، پادىشا ئۆز دائىرىسىدىكى ۋىلايەتلەرنىڭ باشپانالىرىنى ھازىر قىلىپ، ئۇشۇ ئىشنى ئۇلارغا ئىزھار ئەيلەپ، توي تەرەددۇتىنى قىلىشقا كىرىشىپتۇ. كاتتا توي - مەرىكە ئۆتكۈزۈلۈپ، ئاخىر پادىشا ئازادە مېھرى ياخشى سائەتتە زىيا چېھرەنى ئۆز ئىكايىسىغا ئاپتۇ. ئۇ، سەرۋى ئابات ۋە خەيرى ئاباتنى مەلىكە زىيا چېھرەگە تەقدىم قىپتۇ. ئۇلار بىر نەچچە ۋاخ خوشال - خوراملىق بىلەن كۈن ئۆتكۈزۈپتۇ.

پادىشا ھەدىسە ئىشكارغا چىقىپ سەھرا سەيلىسى قىلىدىكەن. كېچىلىرى سەرۋى ئاباتقا بېرىپ، خەيرى ئابات ئىچىدە مەلىكە زىيا چېھرە بىلەن سوھبەت قۇرىدىكەن. شۇنداق

ئەيشى - ئىشرەتلەر بىلەن خېلى كۈنلەر ئۆتۈپتۇ. پادىشا ئازادە مېھرى پەلەك گەردىشىنىڭ ئايلىنىشىدىن، ئالەم خەلقىنىڭ ئەھۋالىدىن بىخەۋەر قاپتۇ. بىر كۈنى پادىشا خەيرى ئاباتتا مەلىكە زىبا چېھرە بىلەن بەزمە ئەيلەپ ئولتۇرغاندا، ئاسماندا بىر توپ غازلار پەيدا بولۇپتۇ، پادىشا مەسلىكتە ئورنىدىن تۇرۇپ، غازلارغا قارىتىپ ئوق - ياسىدىن ئۈچ تال ئوق ئۈزۈپتۇ. ئەجىلى يەتكەن ئۈچ غاز ئارقا - ئارقىدىن يەرگە چۈشۈپتۇ. شاھنىڭ مەغرۇرلىنىشى تېخىمۇ ئورلەپتۇ. خىزمەتچىلەر غازلارنى ئېلىپ، پەيلىرىنى يۇلۇپ تازىلاپ، تۈرلۈك دورا - دەرمانلار بىلەن كاۋاپ قىلىپ، ئۈچ ئاق لىگەنگە سېلىپ شاھ ئازادە مېھرىنىڭ ئالدىغا كەلتۈرۈپتۇ. داستىخان ئەھلى غاز كاۋىۋىنى ئىشتىھا بىلەن يەپتۇ. پادىشا تېخىمۇ مەغرۇرلىنىپ، تېرە - سىگە پاتماي قاپتۇ.

— ئى مەلىكەم، — دەپتۇ پادىشا زىبا چېھرىگە، — بۇ ئابروي ساڭا كۇپايە، ئەگەر بىرەر كاسىپقا تەككەن بولساڭ، ساڭا مۇنچە دولەت بولمىغان بولاتتى. پادىشانىڭ سوزى مەلىكە زىبا چېھرىگە ياقماپتۇ.

— ھەركىمنىڭ ئويىدە قەلبى پاك ئايال بولسا، — دەپتۇ مەلىكە پادىشاغا، — ئۇنىڭ قەدىمىنىڭ بەركىتىدىن ئول خانىدا ئوقنىڭ بىرى وغا تەگسە ئەجەپ ئەمەس. بىراۋنىڭ نەپسىدە، يەنە بىراۋنىڭ قەدىمىدە ياكى قولىدا شاراپەت كۆپتۇر. بۇنى ئاڭلاپ شاھ ئازادە مېھرىنىڭ كۆزلىرى ياقىراپ كېتىپتۇ.

— ئى ئۇزۇن چاچلىق ئىنسان، — دەپتۇ پادىشا، — بۇ سوزلىرىڭدىن مەلۇم بولدىكى، سېنىڭ قەدىمىڭنىڭ بەركىتىدىن مېنىڭ ئۈچ ئوقۇم ئۈچ غازغا تەككەن بولغا، ئەگەر بۇ ئىش سېنىڭ سەۋىۋىڭدىن ماڭا يەتكەن بولسا، بولدى، مەن بۇ دولەتتىن بىزار، ئەمدى سېنى نىكايمىدىن چىقاردىم.

پادىشا خوتۇنىنى تالاق قىلغاندىن كېيىن، خىزمەتچىلىرىگە:

— بۇ بەدەپنى قوغلاپ چىقىرىڭلار، نەگە بارسا شۇ يەرگە بارسۇن! — دەپ بۇيرۇپتۇ. مەلىكە زىبا چېھرى دەرھال ئورنىدىن تۇرۇپ، يۈزىگە پەردىسىنى تارتىپ، سىرتقا قەدەم قويۇپتۇ ۋە ئارقىسىغا بۇرۇلۇپ:

— ئى پادىشا، سەندىن جۇدا بولسام ئولمەسمەن، ئاللاتائالا يەنە نىكا ۋە رىسقى رەۋزى كارامەت قىلغا. يادىڭدا بولسۇنكى، ئىككى پۇلغا ئالماس ئوتۇنچىنىڭ نىكايسىغا كىرسەممۇ، ئاللاتائالانىڭ شاپائىتىدىن ئۇنى سەندىنمۇ ئالى مەرتىۋىلىك، سەلتەنەتلىك پادىشا قىلغايمەن، — دەپتۇ.

مەلىكە خەيرى ئابات دەرۋازىسىدىن چىقىپ تەۋەككۈلنى خۇدانىڭ ئىنايىتىگە باغلاپ يولغا راۋان بولۇپتۇ. ئۆزىنى پاك، پىنھان ساقلىغانلىقى ئۈچۈن ھىچبىر كۆرمىگەن ئىكەن. ئاخىر دىلىنى ئاللاغا تاپشۇرۇپ ئالغا قاراپ كېتىۋېرىپتۇ. خەيرى ئاباتتىن چىققان بىر يول سەھرا تەرەپكە بارىدىكەن. ئۇ شۇ يولغا چۈشۈپتۇ. يولدا ئۇنىڭغا بىر ئەر كىشى ئۇچراپتۇ. مەلىكە قارىسا، ئۆزى ئېيتقان كەمبەغەلدىنمۇ بەتتەر بىر كىشى ئىكەن. قولىدا بىر ئەسكى ئوغاق، توققۇز يەردە ئۇلغى بار بىر ئاغامچىدىن باشقا دۇنيالىقتىن ھىچنەرسىسى كۆرۈنمەپتۇ. مەلىكە باشتىن - ئاياق قاراپ: "بەلكىم بۇ ۋىلايەتتە بۇنىڭدىن توۋەن تۇرىدىغان كىشى بولمىسا كېرەك..." دەپ ئويلاپتۇ.

بۇ ئادەم ھەقىقەتەن ئوتۇنچىلىقتىن باشقا ھۇنرى يوق ناھايىتى نامرات كىشى ئىكەن. ھەر كۈنلۈكى جاڭگالغا بېرىپ، دۈمبىسىدە ئوتۇن يۇدۇپ بازارغا ئاپىرىپ سېتىپ، پۇلىغا ئۇن ئالىدىكەن، ئۇنى قۇرۇق سۇغا سېلىپ ئېلىش-تۇرۇپ يەيدىكەن، پەقەت ياغ-گۆش ئىشلەتمەيدىكەن. ئۇنىڭ بىر خوتۇنى ۋە ئىككى بالىسى بار ئىكەن.

مەلىكە زىيا چېھرە خۇدادىن ھىممەت تىلەپ ئوتۇنچى كىشىگە ئەدەپ بىلەن سالام بېرىپتۇ. دىلىدا خۇدايىمىتائالغا ئىلتىجا قىلىپ "ئى مەھمۇدى بەرھەق، مەن ئاجىز، ئاسى بەندەڭنىڭ دۇئاسىنى ئىجابەت قىلغايىمەن" دەپتۇ.

ئوتۇنچى جاۋاپ سالامدىن كېيىن مەلىكىنىڭ باش-ئايىغىغا بىر قارىۋاپتۇ. دە، كۆڭلىدە "بۇ پەرىزات باغى ئىرەمدىن ياكى گۈزەل بوستاندىن چىققان بولغاي، ھىچ ئادەم نەسلىگە ئوخشىمايدۇ" دەپ ھەيران قاپتۇ. كۆزىنى ئۇۋىلاپ-بوغان ئېچىپ يەنە قارايتۇ. — ئەي كىشى، — دەپتۇ مەلىكە، — ئېتىڭىز نىمە؟ قايسى شەھەردىن بولىسىز؟ مەھەللىڭىزنىڭ ئىسمى نىمە؟

ئوتۇنچى ئوڭايىسىزلىنىپ جاۋاپ بەردى: — ئى يىگانە دەۋران، — دەپتۇ ئوتۇنچى ئوڭايىسىزلانغاندەك بولۇپ، — مېنىڭ ئېتىم — ئوتۇنچى سىيىت. بۇ ۋىلايەتتە يەتتە ياشتىن، يەتمىش ياشقىچە ھەممىسى مېنى بىلىدۇ. بىزنىڭ مەھەللىنى "نامراتلار مەھەللىسى" دەيدۇ. مېنىڭ بىر خوتۇنۇم، ئىككى ئوغلىم بار، بىر ئوغلىمنىڭ ئېتى مەجىت، يەنە بىرىمنىڭ ئېتى ھىممەت. — ئەي كىشى، — دەپتۇ مەلىكە يېقىملىق ئاھاڭدا، — مەن ئۆزەمنى سىزگە بېغىشلىدىم. تېزلىك بىلەن ئوتۇنغا بېرىپ، ئوتۇن ئېلىپ كېلىپ، پۇلىغا ئۇن ئېلىپ ئويىگە بېرىڭ. بالىلارم ئاچ قالغاندۇر.

مەلىكە شەھەر تەرەپكە راۋان بولۇپتۇ. شەھەر ئىچىگە كىرىپ، ئىزلەپ-سوراپ نامراتلار مەھەللىسىنى، ئوتۇنچى سىيىتنىڭ ئۆيىنى تېپىپتۇ. ئۇ يەردىكى كىشىلەر ھەيران بولۇپ كۈلۈشۈپتۇ ۋە "ئەجىبا، بۇ گۈزەل مەلىكە ئوتۇنچى سىيىتنىڭ ئۆيىنى پالاکەت ئوتىدا كويىدۇرۇپ بەربات قىلمىغاي" دەپ ئويلىشىپ، بىر خارابى كەپىنى كورسىتىپ قويۇپتۇ. مەلىكە بېرىپ قارىسا، سىيىتنىڭ ئۆيى باشقىلار سۈرەتلىگەندىنمۇ بەتتەررەك بولۇپ، نە ئىشىكى، نە تېمىنىڭ تايىنى يوق ئىكەن. مەلىكە بۇ توت تامنىڭ ئىچىگە نەزەر ساپتۇ. يەر-يۈزى ئوتتۇز-قىرىق يىلدىن بېرى سۇپۇرگە دىدارنى كورمىگەندەك، ھەر خىل ئەسكى-تۈسكى نەرسىلەرگە تولۇپ كەتكەن ئىكەن. ھويلىنىڭ ئوتتۇرىسىدا ئېرىق بولۇپ، سۇ ئېقىپ تۇرىدىكەن. مەلىكە قارىسا سۇنىڭ بويىدا بىر ئايال ئولتۇرۇپتۇ. ئۇنىڭ چاچلىرى خۇددى قاغىنىڭ چاڭگىسىدەك بولۇپ كەتكەن ئىكەن. مەلىكە: "ئېھتىمال بۇ سىيىتنىڭ جۈپىتى بولسا كېرەك" دەپ گۇمان قىپتۇ ۋە ئۇ خوتۇننىڭ ئالدىغا بېرىپ سالام بېرىپتۇ، قۇچاقلاپ كۆرۈ-شۇپ، مۇلايىملىق بىلەن چىرايلىق سۆزلەرنى قىپتۇ. رومىلىنى ئېلىپ بىر يەردە قويۇپتۇ. كۆيىنىڭ پېشىنى تۇرۇپ، يەڭلىرىنى شىمايلاپتۇ، ئاۋال "بىسىمالا" دەپ خەست-ئەخ-لەنلەرنى يىغىپتۇ. سۇ چېچىپ ئوي ئىچىنى سۇيۇرۇپتۇ. ئاندىن كېيىن ئوچاق بېشى، قاچا-قۇچىلارنى يۇيۇپتۇ.

ئاندىن كېيىن سۇ ئىسىتىپ ھىلىقى ئايالنى پاكىز يۇيۇندۇرۇپ، ئۆز تاغىغى بىلەن

چاچلىرىنى تاراپ چىرايلىق ئويەپ قويۇپتۇ. كىيىملىرىنىڭ يىرتىقلىرىنى ياماپتۇ. — ئوغلۇم مەجىت بىلەن ھىمىت نەدە؟ — دەپ سوراپتۇ زىبا چېھىرە ئايالىدىن. شۇ چاغدا تاشقىرىدىن ئىككى ئوغلۇل يىغلاپ كىرىپتۇ. — ئانا، قوسىمىز ئېچىپ كەتتى!

مەلىكە بۇلارنىڭ مەجىت بىلەن ھىمىت ئىكەنلىكىنى پەملەپتۇ ۋە ئورنىدىن تۇرۇپ: — ئى ئوغللىرىم، سەۋرى قىلىڭلار، ئاتاڭلار كېلىدىغان ۋاقىت بولدى، — دەپ بالىلار. نىڭ ياشلىرىنى سۇرتۇپ، يۈز - كۆزلىرىنى يۇيۇپ، كىيىم - كېچەكلىرىنى پاكىز تازىلاپ، زوقلىنىپ پىشانىسىگە سويۇپ قويۇپتۇ.

× ×

ئەمدى ئىككى كەلىمە سوزنى ئوتۇنچى سىمىتتىن ئاڭلاڭ: سىمىت مەلىكىدىن ئايرىلىپ ئۆز - ئۆزىگە: "ئى ئوتۇنچى، بېشىڭغا ئېغىر كۈن چۈشتى. گادايلىقىنىڭ ئۈستىگە بۇ جادۇگەرگە يولۇقتۇڭ، ئەمدى ئۇنىڭ دامىغا بەنت بولمىساڭ ياخشى بولاتتى. بۇ سىمىنى ئاڭلىغانلار سېنى مەسخىرە قىلار، بەلكىم ئوتۇنچىلىقتىنمۇ قۇرۇق قالار - سەن....." دەپتۇ. ئۇ ئاۋالقى ئادىتى بويىچە ئوتۇننى بازارغا ئېلىپ كېلىپ سېتىپتۇ. ئۇن - پۇن ئېلىپ ئويىگە كەلگىچە كەچ بويىتۇ. ئۇ، ئويىگە كېلىپ ھويلا - ئارامنىڭ، ئوي - ئىچىنىڭ پاكىزلىغىنى، خوتۇنىنىڭ ۋە ئوغللىرىنىڭ كۈندەك پاقىراپ تۇرغان رەڭگى - روھىنى كۆرۈپ: "ۋادىرخا، بۇ نىمە ئىش بولدى. ئادىشىپ قالدىمۇ نىمە؟ بۇ ئۆزى نىمە كارامەت؟! " دەپتۇ. ئۇ چىقىپ كەتمەكچى بويىتۇ. شۇ چاغدا مەلىكە:

— ئى سىمىت، نىمە بولدىڭىز، بۇ ئۆز ئويىڭىز، — دەپتۇ ۋە ئىككى ئوغلۇغا بۇيرۇپ: تۇ، — ئاتاڭلار ھېرىپ كەلدى، يۈگۈرۈڭلار، بۇ يەرگە ئېلىپ كېلىڭلار. ھىمىت ۋە مەجىت ئاتىسىنىڭ ئالدىغا بېرىپ: "ھارماڭ ئاتىجان" دەپ پېشىدىن تار - تىپتۇ. سىمىت ھەيران بولۇپ قەدىمىنى ئىچكىرىگە ئاپتۇ. مەلىكە يۈگۈرۈپ كېلىپ ئۇنىڭ قولىدىن ئۇنى ئاپتۇ ۋە رومىلى بىلەن سىمىتنىڭ يۈزىنى سۇرتۇپ ئىززەت - ئىكرام بىلەن ئوينىڭ تورىگە ئولتۇرغۇزۇپتۇ. قازاندا سۇ قايناپ تۇرغان ئىكەن. "بىسىمىلا" دەپ ئۇنىڭ يېرىمىنى چېلىپ ئوماچ پىشۇرۇپتۇ، ھەر بىرىگە بىر - ئىككى تاۋاقتىن ئوماچ بەرسىمۇ، ئاش - نىڭ يېرىمى ئېشىپ قاپتۇ.

ئەلەقسە، بۇ كېچىنى ئۇلار پاراغەت بىلەن، مەلىكە ئىبادەت بىلەن ئۆتكۈزۈپتۇ. سەھەر بولغاندا زىبا چېھىرە ئېشىپ قالغان ئوماچنى ئىسىمىتىپ ئۇلارغا يەنە ئىككى تاۋاقتىن بېرىپتۇ. سىمىت سەھراغا مېڭىپتۇ. يەنە ئوتۇن ئېلىپ كېلىپ سېتىپ، ئۇنىڭ پۇلىغا ئۇن ئېلىپ كەپتۇ. زىبا چېھىرە ئۇنىڭ يېرىمىنى ئېلىپ قېلىپ، بىر قازان ئوماچ پىشۇرۇپ ئۇلارنى ئوبدان توپىغۇزۇپتۇ. ئارىدىن بىر ھەپتە ئۆتۈپتۇ. مەلىكە سىمىتقا:

— بۈگۈن ئۇن ئالماڭ. پۇلىنىڭ يېرىمىغا گوش، يېرىمىغا ياغ ئېلىپ كېلىڭ، چۈنكى، ئۈنسىز خېلى بار، — دەپتۇ.

سەيت گۆش، ياغ ئېلىپ كەپتۇ. بۈگۈنكى ئۇماچ ياغلىق، گۆشلۈك بولۇپتۇ. ئەتىسى مەلىكە:

— بۈگۈن گۈرۈچ، سەۋزە، پىياز كەلتۈرۈڭ، — دەپتۇ. سەيت ئادىتى بويىچە ئوتۇنى سېتىپ پۇلغا گۈرۈچ، سەۋزە، ياغ ۋە پىياز ئېلىپ كەپتۇ. مەلىكە ئوخشىتىپ بىر قازان پولو ئېتىپتۇ. شۇنداق قىلىپ بىر نەچچە مۇددەت ئوتۇپتۇ. گۈرۈچ، ئۇن، ياغ، گۆشلەرمۇ يىغىلىپ قاپتۇ. زىبا-چىبەرە ھەر كۈنى باشقا-باشقا تاماق ئېتىپ بېرىپتۇ. بىر كۈنى مەلىكە سەيتقا:

— بۈگۈن ئوتۇن ساتقان پۇلغا كوزىڭىزگە نەمە كورۇنسە شۇنى ئېلىپ كېلىڭ، — دەپتۇ. سەيت شۇ كۈنى ئوتۇننى ئېلىپ كېلىپ سېتىپتۇ. پۇلنى قولغا ئېلىپ ئويان-بۇيان قاراپتۇ. ئۇ بىر ئادەم تۇتۇپ تۇرغان ئاجايىپلا بىر قۇشنى كورۇپتۇ.

— ئى بۇرادەر، بۇ قۇشۇڭنى قانچە پۇلغا ساتسەن؟ — دەپ سوراپتۇ سەيت. — ئىككى تەڭگە بېرىڭ، — دەپتۇ ئۇ ئادەم. سەيت ئىككى تەڭگە بېرىپ قۇشنى سېتىپ-ۋاپتۇ ۋە مەلىكىنىڭ ئالدىغا ئېلىپ كەپتۇ. مەلىكە قۇشنى قولغا ئېلىپ باش-كوزىنى سىلاپ بوغۇچلارنىڭ ئاياق-قاناقلىرىنى يېشىپ قويۇپ بېرىپتۇ. سەيت يەنە ئادەتتىكىچە ئوز ئىشىنى قىلىۋېرىپتۇ.

ئەلەقسە، بۇ ھەپتە ناتىق دىگەن خاسىيەتلىك قۇش بولۇپ، ئاق كوڭۇل ئادەمنى تاپسا يەتتە تىلدا سۆزلىيەلەيدىكەن ۋە خاسىيىتىنى كورسەتەدىكەن، قارا نىمەت ئادەملەرگە يولۇقۇپ قالسا سۆزلىمەيدىكەن. ئوزىنىڭ خاسىيىتىنىمۇ بىلدۈرمەيدىكەن. ئۇ ھەر ھەپتەدە بىر تۇخۇم تۇغىدىكەن، ئۇ تۇخۇم دۇنيادا كەم ئۇچرايدىغان گۆھەرگە ئوخشايدىكەن. خۇدايىتائالا ئوز پەزىلى كىرىمى بىلەن سەۋەپ قىلىپ ھەپتە ناتىقنى مەلىكىگە يەتكۈزۈپتۇ.

ئەلەقسە، ئۇزاق ۋاقىت ئۆتمەي، مەلىكىنىڭ ئىلىكىگە بىر قانچە گۆھەر يىغىلىپتۇ. بىر كۈنى مەلىكە سەيتقا:

— بۈگۈن سەھراغا بارماڭ، بازارغا بارىمىز دەپتۇ.

— خوپ، بولىدۇ، — دەپتۇ سەيت.

مەلىكە گۆھەرلەرنى بىر ئاق رومالغا چىكىپ سەيتقا بېرىپتۇ ۋە تاپىلاپتۇ:

— ساراينىڭ دەرۋازىسى ئالدىغا بېرىپ تۇتۇپ تۇرۇڭ. ھەركىم باھاسىنى سورىسا، "ئىنساپ بىلەن نەمە بەرسىڭىز مەيلى" دەڭ. مۇنىڭدىن باشقا سوزنى قىلماڭ. ئاللا تائالا-نىڭ كەرىمى قانداق بولسا، شۇنداق بولغاي.

سەيت ساراينىڭ ئالدىغا بېرىپ رومالنى تۇتۇپ تۇرۇپتۇ. كىشىلەر ئۇنىڭغا قاراپ: "ئاۋۇ دىۋاننى كوردۇڭلارمۇ، ئىككى تۇخۇمنى ساراينى ئىشىكىدە ساتماقچى ئىمىش" دەپ كۈلۈ-شۈپتۇ.

ئەلەقسە، سەيت ساراينى ئىشىكىدە بىر سائەت تۇرۇپتۇ. بۇ شەھەرگە يەنە بىر شەھەر-دىن ئۇلۇغ كارۋان كەلگەن بولۇپ، ھەممىسى ئوز سودىسى بىلەن ئاۋارە ئىكەن. بىر چوڭ باي مۇشۇ سارايدا تۇرىدىكەن. ھەممە مال-ماتالىرىنى تېگىپ سېتىش ئۈچۈن بازارغا چىقىپ ماچى بولۇپتۇ. چىقىۋېتىپ تۇخۇم تۇتۇپ تۇرغان سەيتنى كورۇپتۇ. باي ھەيران بولغىنىدىن يېقىن كېلىپ قارىسا بۇ ئادەتتىكى تۇخۇم ئەمەس، بەلكى گۆھەر ئىكەن. ئۇ سەيتتىن سوراپتۇ:

— ئى بۇرادەر، بۇ تۇخۇملرىڭىزنىڭ باھاسى قانچە؟

— ئىنساپ بىلەن نىمە بەرسىڭىز شۇنى ئالىمەن، — دەپتۇ سىيىت.

باينىڭ يۇرگى يېرىلغۇدەك بولۇپ، ھاياجانلانغان ھالدا سىيىتنى ھوجرىسىغا باشلاپ كىرىپتۇ ۋە يەنە توخۇمنىڭ باھاسىنى سوراپتۇ. سىيىت ئاۋالقىدەكلا جاۋاپ بېرىپتۇ. ھىلىقى باي سىيىتقا باشتىن-ئاياق يېڭى ئىسىل كىيىملەرنى كىيىدۇرۇپ، بىر يورغا ئاتقا مىندۇرۇپ، ئىككى ساندۇقنى بېرىپتۇ.

— مېنىڭ تاپقان-تەرگىنىم مۇشۇ ئىككى ساندۇقتا، — دەپتۇ ۋە غولاملىرىغا قاراپتۇ، — ئى غولاملار، بۇ كىشى ئەمدى سىزلىرىنىڭ خوجاڭلاردۇر. سىلەرنى مەن بۇ كىشىگە بەردىم. مۇندىن كېيىن مۇشۇ كىشىنىڭ پەرمانىدا بولۇڭلار. ئۇ يەنە سىيىتقا قاراپ مۇنداق دەپتۇ:

— قولۇمدا بار نەرسىلەرنى سىزگە بەردىم، رازى بولغايسىز.

ئۇ شۇنداق دەپتۇ-دە، باشقا سودىگەرلەرنىڭ ئىشقا ئارىلىشىپ سودىنى بۇزۇپ قويۇ-شىدىن ئەنسىرەپ، بىر ئاتقا مىنىپ كوزىدىن غايىپ بولۇپتۇ. ئەلەقسە، سىيىت غولاملار ۋە ماللارنى ئېلىپ مەلىكىنىڭ ئالدىغا كەپتۇ، ساندۇقلارنى ئېچىپ دەپنە-دۇنيانى كورسەتتۈ. بۇ نەرسىلەرنى كورگەن مەلىكە خۇداغا كۆپ قېتىملاپ شۇكرى قىپتۇ. غولاملارغا جاي تەييارلاپ بېرىپتۇ. زىبا چېھرە ئەتىسى ناشىدىن كېيىن سىيىتنىڭ قولىغا مۇشتەك بىر ئالتۇننى بېرىپتۇ ۋە:

— ئەي سىيىت، بازارغا بېرىڭ، غولاملارمۇ بىللە بارسۇن، ئوبدان ئوي جابدۇغى ئېلىپ كېلىڭ، — دەپتۇ.

سىيىت غولاملارنى ئەگەشتۈرۈپ بازارغا بېرىپ، مەلىكە بۇيرۇغان نەرسىلەرنىڭ ھەممىسىنى ئاپتۇ، غولاملىرىغا كۆتەرتىپ ئويىگە كەپتۇ. ئۇلار ئويىنى پاكىز تازىلاپ، چىرايلىق زىننەتلەپتۇ.

— ئەي سىيىت، — دەپتۇ مەلىكە، — ئەمدى نىكا قىلدۇرۇپ توي قىلايلى.

ئەلەقسە، ئۇلار مەسلىھەتكە ئاساسەن تەييارلىقنى پۈتتۈرۈپ، خوشال-خورام توي قىپتۇ. مەھەللىنىڭ ئادەملىرىگە كىيىم-كېچەكلەرنى ئىنئام قىپتۇ. كىشىلەر مۇبارەكلىپ دۇئا قىلىشىپتۇ، سىيىت مەلىكىنىڭ خىزمىتىدىن رازى بوپتۇ. ئۇنىڭ ئىھسانى زىيادە، داستانى داۋاملىق ئوچۇق بولۇپ، شوھرىتى كۈندىن-كۈنگە ئېشىپتۇ.

ئەلەقسە، سىيىت مەلىكىنىڭ مەسلىھىتى بىلەن ئىمارەت ياساشقا تەرەددۇت قىپتۇ ۋە جىمى ئىمارەت ئەسۋاپلىرىنى تەييارلاپتۇ. ئۇستا ياغاچچى، تامپىلارنى چاقىرىپ زىيايەت بېرىپ، تون-سېرىپاي كىيىدۇرۇپتۇ. مەلىكە ئۇلارغا:

— ئەي ئۇستىلار، مېنىڭ ئىمارىتىمنىڭ ئىشى تامام بولماي تۇرۇپ باشقا ئىشلارغا ئۆتۈش قىلىشقا بولىدۇ، قانچىلىك پۇل، ماتىرىيال، ئۈسكۈنە ۋە خىزمەتكار لازىم بولسا، خەت ئارقىلىق ماڭا مەلۇم قىلغايسىلەر، ئىمارەتنىڭ تامام دەرىجىلىرىنى كېچىسى ئۈزەم سالىمەن، — دەپتۇ.

ئەلەقسە، يۈزگە يېقىن ئۇستا ۋە ئۇنىڭغا لايىق قۇرۇلۇشچىلار ئوزئارا پۈتۈشۈپ

ئىشقا كىرىشىپتۇ. ھەر كېچىسى مەلىكە قۇرۇلۇشنىڭ دائىرىسىنى بەلگىلەپ قويۇپتۇ. ئۇستىلار شۇنىڭغا ئەمەل قىپتۇ. ئۇستىلارنىڭ قىلىۋاتقان ئىشقا لايىق خىلە-ۋ-خىل تائاملارنى تەييار قىلىدىكەن. يوقلاپ كەلگەن ئادەملەر قۇرۇق قايتمايدىكەن. ئۇزۇن ئۆتمەي ئىمارەتلەر پۈتۈپتۇ. كىشىلەر كورۇشۇپتۇكى، بۇ يەردە يېپىڭسىدىن "سەرۋى ئابات" ۋە "خەيرى ئابات" پەيدا بولۇپتۇ. بىرنەچچە كۈندىن كېيىن مەلىكە سىيىتقا:

— ئەمدى ئوغۇللارنى ئوبىلەشنىڭ تەرەددۇتىنى قىلايلى، — دەپتۇ.

— ئۇنداق بولسا مەسلىھەت كورسىتىڭ، — دەپتۇ سىيىت.

مەلىكە دەرھال يېقىن-يىراقلارغا خەتلەر يېزىپ لازىملىق نەرسىلەرنى ئەپكەلدۈرۈپتۇ. ئۇستا ماشىنىچىلارنى يىغىپ كىيىم تىكىشكە بۇيرۇپتۇ. توي تەييارلىغىنىڭ ئەسلا كېمى قالماپتۇ. ئون جايدا ناۋايخانا، ئون جايدا ئاشخانا قۇرۇلۇپتۇ ۋە لازىملىق ئادەملەرنى يېتەرلىك بەلگىلەپتۇ. بەلگىلەنگەنلەر ئۆز ئىشى بىلەن مەشغۇل بوپتۇ.

— ئەمدى ئىشلار ئۆز ئىزىغا چۈشتى، — دەپتۇ مەلىكە سىيىتقا، — ئەتە سەھەردە تۇرۇپ پادىشا ئازادە مېھرىدىن پاتىھە ئېلىپ كېلىڭ، ئاندىن تويىنى باشلايلى.

تاڭ ئېتىپتۇ. مەلىكىنىڭ ھوكىمى بىلەن غولاملار پادىشاغا لايىق داستىخان تەييارلىغان ئىكەن. مەلىكە سىيىتنى ئىسىل كىيىملەر بىلەن ياساندۇرۇپ بىر ياخشى ئاتقا مىندۈرۈپتۇ. ئىككى غولامنى ئاتنىڭ ئىككى تەرىپىدە ھەمرا بولۇپ مېڭىشىغا بۇيرۇپتۇ.

— "پادىشاغا كورۇنۇش قىلغاندىن كېيىن بۇ مەكتۇپنى تۇتۇڭ. پادىشادىن شۇ مەكتۇپ مەزمۇندىكى ئىنايەت ئېلىڭ، موھۇرنى بېسىپ بەرگەي، ئېلىپ كەلگەيسىز" — دەپتۇ مەلىكە سىيىتقا.

ئەلەمىسە، "سىيىت پادىشانىڭ ئالدىغا بارىدىكەن" دىگەن خەۋەر پۈتۈن شەھەرگە تاراپتۇ. ئادەملەر گۈزەلەردە تۇرۇپ سىيىتقا سالام قىلىشىپتۇ، ياخشىلىق تىلەپتۇ. پادىشا بۇنىڭدىن خەۋەر تېپىپ ئوردا خادىملىرىنى سىيىتنىڭ ئالدىغا چىقارتىپتۇ. ئۇلار سىيىتنى ھورمەت-ئىكرام بىلەن ئوردىغا باشلاپ كىرىپتۇ. سىيىت پادىشا دۇئاسىدىن كېيىن، ئېلىپ كەلگەن سوغاتلىرىنى پادىشانىڭ نەزىرىدىن ئۆتكۈزۈپتۇ. مەلىكىنىڭ مەكتۇپىنى ئىككى قوللاپ ھورمەت-ئىكرام بىلەن تۇتۇپتۇ. شاھ نامىنى ئېلىپ كاتىپقا بېرىپتۇ. خەت سىيىتنىڭ تىلىدىن مۇنداق يېزىلغان ئىكەن: "ئى پادىشاھى ئالەم، ئومۇر-ئىقبالىمىزى ئۇزۇن، بەخت-دولەتلىرىمىز ھەددىدىن زىيادە بولغاي، سوزىمىز شۇكى، كەمىنلىرىنىڭ تويىغا ئىجازەت، پاتىھە ۋە ئىنايەتنامە بەرگەيلا. تاكى قىرىق كۈنگىچە ۋىلايەت خەلقى ئەتىگەندىن كەچكىچە تۇرمۇشقا ئېھتىياجلىق نەرسىلەرنى سىيىتباينىڭ دولەت-خانىسىدىن ھەقسىز ئالغاي. ئەگەر ھەر كىمنىڭ ئويىدىن تۇتۇن چىقسا پادىشا گۇناھكار بولغاي."

پادىشا ئازادە مېھرى:

— سىيىتباينىڭ مەكتۇبىدىكى مەزمۇندىن بىر نامە پۈتۈپ جارى ئەيلەڭلا، — دەپتۇ. نامە پۈتۈلۈپتۇ، شاھ موھۇرنى بېسىپ بۇيرۇق قىپتۇ:

— شەھەرگە جارچى سېلىڭلار، تاكى قىرىق كۈنگىچە ھىچكىم تاماق ئۇچۇن تۇتۇن

چىقارمىغاي. سىيىتباينىڭ تويى تۈگىگىچە تائام ۋە باشقا لازىمەتلەرنى سىيىتباينىڭ ئىلىد كىدىن ئالغاي.

سىيىت باي ئۆز قەسرگە قايتىپتۇ. ھەر قايسى ئىشلارغا مەسئۇل بولغانلار ئۆز ئىشىغا ئىگە بوپتۇ. توي باشلىنىپتۇ، قىرىق كۈنگىچە ھىچ ئادەم بولەك يەردىن تائام يەمەپتۇ. سىيىتباي قىرىق كۈندىن كېيىن شەھەر خەلقنىڭ چوڭ-كىچىك ھەممىسىگە بىر يۈرۈش كىيىم يەتكۈزۈپتۇ.

— بۈگۈن يەنە بېرىپ پادىشانى تەكلىپ قىلىڭ، — دەپتۇ مەلىكە توپىدىن كېيىن سىيىت باينى خىلۋەتكە چاقىرىپ، — بۇنىڭ سەۋىيىنى مەندىن سورىماڭ. سىيىتباي ئۇن چىقارماپتۇ. ئۇ، سوغا-سالام ئېلىپ شاھنىڭ دەرگاھىغا بېرىپتۇ. ئۇ، دۇئا ۋە سانادىن كېيىن:

— شاھ، ئەتە تامام ئەمەلدار ۋە لەشكەرلىرى بىلەن بىرگە پېقىرىنىڭكىگىمۇ ئىلتىپات قىلسىلا. تازىلىق قىلغۇچى، ئات باققۇچىلارمۇ قالمىسۇن. ئۈچ كۈنگىچە كەمىنىلىرى خىزمەتتە بولغاي، — دەپتۇ.

سىيىتباي پادىشانىڭ رازىلىغىنى ئېلىپ قايتىپ كەپتۇ. مەلىكە غولاملارنى پادىشاغا لايىق تەييارلىق قىلىشقا بۇيرۇپتۇ. مەلىكىنىڭ بۇيرۇغىغا ئاساسەن، شۇ كۈنى خىزمەتچى خادىملار پۇختا تەييارلىق قىپتۇ. ئەتىسى ئەسكەرلەر سەپ-سەپ بولۇپ كەپتۇ. ھەربىر ئەسكەر ۋە ئەمەلدارلار ئۆز دەرىجىسىگە قاراپ بەلگىلەنگەن جايغا ئورۇنلىشىپتۇ.

كۈن چۈش بولغاندا پادىشا ئازادە مېھرىمۇ يېتىپ كەپتۇ. ئۇ، بىر ئالى قەسرگە چۈشۈپتۇ. ئۈچ كۈنگىچە شۇنداق كاتتا زىياپەتلەر بولۇپتۇكى، ھەممەيلىن ئايرىپ دەپتۇ. تۆتىنچى كۈنى ئەسكەرلەرنىڭ ھەر بىرىگە ئىسىل كىيىملەر تەقدىم قىلىنىپتۇ. كاتتىلارغا بىردىن ئات جابدۇپ قامچىسىمۇ قوشۇپ بېرىلىپتۇ. ئۇ كۈنى خاسلار بىلەن پادىشا قاپتۇ. يەنە ئاجايىپ ئالى زىياپەت باشلىنىپتۇ. يېرىم كېچە بولغاندا سىيىتباي مەلىكىنىڭ بۇيرۇغى بىلەن پادىشانى ئىچكىرىگە تەكلىپ قىپتۇ. پادىشا ئىچكىرىگە كىرىپ كورۇپتۇكى، بۇ يەرگە سەۋرى ئابات كۈچۈپ كەپتۇ. سىيىتباي پادىشانى يەنە بىر قەسرگە باشلاپ كىرىپتۇ. قىزلار جۈپ-جۈپ بولۇپ نەغمە-ناۋا قىلىپ، ناز-كەرەشمە بىلەن ئۇسۇلغا چۈشۈپتۇ. خەيرى ئاباتتا نىمە بولسا بۇ يەردىمۇ شۇ نەرسە تەق ئىكەن. پادىشا ئۆزىنى خەيرى ئاباتتا ئولتۇرغاندەك ھىس قىپتۇ، خۇش-خۇي ھىدلاردىن مەس بوپتۇ. شۇ چاغدا ئىككى كېنىزەك كىرىپ پادىشاغا سالام بېرىپتۇ. ئۇنىڭ ئارقىسىدىن مەلىكە زىبا چېھرىمۇ ئول كۈنكى كىيىملىرى ۋە ھەركەتلىرى بىلەن كىرىپ، پادىشاغا ئۈچ قېتىم تازىم بىجا كەلتۈرۈپتۇ. پادىشا بىر كورۇپلا مەلىكە زىبا چېھرىنى تونۇپتۇ.

— ئى پادىشا، — دەپتۇ مەلىكە زىبا چېھرى، — كوردۇڭمۇ، بىر پۇلغا ئەرزىمەس ئوتۇنچى پەقەرنىڭ مۇبارەك قەدىمى ۋە بەركىتىدىن شاھىنشاهقا ئوخشاش دولەتمەن بولدى.

پادىشا ھۇشىدىن كېتىپتۇ، كېيىن ھۇشىغا كېلىپ ئۆز ماكانىغا راۋان بولۇپتۇ. ئۇ بىر ھەپتە بىتاپ بولۇپ كىشىلەرگە كورۇنمەپتۇ، ئاخىر بىر كۈنى پادىشا ھەممىنى چاقىرىپ: "دىلىمغا ھەج قىلىش ئارزۇسى چۈشتى، سىلەر ياراملىق بىر ئادەمنى مېنىڭ ئورنۇمغا ئولتۇرغۇزۇڭلار" — دەپتۇ. خالايلق پادىشانىڭ بۇ پىكىرىگە ئونۇماپتۇ. پادىشامۇ

ئۆز سۆزىدە چىمىڭ تۇرۇپ، تەخت - تاجىنى باشقا بىرسىگە ئۆتكۈزۈپ بېرىشنى تەلەپ قىپتۇ. ئاخىر خالايمىق ئىلاجىسىزلىقتىن:

— ئى پادىشاھى ئالەم، ئۆزىڭىز رازى بولۇپ بىرەيلىەننى ئورنىڭىزغا قويۇڭ، — دەپتۇ. لېكىن پادىشاھ ئىختىيارنى خەلققە تاپشۇرۇپتۇ.

خالايمىقنىڭ رايى سىيىتباينى قارار تېپىپتۇ. بۇنىڭغا پادىشاھمۇ قوشۇلۇپتۇ. خالا - يىقتىن رازىلىق ئالغان پادىشاھ سەپەر تەييارلىغىنى قىلىپ، ئوردا خىزمىتىنى سىيىتبايغا تاپشۇرۇپ، شۇ ھەج قىلىش نىيىتىدىن يولغا راۋان بوپتۇ.

ئەللىسىگە، ئەسكەرلەر ۋە شەھەر خەلقىنىڭ كاتتىلىرى بىر ئاق توگىنى ياساپ، پىسيادە بولۇپ، سىيىتباينىڭ دولەتخانىسىغا كېلىپ، ئۆز مۇددىئالىرىنى بايان قىپتۇ. سىيىتباي مەلىكىنىڭ ئالدىغا كېلىپ خالايمىقنىڭ كېلىش سەۋىيىنى ئېيتىپتۇ. مەلىكە:

— ”بۇ كاتتىلارنىڭ ئارزۇسى بولسا شۇنداق بولسۇن“ — دەپتۇ ۋە مۇبارەكلەپتۇ. خالايمىق سىيىتباينىڭ بېشىغا پادىشالىق تاجىنى كەيدۈرۈپ، ئاق توگىگە مىنىدۈرۈپ، ئوردىغا ئېلىپ كەپتۇ ۋە پادىشالىق تەختىگە ئولتۇرغۇزۇپتۇ، غەزىنلەرنىڭ ئىشىگىنى ئېچىپ كورسىتىپتۇ. سىيىتباي ئەلنى ئادىل سورايتۇ. ئەل خاتىرجەم بولۇپ، خوشاللىققا چومۇپتۇ. مەلىكە بىلەن سىيىت ئۆمرىنىڭ ئاخىرىغىچە بەختلىك ھايات كۆچۈرۈپتۇ.

بۇلاق

(ئومۇمى 10 - سان)

*

شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى نەشر قىلدى
(ئۈرۈمچى شەھەر ئازاتلىق كوچا 306 No)
شىنجاڭ شىنخۇا كىتاپخانىسىدىن تارقىتىلدى
شىنجاڭ شىنخۇا باسما زاۋۇتىدا بېسىلدى
فورماتى: 787×1092 مىللىمېتىر 1/16
باسما تاۋىقى: 18.75، قىستۇرما ۋارىقى: 1
1983 - يىل 4 - ئاي 1 - نەشرى
1983 - يىل 9 - ئاي 1 - بېسىلىشى
كىتاپ نومۇرى: M10098-764
تىراژى: 10,300 — 1
باھاسى: 1.00 يۈەن

源 泉（总第10期）（维吾尔文）

维吾尔古典文学和民间文学丛刊

新疆人民出版社出版

（乌鲁木齐市解放路306号）

新疆新华书店发行 新疆新华印刷厂印刷

787×1092毫米16开本18.75印张1插页

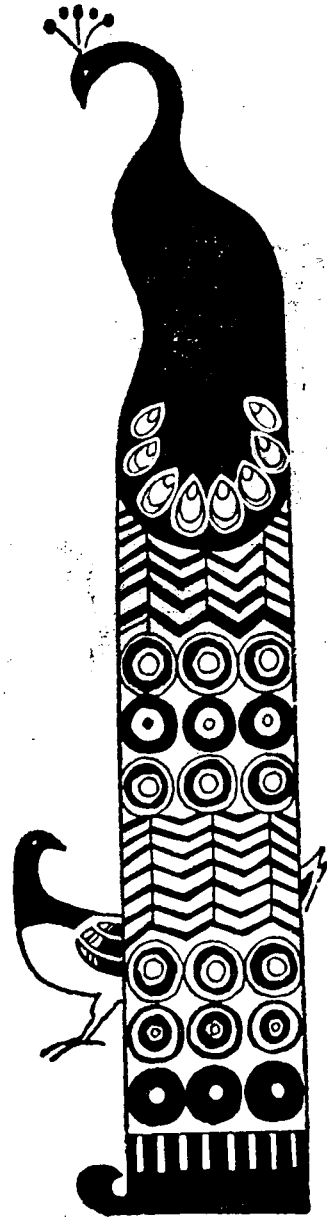
1983年4月第1版 1983年9月第1次印刷

印数：1——10,300

统一书号：M10098·764 定价：1.00元

چەنۇبى شىنجاڭ كورۇنۇشلاردىن

چەنۇبى شىنجاڭ كورۇنۇشلاردىن

